

T.C.
KIRŞEHİR AHİ EVRAN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

**MİLLÎ KÜTÜPHANEDE 06 MİL YZ A 5466 NUMARADA
KAYITLI ŞİİR MECMUASININ TRANSKRİPSİYONLU
METNİ VE MECMUALARIN SİSTEMATİK TASNİFİ
PROJESİ'NE (MESTAP) GÖRE TASNİFİ**

Yavuz KORKMAZ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

KIRŞEHİR- 2023

©2023-Yavuz KORKMAZ

T.C.
KIRŞEHİR AHİ EVRAN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI

MİLLÎ KÜTÜPHANEDE 06 MİL YZ A 5466 NUMARADA
KAYITLI ŞİİR MECMUASININ TRANSKRİPSİYONLU
METNİ VE MECMUALARIN SİSTEMATİK TASNİFİ
PROJESİ'NE (MESTAP) GÖRE TASNİFİ

NATIONAL LIBRARY CLASSIFICATION OF THE POEM
JOURNAL REGISTERED IN 06 MİL YZ A 5466 IN REFERENCE
TO THE TEXT WITH TRANSCRIPTION AND ACCORDING TO
SYSTEMATIC CLASSIFATION OF JOURNALS PROJECT
(MESTAP) CLASSIFATION

Hazırlayan
Yavuz KORKMAZ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Danışman
Prof. Dr. Ahmet DOĞAN

KIRŞEHİR-2023

KABUL VE ONAY

Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı yüksek lisans öğrencisi, Yavuz KORKMAZ tarafından hazırlanan “Millî Kütüphane 06 Mil Yz A 5466 Numarada Kayıtlı Şiir Mecmuasının Transkripsiyonlu Metni ve Mecmuaların Sistematiik Tasnifi Projesi (MESTAP)’ne Göre Tasnifi” adlı tez çalışması, tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından oybirliğı/oyçokluğu ile **YÜKSEK LİSANS TEZİ** olarak kabul edilmiştir.

Danışman (İmza)

Prof. Dr. Ahmet DOĞAN

Üye..... (İmza)

Prof. Dr. Ahmet İÇLİ

Üye..... (İmza)

Doç. Dr. Fatih KOYUNCU

Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

.../.../20..

(İmza)

Unvanı Adı Soyadı

Prof. Dr. Hüseyin ŞİMŞEK

BİLDİRİM

Hazırladığım tezin tamamen kendi çalışmam olduğunu ve her alıntıya kaynak gösterdiğimi taahhüt eder, tezimin kâğıt ve elektronik kopyalarının Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü arşivlerinde aşağıda belirttiğim koşullarda saklanmasına izin verdiğimi onaylarım:

- ☐ Tezimin tamamı her yerden erişime açılabilir.
- ☐ Tezim sadece Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi yerleşkelerinden erişime açılabilir.
- ☐ Tezimin yıl süreyle erişime açılmasını istemiyorum. Bu sürenin sonunda uzatma için başvuruda bulunmadığım takdirde, tezimin/raporumun tamamı her yerden erişime açılabilir.

.../.../2023

Yavuz KORKMAZ

İmza

ÖZET

MİLLÎ KÜTÜPHANEDE 06 MİL YZ A 5466 NUMARADA KAYITLI ŞİİR MECMUASININ TRANSKRİPSİYONLU METNİ VE MECMUALARIN SİSTEMATİK TASNİFİ PROJESİ'NE (MESTAP) GÖRE TASNİFİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan: Yavuz KORKMAZ

Danışman: Prof. Dr. Ahmet DOĞAN

2023-X+417

Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü

Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı

Jüri

Prof. Dr. Ahmet DOĞAN

Prof. Dr. Ahmet İÇLİ

Doç. Dr. Fatih KOYUNCU

“Toplanmış, toplanıp biriktirilmiş, bir araya getirilmiş” gibi anlamlara gelen mecmua, Arapça “cem” mastarından türetilmiştir. Dergi, gazete gibi süreli yayınlara da ad olan mecmua edebiyat terimi olarak aynı türden yazı, şiir, risale vb. şeylerin bir araya getirilmesiyle oluşan kitapları ifade eder. Mecmualarda bulunan şiirlerin edebiyat dünyasına kazandırılması büyük önem taşır.

Çalışmamızın konusu Millî Kütüphanede 06 Mil Yz A 5466 numarada kayıtlı şiir mecmuasının transkripsiyonlu metni ve Mecmuaların SistematiK Tasnifi Projesi'ne (MESTAP) göre tasnifidir.

Çalışmamıza konu olan mecmuada çoğu 17. yüzyılda yaşamış şairlere ait 560 şiir bulunmaktadır. Derleyicisi ve derlendiği dönem hakkında bilgi sahibi olamadığımız mecmua 159 varaktan oluşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mestap, Divan Edebiyatı, Mecmua, Şiir Mecmuası.

ABSTRACT

**NATIONAL LIBRARY CLASSIFICATION OF THE POEM JOURNAL REGISTRERED İN
06 MİL YZ A 5466 IN REFERENCE TO THE TEXT WITH TRANSCRIPTION AND
ACCORDING TO SYSTEMATIC CLASSIFATION OF JOURNALS PROJECT (MESTAP)
CLASSIFATION**

M. Sc. Thesis

Preparer: Yavuz KORKMAZ

Advisor: Prof. Dr. Ahmet DOĞAN

2023-X+417

Kırşehir Ahi Evran University, Graduate School Of Social Sciences

Turkish Language and Literature Department

Jury

Prof. Dr. Ahmet DOĞAN

Prof. Dr. Ahmet İÇLİ

Doç. Dr. Fatih KOYUNCU

Mecmua, which means “gathered, gathered together, brought together”, is derived from the Arabic “cem” infinitive. Magazine, which is also the name of periodicals such as journals, journals, etc., as the term of literature, is the same type of writing, poetry, treatise, etc. It refers to the books that are formed by putting things together. Bringing the poems in the journals to the world of literature is of great importance.

The subject of our study is the transcribed text of the poetry journal registered at 06 Mil Yz A 5466 in the National Library and its classification according to the Systematic Classification of Journals Project (MESTAP).

There are 560 poems, most of which belong to poets who lived in the 17th century, in the magazine that is the subject of our study. The magazine, which we do not know about the compiler and the period in which it was compiled, consists of 159 leaves.

Keywords: Systematic Classification of Mecmua Project (MESTAP), Divan Literature, Journal, Poetry Journal.

ÖN SÖZ

Mecmualar, bünyesinde farklı şairlere ait manzum ya da mensur olarak kaleme alınmış, çeşitli nazım biçim ve türleriyle oluşturulmuş, hacimleri değişkenlik gösterebilen, derleyicisinin edebî zevkine göre derlenmiş klasik edebiyatımızın en önemli kaynaklarından. Mecmua geleneğinin ilk olarak ne zaman ortaya çıktığı kesin olarak bilinmemekle birlikte, Hz. Muhammed'in hadis yazımına izin vermesiyle bazı sahabeler tarafından oluşturulan sahife, cüz ve kitap adıyla anılan derlemelerle ortaya çıktığı düşünülmektedir.

Mecmualar bünyesinde tek biçim ve türde derlenmiş metinler barındırabildiği gibi farklı tür ve biçimlerde yazılmış metinleri de ihtiva edebilir. Mecmualarda şairlerin divanında yer almayan şiirlere, kaynaklarda adı geçmeyen şairlere rastlamak mümkündür. Mecmualar derlendiği dönemin edebî zevki ve şiir anlayışı hakkında da fikir verebilmektedir. Mecmualarda derlenen şiirlere bakıldığında derlendiği dönemde rağbet gören şairler ve şiirlerin de tespit edilebilmesi mümkündür.

Klasik edebiyatımızın en önemli kaynaklarından olan mecmuaların edebiyat dünyasına kazandırılması büyük önem taşımaktadır. Mecmualarda şiiri bulunan şairlerin, henüz gün yüzüne çıkmamış şiirlerin Latin harflerine aktarılması ve araştırmacıların istifadesine sunulması klasik edebiyat araştırmacıları için yeni bir yol açacaktır.

Mecmualar üzerine müstakil birçok çalışma yapılmıştır. Yapılan çalışmalar büyük önem taşısa da kütüphanelerde bulunan mecmuaların çokluğu ve bir an önce araştırmacıların istifadesine sunulması ihtiyacı Mecmuaların Sistematik Tasnifi Projesi'ni (MESTAP) ortaya çıkarmıştır. Mecmuaların Sistematik Tasnifi Projesi (MESTAP) kütüphanelerde bulunan mecmuaların içerik dökümlerinin yapılarak bu içeriklerin bir veri tabanı üzerinden araştırmacıların istifadesine sunulmasını amaçlamaktadır.

Çalışmamızın konusu Millî Kütüphanede 06 Mil Yz A 5466 numarada kayıtlı şiir mecmuasının transkripsiyonlu metni ve MESTAP'a göre tasnifidir. Çalışmamızın "Giriş" kısmında mecmuanın tanımına, tarihsel gelişimine ve şiir mecmuaları hakkında genel bilgilere yer verilmiştir.

Çalışmanın birinci bölümünde incelediğimiz mecmuanın nüsha tavsifi, mecmuada şiiri bulunan şairler ve şiirlerinin nazım şekillerine göre dağılımı, şairlerin yaşadığı yüzyıllar, mecmuada bulunan şiirlerin nazım şekillerine göre dağılımı, şiirlerin yazıldığı vezinlere göre dağılımı tablo ve grafikler hâlinde gösterilmiştir.

Çalışmanın ikinci bölümünde söz konusu mecmuanın transkripsiyonlu metni verilmiştir. Devamında MESTAP kapsamında 8 sütundan oluşan tabloya 53 şaire ait 560 şiir yerleştirilmiştir. Tabloya bu şiirlerin yaprak numarası, şairi, matla ve makta beyitleri, nazım biçimi, nazım türü, vezni ve şiirlerle ilgili açıklamalar kaydedilmiştir.

Benim için uzun olan bu yolculukta, lisans yıllarımdan itibaren değerli bilgilerini benimle paylaşan, klasik şiirimizle gönül bağı kurmama vesile olan, kendisine ne zaman danışsam bana kıymetli zamanından ayırıp sabırla sorularıma cevap veren, yanına çekinmeden gidebildiğim, güler yüzünü ve samimiyetini benden esirgemeyen ve gelecekteki mesleki hayatımda da bana verdiği değerli bilgilerden faydalanacağımı düşündüğüm kıymetli danışman hocam Prof. Dr. Ahmet DOĞAN'a teşekkürü bir borç biliyor ve şükranlarımı sunuyorum.

Lisans döneminde bilgilerinden çokça istifade ettiğim, başta Osmanlı Türkçesini öğrendiğim Prof. Dr. M. Fatih KÖKSAL olmak üzere üzerimde emeği bulunan bütün hocalarıma teşekkürlerimi sunuyorum.

Çalışma hayatının zorlukları içinde bana kolaylıklar ve esenlikler sunan, iş yükümü üstlenerek yüksek lisans eğitimimi bitirmeme fırsat tanıyan değerli çalışma arkadaşlarım Rıdvan NERGİZ ve Esra SÜER'e teşekkür ediyorum.

Son olarak beni yetiştirip bugünlere getiren hayat sahnesinde yol alırken desteklerini, fedakârlıklarını her zaman hissettiğim merhum annem Sernaz KORKMAZ ile babam Seracettin KORKMAZ'a ve altımızın da bir olduğuna inandığım kardeşlerime teşekkür ediyorum.

Kırşehir-2023

Yavuz KORKMAZ

İÇİNDEKİLER

KABUL VE ONAY

I

BİLDİRİM	II
ÖZET	III
ABSTRACT	IV
ÖN SÖZ	V
İÇİNDEKİLER.....	VII
TABLolar VE GRAFİKLER.....	IX
KISALTMALAR LİSTESİ	X

GİRİŞ.....	2
------------	---

MECMUALAR HAKKINDA GENEL BİLGİLER	2
---	---

BÖLÜM I	8
---------------	---

MİLLÎ KÜTÜPHANE 06 MİL YZ A 5466 NUMARADA KAYITLI BULUNAN ŞİİR

MECMUASI'NIN TANITILMASI	8
--------------------------------	---

1.1. Nüsha Tavsifi.....	8
-------------------------	---

1.2. Mecmuanın Tertip Hususiyetleri	8
---	---

1.3. Mecmuada Şiiri Bulunan Şairler ve Şiirlerinin Nazım Şekillerine Göre Dağılımı.....	11
---	----

1.4. Mecmuada Şiiri Bulunan Şairlerin Yaşadıkları Yüzyıllara Göre Dağılımı	18
--	----

1.5. Mecmuada Bulunan Şiirlerin Nazım Şekillerine Göre Dağılımı	19
---	----

1.6. Mecmuada Bulunan Şiirlerin Vezinlere Göre Dağılımı	21
---	----

1.6.1 Aruz Vezniyle Yazılmış Şiirler	21
--	----

1.6.2. Hece Vezniyle Yazılmış Şiirler	23
---	----

1.7. Mecmuada Bulunan Şiirlerin Nazım Şekillerine Göre Bulundukları Sayfa Numaraları	24
--	----

BÖLÜM II.....	27
---------------	----

MECMUANIN TRANSKRİPSİYONLU METNİ VE MESTAP'A GÖRE DÖKÜMÜ.....	27
---	----

2.1. Metnin Kuruluşunda İzlenen Yöntem.....	27
---	----

2.2. Mecmuanın Transkripsiyonlu Metni	29
---	----

2.3. Mecmuanın Mestap' göre Dökümü.....	348
---	-----

SONUÇ	411
-------------	-----

KAYNAKÇA	413
ÖZ GEÇMİŞ.....	417

TABLÖLAR VE GRAFİKLER

Tablo 1.1. Şairler ve şiirlerinin nazım şekillerine göre kullanım sıklığı.

Tablo 1.2. Şairlerin yaşadıkları yüzyıllara göre dağılımı.

Tablo 1.3. Nazım şekillerinin kullanım sıklığı.

Tablo 1.4. Aruz kalıplarının kullanım sıklığı.

Tablo 1.5. Hece kalıplarının kullanım sıklığı.

Tablo 2.1. Metin çevirisinde kullanılan özel işaretler.

Grafik 1.1. Şairlerin yaşadıkları yüzyıllara göre oransal dağılımı.

Grafik 1.2. Nazım şekillerinin oransal dağılımı.

Grafik 1.3. Aruz kalıplarının oransal dağılımı.

Grafik 1.4. Hece kalıplarının oransal dağılımı.

KISALTMALAR LİSTESİ

<i>Kısaltmalar</i>	<i>Açıklamalar</i>
bk.	: Bakınız
C	: Cilt
çev.	: Çeviren
MESTAP	: Mecmuaların Sistematik Tasnifi Projesi
mm.	: Milimetre
No.	: Numara
s.	: Sayfa
S	: Sayı
T.C.	: Türkiye Cumhuriyeti
TDK	: Türk Dil Kurumu
TDVİA	: Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi
vb.	: Ve benzeri
vs.	: Vesaire
yy.	: Yüzyıl

GİRİŞ

MECMUALAR HAKKINDA GENEL BİLGİLER

Kelime anlamı olarak “cem olunmuş, toplanmış, bir araya getirilmiş şey, top, tüm; toplanıp biriktirilmiş, tertip tanzim edilmiş şeylerin hepsi; seçilmiş yazılardan meydana getirilmiş yazma kitap, dergi” (Devellioğlu, 2008: 596); “içinde seçme yazıların olduğu el yazması eser” (Pala, 1989: 312) vb. şekillerde tanımlanmaktadır. Mecmualar bünyesinde birden fazla metni barındırabilir. Mecmualar edebiyat, ilahiyat, tıp tarihi, felsefe, folklor, etnografya vb. gibi birçok konuda bilgi içeren eserlerdir (Aydemir, 2007: 123). Kütüphanecilik literatüründe daha çok derleme karşılığını bulan mecmualar günümüzde dergi gibi süreli yayınlar için kullanılmaktadır (Köksal, 2012: 83).

Mecmuaların genellikle tertip tarihi ve mürettibi belli değildir. Ancak tertip tarihi ve mürettibi belli olan mecmualar da bulunmaktadır. Mecmualar farklı konularda manzum, mensur ya da hem manzum hem mensur karışık şekilde tertip edilmiş olabilir. Mecmualar derleyicisinin zevkine göre oluşturulduğu için çoğu zaman herhangi bir kritere göre tertip edilmez. (Karadağ, 2019: 179).

Mecmualar derleyicinin edebî zevk ve anlayışına göre oluşturulan eserlerdir. Derleyicinin eğitim durumu, imlaya hakimiyeti, titizliği, sistematik çalışması ve mecmuaya aldığı eserler vb. unsurlar mecmuanın durumunu doğrudan etkileyen unsurlardır. Saydığımız niteliklerin birçoğuna sahip derlemecilerin kaleminden çıkan mecmualar araştırmacılara kolaylık sağlaması açısından önem arz etmektedir.

İslam kültüründe mecmua Hz. Muhammed’in hadis yazımına izin vermesiyle ortaya çıkmıştır. Böylece bazı sahabeler Hz. Muhammed’den duyduklarını mecmua tertibine uygun, kendi seçimlerine, ihtiyaç ve değerlendirmelerine göre bir araya getirince hadis literatüründe sahife, cüz ve kitap adıyla anılan ilk derlemeler doğmuştur. Bunların en tanınmışlarından biri, Türkçe’ye *İlk Hadis Mecmualarından Hemmam b. Münebbih’in Sahîfesi* adıyla tercüme edilmiş mecmuadır (Uzun, 2003: 266).

Mecmua geleneğinin ortaya çıkması ve yaygınlaşmasıyla birlikte dinî, batıl, pozitif ilimlerle ve çeşitli sanat dallarıyla ilgili mecmualar yaygınlaşmaya başlamıştır. Ancak mecmualar daha çok edebiyat alanında ilgi görmüştür (Pala, 2003: 312). Mecmualar bazen sadece manzum bazen sadece mensur bazen de hem manzum hem mensur karışık olarak

derlenmiştir. Kaside mecmuaları, gazel mecmuaları, nazire mecmuaları, musammat mecmuaları, ilahi mecmuaları manzum mecmualardan bazılarıdır. Lugaz mecmuaları, fetva mecmuaları, münşeat mecmuaları mensur mecmualara örnektir. Fevaid ve eş'ar mecmuaları hem manzum hem mensur yazılmış mecmulardır (Kılıç, 2012: 81-95).

Şiir mecmualarında çeşitli nazım biçimleriyle yazılmış birçok şiir bulunmakla birlikte berceste beyitler de karşımıza çıkmaktadır. klasik şiirimizin en önemli ürünlerinden olan nazirelere de mecmualarda rastlamaktayız. Nazireler kimi zaman herhangi bir şiir mecmuasında parça parça, kimi zaman da müstakil bir nazire mecmuası olarak karşımıza çıkar (Yılmaz, 2008: 255).

Türk edebiyatında nazire mecmuaları ile başlayan mecmua derlemelerinin ilk örnekleri XV. yüzyılda verilmeye başlanmıştır. Türk edebiyatında tespit edilen ilk mecmua 1437'de Ömer bin Mezid tarafından derlenen Mecmuatü'n- Nezâir'dir. Bununla birlikte Eğirdirli Hacı Kemal tarafından derlenen Camiü'n-Nezâir, Edirneli Nazmî'nin Mecmaü'n-Nezâir'i, Pervane Bey Mecmuası, Budinli Hisâlî tarafından derlenen Metaliü'n-Nezâir önemli nazire mecmualarıdır. Nazire mecmuaları ile ortaya çıkan bu gelenek XVI. yüzyılda farklı şairlere ait, farklı türlerdeki eserlerin bir araya getirildiği defterler şeklinde devamlılık sağlamış ve mecmualarda sayıca artış yaşanmıştır. Türk edebiyatında en çok rağbet gören mecmualar seçme şiir mecmuaları olmuştur. Derleyicisinin edebî zevk ve sanat anlayışını yansıttığı, birçok tür ve biçimden şiirleri derlediği mecmualar bu sahanın genişlemesinde ve bu geleneğin sürdürülmesinde etkili olmuştur. Şiir mecmuaları altında değerlendirebileceğimiz ilahi mecmuaları da klasik edebiyatımızda oldukça ilgi görmüştür. Bestelenmiş şiirleri barındıran güfte mecmuaları da dinî-din dışı güfteleri geçmişten günümüze ulaştırmaları, musikişinas şairler hakkında bilgiler içermeleri, bestelenecek kadar rağbet gören şiirler hakkında bilgi vermeleri yönünden önemli eserlerdir. Türk edebiyatında olumlu karşılık bulan mecmua geleneği XX. yüzyıla kadar varlığını sürdürmüştür.

Mecmuaları daha yakından tanıyabilmek onlardan daha kapsamlı istifade edebilmek adına onlara bazı sorular sormak gerekmektedir. İncelenen mecmuaya; mürettibi merkeze alan, okuyucuyu merkeze alan, devrin edebî zevkini merkeze alan, eserin muhtevasını konu alan, mecmuanın içeriği ile paydaş alanların ilişkisini konu alan, mecmuanın tertip edildiği yeri, bölgeyi konu alan, tek kaynak olması açısından sorulan, birden fazla nüshası olan eseri merkeze alan, özel hayatlara dair bilgi veren mecmuaları merkeze alan, mecmuaların edebiyat tarihine katkılarını merkeze alan, mecmuanın imlasını konu alan, arşiv malzemeleri içeren mecmuaları merkeze alan sorular sorulduğunda alacağımız cevaplar gerek mecmuayı, gerek yazıldığı

dönemin edebî zevk ve anlayışı gerekse de toplum yaşantısı hakkında detaylı bilgi sahibi olmamızı sağlayacaktır (Kurnaz& Aydemir, 2013: 51-64).

Günümüzde antoloji olarak adlandırılan şiir mecmualarında farklı şairlere ait, farklı biçim ve türlerde şiirlere rastlanmaktadır. İçlerinde Arapça, Farsça şiirler de barındırabilen mecmualar klasik edebiyatımızın en önemli kaynaklarından. Derleyicisinin edebî zevkine göre derlenen mecmualarda kimi şairlerin divanlarında bulunmayan şiirlerinin bulunması, henüz gün yüzüne çıkmamış şairlere ait şiirler barındırması, şairler hakkında biyografik bilgiler içerebilmesi ve derlendiği dönemin edebî zevk ve anlayışı hakkında bilgiler vermesi yönünden büyük önem taşımaktadır.

Mecmuaların önemini M. Fatih Köksal'ın ifade ettiği şekliyle aşağıdaki şekilde sıralayabiliriz:

1. Mecmualar bünyelerinde henüz kayıtlara geçmemiş eserler barındırabilirler. Tezkirelerde adı geçen ancak henüz tespit edilemeyen eserlere de mecmualarda rastlanabilir.
2. Mecmualar divan sahibi şairlerin divanlarında yer almayan şiirleri barındırabilmeleri yönünden büyük önem taşımaktadır. Bazen şairden kaynaklanan bazen de şairin dışında gerçekleşen nedenlerden ötürü divana dahil edilmeyen şiirler olabilmektedir. Şairler şiirlerini divan tertibinden sonra yazmış, şiirini henüz bitirememiş ya da bitirdiği halde divana almaya layık görmemiş olabilir. Bu gibi şiirlere mecmualarda rastlamak mümkündür. Mecmualarda bulunan bu yeni şiirlerle birlikte şairlerin edebî yönleri hakkında daha ayrıntılı bilgi edinmek, şairin şiir dünyasına daha fazla vâkıf olmak mümkündür.
3. Kimi şairlerin mürettep bir divanı bulunmamaktadır. Mecmualarda bulunan şiirlerin derlenmesiyle divanı bulunmayan şairlerin divanlarını oluşturmak mümkündür. Bu vesileyle hem şaire ait müstakil bir divan tertip edilecek hem de araştırmacılar için kolaylık sağlanacaktır.
4. Mecmualarda bulunup divanlarda bulunmayan şiirlerin karşılaştırılmasıyla nüsha farklarının tespit edilmesi mümkündür.
5. Mecmualar derleyicisinin edebî zevk ve sanat anlayışı hakkında bilgiler vermektedir. Mecmuasına seçtiği şiirlerin konusu derleyicinin hayat görüşü hakkında ipuçları verir.

Çoğu zaman kendileri de şair olan derleyicilerin kendilerine ait şiirleri de mecmularda mevcuttur.

6. Mecmualar derlendiği dönemi yansıtan önemli eserlerdendir. 17. yüzyılda derlenen bir mecmuayı incelediğimizde dönemin rağbet gören şairlerini, şiirlerini görmek mümkündür. Aynı zamanda derlendiği dönemin edebî zevk ve anlayış, edebî hususiyetleri, edebî tartışmaları hakkında da bilgiler verir.
7. Toplumsal yaşama ışık tutan mecmualar sosyolojik yönden de önemli eserlerdir. Derlendiği dönemin siyasî tartışmaları, sosyal yaşantısı, gelenekleri, dinî hususiyetleri gibi birçok toplumsal konuya ışık tutan mecmualar bu bağlamda değerlendirildiğinde diğer alanlar için de üzerinde çalışılması gereken eserler olacaktır.
8. Mecmuaların belki de en önemli özelliklerinden biri sanatçılar hakkında biyografik bilgiler içermesidir. Bu bağlamda tezkireler gibi şairlerin hayatları hakkında bilgi vermeleri önemlidir. Zira tezkirelerde yer bulmayan kimi sanatçıların hayatlarına ait ipuçlarına mecmualarda rastlayıp onlar hakkında bilgi sahibi olmak mümkündür. Mecmualardaki biyografik bilgiler ile tezkirelerdeki biyografik bilgilerin kıyaslanmasıyla birlikte şairlerin biyografileri hakkında daha kapsamlı bilgilere ulaşılabilir (Köksal, 2012: 88-91).

Mecmuaların tasnifi edebiyat araştırmacılarının üzerinde önemle durdukları konulardandır. Mecmuaların tertip tarihi, mürettibi gibi özelliklerinin bilinmemesi, mecmuaların tahrip olması vb. sorunlar mecmuaların tasnifini zorlaştırmıştır. Buna karşın mecmua tasnifi üzerine birçok çalışma yapılmıştır. Agah Sırrı Levend mecmuaları

1. Nazire Mecmuaları
 2. Meraklılarca toplanmış, birer antoloji niteliğinde seçme şiirler mecmuaları
 3. Türlü konulardaki risalelerin bir araya getirilmesiyle oluşan mecmualar
 4. Aynı konudaki eserlerin bir araya getirilmesiyle oluşturulmuş mecmualar
 5. Tanınmış kişilerce hazırlanmış, birçok yararlı bilgileri, fıkraları ve özel mektupları kapsayan mecmualar (Levend, 1984: 166-167) şeklinde sınıflandırmışken, Günay KUT ise
1. Nazire mecmuaları

2. Seçme şiir mecmuaları (mecmû'a-i eş'ar, mecmu'a-ı devavin)
3. Aynı konu ile ilgili eserlerin bir araya getirilmesiyle oluşturulan mecmualar (Mecmu'a-i edviyye, mecmu'a-i tevarih, mecmu'a-i mu'ammeyat, mecmu'a-i münşeât, mecmu'a-i resail gibi)
4. Karışık, yani manzum ve mensur veya farklı dillerle yazılmış parçalardan oluşan mecmualar
5. Derleyeni belli mecmualar (Ömer bin Mezid, Mecmu'atu'n-Neza'ir; Eğirdirli Hacı Kemal, Cami'u'n-Neza'ir; Edirneli Nazmî, Mecma'u'n-Neza'ir; Pervane Bey Mecmuası, Budinli Hisâlî, Metali'u'n-Neza'ir) (Kut, 1986: 170-174) şeklinde sınıflandırmıştır.

Atabey KILIÇ mecmuaları daha ayrıntılı şekilde tasnif eder

1. Cilt ve tertip hususiyetleri bakımından
 - 1.1. Cönkler
 - 1.2. Mecmualar (tertip durumuna göre, mürettip durumuna göre, aynı zümreye mensup şahsiyetlerin toplandığı mecmualar)
2. Şekil bakımından
 - 2.1. Manzum metinler mecmuaları (gazel, kaside, mesnevi, muamma, nazire, musammat, ilahi vb.)
 - 2.2. Mensur metinler mecmuaları (lugaz, fetva, şerh, münşeât vb.)
 - 2.3. Karışık manzum ve mensur eserler mecmuaları (fevaid ve eş'ar mecmuaları)
3. Dil bakımından
 - 3.1. Arapça mecmualar
 - 3.2. Farsça mecmualar
 - 3.3. Türkçe mecmualar
 - 3.4. Çok dilli mecmualar
4. Muhteva bakımından (din, tasavvuf, musiki, hat ve hitabet vb.)

5. Şahısların tertip ettiği veya şahıslar için tertip edilen mecmualar (Kılıç, 2012: 81-95)

Edebiyat tarihimiz açısından paha biçilmez eserler olan mecmuaların literatüre kazandırılması hem şairler hakkında biyografik bilgiler edinmemiz hem de araştırmacılar için yeni yollar açması açısından büyük önem arz etmektedir. Mecmualar üzerine yapılan çalışmalar vasıtasıyla edebiyat tarihimizde karanlıkta kalan birçok husus aydınlığa kavuşacaktır.

Klasik edebiyatımızın birincil kaynaklarından olan ve yazma eser kütüphanelerinde sayıca çok fazla olan mecmualar üzerine hem yüksek lisans hem de doktora düzeyinde birçok çalışma yapılmıştır. Yapılan çalışmalar literatür açısından büyük önem taşımasına karşın yeterli olmamaktadır. Bu durum Mecmuaların Sistematik Tasnifi Projesi'ni (MESTAP) gerekli kılmıştır. MESTAP olarak kısalttığımız Mecmuaların Sistematik Tasnifi Projesi 3 Mayıs 2011 tarihinde Mimar Sinan Üniversitesinin düzenlediği “Mecmua: Osmanlı Edebiyatının Kırk Ambarı” başlıklı çalıştayda Prof. Dr. M. Fatih KÖKSAL tarafından bilim dünyasına tanıtılmıştır. Projeye birçok üniversite ortaklık etmiş ve mecmua çalışmaları hız kazanmıştır.

Proje kapsamında kütüphanelerde bulunan şiir mecmuası, cönk ve diğ er mecmuaların ayrıntılı tasnif ve dökümünün yapılması amaçlanmaktadır. Mecmuaları sekiz sütun hâlinde tasnif etmeyi amaçlayan MESTAP tablosunda şiirin yaprak numarası, şairi, matla ve makta beyti/bendi, nazım biçimi, nazım türü, vezni ve şiir ile ilgili açıklamalar bilgileri bulunmaktadır. Projenin sonunda, yapılan çalışmaların ortak bir veri tabanı üzerinden erişime açılması ve araştırmacıların istifadesine sunulması amaçlanmaktadır.

BÖLÜM I

MİLLÎ KÜTÜPHANE 06 MİL YZ A 5466 NUMARADA KAYITLI BULUNAN ŞİİR MECMUASI'NIN TANITILMASI

1.1. Nüsha Tavsifi¹

Demirbaş No: 06 Mil Yz A 5466

Yazar Adı: -

Müstensih: -

Konu: -

Dili: Türkçe

Telif Tarihi Hicri (Miladi): -

İstinsah Tarihi Hicri (Miladi): -

Bulunduğu Yer: Millî Kütüphane-Ankara

Koleksiyon: Millî Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu

DVD Numarası: 320

Cilt Sayısı: 1

Yaprak Sayısı: 159

Satır: 18

Ölçüsü: 210x160-160x102 mm

Hattın Cinsi: Rik'a

Tezhip: -

Cilt: Siyah pandizot bez kaplı, mukavva cilt

Kağıt: Suyolu- Harf filigranlı

Kütüphaneye Geldiği Yer ve Geliş Tarihi: Bağış, 1985

¹ Nüsha tavsifinde, mecmuanın kayıtlı bulunduğu 06 Mil Yz A 5466 Millî Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu'nda verilen bilgilerden istifade edilmiştir.

Baş: Zıkr ider Mevlâyı dâ'im ğayrıyı yâr eylemez

Şevke geldi gülşen-i tevḥîd-i ma' nâ bülbüli

Bu fenâ gülzârına nâle vü feryâd eylemez

Şevke geldi gülşen-i tevḥîd-i ma' nâ bülbüli

Son: Şeyḥ Ḥasanı nâlân iden

Gözyaşını seylân iden

‘Âşıkını ‘uryân iden

‘Âşık âh eyle şâdık âh eyle

Açıklamalar: Rutubetten kaynaklı hafif lekelerin bulunduğu sarı renk kağıtlardan oluşan mecmuada siyah ve kırmızı mürekkep kullanılmıştır. Manzumeler siyah mürekkeple kaydedilirken şairler hakkında bilgilerin yer aldığı başlıkların bir kısmı kırmızı mürekkeple kaydedilmiştir.

Mecmuanın zahriye kısmında Türk musikisine ait 54 makam adı (*Rast, Rehâvî, Pençgâh, Nikrîz, Asâfhân, Nişâbûr, Mâhûr, Sünbüle, Nevâ, Muḥâlîf, Bayâtî, Beste-nigâr, Raḥâtü'l-Ervâh, Nühüft, Nevrûz, Dilkeş, ‘Acem, Kürdi, ‘Acem Aşîrân, Zîrefkend, Nihâvend, ‘Arz-bâr, Mâye, Baba Tâhir, Muḥayyer, Bûselik, Zirgüle, Şabâ, Çar-gâh, Gerdâniye, Hüseyinî, Büzürk, Hîşâr, Hicâz, Ġazâl, Şehnâz, Evic, ‘Uşşâk, ‘Irâk, Segâh, Zâvil, Gerdâniye, Hüzẓâm, Kûçek, Müste‘âr, ‘Uryân, Hümâyûn, Yegâh, Zemzeme, Gül‘izâr, Sûznâk, Şevk-i Tarâb, Feraḥnâk*) *Maḳâmât* başlığı altında kaydedilmiştir. Bu makamların 21’i şiirlere başlık olarak verilmiştir. bu durum mecmuada bestelenmiş birçok şiirin bulunduğunu göstermektedir.

Manzumeler 1b sayfasından itibaren başlamaktadır. Mecmuanın yapraklarında rutubetten kaynaklı mürekkep akmaları mevcuttur. Rutubet nedeniyle kimi sayfalarda harfler kendinden önceki sayfanın harfleriyle karışmıştır. Mecmuanın her yaprağında rakabe kaydı bulunmaktadır.

1.2. Mecmuanın Tertip Hususiyetleri

Mecmuada genellikle şairlerin adıyla birlikte vefat tarihleri de verilmiştir. Bu durum mecmuaların biyografik bilgiler içermesine örnek teşkil etmektedir. Şairlerin mahlasının yer

yer kırmızı mürekkeple yazıldığı ve üstünde kimi zaman kırmızı kimi zamansa siyah mürekkeple çizgi çekildiği görülmüştür. Mecmuanın bazı sayfalarında rutubetten kaynaklanan deformasyonlar mevcuttur.

Mecmuanın zahriye kısmında kaydedilen Türk musikisine ait 54 makam adından 21'inin bazı şiirlere başlık olarak verildiği tespit edilmiştir. Mecmuanın genelinde musikişinas şairlere ait şiirlerin yer alması ve muhtevasında bestelenmiş şiirler bulundurması mecmuanın önemini arttırmaktadır.

Mecmuada 21b sayfasında bir bend, 22a, 128b, 134b sayfalarında birer mısra, 64a sayfasında bir şiir sayfa kenarına (derkenâr) kaydedilmiştir. 45a ve 115b sayfalarında mecmuada yanlış yazıldığı tespit edilen mısraların üstü çizilerek sayfa kenarında doğru şekilleri yazılmıştır. Mecmuanın 134b sayfasında yer alan bir şiirin eksik mısraının olduğu “*burada bir miârae nouâAn*” ifadesiyle sayfa kenarında belirtilmiştir. Mecmuanın 46a ve 46b sayfalarına şiir kaydedilmemiştir. 45b sayfasında yarım kalan şiir 47a sayfasında rakabe kaydına uygun olarak kaldığı yerden devam etmiştir. Sayfa 148b’de bulunan “*HevÂ-yı nefse cÂnum mübtelÂdur yÂ ResÿlallÂh*” ile başlayan İkbâlî’ye ait şiir 151b sayfasında tekrar etmiştir.

Sayfa 50a’da “*İş bu gönüm óÂlini bilmez cihÂnda var olan*” mısraı ile başlayan ve müselles nazım şekliyle kaydedilen Mahvî’ye ait manzume 56a sayfasında yine aynı mahlasla gazel nazım şekliyle kaydedilmiştir. 65b sayfasında 2, 66a sayfasında 1, 66b sayfasında 3 ve 67a sayfasında 4 manzumenin mecmuada tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraları kaydedilmiştir. Mecmuanın 92a sayfasında Hilmî’ye ait bir Farsça şiir bulunmaktadır.

Mecmuada şairlerin şiirleri genellikle başlıklar hâlinde verilmiştir. Ancak kimi şairlerin şiirlerinden önce başlığa yer verilmemiştir. Adına başlık açılan şairlerin vefat tarihleri de kaydedilmiştir. Genellikle 17. yüzyılda yaşamış şairlerin şiirlerine yer verilen mecmuada 13, 16 ve 18. yüzyıllarda yaşayan şairlerin manzumeleri de yer almaktadır. Mecmuada şiirlerin başlık kısımlarında verilen biyografik bilgilerde şairlerin vefat tarihleri de verilmektedir. Vefat tarihleri içinde Şerîfî’nin vefat tarihi hicrî 1206(milâdî 1791/1792) tarihidir. Bu tarihten sonra kaydedilmiş bir vefat tarihi bulunmamaktadır. Bu durum mecmuanın hicrî 1206’dan sonra derlendiğini kesin olarak göstermektedir. Sistemik bir derlemenin olduğunu söyleyemeyeceğimiz mecmuada gazel, murabba, mütekerrir murabba, kıt’a, koşma, ilahi, müselles, mütekerrir muhammes, mütekerrir muaşşer, mütekerrir müseddes, mısra ve müfred nazım şekillerindeki şiirler karışık bir şekilde kaydedilmiştir. Pek çoğunda dinî tasavvufî konuların işlendiği bu şiirlerde ilahi, naat, münacat türlerinin yoğunluğu dikkat çekmektedir.

Mecmuada hem aruz hem de hece vezniyle yazılan şiirler yer almaktadır. Derlenen şiirlerin aruz vezniyle yazılanlarında en çok “fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilün” kalıbının, hece vezniyle yazılanlarında ise 8’li hece ölçüsünün kullanılmış olduğu görülmektedir.

Mürettibinin kimliğine dair herhangi bir bilginin mevcut olmadığı mecmuada birçok kelimenin imlasında tutarsızlıklar bulunmaktadır.

1.3. Mecmuada Şiiri Bulunan Şairler ve Şiirlerinin Nazım Şekillerine Göre Dağılımı

Mecmuada 53 şaire ait 547 manzume ve şairi belli olmayan 13 manzumeyle birlikte toplam 560 manzume bulunmaktadır. Tabloda 53 şairin yaşadıkları yüzyıl, mahlasları ve şiirlerinin nazım şekillerine göre dağılımı verilmiştir.

Sıra No	Yaşadığı Yüzyıl	Mahlas	Toplam Şiir Sayısı	Nazım Şekli	Şiir Sayısı
1.	17.yy	Kenzi	19	Gazel	9 (2b, 3a, 3a, 3b, 3b, 4b, 4b, 6a, 13b)
				Mütekerrir Murabba	1 (1b)
				Koşma	7 (2a, 2a, 2b, 2b, 3a, 5a, 13b)
				Kıt’a	1 (3b)
				Mütekerir Müseddes	1 (4a)
2.	16.yy	Adli	22	Gazel	15 (7a, 7b, 8a, 8b, 9a, 9a, 9a, 9b, 9b, 10a, 10a, 10a, 10a, 10b)
				Mütekerrir Murabba	2 (8a, 8a)
				Mütekerrir Müseddes	1 (7b)
				Koşma	2 (8b, 11a)
				Kıt’a	2 (4b, 10b)
3.	16.yy	Sünbülî	10	Gazel	7 (6b, 7a, 11b, 12a, 12a, 12b, 13a)
				Mütekerrir Murabba	1 (11b)

				Koşma	2 (6b, 12b)
4.	17.yy	Fuâdî	1	Koşma	1 (5b)
5.	17.yy	İsmâil Rûmî	1	Gazel	1 (13a)
6.	16.yy	Merkezî	2	Koşma	2 (13b, 13b)
7.	?	Sıddikî	1	Gazel	1 (14b)
8.	?	Âşıkî	1	Gazel	1 (14b)
9.	?	Sun'î	1	Gazel	1 (14b)
10.	18.yy	Nazîm	1	Gazel	1 (14b)
11.	17.yy	Abdulhay	15	Gazel	9 (15a, 15b, 15b, 16a, 16a, 16b, 16b, 31a, 31b)
				Mütekerrir Murabba	3 (15a, 16a, 31b)
				Koşma	2 (15b, 17a)
				İlahi	1 (15a)
12.	18.yy	Nahifî	4	Gazel	3 (17b, 17b, 17b)
				Mütekerrir Murabba	1 (17a)
13.	?	Şerîfî	9	Gazel	7 (18a, 18a, 18b, 18b, 18b, 30a, 30b)
				Koşma	2 (19a, 30a)
14.	17.yy	Fethî	20	Gazel	10 (19b, 20a, 20b, 21a, 22a, 102b, 103a, 103a, 103b, 104a)
				Mütekerrir Murabba	8 (19a, 19b, 20a, 20b, 20b, 21a, 21b, 22a)
				Koşma	1 (21b)
				Kıt'a	1 (20a)
15.	17.yy	Derviş Himmet	20	Gazel	12 (23a, 23b, 24a, 25a, 25a, 25b, 25b, 58b, 59a, 59a, 59b, 59b)

				Mütekerrir Murabba	1 (23b)
				Koşma	7 (22b, 22b, 24a, 24a, 24b, 24b, 25b)
16.	17.yy	Derviş Abdullah	10	Gazel	4 (27b, 28a, 28a, 28b)
				Mütekerrir Murabba	3 (26a, 26b, 27b)
				Koşma	2 (26b, 27a)
				İlahi	1 (26a)
17.	17.yy	La'fî	3	Gazel	3 (29a, 29a, 29a)
18.	?	Gülşenî	4	Gazel	4 (29b, 29b, 29b, 31a)
19.	17.yy	Derviş Osmân	10	Gazel	9 (32a, 32b, 32b, 32b, 33a, 67b, 68a, 68a, 68b)
				Mütekerrir Murabba	1 (69a)
20.	17.yy	Vahyî	9	Gazel	6 (33a, 33b ,34a, 34a, 35a, 35a,)
				Mütekerrir Murabba	3 (34b, 34b, 34b)
21.	17.yy	Nasûhî	26	Gazel	18 (35a, 36a, 36a, 36b, 37a, 37a, 37b, 38a, 38b, 38b, 39a, 39b, 40a, 40a, 41a, 41a, 41b, 41b)
				Murabba	2 (38a, 42a)
				Kıt'a	1 (39a)
				Mütekerrir Murabba	5 (35b, 37b, 40a, 40b, 42a)
22.	17.yy	Mahvî	42	Gazel	22 (42b, 43b, 44b, 45a, 45a, 45b, 45b, 47b, 48a, 48b, 48b, 49a, 50b, 50b, 52b, 53a, 53a, 55a, 55b, 56a, 56b, 56b)
				Mütekeerr ir Muhamme s	1 (54a)
				Müselles	1 (50a)

				İlahi	1(55b)
				Koşma	2 (44b, 57a)
				Mütekerrir Murabba	12 (43a, 44a, 47a, 47b, 49b, 49b, 50a, 52a, 52a, 53b, 57a, 57b)
				Kıt'a	2 (51a, 54b)
				Mütekerrir Muaşşer	1 (51b)
23.	?	Şeyh Vefâ	2	Gazel	1 (58a)
				Mütekerrir Murabba	1 (51b)
24.	17.yy	Gafûrî	18	Gazel	4 (61a, 62a, 63b, 64a)
				Murabba	1 (64b)
				Koşma	2 (60a, 64a)
				Mütekerrir Murabba	11 (60a, 61a, 61b, 62a, 62b, 62b, 63a, 63b, 64b, 65a, 65a)
25.	17.yy	Niyâzî	12	Gazel	1 (65b)
				Koşma	1 (66a)
				Mısra	10 (65b, 65b, 66a, 66a, 66b, 66b, 67a, 67a, 67a, 67a)
26.	17.yy	Fenâyî	14	Gazel	9 (69b, 69b, 70a, 70b, 71a, 71a, 71b, 72a, 73a)
				Mütekerrir Murabba	3 (70a, 72b, 73b)
				Koşma	2 (70b, 72a)
27.	17.yy	Izzî	34	Gazel	20 (74a, 74a, 74b, 77a, 77a, 78a, 106b, 107a, 107a, 107b, 108a, 108a, 108a, 108b, 133a, 133b, 134a, 142b, 143b, 144a)
				Murabba	1 (75a)
				Koşma	8 (75a, 75b, 75b, 75b, 76a, 133b, 134a, 143b)

				Mütekerrir Murabba	4 (73b, 74b, 77b, 134b)
				İlahi	1 (142b)
28.	16.yy	Üftâde	12	Gazel	7 (79a, 79a, 80a, 80a, 80b, 81a, 81b)
				Murabba	1 (82a)
				Mütekerrir Murabba	4 (78b, 79b, 81b, 82a)
29.	18.yy	Necîb	24	Gazel	16 (82b, 83a, 83a, 84a, 84b, 84b, 85a, 86b, 87a, 87b, 88a, 88a, 88b, 88b, 89a, 89a)
				Murabba	3 (83a, 86a, 87a)
				Koşma	1 (86b)
				Mütekerrir Murabba	4 (85a, 85b, 86a, 87b)
30.	18.yy	Hilmî	13	Gazel	10 (89b, 89b, 90a, 90b, 91a, 91b, 92a, 92b, 93a, 93a)
				Kıt'a	1 (91a)
				Mütekerrir Murabba	2 (90b, 92b)
31.	18.yy	Sahvî	7	Gazel	4 (93b, 93b, 93b, 94a)
				Mütekerrir Murabba	1 (94b)
				Koşma	1 (95a)
				Murabba	1 (94b)
32.	17.yy	Şekûrî	19	Gazel	5 (95a, 95b, 96a, 96b, 99b)
				Murabba	1 (97a)
				Koşma	7 (97b, 98a, 98b, 99a, 99a, 99b, 100a)
				Mütekerrir Murabba	6 (95a, 95b, 96a, 97b, 98a, 100b)
33.	16.yy	Muhyî	4	Gazel	4 (100b, 101a, 101a, 101b)

34.	?	Şeyhî	3	Gazel	2 (102a, 102b)
				Kıt'a	1 (102a)
35.	16.yy	Seyyid Nizâmoglı	6	Gazel	6 (104b, 105a, 105b, 105b, 106a, 106a)
36.	13.yy	Şems-i Tebrîzî	5	Gazel	5 (109a, 109a, 109b, 110a, 110a)
37.	16.yy	İştibî	8	Gazel	7 (110b, 110b, 111a, 111b, 111b, 112a, 112b)
				Mütekerrir Murabba	1 (111a)
38.	?	Seyyid Muhammed Halvetî	2	Gazel	2 (112b, 113a)
39.	?	Nazmî	25	Gazel	15 (113b, 114a, 114b, 115b, 115b, 116a, 116a, 116b, 117a, 117a, 128b, 129a, 129b, 131a, 132b)
				Murabba	3 (115a, 129a, 130a)
				Koşma	3 (113b, 116b, 131b)
				Mütekerrir Murabba	4 (114b, 115a, 129b, 131a)
40.	16.yy	Sâlikî	3	Gazel	3 (117b, 118a, 118a)
41.	18.yy	Hakkî	17	Gazel	14 (118b, 119a, 119a, 119b, 119b, 120a, 120a, 120a, 120b, 120b, 121a, 122a, 122a, 122b)
				Murabba	2 (119b, 121b)
				Mütekerrir Murabba	1 (121a)
42.	?	Hüssâm	5	Koşma	5 (122b, 123a, 123a, 123b, 123b)
43.	?	Seyyid Şerîf	9	Gazel	3 (124a, 124b, 125b)
				Mütekerrir Murabba	3 (124b, 125a, 125a)
				Koşma	3 (125b, 126a, 126b)

44.	17.yy	Biçâre	7	Gazel	5 (127a, 127a, 127a 127b, 127b)
				Mütekerrir Murabba	2 (128a, 128a)
45.	17.yy	Zâkirî	5	Koşma	5 (130a, 130a, 130b, 131b, 132a)
46.	17.yy	Hâfız	16	Gazel	14 (135a, 135a, 135b, 136a, 136a, 136a, 136b, 137a, 137b, 137b, 137b, 139a, 139b, 140a)
				Murabba	2 (138a, 138b)
47.	?	Hayâtî	5	Gazel	3 (141a, 141b, 142b)
				Mütekerrir Murabba	1 (142a)
				Koşma	1 (140b)
48.	18.yy	Derviş Ahmed	6	Gazel	1 (114b)
				Mütekerrir Murabba	4 (144a, 144b, 145a, 145a)
				Koşma	1 (145b)
49.	?	Azizî	8	Gazel	1 (146a)
				Murabba	1 (147a)
				Koşma	6 (146a, 146b, 146b, 147a, 147b, 147b)
50.	17.yy	İkbâlî	11	Gazel	4 (148b, 148b, 149b, 151b)
				Murabba	1 (150a)
				Kıt'a	1 (151a)
				Mütekerrir Murabba	5 (148a, 149a, 149b, 150a, 151a)
51.	17.yy	Sultan Ahmed Han	3	Mütekerrir Murabba	2 (152a, 152b)
				Koşma	1 (153a)
52.	?	Hulûsî	9	Gazel	4 (154b, 155a, 155b, 156a)
				Murabba	1 (153b)

				Mütekerrir Murabba	3 (153a, 154a, 154b)
				Kıt'a	1 (155b)
53.	17.yy	Seyyid Hasan Halvetî	4	Gazel	1 (157a)
				Koşma	3 (156b, 156b, 157a)
54.	?	Şairi Bilinmeyen Manzumeler	13	Gazel	7 (21a, 28b, 50b, 64b, 83b, 113a, 139b)
				Mütekerrir Murabba	3 (49a, 72b, 73a)
				Koşma	2 (27a, 76b)
				Müfred	1 (130b)

Tablo 1.1. Şairler ve şiirlerinin nazım şekillerine göre kullanım sıklığı.

1.4. Mecmuada Şiiri Bulunan Şairlerin Yaşadıkları Yüzyıllara Göre Dağılımı

Muhtevastaki şiirlerle 13. yüzyıldan başlayıp 18. yüzyıla kadar geniş bir yelpazeyi kapsayan mecmuada en çok 17. yüzyılda yaşayan şairlerin şiiri derlenmiştir. Mecmuada şiiri kaydedilmiş toplam 53 şair yer almaktadır. Bu şairlerden 1'i 13. yüzyılda, 8'i 16. yüzyılda, 23'ü 17. yüzyılda ve 7'si 18. yüzyılda yaşamıştır. Yaşadığı yüzyıl tespit edilemeyen 14 şair bulunmaktadır. Şairlerin yaşadıkları yüzyılların tespitinde şairler üzerine yapılan tez, makale ve kitap çalışmaları ile teis.yesevi.edu.tr internet adresindeki bilgiler esas alınmıştır. Mecmuada bulunan şiirler ile ilgili çalışmalarda şiirler mukayese edilmiştir. Mukayese sonucunda emin olunan bilgiler ışığında şairlerin yaşadıkları yüzyıl tespit edilmiştir.

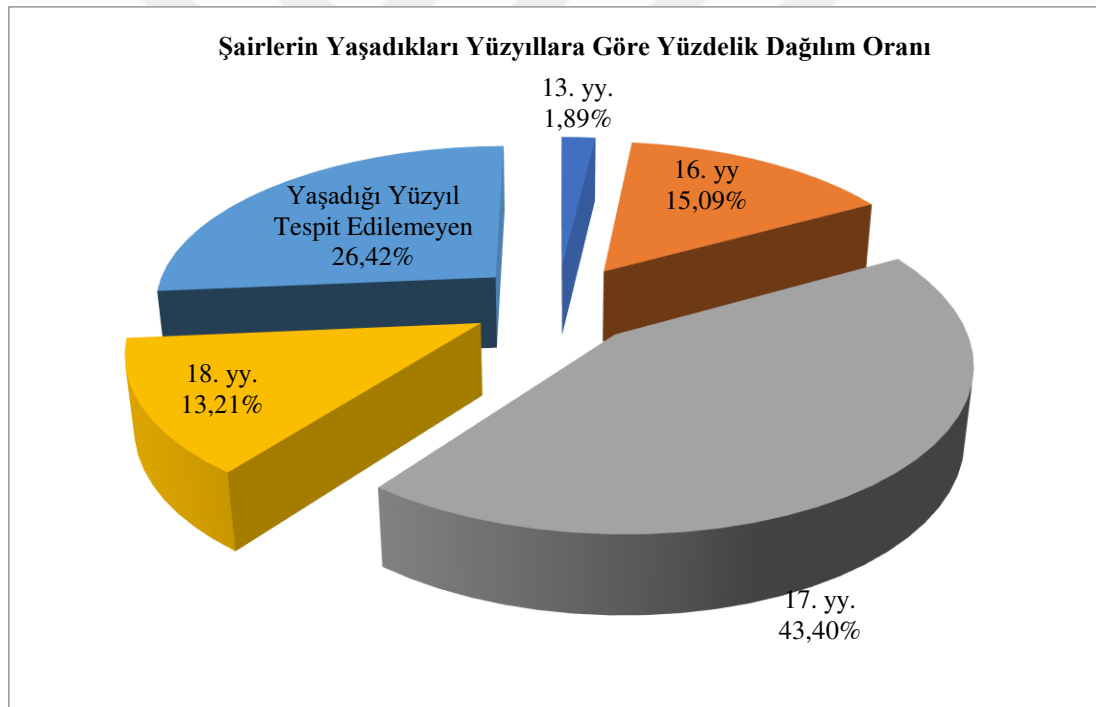
Mecmuada şiirleri kaydedilen şairlerin yaşadığı yüzyıllar aşağıdaki tabloda gösterildiği şekildedir.

Yüzyıl	Şair Sayısı
13. yy	1 (Şems-i Tebrîzî)
16. yy	8 (Adlî, İştîbî, Mahvî, Merkezî, Sâlikî, Seyyid Nizâmoğlu, Sünbülî, Üftâde)

17. yy	23 (Abdülhay, Bîçâre, Dervîş Abdullah, Dervîş Himmet, Dervîş Osmân, Fenâyî, Fethî, Fuâdî, Gafûrî, Hâfız, İzzî, İkbâlî, İsmâil Rûmî, Kenzî, Lâlî, Mahvî, Nasûhî, Niyâzî, Seyyid Hasan Halvetî, Sultan Ahmed Han, Şekûrî, Vahyî, Zâkirî)
18. yy	7 (Dervîş Ahmed, Hakkî, Hilmî, Nahîfî, Nazîm, Necîb, Sahvî)
Yaşadığı yüzyıl tespit edilemeyen	14 (Âşıkî, Azîzî, Gülşenî, Hayâtî, Hulûsî, Hüssâm, Nazmî, Seyyid Muhammed Halvetî, Seyyid Şeref, Sıddikî, Sun'î, Şerîfî, Şeyhî, Şeyh Vefâ)

Tablo 1.2. Şairlerin yaşadıkları yüzyıllara göre dağılımı.

Grafikte şairlerin yaşadıkları yüzyılın yüzdelik dağılımı verilmiştir.

Grafik 1.1. Şairlerin yaşadıkları yüzyıllara göre oransal dağılımı.

1.5. Mecmuada Bulunan Şiirlerin Nazım Şekillerine Göre Dağılımı

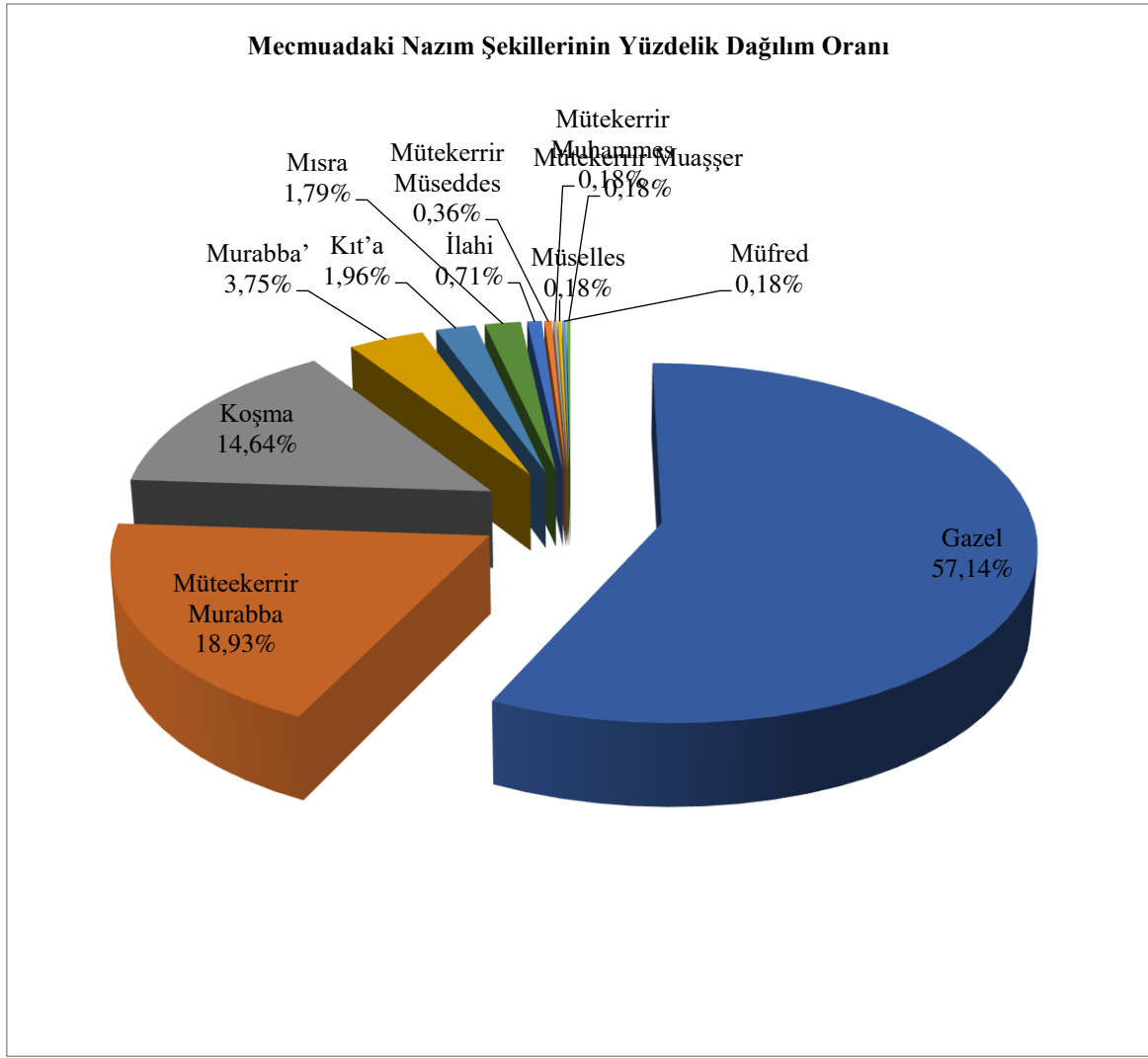
Toplam 53 şairin şiirini ihtiva eden mecmuada 12 farklı nazım şekliyle yazılmış 560 manzume bulunmaktadır. En çok kullanılan nazım şekli gazeldir. Mecmuada halk edebiyatı nazım şekillerinden koşma ve halk edebiyatı araştırmacıları tarafından nazım şekli mi yoksa nazım türü mü olduğu hakkında fikir birliğine varılmayan ilahi bulunmaktadır. Kimi

araştırmacılar ilahiyi nazım türü, kimi araştırmacılar nazım şekli, kimileriye hem tür hem şekil olarak kabul etmektedir (Albayrak, 2009: 133-186). Çalışmamıza konu olan mecmuada ilahi hem nazım türü hem nazım şekli olarak kabul edilmiştir. Hece vezniyle yazılan ve 15a, 26a, 55b, 142b sayfalarında bulunan şiirler beyitler hâlinde hece ölçüsüyle yazılmıştır. Bu şiirlerde ilahi, nazım şekli olarak kabul edilmiştir. Tabloda nazım şekillerinin dağılımı gösterilmiştir.

Sayı	Nazım Şekli	Şiir Sayısı
1.	Gazel	320
2.	Mütekerrir Murabba	106
3.	Koşma	82
4.	Murabba'	21
5.	Kıt'a	11
6.	Mısra	10
7.	İlahi	4
8.	Mütekerrir Müseddes	2
9.	Mütekerrir Muhammes	1
10.	Müselles	1
11.	Müfred	1
12.	Mütekerrir Muaşşer	1

Tablo 1.3. Nazım şekillerine kullanım sıklığı.

Aşağıdaki grafikte şiirlerin nazım şekillerine göre yüzdelik dağılımı verilmiştir.

Grafik 1.2. Nazım şekillerinin oransal dağılımı.

1.6. Mecmuada Bulunan Şiirlerin Vezinlere Göre Dağılımı

Mecmuada bulunan 560 şiirin 472'si aruz vezniyle 88'i hece vezniyle yazılmıştır.

1.6.1 Aruz Vezniyle Yazılmış Şiirler

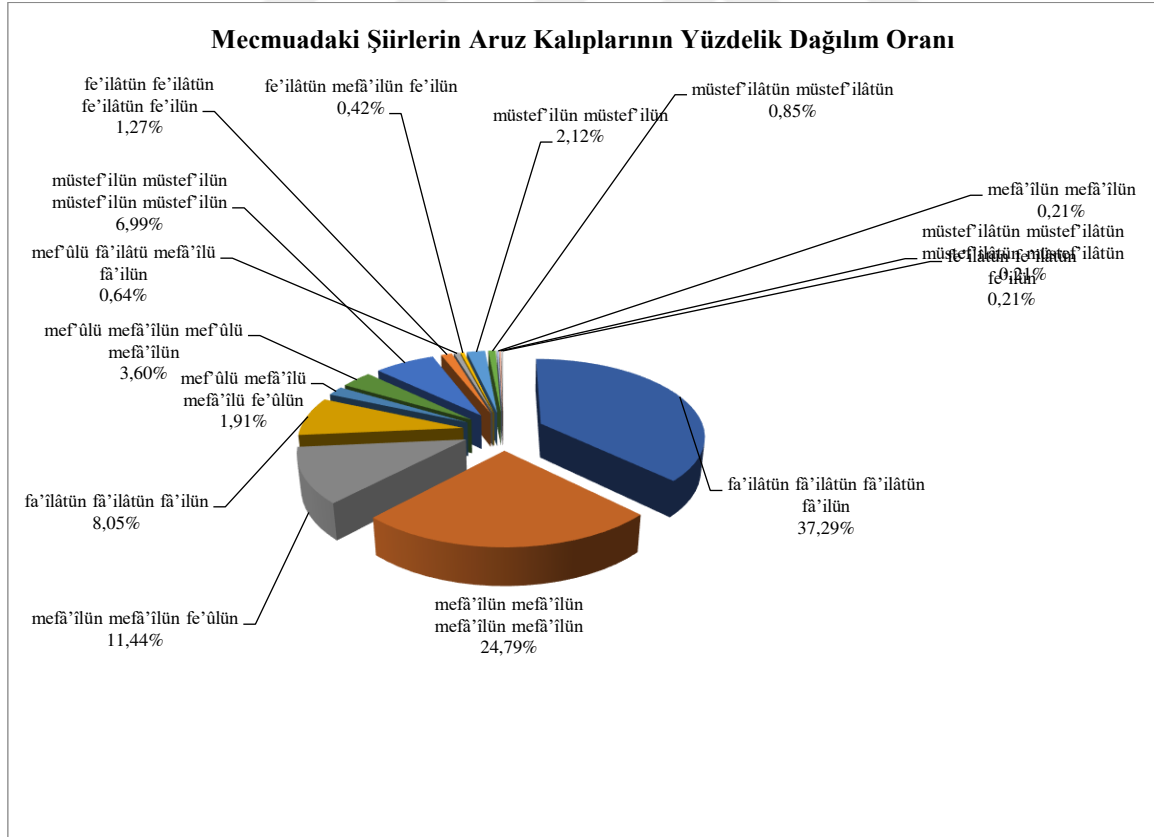
Mecmuada 15 farklı aruz kalıbıyla yazılmış 472 şiir bulunmaktadır. En sık kullanılan aruz kalıbı “fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün"dür. Bu kalıp 176 şiirde kullanılmıştır. Aşağıdaki tabloda aruz kalıplarının kullanım sıklığı verilmiştir.

Sıra	Kullanılan Aruz Kalıpları	Sayı
1.	fa'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün	176
2.	mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün	117

3.	mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün	54
4.	fa'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün	38
5.	mef'ûlü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün	9
6.	mef'ûlü mefâ'ilün mef'ûlü mefâ'ilün	17
7.	müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün	33
8.	fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün	6
9.	mef'ûlü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün	3
10.	fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün	2
11.	müstef'ilün müstef'ilün	10
12.	müstef'ilâtün müstef'ilâtün	4
13.	mefâ'ilün mefâ'ilün	1
14.	müstef'ilâtün müstef'ilâtün müstef'ilâtün müstef'ilâtün	1
15.	fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün	1

Tablo 1.4. Aruz kalıplarının kullanım sıklığı.

Grafikte aruz kalıplarının kullanım sıklığı yüzdelik dağılım olarak verilmiştir.

Grafik 1.3. Aruz kalıplarının oransal dağılımı.

1.6.2. Hece Vezniyle Yazılmış Şiirler

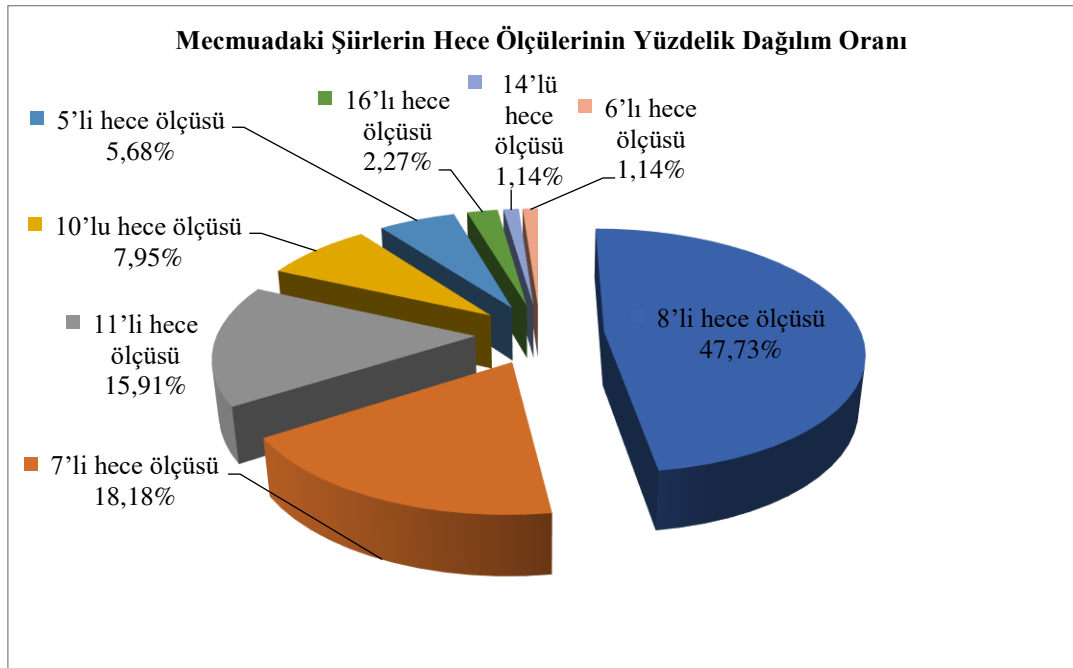
Mecmuada 8 farklı hece vezniyle yazılmış toplam 88 şiir vardır. En çok kullanılan 42 şiir ile 8’li hece ölçüsüdür.

Tabloda hece vezniyle yazılan şiirlerin dağılımı verilmiştir.

Sıra	Kullanılan hece ölçüsü	Sayı
1.	8’li hece ölçüsü	42
2.	7’li hece ölçüsü	16
3.	11’li hece ölçüsü	14
4.	10’lu hece ölçüsü	7
5.	5’li hece ölçüsü	5
6.	16’lı hece ölçüsü	2
7.	14’lü hece ölçüsü	1
8.	6’lı hece ölçüsü	1

Tablo 1.5. Hece kalıplarının kullanım sıklığı

Aşağıdaki grafikte hece kalıplarının kullanım sıklığının yüzdelik dağılımı verilmiştir.

Grafik 1.4. Hece kalıplarının oransal dağılımı.

1.7. Mecmuada Bulunan Şiirlerin Nazım Şekillerine Göre Bulundukları Sayfa Numaraları

Mecmuada yer alan 560 manzumede 320 gazel, 21 murabba, 106 mütekerrir murabba, 82 koşma, 4 ilahi, 10 mısra, 1 mütekerrir muhammes, 1 müselles, 2 mütekerrir müseddes, 11 kıt'a, 1 müfred ve 1 mütekerrir muaşşer olmak üzere 12 farklı nazım şekli kullanılmıştır.

Gazeller:

2b, 3a, 3a, 3b, 3b, 4b, 4b, 6a, 6b, 7a, 7b, 8a, 8b, 9a, 9a, 9a, 9b, 9b, 10a, 10a, 10a, 10a, 10b, 110a, 11a, 11b, 12a, 12a, 12b, 13a, 13a, 13b, 14b, 14b, 14b, 14b, 15a, 15b, 15b, 16a, 16a, 16b, 16b, 17b, 17b, 17b, 18a, 18a, 18b, 18b, 18b, 19b, 20a, 20b, 21a, 21a, 22a, 23a, 23b, 24a, 25a, 25a, 25b, 25b, 27b, 28a, 28a, 28b, 28b, 29a, 29a, 29a, 29b, 29b, 29b, 30a, 30a, 31a, 31a, 31b, 32a, 32b, 32b, 32b, 33a, 33a, 33b, 34a, 34a, 35a, 35a, 35b, 36a, 36a, 36b, 37a, 37a, 37b, 38a, 38b, 38b, 39a, 39b, 40a, 40a, 41a, 41a, 41b, 41b, 42b, 43b, 44b, 45a, 45b, 45b, 47b, 48a, 48b, 48b, 49a, 50b, 50b, 50b, 52b, 53a, 53a, 55a, 55b, 56a, 56b, 58a, 58b, 59a, 59a, 59b, 59b, 61a, 62a, 63a, 64a, 64b, 65b, 67b, 68a, 68a, 68b, 69b, 69b, 70a, 70b, 71a, 71a, 71b, 72a, 72b, 74a, 74a, 74b, 77a, 77a, 78a, 79a, 79a, 80a, 80a, 80b, 81a, 81b, 82b, 83a, 83a, 83b, 84a, 84b, 84b, 85a, 86b, 87a, 87b, 88a, 88a, 88b, 88b, 89a, 89a, 89b, 89b, 90a, 90b, 91a, 91b, 92a, 92b, 93a, 93a, 93b, 93b, 93b, 94a, 95a, 95b, 96a, 96b, 99b, 100b, 101a, 101a, 101b, 102a, 102a, 102b, 102b, 103a, 103a, 103b, 104a, 104b, 105a, 105b, 105b, 106a, 106a, 106b, 107a, 107b, 108a, 108a, 108a, 108b, 109a, 109a, 109b, 110a, 110a, 110b, 110b, 111a, 111b, 111b, 112a, 112b, 112b, 113a, 113a, 113b, 114a, 114b, 115b, 115b, 116a, 116a, 116b, 117a, 117a, 117b, 118a, 118a, 118b, 119a, 119a, 119b, 119b, 120a, 120a, 120a, 120b, 120b, 121a, 122a, 122b, 124a, 124b, 125b, 127a, 127a, 127a, 127b, 127b, 128b, 129a, 129b, 131a, 132b, 133a, 133b, 134a, 135a, 135a, 135b, 136a, 136a, 136a, 136b, 137a, 137b, 137b, 137b, 139a, 139b, 139b, 140a, 141a, 141b, 142b, 142b, 143b, 144a, 144b, 146a, 148b, 148b, 149b, 151b, 154b, 155a, 155b, 156a, 157a

Murabbalar:

38a, 42a, 56b, 64b, 75a, 82a, 83a, 86a, 87a, 94b, 97a, 115a, 119b, 121b, 129a, 130a, 138a, 138b, 147a, 150b

Mütekerrir Murabbalar:

1b, 8a, 8a, 11b, 15a, 16a, 17a, 19a, 19b, 20a, 20b, 20b, 21a, 21b, 22a, 23b, 26a, 26b, 27b, 31b, 34b, 34b, 34b, 35b, 37b, 40a, 40b, 42a, 43a, 44a, 47a, 47b, 49a, 49b, 49b, 50a, 51b,

52a, 53b, 57a, 57b, 58b, 60b, 61a, 61b, 62a, 62b, 62b, 63a, 63b, 64b, 65a, 65a, 69a, 70a, 72b, 72b, 73a, 73b, 73b, 74b, 77b, 78b, 81b, 82a, 85a, 85b, 86a, 87b, 90b, 92b, 94b, 95a, 95b, 96a, 97a, 98a, 100b, 111a, 114b, 115a, 121a, 124b, 125a, 125a, 128a, 128b, 129b, 131a, 134b, 142a, 144a, 144b, 145a, 145a, 148a, 149a, 149b, 150a, 151a, 152a, 152b, 153a, 154a, 154b

Koşmalar:

2a, 2a, 2b, 2b, 3a, 5b, 6a, 6b, 8b, 11a, 12b, 13b, 13b, 13b, 15b, 17a, 19a, 21b, 22b, 22b, 24a, 24a, 24b, 24b, 25b, 26b, 27a, 27a, 30a, 44b, 57a, 60a, 64a, 66a, 70b, 72a, 75a, 75a, 75b, 75b, 76a, 76b, 86b, 95a, 97b, 98a, 98b, 99a, 99a, 99b, 100a, 113b, 116b, 122b, 123a, 123a, 123b, 123b, 125b, 126a, 126b, 130a, 130a, 130b, 131b, 131b, 132a, 133b, 134a, 140b, 143b, 145b, 146a, 146b, 146b, 147a, 147b, 147b, 153a, 156b, 157a

Kıt'alar:

3b, 5a, 10b, 20a, 39a, 51a, 54a, 91a, 102a, 151a, 155b

Mısralar²:

65b, 65b, 66a, 66a, 66b, 66b, 67a, 67a, 67a, 67a

İlahi:

15a, 26a, 55b, 142b

Mütekerrir Muhammes:

54a

Mütekerrir Müseddes:

4a, 7b

Mütekerrir Muaşşer:

51b

Müselles:

50a

Müfred:

² Mısra düzeyinde olmakla birlikte bir şiirin devam eden parçalarıdır.

130b

BÖLÜM II

MECMUANIN TRANSKRİPSİYONLU METNİ VE MESTAP'A GÖRE DÖKÜMÜ

2.1. Metnin Kuruluşunda İzlenen Yöntem

1. Mecmuada bulunan şiirlerin sıralanmasında mecmudaki sıra dikkate alınmıştır.
2. Şiirlerin mecmuda bulunduğu sayfa numaraları metin üzerinde “1a, 1b, 2a, 2b...” şeklinde belirtilmiştir.
3. Bütün manzumelerin aruz ya da hece vezni, başlıktan sonra koyu karakterde gösterilmiştir.
4. Metin içinde vâv-ı ma'dûle'ler “” işaretleri ile belirtilmiştir. Örneğin; ḥāhed, ḥāhiş, ḥāce vs.
5. Metinde vezni bozan kelime, hece yahut harf eksiklikleri [] işaretleri arasına alınarak yazılmıştır. Vezni bozan kelime, hece yahut harf fazlalıkları ise > < işaretleri arasına alınarak yazılmıştır.
6. Metnin yazımında birlik sağlamak amacıyla İsmail Ünver'in (2008), “Çeviri Yazıda Yazım Birliği Üzerine Öneriler” başlıklı makalesinden yararlanılmıştır.
7. Metnin yazılmasında aşağıdaki transkripsiyon sistemi dikkate alınmıştır:

Küçük Harf	Büyük Harf	Simge
ı	İ	ء
ā	Ā	أ, آ
ṣ	Ṣ	ص
ḥ	Ḥ	ح
ḫ	Ḫ	خ
z	Ẓ	ذ
ş	Ş	ص
ḍ, ḏ	Ḍ, Ḑ	ض
ṭ	Ṭ	ط
ẓ	Ẓ	ظ
‘	‘	ع
ġ	Ġ	غ
ķ	Ķ	ق

ñ	-	ئ
ü	Ü	و
ĩ	İ	ى

Tablo 2.1. Metin çevirisinde kullanılan özel işaretler.

2.2. Mecmuanın Transkripsiyonlu Metni

1

1b

Hâzâ Nutḳ-ı Ḥasan Kenzî Efendi Ḳuddise Sırruhu'1- 'Azîz Vefât 1127

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Zıkr ider Mevlâyı dâ'im ğayrını yâr eylemez

Şevke geldi gülşen-i tevḥîd-i ma' nâ bülbüli

Bu fenâ gülzârına nâle vü feryâd eylemez

Şevke geldi gülşen-i tevḥîd-i ma' nâ bülbüli

Kûy-ı Leylâ semtine âgâh ider şâdıḳları

Sâḳîdür ol şun' -ı Ḥaḳ sekrân ider ayıḳları

Nâle itse her kaçan ' uryân ider ' âşıḳları

Şevke geldi gülşen-i tevḥîd-i ma' nâ bülbüli

Nûr-ı Aḥmedden çerâğ-ı ḳalbe îḳâz eyledi

Câm-ı ' aşḳı nûş idüp ' uşşâḳa dem-sâz eyledi

Vaşl-ı cânâna ḥaḳîḳat zıkrûn âğâz eyledi

Şevke geldi gülşen-i tevḥîd-i ma' nâ bülbüli

Zıkr-i Yezdân ile bu dil mısrını pür-nûr ider

Derdile maḥzûn olan ' âşıḳları mesrûr ider

Kenziyâ vîrân olan göñülleri ma' mûr ider

Şevke geldi gülşen-i tevḥîd-i ma' nâ bülbüli

2

11'li Hece Ölçüsü

Dünyâ vü ' uḳbâya nazar eylemez

Dîdâra ' âşıḳdur bu cân bülbüli

Firdevs-i a' lâda ḳarâr eylemez

Ezkâra ' âşıḳdur bu cân bülbüli

Şıḳ ile girmiş erenler izine

Maḥabbet âteşi düşmüş özine

Bir gün cemâlûn göstere gözine

Ol yâra ' âşıḳdur bu cân bülbüli

Şām u seher yāruñ zikri dilinde
Mecnūn olmış gezer Mevlā yolında
Berdār olmak ister zülûf telinde
Hünkāra ‘āşıkdur bu cān bülbüli

‘Ālem-i elestden toğagelmişdür
Ġavvās olup baħr-ı ‘aşka talmışdur
Dostuñ bağçesinde toprak olmışdur
Gülzāra ‘āşıkdur bu cān bülbüli

2a

Firāk āteşine yanmışdur cānı
Görem diyü ‘arzu ider cānānı
Keşf ola Kenziyā sırr-ı me‘ānı
Esrāra ‘āşıkdur bu cān bülbüli

3

7’li Hece Ölçüsü

Vaşf-ı zātuñ şerh ider
Kāllar yā Resūlallāh
Nām-ı pākūñ yād ider
Diller yā Resūlallāh

Sen şāha müştāk tağlar
Dīdesi her dā’im ağlar
‘Aşkuñla aķup çağlar
Siller yā Resūlallāh

Anlar şıdk ile geldi
Hāzretüñe yol buldı
Kūyuña mevşil oldı
Çöller yā Resūlallāh

Kim saña toğrı yürür
Sırrında seni görür
Vechinde ħaber virür
Güller yā Resūlallāh

Kim ki kadrini bilür

Dersini senden alur
Z̄ātuñ ile pür-nūr olur
İller yâ Resûlallâh

Çün haber geldi senden
Geçdiler dü-cihândan
Meftûn oldılar cândan
Kullar yâ Resûlallâh

‘Aşk-ı ğayrıyı n’ider
Cânını fedâ ider
Semt-i kûyına gider
Yollar yâ Resûlallâh

Budur Kenzînüñ pendî
‘Aşkuñ nârına yandı
Derdinden dâla döndi
Beller yâ Resûlallâh

4

5’li Hece Ölçüsü

Keşf it cemâlün
Yâ Resûlallâh
‘Arz it vişâlün
Yâ Resûlallâh

Kalmadı t̄âkat
Şabra bir sâ‘at
Eyle beşâret
Yâ Resûlallâh

Kapuña geldüm
Şuçumı bildüm
Mecnûnuñ oldum
Yâ Resûlallâh

Ol ‘âşık-ı zâr
Âh ider her bâr

Zülfüñe berdār
Yā Resūlallāh

‘Āşıkuñ özi
Yirdedür yüzi
Giryāndur gözi
Yā Resūlallāh

Envārdur yoluñ
Kevşerdür gülüñ
Sükkerdür dilüñ
Yā Resūlallāh

Seni ol subhān
Ol ulı sultān
Medh ider her an
Yā Resūlallāh

Kim seni sever
Vaşluña irer
Firdevse girer
Yā Resūlallāh

2b

Bu Kenzī nālān
Emrine fermān
Sen şāha kurbān
Yā Resūlallāh

5

8’li Hece Ölçüsü

Dimedüñ mi dimedüñ mi
Behey kardaş dimedüñ mi
Bu cān kuşu kafes[in]den
Uçar bir gün dimedüñ mi

Bağ şu kaşa bağ şu göze
Ciger kebāb oldu göze
Yağasız gömlekden bize

Biçer bir gün dimedün mi

Bakma yârına ırakdan
Seçegör karayı akdan
Mü 'minleri münâfıkdan
Seçer bir gün dimedün mi

Bize dostdan gelür nidâ
Yeksân olur bâ y u gedâ
‘Amel defterini Hudâ
Şunar bir gün dimedün mi

Terk eyle nefsin râhatın
Fıkr eyle kabrin fûrkatın
Cümlemüz ecel şerbetin
İçer bir gün dimedün mi

Kenziyâ okur destânı
Gezerken bâğ u bostânı
Bu ‘ömrün bahâristânı
Şolar bir gün dimedün mi

6

mef'ûlû mefâ'îlû mefâ'îlû fe'ûlûn

Alduñ mı şafâ ile muşaffâ haberin sen
Ol nûr-ı Hudâ vechi mücellâ haberin sen

Her müdde' iye şorma kı 'aşkıdan haberi yok
Mecnûna su 'âl eyle o Leylâ haberin sen

Ey zâhid-i huşş ma' bedinün mescidi şanma
Dil ka' besine şor o muşallâ haberin sen

Mağv eyledi hep varın o tevhid-i ene'l-hâk
Manşûra su 'âl eyle müvellâ haberin sen

Sevdâya düşüp yâri[nî] şahrâda arama
Cân iline şor maţlab-ı a' lâ haberin sen

Zâhidlere şorma güzelüm vuşlat-ı yâri
‘Âşıklara şor kudret-i bâlâ haberin sen

Fehm eyle yûri ‘âlem-i nâsûtla lâhûtı
Al hançer-i tevḥîd ile illâ haberin sen³

Ey Kenzî egüp boynını pâyine yüzün sür
Şor Seyyid ‘Alâ‘ addine Mevlâ haberin sen

7

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

3a

Düşelden ‘aşkuña yoқdur қarârum yâ Resûlallâh
Değışdüm derdüñe dâr u diyârum yâ Resûlallâh

Görünmez gözüme dâr-ı fenânuñ bağ u bostânı
Senüñ vechüñi gözler gül’izârum yâ Resûlallâh

Geçürdi ‘ömrüñi sevdâ-yı ḥüsnüñ nâr-ı fûrkatle
Benüm âh u enîndür⁴ ber-güzârum yâ Resûlallâh

Sevelden zâr u ser-gerdân olup ‘aşkuñla ey Mevlâ
Seni cism içre cânumla ararum yâ Resûlallâh

Saña meftûn olan ‘uşşâķ ile hem-râh olup Kenzî
Fedâ olsun yolunda cümle varum yâ Resûlallâh

8

8’li Hece Ölçüsü

Ben saña ḥayrân olmışam
Yâ Resûl göster cemâlün
Yoluñda ‘uryân olmışam
Yâ Resûl göster cemâlün

Düşeli derdine ey yâr
Aḥvâlüm oldı âh u zâr

³ Bu beyt nüshada mahlas beytiyle takdim tehirli olarak kaydedilmiştir.

⁴ enîndür: enînüñdür, nüsha.

Yol beklerüm leyl ü nehār
Yā Resūl göster cemālūñ

Seni sever cümle velī
Nicesi oldılar deli
Ol bāğ-ı haqīkat güli
Yā Resūl göster cemālūñ

Bu tarīḫ senūñ yoluñdur
Ārzūmuz vech-i gülūñdür
Üftāde Kenzī kuluñdur
Yā Resūl göster cemālūñ

9

fā‘ ilātūñ fā‘ ilātūñ fā‘ ilātūñ fā‘ ilūñ

Dost cemālūñ şem‘ inūñ pervānesidür bu gönül
Nūr-ı zātuñ dem-be-dem kâşānesidür bu gönül

Çün ezel bezmünde şundı cām-ı ‘aşkı dost baña
Bu sebebdan tā ebed mestānesidür bu gönül

Yüregümi pāre pāre eyledi yārum benüm
Kimse bilmez yārümūñ kim nesidür bu gönül⁵

Kenziyā her dilde yār[in]ūñ vişāl-i derdi var
Dost Muḥammed Muştafā dīvānesidür bu gönül

10

mefā‘ ilūñ mefā‘ ilūñ mefā‘ ilūñ mefā‘ ilūñ

Mefātiḥü’l-hüdā oldı hilālūñ yā Resūlallāh
Mesābihü’d-dücā nūr-ı cemālūñ yā Resūlallāh

‘Aceb mi her seḫer nāle iderse ‘andelīb-i gül
Nevā-sāz-ı gülistāndur maḳālūñ yā Resūlallāh

Zuhūr-ı enbiyāya maḳdemin ‘illetdür ey leylī
Bilemez ezkiyā ḳadd-i kemālūñ yā Resūlallāh

⁵ Bu mısradan vezin kusurludur.

3b

Gönçe merdlerün dil mührini bâğ-ı cinân itdi⁶
Dehânından akan âb-ı zülâlün yâ Resûlallâh

Habîbâ nâr-ı fûrkatle kuluñ Kenzî harâb oldı
‘İmâret eyledi ‘ayn-ı vişâlün yâ Resûlallâh

11

Velehû

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

Göreliden yüzini dîvâne oldum yâ Resûlallâh
Bulaldan özini mestâne oldum yâ Resûlallâh

‘Aceb mi maḥv iderse bu vücûdum zerresi ‘aşkuñ
Cemâlün şem‘ine pervâne oldum yâ Resûlallâh

İçürdi cur‘asın ‘aşkuñ elest bezminde ol sâķî
Ayılmaz ḥaşre dek sekrānuñ oldum yâ Resûlallâh

N’ola keşf eyleseñ ‘ıyd-ı vişâlün bendeñe her bār
Ḳapuñda dîdesi giryānuñ oldum yâ Resûlallâh

Saḅa ‘arz eyledi aḥvālını cümle kuluñ Kenzî
Yoluñda şoyunup ‘uryānuñ oldum yâ Resûlallâh

12

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

Göreliden yüzini ‘aql-ı şu‘ûrum târumâr oldı
Beni mest eyleyen zülf-i telüñdür yâ Resûlallâh

‘Aceb şun‘-ı ilâhîsin ki vaşluñ bâğ-ı cennetdür
Bahâr-ı ma‘nevî rûy-ı gülüñdür yâ Resûlallâh

Bilenler ḳadrini terk eyledi dâr u diyârını
İden ‘aşıklarâ ‘uryân yoluñdur yâ Resûlallâh

⁶ Bu mısradâ vezin kusurludur.

Sen ol cānān-ı Hākka mahrem olduñ ey Leylā⁷
Ki müştāk-ı cihān hüsn-i dilüñdür yā Resūlallāh

Sa' ādet kūyinuñ şahı habībā zāt-ı pāküñdür
Ziyāretgāh olan dā'im ilüñdür yā Resūlallāh

Bu Kenzī gerçi mücrimdür yüzün sürer işigine
Qabūl eyle kuşūruyla kuluñdur yā Resūlallāh

13

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Çün sa' ādet maşrıķından toğdı şems-i ma' nevī
Hamduli'llāh nūr-ı Hāk geldi bize itdük belī
On sekiz biñ 'ālemi müstağrak itdi pertevi
Düşdi eflāk-i zemīnün arasında gulguli
İsm-i Aḥmed yā Muḥammed şādiķu'l-va' du'l-emīn
Rūz-ı maḥşerde şefā' at eyle Hākdan yā mu' īn

4a

Ḥazret-i Allāh ebū'l-ervāḥ murād itmiş anı
Ḥalk olunmazdan muḥaddem nüh felek cān u teni
Oldı ol zāt-ı mükerrrem “küntü kenz”üñ maḥzeni
Ay u güneşden mücellā liḥyesinün her teli⁸
İsm-i Aḥmed yā Muḥammed şādiķu'l-va' du'l-emīn
Rūz-ı maḥşerde şefā' at eyle Hākdan yā mu' īn

Devlet-i 'azmi bilür şeksiz gidenler izine
Muntazır cümle semā ehli ayağı tozına
Nice yıllar icthād itdiler anuñ sözine
İsm-i Aḥmed yā Muḥammed şādiķu'l-va' du'l-emīn
Rūz-ı maḥşerde şefā' at eyle Hākdan yā mu' īn⁹

Ümmetün dā'im recā ider Ḥudādan ol celī
Biñ nefes fevķa'l-'alāya ol nuruñ ili¹⁰
Vaşl ider bāğ-ı cināna mevşıl-ı Hākdur yolu

⁷ Bu mısradā vezin kusurludur.

⁸ Nüshada “her teli” ifadesinin üstü çizilerek yerine “her bir teli” yazılmıştır. Bu durum veznin bozulmasına sebep olduğundan metne “her teli” ifadesi alınmıştır.

⁹ Manzumenin üçüncü bendinde bir mısra eksiktir.

¹⁰ Mısradā vezin kusurludur.

Yüzi gül ‘anber gözi sünbül şacı sükker dili
İsm-i Aḥmed yâ Muḥammed şādiḳu’l-va‘du’l-emīn
Rûz-ı maḥşerde şefā‘at eyle Ḥaḳdan yâ mu‘īn

Kim ider taşdıḳ anı olur Ḥudānuñ ḥāş ḳulı
Hem aña ḳulluḳ idenler oldılar cümle velī
Düşeli Kenzī o Leylā derdine oldu deli
Rûz u şeb ‘aşḳuñdan āḥ idüp aḳar çeşm[i] seli
İsm-i Aḥmed yâ Muḥammed şādiḳu’l-va‘du’l-emīn
Rûz-ı maḥşerde şefā‘at eyle Ḥaḳdan yâ mu‘īn

14

mef‘ülü mefā‘ilün mef‘ülü mefā‘ilün

Sevdā-yı ḥayālünle dīvāneyem ey Mevlā
Luṭf eyle vişālünle uşlanayum ey Mevlā

‘Aşḳ āteşine cānum yanmaḳda bulur lezzet
Çün çeşm-i cemālünle pervāneyem ey Mevlā

4b

Gönlüm ḳadeḫi ṭolmış ol bâde-i ‘aşḳ ile
Başumda degül ‘aḳlum mestāneyem ey Mevlā

Varlık geleli senden ḳalmadı eşer bende
Farḳ itmez olup bilmem [kim] neyem ey Mevlā

Envār-ı cemālünle dil ḳulmeti gitmezse
Ey nār-ı cemālünle ben yanayum ey Mevlā

Gönlünde çü nūrınuñ maḥvīdür ezel Kenzī
Derdünle ḥarāb olmuş virāneyem ey Mevlā

15

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

Varayum yāruma dil derdine dermān vire mi
O şanem bendesinüñ luṭfıla ḥālün şora mı

Ḥayli demdür kūyınıñ şām u seḫer müştāḳıyam
Baña menzil ola mı sır ile yārin ḫaremi

Zāt-ı mutlâkdan ‘inâyet ola efgendesine
Varup ol bâğ-ı irem işigine yüz süre mi

Giceler şubha degin fikr ü cānum ol durur¹¹
Bendeler zümresinüñ kemteri vaşla¹² ire mi

Qoyuben başumı sürdüm yüzümi yirlere ben
Dilerem yâr-ı haqîkat ide lutf u keremi

Nice ‘uşşâkına ‘arz eyledi ol şem‘-i cemâl
Sâ’ili Kenzîye dost vechini göstermeye mi

16

fe‘ ilâtün mefâ‘ ilün fe‘ ilün

Aşlını şaldı gülşen-i cāna
Şecer-i lâ ilāhe illallāh

Anuñ içün ğidā-yı rûh oldu
Şemer-i lâ ilāhe illallāh

Hıfz ider cānı şerr-i şeytāndan
Siper-i lâ ilāhe illallāh

Māsivāyı yudar nehengāsā
Eşer-i lâ ilāhe illallāh

“Küntü kenz”i saña ‘ayān eyler
Güher-i lâ ilāhe illallāh

Getürür baħr-ı vaħdet-i cūşa
Eşer-i lâ ilāhe illallāh

Dem-i ‘İsî-i rûh-baħş oldu
Enver-i lâ ilāhe illallāh

¹¹ Bu mısra da vezin kusurludur.

¹² kemteri vaşla: kemter vaşlı, nüsha.

5a

İki kât eyler gerdūnı
Kemer-i lâ ilāhe illallāh

İrgürür ‘aşka cāmi‘-i ‘aşkda
Minber-i lâ ilāhe illallāh

İletür rāh-ı cināna seni
Rehber-i lâ ilāhe illallāh

Çandurur teşne dilleri āhır
Kevşer-i lâ ilāhe illallāh

Vāşıl-ı Hāķ olursun¹³
Mazhar-ı lâ ilāhe illallāh

Şadef-i kâlbe düşe incü olur
Maţar-ı lâ ilāhe illallāh

Cin ü şeytānı tārūmār ider
‘Asker-i lâ ilāhe illallāh

Başa kim ki giydi şāh oldı
Efser-i lâ ilāhe illallāh

Şarķ u ğarba irişdi açılıcaķ
Çamer-i lâ ilāhe illallāh

Ṭāvūs-ı çerķi delüp geķer ‘arşa¹⁴
Hānķer-i lâ ilāhe illallāh

Cān viren gönüllere münevver ider¹⁵
Çamer-i lâ ilāhe illallāh

‘Adliyā irişler irişdi bize
Cevher-i lâ ilāhe illallāh

¹³ Bu mısra da vezin kusurludur.

¹⁴ Bu mısra da vezin kusurludur.

¹⁵ Bu mısra da vezin kusurludur.

17

7'li Hece Ölçüsü

‘Ömer el- Fu’ādī¹⁶

Sâlikleruñ yoldaşı

‘Âşıqlaruñ hâldaşı

Lâ ilâhe illallâh

Mü’mine viren ĩmân

Īmânda şâbit olan

Günâhlarını yuyan

Lâ ilâhe illallâh

Belâları def’ iden

Mâsivâdan kaç’ iden

Hicâbları ref’ iden

Lâ ilâhe illallâh

Cehennemden kırtaran

Cennetde şafâ süren

Hâk cemâlini gören

Lâ ilâhe illallâh

Ey Fu’ādī fikr eyle

Bu ni’ mete şükr eyle

Dâ’im Hâkķı zıkr eyle

Lâ ilâhe illallâh

18

Hâsan Kenzî Efendi

8'li Hece Ölçüsü

Ehl-i tarîkatuñ dili

Zıkr ile nâlân görünür

Bâğ-ı hâķķat bülbüli

Gözleri giryân görünür

Her ki Hudânuñ haş kulu

¹⁶ Bu mısradâ vezin kusurludur.

Cümlesine virdi bili
Āstāne-i sümbüli
Gül-i gülistān görünür

Nesl-i Muḥammed Eminūñ
Mesned-i dīn-i mübīnūñ
Seyyid ‘Alā‘ addīnūñ
Meclisi sekrān görünür

İderüz zıkrin Ḥudānuñ
Ümmeti ol pür-şafānuñ
Cān Muḥammed Muştafānuñ
Envār-ı her ān görünür

Ma‘ nevī bizüm Ṭūrumuz
Ḥazrete irer sūrumuz
Seyyid Yahyādur pīrimüz
Gözime Şirvān görünür

Giden ol pīrūñ izine
Dost derdi düşer özine
‘Āşık-ı şeydā gözine
Dīdār-ı cānān görünür

6a

Olagör ‘uşşāka hem-dem
Hergiz ele girmez bu dem
Ḳodı taḥtı İbni Edhem
Şāh iken ‘uryān görünür

Efsāne şanma bu yolu
Bu yolda geldi çün velī
Pīrimizdür Ḥaydar ‘Alī
Sır ile pinhān görünür

Kenziyā bakma āfāka
Bende ol bāķī Rezzāka
Sır sarāyında ‘uşşāka
Ḥurşīd-i ekvān görünür

19

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

‘ Âşıkam dîdâre geldüm yâ Resûlallâh meded
Şadıkam sen yâre geldüm yâ Resûlallâh meded

On sekiz biñ ‘ âleme hüsnüñ güli virdi ziyâ
Bülbülem gülzâre geldüm yâ Resûlallâh meded

İns ü cin cümle melâ’ik zât-ı pāküñ medh ider
Zikrini tekrâra geldüm yâ Resûlallâh meded

Şems-i zâtuñ bu dil-i şeydâyı mecnûn eyledi
Manşûram ber-dâre geldüm yâ Resûlallâh meded

Baħr-ı elţâf-ı Hudâsuñ ey nebîler serveri
Kapuña yalvara geldüm yâ Resûlallâh meded

Ėarķa-ı ‘ işyân tenezzül Kenziyi maħv eyledi
Sen ulu Ėünkâra geldüm yâ Resûlallâh meded

20

8’li Hece Ölçüsü

Didüm dostâ göster yüzüñ
Sebeb nedür ‘ ayân olmaz
Didi perdelidür gözüñ
Ėaķ ‘ ayândur nihân olmaz

Didüm saña muntazıram
Didi ben daħı nâzıram
Her ķande baķsañ ĥâzıram
Baña belli mekân olmaz

Didüm ‘ âlemlerüñ şâhı
Didi benem pâdişâhı
Cümle maħlûķuñ ilâhı
Senden ulu sulţân olmaz

6b

Didüm birliğine her an
Şıdķ ile getürdüm ĩmān
Didi ben de kıldum iħsān
Saña böyle dermān olmaz

Didüm rāhına gitmeyen
Dā 'im emrini tıtmayan
Didi rızāmı gütmeyen
Yarın ehl-i cinān olmaz

Didüm ' Alā' addīn gülyā
Başdan ayağa pür-zıyā
Didi sen olma bī-ħayā
Ĥayāsıza ĩmān olmaz

21

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Yandıgumca ' aşķ odına ızhār oldu kâf [u] nün
Tıflı ma' nīler¹⁷ toğurdu sırruma her bir fūnūn

Bağıdıgumca bu naķışā geldi her yüzden şadā
Ol şadānuñ neş 'esinden kapladı beni cūnūn

Bu maķām-ı ĥayret içre ben de çekdüm dīvimi
Rām olup kıldı temennā baña iş bu nefs-i dūn

Çün okudum her varakdan bu ĥaķāyık ' ilmini
Açıldı bağılu kapular keşf oldu cümle fūnūn¹⁸

Ey ' Alā' addīn fā' ilātü fā' ilātü fā' ilāt
Ĥayf aña kim dām-ı cehl içinde qalmışdur zebūn

22

müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün

Ben mest-i cānān olmuşam cān u cihāndan geçmişem
Ĥayrān u giryān olmuşam nām u nişāndan geçmişem

¹⁷ ma' nī:mānī, nüsha.

¹⁸ Bu mısırada vezin kusurludur.

7a

Duyalı ‘aşkuñ sırrını küllî cihandan el yuyup
Bulalı ‘aşkuñ gencini deryâ-yı kândan geçmişem

‘İlme’l-yaķınüñ şu‘lesi vuralı göñlüm Tûrına
Hâķķe’l-yaķîni bulmışam sūd u ziyândan geçmişem

Ben Seyyid ‘Alâ‘addînem ‘aşķ ile ‘âlî himmetem
Dünyâ nedür ol dost için iki cihândan geçmişem

23

Hâzâ Nutķ-ı ‘Adlî Efendi Kıddise Sırruhu’l-‘Azîz
fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

Levh-i dilden okıyan ‘ilm-i ilâhîden sebak
Zerrece yâdında kalmaz mahv olur mâ-sebak¹⁹

Baş [u] cân terkini ur Hâķķı severseñ ey göñül
“Len tenâlü’l-birra hattâ tunfîķü” didi çü Hâķ

Çün “ledün” ‘ilmi dem-â-dem kalbine ilhâm olur
N’eyler ey dil ‘ârif-i billâha yazmak okımak

Nûr-ı Hâķ kalbüñ münevver eylesün dirseñ dilâ
Âteş-i tevĥîd ile gel mâsivâyı oda yak

Ķîl u ķâlî terk idüp dilden tırâş it ĥubbını
‘Adliyâ yazar okursın baña ‘aşķdan bir varaķ

24

mefâ‘ilün mefâ‘ilün fe‘ülün

Güneş gibi egerçi serseriyem
Hele kayd-ı ta‘alluķdan beriyem
Ocağın bende-i bî-pâ seriyem
Nitekim tendedür cânım diriyem
Tarîķ-i Ĥalvetinüñ çakeriyem
Mezâr-ı sünbülün ĥâķ-i deriyem

¹⁹ Bu mısra da vezin kusurludur.

Geçüp zevk-i sürûrundan cihānuñ
Kılup terkini geldüm baş u cânuñ
Baña himmetleridür evliyānuñ
Ki oldum bendesi bu āsitānuñ
Ṭarīḳ-i Ḥalvetīnūñ çākeriyem
Mezār-ı sünbülūñ ḥāk-i deriyem

7b

‘Alīye irişür tā silsilemiz
Odur çıkdığı çerçe gülğulemüz
Ciger kanı mey [ü] dilbûlbûlemüz
Bitüpdür sünbülede sünbûlemüz
Ṭarīḳ-i Ḥalvetīnūñ çākeriyem
Mezār-ı sünbülūñ ḥāk-i deriyem

Nice minnet çeküp dil baḥr u berde
Akıtdı kanlu yaşı rûy-ı zerde
Düşüp ‘aşkuñ ile âteş-i derde
Özüñ ḥāk eyledi ‘Adlī o yerde
Ṭarīḳ-i Ḥalvetīnūñ çākeriyem
Mezār-ı sünbülūñ ḥāk-i deriyem

25

müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün

Yandı gönülden māsivā çün nār-ı zıkrullāh ile
Oldı münevver cânumuz envār-ı zıkrullāh ile

Pāk olur ḳalbūñ ey hümām zıkr itmekle şubḥ u şām²⁰
Dil maḥzeni ṭolar tamām esrār-ı zıkrullāh ile

Vaḥdet şarābuñ kim iḳer cümle bu varlıḳdan geçer²¹
Mir’āt-ı ḳalbini açar tekrār-ı zıkrullāh ile

Ehl-i ṭarīḳat geldiler zıkr ile Ḥaḳḳı buldılar
Esrāra vāşıl oldılar āşār-ı zıkrullāh ile

Dirseñ kemāle iresin varup cināna giresin

²⁰ Bu mısra da vezin kusurludur.

²¹ cümle bu varlıḳdan: bu varlıḳdan cümle, nüsha.

‘Adlî gözin aç göresin dîdâr-ı zîkrullâh ile

26

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

İşimüz şubh u mesâ cürm ü haṭā
Mülkini cān u dile virdi fenā
Ġarḳ-ı ‘ işyān olmuşuz eġfirlenā
Rabbenā yā Rabbenā veġfirlenā

Ol kerīm [ü] ol raḥīm ü zü’l-celāl
İ‘ timādum ḥazrete fī-küllü ḥāl
Ḥadden aşdı cürm ü ‘ işyān ü vebāl
Rabbenā yā Rabbenā veġfirlenā

Pîr sulṭān [u] gedā şeyḥ ile şāb
Hep berāber olısar yevmü’l-ḥisāb
Şāh olandur görmeye anda ‘ azāb
Rabbenā yā Rabbenā veġfirlenā

8a

Ol Ḥabībün ḥürmetiçün yā İlāh
Şon nefesde kılma ḥālümüz tebāh
Yüzümüz maḥşer günü itme siyāh
Rabbenā yā Rabbenā veġfirlenā

‘Adlîyi ġam-ḥor u nā-çār eyleme
Saña yār it nefsüme yār eyleme
Cennet eyle seyrümi nār eyleme
Rabbenā yā Rabbenā veġfirlenā

27

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Açıldı şevḳ ile meydān ḳanı merdāneler gelsün
Ḳızışdı āteş-i tevḥîd yanan pervāneler gelsün

Girilsün ravza-ı ‘ aşḳa sürülsün meclis-i tevḥîd
Ḥaḳuñ ‘ aşḳı şarābından ṭolu peymāneler gelsün

Elestden nûş idüp câm-ı ‘ aşkı bugün bunda²²
Cihânda göz yumup hâlâ geçen mestâneler gelsün

Bu bîmâ[r]-hâne-i ‘ aşka girenler oldu hep ‘ âkıl
Ne var ber ü beyâ[bâ]nda gezen dîvâneler gelsün

Diyâr-ı nefsiñe ‘ Adlî ğazâ-yı hâzır olmışdur
‘ Adûkeşler dil-âverler yarar merdâneler gelsün

28

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Gülşen-i vaḥdetde dâ’im rûz u şeb dil bülbülü
İrgürür eflâke feryâd u figân u ğulġuli
Himmetüm bu cân u dilden açıla vaḥdet ğülü
Sünbülüym Sünbülüym Sünbülüym Sünbülü

Āsıtân-ı sünbüle sürdüm yüzümi niçe dem
Gâhi yaş aķıtdı çeşmüm gâh yaş yirine dem
Dilde tekrâr eyledüm bu mışra‘ ı ben dem-be-dem
Sünbülüym Sünbülüym Sünbülüym Sübnülü²³

N’ola bî-çâre dönüp naġme iderse bülbüle
‘ An ‘ an ile irişür sulṭân-ı dile silsile
Geldi bu mışra‘ içinde efendim dilden dile²⁴
Sünbülüym Sünbülüym Sünbülüym Sübnülü

Sünbülü Ya‘ kûb u Merkez hem daḥı Şîmem Ḥasan
‘ Adliyâ boynuma taķdılar benüm bir hoş resen
Silsileñ kime irer diyü şorarsañ baña sen
Sünbülüym Sünbülüym Sünbülüym Sünbülü

29

8’li Hece Ölçüsü

8b

‘ Aşkuñ odı bağrum yaķar
Tütünüm göklere çıkar

²² Bu mısra da vezin kusurludur.

²³ Manzumedeki mütekerrir mısralar nüshada “eyzan” şeklinde kaydedilmiştir.

²⁴ Bu mısra da vezin kusurludur.

Gözümde kanlu yaş akar
Hidāyet eyle sulṭānum

Ḳalbüm fikründen ayırma
Dilüm zikründen ayırma
Her dem şükründen ayırma
Hidāyet eyle sulṭānum

Göklere çıkıyor āhum
Tağlardan yüce günāhum
Senden ğayrı yok penāhum
Hidāyet eyle sulṭānum

Enbiyānuñ re'fetiçün
Evliyānuñ 'izzetiçün
Ol Resülün hürmetiçün
Hidāyet eyle sulṭānum

Ḳullara fermān senüñdür
Derdlere dermān senüñdür
'Adliye ihsān senüñdür
Hidāyet eyle sulṭānum

30

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Eyledi hālüm perişān dostlar sevdā-yı 'aşk
Mülk-i dilde rûḥa rāḥat kıomadı ğavġā-yı 'aşk

Seyl-i eşküm 'ālemi ğarḳ eylese itmeñ 'aceb
Başdan aşdı çāre ne n'eyle[ye]yüm deryā-yı 'aşk

Hānḳāh-ı 'aşkıda ki hem-dem olanlar didi pāk
Kimseler görmüş degüldür böyle bir rüsvā-yı 'aşk

Bī-ser ü sāmān olup hiç bilmezem pīşü pesüm
Şöyle mest itdi beni o sākī-i şahbā-yı 'aşk

Ġaflete yār olmadan zāt ile bilmiş olmaduk

‘ Adliyā düşelden berü istigñā-yı ‘ aşk²⁵

31

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Feyz-i maḥẓ-ı kibriyādur ‘ aşk-ı pāk

Rehber-i rāh-ı Ḥudādur ‘ aşk-ı pāk

Nūra ğarķ itse n’ola her zerresi

‘ Ālem-i nūr-ı hüdādur ‘ aşk-ı pāk

Künt ü kenz esrārınuñ miftāhıdur

Ḥaķ budur kim kīmyādur ‘ aşk-ı pāk

9a

İrişesin tā ki baḥr-ı vaḥdete

Āşinā olur āşinādur ‘ aşk-ı pāk²⁶

Degme bir ḳalbe tenezzül eylemez

‘ Adliyā özge hümādur ‘ aşk-ı pāk

32

Velehū

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Elā yā eyyühe’s-sāķī edir ke’sen ve nāvilhā

Ki ‘ aşk-ı lem-yezel iḥrāk idüpdür ḳalbümüz bil ha

Eger nūr-ı cemāl-i Ḥaķ tecellī eylesün dirseñ

Göñül āyīnesini şayķal-ı tevḥid ile sil ha

Hümā-yı ‘ aşk-ı pāki şaydiçün evc-i hüviyetde

Uçupdur bāl u per açup göñül murğunca sen bil ha

Ḥudānuñ genc-i esrārıyla ma‘ mūr olmağičün bil

Nice yıllar durur ‘ ömrüm ḥarāb olmış durur zülha

Yed-i ḳudretle taḥmīr eylemişdür kendi luṭfuñdan

Anuñçün maḫzar-ı gül oldı ‘ Adlī bir avuç gül ha

²⁵ Bu mısra da vezin kusurludur.

²⁶ Bu mısra da vezin kusurludur.

33

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

Bihamd'illâh cila-bağış oldu yine kalb-i insâna
Mü'eyyed hazret-i Hâkdan erenler geldi meydâna

Qanıya başa bakmaz câna bakmaz sâlik-i dergâh
Olupdur hacc-ı ekber nefsinı zebh eyle kurbâna

Erenler meclisinde baş egüp ol hıdmete mağdem
Seni tâ irgüre tedric ile eyvân-ı sulţâna

Bulup terbiyye-i mürşid olasın kâbil-i esmâ
Olup bir bülbül-i şeydâ iresin vaşla rindâne

İşigine yüzün sür 'Adliyâ gel hazret-i şeyhün
Taleb kıl himmet-i 'âlî şarıl ol dest ü dâmâna

34

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Tevbe âyin hâzır eyle ârifâ al bir vuzû
Dergeh-i Hâkka yüzün sür 'arz-ı hâl it yalvaru

Kesr-i nefsünde halâyıkdan hicâb itme şağın
Mâni' -i seyr ü sülûk oldu semâ' -ı güftugü

9b

Qıl mürâ'ât-ı edeb zıkr-i Hudâda dâ'imâ
İtmesün şer' i tecâvüz şiddet ile hây u hû

Nefse vüs'undan ziyâde olmadı teklîf-i Rab
Gâh gâh eyle 'ibâdet ba'zı refk it diñlenü

Zâhir ü bâtın bula şer' -i tarîkatle kemâl
Qalma taşra 'Adliyâ gel iç erüden iç erü

35

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Ğafleti terk eyle 'âbid dur uru

Dergeh-i sübhāne dā'im kıl tapu

Farzdan şöıra nevāfil durma kıl
Olasın kurbıyyet ile sevgilü

Yogise hiç cezbeden senden eşer
Ara bul mürşidlik için bir ulu

Şūfī şeklinde nice mülhide var
Aç gözüñ yok yire dökme āb-rū

‘Adliyā işr-i Resūli pek gözet
Hāli yā mesdūdedür ha çār sū

36

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Gel gönül sen mescid-i ‘irfānı eyle ārzū
Koy bu hayvān şıfatın insānı eyle ārzū

Vā' cehl meyle zebūn olduñsa cidd ü cehd ile
Ol ferīd-i rūzgār Loḡmānı eyle ārzū

Mülk-i dil tahtını dīv[ler] zabt ider ha ġāfilā
Ḥāb-ı ġafletden uyan sulṭānı eyle ārzū

“Mā ḥalaḳtü'l-cinne v'el-ins” āyetin bilmez misin
Muşhaf-ı ḥüsn içre ol Ḳur'ānı eyle ārzū

Fānī dünyā çünkü oldu mezra'atü'l-āḥiret
Olma fī-hāzihī a' mā cānı eyle ārzū

Şuġl-ı fānī saña olmışsa ḥicāb-ı ‘aşḳ-ı Ḥaḳ
Māsivā ḥubbın bıraḳ cānānı eyle ārzū

Mü'min ol el-mü'min ümmetī didi fī'd-dāreyn Resūl²⁷
Şehr-i dilde sa'y it ol imānı eyle ārzū

Mürde idi cümle halk irdi savt-ı tayyibe²⁸
Nür-ı vech-i hazret-i Raḥmānı eyle ārzū

Bilmez iseñ men ‘aref ‘Adliyā gāfletde misin
Bağma cūy-ı kaṭreyye ‘ummānı eyle ārzū

10a İregör baḥr-ı muḥīte kaḍ-iḥāta didi Ḥaḳ
‘İlmi her şey’i muḥīt Sübhānı eyle ārzū

37

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Benem şāh-bāz-ı dest-i Ḥaḳ ki kondum cism-i insāna
Benem ol a‘ zam-ı esmā göründüm ‘ayn-ı a‘ yāna

Beni zanneyledi aḡyār diler kim keşf ola esrār
Degül terkīb-i ‘unşūrda inan āyet-i Ḳur’āna

Ḥaḳuñ varlığıdur varlık u yok yokdur u var varlık
Oḳı gönül yevmi sen kaḍem baş bār-ı ‘irfāna

Hüve’l-evvel durur Allāh hüve’l-āḥir durur ol şāh
Hüve’l-zāhir durur āh āh hüve’l-bāṭın baḳ iḥsāna

Hüviyet cümle Ḥaḳḳuñdur bilindi ‘Ādlī-i ednā
Naḡar kıl dime lā şıdk ile işnād-ı bürhāna²⁹

38

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Ḥamduli’llāh cān u dil buldı sükün
Vehb oldı kalbüme cümle fūnūn

Muḳīmi keşfe maḳārın kıldı Ḥaḳ
Geldi seṭre ḳalmadı hem sırr-ı nūn

²⁹ Bu mısra da vezin kusurludur.

Zāhir oldı evvel ile āhirüm
Nūr-ı hikmet enderūn ile birūn

‘Aşk-ı Mevlā bî-karār itdi beni
Girye āhum dīdeden seyl-āb-ı hūn

‘Adliyā‘ ālem saña hayrettedür
Gösteresin günde bir dürlü cünūn

39

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün
İlā şeydā añup eyyām-ı vaşlı olmada ğam-gīn
Döker hubb-ı vaṭan derd ile kan yaş dīde-i ğam-gīn

‘Anāşır bendine tutdurdı murğ-ı rūhını añsız
Kanı ol ‘ālem-i envār muḳayyed oldı ol miskīn

Hidāyet yelleri esdi keşāfet ‘arķını kesdi
Hele emmāresin başdı çekildi miḥnet-i çendūñ

Ṭarīķat ma‘ rifet ayrı ḥaķīķat mülkini gördi
Biḥamdi’llāh ki iḥvāna bu ḥāle kıldılar taḥsīn

Yeter bu ‘Adliyā ‘ibret dem-ā-dem eyleyüp ğayret
Şikār geyik me‘āniyi şükür şabr eyledi şāhīn

40

mef‘ ülü mefā‘ ilün mef‘ ülü mefā‘ ilün
Aşḥāb-ı yemīn olup ḳurtıla şimāliden
Bu nuṭḳ-ı İlāhīden āşārı olan gelsün

10b

Yigirmi sekiz ḥarfe ey ‘Adlī olup ‘ārif
T‘alīm-i meşāyiḥle ezķarı olan gelsün

41

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün
Nazar ḳıl nāçizüñe luṭf eyle sultānum³⁰

³⁰ Bu mısra da vezin kusurludur.

Benüm şems-i cihānum Aḥmedüm ḥurşīd dıraḥşānum

Reh-i kūyuñda ālām u belādan ten ğubār oldı
Bir avuç ḥākem iḥyā eyle topraḡdan getür cānum

Dem-ā-dem seyl-i eşküñle sū-be-sū cārī kıl çeşmüm³¹
Ki şāyed ‘arz-ı dīdār ide ol serv-i ḥırāmānum

Gülistān-ı cihānda açılurdı ğonce-i baḥtum
Yüzüme bir güle baḡsa benüm ol verd-i ḥandānum

O meh-rū ğün gibi ḥavfūm bu kim ‘Adlī ğörünmezse
Zemīni ğarḡ ider yaşum çıkar eflāke efgānum

42

8’li Hece ölçüsü

Mevt ḥaberin işidecek
Yansun benüm dervīşlerüm
Pervāneler gibi dā’im
Dönsün benüm dervīşlerüm

Nefs hevāsından geçsünler
Cennet ḡapusın açsınlar
Kevşer şarābın içsünler
Ḡansun benüm dervīşlerüm

Aḡsun gözinden yaşları
‘İbādet olsun işleri
Melek olsun yoldaşları
Uçsun benüm dervīşlerüm

Emir Ḡaḡdan geldi bize
Sa‘īd defterine yaza
Yarın şeffī‘ ola bize
Bilsün benüm dervīşlerüm

Beş vakti emr itdi ḡula

³¹ Bu mısırada vezin kusurludur.

Tevhîd-i zikrullâh ile
Şeyhüm gelür diyü yola
Başsun benüm dervîşlerüm

11a

Ġaflet ile yatmasunlar
Egri yola gitmesünler
‘Adlîyi unutmasunlar
Ansın benüm dervîşlerüm

43

Velehû

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

Benüm sulţānumuñ hāk-i deri iksîr-i ekberdür
Aña kim yüz süre kimyâ-yı maḥz olmak muḳarrerdür

‘Uluvv-ı himmeti ‘arş-ı mu‘allāya berāberdür
Bu ḥod rūşen der-i ḳadr-i refî‘-i kevnden enverdür

Ḥasen nām [u] ḥasen sîret ‘Alî şüretli serverdür
Kerāmet tîġ-ı destinde ‘adūya tîġ-i Ḥaydardur

Benüm şeyhüm ‘azîzüm ḳuṭb-ı ‘ālemdür gümānum yok
Aña teslîm-i küllî olmayan cāhildür ebterdür

Efendim bendeñ efgendeñ senüñ bî-ḥad durur ammā
Eşiginde bu ‘Adlî kemterinüñ daḥı çākerdür

44

Hāzā Nuṭḳ-ı Sünbül Efendi Ḳuddise Sırruhu’l-‘Azîz Vefât 936

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

Ṭālib ola kim ġufrān ide ḥallâḳ-ı ḳadîm
Cân u dilden diyelüm estaġfiru’llāh el-‘azîm
Ma‘rifet ḳıla umaruz ol luṭf-ı ‘amîm³²
Cân u dilden diyelüm estaġfiru’llāh el-‘azîm

İdelüm cān u gönülden aña Ḥaḳḳı muttaşıl
Nûr-ı zikrullâh ile var mäsivâ naḳşını sil

³² Bu mısırada vezin kusurludur.

Tâ küdüretten mücellâ ola bu mir'at-ı dîl
Cân u dilden diyelüm estagfiru'llâh el-‘azîm

Giceler tâ şubha dek zâr olalum ezkâr ile
Hakka vâsıl olalum tevhîd ile ikrâr ile
Hâne-i dîl rûşen olsun nûr-ı istiğfâr ile
Cân u dilden diyelüm estagfiru'llâh el-‘azîm

Ey muhibb-i Sünbülî kıl hâne-i kalbini pâk
Başı meydân-ı ‘aşk içinde olgıl sîne-çâk³³
Seyf-i istiğfâr ile kıl cünd-i şeytânı helâk
Cân u dilden diyelüm estagfiru'llâh el-‘azîm

45

mefâ‘îlün mefâ‘îlün fe‘ûlün

Ezelden ‘aşk odına yanageldüm
Anuñçün tâ-ebed mestâne geldüm

Eger nûş itmez iseñ [sen] bu meyden
Dime zâhid ki ben îmâna geldüm

Sarây-ı vahdet olmışken makâmuñ
Bu keşret ‘âlemuñ seyrâna geldüm

İçe bir cur‘a ger³⁴ râhib bu meyden
Koyup küfr-i lehû îmâna geldüm

Bu dehr içre görüp itme ta‘accub
Çü kızli genc idüm vîrâna geldüm

Var idi ‘ilm-i ‘ayna kâbiliyyet
Görüben kendümi ‘irfâna geldüm

Olur meyhâne-i vahdetde mey-nûş
Çağırır küfr ile dîvâna geldüm

³³ Bu mısırada vezin kusurludur.

³⁴ ger: eger, nüsha.

Çü bildüñ Sünbülî ma‘rûf u ‘ârif
İdüp da‘vâ dime‘irfâna geldüm

46

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

12a

‘Aşk ile iki cihâna şâh olan gelsün berü
Râh-ı Hâkka bende-i dergâh olan gelsün berü

Devlet-i dünyâ ile mağrûr olanlar gelmesün
‘Ârif-i fahr-ı fenâfillâh olan gelsün berü

“Küntü kenz”üñ kibriyâsında gören kimdür Hâkı
On sekiz biñ ‘âleme seyyâh olan gelsün berü

Hançer-i tevhid ile bu ‘asker-i şeytân için
Şevk ile kalbinde zıkrullâh olan gelsün berü

Ey Sünbülî incedür kıldan şîrât-ı müstaķîm³⁵
Dest-gîri dâ’imâ Allâh olan gelsün berü

47

mefâ‘ilün mefâ‘ilün fe‘ulün

Gel ey sâlik diyem bir söz ki hâkdur
İşidür Hâkķı ol kim hâķ ķulâķdur

Hadiş-i Hâķ durur hâķ söz hâķîķat
Egerçi söyleyen dildür tudaķdur

Şular kim geçmedi cân u cihândan
Ne tıydu vü ne tıyacaķdur³⁶

Şorarsañ hânķâh-ı ‘aşķı ğâyet
Maķâm-ı ‘âlîdür ehl-i ocaķdur

Münevver olmayuz zühd ile zâhid
Sefer ehli degüldür oturaķdur

³⁵ Bu mısırada vezin kusurludur.

³⁶ Bu mısırada vezin kusurludur.

‘ Āşıklar ‘ aşkı benden şorsun
Cāndan vāh vāh ağlamağdur³⁷

Qılanlar zühd ü taq̄vāda muqarrer
Anuñ yiri qarañu bir bucağdur

Gerekmez ‘ āşığa keşf-i kerāmet
Ki ‘ āşıq olana bunlar duzağdur

Şikār hümāyı şayd itmek dilerseñ
Dil-i virāneye gel kim yatağdur

Anuñ ‘ aşkında iken ġayra bakma
Şağın kim ‘ āşıqına ol kıyağdur

Şarāb-ı ‘ aşkı içmiş Sünbülī çün
Beni mest eyleyen şol hevāylığdur

48

8’li Hece Ölçüsü

12b

Yine dostdan haber geldi
Gel hey gönül şimden girü
Yiter içdün nefis āğūsın
Qan hey gönül şimden girü

Qanda olur eyü dirlik
‘ Amel eylememek erlik
Yokluğda būrinür varlık
Bil hey gönül şimden girü

Şayınmamış öleceğün
Qara sine gireceğün
Başına ne geleceğün
Bil hey gönül şimden girü

Bunca zamān yidin içdün

³⁷ Bu beyitte vezin kusurludur.

İnşâf ile hâdden geçdün
Sünbül eydür yiter uçduñ
Kõn hey gönül şimden girü

49

mefâ‘îlün mefâ‘îlün fe‘ûlün

Benem uş Manşûr dâra geldüm
Cemâlûñ görmege dîdâra geldüm

Ene’l-ḥaḳ sırrın açsun ‘aşḳ âyini
Aluben boynuma ber-dâra geldüm

Eyâ Leylî-şîfat Mecnûnleyin ben
Cemâlûñ görmege yalvara geldüm

Firâḳuñ tîgile çü yarelendüm
Elinden ‘aşḳınuñ şad-pâre geldüm

Benem bîmâr-ı ‘aşḳ olmış cihânda
Ne çâre derdûme tîmâra geldüm

Görüpdür Sünbülî dostuñ cemâlûñ
Benem bülbül gibi gülzâra geldüm

50

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

Yine bu gönüm diler dâ’im tenezzül hû diyü
Ki bebr-i vaḥdetde iken [i]der efgân³⁸ hû diyü

Bu maḳâm-ı hû durur ‘âşıkḳarı ḫayrân iden
Ḥazrete ḫayrân olup bunlar dönerler hû diyü

‘Âşıkḳuñ mi‘râcı[dır] hû buldı vuşlat dostıla
Anuñ içün tâ ebed anlar dönerler hû diyü

Dimiş idi baña zâhid döne döne hû dime

³⁸ efgân: figân, nüsha.

‘Arşda melekler dönerler biz³⁹ dönerüz hû diyü

13a

Bu yadı Sünbülî hûdan görüpdür çün ‘aṭā⁴⁰
Anuñ içün tâ ebed anlar dönerler hû diyü

51

İsmâ‘il-i Rûmî

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

Şad şadâ-yı âh ile geçdi zamānum âh âh
Gül yirine oldı hâristân mekânum âh âh

Çün degüldür bülbüle âhir bu gülşen câvidân
Nev-bahârum gitdi [vü] geldi hazânum âh âh

Her ne deñlü ‘âlem-i fûrkatde vuşlat ‘âşıkâ
Heçr elinden öldi bu hâste cānum âh âh⁴¹

Ben ki İsmâ‘il-i Rûmîyem bu miḥnet-hānede
Tiğ-i derd ile n’ola aḳarsa ḳanum âh âh

52

mefâ‘ilün mefâ‘ilün fe‘ülün

Göñül dīvānedür dīdâr elinden
Bu dil mestānedür ol yâr elinden

Dimezler sırrını aḡyâra müştâḳ
Virirler serlerüñ esrâr elinden

Bu ‘aşḳuñ cur‘asın nûş itdi bülbül
‘Aceb efgân ider gülzâr elinden

Şular nûş itmedi cām-ı elestden
Ḥalâş olmaz bugün zünnâr elinden

Şerî‘at ehli çün hep ehl-i tevḥîd

³⁹ biz: biz de, nüsha.

⁴⁰ Bu mısradâ vezin kusurludur.

⁴¹ Bu mısradâ vezin kusurludur.

Nedür bu güftugū ezkā̄r elinden

Anuñçün nāzil oldu nazm-ı ve'n-nās
Okınur dem-ā-dem ağıyār elinden

Mülāzım olmayan şamt ü sūkūta
Ḍalālet geçdiler güftār elinden

Olanlar dergeh-i Ḥaḳḳa mülāzım
Merātib kat' ider mekkār elinden

İder ḥāl ehline ḳāl ehli ta' nı
‘ Aceb zaḥmet çeker efkā̄r elinden

13b

Vişālūñ şem' inūñ pervānesidür
Yanar ‘ aşık olan envār elinden

Unutma Kenziyā bezm-i elesti
Fedā ḳıl cānını iḳrār elinden

53

11’li Hece Ölçüsü

Dost elinden bize bir ḥaber geldi
‘ Azīzüm sulṭānum elvedā’ olsun
Firaḳuñ āteşi bağrumuz deldi
Efendim sulṭānum elvedā’ olsun

‘ Āşıḳlaruñ āhı göge çekildi
Melekleruñ gözi yaşı döküldi
Ṭariḳat şehrinuñ rükni yıkıldı
‘ Azīzüm mürşidüm elvedā’ olsun

Tevḥīd-i raḥmāndur anuñ pīşesi
Tevḥīd ile pür-şafā ḳalb şīşesi
Muḥammeduñ nesl-i ciger köşesi
Efendim sulṭānum elvedā’ olsun

Çün cānān elinden saña gel oldu

Hakikat bağçesinün güli şoldı
Bu Kenzî derdmendün yetim oldı
‘Azizüm mürşidüm elvedâ’ olsun

54

Vefât 1086

8’li Hece Ölçüsü

Eyâ ‘âlemlerün şâhı
Tecellî kıl tecellî kıl
Gönüller burcunuñ mâhı
Tecellî kıl tecellî kıl

Habîbine bizi kıl yâr
Maḥabbet şem‘ini uyar
Eyâ Leylî-şîfat dildâr
Tecellî kıl tecellî kıl

Cigerden eylerüm feryâd
Bu benlik da‘vâsında dâd
İkilikden kılpup âzâd
Tecellî kıl tecellî kıl

Döküp gözyaşını her an
‘Înâyet kıl rahîm sultân
Cemalünden kılpup iḥsân
Tecellî kıl tecellî kıl

14a

Bu Merkezi kuluñ cândan
Yine ister seḫâ senden
Açup ḥüsnün niḳâbından
Tecellî kıl tecellî kıl

55

11’li Hece Ölçüsü

Ḳanı bizden evvel gelen velîler
Bunu böyle buyurmuşdur ulılar
Âb-ı kevşer ırmağından diriler
İçer cân u dilden tevḥîd idenler

Sür tevḥīdi göñlüñ gözin açıla
Varma Ḥaḳḳuñ dergāhına şuç ile
Şırat köprüsini āsān vech ile
Geçer cān u dilden tevḥīd idenler

Haḳḳın nūr-ı şavḳı gıtmez yüzinden
Silerler perdeyi anuñ gözinden
Zāhiri bātını kendi özüñden
Uçar cān u dilden tevḥīd idenler

Haḳḳı seven ḥaḳ yollara çalışur
Dā'im Allāh dostlarıyla görüşür
Çıkar gökde meleklerle qarışur
Uçar cān u dilden tevḥīd idenler

Gel Merkez ey geçen geçdi ol cānlar
Sür tevḥīdi ele girmez bu demler
Sekiz cennet kapusını feth eyler
Açar cān u dilden tevḥīd idenler

56

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün
Ḳudümün revnaḳ-ı taht-ı risālet yā Resūlallāh
Ṭulū' uñ zīver-i evc-i nübüvvet yā Resūlallāh

Vücūduñ 'illet-i ḡā'īye-i icād-ı 'ālemdür
İder levlāk bu ḳula şehādet yā Resūlallāh

Kilidi genc-i raḥmetdür zebān-ı ḥikmet-āmizūñ
Kelāmuñ dürrütü't-tāc-ı belāḡat yā Resūlallāh

Olinca vaşf-ı pākūñ āyet-i Ḳur'ān ile müşbet
Ne mümkin şānına şāyeste midḥat yā Resūlallāh

14b

Meded maḥşerde luṭf it Şiddīḳ-i ma' şiyetkāra⁴²
Şefā' at yā Resūlallāh şefā' at yā Resūlallāh

⁴² Bu mısırada vezin kusurludur.

57

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Senün 'aşquñla cānum mübtelādur yā Resūlallāh
Yoluñda cān ile başum fedādur yā Resūlallāh

Sen ol sultān-ı kevneysin ki bu mecmū'-ı mevcūdat
Der-i devlet-me'abuñda gedādur yā Resūlallāh

Kamu 'ālemlerün halkı senünle iftiḥār eyler
Ḳapuñda cümle ḥācetler revādur yā Resūlallāh

Senün 'ilm-i "ledün" nūñde ḳalur 'āciz ulu'l-elbāb
Bilürler ḳadrini ḡāyet a' lādur yā Resūlallāh

Za'if ümmetleründen 'Āşıķı bir derdmendüñdür
Kerem ḳıl merḥamet eyle ricādur yā Resūlallāh

58

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Lisānuñ 'andelīb-ı bāḡ-ı vaḥdet yā Resūlallāh
Dehānuñ menba'-ı lü'lü-i ḥikmet yā Resūlallāh

Zuhūruñla şeref-yāb oldı 'ālem ey şeh-i kevneyn
Senünle halk-ı 'ālem buldı 'izzet yā Resūlallāh

Sen ol sultān-ı zı-şān u şefī'-i rüz-ı maḥşersün
Kelāmuñ cümleten maḳbūl-i ḥazret yā Resūlallāh

Sezā-vār-ı 'ināyet eyle Şun'ı bir faḳırüñdür
Şefā' at ḳıl ola şāyān-ı raḥmet yā Resūlallāh

59

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Girāndur çeşm-i dilde ḥāb-ı ḡaflet yā Resūlallāh
Meger bīdār ide şubḥ-ı hidāyet yā Resūlallāh

Derūnum şu'le-riz itdi ser-ā-ser āteş-i 'işyān

Meger itfā ide eşk-i nedāmet yā Resūlallāh

Benüm de hālūme raḥm eyle hünkārum şefā' atde
'Uşāt-ı ümmete rûz-ı kıyāmet yā Resūlallāh

Mutî' -i bârgāh-ı da' vetüñdür 'ālem ü ādem
Müsellemdür saña emr ü risālet yā Resūlallāh

Günehkāram günehkāram günehkāram Naẓīmāsā
Şefā' at kıl şefā' at kıl şefā' at yā Resūlallāh

60

15a **Hāzā Nuṭṭ-ı 'Abdulḥay Efendi Ḳuddise Sırruhu'l-Azîz Vefāt 1117
16'lı Hece Ölçüsü**

Ey Ḥabībullāh Muḥammed Muşṭafā yā Resūlallāh
Eyle feyzün ni' metine ihtidā yā Resūlallāh

Zāt-ı pākūñ raḥmeten li'l-'ālemīn yā Resūlallāh
Müznibīne şāfi' -i rûz-ı cezā yā Resūlallāh

İntisābum intizārum sañadur yā Resūlallāh
Dāmenün elden bıraḳmam dā'imā yā Resūlallāh

Tā ki cānum bendedür olmam şehā [yā Resūlallāh]
Bāb-ı luṭfuñdan cüdā şubḥ u mesā yā Resūlallāh

Ḳıl şefā' at raḥm idüp 'Abdulḥaya yā Resūlallāh
Çünki sensin şāfi' -i rûz-ı cezā yā Resūlallāh

61

mef'ülü mefā'ılün mef'ülü mefā'ılün

Rabbünden olur ey dil niye maḥzūnsın⁴³

Derdine olur dermān ey dil niye maḥzūnsın

Ḥaḳdur seni var iden bî-şabr u ḳarār iden
Tevḥīd ile yād iden ey dil niye maḥzūnsın

⁴³ Bu mısra da vezin kusurludur.

İmāna iren sensin ‘irfānı bulan sensin
Dīdārı gören sensin ey dil niye maḥzūnsın

Tevḥīd ile pür-nūr ol ‘irfān ile ma‘mūr ol
Dīdār ile mesrūr ol ey dil niye maḥzūnsın

‘Abdulḥay ider āhı bulmağa Ḥaḫa rāhı
Sevmiş güzel Allāhı ey dil niye maḥzūnsın

62

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Ey sa‘ādet nūri ey sulṭān-ı ḥayrū’l-mürselīn
Umaram senden şefā‘ at yā Resūlallāh meded
Didi şānuñda senüñ levlāk Rabbü’l-‘ālemīn
Umaram senden şefā‘ at yā Resūlallāh meded

Maḥrem-i esrār-ı Mevlā naḫş-ı mihr-i Muştafa
Şehsüvār-ı şaḥn-ı efrād nākızın-i enbiyā
Muştafa vü müctebā vü murtaza vü muḫtedā
Umaram senden şefā‘ at yā Resūlallāh meded

Aḫmed ü Maḥmūd olupdur ism-i pākin ey ḥabīb
Mazhar-ı luṭf-ı Ḥudāsın derdlere sensin ṭabīb
Ḳoma ‘Abdulḥay faḳīri ey kerem kânı ğarīb
Umaram senden şefā‘ at yā Resūlallāh meded

63

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

15b

Cilvegāh-ı sīnede devrān ider efkār-ı hū
Ṭūr-ı dilde zāhir olur şu‘le-i envār-ı hū

Şūfī-i şāfī ki vecd-i ḥālet ile devr ider
Şan melekdür ‘arş-ı a‘lāda ider güftār-ı hū

Vuşlat-ı dildāra cānān eyledikce ārzū
‘Āşıkuñ sermāyesidür dā‘imā tekrār-ı hū

Hecr ile eyler derūn-ı sīnede çü ney figān

Mevlevî eyler semâ' ı gûş idüp esrâr-ı hû

Cehr ile tevḥîdine ' Abdulḥayûñ daḥl eyleme
Ḥişşedâr olan tecellîden ider izhâr-ı hû

64

10'lu Hece ölçüsü

Dem-â-dem senden luṭfıla iḥsân
Ma' bûdum Allâh maḳşûdum Allâh
Eyleyen sensin derdlere dermân
Ma' bûdum Allâh maḳşûdum Allâh

Fazl ile iḥsân baḥrine ṭaldur
Hem eyle ḥüzni aradan ḳaldur
Ḳullara luṭfuñ dâ'imâ buldur
Ma' bûdum Allâh maḳşûdum Allâh

Ḳuluñ ' Abdulḥay eyleyüp âhı
Gice vü gündüz böyledür gâhî
Ḳalbini ma' mûr eyle ey Bârî
Ma' bûdum Allâh maḳşûdum Allâh

65

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

Ne ğam ey dil meşakḳatden kerîm Allâhumuz vardur
Ümidüñ kesme raḥmetden kerîm Allâhumuz vardur

Bu ' âlem olmadın mevcûd seni Ḥaḳ eyledi mes'ûd
Taḥayyürden nedür maḳşûd kerîm Allâhumuz vardur

'İbâdı eyleyen îmâd ider seni bir gün irşâd⁴⁴
Ḳulûbı eyleyen âbâd kerîm Allâhumuz vardur

Ṭaleb ḳıl dâ'im iḥsânı daḥl ' afveyle ğufrânı
Bulursın derde dermânı kerîm Allâhumuz vardur

⁴⁴ Bu mısırada vezin kusurludur.

Bu ‘ Abdulḥay faḳīr her an o ayrı Rabbūne yalvar
İder ‘ acz ile ḥüzn iẓhār kerīm Allāhumuz vardır

66

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

16a

Ey gönöl şabr it belāya bulasın raḥmet temām
‘ Ādeti Mevlā budur şabr ile bulur ul merām

Ḥamdı şükri oma elden pes rızā-yı Ḥaḳ budur
İzdiyād-ı ni‘ mete virür sebep bil ey ḥümām

Dünye vü ‘ uḳbā Ḥaḳuñdur ayrıda yok fā’ide
Bī-‘ abes sa‘ y eyleyüp kendüni yorma ey ulām

‘ İzzet-i dünyāya ṭālib olana ref‘ et virir
Ni‘ met-i ‘ uḳbāya rāḡıb olana ‘ ālī-maḳām

Eyle ‘ Abdulḥay kelāmuñ muḥtaşar maṭlūb budur
Tā olasın ehl-i ‘ irfān meclisinde sen imām

67

mefā‘ ilün mefā‘ ilün fe‘ ulün

Bizi çün eyledüñ iḥsāna maẓhar
Yine luṭf-ı kerem senden İlāhī
Vişālüñdür ‘ ibāda ‘ ıyd-i ekber
Yine luṭf-ı kerem senden İlāhī

‘ İnāyet sen idersin mü’minine
Hidāyet sen idersin ehl-i dīne
İrişdür ullaruñ ḥaḳḳa’l-yaḳīne
Yine luṭf-ı kerem senden İlāhī

İdüp sālıklere yollaruñ āsān
Vişālüñle idersin derde dermān
Bu ‘ Abdulḥay uluña eyle⁴⁵ iḥsān
Yine luṭf-ı kerem senden İlāhī

⁴⁵ eyle: sen eyle, nüsha.

68

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Göñül eglenmez meded yâ Rabb bilmem neyleyem

Göñlüme eglence vir anuñla göñlüm egleyem

Göñlümün eglencesi zevk-i vişālündür senün

Fürkat ile hasretünle nice göñlüm egleyem

Gice gündüz ağılaram müştāk olup dīdārına

Bulmadum bir yār-ı şādık aña derdüm söyleyem

Dağılur ' aqlum dem-ā-dem kalmadı şabra mecāl

Hayrete düşdi göñül ammā ki bilmem neyleyem

Sensin ancak maqşadum ihsānı çok kâdir ilāh

Senden özge dahı kimdür hasb-i hālüm söyleyem

Bir delīl-i mürşide muhtācsın ' Abdulhay hemān

Göstere dīdār-ı Hakkı aña rāzum söyleyem

69

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

16b

Yâ Resûlallāh cemālün pertev-i nūr-ı Hudā

Ruğlarıñ verd-i ter-i behcet-sarāy-ı kibriyā

Muşhaf-ı rüyunda zāhir āyet-i hüsn-i kemāl

İtdi şānuñda mükerrer sūre-i medh ü senā

Medh iden zāt-ı kerīmün Hāzret-i Allāh iken

Nice mümkündür beşerden zātına lāyık edā

Līk ümmīd-i şefā' at eylerüz ' āşilerüz

Zāt-ı pākünden senün ey menba' -ı cūd u seḫā

' Afv idüp ' Abdulhayuñ cürmini kıl aña⁴⁶

Saña lāyıkdur kerem bizden ḥaṭā senden ' aṭā

⁴⁶ Bu mısra da vezin kusurludur.

70

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Kim ki Hâkka ‘ âşık oldu küllî varından geçer
Cân u başın terk ider ser-kâru bârından geçer

Cümle ‘ âlem anuñ olsa zerre gelmez ‘ aynına
Târ u mâr eyler kâmusın mâl-ı Kârûndan geçer

Zâhiri hem bâtını envâr-ı şevküñle tolar
Kahr [u] luṭfuñdan cemâlün mâh-ı nevâdan geçer

Düze gelmez olur ise ger bu ‘ âlem ser-te-ser
Terk idüp zevḳin anuñ naḳş-ı nigârından geçer

Gör bu ‘ Abdulḥay faḳîr ‘ aşk-ı şevḳ-i Hâk ile
‘ Âlemün bu raġbet ü faḥr-ı vaḳârından geçer

71

8’li Hece Ölçüsü

Yüz sürdüm ‘ âlî dergâha
‘ İnâyet eyle sulṭānum
Kesb-ile meylümüz cāha
‘ İnâyet eyle sulṭānum

Ḳuluñ işi ḳamu ‘ işyân
Saña lâyıḳ olan ġufrân
Umaram Luṭf ile iḥsân
‘ İnâyet eyle sulṭānum

Kemâl-i ref‘ ete irgür
Temâm-ı raḥmete irgür
Sivâ-yı vaḥdete irgür
‘ İnâyet eyle sulṭānum

Bu ‘ Abdulḥay ḳuluñ her bâr
Ḳoma anı ola bîmâr
Kemâl-i ‘ acz ider izḥâr
‘ İnâyet eyle sulṭānum

17a

72

fe‘ ilātün Mefā‘ ilün fe‘ ilün

Sensin evc-i risāletün mähı
Cân fedā saña yâ Resûlallâh
Sensin ümmetlerün şehen-şâhı
Cân fedā saña yâ Resûlallâh

Gonce-i gülşen-i şafâ sensin
Gevher-i baħr-ı ıstıfâ sensin
Cümle maħlûka pîşvâ sensin
Cân fedā saña yâ Resûlallâh

Ten-i zerdüm nizâr-ı ħasretdür
Sîne şad-çâk-ı tîğ-ı fûrkatdür
Dil giriftâr-ı dâm-ı ħayretdür
Cân fedā saña yâ Resûlallâh

Derd-i ‘ aşkuñla dil helâk olsun
Tîğ-ı fûrkatle sine çâk olsun
Cümle varum yoluñda ħâk olsun
Cân fedā saña yâ Resûlallâh

Bir nigâh eyle cân-ı bîmâra
Eyle luţfuñla derdüme çâre
Kıl şefâ‘ at Naĥîfî-i zâra
Cân fedā saña yâ Resûlallâh

73

mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün

Bu gülşende hezâr-ı bî-nevâyam yâ Resûlallâh
Velî âzurde-i ħâr-ı fenâyam yâ Resûlallâh

N’ola olsam devâ-cüyende-i dârû-yı iĥsânuñ
Esîr-i derd-i ‘ aşkam mübtelâyam yâ Resûlallâh

Yüzüm yok ‘ arzğâh-ı ħaşre varsam ey meded senden
Günahkâram giriftâr-ı hevâyam yâ Resûlallâh

Nigāh-ı şefkatinden men ğarīb ü zārı dūr itme
Yolında ben de kemter hāk-i pāyam yā Resūlallāh

Meded sendendür ey kân-ı mürüvvet bendene yoḥsa
Ḥuzūr-ı Ḥaḫda maḥcüb-ı ḫaṭāyam yā Resūlallāh

Beni gencīne-i faẓl-ı Ḥudādan behre-yāb eyle
Der-i luṭfuñda muḫtāc-ı ‘aṭāyam yā Resūlallāh

17b

Kerem kıl luṭf u iḥsānuñ ile şād eyle ben zārı
Naḫīfīem ḫapuñda bir gedāyam yā Resūlallāh

74

Naḫīfī Süleymān Vefāt 1151

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Ġam-ı ‘aşḫuñla olsam pāre pāre yā Resūlallāh
Ḳabūl itmem ğamından başḫa çāre yā Resūlallāh

Ġubār-ı kūyını kühl itmek ister dīde-i cānum
Taḫammül itmez oldum intizāra yā Resūlallāh

Vücūdum ser-te-ser ḫākister oldı nār-ı ḫasretle
Virirsem ruḫṣat āh-ı pūr-şerāre yā Resūlallāh

O hāk-i dil-güşā kim sāye-baḫş oldı sa‘ādetle
Benüm cānum fedā ol reh-güzāra yā Resūlallāh

Be-ḫaḫḫ-ı zāt-ı Bārī māye-i ‘izz ü sa‘ādetdür
Ġam-ı ‘aşḫuñ dil-i bī-ictisāre yā Resūlallāh

Ḥuzūr-ı Ḥaḫda bu cürmüm ile luṭf olmaz ise ger
Ne yüz var bende ‘arz-ı i‘tizāre yā Resūlallāh

Naḫīfī-i ğarībün kıl temennā rüz-ı maḫşerde
Cenāb-ı Ḥazret-i Perverdigāra yā Resūlallāh

75

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilūn

Cānumda şevk-i vuşlat-ı ' aşk-ı Muḥammedī
Sīnemde zevk-i lezzet-i ' aşk-ı Muḥammedī

İtme şikeste ḥatırū ey bī-ḥaber benüm
Eyler zuḥūr ḡayret-i ' aşk-ı Muḥammedī

Bezm-i cihānda şimdi ḥalk bilür müdām⁴⁷
Ser-mest-i cān-ı ḥayret-i ' aşk-ı Muḥammedī

Āh eyledikçe sūz-ı derūnum olur benüm
Pertev-i fer ü tal' at-ı ' aşk-ı Muḥammedī

Zāhid naşīḥat ister iseñ tūt sözüm benüm
Kıl intisāb-ı ḥazret-i ' aşk-ı Muḥammedī

Māl u menāli rif' at u cāhı bu ' ālemün
Olsun fedā-yı devlet-i ' aşk-ı Muḥammedī

Fikrüm hemīşe ḥamd u ' atā-yı ilāhidür
Zikrüm hemān taḥiyyat-ı ' aşk-ı Muḥammedī

Besdür ḳo keşf-i rāz-ı maḥabbetden el-ḥazer
Gelmez beyāna ḥālet-i ' aşk-ı Muḥammedī

Dār-ı Ḥudādur eyle hemān şükrini müdām
Saña Naḥīfī ni' met-i ' aşk-ı Muḥammedī

76

18a

Şeyḫ Şerīf el-Ḳādirī Ḳuddise Sırruhū Vefāt 1206

mefā' ilūn mefā' ilūn mefā' ilūn mefā' ilūn

Cemālün gülşen-i feyz-i ' atādur yā Resūlallāh
Ḥabībün pertev-i baḥş-ı Ḥudādur yā Resūlallāh

Cemī-i kā'inātuñ rehberi [sen]sin didi levlāk
Senün zātuñ güzīn-i enbiyādur yā Resūlallāh

⁴⁷ Bu mısradā vezin kusurludur.

Şayılmaz cürm ile noķşān budur hem cümleten kārūm
Beni redd itme yanından ricādur yā Resūlallāh

Göreydi⁴⁸ çeşm-i cān ile gelürdi münkir īmāna
Seni ol gözle görmeyen ‘ amādur yā Resūlallāh

Sen olduñ yevm-i ‘ uķbāda şeffī‘ -i mücrime bā‘ iş
Şefā‘ at hācete senden devādur yā Resūlallāh

Sürer dergāhına rūyuñ Şerīfī bende-i kemter
Riķābında nebīler pīşvādur yā Resūlallāh

77

mefā‘ īlūn mefā‘ īlūn mefā‘ īlūn mefā‘ īlūn
Haķīķat ‘ āleminde cünbüş-i ‘ aşķ-ı mecāz olmaz
O bir sırdur nā-sezāya keşf-i rāz olmaz⁴⁹

Maķāmāt-ı merātible zuhūrı ez-ķafādandur
Biri birine beñzer fi’l-haķīķa imtiyāz olmaz

Niyāz eyle dil-i haste virir nāz ile ser-rişte
Olur māhiyyeti zāhir hele nāz u niyāz olmaz

Ķalender-meşreb olmazsa haķīķatde hele ‘ āşık
Virir encām-ı ser-rişte ıarīķ-i ser-firāz olmaz

Haķīķat burcına taķvīl iderse kevkebi ammā
Müridi ber-kemāl eyler sözünde sūz u sāz olmaz

Bu cerri geçme müşkildür taķammül eyle hāşıldur
‘ Ayān olur maķāmātı medār-ı ihtirāz olmaz

Şerīfā bendeñi yā Rab haķīķat kām-yāb eyle
Mecāzuñ terk-i lāzımdur mecāzile mücāz olmaz

78

⁴⁸ Göreydi: Görindi, nüsha.

⁴⁹ Bu mısradā vezin kusurludur.

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Vâkıf-ı esrâr-ı hikmetdür gürûh-ı Kâdirî

Hâmil-i sırr-ı haqîkatdür gürûh-ı Kâdirî

A‘lem-i ‘ilm-i “ledün”dür vâris-i sırr-ı velî

Sâlik-i şâh-ı velâyetdür gürûh-ı Kâdirî

İntişâb it dergeh-i Sultân ‘Abdulḳâdire

Câh-ı [v]âlâ-yı ‘inâyetdür gürûh-ı Kâdirî

18b

Baş egüp her bir velî dergâha oldu bendeler

Nâ‘il-i ‘izz ü sa‘âdetdür gürûh-ı Kâdirî

Cümle ecdâduñ Şerîfâ sırrına mahrem durur

Saňa dahı ‘ayn-ı ‘izzetdür gürûh-ı Kâdirî

79

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Melce‘-i feyz-i ‘inâyetdür cenâb-ı Kâdirî

Mesned-i luṭf-ı himâyetdür cenâb-ı Kâdirî

Şems-i iḳbâl-i siyâdet âfitâb-ı burc-ı dîn

Nûr-baḥşâ-yı semâhatdür cenâb-ı Kâdirî

Gerdeni ehl-i haqîkat ferş-i pâ-yı nuṭkıdur

‘Arş u âlâ-yı kerâmetdür cenâb-ı Kâdirî

Bâz-ı eşheb şeh-per-i iclâlinüñ ḳaşvıdur⁵⁰

Âşiyân-sâz-ı şıyânetdür cenâb-ı Kâdirî

Bûlbûl-i gülşen-sarây-ı ḥanedân-ı Muṣtafâ

Mahrem-i sırr-ı aşâletdür cenâb-ı Kâdirî

Bende-i kemter-gedâ-yı derghidür bu Şerîf

İlticâgâh-ı selâmetdür cenâb-ı Kâdirî

80

⁵⁰ Mısrada vezin kusurludur.

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Cihānuñ aşlı bünyādı Ebu’l-Ḳāsım Muḥammeddür

Şefā‘ at zāt-ı mu‘ tādı Ebu’l-Ḳāsım Muḥammeddür

Ḥabīb-i ḥazret-i Mevlā nişin eyvān avādānı

Emīn-i Ka‘be-i ‘ulyā Ebu’l-Ḳāsım Muḥammeddür

Celīs-i mesned-i “levlāk” enīs-i nūr-ı “erselnāk”

Medār-ı devre-i eflāk Ebu’l-Ḳāsım Muḥammeddür

‘Uşāta luṭfı bī-minnet ider mücrimlere şefkat

Vücūdı ‘āleme rahmet Ebu’l-Ḳāsım Muḥammeddür

81

7’li Hece Ölçüsü

Dili baḥr-ı ḥaḳīkat

Sultān ‘Abdulḳādirün

Eṭvārıdur şerī‘at

Sultān ‘Abdulḳādirün

Şāḥib-i ṭabl-ı ‘ilim

Şāfī‘-i zenb-i ümem

Dergehi ḥuld-ı na‘īm

Sultān ‘Abdulḳādirün

Seyyide ulu’n-neseb

Ol gül-i āl-i ḥaseb

Bendesi çekmez ta‘ab

Sultān ‘Abdulḳādirün

19a

Şarkda ise bir gedā

İtse teşebbüs aña

Luṭfı olur dā’imā

Sultān ‘Abdulḳādirün

Ḥubбі cānda tolidur

Cümlesinden ulıdur

İbni Şerīf kılıdur

Sultān ʿ Abdulkādirüñ

82

Nuṭḩiyāt-ı Fethī Efendi Ḳuddise Sırruhu'l-ʿ Azīz Vefāt 1106

mefāʿ īlün mefāʿ īlün feʿ ūlün

Cenāb-ı ḥazretüñden oldı iḥsān
Fe-ḩultü şākirān elḩamdüli'llāh
ʿ Aṭāñı kesmedüñ eylerken ʿ işyān
Fe-ḩultü şākirān elḩamdüli'llāh

Şeriʿ at rāhınuñ itdüñ başarı
Ṭarīkat rāhınuñ itdüñ ḩaberi
Ġanī itdüñ maʿ rifetle faḩīri
Fe-ḩultü şākirān elḩamdüli'llāh

ʿ Ademden eyledüñ yā Rab īcād
Daḩı luṭfuña ḩıldın beni muʿ tād
Ḩaḩīḩat ʿ ilmine itdüñ hem irşād
Fe-ḩultü şākirān elḩamdüli'llāh

Başiret gördi nūr-ı vaḩdetüñden
Ḩayāt itdüm kemāl-i niʿ metüñden
Şıgındum saña ḩahr u luṭufuñdan
Fe-ḩultü şākirān elḩamdüli'llāh

Meşām-ı cāna Fethī bŷ-ı cānān
Gelüp ʿ ālem fenāya⁵¹ vardı yeksān
Ḩaḩāyık ʿ āleminde irdi dil-şān
Fe-ḩultü şākirān elḩamdüli'llāh

83

mefāʿ īlün mefāʿ īlün mefāʿ īlün mefāʿ īlün

Cemālün pertev-i nūr-ı Ḩudādur yā Resūlallāh
Kelāmuñ cümle rūḩ-ı kibriyādur yā Resūlallāh

Raʿ ūf u hem raḩīm ile müsemmə oldı çün zātuñ
Şefāʿ at eylemek saña sezādur yā Resūlallāh

⁵¹ fenā: efnā, nüsha.

Zülâl-i rü 'yet-i ' aţşân olup yandum harâretten
İçüp câm-ı vişâlünden şifâdur yâ Resûlallâh

Ġubâr-ı hâk-i pâyin ' anber itsem çeşm-i cânuma
Ėabûl eyle efendüm hoş ' aţâdur yâ Resûlallâh

Vücûduñ ' âleme rahmet iken nice olsun⁵²
Ümîdüm hazretînden bir recâdur yâ Resûlallâh

Kerem kılsan mübârek ayağına yüzümi sürsem
Baña hil' atle tâc-ı bî-bahâdur yâ Resûlallâh

Ne gûna ' arz-ı hâl itsem nedür luţfuñda sulţānum
Bu muhlis derdmendüñ bir gedāyam yâ Resûlallâh

Yolında hayli demlerdür sürinür sâ 'ilin Fethî
Esirge kuluñ olsun bî-riyâdur yâ Resûlallâh

84

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Ey gönül havf u hayâ it hazret-i Allâhdan
Zârî vü giryeyle taldur bu cihānı âhdan
' İzzet-i dârnı iste ol ulı dergâhdan
Yağ hidâyet şem' ini gel nûr-ı zikrullâhdan

Eyle taşşîl-i şerâre âteş-i tevĥidden
Yağ anuñla mäsivâyı lezzet al tecrîdden
Ehl-i keşf ol şüfiyâ hem kırtulup taqlîdden
Yağ hidâyet şem' ini gel nûr-ı zikrullâhdan

Alagör telkîn-i zikri bir dil-i âgâhdan
Tâ ki bir neş 'e bulasın sen de zikrullâhdan
Sâlikâ olmak ise manşûr-ı ĥizbullâhdan
Yağ hidâyet şem' ini gel nûr-ı zikrullâhdan

Hazret-i Allâh ile anlar ki oldı âşinâ

⁵² Bu mısradâ vezin kusurludur.

Mümkinātuñ her birinden aldılar dersin fenā
Bu gürühuñ işrine gitmek dilerseñ Fethiyā
Yağ hidāyet şem‘ini gel nūr-ı zıkrullāhdan

85

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Çeşm ü cānı nār-ı hasret yakdı vü itdi ħarāb
Ey gül-i gülzār-ı vahdet bülbül-i “ümmü’l-kitāb”

Yā İlāhi dergehüñden ħ‘āhişüm oldur benüm
Eyleyüm müjgānumı çārüb-ı kabır-i müsteţāb

Reşk ider emr-i muḥaḳḳaḳ ‘arş u kürsī şevḳ ile
Ol turāb-ı t̄āhire kim zātuña oldı niḳāb

20a

Ol mu‘aṭṭar ravżanuñ nūrına nisbet nūr mıdur
Şol ziyā kim maḫharı şems ü kamer necm āfitāb

Cism-i pāki عطرینسی eyleyen eczā’-ı arz
Tāc-ı ‘arşa ziynet-efzā oldıgın nāṭıḳ kitāb

Dü-cihān⁵³ āstān-ı ḳurbiyyetüñ iste Fethiyā
Ol Resülün oldur ‘āşıḳlara pes⁵⁴ ḫüsn-i me’āb

86

Mefā‘ ilün mefā‘ ilün fe‘ ulün

Bahār-ı ‘ömrinüñ çün köhnelendi
Ḥudā bārān-ı luṭfuñ eyle rızān >Mevlām<
Şebābuñ ḳuvveti geldi vü geçdi
Ḥudā bārān-ı luṭfuñ eyle rızān >Mevlām<

Muḫālif şer‘ olan aḳvāle tevbe
Rızāña olmayan ef‘āle tevbe
Muḫaşşal cümleten bir ḫāle tevbe
Ḥudā bārān-ı luṭfuñ eyle rızān >Mevlām<

⁵³ cihān: cihānuñ, nüsha.

⁵⁴ oldur ‘āşıḳlara pes ḫüsn ü me’āb: pes oldur ‘āşıḳlara ḫüsn-i me’āb, nüsha.

Ḳuluñ Fethî faḳîrûñ tevbesini
Ḳabûl eyle ilâhî giryelerini
Müyesser kı l cemâlûñ görmesini
Ḥudâ bârân-ı luṭfuñ eyle rîzân >Mevlâm<

87

mefâ'îlün mefâ'îlün fe'ûlün

Vişâlûñ şerbetin şun cāna yâ Rab
Düşüp yine firâka oldum 'atşân

Efendüm cürmüme bakma kerem it
Senûñ şānuña lâyıḳ 'afv-ı ğufrân

Gedāna pâdişā hem eyle ğayret
Ki olsun kişver-i ḳurbunda sultân

Gözüm yaşı aḳar vaḳt-i seḫerde
Kimisi lû'lü anuñ kimi mercân

Esüp 'aşḳuñ nesîmi ḳo ki gitsin
Vücûdum ḳaṭresin bir baḫr-ı 'ummân

Ṭılısm-ı ma'nevi[dür] ḫünki Fethî
Vücûduñ eyle feth it bism-i Raḫmân

88

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

Şafâ vü şevḳi vecd-i ḫāl-i envār-ı ma'ârifden
Niyāzmenddür ṭalebkāruz kerem eyle Kerîmullāh
Likâ vü 'aşḳ u cezbe ḳurb-ı esrâr-ı ḫaḳîḳatden
Niyāzmenddür ṭalebkāruz kerem eyle Kerîmullāh

Ṭarîḳ-i Ḥaḳda feyzûñ murğ-ı rûḫa per ü bāl olsun
Şadāsı bâğ-ı 'aşḳda anuñ medḫ-i cemāl olsun
Oṭıra âşiyāna rûḫe-i vaḫdet nevāl olsun
Niyāzmenddür ṭalebkāruz kerem eyle Kerîmullāh

Kitâb-ı 'aşḳ-ı sübhānî oḳunsun ders-i rûḫānî

20b

Bilinsün ‘ilm-i Rabbānī tıyulsun sırr-ı berdānī
Olup Fethī kuluñ fānī vücūdı ola haqqānī
Niyāzmenddür talebkāruz kerem eyle Kerīmullāh

89

mef‘ülü mefā‘ilün mef‘ülü mefā‘ilün

Derd-i Hāka tālīb olduk dermāna nedür hācet
Yine var ile var olduk hicrāna nedür hācet⁵⁵

Mest oldı cihān halkı fıkır-i ruḥ-ı yār ile
‘Aşk ile ser-ḥoş olduk mestāna nedür hācet

Bir kaṭre idüm gerçi baḥr itdi beni vaḥdet
Çün gevher-i kân oldum mercāna nedür hācet

Gülzār-ı haqqatden şem ideli bûyını
Dil hānesi gülşendür bostāna nedür hācet

Himmet nazar-ı pîrûn çün irdi saña Fethī
Bir devlete irdûn kim şāhāna nedür hācet

90

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

Nefse uyup cürm idersem olmazam yā Rab muḫīm
Rûz u şeb virdüm benüm estağfiru’llāh el-‘Azīm
Mağrifet bābını feth it bize tevvāb-ı Raḥīm
Rûz u şeb virdüm benüm estağfiru’llāh el-‘Azīm

Fazl-ı iḥsānuñla zeyn olsun efendüm baḥr u ber
Mağrifet ğarḳ eylesün ‘āşīlerini ser-te-ser
Çün nesīm-i raḥmetüñ mücrimlere dā’im eser
Rûz u şeb virdüm benüm estağfiru’llāh el-‘Azīm

Aldanursın bu fenāda māl ile ya cāh ile
Bilmedüñ ol ḥazret-i Haqqı unuttun cāh ile
Fethiyā hem-ser olursañ bu fenāda şāh ile
Rûz u şeb virdüm benüm estağfiru’llāh el-‘Azīm

⁵⁵ Beyitte vezin kusurludur.

91

mefā‘ ilün mefā‘ ilün fe‘ ülün

21a

Yiter yandum firākuñ âteşine
Tecellî it meded sübhānum Allāh
Yiter kanlar katıldı gözyaşuma
Tecellî it meded sübhānum Allāh

Göñül seyreyledi ‘ arz-ı semāy
Görem diyü süreyyādan hümāy
Ta‘ ayyün bāşs-ı ğayb itdi hevāy
Tecellî it meded sübhānum Allāh

Görünmez oldu kūy-ı vuşlat-ı yār
Tuyulmaz oldu aşla bŷy-ı dildār
Koma bîġāne mehcūr böyle nā-çār
Tecellî it meded sübhānum Allāh

Fenā buldı beġādan çün kināye
İrişdi Fethî-i evc-i ‘ alāya
Faķiri vāşıl eyle bu ġināya
Tecellî it meded sübhānum Allāh

92

fe‘ ilātün fe‘ ilātün fe‘ ilātün fe‘ ilün

Göñlümün zevķini ben hecr ile tālān itdüm
Şimdilik ‘ ālemümi ber ü beyābān itdüm

Qalmaya böyle benüm hāl-i derūnum yā Rab
Dimeye rŷz-ı cezāda katı hüsrān itdüm

Yok[durur]⁵⁶ zerre kadar şānına lāyık kārūm
Ĥamdulī’llāh dilümi ma‘ den-i ĩmān itdüm

Gel berü cezḇ[e] ile kendüne cezḇ eyle beni
Āteş-i fŷrķat ile cānumı sŷzān itdüm

⁵⁶ Yok [durur]: Yoksa, nüsha.

Gözüme t̄ahir olan şun‘ uñ ola her şeyde
Vaḥdetüñ sırrını ben şıdķ ile iḳān itdüm

Muntazır-ı ‘ Afüv eyle diyüp ey Rabb-i kerīm
İ‘ timādum hele ben raḥmet-i raḥmān itdüm

93

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Ol durur insān-ı kāmīl kim ola[lı] ehl-i ḥāl
Bilmeyen kendi vücūduñ nice bulsun ol kemāl

Medḥ idüp nazm-ı ḥabībīn⁵⁷ didi keremnā Ḥudā
Pes o sırra maẓhar olan buldılar feyz-i cemāl

Zühd ü taḳvā şüretinde görinenler dā’imā
Ger ḥulūş üzre olursa buldılar luṭf-ı nevāl

Mecmu‘ -ı ‘ uşşāķı gör kim baķmadılar ğayrıya
Ḥaḳķı maṭlab itdiler çün bulmadılar [hiç] vişāl

Enbiyā vü evliyānuñ yoludur şerḥ itdigüm
Gir bu yola sen de Fethī kim cemāl olur nevāl

94

5’li Hece Ölçüsü

Ey Rabb-i Raḥmān
Eylegil iḥsān
Ḳalmasun vīrān
Bu dil-i nālān

21b

Luṭf-ı iḥsān it
Yolum āsān it
‘ Aşķa miḥmān it
Ḳalbüm ey Sübhān

Hecr ile ben de
Ḳaldum efgende

⁵⁷ ḥabībīn: ḥabībīnde, nüsha.

Vuşlatı sen de
Baña it ihsân

Adı vü şanum
Gide sulţānum
Yolunda cānum
İdeyüm kurbān

Bakmasun kâle
İrgür havâle
Bezm-i vişâle
Muntazır bu cān

Kapuña geldüm
Zāriler kıldum
Şuçumı bildüm
Eylegil ğufrān

Feyz-i sübhānī
Olsun erzānī
Kul iken anı
İder  ālī-şān⁵⁸

Fethī miskīne
Göñli ğam-ġīne
K̄albi derdine
Sen eyle dermān

95

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Ey ḥabīb-i Muşţafā vü müctebā
 Arz-ı dīdār eyle ey nūr-ı Hudā
Şems-i zātun k̄albüme virsün ziyā
 Arz-ı dīdār eyle ey nūr-ı Hudā

Hāk-i pāyuñ tūtiyā-yı kuḥl-i cān
Zāt-ı pākün muḳtedā-yı ins ü cān

⁵⁸ Bu dörtlük sayfa kenarına kaydedilmiştir.

Bir selām kııl yirüm olsun lâ-mekân
‘ Arz-ı dîdâr eyle ey nûr-ı Hudâ

Pâyûña yüz sürmege var mı mecâl
Ey cenâb-ı hâzret-i âl-i nevâl
Gel efendim bendeñe göster cemâl
‘ Arz-ı dîdâr eyle ey nûr-ı Hudâ

Hâzretüñe ‘ arz-ı hâle yok yüzüm
Dahı dem-sâz olmağa lâyıķ sözüm
Lîk vechüñ görmek ister bu gözüm
‘ Arz-ı dîdâr eyle ey nûr-ı Hudâ

Ey şefâ‘ at ma‘ deni fazl-ı Hudâ
Cân u başum yolına olsun fedâ
Dermendüñ Fethiye idüp ‘ aṭâ
‘ Arz-ı dîdâr eyle ey nûr-ı Hudâ

Ḥaylî demdür aḡlaram leyl ü nehâr
Eşk-i çeşmümden açıldı nev-bahâr
Ḥadden aşdı ḥasretümden âh u zâr
‘ Arz-ı dîdâr eyle ey nûr-ı Hudâ

96

müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün

22a

Yâ Rabb bilmem neyleyüm ḥayrānuñam ḥayrānuñam
Derdüm nice şerḥ ideyüm sūzānuñam sūzānuñam

Ṭolsun derūnum zevķ ile müstaḡraķ olsun nûr ile
Feryād ideyüm ‘ aşķ ile mestānuñam mestānuñam

Göster vişālüñ güllerüñ mest eylesün bûlbûlleri
Fānî cihānı n’eyleyüm ḥandānuñam ḥandānuñam

Ḳalmadı dilde māsivâ oldum fenâ-ender-fenâ
Fazluñla sen irgür beķâ vîrānuñam vîrānuñam

Fethî ḳuluñı ey İlāh fazluñla irgür pâdişāh

Dil eyleyüp feryād u āh giryānuñam giryānuñam

97

mefā‘ īlün mefā‘ īlün fe‘ ūlün

Göñül āyinesi olsun mücellā

Senün bir zerre ‘ aşkuñ ile Mevlā

Görünsün şūret-i ma‘ nā muşaffā

Senün bir zerre ‘ aşkuñ ile Mevlā

Keder gitsün göñüllerden ser-ā-pā

Silinsün şekl-i suğrā fikr-i kübrā

Vişālün zevkī olunsun peydā

Senün bir zerre ‘ aşkuñ ile Mevlā

Bu sırruñ dilde maḥzūn oldı levḥi

Muḥāl oldı kemāl öz şerḥi⁵⁹

Hele dīvāne oldı şimdi Fethī

Senün bir zerre ‘ aşkuñ ile Mevlā

98

11’li Hece Ölçüsü

Uyan behey ġāfil ḥāb-ı ġafletden

‘ Ömrün geldi geçdi ḥaberin var mı

Bir ḥaber alduñ mı sırr-ı vaḥdetden

Murğ-ı cān uçdı ḥaberin var mı

Bu dār-ı fenādur bunda ḫalınmaz

Hem şonı vīrandur murād alınmaz⁶⁰

Ḳāfile göçünce girü dönülmez

Kervān başı göçdi ḥaberin var mı

Ma‘ şiyet yükini alduñ boynına

Hiç ölüm ḫorkısı gelmez ‘ aynına

Felek birkaç arşun bezden egnine

Yaķasız ṭon biçdi ḥaberin var mı

⁵⁹ Bu mısra da vezin kusurludur.

⁶⁰ Bu bendin ilk iki mısraı sayfa kenarına kaydedilmiştir.

22b

Azıguñ var mıdur yola gitmege
Döşegin hazır mı varup yatmağa
Ejderhâlar gibi seni yutmağa
Yerler ağzın açdı haberin var mı

Derviş Himmet senden evvel gelenler
Kimisi kıl kimi sultân olanlar
Dünyâ benüm mülküm diyüp gezenler
Ecel câmuñ içdi haberin var mı

99

8'li Hece Ölçüsü

Pür-şevk olan 'âşıqları
Hû ismidür hayrân iden
Derdlü olan şâdıqları
Hû ismidür hayrân iden

Farq 'âleminden uçurup
Vaḥdet şarâbuñ içirüp
Cân u cihândan geçirüp
Hû ismidür hayrân iden

Açılup dildeki perde
Devâ olan [hem] bu derde
'Âşıqları her şehirde
Hû ismidür hayrân iden

Ölmiş gönli diri gören
Kulları Hâkka irgüren
'Âşık dirler her [bir] gören
Hû ismidür hayrân iden

Sürüp gönünden şehveti
Gitdi cihânuñ rağbeti
Hayrete koyup Himmeti
Hû ismidür hayrân iden

100

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Baňa ‘ aşk-ı Hudā yār olmadıkça gönlüm eglenmez
Cihānuñ halkı ağyār olmadıkça gönlüm eglenmez

Gider za‘ ĩf kuvāyı nāle-i her yāre kuvvet vir
Giceler şubha dek zār olmadıkça gönlüm eglenmez

23a

Tecellī seyrine ‘ uşşāk temāşāgāha çıkmışlar
Bize de böyle pāzār olmadıkça gönlüm eglenmez

Taşavvuf didiler birkaç söz ile aldanup kaldum
Vişāl-i kūy-ı dildār olmadıkça gönlüm eglenmez

Yine sevdā-yı ‘ aşk ile ‘ aceb dīvānelik vardır
Hemān-dem seyr-i gülzār olmadıkça gönlüm eglenmez

Ne deñlü keşret içre vahdet irse de⁶¹ merātibe
Baňa evkāt-ı eşhār olmadıkça gönlüm eglenmez

Göñül āyinesin pāk eyledüm çün sa‘ y-ı Himmetle
Tecellī zāt-ı dīdār olmadıkça gönlüm eglenmez

101

Nuṭṭıyāt-ı Himmet Efendi Ḳuddise Sırruhu’l-‘ Azīz Vefāt 1095

Sünbüle

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Murğ-ı dil pervāz urup uçmağ diler
Aşiyān-ı lā-mekāndur seyrümüz
Seyr-i fillāha kanad açmağ diler
Aşiyān-ı lā-mekāndur seyrümüz

‘ Aşk-ı Hāğda cūş idüp deryā gibi
Bir maḳām-ı ‘ ālide ‘ anḳā gibi
Gülsitānda bülbul-i gūyā gibi
Āşiyān-ı lā-mekāndur seyrümüz

Zāhidā olmaz bu ḳıl u ḳāl ile

⁶¹ vahdet irse de: vahdet de irse, nüsha.

İrmedi Cibrîl perr ü bâl ile
‘Aşk-ı dildâr ile vecd ü hâl ile
Aşiyân-ı lâ-mekândur seyrümüz

23b

‘Aşk-ı Hâk ile o kim serden geçer
Hâ’il olmaz yir ü gök baħr ile ber
Himmet-i merd-i Hudâdan al ħaber
Aşiyân-ı lâ-mekândur seyrümüz

102

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

Gel ey bād-ı şabâ lutf it ħaber vir baňa yârümden
Firâkı cânuma yetdi uşandum cümle varumdan

Beni ferdâlara şalma kerem kıl merħamet eyle
Tutuşur qorkaram çerħ-i felek âh ile zârumdan

Ġarîbem ġurbete düşdüm kimesne añlamaz ħâlüm
Firâkı nârına yandum cüda düşdüm diyârumdan

Baňa pîrüm nazar kıldı şabâdan al ħaber didi
Benüm nefsum ħicâb oldı alıķodı şikârumdan

Şabâ dir ki kul-ı ‘aşķa bulam dirseñ o dildârı
Biħamdi’llâh idüp Himmet ħaber aldum o yârümden

103

Irak

8’li Hece Ölçüsü

Bād-ı şabâya şorsunlar
Cânân illeri kıandedür
Bilenler ħaber virsinler
Cânân illeri kıandedür

Ĥaylî zamândur araram
Bir derdli ‘âşık şoraram
Kalmadı şabra qarârüm
Cânân illeri kıandedür

Fikr iderüm ‘aqlum irmez
Yürek kayınar bilinmez
Bilenler h d haber virmez
C n n illeri  anded r

24a

Ol⁶² ba ram  aynadum co dum
Mevc uruben  adden a dum
Diy r-ı  urbete d  d m
C n n illeri  anded r

Dervif  Himmet ider  h 
‘ Aceb g rem mi ol   h 
Severse  g zel All h 
C n n illeri  anded r

104

f ‘ il t n f ‘ il t n f ‘ il t n f ‘ il n

N r-ı ‘ a  a yanmayanlar n r-ı Ra m n bulmad 
Varlı ından ge meyenler sırr-ı S bh n bulmad 

A vel olup ikilikden va dete irif meyen
‘ Acb id p kendin g renler k mil ins n bulmad 

M btel -y  ‘ a   olanlar derde derm n buld lar
Ol  ab be  rmeyenler derde derm n bulmad 

B -v c d olup g n lden s rmeyen m ’iyyeti
  ke yeks n olmayanlar ba r-ı ‘ umm n bulmad 

Merd olup meyd na  a dan c n u ba dan ge meyen
Ba r-ı ‘ a  a  almayanlar d rr   merc n bulmad 

Ehl-i  a  ı m nkir iken Himmet a n  n’eyles n
 irki s rmeyen aradan k mil ins n bulmad 

105

⁶² ol: ben ol, n sha.

8'li Hece Ölçüsü⁶³

Ne var derde düşdüm ise
Gönül senden dermân ister
Merkezümden şaşdum ise
Gönül senden dermân ister

Fânî dünyâ keşretinden
Kurtuluş yok miḥnetinden
Cenâb-ı Hâk ḥazretinden
Gönül senden dermân ister

Muḥkem tutup şeri' atı
Taḥşîl idüp tarîkatı
Aça râh-ı ḥaḳîkatı
Gönül senden dermân ister

106

‘Aşîrân

8'li Hece Ölçüsü

24b

Yine bir sevdâya düşdüm
‘Aşkuñ elinden [elinden]
Yine ‘ummân olup taşdum
‘Aşkuñ elinden [elinden]

Özümi ‘ummâna şaldum
Aña ğavvâş olup taldum
Pîrlikde ḥayretde kaldum
‘Aşkuñ elinden [elinden]

Âteş-i ‘aşḳ ile yandum
Cân u cihândan uşandum
Güiyâ Mecnûna döndüm
‘Aşkuñ elinden [elinden]

Seherlerde ağlayayum
Cigercigüm dağlayayum
Şular gibi çağlayayum

⁶³ Bu şiir nüshada eksik kaydedilmiştir.

‘Aşkuñ elinden [elinden]

Derviş Hımmet bî-çâredür
Cihân içre âvâredür
Hem yüregi pür-yaredür
‘Aşkuñ elinden [elinden]

107

7’li Hece Ölçüsü

Düşdüm yine bir derde
Gönlüm niçün eglenmez
Kararum yok bir yerde
Gönlüm niçün eglenmez

Şöhret gavğası degül
Ziyet sevdası degül
‘İzzet da‘ vâsı degül
Gönlüm niçün eglenmez

Yâ Rab sen kıl yâri
Görsem cemâlün bâri
Dün ü gün kılup zârı
Gönlüm niçün eglenmez

Mü’minem şükr iderem
Dâ’imâ zıkr iderem
Her zamân fikr iderem
Gönlüm niçün eglenmez

Hımmet bir ‘âşık kuldur
Bu yol bir ‘aceb yoldur
Hâlümü bilen oldur
Gönlüm niçün eglenmez

108

Beste Nigâr

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

Bugün meydân-ı ‘aşk içreki yâra âşinâyuz biz

Fedâdur cânumuz Hakkâ anuñçün rüşenâyuz biz

25a

Cihānuñ terkin urmışlar kamu maķşudâ irmişler
Tecellî zâtı görmişler tufeyl-i evliyâyuz biz

Vücûdı eylemiş‘ uryân cigerler eyleyüp sūzân
Cemâlınden olup hayrân enîs-i âh u vâyuz biz

Ėomiřlar ĩn ile ānı bırağup kevn ü mekânı
Unudup ad ile çanı bu kavme hâk-i pâyuz biz

Cihāna itmezüz rağbet budur âyinemüz Himmet
Yiter ‘uřřâķa bu devlet mürid-i Muştafâyuz biz

109

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Nefsini bildiyse kişi ‘ârif-i bi’llâh olur
Varlığını mağv iden vâşıl-ı ile’llâh olur

Hükmedüben ‘âleme cümle Süleymânvar⁶⁴
Bende-i nâķız iken [ol] hükmi-dile şâh olur

Tekye-i ‘aşķ içre Hâķ Hâķ diyü[ben] miğmân olan
Vâşıl olup devlete şöyle ki Cem-câh olur⁶⁵

Naķd-i Ėayâtın bütün nefsine şarf idenüñ⁶⁶
Eldeki sermâyesi sūziř-i vây u vâh olur

 nûr-ı Ėudâ ola mı her dil-i siyeh
Maşhar olur ise yine bir dil-i âğâh olur

‘Âřıķa cevri eylemek ‘âdet-i mağbûb imiř⁶⁷
Nâ’il-i vuşlat dağı eyler imiş Ėâh[ĭ] olur

⁶⁴ Mısrada vezin kusurludur.

⁶⁵ Mısrada vezin kusurludur.

⁶⁶ Mısrada vezin kusurludur.

⁶⁷ Mısrada vezin kusurludur.

Cân gözini açagör Himmet-i pîrân ile
‘Âşıkâ devlet edîb âh-ı seḥergâh imiş⁶⁸

110

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Genc-i ‘aşkı ister iseñ dil-i vîrânda ara
Hızırveş âb-ı ḥayâtı zulmet-i tende ara

Râh-ı ‘aşka seni irşād eyleyen ma‘ nâyı bul
Âdemi ma‘ nâyı ṭâlib kâmil insânda ara

25b

Her ḥacerden gevher olmaz ma‘ den olmaz her türâb
Zâhidâ gir baḥr-ı ‘aşka dürri ‘ummânda ara

“‘Allame’l-esmâ” rumûzın “men ‘aref” sırrın daḥı
Añlamak şânından ise ehl-i ‘irfânda ara

On sekiz biñ ‘âlemi geşt eylesen bulmak muḥâl
Seni yokdan var iden Mevlâyı var sende ara

Ṭâlib-i Mevlâ olup her kişiden Himmet dile
Ġâfil olma maṭlaba var sırr-ı Qur’ânda ara

111

mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün fe‘ ulün

Göñül ‘aşkın ile büryâna döndi
Şafâdan sîneler ‘ummâna döndi

Qurulsun meclis-i ‘uşşâk bir bir
Dü-çeşmüm mest oluben kana döndi

Yaḳar nâr-ı maḥabbet cism-i fânî
Ḥarâretten dil-i sūzâna döndi

Sürülsün meclis-i ehl-i ḥaḳîḳat
Ezel bezminde çün peymâne döndi

⁶⁸ Beyitte vezin kusurludur.

Fiğānum gülşen içre ‘andelīb[üñ]
Seherde itdigi efgāna döndi

Erenlerden irişdi bize Himmet
Gedālar qalmayup şāhāne döndi

112

5’li Hece Ölçüsü

Vaqt-i seherde
Açılur perde
Düşdigüm yirde
Dermān sendendür

Düşmişem qaldur
Miḥnetüm oldur
Ağlatma güldür
Dermān sendendür

Benem bī-çāre
Qaldum āvāre
Yürek pür-yāre
Dermān sendendür

Nefs-i zālîmi
Gözler ḥālûmi
Şundum elûmi
Dermān sendendür

Derviş Himmete
Çāre vuşlata
Derd-i fūrḳate
Dermān sendendür

113

26a

Nuṭṭiyāt-ı Himmet-zāde ‘Abdullāh Efendi Vefāt 1122

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Nicesi fāriğ olam ben nāle-i her gāhdan
Böyle gördüm rāh-ı ‘aşkı bir dil-i āgāhdan

Neş'e-yâb oldu gönül çün nûr-ı zıkrullâhdan
Zâhir ü bâtın murâdum isterem Allâhdan

Her murâdı Hâk virirken eylemem gayra ricâ
Dergeh-i Mevlâdur ancak ehl-i 'aşka mültecâ
Nâ-murâd itmez beni elbet cenâb-ı kibriyâ
Zâhir ü bâtın murâdum isterem Allâhdan

Emr-i "üd'îni" ve "felyabgû" idüp imtişâl
Bendeñ 'Abdullâh ider yâ Rab saña 'arz-ı hâl⁶⁹
Kâm-cüyâne bu yoldan gayrıya yokdur mecâl
Zâhir ü bâtın murâdum isterem Allâhdan

114

10'lu Hece Ölçüsü

Emr-i Hâk ile cihâna geldik
Biz o ma' nâyı beyâna geldik

Bildik unutduk bunda gelince
Yeñiden anı 'irfâna geldik

Mest olup gitdi çünki yâvîden
Bunda ayılup iz' âna geldik

Merķâd-ı pāk-ı himmet-i pîre
Yüz sürüp dâ'im nālâna geldik

Rûh-ı pâkinden alıruz feyzi
Şol gedâya ki ihsâna geldik

Beyhûde şanma Derviş 'Abdullâh
Bunda biz 'ilm-i 'irfâna geldik

115

11'li Hece Ölçüsü

Münezzehdür senüñ zâtuñ kamudan
Mu'înum hâfızum nâşırum Allâh

⁶⁹ Beyitte vezin kusurludur.

Halâş iden bizi sensin tamudan
Mu‘înum hâfızum nâşırum Allâh

26b

Yolum urdı benüm vesvâs-ı hannâs
Halâş eyle beni yâ Hâliku’n-nâş
Derûnum kapladı evzâr ile pas
Mu‘înum hâfızum nâşırum Allâh

Beni irgür haremğâh-ı vaşla
İrişdür saña varan toğrı yola
Kerem senden olur olursa kula
Mu‘înum hâfızum nâşırum Allâh

Bu ‘ Abdullâh derdmendün cürmi çokdur
Nihâyet rahmetünden ye’si yokdur
Günâhkârâna bâb-ı lutf açıkdur
Mu‘înum hâfızum nâşırum Allâh

116

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

İrmek isterseñ eger ünsiyyete
Hânķâh-ı himmete gel himmete
Vaḥdet it bakma nuķuş-ı keşrete
Hânķâh-ı himmete gel himmete

Fâ’ide virmez saña ‘ aql-ı me‘ âş
Gel me‘ adı gör ki ref‘ ola telâş
Hüşdâruz diyemez ğâfil mebâş
Hânķâh-ı himmete gel himmete

Gel erenler şoḥbetine sen de gir
Baķma câna lücce-i tevḥîde gir
Vecde lek dürrilerün şâhâne dir
Hânķâh-ı himmete gel himmete

Gel bu vâdî-i hevesden eyle tay
İr ḥayât-ı kalbe sür ezķâr-ı ḥay

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

Hânkâh-ı himmete gel himmete

Dervîş ‘ Abdullâh kâmunuñ kemteri
Diñle benden olma şaķın serseri
Ehl-i ‘ aşķuñ budur evvelden beri
Hânkâh-ı himmete gel himmete

117

8’li Hece Ölçüsü

Bir ‘ âşık-ı nālānuñam
Yâ Muḥammed yâ Muştafâ
Bir vâlih ü ḥayrānuñam
Yâ Muḥammed yâ Muştafâ

27a

Güller gibi küşādesin
Luṭf itmege âmādesin
Şun baña ‘ aşķuñ bâdesin
Yâ Muḥammed yâ Muştafâ

Gördüm seni gördüm seni
Şād eylegil bu ğam-ġini
Hakdan şefâ‘ at kıl beni
Yâ Muḥammed yâ Muştafâ

Hadden füzündür ‘ izzetüñ
Bir ḥānesisin ḥazretüñ
Luṭfuñ umarlar ümmetüñ
Yâ Muḥammed yâ Muştafâ

Bu Dervîş ‘ Abdullâh o şeb
Gördi seni eyler tarab
Ca’e’l-ferah râḥe’l-kereb
Yâ Muḥammed yâ Muştafâ

118

8’li Hece Ölçüsü

Hep işlerüm cürm ü ḥatâ⁷⁰

⁷⁰ ḥatâ: ‘ aṭâ, nüsha.

Estağfiru'llāh el-‘azīm
Yā Rab ‘aṭā eyle ‘aṭā
Estağfiru'llāh el-‘azīm

Bir yana nefis-i pür-gurūr
Bir yanadan diyü gurūr
Beni kapuñdan itme dūr
Estağfiru'llāh el-‘azīm

Varken kapuñda hācetüm
Yokdur hulūş-ı tã‘atüm
Buña irişür tãḳātüm
Estağfiru'llāh el-‘azīm

Bilmeyüp itdüm gāh gāh
Bilüp günāh itdüm günāh
Ġufrān u ḳādir pādişāh
Estağfiru'llāh el-‘azīm

Ümmid idüp luṭf u kerem
İtdüğine eyler sitem
İder dem-be-dem⁷¹
Estağfiru'llāh el-‘azīm

119

fã‘ilātün fã‘ilātün fã‘ilün

Ravzaña çün yüz süren bulur amān
El-amān ey Faḥr-ı ‘ālem el-amān
Her gelen dil-ḥaste bulur tãze cān
El-amān ey Faḥr-ı ‘ālem el-amān

Eyleseñ bir kerre luṭfuñla nazar
Hiç derūnuñda kalır mı bir keder
Ḳıl şefã‘at Ḥaḳdan ey nūr-ı başār
El-amān ey Faḥr-ı ‘ālem el-amān

27b

Mazḥar olmak isteyüp esrāruña

⁷¹ Bu mısradā vezin kusurludur.

Çünkü geldüñ kabır-i pür-envāruña
Merhametle kıl nazar züvvārına
El-amān ey Faḥr-ı ‘ālem el-amān

Ol dem ‘aşkuñla diyārumdan cüdā
Tā cenāb-ı ravzaña olam sezā
Ḥamdulī’llāh naşīb oldı [kim] baña
El-amān ey Faḥr-ı ‘ālem el-amān

Anda kim medfün ola nāzik tenüñ
Cennet-i a‘ lāya beñzer medfenüñ
Dervīş ‘Abdullāh ğarībüñdür senüñ
El-amān ey Faḥr-ı ‘ālem el-amān

120

Dügāh

mefā‘ ilün mefā‘ ilün fe‘ ülün

Nice bir ağlayam ağyāre karşı
Baña lutf it meded anlara karşı

‘Umūman feyzi var kullara Ḥaḫḫın
Nesīm-i lutf eser eshāra karşı

İder himmet mülk-i ‘uşşāka bülbül⁷²
Anuñcün zār ider gülzāra karşı

N’ola ‘Abdullāh itse cünbüş izhār
Görinür zerreler envāra karşı

121

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Cünbüş iden gerçi tendür rûḥ-ı insān gizlüdür
Bu kuvā leşker gibi ammā ki sultān gizlüdür

‘Ārife peydādur⁷³ ammā bilmedi nā-dān olan
Hep hüveydādur şanurlar ki nümāyān gizlüdür

⁷² Bu mısradaki vezin kusurludur.

⁷³ peydadır: peydâ olur, nüsha.

‘Āşık ağlarsa gözinüñ yaşına daħl eyleme
Gözyaşınuñ kaṭresinde baħr-ı ‘ummān gizlüdür

Ben dimez ‘āşık olanlar benligin maħv eyledi
Cümle varlık ma‘ şūķuñdur nice bu şān gizlüdür

28a

Āşikār odur ḵamu ‘uşşāķa aġyāre velī
Derd-i maħfīdūr ṭabībi gizlü dermān gizlüdür

Derd-i olmışdur nefis añlar bunu ‘ārif olan
Dervīş ‘Abdullāh göñülde nār-ı sūzān gizlüdür

122

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Şıdk ile ‘āşık olursān saña yār eksik degül
Pişe kıl mihr-i vefāyı ġam-güsār eksik degül

Bāġ-ı keşretten cüdā ol meyve-i ‘irfānı bul
Gir riyāz-ı vaḥdet içre berg ü bār eksik degül

İki yanda ḵuşanup ḥıdmet ḵuşaġın er gibi
Ḵulluġuñ gör bende ol bir tācdār eksik degül

Dergeh-i merdāna ‘arz it iḳtidāruñ dā’imā
Ḥalka-ı erbāb-ı dilde zī-nişār eksik degül

Derviş ‘Abdullāh niyāz it nā’il ol maṭlūbuña
Himmet-i merd-i Ḥudā elbetde var eksik degül

123

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Ruḥuñdur nüşha-ı pāk-i melāḥat yā Resūlallāh
Vücūduñ mecma‘ -ı ḥüsn ü leṭāfet yā Resūlallāh

Düşenler dil-i pāk ile bulurlar rütbe-i vālā
Ḵapuñdur maḵsem-i ‘izz ü sa‘ādet yā Resūlallāh

Yine senden olur dermān olursa bendeñe ferdā
Egerçi eyledüm bî-ḥad şefa‘ ât yâ Resûlallāh

O dem ki vâ şefî‘ an gūy dilüm redditme ḳapuñdan
Ki sensin ma‘ den-i cūd [u] sehāvet yâ Resûlallāh

Sezā-vār-ı şefa‘ ât eyle ‘ Abdî-i siyehkārūñ
Şefa‘ ât yâ Ḥabîballāh şefa‘ ât yâ Resûlallāh

124

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Ḳaṭreyem şüretde ammā ma‘ nîde deryā menem
Cümle ‘ âlem mendedür dünyā vü mā-fihā menem

Mendedür bu on sekiz biñ ‘ âlemüñ māhiyyeti
Maẓhar-ı küll olmışam külliyyet-i esmā menem

Olmuşam müstağraḳ-ı nūr-ı tecelliyyāt-ı Ḥaḳ
Vādi-i Eymende gūyā Ḥazret-i Mūsā menem

Çün senā-yı ‘ izzete başdum ḳadem ‘ irfān ile
Hem Süleymān-ı zamānem ḳāf ile ‘ anḳā menem

Bu rumūzuñ nüktesin ‘ ancaḳ yine ‘ irfān bilür
Maẓhar-ı sırr-ı ‘ Alîyem cümleten a‘ lā menem

Fāris-i meydān-ı ‘ aşḳam Gülşenî şānî bugün
Mürdeler ihyā ider ol cān ile cānā menem

125

Fenā fi’ş-Şeyḫ Sezāyî Ḥazretlerinüñ Mürşidi La‘lî Efendinüñ Nuṭḳıdur Vefāt
1112

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Dersi biz ‘ ilm-i ilāhiden alan fāyıklaruz
Remz-i “mā evḥā”yı idrāk eyleyen ‘ aşıklaruz

Şıdḳ ile geldik cihāna añladık mefhūmını
Ḥayy-ı bâḳî lâ-yemūt olduk diyen şādıklaruz

29a

Ehl-i Hâk ol zâhidâ gir âteş-i fakr içre yak
Tekye-i ‘aşk içre gel gör [kim] nice yanıklaruz

İçmişüz bezm-i ezelde cām-ı ‘aşkuñ cur‘ asın
Tâ ebed mest olmuşuz şanmañ bizi ayıklaruz

“Küntü kenz” esrârına vâkıf olaldan La‘ lîyâ
Vâşıl-ı zât-ı Hudâ olduk diyen lâyıklaruz

126

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Yâ Resûlallâh cemâlünñden beni kılma cüdâ
Çün buyurmuşdur saña “lâ-taḳnetü” diyü Hudâ

Dürr-i deryâ-yı ḥaḳîḳat sensin ey şâh-ı Resûl
Hücre-i esrâr-ı Hâksın sen bugün ey Muştafâ

Şâhib-i tâc u ‘alem sen olmuş iken yâ Resûl
Meskenetle fakr-ı faḥr idük giyüp egne⁷⁴ ‘abâ

Şol mübârek ayağun başdıkca ‘arz üstüne sen
Hâk-i pâyuñ ḥüriler itdi gözine tütüyâ

Lâ‘ li-i bî-çâre ḳande vaşf ide medḥin senün
Kendi luṭfundan ḳabûl it yâ Resûl-i kibriyâ

127

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Zâhidünñ fikrinde cennet ‘aşıkuñ dîdâr-ı yâr
Her ḳişinünñ lâ-cerem başında bir sevdâşı var

‘Âşıkuñ ḥâlât-ı vahdet ihtiyârı şanma kim
Dil-rübâlar şîvesi âdemde ḳomaz ihtiyâr

Haste câna şol ḳabâ baḳışlaruñla ḳıyma kim
Şîve-i nâz ile öldürdün [anı] ey şîvekâr

⁷⁴ egne: egnine, nüsha.

Ey muḳallid kişide āyine şaf olmaḳ gerek
Ḳonmaya aña jeng tā kim küdüretten ğubār⁷⁵

Didüm ey gül var mıdur La‘lī gibi [bir] bülbülün
Ġonceveş kıldı tebessüm nāz ile didi hezār

128

29b

Nuḳḳiyāt-ı Gülşenī Efendi Ḳuddise Sırruhu’l- ‘Azīz
müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün
Bāġ-ı maḥabbetde ezel açıldı çün ezhār-ı ‘aşḳ
Cān bülbül olmışdur aña ṭurmaz oḳur ğüftār-ı ‘aşḳ

Bezm-i ezelde cān gözi görmiş idi nūr Aḥmedi
Anuñ içün içüm tışum ṭolmuş durur envār-ı ‘aşḳ

Cām-ı maḥabbetden eger nūş eyleseydün zāhidā
‘Āşıklara ta‘n eyleyüp itmez idün inkār-ı ‘aşḳ

Bāreḳallāh cemālün görelī sermest ü ḥayrān olmışam⁷⁶
Zühd ü riyādan pāk olup ḥoş olmışam ḥumār-ı ‘aşḳ

‘Aşḳ ehlinün yolunda sen ey Gülşenī ḥāk ol bugün
Sultān olur yārın kim evvel ola ḥıdmetkār-ı ‘aşḳ

129

müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün
Çün kılmışam yā Rabbenā estaġfiru’llāh el-‘azīm
Olup kitābda rū-siyeh estaġfiru’llāh el-‘azīm

Tevbe kılup yüzüm saña ṭutup direm yā Rabbenā
Yarlıġayup raḥm it baña estaġfiru’llāh el-‘azīm

Nefsüm imiş yolum ören ‘āşī kılup beni_ azdıran
Andan direm ey Zü’l-minen estaġfiru’llāh el-‘azīm

⁷⁵ Bu mısırada vezin kusurludur.

⁷⁶ Bu mısırada vezin kusurludur.

Gerçi bir ‘āşī bendeyem kılup günāh şermendeyem
Zikrüm budur tābendeyem estagfiru’llāh el-‘azīm

Tevbe kılup ey Gülşenī eyle şefī‘in rūşenī
Cān u dile kıt it bunı estagfiru’llāh el-‘azīm

130

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

Qanı bir t̄alib-i ‘Hāq şimdi fenā şeklinde
Şüret uğrusı çü ğılman-ı fuqarā şeklinde

“Men ‘aref” sırrını fehm eylemedin bunda henüz
Nice zāhid geçinür var şüleḫā şeklinde

Cūhelā çün saña bir mes’ele fetḫin idemez
Şüreti zāhire ammā ‘ulemā şeklinde

Dağı ‘ömründe nedür bilmez iken ḫüsn-i edā
Ḥurdeli Türki görürsin zürefā şeklinde

Gülşenī dehr-i fenāda kıtī nādir bulunan
Şimdi bir mürşid-i kāmīl budalā şeklinde

131

30a

Aḫmed Şerīf E’l-Ḳādirī

7’li Hece Ölçüsü

Cümlesi ‘āşıklaruñ

Ḳulı ‘Abdulḳādirī

Faḫr-ı cihāna çıkar

Yolı ‘Abdulḳādirī

Ehl-i tarīḳat erī

‘Āşık olur her biri

Cümleñin üstündedür

Eli ‘Abdulḳādirī

Tāc-ı şerīfe nişān

Ḥüccet-i imzā hemān

Mühür olur bî-gümân
Güli ‘ Abdulkâdirî

Cezbesi gelmez dile
Kâşif olur müşk ile
Bülbül-i nâlenededür
Dili ‘ Abdulkâdirî

İbni Resûl adıdur
Zübde-i evlâdıdur
Cümleñün irşâdıdur
Hâli ‘ Abdulkâdirî

Didi Şerîfâ meded
Himmetidür mu‘ temed
Bendeñe oldı sened
Şâhı ‘ Abdulkâdirî

132

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Biz cenâb-ı kibriyânun zâkir-i esmâsiyuz
Halka-ı tevhid-i zikrün velvele-ârâsiyuz

Vech-i cânân özleyüp geldik vücûd ıqlîmine
Çatreyüz şûretde ammâ vahdetün deryâsiyuz

‘ Arzğâh-ı ma‘ rifetde nûr-ı zikrullâh ile
Şânî-i şun‘ -ı kadîmün nüshâ-ı kübrâsiyuz

Pîrümüz Sulţân ‘ Abdulkâdirün her demde biz
Sâye-endâz-ı şeref şâhib-nefes ihyâsiyuz

Biz kanâ‘ at kâfinun lâne-nişiniyüz Şerîf
Hanğâh-ı Kâdirinün ced-be-ced ‘ ankâsiyuz

133

mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün

Kitâb-ı hüsn-i dilber nüshâ-ı kübrâ-yı kudretdür

Yazılmış dest-i kudret ile zîrâ dest-i hikmetdür

Elif-bâsı elif-bâya ‘aceb nağş oldu ‘âlemde
Ki ma‘ nâsında ebced-h‘ân olan ehl-i fazîletdür

30b

Mahâretle bu fennüñ var ise üstâd-ı yektâsı
Ki bostân-ı ma‘ ârifde enîsi ‘ilm-i hayretdür

Bu bir âyine-i ‘ibret-nümâdur vâkı‘ a herkes
Temâşâsında taḥṣîl itdügi bir şâde şûretdür

Ki herkes kendi resmin gördi ol âyinede zîrâ
Gehî çeşm-i mecâzîdür gehî ‘ayn-ı ḥaḳîḳatdür

Şerîfâ bir ğazel nuṭṭ eyledüñ tarz-ı dil-ârâda
Bu nazmuñ bir nazîri var ise inṭâḳ-ı ḥimmetdür

134

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Her nefes bir ‘ilm-i mazharânıla şân olmışam
Ma‘ rifetden aña göre ‘ayn-ı ‘irfân olmışam

Ḳudret-i hikmet-nümâyam “min-ledün” ta‘ lîm ile
‘İlm-i el-esmâya çünki nisbet insân olmışam

Geh Süleymân meşrebem gâhice Âşaf ‘ilm ile
“Min-ledün” ta‘ lîme mazhar ‘abd-ı raḥmân olmışam

Geh çü Mûsiyem gehî ta‘ lîm içün ‘İsî-şîfat
İştîfâdan mevlüd ile Âl-i İmrân olmışam

Geh yed-i beyzâ şîfat gâhî ‘aşâ-yı mu‘cizem
Geh ḥayâlden siḥri yudan ‘ilme şâyân olmışam

Geh ‘azîz-i Mısr oluram geh çü Yûsuf ḳul aña
Bendelikden ḥıdmet ile mülke sultân olmışam

Geh olup Ya‘ḳup-meşreb ḥüzn iledür hem-ğamın

Kim feraħdan şād u ħürrem şeyḥ-ı Ken‘ân olmışam

Geh Ḥalīlem ħillet ile meşrebüm teslīm olup
Geh anuñçün nārda nūrdan vird-i zī-‘ân olmışam

Evvel āḥīr enbiyānuñ mazḥarı hem⁷⁷
Keşret ile vaḥdet için cem‘-i Ḳur‘ân olmışam

Oḳuyup seb‘ü’l-meşānī tıy nedür yedi şaḥaf
Ḥüccetüm çokdur çü andan ‘ayn-ı bürhân olmışam

Birden iki vechini kim gösteren her vech ile
Ki ‘azīm ol farḳa nisbet cem‘-i Furḳân olmışam

31a Sırr-ı levlākem maḥabbet kenzine düşen delīl
Ḳudret ü ḥikmetle mazḥar ‘ayn-ı a‘yân olmışam

Geh oluram Nūḥ ile Nūḥ-nisbet-i keştī-i bân
Ki anuñ gözi yaşından ‘ayn-ı tūfân olmışam

Geh oluram nehr-i cennet sülbiyle kevşerüñ
Gâh ondan Hızra nisbet âb-ı ḥayvân olmışam

Geh sekiz cennet şıfatdan ‘adnıyem mü’mınlerüñ
Geh yedi tımuva nisbet nefis-i zindân olmışam

Bir dimeyüz biñ cihānum var ki nisbet ‘ilm ile
Ḥikmetiçün “min-ledün”den gerçi Loḳmân olmışam

Virdümüñ yokdur ezel çün⁷⁸ ‘aşḳa nisbet lem-yezel
Geh ebed seyrine andan şân-ı devrân olmışam

Derd-i ‘aşḳ için devā isteyen[e] gelsün direm
Çün maḥabbetden devāsuz derde dermân olmışam

Ḥaste-i ‘aşḳ için olan ḥikmetüñ Eflâtuna

⁷⁷ Bu mısırada vezin kusurludur.

⁷⁸ çün: çünkü, nüsha.

İsteyen[e] şıhhat için şerbet-i cān olmuşam

Rūşeniden Gülşenînüñ nazmıdur dürr-i yetim
Çün nazîri yoğdur anuñ dürr-i ketmān olmuşam

135

‘Abdulḥay Efendi

fe‘ ilātün fe‘ ilātün fe‘ ilün

Faşl-ı Hāk kullara her ān olsa
Nefse ḥükme eylemek āsān olsa

Nazar olsa kula sultānuñdan
“Min ‘ibādî” aña ğufrān olsa

İrişüp cāna ḥitāb-ı luṭfı
İltifātı bize her ān olsa

Gözümüz görse cemāl-i yāri
Canumuz vāşıl-ı cānān olsa

Nice bir fūrkatle zārî olduk⁷⁹
Vuşlatı derdlere dermān olsa

Olur ‘Abdulḥaya her dem iḥsān
Zevk-i vuşlat ile şādān olsa

136

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

31b Bu vücūdum şehrini yağıdı firākuñ āteşi
Kıpladı cümle derūnum iştiyākuñ āteşi

Şerbet-i ‘aşkuñ içelden mest-i ḥayrāndur gönül
Serseri itdi beni cānā mezākuñ āteşi

Arzū-yı v‘ade-i vuşlat ile ‘āşık añlanur
Korqaram yağar vücūdum iftirākuñ āteşi

⁷⁹ Bu mısra da vezin kusurludur.

Nefs-i rūḥum sırrum ile ḥüsnüñi medḥ itmede
Düşdi bu dil şehrine ittifākuñ âteşi⁸⁰

Dermend ‘ Abdulḥayyuñ ümmīdi her dem vaşl-ı yār
Yağdı ḳalbūñ pes ol mefhūm-ı sebākın âteşi

137

mefā‘ īlūn mefā‘ īlūn fe‘ ūlūn

Gider ḥüzni Īlāhī eyle sürūr
Keremlerle ‘ ināyet eyle Mevlā
Keder viren ‘ adūyı eyle maḳḥūr
Keremlerle ‘ ināyet eyle Mevlā

İşābet eyleyen ekdār-ı dünyā
Me‘ āşīdūr selīb a‘ lā vü ednā
Didüm estagfirullāh [ey] Padişā
Keremlerle ‘ ināyet eyle Mevlā

Ne deñlü cürm olursa ger ḳuluñdan
Degül artık peygār raḥmetūñden
Müyesser ḳıl temām-ı ni‘ metūñden
Keremlerle ‘ ināyet eyle Mevlā

Ḳuluñ ‘ Abdulḥay umar luṭf-ı vefā
Ola lāyık maḥall-i zühd ü taḳvā
Ma‘ ārif maḥzeni eyle Īlāhā
Keremlerle ‘ ināyet eyle Mevlā

138

32a

Nuṭḳ-ı Dervīş ‘ Osmān Dede

mefā‘ īlūn mefā‘ īlūn mefā‘ īlūn mefā‘ īlūn

İdelden zıkr ile ūlfet gönülde iftiḥārūm var
‘ Alīnūñ sırrıdur irdi elümde zülfıḳārūm var

Gelūñ sa‘ y-ı belīg ileñ iren tevḥīd-i iḥlāşa
Ṭuruñ meydān-ı ‘ aşḳuñda size gevher nişārūm var

⁸⁰ Bu mısradaki vezin kusurludur.

Ḥudā luṭf eyleyüp kıldı Ḥabībūñ sülküne sâlik
Bugün bâzâr- ı ‘ aşk içre benüm bir özge kârum var

Akıt gözyaşını tırma yanup yârin firâkıyla
Naḥās-ı kalb-i kâl ile gel imdi hoş ‘ ayârum var

Derûn-ı Dervîş ‘ Oṣmân sen taleb kıl vaşl-ı dildârı
Anuñçün gice vü gündüz firâk-ı âh u zârum var

139

mef‘ûlû mefā‘îlû mefā‘îlû fe‘ûlûn

Dil âlemi pâk olmadı emmâreden eyvâh
Ḳurbetde iken uğradı dil ğurbete nâ-gâh

Bir dürr-i yetîmem o zıkrden olalı dūr
Düşdüm bu şadef içre nice ideyüm âh

Ol ‘ âlem-i vaḥdet gülünñ bülbülü idüm
Aldurdum elümden iderem nâle vü her gâh

Pâk eyle gönül mülkini al taḳsem elinden
İrgür yine ol vaḥdete senden meded Allâh

32b

‘ Oṣmân yûri maḥv eyle bu âşâr-ı vücûdı
Kân içre Ḥaḳuñ vuşlatına tâ bulasın râh

140

mefā‘îlûn mefā‘îlûn mefā‘îlûn mefā‘îlûn

Gerekmez ‘ âlemüñ naḳşı gönül ḳurb u vişâl ister
Arada olmasın nâşî gönül ḳurb u vişâl ister

Tecelli-i cemâl olsa teselli-i vişâl ister
Gönül maḳşûdını bulsa gönül ḳurb u vişâl ister

Kim oldur ‘ âlemüñ şâhı baña maḥremdi dergâhı
Derûnî iderem âhı gönül ḳurb u vişâl ister

Gel ‘ Oṣmân kıl taleb anı kim oldur cümleñ cânı

Bu varlıktan idüp fânî gönül kurb u vişâl ister

141

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Bülbül-i şürîdeyem gülden naşîbüm var benüm
Şaňmañuz beyhüdeyem gülden⁸¹ naşîbüm var benüm

Didi hâra kıtlanan buldı bu kez gül şöhetün
Dem-be-dem kapudayam gülden naşîbüm var benüm

Açılur 'âşıkıların çünki vişâlün gülleri
Gülsitân-ı hüdâyam⁸² gülden naşîbüm var benüm

Bunı Hâkdan Dervîş 'Osmân lezzet-i şıdk ile⁸³
Her dem ol kuvvedeyem gülden naşîbüm var benüm

142

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

Esîr-i nefis-i bedkâram şefâ' at yâ Resûlallâh
Ben ol 'âşî günehkâram şefâ' at yâ Resûlallâh

33a

Kapuñdur maqşad-ı aqşâ tapuñdur maqlab-ı a' lâ
Hâbîb-i hâzret-i Mevlâ şefâ' at yâ Resûlallâh

Bu nefis-i zâlîme uydum beni ben tamuya koydum
'Ömür naqdün yoğa şaydum şefâ' at yâ Resûlallâh

Risâlet tahtınıñ şâhı sa' âdet burcınıñ mâhı
Yola toğrult çü kâmrâhı şefâ' at yâ Resûlallâh

Çü sensin enbiyâ cânı şefâ' at burcınıñ kânı
Esirge Dervîş 'Osmânı şefâ' at yâ Resûlallâh

143

Nutkıyât-ı Vahyî Efendi Kıddise Sırruhu'l-'Azîz Vefât 1120

⁸¹ Manzumede “gül” kelimesi, hem “كول” hem de “كل” şeklinde imla edilmiştir.

⁸² Gülsitân-ı hüdâyam: Gül-i gülistân-ı hüdâyam, nüsha.

⁸³ Bu mısradaki vezin kusurludur.

mefā‘ ʾilün mefā‘ ʾilün mefā‘ ʾilün mefā‘ ʾilün

O kim ‘aşķuñla pür derd ü elemdür yâ Resûlallâh
‘Uşâta âsitânuñ mülteşemdür yâ Resûlallâh

N’ola gülzâr-ı rûy-ı vuşlat olsa iltifâtıñla
Ġamuñla nice demdür dîde nemdür yâ Resûlallâh

Sen ol sultân-ı ev ednâ serîr-i mülk-i vuşlatsın
Ki ‘arşâ tahtuñ olmak muğtenemdür yâ Resûlallâh

Ġaraż ‘arz eylemekdür hâlûmi dergâh-ı vâlâña
Ki kıaddüm bâr-ı ‘işyân ile ħamdur yâ Resûlallâh

Elüm tut baña imdâd eyle iĥsân eyle luţf eyle
Çü kârûm müstemendâna keremdür yâ Resûlallâh

Ġubâr-ı dergehüñ Vaĥyî-i nâçize şefâ‘ at kııl
Giriftâr-ı hevâ ħarķ-ı töhemdür yâ Resûlallâh

144

mefā‘ ʾilün mefā‘ ʾilün mefā‘ ʾilün mefā‘ ʾilün

33b

Ruĥuñ gülzâr-ı firdevs-i ezeldür yâ Resûlallâh
Kelâmuñ Kevşere ni‘ me’-l-bedeldür yâ Resûlallâh

Ġadüñ maĥsûd-ı Tûbâdur ħırâmuñ ħayret-i Sidre
Ġubâruñ ‘arşâ kuhl olsa maĥâldür yâ Resûlallâh

Ġumûm-ı ma‘ şiyet medhûş-ı ye’s itmez dil-i zârı
Çü luţfuñ zîver-i levĥ-i emeldür yâ Resûlallâh

N’ola terciĥ idersem ĥikmet-i Loĥmâna iĥsânuñ
Devâ-yı ‘illet-i sehv ü zeleldür yâ Resûlallâh

Ne mümkün ĥal olunmak ‘uķde-i vaşfuñ murâd üzre
Za‘ ifem dest-i endişem eşeldür yâ Resûlallâh

Bu Vaĥyî bendeñi kııl neşve-yâb-ı cur‘ a-ı luţfuñ
Ĥumâr-âlûd-ı ħamdur pür-keseldür yâ Resûlallâh

145

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

Göñüller arzûmend-i vişâlûñ yâ Resûlallâh

N'ola 'uşşâka 'arz itseñ cemâlûñ yâ Resûlallâh

Helâk eylerdi erbâb-ı haţâyı derd-i 'uşşâkı

Şifâ-sâz olmasa fikr-i nevâlûñ yâ Resûlallâh

Sen ol sulţân-ı baht-ı taht-nişîn-i ıstıfâsın kim

İder Cibrili dem-beste kemâlûñ yâ Resûlallâh

34a

N'ola hem vâre mağşûş-ı nuķûş-ı mäsivâ olsa

O dil kim olmaya fikr-i hayâlûñ yâ Resûlallâh

Yüz urdı dergeh-i vâlâña Vaḥyî-i 'aţâ cûyuñ

Yiter devlet olursa pâ-y-mâlûñ yâ Resûlallâh

146

müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün

Şevķ ile devr itse ne var peymâne-i tevḥîd olan

Maḥşerde de görmez ḥumâr mestâne-i tevḥîd olan

Qıl 'aşķ-ı Mevlâyı sened ol ğark-ı envâr-ı şamed

'Aķla virir ders-i ḥired dīvâne-i tevḥîd olan

Kesb itmeyen 'aşķ-ı Ḥudâ bilmez nedür zevķ ü şafâ

Ḥaķķ ile olmaz âşinâ bigâne-i tevḥîd olan

Envârı ğark eyler yüzin ḥazır eyleyen zikre sözün

Cennetde bilsin kendözin şâhâne-i tevḥîd olan

Ḥaķ 'aşķıdur bezm-ı şafâ şem' i anuñ zikr-i Ḥudâ

Yansun yaķılsun Vaḥyiyâ pervâne-i tevḥîd olan

147

mef' ulü mefâ' ilün mef' ulü mefâ' ilün

Yâ Rab beni mesrûr it esrâr-ı vişâlûñle

Cân mülkini ma‘ mûr it âşâr-ı nevâlûñle
Târik-i firâķ içre terk itme celâlûñle
Çeşm-i dili pür-nûr it envâr-ı cemâlûñle

34b

Bu bende-i nâçârı şâyân-ı ‘ inâyet kıl
‘ İşyân u şenâ ’ itdük hıfz eyle şiyânet kıl
‘ Afv eyle hidâyet kıl lutf eyle himâyet kıl
Çeşm-i dili pür-nûr it envâr-ı cemâlûñle

Bî-çâre gönül gerçi me ’ nûs-ı maḥabbetdür
Kârı şeb ü rûz ammâ niḫâra ḥasretdür
Vaḥyî-i siyeh-rûyuñ zulmet-keşi fûrḫatdür
Çeşm-i dili pür-nûr it envâr-ı cemâlûñle

148

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Ey olan bu âşinâ vü cezbe-i ‘ aşķ-ı Hudâ
Mâsivâ sūzıyla ḳalbi âteş-i tevḫîd ile
Ḳalmaya ḥâkdan nice beste-i bād-ı hevâ
Mâsivâ sūzıyla ḳalbi âteş-i tevḫîd ile

Hâne-i dil nice bir menzil-i aḡyâr ola
Ḥimmet ile bezm-i ḥâş elḥâş ‘ aşķ-ı yâr ile
İster iseñ şaḥn u cân gencine esrâr ola
Mâsivâ sūzıyla ḳalbi âteş-i tevḫîd ile

Vaḥyiyâ dergâh-ı Mevlâya dilerseñ intisâb
Câm-ı ‘ aşķ ile dili her laḫza ḳıl mest-i ḫarâb
Zevķ-i bezm-i vuşlat olmazsa olmadan kebâb
Mâsivâ sūzıyla ḳalbi âteş-i tevḫîd ile

149

mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün fe‘ ulün

Gönül olsun nevâlûñle muṭayyib
Bizi lutfuñla mesrûr eyle yâ Rab
İki ‘ âlemde lutfuñdur muṭallib⁸⁴
Bizi lutfuñla mesrûr eyle yâ Rab

⁸⁴ muṭallib: çü muṭallib, nüsha.

Sehivle cürm-i ‘iṣyān-ı ḥaṭāyuz
Esīr-i nefis ü maḡlūb-ı hevāyuz
Veli senden ‘ināyet müdde‘āyuz
Bizi luṭfuñla mesrūr eyle yā Rab

Dil-i Vaḥyī giriftār-ı hevādur
Veli dā’im ṭalebkār-ı rehādur
Ḳuluñ kārı temenni-i ‘aṭādur
Bizi luṭfuñla mesrūr eyle yā Rab

150

mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün
Gönül yüz sürmek ister ḥāk-i pāye yā Resūlallāh
İre tā rütbesi fevḳa’l-‘alāya yā Resūlallāh

35a

Ḥayāl-i ravza-ı pākūñ velī reşk-i cinān itdi
Maḥal olsa n’ola zevḳ ü ṣafāya yā Resūlallāh

Sirişkin rāh-ı ‘aşḳuñda ‘ayān eylesün tebdīl⁸⁵
İdenler arzū-yı kuḥlū’l-cilāya yā Resūlallāh

Ġarībem derdmendem bīkesem dergāha yüz tıtdum
Meded ṣad el-meded eyle ḥimāye yā Resūlallāh

Ḳodı iḥlāş ile dergāhına yüz Vaḥyī-i sâ’il
‘Aṭālar eyle luṭf evvel gedāya yā Resūlallāh

151

mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün
Cenābuñdan ṭalebkār-ı nevālem yā Resūlallāh
Du‘ā-ḥāhinde-i bend-i celālem yā Resūlallāh

Ḥalāş it dest-i iḥsānuñla luṭf it ben siyeh-rūyı
Ġarīḳ-i lücce-i cürm ü vebālem yā Resūlallāh

⁸⁵ Bu mısradaki vezin kusurludur.

Beni şādān-pāş-ı vişāl it maḥẓ-ı luṭfuñ ile⁸⁶
Esîr-i derd-i hicrûñle melâlem yâ Resûlallâh

Muḳîm-i dest-i ğaflet cā- nişîn-i künc-i ‘işmet kıl
Meded bârî hevâdan bî-mecâlem yâ Resûlallâh

Nigâh-ı iltifātuñla n’ola şâyân-ı şevk olsam
Ġarîbem Vaḥyî-i şefkat-su ’âlem yâ Resûlallâh

152

35b Nuṭṭıyât-ı Naşûhî Efendi Kuddise Sırrıhu’l-‘Azîz Vefât 1120

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

Göñül mestânedür şimdi ne ñ bilür ne ân bilür
Nazar ḥâle ider ammâ dehân bilür lisân bilür

İder zülf-i perişânı dil-i ‘âşıkları berdâr
Cemâlinde olan ebrû-kemân bilür nişân bilür

O nûr-ı levḥ-i maḥfûzı bilem dîrsen nazar eyle
Ruḥ-ı dil-ber aña mir’at ‘ayân bilür beyân bilür

Eger seb‘a’l-meşâniden ḥaberdârsan göñül Ḥaḳḳa
İden mihrâb cemâlini ḥıyân bilür cinân bilür

Naşûḥîye ider taḥsîn zamâne şâ‘iri el-ḥaḳ
Hemân maḥbûb görür ancak ne ñ bilür ne ân bilür

153

Müstef‘îlâtün Müstef‘îlâtün

‘Âşıkuñ fi‘li âh ile zârdur
Derd-i derûnı hicr ile nârdur
Küll-i vücûdı kendüye bârdur
‘Âşıka senden ğayrı ne vardur

İşitmez ‘âşık ğayrı sevdâyı
Ḳalbe idinmiş vech-i Mevlâyı
Ârzû idinmiş naḳş-ı dünyâyı

⁸⁶ Bu mısırada vezin kusurludur.

‘ Āşıka senden ğayrı ne vardır

İñlesün dā ’im⁸⁷ kalb-i Naşuḥī
Şem‘ -i cemāle pervāne gönli
Şıdk ile sensin derd-i derūnı
‘ Āşıka senden ğayrı ne vardır

154

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Yanma gönül nūr-ı cemāl saña yā hū görünür
Bağma ğayra ‘ izz ü cāhı saña yā hū görünür

36a

‘ Aşka yine çāk olup tır-i belāya hedef ol
Birgün olur luṭf-ı nevāl saña yā hū görünür

‘ İnāyet ‘ ātşān iderse yine kazāda seni
Luṭf-ı baḥr-ı āb-ı zülāl saña yā hū görünür

Āteş-i fūrkat kül ider ise ğurbetde teni
Dil ü cāna bezm-i vişāl saña yā hū görünür

Mısrveş bu Naşuḥī çekdi ise nefy ü belā
Fazl-ı Hākdan mışr-ı mişāl saña yā hū görünür

155

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Bugün bezm-i İlāhīde mey-i ebrū ile mātuz
Getür ey sāki cāmın kim ki biz bunda gül-i zātuz

Bu ‘ ālemde şad u vāv fā olupdur bizlere imā
Anuñ ‘ aşkıyla ‘ ālemde görün hoşca ḥarābātuz

Gel ey zāhid gider rā ’yı ki bizler sācid ü mescūd
Cemāl-i Hākkı şāhidler ki biz nūr-ı maḥāmātuz

Girüp meydān-ı tevḥīde yarin zülfine bend olduk

⁸⁷ Dā ’im iñlesün: iñlesin dā ’im, nüsha.

Anuñ şahın-ı celâlınden görinen şâhib-âlâtuz

Ne ‘ ilme mâliküz bizler ne cehle şâhibüz ancağ
Ki ıtlâğ ‘ âleminde muṭlağ ‘ ayānda kuyūdâtuz

Ḳadehler ṭoldı mevcūdât şarâb-ı lâ yezâl ile
Meyün nûşında ol muşḥafı görindi biz âyâtuz

Hep ‘ ilmi terk idüp bizler ta‘ allüm eyledik bî-ḥarf
Mim ü yānuñ nuḳûşundan ḳatı yâriñ rumûzâtuz

Naşûḥîñüñ sözine bağ gel imdi sâlik ol zâhid
Meyîñ nûşında bulduğ biz hemân ‘ aynı kerâmâtuz

156

mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün

36b

Ziyâret eyledüm pîri didi saña gelür ıtlâğ
İdersen sırrımı ızhâr eger enfüs eger âfâğ

Saña baḥr-ı hüviyetden ‘ uyün oldı füyûzâtlar
Şıfât esmâ’ saña Ḥağdan olupdur ḥılye-i ıtlâğ

Ne gûna eyledi iḥsân ‘ ubûr itdi sivâlardan
Saña luṭf eyledi Allâh seni Ḥağ eyledi ‘ uşşâğ

Ne bilsün zevḳ-i ‘ irfânı olan ḥayvân mizâcında
İder maḥv ile işbâtı seni iḥyâ ider Ḥallâğ

Alursuñ baḥr-ı lâhûtdan ma‘ ârif dürlerin her dem
Viresuñ ḳalb-i ‘ uşşâka iderse cânını infâğ

Eger pâk i‘ tiḳâdile gelürse ‘ âşık u şâdık
Olur ehl-i semâ aña kemâl-i ‘ aşğ ile müştâğ

Naşûḥî saña luṭf oldı cenâb-ı ğavṣ-ı a‘ zâmdan
İşâretle beşâretle ki olduñ ḳıble-i ‘ uşşâğ

157

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Gel özün şaf eyle şūfī merd olup meydāna gel
Derd-i ' aşkı nūş idüp bī-hūş olup mestāne gel

Zāhidā bī-ma' rifet pendini aşfā itme sen

Varlığı terk eyleyüp yoğ oluban merdāne gel

37a

Sen seni sende bulagör sen seni sende şaķın

Senlig ile senligün yağmā idüp ferzāne gel

Bezm-i vaḥdet ehline hem-rāh olan añlar sözi

Keşreti terk it Naşūhī vaḥdet-i raḥmāna gel

158

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Zāhid olma himmet-i merdī taleb kıl ey gönül

Olasın esrār-ı Hāķķa tā ki nā'il ey gönül

Zıkr ü fikrün dā'imā efkār-ı Hāķ olsun senün

Zevķ-i vicdānı olur elbetde ḥāşıl ey gönül

Gözyaşuñ sermāye eyler 'ārif-i bi'llāh olan

Gine zāta olur anuñ sırr-ı vāşıl ey gönül

Eyleyüp ref' -i ḥicāb nūr-ı ḥafāya irişür

Zāhir ü bātında qalmaz aña hā'il ey gönül

Bu ğurbete nāzır ola Naşūhī aña Hāķ⁸⁸

Her ğarībe raḥīmallāh ideni bil ey gönül

159

müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün

Dil ḥānesi mir'at-ı Hāķ seyr-i cemālullāhı gör

Maķşūd olan keşfi sebaķ sırr-ı cemālullāhı gör

İfnā idüp kevn ü mekān vaḥdet sarāyında hemān

Bulsun beķā sırrında cān nūr-ı cemālullāhı gör

⁸⁸ Bu mısra da vezin kusurludur.

Âdemdedür kenz-i ezel ğayra bakup itme zelev
Dil zevkine virme ğalel fikr-i cemālullāhı gör

Envār-ı Qur'ân meşhedüm aĥkām-ı furķān manzarum
Sırrumda menān maĥzarum şükr-i cemālullāhı gör

37b Cümle bilür sensin 'ayān ancak cemālüñdür nihān
Oldı Naşūhı ğark-ı ān baĥr-ı cemālullāhı gör

160

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Vücūduñ mübtelā 'ālem saña 'āşık cemālullāh
Ümīdmendem kerem eyle şefā' at yā Resūlallāh
Fu'āduñ muĥīṭ-i Qur'ân hemān sensin kemālullāh
Derdmendem kerem eyle şefā' at yā Resūlallāh

Şalāt-ı vaşluñam miĥrāb cemāl-i bā-kemālüñdür
Ĥayāt-ı cāvidān ancak füyūzāt-ı vişālüñdür
Göñül mülkine sulṭānsın ğidā-yı rūĥ cemālüñdür
Ümīd-i vaşluñam eyle şefā' at yā Resūlallāh

Naşūhı bendeni sen kıl şefā' at bābına cānib
Yüzin cārūb idüp geldi anı kılma melūl hā'ib
Anı eyle kerem-kān-ı kemāl-i şevķüñi kāsib
Niyāzmendem kerem eyle şefā' at yā Resūlallāh

161

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Derdümüñ dermānı sensin yā Muĥammed Muşṭafā
Göñlümüñ sulṭānı sensin yā Muĥammed Muşṭafā

Sırr-ı ev ednāya mālīksin eyā mir'at-ı Ĥaķ
Taĥt-ı levlāk şāhı sensin yā Muĥammed Muşṭafā

38a Men kim olam ki saña cür'et idem ey şāh-ı dil
Nūr sensin māh sensin yā Muĥammed Muşṭafā

Bî-nișân u lâ-mekân seyrinde gördüm zâtuñı
‘ Âşıkân ervâhı sensin yâ Muḥammed Muştafâ

Eyledi bârikine kıdd-i Naşûhîyi dü-tâ
El-meded ey çâre sensin yâ Muḥammed Muştafâ

162

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Eyleyen ‘ uşşâkı şeydâ dâ’imâ
Tal‘ atundur yâ Resûlallâh senün
Derd ile âh itdüren şubḥ u mesâ
Hasretündür yâ Resûlallâh senün

Merḥamet kıl ben ğarib âvâreye
Mücrimem rahm eyle yüzi qaraya
Şefkat itmek bî-kes ü bî-çâreye
‘ Âdetündür yâ Resûlallâh senün

Rûz u şeb kârum benüm efgân iden
Nâr-ı hasretde dilüm sûzân iden
Dem-be-dem bu gözlerüm giryân iden
Furkatündür yâ Resûlallâh senün

Aşfiyânun gördigi lutf-ı Hudâ
Evliyânun sürdigi zevk-i şafâ
Enbiyânun bulduğı devlet şehâ
Devletündür yâ Resûlallâh senün

Ey şefî‘ ü’l-müznibîn nûr-ı eḥad
Bir ğaribündür Naşûhî kıl meded
Bâb-ı lutfundan kerem kıl itme red
Ümmetündür yâ Resûlallâh senün

163

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Çeşm-i kalbi kühl-i “mâzâğa’l- başa”dan it cilâ
Tâ ki sirruñ vâşıl ola maḥv ile ender beḳâ

38b

Ḳābe ḳavseyn Ḳāfına ‘ anḳā olan añlar Ḥaḳı
Ḳūḥ-ı ‘ aṣḳuñ yücesinde devr ider ehl-i liḳā

Naḳş-ı ‘ âlem fikrini maḥv iderler kāmilūñ
Ehl-i zevḳe hep şafādur her ne virürse Ḥudā

Her ne kim var māsivāda anı terk itdi fuḥūl
Maḥv idüp ferdāne geldi ehl-i bezm-i pür-şafā

Ḳalb-i ‘ ârif zāt-ı Ḥaḳḳa oldı mir’at-ı zuhūr
Mazḥar-ı esrār-ı Yezdān ḳalb-i pāk-i bī-riyā

Terki terk eyle Naşūḥī bezm-i maḥva düş hemīn
Kim bu varlık ‘ âlemüñden geçdiler cümle velā

164

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Yüzüñ nūrı senüñ nūr-ı süverdür yā Resūlallāh
Dü-çeşmin kühl-i “māzāğa’l-başar”dur yā Resūlallāh

Saña kim ḥāk-i pāy oldısa anuñ vech-i nūrınuñ
En ednā zerresi şems ü ḳamerdür yā Resūlallāh

Hidāyet baḥr-ı zātuñdur vücūduñ ‘ ayn-ı raḥmetdür
Deḥānuñ günc-i raḥmetden güherdür yā Resūlallāh

Beni Firdevs-i rüyuñdan amān luṭf it ba‘īd itme
Firāḳuñ nār-ı dūzāḥdan beterdür yā Resūlallāh

Murādum ḥāşıl olsun maḥz-ı luṭfuñdan şefā‘at ḳıl
Sözüñ dergāh-ı Ḥaḳdan mu‘teberdür yā Resūlallāh

Kemāl-i şefḳatüñden hāline raḥm it Naşūḥīnūñ
O bī-kes bir ḡarīb-i pür-kederdür yā Resūlallāh

165

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

39a

Benüm derdüm yamān oldı derūnum pür-figān oldı

Figānum el-amān oldu tecellī eyle yā Raḥmān

İder ‘aşkuñ dili yaǵmā ne itsün ‘āşık-ı şeydā
Hemān vechüñ göre Mevlā tecellī eyle yā Raḥmān

Seni senden bulan erdür bī-küllī varlığın birdür
Ser-ā-perde cemālüñdür tecellī eyle yā Raḥmān

Naşūhī derd ile yanık anı kıl va‘dine şādık
Cemālūñ ḥüsnüne vāmık tecellī eyle yā Raḥmān

166

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün
Göñül müştāk cemāline şefā‘ at yā Resūlallāh
Bu cān ḥasret vişāline şefā‘ at yā Resūlallāh

İder dilüm şeherde āh vire maqşūdını Allāh
Cemālını göre her gāh şefā‘ at yā Resūlallāh

İder dil şahvesi pervāz yanar perrini idüp bāz
Anı kıl sırrına hem-rāz şefā‘ at yā Resūlallāh

Saňa ‘āşık olan nālān seni buldı dile sultān
Cemālūñi idüp iḥsān şefā‘ at yā Resūlallāh

Naşūhī derdmendüñe cemālūñ ‘arz idüp aña
İdüp lâyıķ anı saňa şefā‘ at yā Resūlallāh

167

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün
Ol nedür kim eylese ikrārını müşrik olur
Bu ‘aceb kim itse inkār şübhe yok mülhid olur

39b

Cimde fāyı fāda cimi bulmayan uḥūl nigāh
Ḥaḳda ḳalur ḥāşılı ol şübhesüz cebri olur

Bī-başıret hep görenler bī-başardur gözleyen
Ey a‘ mālīḳdan ḳaçan kör olmayan a‘ mā olur

Hā vü ‘ ayn u nūn u şaddan añlayan egri nazar
Çün me‘ ānide bilürsin cümle şey ’ icād olur

Zāhir ü mazhar zuhûrdan fehm iden añlar kelām
Yokluğu bulan Naşūhî ‘ ārif ü dānā olur

168

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Bugün luṭf-ı İlāhiden beyān oldu nedür hikmet
Şorulup dīnümüz bizden ‘ ayān oldu nedür hikmet

Eḥaddür zātı Allāhuñ ki yokdur şübhemüz ašlā
İdüp imān şifātına ya bu ḥalka nedür minnet

Ḥaḳuñ birliğine şāhid olupdur cümle mevcūdāt
Kemāl-i ‘ ilmi bildürdi nedür ḥalvet nedür kudret

Olan dervīş bulur zillet bu ‘ ālemde olur menfūr
Ki bilmişdür ḥaḳīḳatde olur iḥsān nedür ni‘ met

40a

Olursañ ‘ āşık u şādık dilünde olsun illā hū
Tecellī eylesin saña ki bilesin nedür rahmet

Naşūhî çek elin her dem otur vahdet kenārında
Çü bildürdi çü ‘ ālemde saña Bārī nedür devlet

169

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Mazharısın kibriyānuñ ey cemāl-i hū eḥad
Kıl şefā‘ at ben seḳīme yā Resūlallāh meded
Oldı zāhir bu kemālün tā ezelden tā ebed
Kıl şefā‘ at ben seḳīme yā Resūlallāh meded

Sen şefī‘ ü’l-müzniḳinsin hem imāmu’l-muttaḳīn
Şānuña Ḥaḳ kıldı tenzīl rahmeten li’l-‘ ālemīn
Hem kerem it hem ‘ aṭālar bendeñi itme ḥazīn
Kıl şefā‘ at ben seḳīme yā Resūlallāh meded

Bâğ-ı vahdet bülbülisin hem ‘ inâyet sünbülü
Menba‘ -ı rûh-ı riyâhînin sensin ey Hakkıñ güli
Kıl Naşûhî bendeñi vaşfuñda gûyâ bülbülü
Kıl şefâ‘ at ben seķime yâ Resûlallâh meded

170

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Hak ‘ ayândur sır nihândur ‘ âbidâ ġâfil nedür
Cümle eşyâ mazhar-ı Hak zâhidâ râhil nedür

“Küntü kenz”üñ terk-i ifşâ eyledüm çünkim saña
‘ Âlem-i ıtlâķda muṭlâķ ‘ ârifâ fâşıl nedür

Ehl-i nâsût ķande ķaldı sırr-ı lâhût ķandedür
Sırr-ı vahdet keşf olunmaz ‘ âşıkâ vâşıl nedür

Ķalb-i insân zevķ-i vicdân nûr-ı rahmân mazharı
Gel berü ey gizlü insân şadıķa nâ’ il nedür

Mîm-i Aḥmeddür ḥaķîķat cümle esmâ mebdē’i
Keşreti ķo vahdete bak kâmilâ ‘ âķıl nedür

Gel Naşûhîñüñ elinden bir ķadeḥ nûş eyle kim
Maḥv ola hep cümle varlık ķalmaya ḥâ’ il nedür

171

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

40b

Merḥabâ ey pertev-i zât-ı Hudâ
Merḥabâ ey nûr-ı çeşm-i enbiyâ
Eylesün ümmetlerüñ cânlar fedâ
Merḥabâ ey nûr-ı çeşm-i enbiyâ

Zât-ı pâķüñ mebdē’i cümle vücûd
Görse rûyuñ kâ’inât eyler sücûd
Kıl şefâ‘ at cümleye ey baḥr-ı cûd
Merḥabâ ey nûr-ı çeşm-i enbiyâ

Oldı mevlūduñ devā-yı ‘āşıkān
İtdi ‘uşşākı zuhūruñ şādumān
Ma‘ den-i luţf-ı keremsin bî-gümān
Merhabā ey nūr-ı çeşm-i enbiyā

Naşuḥīye idüp ‘avn u ‘ināyet
Anı kıl lâyıķ-ı luţf-ı şefā‘ at
Sensin ol⁸⁹ rehber-i nūr-ı hidāyet
Merhabā ey nūr-ı çeşm-i enbiyā

172

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün
‘Arz-ı dīdār eyledi çün Yūsuf-ı ḥāne-şafā
Geldi çün Ya‘ kûb-ı kalbe ol kāmīs-i pür-şafā

Tevciḥ idüp nef̣s-i ādem şaldı ‘ummāna bizi
İstivā’-ı cem‘ ile göründi ol Tūr-ı Sīnā

Nār-ı ‘aşka yanmayınca añladı ‘ummān-ı dil
Düşdi bir gülşene kim andadur[ur] vaşl-ı Hudā

Mekr-i nef̣s-i maḥv ile zevke şuhūdı eyledi
Rūḥ-ı Dāvūda irişdi kuḥl-ı nūr-ı kibriyā

Eyledi sırr-ı ḥitāb-ı Len Terāniden berī
Ḥul‘-ı na‘ leyn ile oldı sırr-ı Mūsādan fenā

41a

Meryem oldı nef̣s-i kudse maẓhar-ı mālīk bugün
Sırr-ı ‘İsā bir vücūda şāḥib oldı bî-merā

Şāhid ü meşhūd Naşuḥī bu maḳāmda tıfl-ı mīm
Şübhesüz dürr-i yetimsin yok saña naḳl-i fenā

173

müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün
Ey sālīk-i merd-i Hudā itmek gerek cāmı feda
Pervāz ile Ḥaḳdan yaña bād-ı şabā ire saña

⁸⁹ Sensin ol: ki sensin, nüsha.

Evvel vücūduñ eyle sen bâğ-ı cilāda cümle nūr
Var ey gönül cehd eyle kim olmayasın andan cüdā

Bu rāh-ı Hākda ‘ ayn u şın kâf derd olupdur ‘ aşıkā
Bu derd olup ‘ ayn-ı devā eyle kulūbı pür-şafā

Şer‘ e ri‘ āyet eyleyüp biñ cān ile cehd eyle kim
Hākkuñ Hābībi Muştafā ide saña bir merhabā

Ol muḳtedā-yı ‘ aşıkdur kim oldı bunda bī-ğaraz
Ol bī-gümān vaşl oldı yāre itdi ‘ ahdine vefā

Gel bī-vücūd ol ey Naşūhī çünki olduñ sen vücūd
Kaftān-ı kevneyn eyle kim irsün saña anda beḳā

174

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Hırḳa ile zerḳ ile vuşlat bulunmaz bā-şafā
Şıdk ile tevḥīd ile olur ṭarīḳat müḥeyyā

41b

Gel ṭarīḳat yolına gir geç hevādan ey gönül
Çekdiler ta‘ b u meşakḳat hem riyāzāt evliyā

Laf urup gezme cihānda itme da‘ vāyı güzāf
Bī-vücūd ol görme kendin çekme beyhūde ‘ anā

Ey Naşūhī bakma aḡyār-ı ḥabībe ḳāni‘ ol
Hāk ‘ uyūrdur ‘ aşıkā eyler keremler zü‘l-‘ aṭā

175

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Şadr-ı bezm-i nūr-ı ‘ ālem ey Hābīb-i Kibriyā
Bâğ-ı ḥüsnüñ ‘ andelibi enbiyā vü evliyā

Hāk-i ḳabrūñ reşkgāh-ı ‘ arş-ı Raḥmān olalı
Yüzi üzre devr ider şems ü ḳamer başd-ı ḥayā

Āfitāb-ı hüsniñe ‘āşıkdur Allāh naş ile
Kānde kaldı ibni ādem ey ‘arūs-ı lām ü yā

Şabr u tākat kalmadı kıl ey Naşūhī nāleler
Rāfet itsün evvelā ref‘-i hicābın şāniyā

176

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Bir günāh itdüm anı dünyāda kimse itmedi
Yazılır defter içinde yā Muḥammed Muştafā
Bu cesaret mişlini bir bende nefse itmedi
Cümle ‘ālemler içinde yā Muḥammed Muştafā

Zār ile efgān ile geldüm kapuña yā Resūl
Sā’ilem bī-çāreyem kıl teraḥḥüm kıl kabūl
Hem faḳīrem hem ġarībem kalmışam ġāyet melūl
Bu fenā dünyā içinde yā Muḥammed Muştafā

Kıl teraḥḥüm ḥālūme redd itme sulṭānum beni
Eyle lāyık ḥazretüñe luṭfuña şāhum beni
Hüsniñe vaşl eyle ḥayrān eyle cānānum beni
Zümre-i ‘uşşāk içinde yā Muḥammed Muştafā

Cümle mevcūdāta mu‘ciz olduñ ey şāh-ı kerem
Kıl Naşūhī bendeñi sen bezm-i şevküñde ‘ālem
Cürmi çokdur sen raḥīmsin‘afvuña vaz‘ it kalem
Rūz-ı maḥşer ḥalk içinde yā Muḥammed Muştafā

42a

177

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Zāt-ı pākūñ ḥürmetiçün yā Qarīb
Kıl meded İslām-ı dīne yā Mucīb
Qal‘a-yı Belḥe bize ola naşīb
Kıl meded İslām-ı dīne yā Mucīb

Şirk ü tuğyān ref‘ ola ey Müste‘ān
Ġarḳ ola baḥr-ı helāke kāfirān
Sen mu‘īnsin ehl-i dīne el-amān

Ḳıl meded İslām-ı dīne yā Mucīb

Tāc u taht-ı Belḥenūñ eyle ḥarāb
Āteş-i seyf ile ola hem sezāb
Ḥürme-i aḳṭāb u esrār-ı kitāb
Ḳıl meded İslām-ı dīne yā Mucīb

Dermendūñ bu Naşūḥī ider āh
Ola mesrūr ḳasruñ ile pādīşāh
Ḳıl teraḥḥüm gözyaşına yā İlāh
Ḳıl meded İslām-ı dīne yā Mucīb

178

Nuṭṭıyāt-ı Maḥvī Efendi Ḳuddise Sırrıhu'l- 'Azīz Vefāt 1127

'Arz-bār

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Cemālūñ şem' ine Mevlā gönül pervānelik ister

Eriyüp ḳalmayum aşla gönül sūzānelik ister

Vişālūñ sırrına cānum vüṣūl ister a sulṭānum

Bıraḡup 'aḳl ile şānum gönül dīvānelik ister

Bu dünyānuñ belāsından daḡı aḡ u ḳarasından

Geçüp külli hevāsından gönül pervānelik ister

42b

Bıraḡup 'izzetūñ varuñ rızāsın isteyen yārin

Çıkarup cāmesin 'ārın gönül 'üryānelik ister

Ciger 'aşḳla kebāb oldı vüçüd mülki ḥarāb oldı

Yıḳılsun hep turāb olsun gönül vīrānelik ister

Bu imkān 'ālemūñ ḳoya sivā ḥubından el yuya

Hüviyetden ḥaber duya gönül merdānelik ister

Maḳām-ı cem'e 'azm ide fenāfi'llāh da seyr ide

Beḳābi'llāhı taht ide gönül şāhānelik ister

Cenāb-ı 'aşḳ ile uçup bu Maḥvī dünyādan geçüp

Şarāb-ı vahdeti içüp gönül mestānelik ister

179

mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün

Derūnum hānesi yandı senūñ nār-ı firāķuñdan
Vişālūñ şerbetin içür meded it yā Resūlallāh
Duḥānum çıķdı eflāke be-ġāyet iştīyākından
Vişālūñ şerbetin içür meded it yā Resūlallāh

Der-i devlet me‘ābuñdan kerem kıl eyleme merdūd
Eli baġlı kuluñ olup cemālūñ eyleyem meşhūd
Seḥāvet kānıdur zātuñ bulur ‘āşıkларуñ maķşūd
Vişālūñ şerbetin içür meded it yā Resūlallāh

43a

Baňa ‘işyān hicāb oldu cüdā düşdüm cemālūñden
Perişān oldu hep ḥālüm bu sevdā-yı ḥayālūñden
Ġarībem yite ‘aşşāndan baňa luţf it zülālūñden
Vişālūñ şerbetin içür meded it yā Resūlallāh

‘Aceb ağlar göñül tıflı ider bülbül gibi feryād
Cemālūñ gülşenin ister beğenmez aşla hiçbir zād
Gözi yaşına rahm eyle ezelden luţfila mu‘tād
Vişālūñ şerbetin içür meded it yā Resūlallāh

Bu Maḥvīn[ūñ] derūnunda senūñ ‘aşķuñ nihān oldu
Başından gitdi hep ‘aķlı o mecnūn-ı cihān oldu
Efendim gel nażar eyle kıatı ḥaylī zamān oldu
Vişālūñ şerbetin içür meded it yā Resūlallāh

180

mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün

Cemāl-i luţfuñı Mevlā kıamuya eylesin izḥār
Velīkin çeşm-i imkānda irişmez zātına inzār

Sivāyı kim ki görmezse görür anlar cemāl-i Ḥaķ
Şular kim kıaldı keşretde görünmez anlara dīdār

Gören yoklukda ‘aşķ görmiş görinen ‘ayn-ı ‘aşķ olmuş

Bulanlar inkişāf-ı nām görünmez anlara āşār

43b

Bu devlet kimseden gelmez yine Hāḡdan olur ancak
Be-raḡāt rāhına girseñ olurduñ vāşıl-ı esrār

Vücūd-ı mümkün ü vācib muḡaldür muttaḡid olmak
Ḳamu mümkündeki varlık Hudādan olması muḡtār

Sülūkunda olan sālīk vücūduñ eylese hālīk
İrişse vaḡdet-i zāta görünmez gözine aḡyār

Saḡa ibḡā vü icādı görinse yok olur zātuñ
Ṭulū‘ -ı āfitābında bulunmaz necm ü ger aḡmār

Bu mümkün ḡatresi Maḡvī ḡaḡīḡat baḡrına irse
Tekeşşür maẓm-ı ḡāl olur saḡa zāḡir olur settār

181

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Aḡlayu ḡapuña geldik ey ḡabīb-i müctebī
Luṭf idüp eyle şefā‘ at yā Resūlallāḡ meded
Añlayu ṭapuña geldik ey şefī‘ -i murtaẓī
Luṭf idüp eyle şefā‘ at yā Resūlallāḡ meded

Zāt-ı pākūñ mecma‘ -ı elṭāf-ı rabbü’l-‘ālemīñ
Sende ḡonmışdur ‘ulūm-ı evvelīñ ü āḡirīñ
Ḥāk-i pāyuñ keḡl-i çeşm-i muḡtedā-yı ehl-i dīñ
Luṭf idüp eyle şefā‘ at yā Resūlallāḡ meded

44a

Zāt u ef‘āl-i şıfātuñ cümle maḡbūl-i Hudā
Şer‘ -i pākūñ sırr-zātuñ ins ü cinne muḡtedā
Ehl-i ‘ālem cümlesi virür yolına cān⁹⁰ fedā
Luṭf idüp eyle şefā‘ at yā Resūlallāḡ meded

Ümmetüñden bir bölük ‘āşīlerüz eyle kerem
Maẓḡar-ı luṭfuñ olayum ey Resūl-i muḡterem
ḡülşen-i vaşluñ bulanlar neylesün bāḡ-ı irem

⁹⁰ cān fedā: cānlar fedā, nüsha.

Luṭf idüp eyle şefâ‘ at yâ Resûlallâh meded

Nâr-ı ḥasret yaḳdı Maḥvî derdmendîn yâ Ḥabîb
Şerbet-i vaşluñ devâdur şun faḳîre yâ ṭabîb
Bir nazar kıl koma anı yine fûrḳatde ġarîb
Luṭf idüp eyle şefâ‘ at yâ Resûlallâh meded

182

Hişâr

8’li Hece Ölçüsü

Cümle işüm ‘ ayn-ı ḥaṭâ
Ağfirlenâ yâ zü’l-‘ aṭâ
Tebbet ileyk ercu’l-hevâ
Ağfirlenâ yâ zü’l-‘ aṭâ

Uydum hevâma her zamân
İtdüm günâhı küll-i an
Geldüm kapuña el-amân
Ağfirlenâ yâ zü’l-‘ aṭâ

Bir ḳaṭre-i baḥrem kerem
İrgür baña kıl muḥterem
Zebüm ḳamu olsun ‘ adem
Ağfirlenâ yâ zü’l-‘ aṭâ

44b

Fikrüm ḳamu ṭûl-i emel
‘ İlmüm daḥı cümle cedel
İḥlâş ile yok bir ‘ amel
Ağfirlenâ yâ zü’l-‘ aṭâ

Kesem ümîdinden gümân
Çoḳdur diyü cürmüm hemân
Maḥvî di gil zâhir nihân
Ağfirlenâ yâ zü’l-‘ aṭâ

183

‘ Arz-bâr

mefâ‘ îlün mefâ‘ îlün mefâ‘ îlün mefâ‘ îlün

Ḥazīn olma göñül zinhār kerīm Allāhumuz vardur
Müdāmī eyle istiğfār kerīm Allāhumuz vardur

Bugüni eyledi icād ‘avālüm emrine münkād
‘İbādı luṭfuna mu‘tād kerīm Allāhumuz vardur

Günāhın derdine dermān taleb kıl bulasın ğufrān
Dü-‘ālemde ider iḥsān kerīm Allāhumuz vardur

Bulur ḵul muḵtedā eşnā eger a‘lā eger ednā
Ḳamuyu eyleyen aġnā kerīm Allāhumuz vardur

Niyāz u ‘arz u ḥacātı ḵabūl ider münacātı
Virir Maḥvī mürādātı kerīm Allāhumuz vardur

184

‘Uşşāk

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Bırakdum ‘aşḵuñ ile nām u ‘ārum yā Resūlallāh
Unutdum şevḵuñ ile cümle kārüm yā Resūlallāh

Bu göñlüm bülbüli aşla cihānuñ bāġına bakmaz
Yüzüñ görmek gülistānın ararum yā Resūlallāh

45a

Derūnum ḥānesi yandı duḥānum çıḵdı eflāke
Dem-ā-dem ḥadden aşdı āh u zārüm yā Resūlallāh⁹¹

Enīn ü āh ile yine ḥayretde mecnūnam⁹²
Yitirdüm Leylī vü leylī nehārüm yā Resūlallāh

Göñül pervānedür⁹³ döner vişālūñ şem‘ine dā‘im
Dögüñdi ḵalmadı şabr u ḵarārüm yā Resūlallāh

Bu Maḥvī bendeñe raḥm it firāḵuñ nārına düşmiş

⁹¹ Bu beyit sayfa kenarında “Derūnum ḥānesi yandı duḥānum çıḵdı eflāke / Dem-ā-dem ḥadden aşdı āh [u] zārüm yā Resūlallāh” şeklinde tekrar kaydedilmiştir.

⁹² Bu mısradaki vezin kusurludur.

⁹³ pervānedür: pervāne vesen, nüsha.

Ḳatı ḥaylī zamān oldı yanaram yā Resūlallāh

185

Nevrūz

mefā' ilūn mefā' ilūn mefā' ilūn mefā' ilūn

Ḥudāyā ḳapuña geldik umaruz ' afv-1 ğufrānuñ

Ḳamumuz ṭapuña geldik umaruz ' afv-1 ğufrānuñ

Hevā vü nefis ü şeytāna uyup düşdük bu tuġyāna

İşümüz ḳaldı iḥsāna umaruz ' afv-1 ğufrānuñ

Bu ' işyān derdine dermān senüñdür ' afv ile fermān

Meded [sen] eyle yā raḥmān umaruz ' afv-1 ğufrānuñ

Senüñ dergāhına Mevlā yüzüm yok varmağa aşıla

Eger ednī eger a' lā umaruz ' afv-1 ğufrānuñ

Esīr-i nefis-i emmāre faḳīrūñ Maḥvī bī-ḳāre

Efendīm yakma gel nāre umaruz ' afv-1 ğufrānuñ

186

Segāh-māye

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

45b

Zerre-i ' aşḳuñ İlāhī her kimin gönünde var

Şoldurup beñzin şarardur inledür leyl ü nehār

Ṭālib-i nūr-ı cemālūñ gūş idince zıkrını

Ra' şa tutar cümle a' zāsı anuñ bī-iḥtiyār

Āh u zārı dü-cihānı doldurursa ' ayb degül

Ḥāne-i ḳalbde zīrā bir onulmaz yare var

Tā ezelden bu meşeldür derdi olan iniler

Neylesün bī-ḳāre ' aşıḳ bulmadı dermān-ı yār

Külhan-ı gönün gülünde setr olunmış nār-ı ' aşḳ

Merd iseñ keşf eyle Maḥvī saña oldı özge kār

187

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Diyār-ı dār-ı dünyāda Hudāyā bāḳī varum yok
Derūnum ḡayrı sevdāda bu dār içre ḳarārūm yok

Elest ' ahdinden ayrıldum ma' ārif kesbine geldüm
Yine dostā gider oldum elümde bergüzārūm yok

Ḳazādur başuma geldi beni senden cüdā ḳıldı
Diyār-ı ḡurbete şaldı ' aceb ḥaldür şorarūm yok

Riyāz-ı luṭf-ı sübhānı göñül murḡı anar anı
Dem-ā-dem yanmada cānı cihānda gül' izārūm yok

Şunuldu nāmesi yāruñ dürüldi defteri varuñ
Ḳırıldı şışesi ' āruñ bu yolda ihtiyārūm yok

İlāhī yete ḥayretde firāḳ-ı nār-ı ḥasretde
Ḳoma Maḥviyi ḡurbetde efendim iḳtidārūm yok

188

mefā' ilün mefā' ilün fe' ulün

İlāhī bende bī-ḥad oldı ' işyān
Hudāya maḡfired it tevbe yā Rab
Hevāya uydı nefsum itdi tuḡyān
Hudāya maḡfired it tevbe yā Rab

47a⁹⁴

Benüm dā'im işüm oldı şenā' at
Günāhum çok bulunmaz bende ṭā' at
Meded irgür Ḥabībinden şefā' at
Hudāya maḡfired it tevbe yā Rab

Vücūdum ḳapladı cürm ü ḥaṭāya
Helāk itdi derūnum fikr-i dünyā
Zülāl-i raḥmetünle eyle iḥyā
Hudāya maḡfired it tevbe yā Rab

⁹⁴ Mecmuanın 46a ve 46b sayfalarında şiir kaydedilmemiştir. 47a'daki şiir 45b'deki rakabe kaydına uygun olarak devam etmiştir.

Ḳamu ḥalkā iden sensin hidāyet
Senüñ iḥsānına yokdur nihāyet
Siyeh-rūyam günehkāram be-ġāyet
Ḥudāya maġfired it tevbe yā Rab

‘Ömrüm sermāyesi Maḥvī dökindi⁹⁵
Ziyān-ı āḥiret geldi görindi
Hemān iḥsānuña ḳaldum efendi
Ḥudāya maġfired it tevbe yā Rab

189

mef‘ ūlū mefā‘ īlūn mef‘ ūlū mefā‘ īlūn
Ey bülbül-i rūḥānī efgāna mı başladıñ
Murġ-ı gül-i sübhānī nālāna mı başladın

Başuñla ‘aceb gitdüñ hoş terk-i diyār itdüñ
Ġurbet iline yitdüñ giryāna mı başladıñ

Bu kevn-i mekān içre şahrā-yı cihān içre
Sen gülşen-i an içre seyrāna mı başladıñ

Bostān-ı şerī‘ atde gül-zār-ı ḥaḳīkatde
Meydān-ı ṭarīkatde devrāna mı başladıñ

47b

Çün cezbe ile ṭolduñ ‘irfān ilini bulduñ
Ṭāvūs-ı cemāl olduñ cevlane mı başladıñ

Keşret ġamı medhūşı vaḥdet meyi serḥoşı
Maḥvīde göñül nūşı ṭayrāne mı başladıñ

190

mefā‘ īlūn mefā‘ īlūn fe‘ ūlūn
Murād-ı devlete irmek dilerseñ
Cenāb-ı ḥazret-i Allāha yalvar
Şafā vü ‘izzete irmek dilerseñ
Cenāb-ı ḥazret-i Allāha yalvar

⁹⁵ Bu mısradā vezin kusurludur.

‘İbâdet kârını gel kıma elden
Müdâmî zıkr-i hâkkı kıma elden
Kemâl-i şevk ile cân u gönülden
Cenâb-ı hâzret-i Allâha yalvar

Günâha tevbe it nefse melâmet
Kuşûra i‘ tirâf it bul kerâmet
Murâd eyle⁹⁶ dü-‘ âlemde selâmet
Cenâb-ı hâzret-i Allâha yalvar

Şerî‘ atde ‘ amelde eyle ihsân
Târîkat câmını iç kıalma ‘ atşân
Hâkîkâtden haber al tırma her an
Cenâb-ı hâzret-i Allâha yalvar

Ma‘ ârif ehli ol kıyma sivâyı
Bulasın tâ fenâ içre beķâyı
Dilerseñ ‘ âķibet Maķvî likâyı
Cenâb-ı hâzret-i Allâha yalvar

191

Beyâtî

mef‘ ülü mefâ‘ ilün mef‘ ülü mefâ‘ ilün

Ėafletde olan gönüm gel Hâķķa niyâz eyle
Ėayretde kıalan gönüm gel Hâķķa niyâz eyle

Bul sendeki ma‘ nâyı gör ‘ âlem-i ra‘ nâyı
Ėo ziynet-i dünyâyı gel Hâķķa niyâz eyle

48a

Cismünde iken kıuvvet râm olmış iken kıudret
El virmiş iken fırsat gel Hâķķa niyâz eyle

Gel kıulluğa bil bağla ‘ aşķ odına cân dağla
Sen leyl ü nehâr ağla gel Hâķķa niyâz eyle

Beñzin Ėülü şolmadın dil söylemez olmadın

⁹⁶ Murâd: Murâdûñ eyle, nüsha.

Toprak göze dolmadın gel Hakk'a niyâz eyle

Sen tûl-ı emelden geç bu sehv ü zülelden geç
Var Maḥvi cedelden geç gel Hakk'a niyâz eyle

192

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

Fenâdan çekmeyen destin beḳâdan ḥissedâr olmaz
Özin ḥâk itmeyen⁹⁷ ' âşık cefâdan ḡuşşadâr olmaz

Vücûduñ mülkine sultân iderseñ rûḥ-ı insânı
Olur dil ḥânesi mamûr bunuñ bir mişli var olmaz

Kemâl-i vecd ü sa'y ile bulanlar sırr-ı ' irfânı
İrişdi ka'be-i vaşla bu deñlü özgekâr olmaz

Cenâh-ı ma'rifet içre görürseñ nûr-ı raḥmânı
Beḳâ firdevsi menzildür anuñçün ḥavf u nâr olmaz

Nücûm-ı mümkünâtı yok iderse şemsün envârı
Cemâl-i nûrî zâhirdür aña leyl ü nehâr olmaz

48b

Sivâ fikri derûnuñda bulunsa zerrece Maḥvî
Ma'ârif ehli yanuñda saña hiç i' tibâr olmaz

193

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Çünkü bildün cümle şey'de Hakk mü'essser ḡayrı yok
Gördi sâlik mümkünâtı fi'l-i Hakkı ḡayrı yok

Keşret-i imkânda ḥod cümle meḥaddeş şübhe yok
Evvel ü âḥir Hudâ-yı bî-zevâldür ḡayrı yok

Vâcib-i mümkün vücûdı müthedâ olmaḡ muḥal
Kâ'inâtdan Hakk münezzeh zât- bâḳî ḡayrı yok

' Âlemün aşlı ' ademdür çün vücûd-ı ' ârızı

⁹⁷ ḥâk itmeyen: ḥâk eylemeyen, nüsha.

‘ Ārızı görme vücūd-ı vācibe bak ğayrı yok

Küllî şey ’[ün] hālîki virdi haber ‘ āriflere
Bulmadılar şey ’-i mevcūd zāt-ı Hāğdan ğayrı yok

Māsivāda çünki gördün sen ki āsār-ı vücūd
Ol vücūdāt zıll-ı nūr-ı zāt-ı Hāğdur ğayrı yok

Māzm-ı hal gör bu vücūd-ı mümkinātı Mağvī
Āfītāb u aḥdiyet zāhir oldı ğayrı yok

194

Müstef’ ilātün Müstef’ ilātün

Deryā-yı ‘ aşka dūr-dāne geldüm
Şahrā-yı şevke pervāne geldüm

Gördüm münevver gülzār-ı zikri
Bülbülem anda efgāna geldüm

49a

Nīrān-ı tevḥīdi bulmış anlar
Ol şem‘ e ben de pervāne geldüm

Leylā-yı maḥvuñ Mecnūnı oldum
Meydān-ı şaḥve dīvāne geldüm

Pīrüm ḥaḳīḳat mülkinde şāhdur
Ḳulluğa bunda sulṭāna geldüm

Derd-i fūrkatde ma‘ cūn-ı vuşlat
Almağa Mağvī Loḳmāna geldüm

195

müstef’ ilātün müstef’ ilātün

Küllî vücūdum cürm-i günāhum
Min külli zenb-i estağfirullāh
Uymış hevāya bir rû-siyāhum
Min külli zenb-i estağfirullāh

Uydum müdāmî nefis ü şeytāna
Düşdüm ğarībem yine ‘ işyāna
Teşneyem ğāyet āb-ı ğufrāna
Min külli zenb-i estağfirullāh

Ārzū-yı dünyā itmiş kitābet
Levh-i dilümde ħubb-ı riyāset
Hep cümle işüm oldu kabaḥat
Min külli zenb-i estağfirullāh

Çokdur günāhum zātumda bildüm
Ben kendi nefsum odlara şaldum
Bir derdmendem iḥsāna geldüm
Min külli zenb-i estağfirullāh

Qaldum cehālet cāhında ḥayrān
Oldum beṭālet dārında sūzān
Dilüñden gel koma her an⁹⁸
Min külli zenb-i estağfirullāh

196

mefā‘ ilün mefā‘ ilün fe‘ ulün

Bihāmdi’llāh ‘ ayān oldu baña hū
Diyerem hū veyā men hū veyā hū
Hüviyetde beyān oldu baña hū
Diyerem hū veyā men hū veyā hū

49b

Menāfi‘ cümle ḥalka hūdan ancaḳ
Vücūdı māsivānuñ hūdan ancaḳ
Baña iḥsān görüñdi hūdan ancaḳ
Diyerem hū veyā men hū veyā hū

Derūnumda lisān üzre gelen hū
Baña sırrum[un] içinde olan hū
Alup gönüm beni şeydā kılan hū
Diyerem hū veyā men hū veyā hū

⁹⁸ Bu mısırda vezin kusurludur.

Yedeyhidür dimezsın sen ki sen hāk
Kamular itselerdi böyle idrāk
Beni dā'im iden budur feraḥ-nāk
Diyerem hū veyā men hū veyā hū

Bu Maḥvī nefis ilinde kaldı ḥayrān
Vücūdı vārını zenb itdi vīrān
Meded yā hū kerem kıl eyle ḡufrān
Diyerem hū veyā men hū veyā hū

197

10'lu Hece Ölçüsü

Rabbüm Allāhum ey pādīṣāhum
Sensin penāhum yok iştiyāhum
Luṭf eyle ṣāhum bir rū-siyāhum
Çokdur günāhum 'afv it ilāhum

Ey rabb-ı raḥmān en'ām-ı iḥsān
Derdlere dermān luṭfı bī-pāyān
'Afv-ı hem ḡufrān sende ey sübhān
Çokdur günāhum 'afv it ilāhum

Yolum yañıldum billerde kaldum
Hicr ile doldum şuçumı bildüm
Sā'ilüñ oldum luṭfuña geldüm
Çokdur günāhum 'afv it ilāhum

Ey rabb-i 'izzet yitmez mi devlet
Aḥmede ümmet itdüğüñ ni'met
Umaram cennet gösterme naḳmet
Çokdur günāhum 'afv it ilāhum

Bir derdmendem zenbe boyandum
Otlare yandum düşmişem kendüm
Kuldum efendim saña dayandum
Çokdur günāhum 'afv it ilāhum

Maḥvī-i rāḥat rūz-ı kıyāmet

İde şefâ' at şāhib-sa' âdet
Bulsun kerâmet gitsün şenâ' at
Çokdur günâhum ' afv it ilâhum

198⁹⁹

50a

Māhūr

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

İş bu gönüm hālını bilmez cihānda var olan
Hiç bilür mi zāt-ı ebi nār içinde nār olan
Şem' -i gülde nūy görmez ' aks-i gülde hār olan

Yokluğında var olan varlıkda bilmez yokluğu
Şoḥbet-i yār lezzetün bilmez begüm aḡyār olan
Gayrı ile şoḥbet ider mi yāri ile yār olan

Kim ḥaḳīḳat vechi üzre zülf-i yāre bend olur
Ma' rifet dārında oldur ' āḳibet berdār olan
Zulmet-i cāndan geçendür ṭālib-i envār olan

Māsivā vechinden imkān perdesin ref' eyleyen
Ol durur tevḥīd-i Ḥaḳda vāşıl-ı esrār olan
Sırr-ı Ḥaḳḳı keşf ider mi ' āşık-ı settār olan

Bunda bulan anda görür görmeyen görmez gider
Maḥviyā bildün mi kimdür lāyık-ı dīdār olan
Lāyık-ı dīdār-ı Ḥaḳ derdine bīdār olan

199

mefā' ilün mefā' ilün fe' ulün

Budur derdüm cüdā düşdük ilimden
Ġarībem ' ācizem luṭf eyle Mevlā
Devā olmaz baña ḡayruñ elinden
Ġarībem ' ācizem luṭf eyle Mevlā

Düşüp zindān-ı cisme bu faḳīrūñ
Esīr-i nefis olup ḳaldı ḥaḳīrūñ
Meded ḳıl zerre-i faẓl-ı keşīrūñ

⁹⁹ Bu manzume 56a'de gazel nazım biçiminde tekrar kaydedilmiştir.

Ġarībem ‘ācizem luṭf eyle Mevlā

‘Anāşır muḳtezāsından necāt vir
Ḥulūş üzre ‘ibādetde şebāt vir
Zelīl itme dil ü cāna ḥayāt vir
Ġarībem ‘ācizem luṭf eyle Mevlā

Yıkılmış Maḥvi ḳuluñ eyle ma‘ mūr
Vişālūñ şu‘lesiyle eyle pūr-nūr
Ulaşdur maṭlabına eyle mesrūr
Ġarībem ‘ācizem luṭf eyle Mevlā

200

fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilūn

50b

Gel gönül cehl ü fenādan el çeküp ‘irfāna gel
Zühd ü taḳvā kārūñ olsun dā’imā iḥsāna gel

Sille-seyf ol ṭurma kes nefs-i ‘adūnuñ başını
Gel cihād-ı ekber ile at sürüp meydāna gel

İltifāt itme cihānuñ mülkine ‘anḳā mişāl
Taḥtuñı ḳāf-ı ḳanā‘ at eyleyüp şāhāne gel

Cedd ü sa‘y it rāh-ı Ḥaḳda ka‘be-i vaşla iriş
Cān fedā it sağ u şola baḳmayup ḳurbāne gel

Sırr-ı vaḥdet ‘ālemüñden almaḳ istersen ḥaber
Başını keşret elinde ṭob idüp cevālāna gel

Çünki Maḥvī “lī-ma‘allāh” vaḳtine ṭalib iseñ
Nār-ı Ḥaḳḳa varuñı yaḳ cān virüp cānāna gel

201

Beste-nigār

mef‘ülü mefā‘ ilūn mef‘ülü mefā‘ ilūn

Yā Rab kerem eyle bu şehr-i şıyām içre
Ḳullarına raḥm eyle bu şehr-i şıyām içre

Māh-rûları bend itdüñ mü 'minlere va' d itdüñ
En' âminî serd itdüñ bu şehr-i şıyām içre

Her derdliye dermān it 'āşîlere gufrān it
İhşānı firāvān it bu şehr-i şıyām içre

Şunlar ki olur hā'im fā' atle olur kâ'im
İster keremüñ dā'im bu şehr-i şıyām içre

'Ābidler olur ma'mūr 'ārifler olur pūr-nūr
Maḥvī olagör mağfūr bu şehr-i şıyām içre

202

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

51a

Derūnum zātını ister meded it yā Resūlallāh
Mübārek vechüñi göster meded it yā Resūlallāh

Döner eṭṭāf-ı kūyuñda gönül pervāneveş 'āşık
Murādı şem'-i zātuñdur meded it yā Resūlallāh

Benüm cürmüm ḥicāb oldı cemālūñden cüdā düşdüm
Efendim tūt elüm kıldur meded it yā Resūlallāh

Cenābuñdan şefā' atdür günāhum derdine dermān
Ḥudādan mağfîret irgür meded it yā Resūlallāh

Bu gönülüm bülbüli ağlar gülistān-ı cemāl ister
Kerem it gül yüzüñ göster meded it yā Resūlallāh

Muḥaşşal yine ḥasretde¹⁰⁰ bu derdmend-i 'aṭşān
Zelāl-i vuşlata kındur meded it yā Resūlallāh

203

'Acem

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Ḥamdulī'llāh sāye şaldı ni' met-i şehr-i şıyām
Māh-ı rahmetdür İlāhî fazl-ı ihşān isterüz

¹⁰⁰ Bu mısradā vezin kusurludur.

‘İzz ü şevketle görindi devlet-i şehr-i kıyām
Māh-ı rahmetdür ilāhī luṭf-ı sübhān isterüz

Derd-i cürme mübtelāyuz tevbe itdik Rabbenā
Māh-ı rahmetdür ilāhī derde dermān isterüz

Gerçi çok ‘İşyānumuz me’yūs-ı rahmet olmazuz
Māh-ı rahmetdür ilāhī ‘afv-ı ğufrān isterüz

Nārdan azād eyle Mevlā biz günehkār kulları
Māh-ı rahmetdür ilāhī hūr u ğilmān isterüz

Cennetüñ vir cümle mü’minlere Maḥvī bendeñe
Māh-ı rahmetdür ilāhī dār-ı Rıdvān isterüz

204

müstef’ ilātün müstef’ ilātünn

51b

Elḥamduli’llāh ol māh-ı rahmet
Sāyesin şaldı ol şehr-i ni‘met
Şād oldu kullar buldılar devlet
Sen eyle yā Rab anlara ‘izzet
Ğufrān-ı luṭfuñ ister bu ümmet
Maṭlūbı senden anlaruñ cennet
Şavm u kıyāmı yā Rab qabūl it
Āḥir nefesde imānla ḥatm it
Māh-ı rahmetdür cürmümi ‘afv it
İr gör cināna ‘arz-ı cemāl it

Elḥamduli’llāh ni‘met firāvān
Māh-ı şıyāmda bağlandı şeyṭān
Zeyd oldu cennet sedd oldu zīrān
Mağfūr olurlar çün chl-i ‘işyān
Ümmet-i Aḥmed ṭurmayup her an
Ḥaḳdan dilerler cennet-i Rıdvān
Şavm u kıyāmı yā Rab qabūl it
Āḥir nefesde imānla ḥatm it
Māh-ı rahmetdür cürmümi ‘afv it

İr gör cināna ‘arz-ı cemāl it

Elḥamdulī’llāh oldı ‘ināyet
Mü ’min olanlar buldı kerāmet
Şehr-i mübārek ider şefā‘ at
Ehl-i şıyāma yevm-i kıyāmet
Kim irdi ḳadre buldı selāmet
İster bu Maḥvī dā’im sa‘ādet
Şavm u kıyāmı yā Rab ḳabūl it
Āḥir nefesde ĩmānla ḥatm it
Māh-ı raḥmetdür cürmüm ‘afv it
İr gör cināna ‘arz-ı cemāl it

205

Dügāh

mefā‘ ĩlün mefā‘ ĩlün fe‘ūlün

Ricā-yı luḫfıla geldik ḳapuña
Şefā‘ at it meded sulṭān-ı kevneyn
Yüzümüz sürüyü geldik ḳapuña
Şefā‘ at it meded sulṭān-ı kevneyn

52a

Efendim gel şefā‘ at bābını aç
Ḥudānuñ dürr-i luḫfuñ ‘āleme şaç
Kerem ḳıl itme bizi ğayra muḫtāc
Şefā‘ at it meded sulṭān-ı kevneyn

Be-küllī ‘āleme raḥmet vüçüduñ
Anuñçündür semāvāta ḥu‘ūduñ
Ḳamu maḥlūḳ umar iḥsān vüçüduñ
Şefā‘ at it meded sulṭān-ı kevneyn

Bu Maḥvī derdmende eyle iḥsān
Ḳarīn-i luḫfuñ idüp eyle ḥandān
Günāhuñ ‘afv ide ol rabb-i raḥmān
Şefā‘ at it meded sulṭān-ı kevneyn

206

mefā‘ ĩlün mefā‘ ĩlün fe‘ūlün

Hudâyâ küşte-i cürmümde kaldum
Nedâmetle müdâm elhamduli'llâh
Hevâyıla bekâr zenbine daldum
Nedâmetle müdâm elhamduli'llâh

Bu cürme 'özü ile olmazsa çâre
Cigeri kan olur biñ nice¹⁰¹ pâre
Efendum baña rahm it yakma nâre
Nedâmetle müdâm elhamduli'llâh

Be-ğâyet bende çokdur cürm ü 'işyân
Velikin fazlına yok hadd u pâyân
Cenâbuñdan umaram 'afv u gufrân
Nedâmetle müdâm elhamduli'llâh

Uyup şeytân-ı nefse yol yañıldum
Kuşurum hadden artık anı bildüm
Mücerred rabbena ihsâna geldüm
Nedâmetle müdâm elhamduli'llâh

Ser-â-pâ mû-be-mû hep pür-günâham
Gice gündüz müdâmî âh u vâham
Faķîrem Maķvîyem bir rûy-siyâham
Nedâmetle müdâm elhamduli'llâh

207

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

52b

Bulunsa zevķ-i rûhânî dem ü cismânı neylerler
Görünse vech-i sübhânî bu nâm u şânı neylerler

Şerî' at mülkine mâlik olanlar ceyş-i tã'atle
Cihânda ķafa hükm iden şeh-i sultân-ı neylerler

Ṭarîķat Ṭırınıñ nûruñ bulanlar 'âhen-i cismde
Semâvâtta olan şems ü meh-i tâbânı neylerler

Ḥaķîķat dârına dâhil olandur dâ'imi mesrûr

¹⁰¹biñ nice: nice biñ, nüsha.

Bu dünyāda mecāz-ı ‘aşk ile şādānı neylerler

Ma‘ārif ehlinüñ sırrı fenā içre beķā buldı
Bulanlar sırda cānānı bu tende cānı neylerler

Şarāb-ı vaḥdeti Maḥvī ezel bezminde içdünse
Bu ‘ālemde mey-i vaḥdet ile sekrānı neylerler

208

müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün

Gönlüm İlāhī derdüñi ārzū ider dermān için
İster derūnum ‘aşkuñı ağyārı hep nālān için

Dā’im ider ‘ahde vefā cān u dilüm bulsun ḥafā
Olsun şefī‘üm Muştafā yevmü’l-cezā ğufrān için

Senden gele yā Rab ḥāl gitsün kamu benden maķal
Serüm bula zevķ-i vişāl maķşūdumı vicdān için

53a

Cezbeñ beni cezbe eylesün varlıklarum yok eylesün
Yoklukda hem var eylesün vīrānlıgum ‘imrān için

Nā’il olayum ‘izzete vāşıl olayum devlete
Maḥvīyi ir gör vuşlata dīdāruñı seyrān için

209

müstef’ ilātün müstef’ ilātün müstef’ ilātün müstef’ ilātün

Bulmaķ dilerseñ dā’im sa‘ādet cān u gönülden Allāha yalvar
Ġafletde kalma eyle ‘ibādet cān u gönülden Allāha yalvar

Aldanma zinhār fānī cihāna taķvā vü zühdi ķut eyle cāna
Uçmaķ dilerseñ bağ-ı cināna cān u gönülden Allāha yalvar

Qaldur dilinden keşret ḥicābuñ sırruñda okı vaḥdet kitābuñ
İçmek dilerseñ vuşlat şarābuñ cān u gönülden Allāha yalvar

Gel naķd-i ‘ömri virme hevāya el çek fenādan baķma sivāya
Çıķmaķ dilerseñ nevķu’l-a‘lāya cān u gönülden Allāha yalvar

Yağ tırma nefsün nâr-ı celâle tahtır ü şaf it ir gör kemâle
İrmek dilerseñ nûr-ı cemâle cân u gönülden Allâha yalvar

Yoklukda yokla ma' nâyı Maḥvî maḥṣûdı aña şarf eyle naḥvî
Mürîd-i râh ol gel iste şaḥvî cân u gönülden Allâha yalvar

210

Segâh

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

Sivâ efkârının cündi gönül mülkün ḥarâb itdi
Elüm al düşmişem kaldur meded Mevlâ-yı rahmānum
Emel ârzûsının odı yaḥup bağrum kebâb itdi
Elüm al düşmişem kaldur meded Mevlâ-yı rahmānum

53b

Hulûş üzre 'ibâdetle teveccüh eylesem saña
Gelür ḳalbe sivâ fikri ḳomaz hergiz beni baña
Dilümde ḳuvvetüm yokdur cevâba meskenet aña
Elüm al düşmişem kaldur meded Mevlâ-yı rahmānum

Elestde rûḥ-ı insânı çün aldı 'ahd ü peymânı
Nüzûl itdikde dünyâya tutar ol emr ü fermânı
Geline 'âlem-i mülke unuttı ḥükm-i yezdânı
Elüm al düşmişem kaldur meded Mevlâ-yı rahmānum

İlâhî cümleñün ḳaşdı rehâña olalar nâ'il
'Înâyet senden olmazsa ya kimdür maṭlaba vâşıl
Kerem bâbında turandan biri de Maḥvî-i sâ'il
Elüm al düşmişem kaldur meded Mevlâ-yı rahmānum

211

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Bâğ-ı dilde menzil almış 'aşḳ-ı Hâḳ
Mekteb-i 'irfân ḳapusuñ eyle daḳ
İster iseñ 'ilm-i vaḥdetden sebâḳ
Nâr-ı 'aşḳa mâsivâyı cümle yaḳ
Perde-i imkânı kaldur Hâḳḳa baḳ

54a

Dām-ı tezvîr-i sivâdan kıl firâr
Cedd ü sa'y it rāh-ı Hākda bir qarâr
Pes murâduñ oldu ise vaşl-ı yâr
Nār-ı 'aşka māsivâyı cümle yak
Perde-i imkânı kaldur Hākka bak

Ṭa'ât üzre geldi cümle kâmilân
Virdi varın iş bu yolda 'aşıkân
Bulmak istersen hayât-ı cāvidân
Nār-ı 'aşka māsivâyı cümle yak
Perde-i imkânı kaldur Hākka bak

Cām-ı 'aşkı nûş idenler tâ ezel
Ṭālib iseñ şevk ile meydāna gel
Mülk-i lâ-yeğnâyı buldı bî-bedel
Nār-ı 'aşka māsivâyı cümle yak
Perde-i imkânı kaldur Hākka bak

Menzilüñdür Maḥviyâ şehr-i fenâ
Geç fenâdan bul beḳâ-ender-beḳâ
Maṭlabına ḥâşılı nūr-ı liḳâ
Nār-ı 'aşka māsivâyı cümle yak
Perde-i imkânı kaldur Hākka bak

212

Segāh

mef'ûlû mefā'îlün mef'ûlû mefā'îlün

'Aşk câminı Mevlâdan nûş eyledüm evvel çok
Bu 'âlem-i insâna mestâne olup geldüm

Vaḥdet ilini ḳodum keşretde şikâr için
Bes 'âlem-i abdāna ḥayrâne olup geldüm

Dünyâdaki cem'iyet elbet şoñı fūrḳatdür
Şundum anı yârâne rindâne olup geldüm

54b

'Älemleri seyr itdüm bir yirde qarârum yok
Şem'-i ruh-ı cānâne pervâne olup geldüm

Şu gibi benüm gönüm her cânibe açmakta
Herkes baña bîgâne bir dâne olup geldüm

Yıldüm yedi iklîme dört köşeye şah oldum
Şanmañ beni dünyâya efsâne olup geldüm

Ârzü-yı vañan almış ‘aqlını bu Maḥvîniñ
Kodum seni meydâna dîvâne olup geldüm

213

Nevrûz

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Dermendem mücrimem dermâna geldüm yâ Resûl
Sâ’ilem muhtâcınam ihsâna geldüm yâ Resûl

Ka‘be-i vaşlın yolında sa’y idüp düşdüm ğarîb
Ġayrı nem var cânımı kurbâna geldüm yâ Resûl

İntisâb-ı zât-ı pākūñ ‘afv-ı cürme çün sebeb
Âstân-ı rahmet-i rahmâna geldüm yâ Resûl

Varlığum zenbin bırağdum kenz-i rahmet bulmağa
Ben mücerred sen şefâ‘ at-kâna geldüm yâ Resûl

Nâr-ı hasret cânâ geçdi cân atup cânım saña
‘Aşk ile didârımı seyrâna geldüm yâ Resûl
‘Aql u gönüm elden aldı rāh-ı Hāk düşmenleri
Baş açık yalıñ ayak dîvâna geldüm yâ Resûl

İtme Maḥvî bendeñi revâ şefâ‘ at menba‘ı
Sen gibi ihsânı çok sultâna geldüm yâ Resûl

214

‘Acem Kürdî

mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün

Derûnumda olan hâlet ne hâletdür anı bilmem
Ezel cāmından içilmiş ne şerbetdür anı bilmem

55a

Bu gönlüm gāhi külhandur vücūdum cümle püryāndur
Akar gözlerümüñ yaşı ne hikmetdür anı bilmem

Cihānuñ varı yanımda şatılsa bir pula degmez
Mezāhirden elüm çekdüm ne ‘ uzletdür anı bilmem

Gözüme görinen her dem Hudānuñ zātıdur ancak
Muḥakkak yok durur mümkün ne vuşlatdur anı bilmem

Taşarrufdan kalur ‘ aklum tedebbür idemem naklüm
Tağılmışdur kamu fikrüm ne hayretdür anı bilmem

Ġarīb oldum şu ‘ ālemde mişālümdür benüm Mecnūn
Cüdā düşdüm o Leylādan ne fūrkatdür anı bilmem

Muḥaşşal māsivā varın vücūd-ı muṭlaқа şaldum
Nümāyān oldı çün vaḥdet ne vaḥdetdür anı bilmem

55b

Ġarīḳ-i baḫr-ı hayretde faḳīrūñ Maḫviyem yā Rab
Ba‘ id oldum cenābuñdan ne ḫasretdür anı bilmem

215

14’lü Hece Ölçüsü

Muḫadderdür ezel her şey’ ger ṭa‘ āt ger noḳşān
Ḳullaruñ muḫahhardur it böyle anı Ġzāñ

Elbetde kamu maḫlūk kesb üzre olur müczī
Hiç kimseye zulm olmaz fi’n-nār u fi’r-rıdvān

Sa‘ y eyle dervīş sen de ol kār-ı ṭa‘ atde
Ḳaç cürm-i me‘ āşīden ızhār idegör iḫsān

Ġmān-ı ḳader farzdur inkār-ı ḳader bid‘ at
‘ Aḳd itdi bunı böyle sūnnetde olan iḫvān

Mektüb-ı ‘ ibād maḫlūk maḳdūrı olan meksūb
Kesbinden olur su’āl ger fā’ide ger noḳşān

Her şeyde yine te'şis ol fâ' il-i muhtârdan
Fî' linde ' ibâd muhtâr haber itmedi rahmân

Bildüñ ise sen Maḥvî her şeyi ol Allâhdan
Bu ' ilmüñ ' ayân olsa bu ḥâle dinür ' irfân

216

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

İş bu gönüm ḥâlini bilmez cihânda var olan
Hiç bilür mi zât-ı ebi nâr içinde nâr olan

56a

Yoklukda var olan varlıkda bilmez yokluğu¹⁰²
Şoḥbet-i yâr lezzetüñ bilmez begüm aḡyâr olan

Kim ḥaḳîḳat vechi üzre zülf-i yâre bend olur
Ma' rifet dârında oldur ' âḳibet berdâr olan

Mâsivâ vechinden imkân perdesin ref' eyleyen
Ol durur tevḥîd-i Ḥaḳḳa vâsıl-ı esrâr olan

Bunda bulan anda görür görmeyen görmez gider
Maḥviyâ bildüñ mi kimdür lâyıḳ-ı dîdâr olan

217

Baba Ṭâhir

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

[Gel] gönül terk-i sivâ it nice bir tûl-ı emel
Gel berü nefis-i hevâdan el çeküp fermâna gel
Ḳul iseñ ḥıdmetde iḥlâsıla eyle gel¹⁰³ ' amel
Gel müdâmî iḥtiyâcuñ ' azm idüp sultâna gel

Ḥaḳḳ-ı ' âlem âşinâdur sen ' aceb bigânesin
Ziynet -i şem' -i cihâna dem-be-dem pervânesin
Ḥubb-ı dünyâ ' aḳluñ almış baş açık dîvânesin
Şerbet-i “firrû ile'llâh”dan içüp uşlanegel

¹⁰² Bu mısradaki vezin kusurludur.

¹⁰³ eyle gel: eyle, nüsha.

56b

‘Āķibet varını ma‘ mūr isteriseñ şūfiyā
Zıkr-i Mevlā nūrı ile qalbūñ eyle pūr-ziyā
Cedd ü sa‘ y it ka‘ be-i vaşla iregör Maḥviyā
Yüz sürüp dergāh-ı Hāqqa el açup iḥsāna gel

218

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Derd-i cürme mübtelāyam yā Resūlallāh meded
Tālib-i ‘afv ü devāyam yā Resūlallāh meded

Keşti-i ‘işıyānda qaldum tūt elüm qurtar beni
Baḥr-ı zenbde pūr-hevāyam yā Resūlallāh meded

Nefs-i şeyṭān gönlüm aldı eyledüm bī-ḥad günāh
Ben giriftār-ı ḥaṭāyam yā Resūlallāh meded

Raḥmeten li’l-‘ālemīnsin ey seḥāvet menba‘ ı
Sāye-i luṭf u ‘aṭāyam yā Resūlallāh meded

Rūz-ı maḥşerde şefā‘ at senden ister ḥāş u ‘ām
Cümleden **ecva‘** gedāyam yā Resūlallāh meded

Bir nazar it Maḥviye kim lāyık-ı dīdār ola
‘Āşık-ı nūr-ı liḳāyam yā Resūlallāh meded

219

7’li Hece Ölçüsü

Gördi cemālūñ gözüm
Çağırırım hū diyü
Sezdi vişālūñ özüm
Çağırırım hū diyü

Ben araram yārümi
Varımı diyārumı
Şorma benüm kārımı
Çağırırım hū diyü

Yandı yürek ‘aşk ile
Doldı gönül zevk ile
Şubh u mesâ şevk ile
Çağırırım hû diyü

Şağ u eger şayrıya
Doğrı eger egriye
İtmem nazâr gayrıya
Çağırırım hû diyü

57a

Zāhiri mescūduma
Bātını meşhūduma
Hāşılı ma‘būduma
Çağırırım hû diyü

Girdi fenā restüme
Geldi beķā üstüme
Hāşılı ben dostuma
Çağırırım hû diyü

Çeşm-i dili içmişem
‘Ālemi yok görmişem
Hālķı ben bulmuşam
Çağırırım hû diyü

Buldı gönül çün yolum
Dosta uzatdum elüm
Söyledi Maḥvī dilüm
Çağırırım hû diyü

220

mefā‘īlün mefā‘īlün fe‘ülün

Derūnum yandı nār-ı ḥasretünle
Eyā nūr-ı Hudā göster cemālün
Eridi cism ü cānum fūrķatünle
Eyā nūr-ı Hudā göster cemālün

Bu gönlüm bülbüli ḥaylī zamāndur

Vişālũñ gülsitānından cüdādur
Naẓar eyle efendim bir gedādur
Eyā nūr-ı Hudā göster cemālũñ

Yüzünden ref idüp ٱaldur niķābuñ
Görünsün baña rüy-ı mest-i ābın
İşitdüm pes dehānuñdan ħiṭābuñ
Eyā nūr-ı Hudā göster cemālũñ

Bu Maḥvī bendeñe gel eyle iḥsān
Firāķuñ āteşiyle oldu sūzān
Vişālũñ şerbetin ḥūn eyle reyyān
Eyā nūr-ı Hudā göster cemālũñ

221

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

57b

Biḥamdi'llāh yine geldi şa' ādetle şıyām şehri
Ḥudāyā māh-ı rahmetdür umaruz 'afv u ğufrānuñ
Ġanīmet şāyesüñ şaldı seḫāvetle şıyām şehri
Ḥudāyā māh-ı rahmetdür umaruz 'afv u ğufrānuñ

Bu tāc-ı 'izzetde yā Rab ٱamu mü'min başın açmış
Nehārında yiyup içmez hevādan ellerin çekmiş
Bulardan her biri senden nice iḥsānuñı görmiş
Ḥudāyā māh-ı rahmetdür umaruz 'afv u ğufrānuñ

Teķarrub itse bu ayda ḥiṣāl-ı ḥayr ile bir ٱul
Muẓā' afdur anuñ ecir Hudā 'indinde hem maķbūl
Bulunduķ baḥr-ı işyānda ٱamu a' mālümüz ma'lūl
Ḥudāyā māh-ı rahmetdür umaruz 'afv u ğufrānuñ

Şalavat hem şıyāmātı terāviḥ-i kıyāmātı
Eyā Mevlā-yı rahmānum daḥı sā'ir 'ibādātı
Efendim bakma noķşāna ٱabūl eyle bu ṭā'atı
Ḥudāyā māh-ı rahmetdür umaruz 'afv u ğufrānuñ

Cenāb-ı Ḥazret-i Allāh ulu faẓl-ı 'aṭā itdi
Günāḥı derdine 'ābid bu şehir ile devā itdi

Göñüller zulmetün Maḥvī giderdi pür-ziyā itdi
Ḥudāyā mäh-ı raḥmetdür umaruz ‘afv u ğufrānuñ

222

Ḥazret-i Şeyḥ Vefā Vefāt 896

mef‘ülü fā‘ilätü mefā‘ilü fā‘ilün^{58a}

Qaṅı dimāğ içinde ki ‘aşkuñ hevāsı yok
Yüz nūr görürse gözlerinüñ rüşenāsı yok

‘Aşkuñ beriyesinde şusuzluğdan öleni
Yurlar göziyaşıyla çü ğayrı şakāsı yok

İhrām diyüp egnüme bir şāl giyürdi ‘aşk
Bir dondur ol kim anuñ yeñi yok yaqası yok

Lebbeyk diyerek ‘Arafātda niyāz ider
Teslīm-i cāndur özge kapuñda du‘āsı yok

Ḥaqquñ cemāli ka‘besini kılmayan tavāf
Biñ hac iderse merve ḥaqqıçün şafāsı yok

Fi’l-cümle Şeyḥ Vefā ḥırmende mücāvirem
Dīvāne göñlümün daḥı hiç āşınāsı yok

223

fā‘ilätün fā‘ilätün fā‘ilün

‘Āşık oldum bende-i cānāneyem
Baḥre düşmiş ṭalib-i dūr-dāneyem
Bāl u perden geçmişem pervāneyem
Yā neyem ey şem‘-i rüşen yā neyem

Āteş-i ‘aşkuñda göñlüm cūş ider
‘Aqluma uymaz bu gülüm ḥūş eder
Āb-ı vuşlatdan meger kim nūş ider
Yā neyem ey şem‘-i rüşen yā neyem

Düşmişem çün derdine ‘aşkuñ¹⁰⁴ ezel

¹⁰⁴ derdine ‘aşkuñ: ‘aşkuñ derdine, nüsha.

58b

Kendü düşen ağlamaz vardur meşel
Tâ ebed yanmak baña oldu maḥal
Yâ neyem ey şem‘-i rûşen yâ neyem

‘Aşkınuñ dīvānesiyem pes n’idem
Sen şehüñ bezmüñ koyup kande gidem
Şevküñ ile tutuşup ser-tâ-kadem
Yâ neyem ey şem‘-i rûşen yâ neyem

Cümle ‘uşşāk Vefâ maṭlûbdur
Ehl-i ‘aşk olmak şafâ-yı hûbdur
Çünki yanmak ‘âdet-i maḥbûbdur
Yâ neyem ey şem‘-i rûşen yâ neyem

224

Nutḳ-ı Himmet Efendi

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Yâ İlâhî ara yirde ḳalmışam noḳşân ile
Kim cüdâ düşdüm ḳapuñdan cürm ile ‘işyân ile
Yine ḳapunu bırakmam ğayrı ḳapum yok benüm
Umaram irem kemâle luṭf-ile iḥsân ile

Sen “fefirrû” didüñ ammâ cân ḳulağın açmadum
Furşatı fevt eyledi ḥayfâ n’idem nisyân ile

Raḥmetüñ deryāsına ḥad yok durur yâ Rabbenâ
Redd olunmayam ḳapuñdan ‘afv ile ğufrân ile

Ḳulluğunda Himmetî midür añan ancak ḥaḳîr
Cümle ‘âlem varısardur [der]gehe noḳşân ile

225

müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün

59a

Mest oldığum itmeñ ‘aceb ḥum-ḥâneye uğramışam
‘Âşıḳları mest eyleyen kâşâneye uğramışam

Bir sâḳî gördüm anda ben sâğâr-ı şerbet şunar

Peymāne şundi destüme meyḥāneye uğramışam

İrdüm idi kırbiyete cānān ile ünsiyete
Gelüp bu dār-ı ğurbete bīgāneye uğramışam

Dil mülkini itdüm tebāh kılmışam ‘ucbumı āh vāh
Ma‘ mūr ide qalbüm ilāh vīrāneye uğramışam

‘Aşk ehlinüñ gerimiyeti arturdı dilde ḥāleti
Ben daḥı bilmem Ḥimmetī āyā neye uğramışam

226

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Gel ey zāhid bizi terk it olalum ‘aşk ile dā’im
Ne gelür ğayra raġbetden sivādan olalum sâ’im

Ṭabīb-i ḥāzıkam dırsen nedür sende bu ‘illetler
Olalum gel senün ile Ḥudā dergāhına kā’im

Ne ḥāşıl zīb ü şöhretten ferāġat eyle keşretten
Gözün aç ḥāb-ı ğafletten nice bir olasuñ nā’im

Ne dirsem sözümi diñle seḥerde derd ile inle
Ne dir Ḥimmet saña aña olalum ‘aşk ile dā’im

227

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Ezelden ‘aşk-ı yār ile gönül dīvāne misin sen
Gezersin āh u zār ile gönül mestāne misin sen

Saña va‘ d itdi ma‘ şukuñ cemālüm gösterem diyü
O devletden cüdā düşdün gönül bīgāne misin sen

Ele girmişse dīdāruñ işidür cümle hep zāruñ
Cemāl-i şem‘ ine yāruñ gönül pervāne misin sen

Saña Himmet nazar oldu erenlerden çü gel oldu
Vücūduñ küllī maḥv oldu gönül vīrāne misin sen

59b

228

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Çondı çünkim bu dil-i virāneye sulṭān-ı ‘ aşk
İrdi Hāḳdan ‘ āşık-ı dīvāneye dermān-ı ‘ aşk

Leylemüz ḳadr u berāt rūzumuz ‘ abd-ı vişāl
Ḥamdulī’llāh gitdi ḡamlar gelicek kervān-ı ‘ aşk

Himmetīyi gör ne ḥāle ḳodı ‘ aşkuñ ḥāleti
Bilmez oldı çeşm ü cānuñ oldı çün ḥayrān-ı ‘ aşk

229

Nuṭḳ-ı Ġafūrī Der-Maḳām-ı ‘ Uşşāk Vefāt 1079

8’li Hece Ölçüsü

Cürm ile taḳşīr idüp āh
Diyelüm estaḡfirullāh
Umaruz ‘ afv ider Allāh
Diyelüm estaḡfirullāh

Döndürüp yüz māsivādan
Geçelüm cümle hevādan
Maḡfīret umup Ḥudādan
Diyelüm estaḡfirullāh

Hāḳḳa her kim āşinādur
Ehl-i ḥāle pīşvādur
Derd-i ‘ işyāna devādur
Diyelüm estaḡfirullāh

Lāyık ol Hāḳdan nigāha
Virme gönül māl u cāha
Ey Ġafūrī her günāha
Diyelüm estaḡfirullāh

230

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

60a

Mâsivâyı sür gönülden vird-i ezkâr ile¹⁰⁵

Derdüñe eyle devâ tevḥîd-i istiğfâr ile

Cân u dil irsün şafâ vü şîḥḥate envâr ile

Derdüñe eyle devâ tevḥîd-i istiğfâr ile

Gel esîr-i şûret olma ey gönül ma' nîyi gör

Tevbe-i istiğfâr ile Hudâdan rahmeti gör

Sa' y idüp dil kaçresine lücce-i deryâyı gör

Derdüñe eyle devâ tevḥîd-i istiğfâr ile

Ṭutmadın dest-i ḥazân cîb-i gül iḳbâlünü

Var tedârik eyle kâ 'ir erkden ahvâlünü

60b Pâk ṭâhir şâfî kıl riyâdan a' mâlünü¹⁰⁶

Derdüñe eyle devâ tevḥîd-i istiğfâr ile

Kim virir tevḥîd ile ḥâl-i sülûka intizâm

Kâle ḥâle bakmayup âḥir olur şâhib-maḳâm

Zîkr-i Ḥaḳ derde devâdur ey Ğafûrî şubḥ u şâm

Derdüñe eyle devâ tevḥîd-i istiğfâr ile

231

Nuṭḳiyât-ı Ğafûrî Efendi Ḳuddise Sırruhu'l- 'Azîz Vefât 1078

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Cûş idüp gösterdi keşret mevcini deryâ-yı cûd

Lücce-i vahdetde eyle ey gönül maḥv-ı vüçûd

İtmek isterseñ cemâl-i şâhid-i ğaybî şühûd

Cân gözin eyle münevver nûr-ı zîkrullâh ile

Dutmayan gevher gibi dilde maḥabbet âteşin

Kâr-ı beyhûde şanur erbâb-ı ' aşkuñ cünbüşin

Gel temâşâ idelüm çerḥ-i sivânuñ gerdişin

Cân gözin eyle münevver nûr-ı zîkrullâh ile

Nûr-ı Ḥaḳ bir ' aşkuñ kim ḳalbini tenvîr ider

Sırr-ı ' uşşâḳı sivâdan gör nice taṭḥîr ider

61a Cânına derd-i maḥabbet âteşi te 'şîr ider

¹⁰⁵ Bu mısradâ vezin kusurludur.

¹⁰⁶ Bu mısradâ vezin kusurludur.

Cân gözin eyle münevver nûr-ı zıkrullâh ile

Ey Ğafûrî perdedür dîdâr-ı Hakkâ cân u ten
Dest-i himmetle çalış ref it hicâbı aradan
Âfitâb-ı vahdeti seyr eyleyüp her zerreden
Cân gözin eyle münevver nûr-ı zıkrullâh ile

232

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Tahtgâh itdi vücûdum şehrini sulţân-ı ' aşk
Dil sarâyında kuruldı bir ' aceb dîvân-ı ' aşk

Mübtelâ-yı derd- ' aşk olmuş ser-â-ser bu cihân
Söylenen dillerde hem bu diñlenen destân-ı ' aşk

Rütbe-i erbâb-ı ' aşkı zâhidâ sen bilmedin
Şâh-ı mülk-i ma' nevidür hâdim-i zindân-ı ' aşk

Bize kâritse ' aceb mi ehl-i derdün her sözi
Kim derûnuñda anuñ dâ'im yanar nîrân-ı ' aşk

Ey Ğafûrî irmek istersen eger cānānına
Terk-i cān ile tecellî eylesün cānān-ı ' aşk

233

mefâ' ilün mefâ' ilün fe' ulün

İdelüm cān ile Mevlâyı maţlab
O yolda varumuz olsun fedâ hep
Keder gitsün olalum şâfi-meşreb
Günehkâruz bizi ' afv eyle yâ Rab

Delîl olup bize nûr-ı hidâyet
İdelüm ka' be-i vaşluñ ziyâret
Cenâbuñdan olur ancak ' inayet
Günehkâruz bizi ' afv eyle yâ Rab

Reh-i ' aşkuñda her kim oldu çâlâk
Vişâlünle olur birgün feraḥ-nâk

61b

Göñüller kalmasun hicrûnle ğam-nāk
Günehkâruz bizi ‘afv eyle yâ Rab

Ġafūrî bendeñi irgür şühûda
Giriftâr eyleme zenb-i vücûda
Kerem kıl lâyıķ eyle fazle cûda
Günehkâruz bizi ‘afv eyle yâ Rab

234

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Yüz sürüp dergâh-ı Hâķķa olalum her şeb muķîm
Cân u dilden diyelüm estaĝfirullâh el-‘ Azîm
Tâ ki feth-i bâb idelüm luţfuñı¹⁰⁷ ol rabb-ı kerîm
Cân u dilden diyelüm estaĝfiru’llâh el-‘ azîm

Bâĝ-ı kalbün âb-ı istiĝfâr ile kıl sebze-ter
Gülşen-i feyz-i ilâhîden açılsın vird-i ter
Maĝfiret gülzârınuñ esen nesîmi her seher
Cân u dilden diyelüm estaĝfiru’llâh el-‘ azîm

Çün bilürsin kimseye bâķî degüldin rûzgâr
Şâhbâz-ı ‘aşķ ile murĝ-ı şafâyı kıl şikâr
Gitsün istiĝfâr ile âyine-i dilden ğubâr
Cân u dilden diyelüm estaĝfiru’llâh el-‘ azîm

62a

Nice bir öldüresin nefis-i cihânı bî-beķâ
Nice bir çıķmaz derûnuñdan hevâ-yı mäsivâ
Dîde-i kalbe virüp kehl-i nedâmetle cilâ
Cân u dilden diyelüm estaĝfiru’llâh el-‘ azîm

Nefse uyup yar olursın bulduĝuñ gümrâhla
İtdüĝin ‘ahdi unutduñ mı ezel Allâhla
Ey Ġafūrî aķıdup gözyaşını âh vâhla
Cân u dilden diyelüm estaĝfiru’llâh el-‘ azîm

235

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

¹⁰⁷ luţfuñı: luţfuñdan, nüsha.

Çün bahâr irüp şecerler sebze-revnağ-gîr olur
İt şun‘ -ı Hudâyı her varağ tefsîr olur¹⁰⁸

Nûr-ı zikrullâh ile gönli kimün kim oldu ağ
Şûretâ ol şâb ise ma‘ nî yüzinde pîr olur

Bir zamân şabr it gönül maṭlûba isterseñ vuşûl
Nice müddetler mürûr itmekle demler şîr olur

Saḥn-ı tenden kurtılup irdi ser-â-ser vuşlata
Humḳ-ı tevḥîd içre kim pâ-beste-i zincîr olur

‘ Âşık-ı şâdık iseñ terk eyle ḥâb u râḥatı
Ey Ğafûrî ṭâlib-i dîdâr isen şeb-gîr olur

236

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

62b

Dilde ğâlib oldu ḥubb-ı mâsivâ
Rabbenâ yâ Rabbenâ fağfirlenâ
Gelmedi inşâfa nefs-i pür-hevâ
Rabbenâ yâ Rabbenâ fağfirlenâ

Bulalum tevḥîdle envâr-ı vişâl
İdelüm tedric ile kesb ü kemâl
Diller olsun mazḥar-ı nûr-ı cemâl
Rabbenâ yâ Rabbenâ fağfirlenâ

Ey ‘ aṭâsı luṭfı çok pervendigâr
Raḥmetün deryâsına yoğdur kemâl
Hep ‘ uşâta mağfîret itsen ne var
Rabbenâ yâ Rabbenâ fağfirlenâ

Açılup dillerde gülzâr-ı nedem
İtsün ‘ âşıklar güli ğufrân-ı şem
‘ Afv u iḥsânunla eyle muğtanem
Rabbenâ yâ Rabbenâ fağfirlenâ

¹⁰⁸ Bu mısra da vezin kusurludur.

Ey Ğafūrî ħ̣āb-ı ğafletden uyan
Nūr-ı Hakkı görmek iseterseñ ‘ayān
Ol rahīme böyle yalvar her zamān
Rabbenā yā Rabbenā fağfirlenā

237

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

Yine ‘ālemleri pür-nūr eyledi¹⁰⁹
Māh-ı mevlid-i Resūlü’s-şakaleyn
Dili ğamda mesrūr eyledi¹¹⁰
Māh-ı mevlid-i Resūlü’s-şakaleyn

Her kimüñ zikri Hudā hem-demidür
Gönül esrār-ı Hakuñ maḥremidür
Kesb-i envār-ı tecellī demidür
Māh-ı mevlid-i Resūlü’s-şakaleyn

Zikr-i envārı ideydi ekşār
Sālike rehber olurdı envār
Bā’ış-i rahmet-i Hakkdur ey yār
Māh-ı mevlid-i Resūlü’s-şakaleyn

‘Āşıka perde olur cān-ı cihān
Cümleden geçmek imiş ‘aşka nişān
Ḳāl-i ḥāl ile Ğafūrî bu zamān
Māh-ı mevlid-i Resūlü’s-şakaleyn

238

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

63a

Dil zev[ra]kını cürm ü ḥaṭā baḥrine şaldık
Gird-āb-ı hevā vü heves ü ğaflete ṭaldık
Çün ta‘rīm-i ma‘rifetüñden ḥaber aldık
Yā Rabb senüñ luṭfuna iḥsānuña ḳaldık

Yok bizde ‘amel kim ola şâyeste-i dergāh
Hep sehv-i zeledür işümüz her dem seḥergāh

¹⁰⁹ Bu mısırada vezin kusurludur.

¹¹⁰ Bu mısırada vezin kusurludur.

Feyz ü keremüñ ile bu yolda bize hem-râh
Yâ Rabb senüñ lutfuna ihsânuña kaldık

Olmazsa cenâbuñdan eger lutfila ihsân
Matlûba zafer bulmağa kâdir midür insân
Sen eyle Ğafûrî kuluñ[uñ] derdine dermân
Yâ Rabb senüñ lutfuna ihsânuña kaldık

239

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Da' vet olmazsa cenâbuñdan eyâ Rabbi Hudâ
'Azm idüp dergehüñe yüz[üñ] süremez fuķarâ
Çünkü hep senden olur feyz-i kerem lutf-ı 'aķâ
Derd-i hicrânı meded eyle vişâlünle devâ

63b

Dest-i lutfuñla cemâlünden idüp def'-i niķâb
Zevķ ile töldur [bu] gönüm evini lutf it hıķâb
Nür-ı pākūñ ide tā [ki] şeş cihânı isti' yâb
Derd-i hicrânı meded eyle vişâlünle devâ

Ey gönül başlayalum gel bir ezķara yine
Hâlümüz 'arz idelüm ol gül-i bî-ķâre yine
Bu Ğafûrî bendeñe senden olur ķâre yine
Derd-i hicrânı meded eyle vişâlünle devâ

240

müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün

Ey âb-ı vaşla teşne leb geldi yine mäh-ı receb
Tâ' ate sa'y it rûz u şeb geldi yine mäh-ı receb

Geldi o şehr-i aşem çün eyledi baķr-ı kerem[ler]
Hengâm-ı raķmetdür bu dem geldi yine mäh-ı receb

Çalış Hâķuñ tevķîdine iriş keramet 'ıydına
Düş ma'rifet ümmîdine geldi yine mäh-ı receb

Her kim ister bâķî şafâ Mevlâya olsun âşinâ
Cehd it Ğafûrî dâ'imâ geldi yine mäh-ı receb

241

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

H̱āb-ı ğafletden uyanmadı vü gitdi cism ü cān
Görmedi mir' at-ı dil rūy-ı şafāyı bir zamān

Gelmediye vardı 'İsī ki bu dil-i Yūsufuñ
Çıkara çāh-ı tabi' atda bula ẖsnile şān

64a

Zerre-i mihr-i 'ināyetden irişmezse ziyā
Kāluram tārık-i fūrkatde olur ẖlüm yaman

Yā ilāhī mazhar it deryā-yı 'afvūñla beni
Yıķup pāk eyle ben de 'aşķuñı ideyüm 'ayān

Dest-ġirem ol H̱dāya dāmenüm aldı nefis
Sen mu'īn ol bu Ġafūrī bendeñe ey müste'ān

242

7'li Hece Ölçüsü

Tevfīķ ile sulţānum
Bulsun nızām aķvālüm
Her derdüme dermānum
Sensin yā hekīmallāh

İslāh ile ef'ālüm
Uysun şer'e a' mālüm
Çün vāķıf-ı esrārüm
Sensin yā 'alīmallāh

Fūrkatūñle dil ẖaste
Oldı ġāyet şikeste
Mu'īni her nefesde
Sensin yā mu'īnallāh

Sür ķalbümnden aġyārı
Doldur aña envārı
Ey cümleñin ġaffārı

Sensin yâ ğafūrallāh

Ġafūrī kuluñ ednā
Luṭfuñ umar ey Mevlā
Aña maḳṣad-ı aḳṣā
Sensin yâ maḳṣūdullāh

243

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Ey şa‘ âdet mülkinin sulṭānı Faḥru’l-mürselīn
Pişvā-yı enbiyā maḥbûb-ı Rabbu’l-‘âlemīn

Sensin ol serv-i ḥırāmı bûstān-ı feyz semīn
Sāye-i luṭfunda rāḥat buldı aşḥāb-ı güzīn

Eylemezdi meyve-i Ṭübāya hergiz iltifāt
Sidre-i feyzüñde olsa dest-i ‘aşık meyve-çīn

Ṭarfetü’l-‘ayn içre ‘arş u ferşi seyr itmez idi
Himmetüñ bālına pervāz itmese Rūḥu’l-emīn

Enbiyâyı ecma‘-ı kudretde ḥātem eyleyüp
Ḥaḳ te‘âlā zāt-ı pāküñ eyledi aña nigīn

Zāhir ü bâṭın umar senden nigāh-ı luṭfını

111

244

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Cām-ı ‘aşkı nûş idüp sermest ü ḥayrān ol yüri
Zerre-i nâçiz iken mihr-i dıraḥşān ol yüri
Ḳaṭreñi maḥv eyleyüp deryā-yı iḥsān ol yüri
Geç bu fāniden beḳā mülküñde sulṭān ol yüri

64b

Şağa şola baḳmayup ‘ayn u ‘uyûba ol revān
Küllü “māzāğa’l-başar”dan düşüp olsun cism ü cān

¹¹¹ Der-kenar olarak kaydedilen manzumenin son mısraı, mecmua düzenlenirken yaprağın kesilen kısmıyla yok edilmiş olduğundan okunamamıştır.

Cilvegāhuñ olsun ey dil şaḥn-ı bāğ-ı lā-mekān
Geç bu fāniden bekā mülküñde sulṭān ol yūri

Ġayret eyle olma şaḥın mağlūb-ı nefis-i daḥīl
Ġaflet ile saña reh-zen ol[ma]sun ṭul-ı emel
Ey Ġafūrī fikr idüp aḥvālını inşāfa gel
Geç bu fāniden bekā mülküñde sulṭān ol yūri

245

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Ḥaḳḳa teslīm etmeyen cān u dilin
Cān göziyle görmedi cānān yüzün
Şıdḳıla bir kāmīlūñ var tut elin
Bulmaḳ isterseñ eger Mevlā yolın

Ṭālibin zıkrı[ni] döküp bāğ ola
Ġonçe-i maḳşūdını Ḥaḳdan dīle
Derd-i ḳalbe¹¹² vir şafa tevḥīd ile
[D]irmek isterseñ¹¹³ eger 'irfān gülün

Ḳo hevāyı ey gönül inşāfa gel
Tā be-key bu Ġaflet ü sehv ü zeel
Ey Ġafūrī oldu esrāra maḥal
İrgüren vuşlat eline menzilin

246

mefā' ilün mefā' ilün fe' ulün

65a

Niyāz idüp Ḥudāya her seḥergāh
Diyelüm şıdḳıla estağfirullāh
Döküp gözyaşını hem eyleyüp āh
Diyelüm şıdḳıla estağfirullāh

Hübüb idüp nesīm-i feyz-i raḥmet
Açılsun verd-i gülzār-ı maḥabbet
Meşām-ı cāna gelsün būy-ı vuşlat
Diyelüm şıdḳıla estağfirullāh

¹¹² Derd-i ḳalbe: Ḳalb derdime, nüsha.

¹¹³ irmek isterseñ: isterseñ irmek, nüsha.

Çalış tevḥīd ile kesb-i envār¹¹⁴
Sarāy-ı dil münevver olsun ey yār
Tecellī eylesün ol rabb-ı ğaffār
Diyelüm şıdkıla estağfirullāh

Şu cān kim ğarķ olur deryā-yı nūra
Ḥayāt-ı nev bulup irer ḥuzūra
Ġafūrī i‘ tirāf ider kuşūra
Diyelüm şıdkıla estağfirullāh

247

mefā‘ ilün mefā‘ ilün fe‘ ülün
Kudümünle şafā buldı ‘ālem
Şafā geldün eyā şehr-i mübārek
Yine ‘uşşāķı itdün şād u ḥürrem
Şafā geldün eyā şehr-i mübārek

Sen olduñ çünkü sultānı şühūduñ
‘ Aceb mi tıtsa hep dünyāyı nūruñ
Zalām-ı zenbi maḥv itdi zuhūruñ
Şafā geldün eyā şehr-i mübārek

Ḳanādīlün minārāt üzre lem‘ ān
Görinür gülbin üzre verd-i ḥandān
Cihānı eyledün gūyā gülistān
Şafā geldün eyā şehr-i mübārek

Bize sen cānib-i Ḥaḳdan ‘aṭāsın
Marīz-i derd-i ‘ işyāna devāsın
Ġafūrīye ezelden āşināsın
Şafā geldün eyā şehr-i mübārek

248

65b

Nuṭṭiyāt-ı Niyāzī Efendī Hū
Rāst
fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

¹¹⁴ Bu mısrada vezin kusurludur.

Devrân odur kim devrini devr-i felek bilmez ola¹²¹

253

Eṽic

7'li Hece Ölçüsü

Ey tarīkat erleri

Ey hākīkat pīrleri

Bir nişān virin baña

Ol bī-nişān kıandedür

Kādedür dostuñ ili

Kānde açılur güli

Dost bāğçesi bülbüli

Gül-i hāndān kıandedür

Aradum baħr u beri

Bilmedüm ben bu sıı

Cürm ü cāndan içeri

Gizlü sulṭān kıandedür

Bildüm ki cān tendedür

Ten cānıla zindedür

Ammā n'idem bilmedüm

Cāna cānān kıandedür

Niyāziye cān olan

Sırrında sulṭān olan

Dīn ü hem imān olan

Ol bī-mekān kıandedür

254

Eṽic

10'lu Hece Ölçüsü

Ey şanem n'olduñ cāna kıasduñ var¹²²

255

66b

¹²¹ Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

¹²² Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

Eṽic

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

‘ İl (i)m baħr-ı vüçüd eşdāfinuñ dūr-dānesiyem ben¹²³

256

Şabā

müstef' ilün müstef' ilün

Dervīş olan ‘ aşık gerek¹²⁴

257

‘ Acem-[A]şīrān

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

67a Pādişāhā ‘ aşkuñı ħum-ħāne kıl¹²⁵

258

‘ Acem-[A]şīrān

mef' ūlū mefā' ilū mefā' ilū fe' ūlün

Esmā '-ı ilāhiyyede bī-ħad hūnerüm var¹²⁶

259

Segāh

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Devr idüp geldüm cihāna yine bir devrān ola¹²⁷

260

67b

Nutq-ı Dervīş ‘ Oşmān Dede

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Derd-i yāre şabr idersin ey gönül dermān senüñ

Rāh-ı taħkīķe gidersin ey gönül sulţān senüñ

İki ‘ ālem varlığından yüz çevirdi ‘ aşk eri

Varını kim terk idersin ey gönül ħurbān senüñ

Vaşl-ı yāri isteyenler cān u başa ħalmadı

¹²³ Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

¹²⁴ Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

¹²⁵ Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

¹²⁶ Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

¹²⁷ Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

Cân u başı selb idersin ey gönül cânân senün

Ġâfil olma pîr-i perver ol idüp s' ay u belîğ
İş bu yolda s' ay idersen ey gönül meydân senün

Dervîş ' Osmân varını maḥv eyledi merdân-ı Hâk
Sen de varın maḥv idersin ey gönül ' irfân senün

261

müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün

' Āşıklaruñ sermāyesi şıdkıla zıkrullāh imiş
Nūr-ı Hudânın māyesi şıdkıla zıkrullāh imiş

Tevhîde gel vaşfuñda yol oldı Hudāya toğrı yol
İdem visāline vüşül şıdkıla zıkrullāh imiş

Sen sende iste bul anı zevki ile ola ġanî
Rüşen kıla cân u teni şıdkıla zıkrullāh imiş

Zevk u şafāya mā'il ol nuṭk-ı Hudāya kâ'il ol
Gel ' ârif isen ' âmil ol şıdkıla zıkrullāh imiş

68a

Gir yola Şeyḥ ' Osmân ile dosta iriş biñ cân ile
Tāze olan dilden dile şıdkıla zıkrullāh imiş

262

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Derdlüyem dermāna geldüm yâ Resûlallāh meded
Düşmişem fermāna geldüm yâ Resûlallāh meded

Hâk-i pay-i ' izzete sürdüm yüzüm biñ ' özr ile
Luṭf umup iḥsāna geldüm yâ Resûlallāh meded

Nice nice yüz karasın eylemişem ben gedā
Bârgāh-ı hāne geldüm yâ Resûlallāh meded

Sen şefā' at kânısın ey yüce sultānum benüm
Ben kulam şultāna geldüm yâ Resûlallāh meded

Enbiyānuñ fażlısın ey Ḥabīb-i muḥterem
‘Aşkın ile yanageldüm yâ Resûlallâh meded

Dervîş ‘Oşmân cân u dilden çün yüce emel idi
Sen mürüvvet-kâna geldüm yâ Resûlallâh meded

263

mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün
Ziyâlar virdi nûr ile dil ü câna seher zikri
Şafâlar bahş idüp vaşl itdi sübhâna seher zikri

Seherde bülbül-i şūrīdeveş efgāna başladı
Gönül mülkini döndürdi gülistāna seher zikri

68b

İrişdi sem‘-i cāna bir ḥaber ilhām-ı Mevlādan
Ki vâtif eyledi esrār-ı sulṭāna seher zikri

Ḥudâ ḥaqqı benüm ‘ömrüm ki bir özge şafâdur bu
Sebebdür rāh-ı taḥkīk içre ‘irfāna seher zikri

Giceler şubḥa dek zâr it gözin yaşın revân eyle
Dilerseñ döndüre [der]düñi dermāna seher zikri

Biḥamdi’llāh ‘anāşır bende bāğından ḥalâş idüp
Müyesser kıldı vuşlat Dervîş ‘Oşmāna seher zikri

264

Der-maḳām-ı Beste-nigār

fâ‘ ilātün fâ‘ ilātün fâ‘ ilātün fâ‘ ilün

Ref‘-i keşret birle oldı çünki Ḥaḳdan fetḥ-i bāb
Vaḥdetiyyem vaḥdetiyyem vaḥdetiyyem vaḥdeti
Küllî şeye hālîki oldı ḥitāb u müsteṭāb
Vaḥdetiyyem vaḥdetiyyem vaḥdetiyyem vaḥdeti

Cezbe-i rahmāndan irişdi ḳalbüme sürür
Varlığumdan kıldı beni ḥamduli’llāh küllî dūr
‘Aynuma gelmez benüm hiç cennet-i ḥūr u kuşūr

Vaḥdetiyyem vaḥdetiyyem vaḥdetiyyem vaḥdeti

69a

Kesb-i ḥāl oldu baña çünkü beḳā ba‘ de‘l-fenā
İrişür dā‘im tecellīde ḡinā-ender-ḡinā
Her nefes her dem iderem Rabbüme ḥamd u şenā
Vaḥdetiyyem vaḥdetiyyem vaḥdetiyyem vaḥdeti

Zıkr-i ḥāş ile irişdüm nūr-ı zāt-ı vaḥdete
Bağmayup yüz döndürem hergiz bu fānī keşrete
Evliyā destinde irdüm himmet içre himmete
Vaḥdetiyyem vaḥdetiyyem vaḥdetiyyem vaḥdeti

Luṭf-ı Hāḳdan çün ‘aṭālar eyledi rabb-i celīl
Nefs elinden olmadın ‘Oşmān hele ḥūr-ı zelīl
‘Aşḳ bir kez bu gönlüm şehrine oldu delīl¹²⁸
Vaḥdetiyyem vaḥdetiyyem vaḥdetiyyem vaḥdeti

265

Nuṭṭıyāt-ı Fenāyī Efendi Ḳuddise Sırruh Vefāt 1175
Rehāvī

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün
Cān u dil şehriñ ezelden eyledi yağmā-yı ‘aşḳ
Ol vecihden düşdi bu ‘ālemlere ḡavḡā-yı ‘aşḳ

Gel gülistān seyrin eyle çık kafesden ey hezār
Cennet-i ḳudse ‘urūc it bulasın ma‘vā-yı ‘aşḳ

Derde düşenler bilürler ehl-i derdün ḥālını
Gör nice ‘āḳılleri Mecnūn ider Leylā-yı ‘aşḳ

69b

Zāhir olup sırrumuz ‘ālemlere fāş eyledi
Hem dem olaldan bu sırra nokta-ı sevdā-yı ‘aşḳ

Çünkü mevcūd nuṭṭı imiş ‘ālemde ‘aşḳ ey maḳām
Bize bildürdi Fenāyī rehber-i Mevlā-yı ‘aşḳ

266

¹²⁸ Bu mısırda vezin kusurludur.

mef' ūlū mefā' īlūn mef' ūlū mefā' īlūn

Meydān-ı me' āşide benüm çok hünerüm var

İqlīm-i fenā semtine 'ālī- seferüm var

Gönlüm ki semāvāt-ı fenādan yire inmez

Her burc-ı şefā' atde ne şems ü kamerüm var

Cürmüme benüm denk olamaz 'arz u semavāt

Bunla dağı bir habbe degüldür nelerüm var

Bu cürm ile hiç kimseden olmaz baña dermān

Ancak varacak hazret-i hayre'l-beşerüm var

'Arz eyle sucuñ Hazret-i Raḥmāna Fenāyī

Biñ biñ bu kadar zerrece gelmez haberüm var

267

mefā' īlūn mefā' īlūn fe' ūlūn

Güzer eyle fenādan bul beḳāyı

Yüri bülbül ḳadīm-i āşināya

Beḳā ehli olan gördi liḳāyı

Yüri bülbül ḳadīm-i āşināya

Ḳıluvir külli cismini şad-ḳāk

Fenā rāhında eyle varını ḥāk

70a

Zuhūr idince nūr-ı sırr-ı levlāk

Yüri bülbül ḳadīm-i āşināya

Görüp her zerrede nūr-ı İlāhı

Vücūd mülküñde bul şems ile māhı

İrişdür hazret-i Mevlāya rāhı

Yüri bülbül ḳadīm-i āşināya

Özüñde bulagör bir verd-i bī-ḥār

Yiter itdūñ gül için āh ile zār

Vişāle ḳıl Fenāyīyi sezā-var

Yüri bülbül ḳadīm-i āşināya

268

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Yâ İlâhî âstānuñ hasteye dāru’l-şifā

Şerbet-i vaşluñ içenler buldı her derde devā

Bahre rahmet kaçresı yanında cümle yoğ olur

Her ne deñlü çok olursa bizde cürm ile haṭā

Ger ziyā-yı şems-i zātuñ irmez ise sālīke

Nice kaç‘ ide menāzil kande irişe ‘ atā

Maḥz-ı faẓluñdan İlâhî vākıf it esrārına

İdelüm her hāl ile sırr-ı Resül iktidā

Zerre göünmez Fenāyî iş bu ‘ âlem ‘ ârife

Bir demine vuşlatuñ iki cihān olmaz bahā

269

11’li Hece Ölçüsü

Sende toğdı Muḥammed şāh-ı resel

Merḥabā ey māh-ı mevlūd merḥabā

Āmine Ḥatundur aña özge şadef

‘ Abdullāhdan geldi ol dürr-i şeref

Sende bezenmişdür cinān-ı ḥaref

Merḥabā ey māh-ı mevlūd merḥabā

Kendi pākdur ābādı ecdādı pāk

‘ Āşıqlaruñ oldılar yoluñda çāk

Gözlerinüñ yaşı aḳar hem ḥūtāk

Merḥabā ey māh-ı mevlūd merḥabā

Toğıcaḳ didi melekler merḥabā

‘ Arş u kürsi felekler merḥabā

Didi deryāda semekler merḥabā

Merḥabā ey māh-ı mevlūd merḥabā

70b

Medḥ iderken Yâsin ü Tâ ey cān

Bir daḥı medḥ idemez ender cihān

Bu Fenāyî Hâlvatî dir her zamân
Merhabâ ey mâh-ı mevlûd merhabâ

270

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Ey ‘aceb bilmem gönül sirrunda pinhānuñ nedür
Cânı hüd cānāna virdüñ arada cānuñ nedür

Gül-‘ izâr-ı vuşlatuñ hem-demi olduñ çü hezâr
Dem-be-dem ol verd-i bî-hemtâya efgānuñ nedür

Âşiyân-ı aşla irişmek dilerseñ rûz u şeb
Târik-i kevn-i mekânsın yâr-ı imkânuñ nedür

İtdin ol dürr-i yetîmi nağd-i cāna iştirâ
Cevherüñ kânını bulduñ pes bu dükānuñ nedür

Ṭayy idüp arz-ı semâyı seyrüñ irdi sidreye
‘Âlem-i esfelde olan pes bu şîrānuñ nedür

Bî-naşîbsin sen bu zevkden zâhidâ eyle hâzer
Da‘ vâ-yı ‘aşq eyleme kendüñe bühtānuñ nedür

Mâ vesa‘ nîden Fenāyî olduñ ise neş’e-dâr
Ḳıl me‘ ânîsin beyân “innâ ‘arāznâ”nuñ nedür

271

mef‘ ülü mefâ‘ ilü mefâ‘ ilü fe‘ ülün

‘Ummāna giren derd ile dūr-dāneyi buldı
Şükrāna viren cānını cānāneyi buldı

71a

Havf eyleriseñ yanmağa gel şem‘e yapışma
Ol âteşe bak gör nice pervāneyi buldı

Manşûra degüldür biliñüz hâl-i hüviyet
Şol ‘âşık-ı şâdık ki bu meyhāneyi buldı

Tesbîh ile seccādeyi bir cur‘ aya şatdı

Şol şūfī-i şafī ki o püt-ḥaneyi buldı

Girdi ḥarem-i ға' be-i vaşlına Fenāyī

Cinānı tavāf eyledi menāfeyi buldı

272

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Şahid-i verd-i ezel çün ' arz-ı dīdār eyledi

Nālesün bülbül anuñ çün aña tekrār eyledi

Bilmedi yüzinde ḥālün sırrını miskīn faḫīh

Ol vecihden aḥsen-i taḫvimi inkār eyledi

Ka' be-i nūr-ı cemālün itdi dā'im kıblegāh

Kaşlaruñ mihrābına her kim ki ikrār eyledi

Şāni' üñ iḥsānidur ḥüsnüñ te'ālā şānuhū

Bu kemāl-i şun'ı gör kim sende izhār eyledi

Ezber it bu āyetin gel ey Fenāyī seb'asın

Naḫşı ҡo naḫkāşı gör naḫşın ne hemvār eyledi

273

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Bilmedin hergiz göñül sırr-ı nihānuñdan ḥaber

Bu vücuduñ 'ālemine kılmaduñ bir kez nazar

Dāḥil olsañ ger bu şehre çok temāşā göresin

Arayuban bulmayasın çār-'unşurdan eşer

71b

Şeş-cihetden irişe cāna ḥiṭāb-ı müsteṭāb

Dinile kim saña hergiz leyse men mevte'l-ḥazer

Maṭla-ı feyz-i ezelden ṭālī' ola āfitāb

Leyl-i fūrkat rā'il olup ola şām u şehir

Muḫ'ad-ı şıdk n'ola olursa Fenāyīye maḫām

Eyledi 'inde melikin muḫtedir cāhın maḫar

274

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Gidicek cânân iline baş açık yalın ayak

Nice olur hâlüm yolda kalursak azıksız yayak¹²⁹

Senden olur yine çâre saña senden varmağa

Zât-ı pākūñ zikrine kanı ihfâ dil dudak

Cur‘ a-ı vahdet içün düşdüm melâmet râhına

Câm-ı vaşluñ nûşına ditrer elüm tutmaz ayak

“Küntü sem‘”e remzinüñ nûrına mazhar it bizi

İstimâ‘ ide kelâmuñ harfisz şusuz kulak

Müntehâsuñ bulmağa esrâr-ı ba‘bda sırrınuñ

Refref-i tefrîde ir gör pâyemi ayık ayık

‘ Âlem ile iki ‘ âlem ‘ ilmine bir noktada

Nüşa-ı sırr-ı ezelden cân u dil olsun sebak

72a

Dir lisân-ı hâl ile nûş it Fenâyî her giyâh

‘ Ayn-ı Hâkdur cümle eşyâ dîde-i miñnetle bak

275

8’li Hece Ölçüsü

‘ Âşıkları handân iden

Sinânîler dirler bize

Seherlerde efgân iden

Sinânîler dirler bize

Giyerüz köhne pâlâsı

Silerüz gönülden pası

Altun iden dil nümâsı

Sinânîler dirler bize

Fark içinde bulduk farkı

¹²⁹ Bu mısrada vezin kusurludur.

Gāhī cem‘ iderüz ‘ aşkı
Hem bulan bâtinî zevkî
Sinânîler dirler bize

Ṭarîkat bir yirden gelür
Cümlesi bir yire varur
Âyin-i Sînânî budur
Sinânîler dirler bize

Bulduk fenâ-ender-fenâ
Beķā içindedür liķā
Fenâyî Ḥalvetî ednâ
Sinânîler dirler bize

276

mefā‘ ilün mefā‘ ilün fe‘ ulün

Ḥudâyâ maẓhar it nûr-ı cemâle
‘ İnâyet eyle sulṭānum meded kı1
Ḳoma nâķış bizi ir gör kemâle
‘ İnâyet eyle sulṭānum meded kı1

Yoluñda kı1 vücûdum cümle efnâ
Besâta her neyiñi kı1 müheyyâ
Olayım vâşıl-ı maṭlab-ı a‘ lâ
‘ İnâyet eyle sulṭānum meded kı1

Bize yâ Rab delîl ol ḥazretüñe
Hem idḥâl it ḥarîm-i vuşlatuñâ
Sezâ olan budur çün ‘ izzetüñe
‘ İnâyet eyle sulṭānum meded kı1

Fenâyîye naşîb it fetḥ-i bâbı
Ara yirden kamu ref‘ it ḥicâbı
İki ‘ âlemde gösterme ḥesâbı
‘ İnâyet eyle sulṭānum meded kı1

277

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

72b

Yog-iken ‘ālemleri var eylemek
Hep senüñdür pādişāhum hep senüñ
Bir tecellī ile ızhār eylemek
Hep senüñdür pādişāhum hep senüñ

İstesen deryā idersin kaçreyi
Kudretiñ hurşid ider her zerreyi
Cümle ‘ālem senden alır bühreyi
Hep senüñdür pādişāhum hep senüñ

Ger nesīm-i rahmetüñ ide hubūb
Açılur ebvāb-ı cennet-i kulūb
Zāhir ü bāṭın eger ğayb-ı ğuyūb
Hep senüñdür pādişāhum hep senüñ

278

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün
Firāk-ı yār ile hālüm irişdi bir ‘āceb hāle
Nice vaşf eyleyem saña anı kim gelmeye kāle

Bu dil-i kaçresi kıldı o baḥr-ı bī-nihāyet kim
Nitekim maḥv olup tāb-ı güneşden kaçre-i zāle

Getürdi fāşid sırr-ı hüviyet nāme-i şāhı
Giriftār eyledi hāli kemend-i zülf-i pür-āle

Göñül şāh-bāzı eyledi hümā-yı lā-mekān şayd
İderse feyz-i aḳdesden ‘aṭā faẓl ile ger nāle

73a

Çün irdi bülbülün zārı gülün gūş-ı kabūline
Anuñçün murğ-ı dil eyler Fenāyī rūz u şeb nāle

279

mefā‘ ilün mefā‘ ilün fe‘ ulün
Vişālün zevķini eyle müyesser
Kerem senden ‘ināyet eyle Mevlā
Ola nūruñla cism ü cān münevver
Kerem senden ‘ināyet eyle Mevlā

Geçür fazluñ ile ğayrı hevâdan
Halâş ola gönül kayd-ı sivâdan
Be-küllî maḥv ola benlik aradan
Kerem senden ‘ināyet eyle Mevlā

Refīk olursa ger ‘avn-ı İlāhī
Ki sālîk tayy ider bu demde rāhı
Ġarīb ü bīkesin sensin penāhı
Kerem senden ‘ināyet eyle Mevlā

280

mefā‘īlün mefā‘īlün fe‘ūlün

Ḳamu aḥvālümüz hep saña ma‘lūm
Ḳoma bu derd ile miḥnetde yā Rab
Esirge luṭf idüp ey ḥayy u ḳayyūm
Ḳoma bu derd ile miḥnetde yā Rab

İre cānuma ḥiṭāb-ı müsteṭābuñ
Müyesser ola aña fetḥ-i bâbuñ
Gider fazluñ ile yüzden niḳābuñ
Ḳoma bu derd ile miḥnetde yā Rab

Musaḥḥar emriñe ‘arz u semevāt
Senüñ ḥükmündedür şems ile zerrāt
Cenābuñdan olur cümle fütūḥat
Ḳoma bu derd ile miḥnetde yā Rab

Nice bir olalum derd ile nālān
Vişālūñle bizi ḳıl şād u ḥandān
Efendim nār-ı hicre ḳılma sūzān
Ḳoma bu derd ile miḥnetde yā Rab

Dil ü cān derdine eyle devāyı
Vişālūñ zevḳine irsün Fenāyī
Delīl it bize nūr-ı Muşṭafāyı
Ḳoma bu derd ile miḥnetde yā Rab

73b

281

Nuṭkiyât-ı ‘İzzî Efendi Ḳuddise Sırruh Eşref-zâde Vefât 1152

mefâ‘îlün mefâ‘îlün fe‘ûlün

Beḳâ iḳlîmine ‘azmüm var el-ân
Fenâ gül-zârı ḳalsun şöyle vîrân
Ḥudâdan böyle geldi emr ü fermân
Fenâ gül-zârı ḳalsun şöyle vîrân

Ḥazân irdi bahâr-ı ‘ömrüme âh
Dil oldu izn-i Ḥaḳla buña âgâh
Beḳâ iline cezb eyledi Allâh
Fenâ gül-zârı ḳalsun şöyle vîrân

Teveccüh eyledüm dostuñ iline
Cānum ḳurbân olsun anuñ yolına
İrişdi ḳahr-ı mevt cismin güline
Fenâ gül-zârı ḳalsun şöyle vîrân

Semâ‘ı cān ile diñle bu remzi
Fenâda buldılar maḳşudı ḳozı
Ḥayât-ı dil yiter çün saña ‘İzzî
Fenâ gül-zârı ḳalsun şöyle vîrân

282

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

Şâh-ı iklîm-i velâyetdür gürüh-ı Ḳâdirî
Râh- ı ‘aşḳda zü’l-kerâmetdür gürüh-ı Ḳâdirî

Cümle erbâb-ı tarîḳat bülbül-i şûrîdedür
Anlara bâğ-ı leṭâfetdür gürüh-ı Ḳâdirî

74a

Dâmenüñ tutmuş bular Sultân ‘Abdulḳâdirüñ
Mazhar-ı luṭf-ı hidâyetdür gürüh-ı Ḳâdirî

Zer-pâk-i mihr-i şeyḥde bir Süleymân her biri
Anlara ‘avn ü i‘inâyetdür gürüh-ı Ḳâdirî

Bâde-i ‘aşḳ-ı İlâhi ile mest olmuş bular

Mefhâr-ı ehl-i sa‘ âdetdür gürûh-ı Kâdirî

Astân-ı Kâdiriye sür yüzün anlardan ol
‘ İzziyâ şâhib-selâmetdür gürûh-ı Kâdirî

283

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Dest-i ‘ aşk ile dem-â-dem yakalar çâk eylerüz
Hasret ü şevk ile dâ’im çeşmi nem-nâk eylerüz

İRmege ol dosta şular gibi tırmaz çağlaruz
Dögünüp taşlarla yüzümüzü ber-ğâk eylerüz

‘ Āşık-ı şeydâlaruz biz dost cemâliñ görmege
Mâsivâdan gönlümüz âyinesin pâk eylerüz

Āteş-i ‘ aşk ile pür-sûz u güzâr olmağdayuz
Bağrumuzı ney gibi taşlarla derd-nâk eylerüz

Şıdqla râh-ı fenâfi’llâha sâlikler bizüz
Biz beğâbi’llâh ile kalbi ferağ-nâk eylerüz

Mazhar-ı Hâk oldıgumuz ‘ İzziyâ zâhir bizüm
Pes ne hâcetdür ene’l-hâkdan dem imsâk eylerüz

284

mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün

Dilâ ‘ âşık odur kim çıkmaya ma‘ şûk rızâsından
Çeke derd ü belâsın kaçmaya cevır ü cefâsından

74b

Ṭutup şemşirine gerdân aña teslîm ide cânuñ
Kamusuñ luṭf u râḥat bile ol şâhib-‘ âtâsından

Seḥer vaḳti varırsañ kûy-ı yâre ey şabâ luṭf it
Yüzün sür toprağına ‘ arz-ı ḥâl it mübtelâsından

Gelür cânâ şafâ bulur cilâ bu zâhir ü bâṭın
İçirdüñ ‘ İzziye yâr cāmını çün cân fedâsından

285

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

İftihār-ı şehr-i Bursā ya' nī kuṭbu'l-evliyā
Ḥazret-i Sultān Emīr nesl-i Muḥammed Muṣṭafā
Vāşıl-ı kadr-i ' alā vü nā'il-i nūr-ı liḳā
Ḥazret-i Sultān Emīr nesl-i Muḥammed Muṣṭafā

Merḳad-i pākūn ziyāret eyleyen bulur şafā
Zirā nūr-ı Ḥaḳḳıla sākīdür ol şāhib-vefā
Görmez anuñ bendesi dünyā vü ' uḳbāda cefā
Ḥazret-i Sultān Emīr nesl-i Muḥammed Muṣṭafā

Derdine düşenlerin dā'im oñulur yārası
Gözini gördüm olup müştāk hem āvāresi
Dermend ' İzzī gibi vardur hezār bī-çāresi
Ḥazret-i Sultān Emīr nesl-i Muḥammed Muṣṭafā

286

müstef' ilün müstef' ilün

Āyine-i zāt-ı Hudā
Ey cāna cānān Muṣṭafā
Senüñle buluñdı şafā
Ey derde dermān Muṣṭafā

Olmadı mi' rācda saña
Seyründe sidre muntehā
İrdün cemāl-i Allāha
Ey Ḥaḳḳa mihmān Muṣṭafā

75a

Olduñ Hudānuñ mazharı
Peyğamberānuñ mefḥarı
Allāh yolunuñ rehberi
Ey dīne sultān Muṣṭafā

Ref' it niḳābuñ ey şehā
Göster cemālīñ kıl devā
Luṭf eyle ' İzzī kuluña

Ey şems-i raḥşān Muştafā

287

8’li Hece Ölçüsü

Sil gözinüñ perdesini
Görine saña sırrullāh
Aç albinüñ āyinesin
‘Ayān ola cemālullāh

Yuyagör tevḥīd[i]le
Vücūduñ z̄ulmetin ey cān
Geç imdi küllī fenādan
Saña mu‘īn ola Allāh

İrmek dilerseñ dostuna
Furşat gözetme nefsine
Alup tesbīḥi destine
Eyle dā’imā z̄ikrullāh

Meyl itme zevḳ ü şafāya
Rāzı ol cev̄r ü cefāya
Bulanlar böyle buldılar
Sendedür bize ehlullāh

Ġarībūñdür siziñ ‘İzzī
Umar dā’im luṭfuñuzı
Şon deminde dilümizi
Tevḥīd ile ādirallāh

288

5’li Hece Ölçüsü

Vīrāne gönül
Vīrāne gönül
Dil ḥānesin¹³⁰
Tīmāruñ ister

Pür-āteş olmuş

¹³⁰ Bu mısrada vezin kusurludur.

‘Aşk ile  olmış
 z c n u dilden
H k y ru  ister

 ok ma‘ m r oldu
N r-ile  oldu
Ma   d  H k   
Cem l   ister

75b

S rr-ı tev  dle
 ren menzile
Dost cem lin  
D      ister

Bu za‘  f ‘  zz 
Edn dur s zi
 rz lar sizi
Cem l   ister

289

8’li Hece  l   

Be-    -ı s re-i ra m n
Be-    -ı  yet-i  ur n
ş   ndum sa a y  s bh n
 urtar bizi nefis elinden

 l  i gani sett rum
Setr eyle c mle a v l m
Sa a ma‘ l m ben m   l m
 urtar bizi nefis elinden

Bıra ma sen beni ba a
‘Ar -ı   l m budur sa a
A  r h n  bizden ya a
 urtar bizi nefis elinden

Z t-ı p k   bulanlar  
H k yol na gidenler  

Hürmetine erenlerüñ
Kurtar bizi nefis elinden

Be-ḥaḳ ḳāf u ve'l-Ḳur'ân
Budur her derdlere dermân
Amân Allâhumdan iḥsân
Kurtar bizi nefis elinden

‘İzzî ḳuluñ bî-çâredür
Hem cigeri pür- yâredür
Rûy-ı siyâh âvâredür
Kurtar bizi nefis elinden

290

8’li Hece Ölçüsü

Sen ol ḳâdir ü yezdân¹³¹
Sen ḥaḳ itdiñ insile cân
Luṭfuñ umar cümle cihân
Amân cürmümi ‘afv eyle

Hem kerîm ü hem raḥîmsin
Cümle ḥâlüme ‘alîmsin
Sen erḥamu’r-râḥimînsin
Yâ Rab cürmümi ‘afv eyle

Bir ismüñ settâru’l-‘uyûb
Bir ismüñ ğaffâru’z-zunûb
Ey kerîm ü ulı ma‘bûd
Bu dem cürmümi ‘afv eyle

Bendedür cürmile ḥaṭâ
Sendedür luṭfıla ‘aṭâ
‘Înâyet eyle yâ Ḥudâ
Amân cürmümi ‘afv eyle

Bu ‘İzzîniñ ednâ sözün
Sen aḡ eyle ḳara yüzün

¹³¹ Bu mısırada vezin kusurludur.

Dergāhına tıtdum yşzşm
Yā Rab cşrmşmi ‘afv eyle

291

8’li Hece Ŗlçřsř

76a

Saņa direm beheý ğāfil
Aç gşzini bu ğafletden
Bil nefsinı bul Rabbini
Halāş ol kim bu miħnetden

Terk it nefsi emmāreyi
Hilesi çok yaķar seni
Ādem ile çşn Havvāyı
Çıkarmadı mı cennetden

Emmāreden geçen sālİK
Levvāmeye dşşer lābid
Ehl-i derdile şoħbet it
Feyz alasın řarīķatdan

Mşlhimedşş şçşncisi
Hřdur anuñ terbiyesi
Āteş-i ‘aşķa yak cismřñ
Nşr olasın řaķīķatdan

Muķma‘īneye erenler
Ėaķ dir çř anı bilenler
ŖoĖrılup Ėaķķa gidenler
El çekerler her zşlmetden

Çřnki irdřñ rāzīyeye
Mşşidler yolını diye
Zīkrullāh -ı yā Ėayy diye
Ėulřşāne her sā‘atden

Marzīyeye iren kişı
Cşmleden ‘uzletdşş işi
Mihenge sşrer gşmşşİ

‘Ayān ider albi pasdan

Kemāl-i āfiye ile
Vücūduñ eyle kim pür-nūr
‘Āşıkına gelen ‘āşık
Himmet alsun adāatden

ased giderir dīnini
ıybet alır ‘amelini
‘İzzī at‘ eyle dilini
Böyle işİtdüm üstāddan

292

11’li Hece Ölçüsü

76b

Hubb-ı dünyādan gönlüm alalı¹³²

Aluban ‘aşkuñla ‘uryān olalı
Bu gönlüm evine ‘aşkuñ dolalı
aırırım Allāh yā hū yā men hū

‘Aşķile Allāhı zıkr iden ‘āşık
‘Āşıkun zıkrine melekler ‘āşık
a ider ol ulı cemāle lāyık
aırırım Allāh yā hū yā men hū

Eger ‘āşık iseñ terk eyle ‘ārı
‘Āşıklar olurlar Muammed yāri
Ol ‘āşıkā arām cehennem nārı
aırırım Allāh yā hū yā men hū

293

mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün

Cemālün aķa mir‘at-ı şifādur yā Resūlallāh
Kemālin maşad-ı zāt-ı Hudādur yā Resūlallāh

abīb-i nāzenīn-i azret-i asın sa‘ādetle
Saña bu mevhibet ‘ayn-ı sezādur yā Resūlallāh

¹³² Bu mısrada veszin kusurludur.

Sen olduñ “ķüntü kenz” esrârınuñ ızhârına bâ‘ is
Vücûduñ sırr-ı maĥz-ı müdde‘ âdur yâ Resûlallâh

Şeb-i mi‘ râcına “yâsîn”dür ‘ alâmet-i “mâ evĥâ”
Bu ķadar nüzület ancaķ sañadur yâ Resûlallâh

‘ Ulûm-ı evvel ü âĥir yanuñda zâhir ü bâtın
O fazl-ı dânişe bu iķtîdâdur yâ Resûlallâh

Şîfât-ı lutfâ maẓhar ķılmağ-ıla zâtını Allâh
O yüzden ‘ âşiye ķârûñ du‘ âdur yâ Resûlallâh

77a

Kerem ķıl ‘ İzzî-i zârı ķoma cürmle ceĥaletde
İsek tâ kim ‘ uşât içün ricâdur yâ Resûlallâh

294

mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün
Cemâlün sûre-i Şems-i Duĥâdur yâ Resûlallâh
Celâlün pertev-endâz-ı a‘ lâdur yâ Resûlallâh

Seni çün şâh-ı levlâk eyledi Ĥaķķuñ tã‘ ati¹³³
Vücûduñ bâ‘ iş-i ‘ arz-ı semâdur yâ Resûlallâh

Biĥamdi’llâh ki maĥşerde şefî‘ u’l-müznibîn olduñ
Saña zî bende tâc u hem livâdur yâ Resûlallâh

Çün olduñ ekmel-i âdeme evlâd iki ‘ âlemde
Anuñçün zât-ı pâküñ muķtedâdur yâ Resûlallâh

Mariẓ-i cürme dermân eylemeklik saña ķalmışdur
Sözün ĥasteyi cürm-i şifâdur[ur] yâ Resûlallâh

Meded dünyâ vü ‘ uķbâda bu ‘ İzzî-i siyehķara
Ki ĥâli ser-te-ser cürm ü ĥatâdur yâ Resûlallâh

295

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

¹³³ Bu mısırada vezin kusurludur.

Ey sa‘âdet menba‘ı sultân-ı cümle enbiyâ
El-amân yandı vücûdum fûrkatûnle el-amân
Taht-ı levlâk pâdişâhı kân-ı elţâf-ı Hudâ
El-amân yandı vücûdum fûrkatûnle el-amân

77b

Gerçi cürmüm çokdur ammâ lutfına yok hadd u ‘ad
İlticâ iden kapuña görmemişdür rûy-ı red
Sâ’ilem muhtâc-ı ihsânam kerem-kânum meded
El-amân yandı vücûdum fûrkatûnle el-amân

‘Âşıkam cân ile saña pes budur toğrı haber
Âh idüp hasret çeker gönül yanar şâm u seher
Ey Hudâ memduhı zât-ı muhterem nûr-ı başâr
El-amân yandı vücûdum fûrkatûnle el-amân

Hayli demdür eşk-i çeşmüm iştîyâkdan oldı kan
Âteşe düşdi bu cismüm iftirâkdan bî-gümân
Derd-i hicrûnle ğaribûn ‘İzzî ider terk-i cân
El-amân yandı vücûdum fûrkatûnle el-amân

296

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün
Hayâlûn cânlara râhat-fezâdur yâ Resûlallâh
Maķâlûn dillere âb-ı beķâdur yâ Resûlallâh

Senûn şânında nâzil oldı “sübĥâne’l-lezî İsrâ”
Şeb-i mi‘ râcuña bu iktifâdur yâ Resûlallâh

Maķâm-ı “lî-ma‘ allâh” da şeh-i mesned-nişîn sensin
Ķamudan ķadrile şânuñ ‘alâdur yâ Resûlallâh

78a

Senûn teşrîfûn itdi âsmânuñ rütbesin ‘âlî
Ķudûmûn pes ki ‘izzetden verâdur yâ Resûlallâh

Şefî‘-i rûz-ı maĥşer tâcdâr-ı ‘arz-ı ekbersûn
Vücûduñ mefĥar-ı zât-ı Hudâdur yâ Resûlallâh

Nigâh-ı lutfuñ olmazsa eger maĥşerde ben zâra

Bu ‘āṣī mücrimüñ kârı hevâdur yâ Resûlallâh

Kerem kıl ‘İzzi-i zârı kapuñdan sürme luṭf eyle
Ḳapuñ çünki der-i raḥmet-sezâdur yâ Resûlallâh

297

Nuṭḳiyât-ı Üftâde Efendi Ḳuddise Sırrıhu’l-‘Azîz Vefât 988

müsterî ilün müsterî ilün

Ey ṭarîḳat erenleri
Dost ilinüñ serverleri
Ṭâlibleriñ rehberleri
Dostdan ḥaber virin baña

Düşdi yüregüme firâḳ
Dostumdan oldum ben ırâḳ
İdemedüm hergiz barâḳ
Dostdan ḥaber virin baña

Hicrân içinde ḳalmışam
Derd ü ğamile ṭolmışam
Çok ğuşşalara ṭalmışam
Dostdan ḥaber virin baña

Varam vişâline irem
Anda cemâlünü görem
Şâdıḳlar yolına girem
Dostdan ḥaber virin baña

78b

Bulmayan bunda ol yâri
Şâd olmaz anuñ hiç cânı
Benlikden alsun ol beni
Dostdan ḥaber virin baña

Anuñla bulam ben anı
Terk eyleyem cân u teni
Yol açıvire ol ğanî
Dostdan ḥaber virin baña

Miskin ḥaḳīr Üftādeyi
İçi tışı pür-yāreyi
Unutmanız bî-çāreyi
Dostdan ḥaber virin baña

298

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Gel berü ey gönlümün şahnında cevlan eyleyen
Zerrece bir kaṭreyi 'aşkile 'ummān eyleyen

On sekiz biñ 'āleme sığmaz iken bu 'aşk ile
Bir ḥaber birle aña dünyāyı zindān eyleyen

Cānuma virmiş iken bir kez ḥiṭabuñ zevkini
Düşirüp bu 'āleme zārī vü giryān eyleyen

Varlığumdur zerre zerre sedd olan yolda baña
Al elüm kırtar bu sedden luṭf u iḥsān eyleyen

Varmayınca şehir-i ḳalbe anda ḥalvet eyleyüp
Göremezsın kim durur kendüyi pinhān eyleyen

Ehl-i 'irfān didiler sen çıkmayınca aradan
Bilemezsın kim durur sırruñı seyrān eyleyen

79a

Bilmek isterseñ naṣar ḳıl sırruña Üftāde sen
Tā bilesin kim durur kendüyi pinhān eyleyen

299

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Yā İlāhī zikrūñile vir gönüllere cilā
Görine tevḥīd içinde ḥub cemāliñ ey Ḥudā

Rehber eyle zikrūñi olsun vesīle zātına
Zikr içinde irdiler cümle erenle hep Ḥaḳa

Cānumuza zikrūñile vir ḥayāt-ı cāvidān

Kim fenādan kırtılup nūruñla bulsunlar şafā

Götürüp yüzden niķābı açıla envār-ı zāt
Nūruña ğark eylegil ‘ aşıkıların ey zū’l-‘ atā

Kim cemālūñ va‘ desidür bunlara viren sūkūn
Bundan özge yok durur maķşūdların öñden şona

Dermend Üftādeniñ kalbini pāk it ğayrıdan
Tā cemālīñ nūrına vāşıl olup bula şafā

300

müstef’ ilün müstef’ ilün

Dost ilinūñ ‘ aşıkları
Hak yolunuñ şādıkları
Derdliilerin hāzıkları
Dost iline yol kandedür

Derdi yüregüm tağladı
Bu gözlerüm kan ağladı
Nefsüm yolını bağladı
Dost iline yol kandedür

Şabr u kararum kalmadı
Cānum vişālūñ bulmadı
Ol hub cemālīñ görmedi
Dost iline yol kandedür

Bir menzile vardı yolum
Hiç nesneye irmez elüm
İrişüben geldi ölüm
Dost iline yol kandedür

79b

Gönderdiler bunda beni
İñilerüm dün ü ğünü
Buldığuma şordum anı
Dost iline yol kandedür

Bir kāmīle birgün irem
Dost ilini andan şoram
Şıdķıla yolına girem
Dost iline yol ķandedür

Miskīn faķīr Ūftādeyi
Zevķiñle eylegil diri
Ölünce söyleye dili
Dost iline yol ķandedür

301

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Nolduñ aǵlarsuñ gönül [kim] bī-bedel yāruñ mı var
Zārī zārī inlemekden ğayrı bir kāruñ mı var

Nār-ı ' aşķa kendini atmaķ dilersuñ her nefes
Oda yanmaz kim Ḥalīlullāh gibi tenüñ mi var

Cānumı virem diyü ārzü idersin dā'mā
Rūḥ-ı İsmā' ile beñzer virmege cānuñ mı var

Gözi yaşlı baǵrı başlı cigeri delik delik
Kim belāya doyıcı Eyyūb gibi şabruñ mı var

Rūz u şeb ārzü idersin dost cemālin görmege
Sırr-ı Aḥmedden irişmiş çeşmüñe nūruñ mı var

Māsivādan geçūben dost iline 'azm itmege
Rūḥ-ı Ḳudsiden yitişmiş per ile bālūñ mı var

80a

Ne ' aceb cūr'et idersuñ sözlere Ūftādesiñ
Rāh-ı Ḥaķķa vāşıl olmuş zerrece ḥālūñ mı var

302

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Derdümüñ dermānı sensin yüce sultānum meded
Cānumuñ cānānı sensin yüce sultānum meded

Ġurbete düşdü̇m ilinden fũrķat odı yaķdı āh
Vaşlını eyle müyesser yüce sultānum meded

İrmez elũm bir ķadem varmaġa yolına senũñ
Al elũm ķurtar bu derdden yüce sultānum meded

Fũrķat odıyla ciger pũryān olup yandı temām
Yanmaġa ķalmadı tākāt yüce sultānum meded

On sekiz biñ ‘āleme bir kez ķılur isen naķar
Cũmle maķřũda iriřũr yüce sultānum meded

Enbiyānuñ ġürmetine evliyā¹³⁴ ‘izzetine
Cũmle ‘āřķlar dilinde yüce sultānum meded

Dermend Üftādeniñ budur murādı dā’imā
Ĥũb cemālũñ görmek ister yüce sultānum meded

303

fā’ ilātũn fā’ ilātũn fā’ ilātũn fā’ ilũn

Remz-i ‘uřřāķı duyaldan ķalmadı şabr u ķarār
Māsivādan el ķekũp bu cānum eyledi firār

80b

Fũrķatini sezeli ārzũ-yı vuşlat eyledũm
Elũm irmez bendeyem eyleyem ķoķ āh u zār

Birġũn ola raġm idũp sa’ vet ide ben ķulını
Gel berũ ey derdmend cānuñı eylegil niřār

Virmeyince cānuñı görmeklige yoķdur mecāl
Tā ezelden ‘āřķa böyle şunuldu iġtiyār

Virdũñ ise cānuñı sır gözlerin aķıvirem
Perdelerden derdüñe ideler tĩmār¹³⁵

Yoķ dir iseñ da’ vāyı ķo bulamazsuñ vuşlatı

¹³⁴ evliyā: evliyānuñ, nũsha.

¹³⁵ Bu mısrada vezin kusurludur.

Yüri ârzû eyleme sen saña itdün i‘tibâr

Dileriseñ yârini ey derdmend Üftâdesün
Kendüyi maḥv eyleyüp yoḳlığını eyle şikâr

304

müsteḥ ilün müsteḥ ilün müsteḥ ilün müsteḥ ilün

Göster cemâliñ nûrını şevḳ eylesün ‘âşıḳlaruñ
Kes ğayrıdan gönüllerüñ zevḳ eylesün ‘âşıḳlaruñ

Aç gözlerinüñ perdesün ğarḳ eylegil envâruña
Göster cemâüñ yolını ‘azm eylesün ‘âşıḳlaruñ

Baḥr-ı muḥîṭe ğarḳ idüp ‘ummâna şal cânlarını
‘Ummân içinde kendüni yoḳ eylesün ‘âşıḳlaruñ

81a

Görmege kim Ḳâdir senüñ cemâlüñ nûrını¹³⁶

Ṭoymadı tağlar nûruña yanup külli maḥv oldılar
Yanubanı kül olmağı dâ’im diler ‘âşıḳlaruñ

Olan cemâliñe ḥicâb varlığıdır şâdıḳlaruñ
Bunlar seniñ varlığını bulsun fenâ ‘âşıḳlaruñ

Hergiz diler senden seni Üftâdeniñ umar cânı
Luṭf eyleyüben yâ Ğanî görsün seni ‘âşıḳlaruñ

305

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Nolduñ ağılsın gönül aşluñı mı yâd eyledüñ
Ayrılığın zıkr idüben derdle feryâd eyledüñ

Ehl-i ‘irfândan ḥaber mi tıydu cânuñ bir nefes
Ol sebebden gice gündüz işini zâr eyledüñ

Dost ilinden yoḫsa bir ḳoḫu irişdi cânına
Ḥâr-ı dünyâdan geçüp ârzû-yı gülzâr eyledüñ

¹³⁶ Bu beytin son mısraı eksiktir ve bu mısradaki vezin kusurludur.

Bir nazar mı vāḳīʿ oldı sırruña ol yârdan
Cân u baş terkini urup kendini yoğ eylediñ

Yâ cemâli pertevinden bir şuʿ â irdi saña
Kim ene'l-ḥaḳ daʿ vâsından yirini dâr eyledüñ

Nûr-ı vaḥdetden eger bir nûr olursa âşikâr
Bilmiş ol ey derdmend işlerini şağ eyledüñ

81b Dimegil bu sözleri ey derdmend Üftâde sen
Ehl-i ḥâlî kend'özünden cümle bîzâr eylediñ

306¹³⁷

mefâʿ ilün mefâʿ ilün

Diler iseñ gönül yâri
Ki dâ'im eylegil zârî
Fenâya ırgürüp varı
Digil hû ve yâ men hû

Anuñ ʿ aşkı gele ire
Tağıkların hep dire
Seni dost iline süre
Digil hû veyâ men hû

Geçersen ʿ âlem-i ferşi
Dağı kürsî ile ʿ arşı
Gele muştucılar karşı
Digil hû veyâ men hû

Alasın senlûgi senden
Geçesin cân ile tenden
Tecellîler gele andan
Digil hû veyâ men hû

Orada maḥv ola varlık
Gönülde kılmaya darlık

¹³⁷ Bendlerin son mısralarında vezin kusurludur.

Ola ma‘ şūk ile yarlık
Digil hū veyā men hū

Ey Üftāde seni sende
O yāre eylegil bende
Dimegil bundadur anda
Digil hū veyā men hū

307

müstef’ ilün müstef’ ilün
Görmez isem cemālūñi
Güzel aduñ işideyüm
Göñül umar cemālūñi
Güzel aduñ işideyüm

Birgün görem cemālūñi
Seyr eyleyem kemālūñi
Kesb eyleyem vişālūñi
Güzel aduñ işideyüm

82a

Vişāle irem zevķile
Cemālūñ görem şevķile
Cümle ‘ aşıklarla bile
Güzel aduñ işideyüm

Güzel aduñ rehber bize
‘ Aşķuñ senüñ server bize
Cümle aduñ rehber bize
Güzel aduñ işideyüm

Ne dilde kim ola zikrūñ
İrişe göñlüme fikrūñ
İder dā ’im seniñ şükrūñ
Güzel aduñ işideyüm

Üftādenūñ budur yolu
Hak yolında didi belī
Zikr eyleye dā ’im dili

Güzel aduñ işideyüm

308

müstef' ilün müstef' ilün

Ey ' aşıkân ey şadıkân
İsterseñüz dostdan haber
Bağıl vücûduñ şehrine
Gayrıya kılmağıl nazar

Tâ kim ' acâyib göresin
Ma' şûkı sen de bulasın
Bir ulu bahre talasın
Bulmayasuñ anda kenâr

Bir olasın ol bir ile
Var olasın ol var ile
Kalmayasın ağıâr ile
Bulmayasın andan eşer

Her yañadan gele nidâ
Yâ talib ü yanuk Hudâ
Bağıl cemâlünden yana
Yokdur saña ırağ sefer

Ey Üftâde maṭlûb saña
Hâşıl durur öñden şoña
Vâşıl durur cümle aña
Budur haḳîkatden haber

309

82b

Nuṭṭiyât-ı Necîb Efendi Ḳuddise Sırruhu'l-' Azîz

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Vaşl-ı yâre himmeti gel pîr-i ' irfânda ara
Vech-i pâke rûyını mir'at-ı imânda ara

Sen bugün ' ilm-i "ledün"e talib olduñsa eger
Hızr-ı ma' nî şoḫbeti ḳalb-i vîrânda ara

Derdi- ‘ aşk itmez nigün her dil ü her sînede
Sen anı ister iseñ telķin-i insānda ara

Tā süreyyādan turāba seyr-i seyrān eyleseñ
Pertev-i Mevlāyı bulmazsın yine cānda ara

Sırr-ı şān-ı ‘ allame’l-esmāya ‘ irfān tālībi
Men-‘ aref remzine mālīk kāmīl insānda ara

Ṭavķ-ı ‘ aşk gerden-i şıdķa ṭaķup meydāna gel
Fevz-i maķşūdı Necībā sen bu dīvānda ara

310

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Ey Resūl-i Hāk Ḥabīb-i zāt-ı pāk-i kibriyā
Leyletü’l-isrāda idüp Cebra’īle reh-nümā
Ümmet için eyledüñ deryūze-i ihsān ‘ aṭā
Şad selām olsun saña ey pādīşāh-ı dü-serā

Ravza-ı pāk-i şerīfün ğıptağāhı Cebra’īl
Ārzūmend-i vişālīñ cān-ı müştāk-ı ḥalīl
Ümmete rüz-ı cezāda hem şefī‘ ü hem delīl
Ey şefī‘ ü’l-müznibīn olsun saña cānlar fedā

Ümmetüñden bir za‘īf derdmenddür [bu] Necīb
Umaruz ola şefā‘ at şerbetinden bir naşīb
Mübtelā-yı miḥnet-i ‘ işyāna sen olduñ ṭabīb
İki ‘ alemde kerem kıl aña ey luṭf-ı Ḥudā

83a

311

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Ey gönül sen maṭlab-ı a‘ lāyı taḥşīl itmedüñ
Var ise zād-ı reh-i ‘ uķbāyı tekmlīl itmedüñ

Ey gönül ğafletdesin inşāf kıl ayā niçün
Sırr-ı mevtiye vuķūfa hiç tea‘ cīl itmedüñ

Ey gönül hiç kenz-i maḥfīden ḥaberdār olmaduñ

Qaldı beste bu mücammel anı tafşıl itmedün

Ey gönül hiç artmadı hüsn-i ‘amel noldı saña
Artmada tırma ‘alâyık anı taqlıl itmedün

Ey gönül nefesine ta‘zîm eyledün qanı cihād
Ġāfil olduñ hayfa evvel merdi tezlıl itmediñ

Ey gönül bir dem leb-i iqbālile mişl-i Necīb
Güşe-i seccāde-i ‘irfānda taqbıl itmediñ

312

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Şem‘ine pervāneyem çün yanayum ben yā Resūl
Feyziñe ‘atşāneyem şun qanayum ben yā Resūl

Pertev-i nūr-ı Hudā mir’at-ı vechüñde olup
Hayliden ol vechiñe divāneyem ben yā Resūl

Āşinā-yı sāha-ı luţf eyle ben āvāreñe
Dergehüñde nice bir bigāneyem ben yā Resūl

Nīm-nigāh-ı cūd ile olsun Necīb ma‘mūr-ı şāh
Luţf u ihsān it qatı divāneyem ben yā Resūl

313

müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün

83b

Bir pādışāha kul ol kim mülki zā‘il olmaz ola
Bir gülşene bülbül ol kim hiç şararup şolmaz ola

Kendün ‘ummāna şalagör gāvvaş oluban talagör
Bir dürlü cevher bulagör şarrāf anı bilmez ola

Gerçek ‘aşık olsa sâlik görünür külli şey’ hâlik
Bir mülke olagör mâlik kimse elden almaz ola

Qoyalum lâf u güzâfı gel eyleyelüm inşâfı
Gönül o vaqt olur şâfı aña gider gelmez ola

Sırruñı keşf itme yâda virme hâşılıñı bâda
Bir dost idin kim dünyâda hiç senden ayrılmaz ola

Gerçek seven cānānuñı viren tenini cānını
Derd odur kim dermānuñı Hāḡdan ġayrı ilmez ola

Bülbül gibi ötmek gerek güller gibi bitmek gerek
Bir ‘āleme yitmek gerek fenā ili irmez ola

Zāhidlere uçmak gerek ‘ārif Hāḡḡa uçmak gerek
Bir çeşmeden içmek gerek içenler ayılmaz ola

Bir kapuya mülāzum ol dün gün hedā-yı kâ’im ol
Bir özge ‘ilme ‘ālim ol melek anı bilmez ola

314

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

84a

Cemālūñ maṡla‘-ı nūr-ı necābet yā Resūlallāh
Ḥabībūñ maşrıḡ-ı mihr-i siyādet yā Resūlallāh

Vücūduñ āfitāb-ı evc-i ḡubb-ı lā-yezālīdür
Ziyāsı ḡüsnünūñ māh-ı hidāyet yā Resūlallāh

Cihānuñ şehleri fermāna bir dergāh-ı luṡfuñdur
Cenābuñdur şeh-i iḡlīm-i ref‘ et yā Resūlallāh

Esīr-i derd-i ‘işyānam n’ola biñ cānile olsam
Devā-cüyā-yı yār rüy-ı ‘ināyet yā Resūlallāh

Ümīd oldur Necīb -i teşne-dil hül-ı kıyāmetde
Ola seyr-āb-ı nesīme şefā‘ at yā Resūlallāh

315

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Cur‘ a-nūş-ı cām-ı taḡḡiḡ-i ezeldür bu göñül
Mehbīte envār-ı kürsi bī-‘ālemdür bu göñül

Cūşa gelse baħr olur ki āfitāb rehber olur
Zerreveş ki kaçreden daħı emeldür bu gönül

Bulmuş istiklāl ile iklīm-i ten sulṭānlığın
Keyf-i māşā' şāh-ı erbāb-ı düveldür bu gönül

Ka'beveş anı ziyaret eyler abdāl-ı Hudā
Bü'l-ı aceb kehf-i el-amān bî-bedeldür bu gönül

84b

Āfitāb-ı ḥubb-ı zātından ider feyz iktibās
Māh-ı pür-nūr-ı ziyā baħş-ı 'ameldür bu gönül

Qāl ile fehmi itmege sırrın Necibā yok delīl
Zevk vicdānı ile ḥāle ezeldür bu gönül

316

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Ruḥuñdan zerredür mihr-i dıraḥşān yā Resūlallāh
Kamu bezminde bir şem'-i şebistān yā Resūlallāh

Misāl-i gönce kalmışdı cümle dembeste vü ḥayrān
Rebî'-i maḳdemüñle oldu ḥandān yā Resūlallāh

Sen ol memdūḥ-ı Hāḳ-ı şāh-ı şehe baḥt sa'ādetüñ
Ki şāhān-ı cihāndur sañadur baḳ yā Resūlallāh

Bahāne 'arz-ı ḥāle yoḥsa olmaz meh ḥatuñ tekmīl
Medār-ı vaşfuñ ola baħr-ı 'ummān yā Resūlallāh

Ṭabīb-i çāre-sāriyi şefā'atle idüp ihyā
Necīb-i ḥaste-ḥāle eyle dermān yā Resūlallāh

317

mefā' ilün mefā' ilün fe'ülün

Bahā-yı reşḥ-i lā' lüñ cān degül mi
Bu naḳde ol metā' erzān degül mi

N'ola biñ cān ile imān getürseñ

Ecell-i mu‘ ciziñ Ẹur’ân degül mi

Burağ-ı Refref ü Cibrîl ü mi‘ rāc
Semevāt u zemîn mîzân degül mi

85a

Yüzüñ şuyuña halk olundı cümle
Müşerref olduğıñ cānān degül mi

Şefā‘ at yā Resūlallāh senüñdür
Ẹuluñ Necīb āña şâyān degül mi

318

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Zikriñ ile olmışam raḡbu’l-lisān
Yā ğiyāşe’l-müstegîşin el-amān
‘Aşkuñ ile eylerem her dem figān
Yā ğiyāşe’l- müstegîşin el-amān

Bulamadum yol āşiyān vahdete
Ḥayret el virdi baḡup bu keşrete
İrmedüm sırrında bezm-i ‘ işrete
Yā ğiyāşe’l- müstegîşin el-amān

İki ‘ âlemde ayā Rabb-i mucīb
Herkesüñ maḡşūdını eyle naşīb
Zerre-i ‘ aşkuñ niyāz eyler Necīb
Yā ğiyāşe’l- müstegîşin el-amān

319

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Derdümüñ pâyânı yokdur ḡālüm olmışdur ḡarāb
El-ğiyāş ey dest-gîr-i zümre-i üftāde-kān
Merḡamet eyle şefî‘ ā ola tā kim fetḡ-i bāb
El-ğiyāş ey dest-gîr-i zümre-i üftāde-kān

Ey şefî‘ ü’l-müznibîn ü māh-ı evc-i kâ’ināt
Hem şefî‘ -i cümle ‘ âlem ü bā‘ iş-i necāt¹³⁸

¹³⁸ Bu mısrada vezin kusurludur.

Mürde-diller feyz-i ni‘ metüñde ider kesb-i hayât¹³⁹¹⁴⁰
El-ğiyâş ey dest-gîr-i zümre-i üftâde-kân

85b

Nağme eylerken riyâz-ı vaşfuñ içre murğ-ı cân
Yâ Resûlallâh revâ mı ta‘n ide her bed-kân
Çün[ki] ağyâr ile oldı serverâ hâlüm yamân
El-ğiyâş ey dest-gîr-i zümre-i üftâde-kân

Bülbül-i hoş-nağme-i na‘ tuñ olup kalbe huzîn
İsterem ki ola dâ‘im fikr-i vaşluña ğamîn
Neyleyeyim hârisumdan olmadum kaṭ‘-ı emîn
El-ğiyâş ey dest-gîr-i zümre-i üftâde-kân

Bülbülân-ı vaşf-ı pâkine ider cevri ü cefâ
Tâ be-maḥşer olmasun âsûde-i hâr-ı kazâ
Hasretile bu durur derd-i Necîbâ dâ‘imâ
El-ğiyâş ey dest-gîr-i zümre-i üftâde-kân

320

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Eyleyüp ḥabl-ı metîne i‘ tişâm
Râh-ı tecrîde sülûk it bir devâm
Bekle ‘İsî ile göklerde hırâm
Ḥazret-i Allâh ide şâhib-maḳâm

Şaykal-ı tevḥîd ile it kalbi pâk
Tâ ebed ‘aşķile kıl cebini çâk
Gel tevâzu‘ la gönül ḥâk ol ki ḥâk
Ḥazret-i Allâh ide şâhib-maḳâm

Eylegil ser-cümle terk ü kıḻ u kâl
Tâ be-key endîşe-i baḥt u cidâl
‘Ârif-i vaḳt ol nidâ nemdür sen al
Ḥazret-i Allâh ide şâhib-maḳâm

¹³⁹ Bu mısradaki vezin kusurludur.

¹⁴⁰ Bu bendde “Yâ Resûlallâh revâ mı ta‘n ide her bed-kân” mısraı üstü çizili olarak kaydedilmiş, sonraki bendin ikinci mısraında normal şekilde kullanılmıştır.

86a

Eyle ‘irfānı dilā sa‘y-i cemīl
Sır eger ma‘nâyı bir hoş fehm kıl
‘Ārif-i vakt ol nidā nemdür sen al
Hāzret-i Allāh ide şāhib-makām

Küllü hümā-yı cānı eyleme ¹⁴¹zāğ
Çāre dünyādan bükeli it firāğ
Sīneñi eyle Necībā dağ dağ
Hāzret-i Allāh ide şāhib-makām

321

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

Zāt-ı pāk-i Muştafāyā ‘āşıkam
Cānlar fahr-ı cihāna ‘āşıkam
Mağsem-i feyz-i revādur ol şerīf
Menba‘-ı cūd-ı ‘atāya āşıkam

Enbiyānuñ ‘amdusı ser-defteri
Aşfiyānuñ kudvesi hem rehberi
Kā’inātuñ zübdesi vü mefharı
‘Aşķile bedrū’l-dü-cāya āşıkam

Fikr ü zikri cānuma her dem şafā
Umaram andan meded rüz-ı cezā
Şad-hezārān cān aña olsun fedā
‘İllet-i zenb-i devāya āşıkam

Eşiginde kıl olup tırmağ müdām
Andan özge yok durur a‘lā-makām
Saltanat budur Necībā kıl temām
Şimdi zāt-ı müctebāya āşıkam

322

8’li Hece Ölçüsü

Gel dünyāya itme heves
Olmaya zāyī‘ bir nefes

¹⁴¹ eyleme: itme, nüsha.

Tā dögününce sende ses
Hak hū diyü zıkr eylegil

‘ Āqıl olanlar dün ü gün
Zıkr eyleyendür her sözün
Pes imdi dervîş bugün¹⁴²
Hak hū diyü zıkr eylegil

Zākir olan ‘ āşık olur
Bîgānelikden kurtılur
Maṭlabını elbet bulur
Hak hū diyü zıkr eylegil

86b

Zıkr ile it terk-i sivā
Olsun derūnuñ pür-şafā
Rūḥa budur ancak ğidā
Hak hū diyü zıkr eylegil

Qalb ü diüinle ey Necīb
Zıkr-i Hudāyā ol raqīb
Derdüñe istersen tabīb
Hak hū diyü zıkr eylegil

323

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Ayā maḥbūb-ı Hak zāt-ı şerîfün sırr-ı ekberdür
Senünle şadr-ı a‘ lā-yı risālet daḥı efḥardur

Şeref-baḥş-ı gürūh-ı enbiyādur şübhesiz zātuñ
Anuñçün pāyuña şad cānile cebhe gösterdür¹⁴³

Melek-sāz-ı kamu erbāb-ı ḥacāt-ı kıyāmetsin
Sözün maḥbūl-ı dergāh olduğı gün gibi ezherdür

Sen ol sultān-ı zî-şān ḥazīq-i gencine-i Haksın
Cenābuñdan nigāh-ı iltfāta külli efḥardur

¹⁴² Bu mısırada vezin kusurludur.

¹⁴³ Bu mısırada vezin kusurludur.

Ġarīk-i baħr-ı ‘ işyānam Necībā gerçi kim ammā
Efendim eşfaķ ü hem mücrimine raħm-ı ekşerdür

324

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Vücūduñda olupdur sırr-ı ekber yā Resūlallāh
Şühūduñda bulundı nūr-ı evfer yā Resūlallāh

Senüñdür şūret-i Ġaķla taķaķķuķ bu ‘ avālimde
Anuñçün oldı vechüñ tāb-ı enver yā Resūlallāh

87a

Ķamu bu feyz-i raħmet kā‘ ’ināta senden olmışdur
Delā’ilden biri levlāk-ı eşher yā Resūlallāh

Necīb-i zāra olsun cānibüñden luţf u imdāduñ
Ķatı muħtāc-ı iħsāndur bunı Ķar yā Resūlallāh

325

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Ķoĝdı ol sulţān-ı dīn aĝnī Muħammed Muşţafā
Geldi faħru’l-mürselīn aĝnī Muħammed Muşţafā
Maķdemiyle oldı eflāk u zemīn envāra ĝarķ
Meħŗar-ı ‘ arş u berin aĝnī Muħammed Muşţafā

Geldi ħūriler velādet ħānesine ħıdmete
Ĥāne-i pertev-fürüzı döndi ya‘ nī cennete
Yüzini Ĥaķķa tutup itdi şefā‘ at ümmete
Secdeye Ķodı başın aĝnī Muħammed Muşţafā

Çün mu’ahħir mübtedādur her ki anı derķ ide
Gerçi āħirde gelüp oldı maķdem ma‘ nide
Şad şalāt bizden Necībā rūĥ-ı pākine gide
Raħmeten li’l-‘ ālemīn aĝnī Muħammed Muşţafā

326

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Ey derūnı āteş-i ‘ aşķ-ı Resūl ile yanan

İstimâ‘-ı mevled-i pâk-i Resûle hâzır ol
Qalbi dâ‘im ser-te-ser şevk-i Resûlle tolan
İstimâ‘-ı mevled-i pâk-i Resûle hâzır ol

87b

Şübhe yokdur bezm-i mevlede gelen her bir kişi
Lezzet-i gufrân ile sükker olur anuñ işi
Sem‘-i cânla gûş idüp qalbde bulagör cünbüşi
İstimâ‘-ı mevled-i pâk-i Resûle hâzır ol

Rûy-ı cânâ şac gül-âb-ı na‘t-ı pâk-i Muştafâ
Mücmer-i dilde ‘abîr-i şevke yak ol pür-şafâ
Şerbet-i ‘aşk-ı Resûle kıl Necîbâ eşşalâ
İstimâ‘-ı mevled-i pâk-i Resûle hâzır ol

327

mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün
Cemâlün ey Nebî mir‘at-ı envâr-ı sa‘âdetdür
Nigâhuñ mañz-ı feyz-i rahmet-i esrâr-ı rü‘yetdür

Semâya nerdübânunñ cezbe-i Mevlâ olupdur çün
Qamu mi‘râcda mazhar olduñun âşâr-ı kudretdür

Yoğiken refrefe bir dürlü hâcet variken himmet
Senün şânunñda Hâkkuñ maqşadı ızhâr-ı ni‘metdür

Gelüpdür çeşme-i beynünñde “mâzâğa‘l-başar” medhi
Olur mı cânâ maşrûf maţlabı dîdâr-ı hazretdür

Olupsun istinâd-ı ‘âcizân-ı ümmetünñ ancak
Cenâbuñ bu Necîb-i zâra dîvâr-ı şefâ‘atdür

328

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

88a

Ey Resûl-i hazret-i Hâk ey şeh-i ‘âlî-cenâb
Nûr-ı pâkün zerresinden zerre oldu âfitâb

Pâyuna yüz sürmegi ‘arş u berin kıldı sebeb
İrmege feyz-i İlâhîden aña zevk ü hitâb

Sen o zāt-ı muḥarremsin kim cemī‘ -i enbiyā
Dergehile ez-dil ü cān istediler intisāb

Bu Necīb bī-ḥāreñe ey faḥr-ı gül eyle meded
İştıyākuñ âteşinden derdmend oldu kebāb

329

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Şem‘ -i zāt-ı kibriyā pervānesidür bu gönül
Feyz-i esrār-ı Hudā kār-ḥānesidür bu gönül

Nüş idenler cām-ı ‘ aşkı Hāḳ için buldı henüz
Dem-be-dem ol teşnenüñ mestānesidür bu gönül

Ka‘ be-i vaşluñda şıdkıla kılrur isem tavāf
Şad-hezārān şevķile kurbānesidür bu gönül

Hücre-i ḳalbün Necīb hıfz eyle aḡyār girmesün
Zirā kim sulṭān- ‘ aşḳ taḡt-ḥānesidür bu gönül

330

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Buldı murğ-ı dil bu zıkrullāh ile āşyānesin
“Lī-ma‘ allāh” evcine ḳondı görüp cānānesin

88b

Sū-be-sū rüy-ı tecelli-i vişāl açdı niḳāb
Eyledi rüşen cemālile derūnum ḥānesin

Bezm-i ehl-i zevķ-i şafvet maḥreminden ol yūri
Şaḥvi neyler mest olur dā’im iḥen peymānesin

Gülşen-i tevḥīd-i Hāḳda keşf-i esrār eyledün
Bülbül-i şeydā mısın ayā Necībā yā nesin

331

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Şafā-baḡş-ı dilādur mü’minine meclis-i mevled

Feraḥ-dādur kılup mü'minine meclis-i mevled¹⁴⁴

Şu' â-ı na' t-ı pāk-i ḥazretile hep gider tārīk
Reh-i vuşlat durur hem maḥlaşına meclis-i mevled

Semā' -ı siyer-i mevlid Necībā emr-i maḥbūbdur
Ziyā virür vücūd-ı sāmī' ine meclis-i mevled

332

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Berķ urup nūr-ı cemālūñ yā Resūl
Pür-ziyā kıldı cihānı sağ u şol

Qıt' a-ı nūr-ı Ḥudādur ruḥlaruñ
Pertevūñ dā'im durur itmez ' uķūl

Rūz u şeb ḥāzır olup dīvānuña
Cümle eflākdan melek idüp nüzūl

Şad-hezārān es-şalātile selām
Cānib-i ' izzine bizden kıl qabūl

Beyn-i qabr-i münir çünki didūñ¹⁴⁵
Ehl-i taşdıķ idüp itmez nükūl¹⁴⁶

89a

Nātüvān çākerūñ olsun Necīb
Tut eliñ qaldur saña itsün vüşūl

333

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Āşinā-yı bezm-i ' aşķ ol pür-fiğān itsün seni
Hıdmet it pīrān-ı ' aşķa feyze kān itsün seni

' Andelīb-āsa şadā-yı nāle-i şevķ-āmizūñ

¹⁴⁴ Bu mısrada vezin kusurludur.

¹⁴⁵ Bu mısrada vezin kusurludur.

¹⁴⁶ Bu mısrada vezin kusurludur.

Hem-civār-ı gülsitān idüp beyān itsün seni

Cübbe-i nāmūs-ı zühdi şoy bırağ bütün hemān
Hırқа-ı levīm-i melāmet giy nihān itsün seni

Rüy-ı nihād zīrhā olup tevāzu‘ it müdām
Cümleye ser-tāc idüp Mevlā ‘ayān itsün seni

Leşker-i nefsile dā’im it cidālile cihād
Rāḥatın kes nefsinüñ tā kim amān itsün saña

Sāğar-ı şaḥbā-yı ‘aşķile Necībā neş’e-yāb
Ol temām fāriğ ü āzād-ı cihān itsün seni

334

89b

Nuṭṭiqiyāt-ı Hilmī Efendi Ḳuddise Sırruhu’l-‘Azīz

mefā‘ ilün mefā‘ ilün fe‘ ulün

Ezelden tā ebed mestāneyüz biz

Cemāl-i şem‘ ine pervāneyüz biz

İçüp ‘aşķuñ meyini dost elinden

O ‘aşķile deli dīvāneyüz biz

Gören Mecnūnveş ‘ālemde rüsvā

Şanur ‘aқlınca ol bīgāneyüz biz

Eger zāhid şorarsañ aşlumuзı

Ezel bezmindeki meyḥāneyüz biz

Bilür baḥr-ı muḥiṭe irişenler

O deryāda olan dūr-dāneyüz biz

Ḥaқıḳat nūrını görmek dilerseñ

Nazar қıl Hilmīye āyineyüz biz

335

Şehnāz

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Şāh-ı iklīm-i risālet pādişāh-ı enbiyā
Şems-i tābān-ı hidāyet māh-ı evc-i ıştırfa

Ammi a'lem-i beni-muhterem-i fahr-ı cihān
Sāni'-i rüz-ı kıyāmet menba'-ı luṭf-ı aṭā

Olmasaydı zātuñ olmazdı dü-ālem lā-cerem
Kevnüñ oldu bā'ış-ı kevn-i dü-ālem bī-merā

Şanma encümdür felekde görinen ey sāde dil
Dīze-i zerdür ki oldu neşr-i pāy-i Muştafa

Halka yokdur dergehinden ğayrı cāy bir penāh
Arşa-ı maḥşerde oldu melce'-i ehl-i ricā

Yā Resūlallāh şefā'at kıl bu Hilmi'ācize
Cürmüne ḥad yok faḳirüñdür senüñ ol bī-nevā

336

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

90a

Serde tācum serde mihmānumdur Allāh hū diyen
Tekyegāh-ı cānda cānānumdur Allāh hū diyen

Cān u dilden aşkile zıkr-i Ḥudāya düş olup
Taḥtgāh-ı dilde sulṭānumdur Allāh hū diyen

Himmeti şeyḥile ol kim seyr-i lāhūt eyleyüp
Evc-i dilde māh-ı tābānumdur Allāh hū diyen

Halka-ı tevḥidde şevkile cevlan eyleyüp
Sīne-i bī-kinde cānum durur Allāh hū diyen

Bülbülāsā gülşen-i zıkr içre āgāz eyleyüp
Bā'ış-ı şevk-i firāvānumdur Allāh hū diyen

Pey-rev olduñ Hilmiyā şol ārife kim didi ol
Tende cānum cānda cānānumdur Allāh hū diyen

337

Maḳām-ı Evīc

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Eyledün āfākı pür-nūr-ı Hudā
Merḥabā ey mäh-ı rahmet merḥabā
Dillere baḥş eyledün zevk ü şafā
Merḥabā ey mäh-ı rahmet merḥabā

Maḳdemünle ehl-i imān itdi sūr
Her birinün ḳalbi oldı pür-sürür
Oldı 'ālem hem gūyā ki maḥz-ı nūr¹⁴⁷
Merḥabā ey mäh-ı rahmet merḥabā

Açılur hep yine ebvāb-ı cinān
Şaçılur emtār-ı rahmet külli ān
Çok ḳuluñ āzād ider ol müste' ān
Merḥabā ey mäh-ı rahmet merḥabā

90b

Luṭf-ı iḥsān itdi ol rahmet mu' in
Ġarḳ-ı envār oldı cümle mü'min
Tāze cān buldı yine ehl-i yaḳin
Merḥabā ey mäh-ı rahmet merḥabā

Bāb-ı Haḳdan olalum her şeb muḳim
Anda aḳıdalum elṭāf-ı rahim
Eylemez maḥrūm vallāhi kerim
Merḥabā ey mäh-ı rahmet merḥabā

Hilmī bī-ḳāreyye sa'y it rüz u şeb
Tā günāhuñ maḥv ola cümlesi hep
Feyz-i luṭfuñla tecelli eyle Rab
Merḥabā ey mäh-ı rahmet merḥabā

338

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Māsivāyı şatmayınca naḳd-i sır girmez ele
Terk-i aḡyār itmeyince nūr-ı Haḳ girmez ele

¹⁴⁷ Oldı 'ālem hem gūyā ki maḥz-ı nūr: Oldı 'ālem gūyā ki maḥz-ı hem nūr, nüsha.

‘Āşık-ı şādık iseñ cānān yolunda cān vir
Ref idüp varlık hicābın yek dil ol cānān ile

Zevk-i rūḥāniye mālīk olmak isterseñ eger
Ḳalbūni eyle mücellā nūr-ı zikrullāh ile

Ey gönül keşretten el çek ġarḳ-ı baḥr-ı vaḥdet ol
Geçmek ister sālīk-i Ḥaḳ kendi zātuñdan bile

‘Ālem-i tefrīḳde bīgāne gezme serseri
Āşinā ol sa‘y idüp cem‘eyle cem‘u‘l-cem‘ ile

Māsivā naḳşuñ idüp ḥaḳ levḥ-i dilden Ḥilmiyā
Naḳş-ı sır-ı vaḥdeti taḥşīl ideğör zıkr ile

339

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

91a

Sırr-ı zātuñ pertevdür bu vücūd-ı kā’ināt
‘Ārifān ol sır içinde gizlenür pinhān olur

Cezbe-i Ḥaḳ zāhir olsa vecde gelse şevḳile
Sırr-ı lāhūt cism-i nāhūt gözlere seyrān olur

Vāḳıf-ı esrār olanlar ketm-i sır itmek gerek
Kāşif-i esrār olan Mañşūr ile yeksān olur

‘Alleme‘l-esmā ile ol men-‘aref sırruñ tıyan
Aña kim vāşıl olanlar vāşıl-ı cānān olur

Maḥv ider ġayr rüsūmuñ levḥ-i dilden Ḥilmiyā
Sırr-ı nūrı zāt-ı maḫhar kemleyin insān olur

340

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Bülbülün efgāmı güldür ‘āşıkuñ efkārı hū
Vuşlata irmek dilerseñ eylegil iḳrār-ı hū

Pîr yüzünden vuşlat oldu zâtı geldi hû baña
Varlığum aldı elümden cümle eşyâ oldu hû

Hû diyü nâlân olurdum baña cân virdi haber
Kendüñ ‘ aşık maḥv iderse cân olur cânânı hû

Çatrede ‘ ummâna virdüm anda dermân buldı cân
Âyinemde dost görindi baña ‘ âlem oldu hû

Çün benüm cürm ü ḥaṭâmı ‘ afv idüp kıldı ‘ aṭâ
Baña şimdi zulmet içre âb-ı ḥayvân oldu hû

Ḥilmiyâ çünkim ezelden nûş idüp bezm-i elest
Ḥaḫ ḥicâbı ref‘ idüp oldu ‘ ayân dîdâr-ı hû

341

müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün

91b

Ḥaḫḫuñ cemâlün gözleyen hû dimesün yâ ne disün
Zevḫ-i vişâlün özleyen hû dimesün yâ ne disün

‘ Aşḫ-ı Ḥudâya düş olan fikri ile medhûş olan
‘ Aḫlı gidüp serḫoş olan hû dimesün yâ ne disün

‘ Aḫluñ yitirüp ‘ aşḫile meydâna giren şıdkıla
Cân u gönüldeñ şevḫile hû dimesün yâ ne disün

Zıkr ile ol kim devr ide terk-i hevâyı ğayr ide
Lâhût ilini seyr ide hû dimesün yâ ne disün

Görünse dostuñ illeri açılsa vuşlat gülleri
Pes bâġ-ı vaḥdet erleri hû dimesün yâ ne disün

Ol kim ola ‘ aşḫ âşinâ işide ḫoş şavt-ı nidâ
İnşâf idelüm Ḥilmiyâ hû dimesün yâ ne disün

342

fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilün

اعلم جمع الوداسيد فامصطف
 شافع روز جزاسيد فامصطف
 سجد كنم روى ارض تا كه شفاعت كند
 ايكى مرا كهنا سيد فامصطف
 مغر لهر دو جهانه مقته انى وجانه
 معدنه صده صفا سيد فامصطف

ممثل چوده نوشه روى زعيه فز كرو
 باتوا و برا سحا سيد فامصطف
 صرنتوا انكه قاميع ترا ميكنم
 قاسم العنبي سيد فامصطف
 كچه كه افتاد ام بيلع ترا اعتماد
 كروم ايا مجتبا سيد فامصطف
 بنده حلى فقير خواهد از تو مرد
 امت مرهومه اسيد فامصطف

92a

343

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

Qalmışuz deryā-yı ğaflet içre bî-tâb u tuvân

Yâ İlâhî kıl nesîm-i feyz-i ihsānuñ vezân

Olmışuz üftâde-i gird-âb-ı ' işyân el-amân

Yâ İlâhî kıl nesîm-i feyz-i ihsānuñ vezân

Genc-i târik köhne koma sergerdân u zâr

Gülşen-i tevfiķūne irgür eyâ perver-digâr

Ġonce-i maķşûdumuz ħandân ide bu rûzgâr

Yâ İlâhî kıl nesîm-i feyz-i ihsānuñ vezân

Māni' -i mu' tî çü sensin ğayrıdan yokdur ricām

Genc-i bâda verd-i luţfuñla beni kıl şādumân

Müstemendūñ Ĥilmî-i nâ-şâde feyzüñdür merām

Yâ İlâhî kıl nesîm-i feyz-i ihsānuñ vezân

92b

344

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

Fezâ-yı dergehün kân-ı 'aţâdur yâ Resûlallâh

Cenâbuñ melce-i ehl-i recâdur yâ Resûlallâh

Muqaddem bir münîr-i enbiyâ terkîb-i kevn içre

Senün zâtuñ mu'ahhir mübtedâdur yâ Resûlallâh

'Aceb midür tavâf itmek melekler ravza-ı pākūñ

Felekler hâk-i pâña çehre-sâdur yâ Resûlallâh

Der-i vâlâña rû-mal-ı sebebdür bende ğufrâna

'Uşâta âsitânuñ mültecâdur yâ Resûlallâh

Ne mümkün eylemek icmâl-i vaşfuñ Hilmî-i 'âciz

Ki vaşşâfuñ cenâb-ı kibriyâdur yâ Resûlallâh

345

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Bûselik

Nefce-i kudsiye özler uyanup vaqt-i seher

Her kimün kalbinde kim var hubb-ı Mevlâdan eser

Ṭalib-i didâr olan bîdâr olup giryân olur

Kehl-i eşkiye dem-â-dem gözlerini sürmeler

Açılır ebvâb-ı rahmet saçılır bârân-ı feyz

Şubh-dem her kim uyanur andan olur bühre-ver

93a

Mâsivâ çirkin gider envâr-ı zikrullâh ile

Kalbiñ ola cilvegâh-ı feyz-i Hâk şâm u seher

Hilmî-i bî-çâre sende ğafleti terk eyleyüp

Ṭut yüzün dergâh-ı Hâkka dök gözinden eşk-i ter

346

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

Cemalün nûrına ṭalib gönül katlanmaz eglenmez

Vişālūñ zevķine rāğıb gōñül qatlanmaz eglenmez

Cihānuñ bāğını neyler جاسم.eger neyler

Vişālūñ ārzū eyler¹⁴⁸ gōñül qatlanmaz eglenmez

Aña ‘āşık durur mezheb vişālin oldı hep maṭlab
Senūñ fikrindedür yā Rab gōñül qatlanmaz eglenmez

Enīs-i fikr ü yār olmış celīs-i intizār olmış
Fiğānuñ şan hezār olmış gōñül qatlanmaz eglenmez

Quluñ Hilmī-i sergerdān zülāl-i luṭfina ‘aṭşān
İlāhī tā be-key hicrān gōñül qatlanmaz eglenmez

347

93b

Nuṭṭıyāt-ı Şahvī Efendi Quddise Sırrıhu’l-‘Azīz Vefāt 1172

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Cemālūñ ‘āleme mihr-i münevver yā Resūlallāh

Vücūduñ cümleye nūr-ı muşavver yā Resūlallāh

Maḳāmuñ ḳāb-ı ḳavseyn ü şühūd oldı şeb-i mi‘ rāc
O dem levlāk ile olduñ muḳavver yā Resūlallāh

Fürüzān-ı firāḳ-ı nār-ı ḥasret ḥaste-i ‘aşḳa
Zülāl-i vaşşaluñ cām-ı mu‘ anber yā Resūlallāh

Yapışdum dāmen-i ‘afva siyeh-rū müznibem senden
Şefā‘ at yevm-i maḥşerde muḳarrer yā Resūlallāh

Olaldan gülşen-i na‘ tuñda Şahvī bülbül-i gūyā
Meşāmı būy-ı medḥūñle mu‘ aṭṭar yā Resūlallāh

348

mefā‘ ilün mefā‘ ilün fe‘ ulün

Düşüp ‘ıtlāḳa terk iden ḳuyūdı

Görür ol lem‘ a-ı nūr-ı vücūdı

¹⁴⁸ Nūshada “vişālūñ zevķine rağbet” olarak kaydedilen kısmın üstü çizilmiş ve “vişālūñ ārzū eyler” eklenmiştir.

Olur âşâr-ı esmâ cümle fânî
Beķā-ender-beķādur pes şühûdî

Cemālullāh ḥaķīķat ka‘ besidür
Bu çār erkānadur şer‘ üñ sücûdî

Ṭarīķat sırrına maḥrem olaldan
Dil oldı bâķīnün rübûdî¹⁴⁹

‘ Aref sırrında Şaḥvî ma‘ rifet bul
Ola ķalbe füyüzātuñ vürûdî

349

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Maķdem-i zāt-ı şerīfî raḥmeten li’l-‘ âlemîn
İns ü cin buldı selāmet Ceبرا’ıl oldı emîn

Şaḥḥa-ı şadrındadur ḥatm-ı risālet ḥātemi
Zāt-ı mevşûķdan behey pes oldı ḥatmu’l-mürselîn

Yazdılar ser-nāme-i ‘ unvānına şāh-ı resel
Nāzil oldı şānına çün sūre-i feth-i mübîn

Ümmeti olmağıla faḥr itseñ ‘ aceb¹⁵⁰ aķdeme
Doğıcaķ zātıyla faḥr itdi semevāta zemîn

Yevm-i maḥşer yā Resûlallāh Şaḥvî mücrime
Kıl şefā‘ at ref’etünle yā şefī‘ ü’l-müznibîn

350

mef‘ ülü mefā‘ ilü mefā‘ ilü fe‘ ülün

94a

Mir’at-ı dili jeng-i sivā itse muğatṭā
Pertev vire mi ‘ aksi ile şems-i mu‘ allā

Zıkr eylegil Allāhı mücellā ola ķalbün
Tā kim görine sende olan şüret-i ma‘ nā

¹⁴⁹ Bu mısırada vezin kusurludur.

¹⁵⁰ ‘ aceb: ‘ aceb mi, nüsha.

Terk eyle kıyūdātu izāfāt u şühūdı
Maḥv ola kamu sırr-ı beḳā ola hüveydā

Vuşlat dahı cem‘ inde kılam diyü düşme¹⁵¹
Farḳ ola heme maṭlabuñ ey ‘ārif-i dānā

Sırrında cemāl-i Ḥaḳı seyr eyleyen ‘āşık
Eyler mi naẓar zümre-i kevneyne ser-ā-pā

S‘ ay eyle maḳālātuñı Şaḥvī idegör ḥāl
Erbāb-ı sülūka bu durur maṭlab-ı a‘ lā

351

müstef‘ ilün müstef‘ ilün

Bezm-i elestden gelmişem
Cām-ı ezelden içmişem
Ser-ḥoş u medhūş olmışam
Devrān iderem hū diyü

Bu varlıgum kıldum fedā
‘Aḳlile oldum āşinā
Ben şevḳile şubḥ u mesā
Devrān iderem hū diyü

Ey vācib ü ḥayy-ı ḳadīm
Ḳılmaz devā hiçbir ḥekīm
Ancak vişālüñdür benüm
Devrān iderem hū diyü

‘Aşḳuñ beni zār eyledi
Cismüm yakup bāz eyledi
Bu ‘ālemi dar eyledi
Devrān iderem hū diyü

Ḳūyına kıldum bir naẓar
Hiç bulmadum zerre eşer

¹⁵¹ mısra da vezin kusurludur.

Bākī o zāt-ı mu‘teber
Devrân iderem hû diyü

Meydân-ı ‘aşk içre başın
Top eyleye kanlı yaşın
Efgân u zâr olsun işin
Devrân iderem hû diyü

94b

Şahvî bu yolda ‘âşıkân
Terk itdiler başile cân
‘Âşıklara budur nişân
Devrân iderem hû diyü

352

müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün

Ey bā‘ iş-i kevn ü mekân ey mefhar-ı kevn ü mekân
Mücrimlere yevmü’l-amân sensin şefî‘ ü’l-müznibîn
[Virdüm budur fî küll-i hîn] yâ rahmeten li’l-‘âlemîn
Virdüm budur fî küll-i hîn elfü’ş-şalât elfü’s-selâm

İsm-i şerîfün zıkr idüp ey maṭla‘-ı nûr-ı Hudâ
Ey menba‘-ı feyz-i Hudâ ey mecma‘-ı luṭf ı ‘atâ
Sensin Ḥabîb-i kibriyâ eyle meded yevmü’l-liḳâ
Şevḳ-ile [her] şubḥ u mesâ elfü’ş-şalât elfü’s-selâm

Esmâ vü evşâfuñla meşhûrun iken bu dört kitâb
İnkâr iden münkirlerün encâm-ı kârıdur tebâb
Eyle şefâ‘ at Şahvî’ye ey şefî‘ ü’l-yevmü’l-hisâb
Elfü’ş-şalât elfü’s-selâm yâ rahmeten li’l-‘âlemîn

353

7’li Hece Ölçüsü

‘Aşḳuñile ey Hudâ
Zıkrün ider bu dilüm
Şevḳuñile dâ’imâ
Zıkrün ider bu dilüm

‘Aşḳ baḥrına ṭalmağa

Dürr-i güher almağa
Ġurbete yol bulmağa
Zikrũn ider bu dilũm

95a

‘Aşķuňa uydum müdām
Zār iderem şubḥ u şām
Dūzaḥ olursa maķām
Zikrũn ider bu dilũm

Ķalmadı şabra mecāl
Olmaz ise girũ şal
Tā ola yevm-i su’āl
Zikrũn ider bu dilũm

‘Aşķ ile ‘ār isteyem
Şaḥvī-i dil-ḥasteyem
Derdile dem-besteyem
Zikrũn ider bu dilũm

354

fā‘ ilātũn fā‘ ilātũn fā‘ ilātũn fā‘ ilũn

Düşdi gönlũm burcına tĩr-i maḥabbet yā Resũl
Ķıl teraḥḥũm bu ġarĩbe it şefā‘ at yā Resũl

İderem leyl ü nehār zār u fiġān itmem sũkũt
İderem yüz biñ şalāt ile taḥiyyat yā Resũl

Dilerem ki ravza-ı pākine varam yüz sürem
Bāb-ı ravzañdur baña bāb-ı selāmet yā Resũl

Munṭazĩrdur rũz u şeb luṭfuñ diler ‘Abdu’s-şekũr
İdesin ol mücrimi Ḥaḳdan şefā‘ at yā Resũl

355

fā‘ ilātũn fā‘ ilātũn fā‘ ilātũn fā‘ ilũn

Baḥr-ı ‘işyāna ġarĩķem mu‘terĩfem cürmũme
Yā Resũlallāḥ şefā‘ at eyle bu ben mücrime
Bir nazarla Ķıl devā zaḥm-ı dil-i mecrũḥuma

Yâ Resûlallâh şefâ' at eyle bu ben mücrime

Cürmile kalup cihânda bulmadum hiç çâreyi
Derd-i vaşluñ inledür bu 'âciz ü bî-çâreyi
İltifâtıñla idüp şād bu dil-i şad pâreyi
Yâ Resûlallâh şefâ' at eyle bu ben mücrime

Râh-ı 'aşķuñda dil ü cân u teni kıldum fedâ
Umarum lutf u 'inâyetüñle kılasın 'atâ
Kesmezem ümmîdümi lutfuñdan ey kân-ı sehâ
Yâ Resûlallâh şefâ' at eyle bu ben mücrime

Ey Şekûrî âh u zâra ol müdâvim rûz u şeb
İşiden âhile zârum eylesünler ķo' aceb
Umaram rûz-ı cezâda ırmeye saña ta'ab
Yâ Resûlallâh şefâ' at eyle bu ben mücrime

356

95b

Nuṭṭıyât-ı Şekûrî Efendi Ḳuddise Sırruhu'l-‘Âzîz
Seyyid Seyfullâh Pîr Baba Şekûrî Raḥmetu'llâh
Hişâr

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Eylerüz her laḫẓada yüz biñ ḫaṭâ
Rabbenâ yâ Rabbenâ fağfirlenâ
Raḥmetüñdür derd-i 'işyâna devâ
Rabbenâ yâ Rabbenâ fağfirlenâ

Luṭfı çok iḥsânı çok perverdigâr
Ḳullaruñ eyler 'atâyı bî-şumâr
Yohsa cûd-ı faẓlına mâni' mi var
Rabbenâ yâ Rabbenâ fağfirlenâ

Ey Şekûrî faẓl-ı Mevlâyâ ṭayan
Bâğ-ı cennet ola rûḫ-ı âşiyân
Böyle söyle görmeyem dirseñ ziyân
Rabbenâ yâ Rabbenâ fağfirlenâ

357

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

Ḳudümün bâ' is-i ' ayn-ı hidâyet yâ Resûlallâh

Vücûduñ ' âlemine oldu rahmet yâ Resûlallâh

Cenâb-ı Ḥazret-i Ḥaḳḳuñ Ḥabîb-i Ekremi sensin

Ki didi şânına Levlâkı Ḥazret yâ Resûlallâh

Ümîd-i şefkatün eyler ' uşât-ı ümmetün her dem

Çü sensin ma' den-i luṭf-ı' inâyet yâ Resûlallâh

Eger ümmetine eylemez iseñ şefkat ü ref'et

Olur encâmı anlaruñ nedâmet yâ Resûlallâh

Şekûrî ' âciz ü nâçâr u bî-kes bir ğarîbüñdür

Aña rahm idüp eyle sen şefâ' at yâ Resûlallâh

358

mef' ülü mefâ' ilün mef' ülü mefâ' ilün

Ey sâlik-i dil-dâde s' ay it içesin bâde

Fehm it bu sözi zâhid ki olasın âzâde

Bil bâde nedür ṭâlib-i ' aşḳ Ḥaḳı ol câlib

Ṭâ' âte olup râġıb bul rütbe-i a' lâda

Sevdâ-yı hevâdan geç o zârı koyuban kaç

Ezkâr ile sırlar aç hıdmet idüp üstâda

Dün ü gün idüp zârı bulam diyü dildârı

Gel cümleden ol ' ârî kim olagör üftâde

Şekûri dir ey Ğufrân cürmile pürem her an

Luṭf it baña ey Sübhân vir maṭlabı me' vâda

359

mefâ' ilün mefâ' ilün fe' ülün

Uyup nefse çün itdüm cürm ü ' işyân

Nedâmetle direm estaġfirullâh

Meded kıl cürmüme eyle en' âm

96a

Nedāmetle direm estağfirullāh

Çün itdüm nefse uyup [ben] günāhı
Umarum rahmetüñ yâ Rab kemāhı
Kerîmsin beni ‘afv eyle¹⁵² İlāhî
Nedāmetle direm estağfirullāh

Bize luṭf u keremler eyle Ġaffār
Setr it cürmümüz sensin çü¹⁵³ Settār
Bu nefs-i le’imi kahr eyle Qahhār
Nedāmetle direm estağfirullāh

Şekûrî derdmende eyle meded
O bir mücrim kuluñdur eyleme red
Çü rahmuñ baḥr-ı bî-pâyāndan ‘ad
Nedāmetle direm estağfirullāh

360

fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ ilün

96b

Yâ İlāhî bu cihānda ben pürem noḳşān ile
Eyledüm bî-ḥad ḥaṭālar cürmile ‘iṣyān ile

Yine senden dilerem ‘afv-ı ināyet ey Raḥîm
Maḥv idesin cümle cürmüm luṭfıla iḥsān ile

Cümle eṣyā itseler dā’im ḥaṭā ile günāh
Dilesen mestūr olur hep ‘afvile ḡufrān ile

Raḥm-ı zātına idüp nisbet didüñ ene’r-raḥîm
Dü-cihānda dilerem pür it beni ‘irfān ile

Qıl Şekûrî kuluna yâ Rab ‘aṭālarla kerem
Dā’imā zātuñ senüñ mevşûf durur iḥsān ile

361

mefā’ ilün mefā’ ilün mefā’ ilün mefā’ ilün

¹⁵² eyle: it, nüsha.

¹⁵³ sensin çü: çü sensin, nüsha.

Dirigā geçdi ‘ömr-i nāzenīnüm cürm-i āfetle
Tecāvüz eyledüm ḥaddi nice yüz biñ şenā‘ atle
Eger luṭf-ı İlāhī destümi tutmaz ise bī-reyb
Yirüm düzaḥ olur zār u zebūn u āh u ḥasretle

Meded irişür ise ol cenāb-ı feyz-i aḳdesden
Naṣīb olur baña dār-ı emān ni‘ met-i enfüsden
Dilerem feyzini cānum çıkınca ten ü kafesden
İderem emr-i feryādı dem-ā-dem bīm ü ḥayretle

97a

Yem-i ḥayretde çü ğavvāş ṭalup ka‘ rında ḳaldum ben
Meded destümi luṭfuñla ṭutup ḳurtar Raḥīmsin sen
Eger luṭf itmeziseñ neyleyüp nitsün bu cān u ten
İder ol rüz u şeb zār u fiğānı nār-ı fūrḳatle

Şekūrī meskenetle bāb-ı faẓluñ sā‘ili oldı
Mesākine İlāhā luṭf-ı iḥsānuñ mezīd oldı
Gözi giryān dili püryān ten ü cismi za‘īf oldı
Gice gündüz ḳılur zārı diler luṭfuñ melāmetle

362

mefā‘īlün mefā‘īlün fe‘ūlün

İlāhī ‘āciz ü bī-çāre ḳaldum
Vücūdum keştini ‘ummāna şaldum
Firāḳ-ı vuşlatuñ nārına yandum
Meded ḳıl derdüme dermānum Allāh

Hiç ārām itmez oldum rüzıla şeb
Ḥarāb oldı bu göñlüm şehri yā Rab
Yine senden olur ta‘mīr-i bī-reyb
Meded ḳıl derdüme dermānum Allāh

Ḳaçan āh cylesem bu bu göñlüm inler
Kesān-ı ḥālile biñ zārı eyler
Senüñ faẓlını ister ğayrı neyler
Meded ḳıl derdüme dermānum Allāh

Bu fānī ‘āleminde ān ile in

Tahayyürde kodı her ān u her ħīn
İderem rūz u şeb āhile enīn
Meded kı l derdüme dermānum Allāh

Şekūrī oldı fūrkatile nāgām
İder āh u fiğānuñ şubħile şām
Anı mazhar-ı vaşl it Rabbü'l-enām
Meded kı l derdüme dermānum Allāh

363

7'li Hece Ölçüsü

97b

Yā Ĥannān u yā Mennān
Ente'l-kerīmü'l-ğaffār
Vir maḵşūdum ey Sübhān
Ente'l-kerīmü'l-ğaffār

Ĥacātum eyle revā
Ol demde itsem du' ā
İḥsānına it sezā
Ente'l-kerīmü'l-ğaffār

‘Ömrümi itdüm tebāh
İşleyüp nice günāh
‘Afv it beni yā İlāh
Ente'l-kerīmü'l-ğaffār

Cürmüm ġāyetde çokdur
Luṭfuña da ḥad yoḵdur
Bābuñ dā'im açıḵdur
Ente'l-kerīmü'l-ğaffār

Şekūrīye it raḥmet
Dūr ola andan zillet
Darında bulsun ‘izzet
Ente'l-kerīmü'l-ğaffār

364

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Yâ İlâhî dü-cihânda isterem maṭlûbımı
Maḳṣadum idüp temennâ kesmezem senden ümîd
Eyle en‘âm ile iḥsân vir baña maḳṣûdumu
Maḳṣadum idüp temennâ kesmezem senden ümîd

Nefsile şeyṭâna uyup eylemişem ben zünûb
Eyleyüp zerre kuşûrî çünki oldum pür-‘uyûb
Dilerem ‘afv-ı ‘inâyet sensin ‘allâme’l-guyûb
Maḳṣadum idüp temennâ kesmezem senden ümîd

98a

Nefs ü şeyṭâna uyup kûl olmadan kurtar beni
Sû‘-i ḥâlüm ḥüsn-i ḥâle eyle taḥvîl ey Ğanî
Saña tâ‘at eylemek gevher ü iḥsân ma‘deni
Maḳṣadum idüp temennâ kesmezem senden ümîd

Kıl Şekûrî bendeñe luṭf u ‘inâyet ey Laṭîf
Kesret-i cürmile ‘işyân anı kılmışdur za‘îf
Cümleñün Ḥâlıkı vü Settârı sensin yâ Şerîf
Maḳṣadum idüp temennâ kesmezem senden ümîd

365

7’li Hece Ölçüsü

Kime ki Ḥaḳ luṭf ide
Her işi âsân olur
Şıdqlıla tâ‘ât iden
Nâ‘il-i iḥsân olur

‘Aşķile kim zâr ide
Çeşmini bîdâr ide
Pîşesin ezķâr ide
Vâsıl-ı sulṭân olur

Zıkr-i Ḥaḳķı kim sürer
Cümle sevdâdan geçer
Ḳalbini pür-nûr ider
Lâyık-ı Yezdâñ olur

Benligi maḥv eyleyen

‘Aşk-ı Hakkı tuylayan
Miḥnete şabr eyleyen
Fâ‘ iḳu’l-Ḳur’ân olur

Şekûrî dir yâ Habîb
Derdlere sensin ṭabîb
Ḳılma şükride ğarîb
Ki ulu dîvân olur

366

7’li Hece Ölçüsü

98b

Ente’l-Kerîmu’l-Raḥîm
Luṭfuñ kullara ‘azîm
Cümle ef’âlüm saḳîm
Raḥmile eyle nazar

Nefse oluban zebûn
Keder tüm oldu füzûn
Ḳış u yazuñ u güzîn
Raḥmile eyle nazar

Çün miḥnetile pürem
Âhile zâr eylerem
Senden ‘atâ dilerem
Raḥmile eyle nazar

Ġayrıdan olmaz‘atâ
Senden olunur recâ
Ḳuldan olan hep ḥatâ
Raḥmile eyle nazar

Derde ḳarîndür özüm
Şekûrî dir bu sözüüm
Ḳan ile pürdür gözüm
Raḥmile eyle nazar

367

7’li Hece Ölçüsü

Bize rehber vişāle
Muḥammeddür Muḥammed
Olan mürşid cemāle
Muḥammeddür Muḥammed

Göñül derdiile bīmār
Daḥı cürmile nāçār
Şefā‘at iden izhār
Muḥammeddür Muḥammed

Dilüm ‘aşķile püryān
Gözüm ḥasretle giryān
Beni eyleyen ‘uryān
Muḥammeddür Muḥammed

Çün oldum ‘aşķına düş
Beni eyledi medhūş
Beni itmez ferāmūş
Muḥammeddür Muḥammed

99a

İden ümmete en‘ām
Şefā‘atle şunan cām
Ol itmez beni nāgām
Muḥammeddür Muḥammed

Şekūrī bulduñ ‘izzet
Aña itdüñ maḥabbet
İder saña şefā‘at
Muḥammeddür Muḥammed

368

7’li Hece Ölçüsü

‘Aşķile mu‘tād olan
Derdile giryān olur
Çalbini sūzāñ idüp
Āhile püryān olur

Kime ire ‘aşķ eşer

Derdile feryād ider
Ümmîd-i vuşlat ider
Şevķile nālān olur

Maḥv-ı fenāda olup
Zevķ-i şafāyı bulup
Derdile zārî kılup
Dîdesi giryān olur

Ḳalbe olunca nidā
Keşf olur cümle edā
Cān u dil idüp fedā
Ḥākile yeksān olur

Selb-i sivāyı iden
Ma‘ şūķ iline giden
Dost cemālūñ seyr iden
Vālih ü ḥayrān olur

Derdile mestān olan
‘ Aşķile sūzān olan
Şekūrî sekrān olan
Şoyunur ‘ uryān olur

369

8’li Hece Ölçüsü

Sensin ḥālıķum rāzıķum
Şefķat it baña raḥm eyle
Bilürsin cümle aḥvālüm
Şefķat it baña raḥm eyle

99b

Luṭfuña nihāyet yokdur
Fazlaña hiç ğāyet yokdur
Ḳullara raḥmetüñ çokdur
Şefķat it baña raḥm eyle

Maṭlūbları viren sensin
Maķşūda irgüren sensin

Murādum vir sen erḥamsin
Şefkat it baña raḥm eyle

Dilerem senden ḥācetüm
Naşīb eyle mürādātum
Maḥv eyle hep seyyi'atüm
Şefkat it baña raḥm eyle

Vir baña 'aşkuñ şevkını
Hem dem it daḥı ḥubbını
Şefī'üm kılup nūrını
Şefkat it baña raḥm eyle

Şekūrī bendeñe luṭf it
Cümle zünübını setr it
Maḫşūdātuñ müyesser it
Şefkat it baña raḥm eyle

370

mefā'ılün mefā'ılün fe'ülün

Kerem eyle kerīmü's-şānum Allāh
Çü sensin erḥamu'r- Raḥmānum Allāh

Gönül derdile bimar oldı yā Rab
Devā kıl derdüme dermānum Allāh

Cemī' ḥalk senüñ fazlına muḥtāc
Efendim Ḥālīkum Sübhānum Allāh

Günāhum ṭoldurur 'arz u semāyı
Beni 'afv it meded Ġufrānum Allāh

Ġarīb oldum cihānda mesnedüm yok
Zahīr ol bendeñe Feyyāzum Allāh

Elüm çekdüm cemī'-i māsivādan
Baña besdür mu'ın Allāhum Allāh

Şekûrî ‘ âciz ü bîkes kuluñdur
Anı redd eyleme sultānum Allāh

371

11’li Hece Ölçüsü

100a

Cemî‘i şey’i takrîr iden Allāh
Diyegör şıdkıla el-ḥükmüli’llah
Anuñ emriyle mevcûd cümle billāh
Diyegör şıdkıla el-ḥükmüli’llah

İdegör terk cemî‘i māsivâyı
N’idersin bunca sevdâyı hevâyı
Bulam dirsene dem-â-dem sen rızâyı
Diyegör şıdkıla el-ḥükmüli’llah

Tahayyürde olup fûrkatde kalma
Me‘ âşî bahırına kendini şalma
Şü’ûnâtı şaķın boynuna alma
Diyegör şıdkıla el-ḥükmüli’llah

Olunca İrci‘i saña ḥitâbı
İşidesin ḥitâb-ı Muştafâyı
Saña itmeye yarın Hâķ ‘ itâbı
Diyegör şıdkıla el-ḥükmüli’llah

Bu cümle varlığı gel terk idelüm
Enaniyyet kapusın sed idelüm
Çü bî-çârelerüz biz ne idelüm
Diyegör şıdkıla el-ḥükmüli’llah

Şekûrî olma ‘ işyân içre ğavvâş
Cenâb-ı Hâķķa a‘ mâlde kıl ihlâş
Olam dirseñ ‘ ubûdiyetle sen ḥâş
Diyegör şıdkıla el-ḥükmüli’llah

372

mefâ‘îlün mefâ‘îlün fe‘ûlün

Topkundı bād-ı ‘ aşķ cān u diline

Anuñçün ‘azm idersin dost iline
İdüp terk cümle vārın Hāq yolına
Anuñçün ‘azm idersin dost iline

Bulunca zerre miḳdar ‘aşkı bu dil
Açılup zeyn olur sünbül ile gül
Olur bāğ-ı ḥaḳīḳat içre bülbül
Anuñçün ‘azm idersin dost iline

Meşām-ı cāna gelüp bûy-ı yāri
Gönül terk eyledi dār-ı diyārı
Me‘ānī-i ḥaḳīḳat oldı cārī
Anuñçün ‘azm idersin dost iline

100b

Gönül yandı yakıldı nār-ı ‘aşkla
İder āh u fiğanı derd ü zevkle
Olur bī-çāre pāre pāre şevkle
Anuñçün ‘azm idersin dost iline

Şekūrī rāh-ı ‘aşḳda oldı ḥayrān
İder zārile āhı ḥalka seyrān
Gönül murğı ḥaḳīḳat oldı tayrān
Anuñçün ‘azm idersin dost iline

373

Nuṭṭiyāt-ı Muḥyī Efendi Ḳuddise Sırruhu’l-‘Azīz Vefāt 1018

müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün

‘Arz it cemālün göreyüm ey māh-ı tībān Muşṭafā

Ref’ it niḳāb-ı rūyuñı şems-i dıraḥşān Muşṭafā

Ḥaḳḳuñ sen olduñ mazharı sensin ḳamunuñ rehberi
Seni seven olur velī cümleden erkān Muşṭafā

Senünle oldı āfītāb gönderdi Hāq saña kitāb
‘Āşıḳlara feth oldı bāb ey derde dermān Muşṭafā

Uyan saña irdi Hāḳa ‘aşḳ zincirin boyna taḳa
Tā Hāḳ cemāline baḳa ey nūr-ı cānān Muşṭafā

Medh eylemek seni muḥal meddāḥuñ ola zü'l-celāl
Muḥyî kuluña kıl vişāl ey Ḥaḳḳa mihmāñ Muştafa

374

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Ḥaḳ cemālın isteyüp ḥayrān olan gelsün berü
Cān u nefsi zebḥ idüp ḳurbān olan olan gelsün berü

101a

‘Aşḳ şarābın sākiden içüp şafā vü zevḳ iden
Düşüben bî-hüş olup mestān olan gelsün berü

Rüz u şeb derd-i Ḥudādan āh u feryād eyleyen
Gözlerinden ḳan aḳup giryān olan gelsün berü

Fāñiye meyl itmeyüp bākīye ḥıdmet eyleye
Rabbine ḳulluk idüp sulṭān olan gelsün berü

Muḥyi meydān içre başın ṭop idüp cevlan iden
Maḥv olup meydān-ı Ḥaḳda fān olan gelsün berü

375

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Niyāz-ı ‘arz-ı ḥācāta ulu dergāhumuz vardur
Velî cāndan münācāta bizüm Allāhumuz vardur

Ḳılavuzlar bizi Ḥaḳḳa ḳomaz rāh-ı ḳalāletde
Ḳulı Mevlāsına ilter Resūlallāhumuz vardur

Ṭariḳat ehliyüz şūfî bizi şanma ḳurı da' vî
Giceler ḳılaruz zārı seḫerde āhumuz vardur

Ṭariḳ-i Ḥaḳḳa her kāmıl birer yoldan sülūk eyler
Bizüm semt-i ḥaḳīḳatde bir özge rāhumuz vardur

Günehkāram diyü Muḥyî ümīdün kesme Allāhdan
Muḥammed Muştafa gibi şefā' at kānumuz vardur

376

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

101b

“Küntü kenz”üñ sırrısan sırr-ı nihānı sendedür

“Lī-ma‘ allāh”uñ rumūzı vü ‘ayānı sendedür

Sen seni bildüñ ise cümle cihānı añladuñ

Zāhir ü bāṭın kamu ‘aşkuñ nişanı sendedür

Senüñ içün devr ider bu kā’ināt leyl ü nehār

On sekiz biñ ‘ālemüñ muṭlaḳ nişanı sendedür

Zāhidā gitme yabana iste sende bul seni

Nüşa-ı ḥasen bugün cümle me‘ānī sendedür

Sen seni bilmek dilerseñ ‘ālem-i ma‘nāya gel

Cümle ‘ilmüñ Muḥyiyā sırr-ı ‘ayān-ı sendedür

377

Nuṭṭıyāt-ı Şeyḫī Vefāt 1145

mef‘ülü mefā‘ilün mef‘ülü mefā‘ilün

Ey dil nice bir zevḳ ile ḥandān olasın sen

Ey göz demidür derdile giryān olasın sen

Birgün ola cān murḡı çıḳa gide kafesden

Ey ten giresin yirlere ‘uryān olasın sen

Bir laḫza amān bulmayasın dost ecelden

Ger ḥükm idesin yile Süleymān olasın sen

102a

Yazdıḳlarını nāmede bir bir oḳuyasın

İtdiklerine anda peşīman olasın sen

Ḥayvān gibi dünyāda yatup yirsın içersin

Ey Şeyḫī kaçan olaki insān olasın sen

378

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Ḥaḳdan özge kimdür ey ḡafīl ene’l-ḥaḳ söyleyen

Bâtında âb u gülden kendin eyler âşikâr

Ḥaqqı bâtıldan nice fark ide her qalbi qara
Anı idrâk itmez ilâ sâlik-i kâmil ‘ayâr

Görinen her heykel-i maḥsûsı âdem şanmasın
Cânavardur iki ayaklı ki tende cânı var

Her ne dil kim şûrete aldandı oldu put-perest
Put-şiken ol tâ Ḥalîlâsâ ola gülzâr-ı nâr

Âb u dilden münkirin şûretdür ancak gördüğü
‘Ârif iseñ Şeyḥiyâ sen eyle şûretden nazâr

379

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Hiç tılısm-ı küntü kenze bulmadı kimse fütûḥ
İçmeyince ‘aşq elinden her seḥer cām-ı şubûḥ

102b

Ḡarq ider mülk-i vücûdum qaynasa tennûr-ı ‘aşq
Zerrededür dünyâ yanuñda qatredür tûfân-ı Nûḥ

Şeyḥiyâ vuşlat dilersen ğayrısın terk eylegil¹⁵⁴
Rûḥ-ı Aḥmeddür tılısm-ı kenze miftâḥ-ı fütûḥ

380

Ḥazret-i Fethî

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Gülsitân-ı tevḥîde gir ezher-i tevḥîd ile
Pür-ziyâ it qalbüñi gel enver-i tevḥîd ile

Terk idüp nâsût ilini ‘âlem-i lâhûta geç
Vuşlata irdi irenler rehber-i tevḥîd ile

Ma‘ den-i esrâr-ı Ḥaqq olmak dilerseñ ‘ârifâ
Ḥâne-i qalbüñi zeyn it cevher-i tevḥîd ile

¹⁵⁴ terk eylegil: eylegil terk, nüsha.

Ka‘be-i vaşl[ın]a irmek dileyen ‘âşıkları
Yaralar külli vücūdın hançer-i tevḥīd ile

Fethiyā müstağrak-ı ‘aşk-ı Hudā olduğda cān
Farğa gelmez cem‘ olur ol server-i tevḥīd ile

381

mef‘ ūlū mefā‘ īlūn mef‘ ūlū mefā‘ īlūn

Hamduñla dilüm gūyā dünyā vü eger ‘uqbā
Şermende-i ihsānum her demde eyā Mevlā

103a

Cürm itdüm rızķum kaç‘ eylemedüñ aşla¹⁵⁵
Muḥket mi baña itmek ni‘ metlerüñi aḥşā

Fazluñla olur vāşıl bi’l-cümle gelen yağmā
Ġāyetle güzel itdüm her ḥālümü dörd yana

Maḫşūdum odur senden raḥm eylesesin ferdā
Cürmüm ola hep mağfūr kıldıkca beni iḥyā

Eyle kereme mażhar şıfır vü eger kübrā
Fethī ḳuluñı her dem ey şānı olan a‘ṭā

382

mef‘ ūlū mefā‘ īlūn mef‘ ūlū mefā‘ īlūn

Sultāñum ‘ālī-şānum ihsān u ‘ināyet ḳıl
Al elümi sultānum ihsān u ‘ināyet ḳıl

Ḳaldum şeb-i fūrķatde mest ü ğam u ḥayretde
Ḳoma beni ḥasretde ihsān u ‘ināyet ḳıl

Resm oldı dile nāsūt şan yazdı anı yāķūt
Hay ola dile lāḥūt ihsān u ‘ināyet ḳıl

Vir bāde-i vuşlatdan içüp ḥum-ı vaḥdetden
Ḳurtar anı keşretten ihsān u ‘ināyet ḳıl

¹⁵⁵ Bu mısradā vezin kusurludur.

Fethî kûlunuñ cânı vaşla ire erzânı
Cânda bula cânânı ihsân u ‘ inâyet kıl

383

mef‘ûlü mefâ‘îlün mef‘ûlü mefâ‘îlün

103b

Deryâ gibi cûş itdün ‘ ummân olacağ gönlüm
Feryâdı çü sen itdün giryân olacağ gönlüm

İtdün nice ‘ işyânı hâlün nic’ olur cânı
‘ Afvitmez ise haķanı sūzân olacağ gönlüm¹⁵⁶

Bir nazar ile raḥmân luṭf ider ise hey cân
Derdine olur dermân ḥandân olacağ gönlüm

Bir yirde qarâr itmez bir menzili dâr itmez
Hiç mazḥarî yâr itmez ḥayrân olacağ gönlüm

Vaḥdet iline yitseñ ğayreti tarḥ itseñ
Fethîyi de mest itseñ mestân olacağ gönlüm

384

mef‘ûlü mefâ‘îlün mef‘ûlü mefâ‘îlün

Fazluñla açılsun dil luṭf eyle bize Mevlâ
Bezmünde içilsün mül luṭf eyle bize Mevlâ

Eyle bize yâ Rab müstağrak-ı tevḥîdün
Efnâ-yı vücūd-ender luṭf eyle bize Mevlâ

Zâtuñ idelüm maṭlab sür cümle sivâyı hep
Vîrân dili sen yâ Rab luṭf eyle bize Mevlâ

Fürkatle işüm efgân kıl derdüme bir dermân
Ḳaldum serseri gerdân luṭf eyle bize Mevlâ¹⁵⁷

104a

Fethî kûluñı Mevlâ ‘ aşkuñla idüp şeydâ
Sen anda ola peydâ luṭf eyle bize Mevlâ

¹⁵⁶ Bu mısırada vezin kusurludur.

¹⁵⁷ Bu mısırada vezin kusurludur.

385

Nuṭṭıyât-ı Seyyid Seyfî Vefât 1010

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Mürtezânuñ çâkeriyüz muḳtedâmuz Muştafa

Tütüyâ-yı dîdemizdür ḥâk-i şâh-ı evliyâ

İki gözle nice bakmazsın seversin Âlini

Ḳurretu’l-‘aynuñ birisidür Ḥasan Ḥalku’r-Rızâ

Mâtem eyle boyanup ḳanuñla ol gerçek şehîd

Tâ refîḳüñ ola her yerde Ḥüseyn-i Kerbelâ

Gir ‘ibâdet-ḥânesine giy melâmet şâlinı

Göstere nûr-ı cemâlün saña hem Zeyne’l-‘abâ

Gel Muḥammedden işid kim evvel ü âḥir nedür

Vâriş-i ‘ilm-i “ledün” nün Bâḳırî ḥayru’l-verâ

Yetmiş iki milletün hiç biri nâcî olmadı

Mezheb-i Ḥaḳ isteriseñ Ca‘ferî ol dâ‘imâ

Zehr-i cevri düşmeni yutdun velâyet sendedür

Ḥazret-i Mûsî-i Kâzımdan irişdiyse du‘â

104b

Pîr-i irşâdısın ey şâh-ı velâyet el-meded

Gel yetiş men pâymâle yâ ‘Alî Mûsî’r-Rızâ

Gel taḳî ol cânile sırr-ı Muḥammed gör nedür

Dîn-i Ḥaḳda vâcib oldu mü’min isen etḳiyâ

Ol ‘Aliyye’l-Mürtezânuñ sırrıdur zât-ı Naḳî

Pâk-mezheb pâk-meşreb şaf dildür evliyâ

Ḥulḳıdur anuñ Ḥasan gözler mevâli ‘askerün

‘Askeri ol cânile toḡsun güneş gibi ziyâ

Gözlemekden yüzine diksün hidâyet şancaḡın

Gün gibi bir gün toğa tā Mehdī-i şahib-livā

On iki burc-ı hidāyetdür Nizāmoğlu¹⁵⁸ bular
Fırka-ı Nācī ola bunlara iden iktidā

386

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Ben muhibb-i ehl-i beytem sevdigümdür Muştafā
Bende-i āl-i Resūlem pādīşāhum Murtezā

Cān u dilden kulıyam kurbānıyam dergāhınūñ
Kurretü'l-‘ ayn-ı Muḥammeddür Ḥasan Ḥulku'r-rızā

Ṭāñ mıdur sīneme çekmem şerḥalar¹⁵⁹ ṭağlar yaḳup
Biñ cefā ile şehīd oldı Hüseyin-i Kerbelā

105a

Nice bağrum pāre pāre yara yara olmasun
Yetmiş iki pāre oldı Ḥazret-i Zeyne'l-‘ Abā

Ey ḥavāric bilmedün Muḥammed Bakır [sen]
Şad-hezārān la' net olsun ey bī-ḥayā¹⁶⁰

Ca' fer-i Şādık İmām her dü ' ālemdür bugün
Mü'min iseñ gāfil olma iktidā it iktidā

Bergüzīn-i āl-i Aḥmed muḳtedā-yı ehl-i dīn
Ḥazret-i Mūsī-i Kāzım yolına cānum fedā

Nice biñ a' mālārın ' aynın açar sürse yüzün
Münkir olma ey münāfık merḳad-ı Mūsī'r-Rızā

Mütteḳī olan bilür kimdür Taḳī kimdür Naḳī
Müşrik olan ne bilür kimdür bugün āl-i ' abā

Şāh Ḥasan el-‘ Askerinūñ ' askeri olmaḳ gerek

¹⁵⁸ Nizāmoğlu: Seyyid Nizāmoğlu, nüsha.

¹⁵⁹ Ṭāñ mıdur sīneme çekmem şerḥalar: Sīneme çekmem şerḥalar ṭāñ mıdur, nüsha.

¹⁶⁰ Bu mısrada vezin kusurludur.

Rûz-ı mahşer olmayasın tâ ki bunlardan cüdâ

Hâk-i pâyine yüzün sürmek Muḥammed Meḥdî'nün
Sen müyesser eyle Seyyid Seyfîyi bârî Hudâ

387

‘Acem

mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün fe‘ ülün

Îlâhî koma benlik bende yâ Rab

Vücûdum bî-vücûd it sende yâ Rab

Gönül âyinesinün sil ğubârın

Hemân sen ol görinen anda yâ Rab

105b

Baňa nuruñdan iḥsân eyle bir göz

Cemâlün seyr ideyüm anda yâ Rab

Gönül ister ezel ol “küntü kenz”i

İrişdür ‘aşkuñ ile anda yâ Rab

Cihânı görmeyüm bağıdıķça hergiz

Seni görem baķarsam ķande yâ Rab

Hemân sensin senüñdür cümle varlık

Fenâdur her görinen bunda yâ Rab

İrişdür Seyfîyi¹⁶¹ķurb-ı vişâle

Ķuluñdur ķalmasun yabanda yâ Rab

388

Beste-nigâr

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Yâ Îlâhî cümle sensin cümle sen

Sen tırurken dimezem ki baňa ben

Zât-ı Hâķķa vâşıl olmaz ol kişi

Geçmeyince cümle kendi kendiden

¹⁶¹ Seyfîyi: Seyyid Seyfîyi, nüsha.

Rü 'yet-i dīdār-ı dost olmaz naşīb
Nār-ı ' aşka yanmayınca bu beden

Cümle varlık varlığıñdur var u yok
Varlığıñdur varı yoğı var iden

Ben baña baksam görünmez baña ben
Görinen dīdār-ı Hākdur cümleden

Ben de bildüm ki bilinmez Yaradan
Kişi kendin çıkmayınca aradan

Görinen Hākdur gören Hāq gösteren
Yā Nizāmoğlu iki görmek neden

389

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün
Gözinden ehl-i inkāruñ nihān-ender-nihānsın sen
Muvahhid kande kim baksa ' ayān-ender-' ayānsın sen

Çü sensin evvel ü āhir dağı hem bātın u zāhir
Mekānuñ lā-mekān bī-şek kamu kevn ü mekānsın sen

106a

' İcābet baħr-ı vaħdetsin dü-' ālem cümle emvācuñ
Kenārı ka' rı yok bahr-ı ' amīk-i bī-girānsın sen

Gözümdeki gören sensin dilümde söyleyen sensin
Semi' üms, n semā' ımsın benüm cānumda cānsın sen

Bu yanmağdan yakılmağdan murāduñ Hāksa ey şūfī
Vücūduñ aradan maħv it nazar kıl gör ne kānsın sen

Vücūduñ varlığın Seyyid Nizāmoğlunuñ al getir
İrişdür vaşlına anı hayāt-ı cāvidānsın sen

390

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Mülk-i merdân-ı Hudânuñ kârı zıkrullâh olur
Tâlib-i dîdâr-ı Hâkkuñ yârı zıkrullâh olur

‘İzzet-i Mevlâ dilerseñ iki ‘âlem terkin ur
Sâlik-i râh-ı Hudânuñ kârı zıkrullâh olur

Ehl-i derd ol söyle bî-derdin sen isen oldura
Dilde pinhân âşıkuñ esrârı zıkrullâh olur

Gitmesün Seyyid Nizâmoğlu dilinden zıkr-i Hâk
Ehl-i tevḥîdüñ müdâm güftârı zıkrullâh olur

391

106b

Aḥmed ‘İzzeddîn Vefât 1152

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

Nedür işbu zuhûruñ içre pinhân olduğıñ cânâ
Nedür bu isti‘âduñ içre seyrân olduğıñ cânâ

Ḳamu maḥlûḳ-ı mevcûdât olupdur zâtına âyât
Nedür ma‘rûf-ı her erbâb-ı ‘irfân olduğıñ cânâ

Buyurduñ len-terânî ru’yetüñ ‘âlemde olmazken
Nedür bu cümle eşyâdan nümâyân olduğıñ cânâ

Cihât hem emâkinden münezzeh zâtın âmennâ
Nedür şol münkesir dillerde mihmân olduğıñ cânâ

Firâkuñ derdine ger mübtelâlar olsa ‘uşşâkuñ
Nedür sevgüñ ile anlarda her ân olduğıñ cânâ

Devâsuz derde düş olmışsa çün bu Aḥmed ‘İzzî
Nedür derdine derdüñ ile dermân olduğıñ cânâ

392

fâ‘îlâtün fâ‘îlâtün fâ‘îlâtün fâ‘îlün

Burc-ı dilde şems ü raḥşānum Muḥammed Muştafâ
Rûḥ-ı serde mâh-ı tâbānum Muḥammed Muştafâ

‘ Âşık-ı dildâre kim müştâk u ednâ kuluñam
Cisme cânım cāna cānānum Muḥammed Muştafā

Zāhir ü bāṭınumuz zabt itdi ‘ aşkuñ ‘ askeri
Maṭlabum sevgili sulṭānum Muḥammed Muştafā

Bāğ-ı ‘ aşkuñda hezārāsā fiğānam el-amāñ
Gül yüzün göster kerem-kānum Muḥammed Muştafā

107a

Kıl şefā‘ at Derviş ‘ İzzeddīn ğarībūndür senūñ
Ma‘ den-i elṭāf u iḥsānum Muḥammed Muştafā

393

mef‘ ūlū mefā‘ ĩlūn mef‘ ūlū mefā‘ ĩlūn

Ey göñlüme dildārum yol vaşluña ne yüzden
Mülk-i dile sulṭānum yol vaşluña ne yüzden

Ey maḳşūd u maṭlūbum ey cān ile mergūbum
Ey sevgili maḥbūbum yol vaşluña ne yüzden

Ey derdüme çāre-sāz cān saña ider pervāz
Eyle aña keşf-i rāz yol vaşluña ne yüzden

Ey gülşen ü gülzārum ey mūnis u ğam-ḥ’ārum
Ey şāhib-esrārum yol vaşluña ne yüzden

Ey māye-i ikrārum ey gülbin-i ezhārum
Ey ḳulzūm-i envārum yol vaşluña ne yüzden

Vaşluña irersem ger eflāke irer bu ser
Bu ‘ İzzī hemīşe dir yol vaşluña ne yüzden

394

mefā‘ ĩlūn mefā‘ ĩlūn mefā‘ ĩlūn mefā‘ ĩlūn

Reh-i Ḥakda biḥamdillāh ki dosta āşināyuz biz
İrādet ehli dervişüz mürid-i Muştafāyuz biz

Füyüzāt-ı İlāhīyle bu dil-ḥāneyi ma‘ mūr

Begüm zāhirde bātında tufeyl-i evliyâyuz biz

107b

Olup şūfî vü sâfî māsivâ'llāhdan muşaffâyuz
Şarābın şafın içdik hāletile pür-şafâyuz biz

Bırakdık külli sevdâyı irişdik cezb-i Mevlāya
Sevişdik tā ezel 'ahd eyledik şāhib-vefâyuz biz

Fenābillāh beķābillāh maķāmında idüp cevlan
Oluban 'aşık-ı müştāk müheyyā-yı liķâyuz biz

Sülūk it 'İzziyā keşf eyleme esrāruñ aġyāra
Olur aḥvālümüz bilmez ki 'uşşāk-ı 'Hudâyuz biz

395

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Mecnūnam meyl eylemem ben ġayra Leylā isterem
Māsivāya virmezem gönlümi Mevlā isterem

'Āşıkam 'aşkdandur aşlum bu meķānumdur benüm
Neylerem bu süflīyi ben cāy-ı a' lā isterem

'Aşķile irdüm ere hem mażhar oldum sırra ben
Bezī-i feyze 'aşķile bir mest ü şeydā isterem

'Aşķa itdüm iķtidā çün reh-nümāmdur 'aşķ benüm
Ben refīķem bī-pāk ü pervā isterem¹⁶²

Nefy-i aġyār eyledüm ben dosta virdüm gönlümi
Cism ü cānum yoluña işār u efnā isterem

108a

Rāh-ı 'aşķda merd olan merdān-ı Hāķķın 'İzziyā
Hāk-i pāyuñ dīde-i cānum tūtiyā isterem

396

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Düşdi dil dost derdine bu derde dermān istemem

¹⁶² Bu mısrada vezin kusurludur.

İsterem kim arta her dem aña noķşān istemem

Dost birdür sevgi birdür gönlümi virdüm bire
Maķşad oldur andan özge cāna cānān istemem

Zehri sükker derdi dermāndur bu mecrūh ķalbüme
Cevri rāhat ķahrı iķsān ğayrı iķsān istemem

‘Āmilüm faķr-ı cihāñuñ ķulı eyle ‘İzziyā
Maķlabumda rehzenümdür ad ile şan istemem

397

müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün

Ey derdüme hem-dem olan gel yanalum senüñile
Ey sırruma maķrem olan gel yanalum senüñile

Taķşıl idüp pür sūz-ı āh zıkr-i Ğudāya ķıl penāh
Her rüz u şeb bî-ġāh ġāh gel yanalum senüñile

Eyleyelüm zār u fiġān çeşmümüz olsun ħün-feşān
Bulunca cānānını cān gel yanalum senüñile

Bu oldı ħāl-i enbiyā bu oldı kār-ı evliyā
Şıdkile biz de ‘İzziyā gel yanalum senüñile

398

mefā’ ilün mefā’ ilün mefā’ ilün mefā’ ilün

108b

Benüm hicr āteşine yandıġum sūzān olandan şor
Bu derde nālışüm keyfiyetüm nālān olandan şor

Dü-çeşmüm ħāb-ı rāhat görmez oldı āb-ı ħünāveş
Bu ħāli ben gibi bir ‘āşık-ı giryān olandan şor

Gerekdür bāġ-ı ‘ālem içre bülbul gibi feryād çün
Vaşl¹⁶³-ı yāre ‘adet bu yüri efġāñ olandan şor

Bu ‘İzzî gibi şad-pāre olanların ne olduġuñ

¹⁶³ Vişāl: Vaşl, nüsha.

Maḥall-i künc-i vuşlat kâmil-i insân olandan şor

399

Nuṭḫiyât-ı Şemseddîn Muhammed Bin ‘Alî El-Tebrizî Vefât 645

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

Bu ‘aşka yoldaş olalı xomışam nāmūs u ‘ārı

Devāsuz derde düş oldum kıluram âh ile zārı

Gezerken kendi ḥālümde ‘aceb sevdāya düş oldum

Gözüme zerrece gelmez fenâ iklîminüñ varı

Ḥaḳîḳat bülbülün gör kim yine feryāda başlamış

Meger kim nev-bahār olmuş öñine düşdi gülzārı

109a

Ḥaḳîḳat bülbülün gör kim fenâ gülzāra meyl itmez

Bilür mevsimi tîz geçer çekerler pāre-i ḥārı

Ḥaḳîḳat ehliseñ derviş mu’aḥḥidlerden olıgör

Oḳı ‘ilm-i “ledüni”den gıyesün gizlü zü’nnārı

Gel imdi Şems-i Tebrizî fedâ kıl cānını Ḥaḳḳa

Cihānda baş u cān virmek budur ‘aşıklarun kārı

400

müstef‘îlün müstef‘îlün müstef‘îlün müstef‘îlün

Şol demki gördüm ben anı dīvāneyem dīvāneyem

Düşdüm cemāli şem‘ine pevāneyem pervāneyem

Bildüm beni buldum anı virdüm beni aldum anı

Terkeyledüm cism ü cānı cānāneyem cānāneyem

Ġavvāş-ı baḥr-ı vaḥdetem bildüm ene’l-ḥaḳ sırrını

‘Ummāna şaldum ḳaṭremi dūr-dāneyem dūr-dāneyem

Ben yār ile yār olmuşam şanma ki aġyār olmuşam

Ben āşinādan ġayrıya bîġāneyem bîġāneyem

Bir ‘aşḳ meyine sākîyem şol ‘aşıḳun ma‘şūḳuyam

Gel iç direm ‘ aşkıdan şarāb hum-ḥaneyem hum-ḥaneyem

Gel ey Ḥudāyı Şemseddīn bildüñ Ḥaḳı oldı yaḳīn
Söyleme sır eyleme fāş sır-ḥāñeyem sır-ḥāñeyem

401

müsteḥ ilün müsteḥ ilün müsteḥ ilün müsteḥ ilün

109b

Gördüm bu vechüñ ‘ aynuñı ‘ ayne’l-yaḳīn yā hū direm
Ger şūfī lādan dem urur ben her dem illā hū direm

[Ben] masivallāhı koyup geçdüm ḳālūñ ḥāline
‘ Ayne’l-yaḳīn gördüm Ḥaḳı her dem ben illā hū direm

Hem küfr ü hem imān benem hem büt ü hem ruḥbān benem
Hem cismile hem cāñ benem bilgil ki illā hū direm

Hem ‘ aşıkuñ ma‘ şūḳūyam ‘ aşkuñda benden özge yok
Kürsi vü ‘ arşa müsteḥ her şeyde illā hū direm

Hem zākirūñ zikri benem hem şākirin şükri benem
Hem şūfinūñ fikri benem ḳalbinde illā hū direm

Ey şūfiyān ey cāhilān laf urma Ḥaḳḳı bilmedüñ
Ben pehlüvān-ı vaḥdetem hem tığem illā hū direm

Ben Şemseddīnem toğmışam her dilberüñ vechindeyem
Ḥaḳḳı ‘ ayān görenlerüñ ‘ aynında illā hū direm

402

mef‘ ülü mefā‘ ilü mefā‘ ilü fe‘ ülün

Ey faḥr-ı cihāñ ḥāce-i kevneyn-i müzekkā
Erbāb-ı kerāmāta çü maḳşad-ı aḳşā

Zātuñdur olan vāşıta feyz-i ma‘ ārif
Şevḳüñdür iden āyine-i ḳalbi mücellā

110a

Ey mekteb-i ‘ ilmiñde şehā bir müte‘ allim
Ādem ki yed-i ḳudretle oldı mürebbā

İrişse senüñ ‘aşrına tâbi‘ ala idi¹⁶⁴
Feyyâza kelîm olmış iken Hâzret-i Mûsâ

Hay oldı kamu sırda gönüller nefesinden
İhyâ iden kılsa n’ola mu‘ ciz-i ‘İsâ

Şems anı yakmadı bugün âteş-i ‘aşkı
Yüz şuyı ele varmağa ol hâzret-i ferdâ

403

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün
Olupdur devletüm her dem kılursa tâli‘ üm bârî
Değişmem hicr-i vaşlına baña Hâk ırgüre yâri

Saňa ol dost için düşmen cefâ kılsa taḥammül kıl
Gülün didârına ‘âşık gerek hoş göre her hârı

Görürsin benüm aḥvâlüm eger zâhir eger bâtın
Bizümle çün ḥarîf olduñ gider ḥâṭırdan inkârı

Maḥabbet sūzı cân içre daḥı cândan olup nâzik
Bulunmaz dünyede maḥrem şaḥın keşf itme esrârı

‘Aceb ḥaddince Mevlânâ sözüñ Türkice nazm eyler
Kelâmından olur ma‘lûm kişinüñ kendi miḳdârı

404

110b

Nuṭṭiyât-ı İştibî Merḥûm
Nühfet

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün
Yâ İlâhî cānumuñ cānânı sen
Hem bu vîrân gönlümüñ sulṭânı sen

Ḳıl tecelli al beni benden saña
Çünkü olduñ bu dilüñ miḥmânı sen

¹⁶⁴ Bu mısırda vezin kusurludur.

Tâ ezel vahdet şarābuñdan şunup
Mest idersin bu dil-i nalānı sen

Bilmeyüp sağ u solum kılduñ deli
Baħr-ı ‘ aşka ğark idüp mestānı sen

Derdine her derdlinüñ senden devā
İştibinüñ derdinüñ dermānı sen

405

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Tecellā-yı cemāl ister gönül eglenmez eglenmez

Tesellā-yı vişāl ister gönül eglenmez eglenmez

N’ider ‘ aşık bu dünyāyı dilemez çünkü ‘ uķbāyı
Diler her dem tecellāyı gönül eglenmez eglenmez

Olupdur gözlerüm giryān daħı hem cigerüm puryān
Olaldan ħüsnüñe ħayrān gönül eglenmez eglenmez

Girüp gülzār-ı ‘ aşk içre gezerdin nār-ı ‘ aşk içre
Düşelden nar-ı ‘ aşk içre gönül eglenmez eglenmez

Budur İştibinin kārı kılur efgān ile zārı
Göreliden rüy-ı dildārı gönül eglenmez eglenmez

406

mefā‘ ilün mefā‘ ilün fe‘ ulün

111a

İlāhî derdlerüñ dermānı senden

Ḳamu ‘ aşilerüñ ğufrānı senden

Baňa dermān idüp derdin ‘ atā kıl
Ki cümle ‘ ālemüñ iħsānı senden

Şu kıl kim diliye vara suçını
Olur mı hiç anuñ dāmānı senden

Kime kim luḫfıla kılsañ tecelli

Görür ol luṭf-ı bî-pâyânı senden

Halâş eyle sen beni benligünden
Bula bu cân u dil ‘irfânı senden

Ḳapuña sâ’ilem geldüm İlâhî
Dilerem sen yine cânânı senden

Tecelli eyleyüp virgil teselli
K’ola her dem anuñ seyrânı senden

Ḥudâyâ râzı ol bu İştibîden
Bula hem ol daḥı Rıdvânı senden

407

mefâ‘îlün mefâ‘îlün fe‘ûlün

Baňa idüp hidâyet kılduñ ihsân
Müyesser eyleduñ luṭfuñla imân
Çü kılduñ gönümüz ‘aşkıñla giryân
Beni kıl cennet- zâtuñda sulṭân

[Beni] ‘aşkıñda şadıḳ kıl İlâhî
Baňa zâhir ola eşyâ kemâhı
Çü sensin cümleñiñ âḥir penâhı
Beni kıl cennet-i zâtuñda sulṭân

Bu dil varlıgum maḥv eyle yâ Rab
Gide gözümde cihân u cân u ḳalb
Gönül den mâsivâ naḳşı silüp at
Beni kıl cennet-i zâtuñda sulṭân

Gönül Ṭūrına çıḳdı Mûsî-i cân
Görem diyü kıılır ‘aşkıle efgân
Tecellî eyleyüp dirduñ çü ‘irfân
Beni kıl cennet-i zâtuñda sulṭân

Ḳamunuñ var durur senden ricâsı
Kiminuñ ḥürî vü ğılmân hevâsı

Bu İştibînüñ ancaḡ du‘ âsı
Beni kıl cennet-i zâtuñda sulṭân

408

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

111b

Gel berü ey ṭâlib-i Ḥaḡ maṭlab-ı a‘ lâyı gör
Cümle varlıḡdan geçüp ol zât-ı bî-hemtâyı gör

Mâsivâ ḥubbuñ gider ḡalbüñden ‘ âşık aç gözin
Ḥanḡâh-ı ‘ aşḡ içinde bunca ḡây u ḡuyı gör

Hü şarâbından içüp mest olduñise şūfiyâ
‘ Ayn-ı vaḡdetle naḡar kıl ol hüve’l-Mevlâyı gör

Bu tılısm-ı vaḡdeti feth itmek istersenḡ eger
Baḡr-ı zâta ḡarḡ oluban lâyı ḡo illâyı gör

Kendidür kendüsini ḡünküñ bilen ey İştibî
Burc-ı ‘ irfânda ḡalma sırr-ı avâdânı gör

409

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Kalmışam ḡayretde ben dildârı bilmem ḡandedür
Bülbül-i şūrıdeyem ḡülzârı bilmem ḡandedür

Tâ ezelden şöyle mest itmiş beni cām-ı elest
Gelmişem bir bezme kim ḡümârı bilmem ḡandedür

Çârsü-yı ‘ aşḡ içinde ḡün melâmet olduñ dil
‘ Arz-ı nāmūsı vaḡârı ‘ ârı bilmem ḡandedür

Gülsitân-ı vaḡdet içre eyleyüp bezm-i müdām
Mest-i bî-‘ aḡl olmuşam ḡârı bilmem ḡandedür

ḡünkü gitdi varlıḡum Ḥaḡ varlıḡı olduñ ayân
Cümle ‘ âlem yâr olup aḡyârı bilmem ḡandedür

Âteş-i ‘ aşḡile her dem ben yanarum İştibî

Bu ‘acebdür kim yine ol nârı bilmem kandedür

410

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

112a

Çıkalıdan Tûrına ‘aşkuñ gönül hayrân-ı ‘aşk oldu

Düşelden nârına ‘aşkuñ gönül püryân-ı ‘aşk oldu

Çü ‘aşkuñ bahırına taldum bilümi cümle yitürdüm

Vişâlün ‘ıydına irdüm bu cân kurbân-ı ‘aşk oldu

Sadâ-yı ‘aşk kûsın eyler kulağ hem dil anı söyler

Meşâm-ı cân anı neyler gözüm giryân-ı ‘aşk oldu

Kitâb-ı ‘aşk-ı cânânı okıyaldan gönül murğı

Gülistân-ı cemâlini görüp nâlân-ı ‘aşk oldu

Tecelli çün cemâlünden arar dil mülkini her dem

Anuñçün İştibî zühdün senün nâlân-ı ‘aşk oldu

411

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

‘Aceb şems-i haqîkat kim dü-kevn olmuş aña zerrât

‘Aceb yüzden anuñ yüzi ki âdemdür aña mir’at

Vücûdum nefy idüp lâdan ki işbât idüp illâdan

Beni hayrân u sergerdân ider bu nefyile işbât

Tecelli kılsa çün zâtı görenün maḥv olur zâtı

Gören hem gösteren anda degül ayru hemân ol zât

Vücûdum pes fenâ ile fenânuñ terkin efnâ kıl

Sarây-ı vaḥdet içinde bulasın tâ beḳâ bizzât

112b

Gel imdi Tûr-ı dil üzre ki vâkıf olasın cânâ

Nedür ol Mûsî-i ‘İmrân daḥı hem Tûrile miḳât

Saḅa hergiz haber olmaz şafâ-yı rü’yet-i Haḳdan

Murâduñ ise İştibî senün ḥûr ile [hem] cennât

412

Seyyid Muḥammed Ḥabībī Ḥalvetī Vefāt 1090

müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün

İtseñ naẓar her zerreẓe ḥurşīd-i ekvān gizlūdūr

Derdine dā'im 'āşık ol kim anda cānān gizlūdūr

Terk eyle baş u cānuñı aķıt dem-ā-dem yaşını

Gözden aķan her kaķrede ol baķr-ı 'ummān gizlūdūr

Fāñi bu bāġuñ gülleri bülbülleri sünbülleri

'Aşķ āteşine yan yüri anda gülistān gizlūdūr

Cānāña rāġıbsan eger cān u cihānı terk idüp

Sırruñda kıl anı taleb vaḥdetde 'irfāñ gizlūdūr

Seyyid Muḥammed Ḥalvetī tevḥīde şarf it kuvveti

İki cihānuñ 'izzeti devrāñ içinde gizlūdūr

413

müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün

113a

Didār-ı Ḥaķ ṭālibleri devrān iderler hū ile

'İyd-ı vişāl 'āşık ları devrān iderler hū ile

Ḳalb pasını gidermege dīdār-ı Ḥaķķı görmege

Esrār-ı Ḥaķķa irmege devrān iderler hū ile

Her kim ider zikr-i Ḥudā dilden gider ḥubb-ı sivā

Anuñiçün şubḥ u mesā devrān iderler hū ile

Derviş Muḥammed Ḥalvetī Ḥaķdan bilür [her] 'izzeti

Cümle Muḥammed ümmeti devrān iderler hū ile

414

müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün

Vīrāneler ma' mūr olur mīmār-ı zikrullāh ile

Maḥzūn gönül mesrūr olur esrār-ı zikrullāh ile

Nefsün ru‘ûnatı gider şûfî olup kalmaz keder
Dil zulmeti olup beder envâr-ı zîkrullâh ile

‘İrfân kapısı açılır bezme cevâhir saçılır
Varlıkla yokluk seçilür tekrâr-ı zîkrullâh ile

Deryâ bulunur kâtrede hürşîd görünür zerrede
Perde gider her kerrede ekşâr-ı zîkrullâh ile

Zîkr eyle Hakkı her zamân hem ‘âşîkâne hem nihân
Feyz-i Hudâ olur ‘ayân izhâr-ı zîkrullâh ile

415

113b

Nuṭṭıyât-ı Nazmî Efendi Vefât 1127

mef‘ûlû fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

Bahr-ı fenâda hâlik olan Ḥalvetîlerüz
Derd-i bekâya mâlik olan Ḥalvetîlerüz

Vuşlat yolında cân ile baş kayırmayup
Biz rehber ü mehâlik olan Ḥalvetîlerüz

İrseñ vişâl-i ka‘besine olmaya ‘aceb
Râh-ı Resûle sâlik olan Ḥalvetîlerüz

Vaḥdet iline irdi birer yoldan sâlikân
Beter aḥsenü’l-mesâlik olan Ḥalvetîlerüz

Ḳayd-ı sivâdan olmağîçün Nazmîyâ ḥalâş
Biz târik-i memâlik olan Ḥalvetîlerüz

416

8’li Hece Ölçüsü

Bir Leylîyi gördi gözüm
İns ü melek pervânesi
Bir cânâ düşürdüm özüm
Her cânuñ ol cânânesi

Şaldı ol şâh-ı fitne-zâ

Mülk-i dile cünd-i belā
Şimdengirü ola belā
Ma' mūr dil-i virānesi

Güle karşı ol 'āşıkān
Bülbülleri eyler figāñ
Ol şem' -i hüsni bî-gümāñ
Pîr ü cān-ı pervānesi

Oldı 'ināyet Nazmiyā
İrişdi cezbe-i Hudā
Bir dosta oldum āşinā
Kamu 'ālem bîgānesi

417

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

114a

Ma' rifetdür bu 'ibādetden bu tã' atden ğaraż
Ādem-i me' lun zuhūr ider bu hilķatden ğaraż

S' ay idüp seyr-i hilāfetden haberdār olagör
Kim zuhūr-ı seyr-i vahdetdür hilāfetden ğaraż

Niçün olmaz cümle 'ālem tãlib-i zevķ-i vişāl
Mağfiretdür kullara çün sebķ-ı rahmetden ğaraż

Mekteb ü be' yet ķapısı tevbe esmā dersidür
Sālikün tekmiḻidür vaż' -ı tãriķatdan ğaraż

Çünkü mebde 'dür me' ādı mümkünātuñ Nazmiyā
Yā nedür bilsem şa' ādetden şekāvetden ğaraż

418

mef' ūlū mefā' ilū mefā' ilū fe' ūlūn

Maḥbūb-ı Hudā zāt-ı şeref yār-ı Muḥammed
Maḥbūl-i İlāhî durur eṭvār-ı Muḥammed

Hep 'ālem ü ādem senüñ içün yaradıldı
Pes ' illet-i 'āşīyedür izhār-ı Muḥammed

‘Älemlere rahmet olıcaķ zāt-ı şerîfî
Bu ümmete ĥod maĥz-ı keremkâr-ı Muĥammed

Evvel gözine o şemsü’s-şeref görmeye efsûs¹⁶⁵
Pür itmiş iki ‘âlemi envâr-ı Muĥammed

114b Bir bende-i maķbûl-i Ĥudâsın saña müjde
Girdiyse ele rişte-i âşâr-ı Muĥammed

A‘mâlini aĥvâlini düstûru’l-‘amel it
Tâ keşf ola saña Nazmî esrâr-ı Muĥammed

419

mefâ‘îlün mefâ‘îlün fe‘ûlün

Ķo yaķsun ķüllî cismüm nâr-ı hicrân
Göñül şabr eyle şabr eyle şubûr ol
Olur elbetde birgün vaşl-ı cāñân
Göñül şabr eyle şabr eyle şubûr ol

Ne ķanlar nûş olunmışdır bu ilde
Ne âteşler saçılmışdır bu yolda
Ne ģayretler çekilmişdür bu yolda
Göñül şabr eyle şabr eyle şubûr ol

Gözünden akan eşk-i ĥasret-i yâr
Cigerde ķan-ı zaĥm-ı miĥnet-i yâr
Özünde ķan-ı dâĝ-ı fûrķat-i yâr
Göñül şabr eyle şabr eyle şubûr ol

Gice ol ehl-i derde yâr-ı dem-sâz
Seĥerde bûlbûl ile ol hem-âĝâz
Belâlar çek olasın maĥrem-i râz
Göñül şabr eyle şabr eyle şubûr ol

Aña ‘âşık dinür mi eyle inşâf
Ki nâr-ı ‘aşķa yanup olmaya saf

¹⁶⁵ Bu mısrada vezin kusurludur.

Bu Nazmîves idüp tebdîl-i evşâf
Gönül şabr eyle şabr eyle şubûr ol

420

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Gülşen-i tevḥîdi eylerseñ mekân
Derd-i ' irfânı bulursın râygân
Her seher bülbül gibi eyle figân
Zevk-i vaşl ile olasın şādumân

115a

Ol perîşân dâ 'imâ sünbül gibi
Cân yaqasın çāk it gül gibi¹⁶⁶
Eyle feryād u figân bülbül gibi
Olasın iqlîm-i sulṭāñ-ı cinân

Bağruñ olsun lâleveş ḥün-sitem
Ol benefşe gibi maḥzûn-ı elem
Ağlañuz mânend-i ceyḥûn-ı âdem
Dost cemâlün göre tâ kim cism ü cân

Şu gibi yüzün yire sür Nazmiyâ
Taşlar ile sîneni dög dâ 'imâ
İrişüp ' ummâna ğavvâş ol dilâ
Der-i tevḥîdi bulasın bî-gümân

421

müstef' ilün müstef' ilün

Çün dosta vâşıl olduñ
Ağla gözüm añla gönül
Maqşûda nâ 'il olduñ
Ağla gözüm añla gönül

Emmâre nefsum bî-amân
Ḥâlüm yamân oldı yamân
Dostum yüzün itdi nihân
Ağla gözüm añla gönül

¹⁶⁶ Bu mısradaki vezin kusurludur.

Kārum hemīşe hūr-ı h̃āb
Qalbüm harāb-ender-harāb
Olmadı gitdi fetḥ-i bāb
Ağla gözüm aña gönül

Yalvar Hudāya Nazmiyā
Eyle recā şubḥ u mesā
Şāyed ki fetḥ-i bāb ola
Ağla gözüm aña gönül

422

müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün
Haḫ nūrıdur rehber bize Nūrilerüz Şemsilerüz
Necm-i hedā dirlər bize Nūrilerüz Şemsilerüz

Dünyāyı tutdı şūrumuz 'aşq-ı maḥabbet kārumuz
Nūr-ı 'Alīdür gözümüz Nūrilerüz Şemsilerüz

115b

Hükm-i şerī' atde reşīd 'ilm-i tarīkatde ferīd
Sırr-ı haḫīkatde vaḥīd Nūrilerüz Şemsilerüz

Ef' ālümüz f' il-i şavāb aqvālümüz faşlu'l-ḫitāb
Bizde sūnnet bizde kitāb Nūrilerüz Şemsilerüz

Ebū Ḥanīf mezhebümüz Ḥalveti' zevḫ meşrebümüz
Nazmī tarīḫ-i Haḫda biz Nūrilerüz Şemsilerüz

423

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün
Hudāya lāyık işim yok şefā' at yā Resūlallāh
Reh-i Haḫda günāhum çok şefā' at yā Resūlallāh

Ne şāhib- menzilem¹⁶⁷ ne ḥālī irfān varına a' māl
Benem gāyetde bed-ef' āl şefā' at yā Resūlallāh

Benüm ḥālüm harāb oldu baña 'işyān ḫicāb oldu
Sañaçün intişāb oldu şefā' at yā Resūlallāh

¹⁶⁷ “menzilem” kelimesi sayfa kenarında düzeltme olarak kaydedilmiştir.

Çapıñdan eyleme merdūd cemālũñ ide dil meřhūd
İřiginden budur maķřsūd řefā‘ at yā Resūlallāh

Çuluñ Nażmĩyi redd itme çapıñdan eyleme mehcūr
Günāhuñ ide Hāķ mağfūr řefā‘ at yā Resūlallāh

424

fā‘ ilātũn fā‘ ilātũn fā‘ ilātũn fā‘ ilũn

Cehl-i ğaflet bu beřālet nefis-i nādānuñdadur
‘İlm-i hikmet zevķ-i řā‘ at řevķ-i Hāķ cānuñdadur

116a

Hāķ te‘āliye ‘ibādet eyle iřsān ile kim
Feth-i külli feyz-i ķuddūs cümle iřsānuñdadur

‘Anaşır -ı varlık yirine gelse haķan-ı vüçd
Külli yevm-i hũfĩ ře’n senũñ řānuñdadur

Ol ķadar ta‘zĩm ü tekrĩm eylemiş Mevlā saña
Kim nüçũm-ı eflāk ü mihr ü māh fermānuñdadur

Pādiřāh-ı kiřverĩ ma‘nĩ olursañ Nażmiyā
Hep melekler ins ü cin hıdmetde đĩvānuñdadur

425

fā‘ ilātũn fā‘ ilātũn fā‘ ilātũn fā‘ ilũn

Faħr-ı ‘ālem maħrem-i rāz olduğı şebdür bu şeb
Kā’ināt envār-ı raħmetle leb-ā-lebdür bu şeb

Nāme-i a‘māl-i ümmet ol řefĩ‘ maħřerde
Zĩver-i aħvā’-ı ‘afv ile müzehhebdür bu şeb

Müjdeler mağfired-cüyāñ-ı Hābĩb-i kibriyā
Meclis-i hāř-ı İlāhıde muħāřabdur bu şeb

Vaķtidür mi‘rāc-ı ümmide ‘urüc eyle Nażĩm
Vāřıl-ı mařlũb olur herkes mücerrebdür bu şeb

426

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Maḥzen-i sırr-ı Hudâdur Şeyḥ ' Abdulkâdirî

Lem' a-ı şems-i vefâdur Şeyḥ ' Abdulkâdirî

Şerbet-i tevḥîd-i zıkrullâh ile eyle ' ilâc

Ḥaste-i ' aşka devâdur Şeyḥ ' Abdulkâdirî

116b

Ġâfil olma sâlik-i râh-ı Hudâ ol kim sañâ

Rehber-i mülk-i beḳâdur Şeyḥ ' Abdulkâdirî

Nûr-ı ' aşkullâh ile pür kıl derûn-ı sîneni

Menba' -ı şıdk u şafâdur Şeyḥ ' Abdulkâdirî

Ḥalka-ı tevḥîd gûyâ cezm-i mehde hâledür

Nâzımâ anda ziyâdur Şeyḥ ' Abdulkâdirî

427

10'lu Hece Ölçüsü

Derd-i ' aşkile cân u gönülden

Gelün ' âşıklar devrân idelüm

Zevk-i şevk ile cümle bir dilden

Gelün şâdıklar cevân idelüm

Devr idüp dâ'im döner felekler

' Arşı tolaşup döner melekler

Ḥâşıl olsun dirseñ cümle dilekler¹⁶⁸

Gelün ' âşıklar devrân idelüm

Ka' beyi ḥaccâc tolanup durur

Göklerde bile şemsile kamer

Dönmezler ise münkirler eger

Gelün şâdıklar devrân idelüm

Elünde tesbîḥ itmekde devrân

Ḳuşlar havâda itmekde cevân

Biz de idelüm cevân u seyrân

¹⁶⁸ Bu mısırada vezin kusurludur.

Gelün ‘âşıklar devrân idelüm

Kol kola virüp devr itsün ‘uşşâk
Hûy-ı hâ bile hep tolsun âfâk
Nazmî kimi çün olmuşuz müştâk
Gelün şâdıklar cevân idelüm

428

mef‘ülü mefâ‘îlün mef‘ülü mefâ‘îlün

Yine reh-i ‘aşkuñda bûyân olayum dir dil
Şevkile gice gündüz giryân olayum dir dil

Cevgân-ı maḥabbetde yolında benem şāhum
Bir top-ı kaza gibi ğaltān olayum dir dil

117a

Sen gönçe güle karşı bülbül gibi sultānum
Her şām u şehir yine nālān olayum dir dil

Hurşid-i cemālūni göreli gönül gözi
Bu cezbe-i ‘aşkile hayrān olayum dir dil

‘Aşk âteşine yakup cân u dilini Nazmî
Şem‘-i ruḥuña karşı sūzān olayum dir dil

429

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

Kendi zātuñ bilmeyen bilsün mi nerdān nidügin
Nuṭqını fehm itmeyen añlar mı Qur‘ān nidügin

Laḥm u şuḥm ‘aşıyāb u demdür zātumuz dīn-keşe
Ol ne bilsün ādem ü ma‘nī vü hayvān nidügin

Olmayanlar pādīşāh-ı kişver-i ma‘nī begüm
Hiç bilür mi şevk-i cennet kesb-i insān nidügin

Qalbinūñ külliyyetin idrāk idenler bildiler
Ma‘rifet sırr-ı hilāfet nūr-ı imān nidügin

Biñ yıl ‘ömrüñ olsa dañı oqısañ yüz biñ kitāb
İrmedüñse mürşide bilmez süñ ‘irfān nidügin

Ben hele bildüm ki Naẓmī kāmīl insān olmadum
Kendin ādem añlar ammā bilmeyen cān nidügin

430

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

117b

Geçeyüm cān ile serden beni ‘aşkuñla şeydā kı
Haberdār olayum sırdan beni ‘aşkuñla şeydā kı

Geçür varlık hicābından ki zevk alam vişālünden
İçür vahdet şarābından beni ‘aşkuñla şeydā kı

Kodum meydān-ı ‘aşk içre ne kim var gayr-ı ma‘şūkdan
Bu bāzār-ı maḥabbetde beni ‘aşkuñla şeydā kı

Devādur ‘āşkuñ cānı fedā olmaḵ reh-i Ḥaḳda
Gürūh-ı sālīkān içre beni ‘aşkuñla şeydā kı

Semā‘-ı vecd-i ḥāletle bu Sālīk bendeñi yā Rab
Girince ḥaḳa-ı zikre beni ‘aşkuñla şeydā kı

431

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Yā Resūlallāh vişālün bendeñe iḥsān kı
Göreyüm ol ḥūb cemālün rü‘yetin her an kı

Yā Resūlallāh fūrḳatün āteşiyle yandı dil
Kevşer-i vaşluñla dola luṭfuñla erzān kı

Yā Resūlallāh derūnum ḥānesi oldı ḥarāb
Yaḳdı yaḳdı nār-ı hicrān derdūme dermān kı

Yā Resūlallāh [günāhum] ‘afv idüp¹⁶⁹ eyle ḳabūl
Eyleme red bu dil-i maḥzūnumı şādān kı

¹⁶⁹ günāhum ‘afv idüp: ‘afv idüp, nüsha.

118a

Yâ Resûlallâh mübârek gün yüzüñ vaşf itmede
‘Andelîbâsâ dem-â-dem bendeñe nâlân kııl

Yâ Resûlallâh bu Sâlik ‘âşıkunđur bî-riyâ
Beni de ‘uşşâkuñ içre fâ’ıku’l-Ḳur’ân kııl

432

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün
‘Âşıkı ma‘ şûka vâşıl eyleyen hû zikridür
Ṭâlibi maṭlûba vâşıl eyleyen hû zikridür

Ḳalbinüñ emrâzını nâ’ıl kıılup tenvîr iden
Cânını cânâna vâşıl eyleyen hû zikridür

Hû diyüp cevân eyleyen ‘âşıklara dahl eyleme
Seyr iden seyr itdüren vâşıl iden hû zikridür

Mâsivâ ḥubbuñ silüp dil ‘âlemün pâk eyleyen
Nûr-ı Ḥaḳḳile münevver eyleyen hû zikridür

Duymaḳ ister isen eger ‘ilmile dînden ḥaber
Sâliki ol ‘ilme vâşıl eyleyen hû zikridür

433

118b

Nuṭṭıyât-ı Ḥaḳḳî Efendi Vefât 1127

mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün
İlâhî gülşen-i cânım açılsun nev-bahâr olsun
Tecelli eyle sulṭānum şeb-i fūrḳat nehâr olsun

Şeḫerlerde niyâzum şu nesîmüñde ide ḥuşû
Diyüp ḳumrı-ı dil hû hû cemâle ḳarşu zâr olsun

Eger ḥar u eger güldür ḳamu tesbîḫine dildür
Baña bildügiñi bildür bu gizlü âşikâr olsun

Ḳul ile sırrı olup yâr aradan tarḥ ola aḡyâr
Gerekmez ḡayrı bir dîdâr Ḥaḳ ile Ḥaḳḳı var olsun

434

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Her nefesde bir tecelli-i Hudā ister gönül

Kendüye bu ğurbet içre āşinā ister gönül

Görmege āyinesinde pertev-i nūr-ı Hākı

Hāk-i pāy-ı Muştafādan tūtiyā ister gönül

Nice bir bāğ-ı fenādan zār ide dil bülbülü

Bir hāzān irmez gülistān-ı beķā ister gönül

Bir şeb-i mi‘ rāc için biñ şem‘ uyandur cānına

Şem‘ -i Hākda şeş-cihetden ziyā ister gönül

Devlet ü dünyā vü ‘ uķbā çünki tecrīd içredür

Ne ķabāya meyl ider ne ħod ‘ abā ister gönül

119a

Hākkiyā mahrem bulunmaz rāz-ı ‘ aşķa bu zamān

Hāk-ı ‘ ālemden anuñçün ihtifā ister gönül

435

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Yā Resūlallāh cemālün hoş gülistāndur baña

Ruĥlaruñdan her biri verd-i ħandāndur baña

‘ Ālemün rüy-ı siyāhı ‘ aksidür ģisūlaruñ

Her biri bir deste sünbül baña reyĥāndur baña

Devr-i ĩcād içre oldı ruĥlaruñ şakķu’l-ķamer

Anı taşdıķ eylemek hoş dīn ü ĩmāndur baña

Çeşm-i Hāk beynün ki oldı vaşf-ı “māzāğa’l-başar”

İtifātı nūr-ı baĥş-ı dīde-i cāndur baña

Dir bu Hākķī ķıl tecelli çün nefis āĥir ola

Kim cemālün göricek cān virmek āsāndur baña

436

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Tālib-i derd olmayan dermāna vāşıl olmadı
Toprağa yüz sürmeyen 'ummāna vāşıl olmadı

Çekmeyen beytü'l-hazandan miḥnet Ya' kūbveş
'Āķibet ol Yūsuf-ı Ken' āna vāşıl olmadı

İçmeyen sāķī-i Ḥaķdan feyz-i cām-ı ma' rifet
'İlmile baḥr olsa da raḥmāna vāşıl olmadı

119b

Cān u ten kaydında düşenler ki ey 'āşık bugün
Sırr-ı pāk-i ḥazret-i cānāna vāşıl olmadı

Kibr ü kīn erbābınuñ ĩmānı yokdur Ḥaķķıyā
Her kimüñ ĩmānı yok iḥsāna vāşıl olmadı

437

müstef' ilün müstef' ilün

Uyan behey ġāfil uyan
Dostuñ yūzi oldı 'ayān
Vişāl-i boyına boyan
Ḥüsnine baķ 'aşķına yan

'Āşık olan ider heves
Ḥıdmet ider bulur nefes
Āḥir kıırılır bu kafes
Bülbüle qalmaz āşiyān

Ey Ḥaķķı bulmadık fānī
Āḥire bezl it bu cānı
Bizden evvel gelen qanı
Kendiler 'uryān u püryān

438

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Yüzüñ āyāt-ı Ḥaķdan ve'd-ḡuḥādur yā Resūlallāh
Özüñ sırr-ı cenāb-ı kibriyādur yā Resūlallāh

Senüñ mâhiyetüñ ‘ ayn-ı hû el-ḥaḳ remzini eyler
Cihānda bu nazar Ḥaḳdan sañadur yâ Resûlallâh

Müdâm elde tutarsın vaḥdet-i zâtına tek câmin
Dilüñ her yâri pür zevḳ ü şafâdur yâ Resûlallâh

Ḳalupdur zûlmet-i zenb-i vücûd içre bugün Ḥaḳkı
Şefâ‘ at şem‘ ini yakşañ revâdur yâ Resûlallâh

439

mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün

120a

Yüzüñden okınur seb‘ ü’l-meşānî yâ Resûlallâh

Sözüñden ḥallolur ‘ aḳd-i me‘ ānî yâ Resûlallâh

Şadefdâr oldı ‘ âlem anda sen dürr-i yetim olduñ
Bulunmaz ‘ âlem içre saña şānî yâ Resûlallâh

Vücûduñ zât u esmâ vü şıfâta mazḥar olmaḳda
Cihānda kimsenüñ yokdur gümānı yâ Resûlallâh

İrişdür rûz-ı maḥşer Ḥaḳkıyı firdevs-i a‘ lâya
Ayaklarda ḳoma luṭf eyle anı yâ Resûlallâh

440

mef‘ ülü mefâ‘ ilün mef‘ ülü mefâ‘ ilün

Bir bülbül-i ‘ aşḳam ki güli ḥārı da bilmem

Yâri bilürem kendümi aḡyârı da bilmem

Ḥayrân olalı ‘ aşḳ-ı cemâline bu ‘ aḳlum
İdrâki nedür fikr-ile güftârı da bilmem

Dost uşbu‘ ı beyninde mişāl[i] ḳılamam ben
Şi‘ ri yazdum defteri eş‘ ârı da bilmem

Çün ḳalb-i teḳallübde muḳallibdür ancak
İnkârı nedür bilmezem idrâkı da bilmem

Her anda çü bir şānî zuhûr itdi yem-i ‘ aşḳ

Ḥaḳḳı̄ bu merâtib nedür eṭvârı da bilmem

441

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Menba' -ı 'ilm-i Ḥudâsın yâ Muḥammed Muştafa

Dem-be-dem feyz-i şenâsın yâ Muḥammed Muştafa

Her kelâmuñ mu' cize her kâruñ iḥsândur bize

Cânib-i Ḥaḳdan' atâsın yâ Muḥammed Muştafa

Taht-ı destüñdür saña tâc-ı Süleymân neylesün

Sen şeh-i mülk-i beḳâsın yâ Muḥammed Muştafa

Şerbet-i vaşluñla dermân eyle Ḥaḳḳı̄-ḥasteye

Sen ḳabûl eyle ricâsın yâ Muḥammed Muştafa

442

120b

Ḥüseynî Durak

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

'Âşık olan cigerüñ âteşe dağlar ağlar

Akıdup gözi yaşın şu gibi çağlar ağlar

Mübtelâdur bu cihân ḥalkı belâ-yı 'aşḳa

Ḥasteler inler bu miḥnetle şağlar ağlar

Yüz üzre sürinüp şular akar deryâya

Gözin eflâka diküp derdile tağlar ağlar

Ḥaḳḳı̄ ḳul bûlbûl olup her seḥer ağlar ağlar

Biñ bir ismile Ḥaḳḳı̄ zıkr idüp ağlar ağlar

443

mefâ' ilün mefâ' ilün fe' ülün

Menem bûlbûl gibi gülzâra ḳarşu

Ki zârem 'aşḳile ol yâre ḳarşu

İşiginde fiğân idüp direm dost

Eli bağlu ḳulam Ḥünkâra ḳarşu

Göreliden pertev-i nūr-ı cemālūñ
Yanar pervāneyem ol nāra karşı

Seherlerde tavāf idüp harīmūñ
Ki bīdār olmuşam dildāra karşı

Menem Hakkı sürüp dergāhına yüz
Oturdum ka‘be-i envāra karşı

444

mefā‘īlūn mefā‘īlūn fe‘ūlūn

Seherlerde eser bād-ı tecelli
Uyan hey gözlerüm vaqt-i seherde
Açılır gonce-i ihsān güli
Uyan hey gözlerüm vaqt-i seherde

Tecelli bāğına girmek dilerseñ
Hakikat gülleri dermek dilerseñ
Cemāl-i hazreti görmek dilerseñ
Uyan hey gözlerüm vaqt-i seherde

121a

Seherdür ehl-i zikrūñ cilvegāhı
Seherdür cümle vaktūñ pādīshāhı
Seherdür ehl-i derdūñ vaqt-i āhı
Uyan hey gözlerüm vaqt-i seherde

Yuyanlar çeşm-i nergisden bu hū‘ābı
Seher vaqti görürler māh-ı tābı
Gözin aç Hakkıdan işit hitābı
Uyan hey gözlerüm vaqt-i seherde

445

mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn

Elüm çekdüm bu ‘ālemden ferāgat ehli dervişem
El aldum kāmīl insāndan ‘irādet ehli dervişem

Eger az oldu eger çok na‘īm-i dehre meylüm yok

Ki aç oluram ki tok kanā' at ehli dervişem

Atarlar taşu dervişe kırarlar taşile şîşe
Melâmet itmeme endîşe melâmet ehli dervişem

Yüzüm rengi şolup döndi gözüm kan yaş ile yundı
Ciger ' aşk odına yandı harâret ehli dervişem

Görüp ol yâri nâz içre olup kâ'im namâz içre
Tutar Hakkı niyâz içre ' ibâdet ehli dervişem

446

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Bâtn-ı cîm içre bugün bir katreyem
Halvetiyem Halvetiyem Halveti
Katre içre mahv olupdur nice yem
Vaḥdetiyem Vaḥdetiyem Vaḥdeti

Ḳande seyr itsem baña birdür tarîḳ
Ḳaḳ ḫalîfemdür daḫı ni' me'l-refîḳ
On sekiz biñ ' âlem oldu baña dıyḳ
Vüs' atiyem Vüs' atiyem Vüs' atî

121b

Çünkü tutdum mürşid-i kâmil elün
Pâyuma âsân kıldı Ḳaḳ yoluñ
Gördi çeşmüm giderek vuşlat ilün
Rü' yetiyem Rü' yetiyem Rü' yeti

Bâtn-ı efnâda yâr oldu baña
Hem Hüdâyi yâr-ı ğâr oldu baña
Şeyḫ Fazlî çün medâr oldu baña
Himmetiyem Himmetiyem Himmeti

Ḳaḳḳ-ı mutlakdur baña Ḳaḳḳı diyen
Ehl-i Ḳaḳdur lâ-cerem baña uyan
Ey bu fûrḳat içre dâ'im hem-beyin
Vuşlatiyem Vuşlatiyem Vuşlati

447

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Feyz-i Hâkdur 'âşık-ı dil-hastenün sermâyesi

Nefha-ı rûhu'l-kudüsdür tıfl-ı cânun dâyesi

Kâmil olan bir dıraht muntehâdur sidreveş

Yir ü gögi cümleten tutmuşdur anuñ sâyesi

122a

On sekiz biñ 'âlemün tafşilini âdemde bul

Âdem-i kâmil durur bu cümleñ pîrâyesi

'Arş-ı kürsiden geçer murğ-ı dili pervâz ider

Şûretâ dervişün alçağdur egerçi pâyesi

Var "lî-ma' allâh"ı ta' zîm eyleyüp taqbîl kıl

Hakkıyâ Hâk kabzasıdur her velînin abası

448

Şabâ

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

Melekler hâzır olmuşdur niçün tevhide gelmezsin

Kamu ervâh dolmuşdur niçün tevhide gelmezsin

Hızr bunda oklar bunda erbâb-ı şafâ bunda¹⁷⁰

Gelenler cümle gelmişdür niçün tevhide gelmezsin

Çıkar evbâb-ı tevhide maqâm-ı 'arşa

Nefs-i tûfân yol almışdur niçün tevhide gelmezsin

Bulanlar Hakkıyâ Hakkı bulur tevhide şöyle kim

Anı bulmaz ne bulmuşdur niçün tevhide gelmezsin

449

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

Cemâlün şem' ine pervâne geldüm yâ Resûlallâh

O şem' e dâ'imâ ben yanageldüm yâ Resûlallâh

¹⁷⁰ Bu mısradaki vezin kusurludur.

O ŧem'ũĩ āteŧine yanmazsa ser-te-ser bendũm
Cihān-ı bĩ-beķāya yā ne geldũm yā Resũlallāh

Ķapuņa armaĝanum iftiķārumdur benũm ancak
Ķarĩm-i ķurba dervişāne geldũm yā Resũlallāh

122b

Ne deĩlũ mücrim ise Ķaķķı-ı zārı ķabũl eyle
Recāyı vā 'iķ-i iķsāna geldũm yā Resũlallāh

450

8'li Hece Őlķũsũ

'Arŧ u ķĩrsi levĥ-i ķalem

'Aŧķullāhdan devrān ider

Ervāĥ-ı ķudsiler her dem

'Aŧķullāhdan devrān ider

Naķŧibendĩ giryānları

Celvetĩnũ ĥayrānları

Ķalvetĩnin sekrānları

'Aŧķullāhdan devrān ider

Mevlānānuĩ fāiķleri

Abdallaruĩ ŧādıķları

Bir ũmmĩnũ 'āŧıķları

'Aŧķullāhdan devrān ider

'Āŧıķ ķalbinde yok keder

Nefsi bulmaz aĩa zafer

Cũmle nũcũm ŧems ũ ķamer

'Aŧķullāhdan devrān ider

Ŧavāfında ĥaccāc mũdām

Gķklerde melā'ik kirām

ŧām u seĥer eflāk Ķũssām

'Aŧķullāhdan devrān ider

451

8'li Hece Őlķũsũ

İden sensin kılan sensin
Ġayrı kim var Ġayrı kim var
Viren sensin alan sensin
Ġayrı kim var Ġayrı kim var

Nāzır sensin kâdir sensin
Ol evvel ü âhir sensin
Bâtın sensin zâhir sensin
Ġayrı kim var Ġayrı kim var

Sübhân sensin raḥmân sensin
Bürhân sensin sultân sensin
Bizüz emvâc ‘ummâñ sensin
Ġayrı kim var Ġayrı kim var

123a

Re’isümüzdür enbiyâ
Rehberümüzdür evliyâ
Mezâhirdür kamu eşyâ
Ġayrı kim var Ġayrı kim var

‘Unşurumuz Ḥüssâm ‘ayân
Ḳalbümüzdür ‘arş-ı raḥmân
Rûhumuzdur rûḥ-ı yezdân
Ġayrı kim var Ġayrı kim var

452

8’İ Hece Ölçüsü

‘Aşkuñ beni Mecnûn itdi
Dermân nedür dermân nedür
Eşk-i çeşmüm Ceyḥûn itdi
Dermân nedür dermân nedür

Ḥayrân olan fâiklere
Nâlân olan şadıqlara
Giryân olan ‘âşıqlara
Dermân nedür dermân nedür

Şevküñ şarâbuñ kanana

Semā‘ uruban dönene
‘Aşkuñ odına yanana
Dermān nedür dermān nedür

‘Aşkuñ ile sekrān oldum
Esrāruñla hayrān oldum
Abdāl olup ‘uryān oldum
Dermān nedür dermān nedür

Hüssām hiç kendüye gelmez
Gözleri yaşını silmez
Derdini kimseler bilmez
Dermān nedür dermān nedür

453

8’İ Hece Ölçüsü

Yarını kim bugün görür
Yarın anda yārin görür
Görmediyse bugün yārin
Kaçan yarın yārin görür

123b

Ehl-i tevḥīde gülenler
Ḥaḫkuñ emrini şayanlar
Ağyār ile yār olanlar
Yarın anda yārin görür

Olan ‘ahdinde tırmayan
Cān u ser terkin urmayan
Bunda cemālūñ görmeyen
Şanmañ Ḥaḫkı yarın görür

Laf uruban da‘vāyı ko
Ehl-i dille gavḡāyı ko
Yüri zāhid ferdāyı ko
Bugün gören yarın görür

‘Aşkullāhdan oldum sekrān
Esrārından oldum hayrān

Dil mir 'atullâhdur ihvân
Hüssâm anda yârin görür

454

8'li Hece Ölçüsü

Zerre şandugum yârenler
Meger şem' -i raḥmân imiş
Kaṭre bildüğüm erenler
Meger baḥr-ı 'ummân imiş

Baḥr-ı 'aşka dalmaz idüm
Rûhum nedür bilmez idüm
Kaḫbüm nedür bilmez idüm
Meger 'arş-ı raḥmân imiş

Bülbül gibi nâlân iden
İşüm gücüm efgân iden
Beni böyle sekrân iden
Meger 'arş-ı sübhân imiş

'Aşkuñ gerek şâhum bañâ
Cânıla ten olsun fedâ
'Āşık olan derviş saña
Meger ulu sulṭân imiş

Haḫ elinden içen müdâm
Bilmez olur kendin müdâm
Ḥafî olan sırlar Hüssâm
Meger kendin 'âyân imiş

455

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

124a

Feyz-i aḫdesden irişdi kaḫbüme âşâr-ı hû
Levh-i dilden zâhir oldı 'aynuma envâr-ı hû

'Aşḫ ile hû hû diyüp hûdan alalum bir sebaḫ
Perdeyi ref' idelüm keşf ola tâ esrâr-ı hû

Cümle ‘uşşāk Ḥaḳḳa vāşıl oldılar yâ hû diyüp
Nefyden işbâta idüp itdiler ikrâr-ı hû

Hû tecellisinden oldı kalb-i ‘âşık feyz-yâb
Eyledi kalbden tefeccür dillere enhâr-ı hû

Hû diyüp yâ hû hüviyet buldı Seyyid Şeref
Eyle da‘vet münkirini itmesün inkâr-ı hû

456

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

‘Aşķile gel Ḥaḳḳa ‘âşık olalum yâ hû diyü
Cân göziyle dost cemâlün görelüm yâ hû diyü

Baḳma bu fânîye dilden ğayrı sevdâ olmasun
Mâsivâyı tâ gönülden sürelüm yâ hû diyü

Dîde-i kalbün açılsun zıkr-i Ḥaḳile müdâm
Ḥalka-ı tevḥîde meclis kuralum yâ hû diyü¹⁷¹

Gel şarâbı lâ-yezâlıden içüp bir kaçresin
Mest olup mestâneveş çağıralum yâ hû diyü

124a

“Küntü kenz”ün sırrına vâķıf olursun mâ-ḥaşal
Gel erenler menziline irelüm yâ hû diyü

Pîşvâmuzdur bizüm sulṭân-ı kevneyn müctebî
Yolına Seyyid Şeref cân virelüm yâ hû diyü

457

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Ger şorarsan intisâb-ı zâtumuz kimdür diyü
Bülbül-i şûrîdeyüz eşref-i ‘Uşşâķiyüz
Gülşen-i vaḥdetde feryâd iderüz Allâh diyü
Bülbül-i şûrîdeyüz eşref-i ‘Uşşâķiyüz

¹⁷¹ Mecmuada bu mısranın yerine “Mest olup mestâneveş çağıralım yâ hû diyü” mısraı üstü çizili kaydedilmiştir.

Sırr-ı Aḥmed kânıdur ehl-i vefâdur kânumuz
Nûr-ı Aḥmed tercemânı reh-nümâdur pîrümüz
Hâşimî nesl-i Muḥammed Muştafâdur pîrümüz
Bûlbûl-i şûrîdeyüz eşref-i ‘Uşşâkiyüz

Biz şarâb-ı vuşlatı ‘âşık elinden içmişüz
Mest ü ḥayrân-ı cemâlüz cümleden el çekmişüz
Cân virüp Seyyid Şeref cânâna cândan geçmişüz
Bûlbûl-i şûrîdeyüz eşref-i ‘Uşşâkiyüz

458

mefâ‘îlün mefâ‘îlün fe‘ûlün

Ṭulû‘ itdi yine şems-i ḥaḳîḳat
Şerefrendik bu şeb elḥamduli’llâh
Muşaffâ oldu meclis kalkdı zûlmet
Şerefrendik bu şeb elḥamduli’llâh

125a

Gönüller iricek zevk ü şafâya
Bağılmaz çekilen cevri ü cefâya
İrişdik Ḥaḳ te‘âliden ‘atâya
Şerefrendik bu şeb elḥamduli’llâh

Ḥabîb-i kibriyâ faḥr-ı cihānuñ
Nebîler serveri kân-ı vefānuñ
Mübârek pâyine yüz sürüp anuñ
Şerefrendik bu şeb elḥamduli’llâh

İrüp arzû vişâl-i yâri her dem
Aḳıtdurdu gözümdeñ âb ile dem
Olup Seyyid Şeref yârile hem dem
Şerefrendik bu şeb elḥamduli’llâh

459

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

Ey risâlet taḥtınıñ sulṭân-ı şâh-ı enbiyâ
Eşref-i peygamberân müctebâ vü murtaẓâ

Sensin olan mazhar-ı nūr-ı tecelli-i Hudā
Merhabā ey fahr-ı ‘ālem nūr-ı ‘ayn-ı aşfiyā

Leyle-i mi‘râcda adın yâ Muhammed didi haķ
Nice biñ esrâra mazhar eyleyüp virdi sebaķ
‘Âşıķuñ Seyyid Şeref kırbân saña ey nur-ı Haķ
Merhabā ey fahr-ı ‘ālem nūr-ı ‘ayn-ı aşfiyā

460

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün
Be-gāyet itdigüm çoķdur şefā‘ at yâ Resûlallāh
Nihāyet cürmüme yoķdur şefā‘ at yâ Resûlallāh

125b

Nice yüz biñ günāh itdüm ne bir gün āh u vāh itdüm
Bu ‘ömrüm hep tebāh itdüm şefā‘ at yâ Resûlallāh

Seni özler hep ‘âşıķan ki sensin derdlere dermān
Fedā olsun saña bu cān şefā‘ at yâ Resûlallāh

Şerefeddīn-i bī-çāre derūnı şerha vü yāre
Günehkārum yüzi kara şefā‘ at yâ Resûlallāh

461

8’li Hece Ölçüsü

İşigine yüzüm sürdüm
Dostum nazar kıldı baña
Cemālini gördi gözüm
Dostum nazar kıldı baña

Karşusunda tırdum dīvān
Didüm cānum saña kırbāñ
‘Aṭālar eyleyüp ihsān
Dostum nazar kıldı baña

Didüm ey dīnüm imānum
Şefā‘ at kânı sulṭānum
Şefā‘ at eyle ‘işyānum
Dostum nazar kıldı baña

Resûl didi cennete yûri¹⁷²
Mâbeyni qabri minberi
Anda ‘ âlemlerüñ fahri
Dostum nazâr kıldı baña

Seyyid Şeref eyle sürûr
Sırr-ı Resûl itdi zühûr
Qalbüm îman ile pür-nûr
Dostum nazâr kıldı baña

462

8’li Hece Ölçüsü

126a

Ey ‘ aşık-ı şâdık kişi
Sübhâna yalvar şehirde
Akıt gözlerinden yaşı
Sübhâna yalvar şehirde

Al zenbûni kıl istiğfâr
‘ Afv ide cürmini her bâr
Kes ğayrıdan ümmîdüñ var
Sübhâna yalvar şehirde

Zıkr ile it qalbün âbâd
Ol her nefes handân u şâd
Feryâdına eyle imdâd
Sübhâna yalvar şehirde

Yağ vücûduñ ‘ aşq nârına
Gir haqîkat gülzârına
İRmege dost didârına
Sübhâna yalvar şehirde

Vaşıl-ı Haq oldu selef
İtme hevâ ‘ ömri telef
Tırma sen de Seyyid Şeref
Sübhâna yalvar şehirde

¹⁷² Bu mısırada vezin kusurludur.

463

11’li Hece Ölçüsü

Seni da‘vet itdüm eyle icābet
Benüm Muḥammedüm güzel Aḥmedüm
Gel seyr it ‘arşımı şems-i ḥidāyet
Benüm Muḥammedüm güzel Aḥmedüm

‘Āşıkuñam senüñ ben kerem-kānı
Senüñçün bir itdüm kevn ü mekânı
Şefā‘ at tahtınuñ sensin sultānı
Benüm Muḥammedüm güzel Aḥmedüm

Saña ümmet olan buldı sa‘ādet
Dünyāda āḥiretde oldı rāḥat
Ümmetüñ ‘afv itdüm çekme melāmet
Benüm Muḥammedüm güzel Aḥmedüm

Nebīler aḳdemi hem efḍalisin
Reseller eşrefi hem ekremisin
Mā uḫyī sırrınuñ sen maḥremisin
Benüm Muḥammedüm güzel Aḥmedüm

126b

Seyyid Şeref Ḥaḳdur faḥr-ı cihāna
Ḥabībüm ümmetüñ al gir cināna
Ben senem sen benem yokdur bahāne
Benüm Muḥammedüm güzel Aḥmedüm

464

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Maḥrem-i zāt-ı Ḥudāsın yā Muḥammed Muştafā
Muḳtedā-yı enbiyāsın yā Muḥammed Muştafā

Nūr-ı vechüñden yaratdı Ḥaḳ seni bī-iştibāh
Ol cemāle āşināsın yā Muḥammed Muştafā

Gözlerüm yaşına raḥm it ey nebiyullāh meded
Reh-nümā-yı enbiyāsın yā Muḥammed Muştafā

Kıl şefâ' at t̄alib-i d̄idāra sen yā Seyyidī
Sen şefī' -i eṭṭiyāsın yā Muḥammed Muṣṭafā

Bir za' īfem ümmetūñ bī-ṇāresiyem bī-nevā
Sen delīl-i aşfiyāsın yā Muḥammed Muṣṭafā

Çün ağardı mūy-ı seyr oldum 'alīl-i ihtiyār
İsterem Mevlā rızāsın yā Muḥammed Muṣṭafā

Mü 'minem mir'at-ı Hāḫdur bu degüldi beyt-i Hāḫ
N'ola görsem Hāḫ beḫāsın yā Muḥammed Muṣṭafā

Cism ü cānı fedā kıl dem saña lutf it bañā
Sen şehr-i mülk-i beḫāsın yā Muḥammed Muṣṭafā

127a

Hem şadıkam bir 'āşık-ı Bīṇāreyem geldüm saña
Göster vechūñ ziyāsın yā Muḥammed Muṣṭafā

465

fā' ilātūñ fā' ilātūñ fā' ilātūñ fā' ilūñ

Yā İlāhī düşdigüm yirde ḫoma ḫaldur beni
Nice demdür aḫlaram bir demde de güldür beni

Vaşlunuñ sevdāsına virdüm cemī' -i varumı
Müflisem bī-ṇāreyem nūruñ ile ṭoldur beni

Bir kerem-kān-ı Hūdāsın yā Kerīm ü yā Raḫīm
Raḫmet ü iḫsānınuñ deryāsına ṭaldur beni

Pādişāhum şol zamān kim da' vet idesin beni
Nūruñ ile it tecelli ba' dehu öldür beni

Baḫr-ı cennetde gezer Bīṇāreyem yā Rabbenā
Rūzgārūñ kıl muvāfiḫ vuşlata şaldur beni

466

mefā' ilūñ mefā' ilūñ fe' ulūñ

Öter bir bülbülem gülzāra karşı
Yanar bir pervāneyem dildāra karşı

‘ Aceb mestāneyem kendümi bilmem
Senüñ hayrānuñam didāra karşı

Sivānuñ zerre veş yokdur vücūdı
Anı vaż‘ eyleseñ envāra karşı

Egerçi çok durur ğāyet günāhum
Velī men tırımışam Settāra karşı

Getür Bīçāreyi vuşlat iline
Anı ağlatma sen ağyāra karşı

467

127b

müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün
Zātūñ şıfātuñ nāmıdur çün Vāhid ü Ferd ü Ehad
Yā kimden umsun derdlüler dermānı Allāh u’ş-Şamed

Cümleten ‘ ālem ser-te-ser nūr-ı şıfātuñdur senüñ
Ey lā-yezālī lem-yezel ey Qādir u Hayy u Ebed

Tevhīdini eyle naşīb olam şühūduñda bende
Qaldur sivāyı yā Mucīb olmasun ortada sed

Ey Hālķ-ı ‘ arz u semā itme bizi senden cüdā
Fazluñla vaşluñ kıl ‘ atā bī-çāreyem hem derdmend

Yā Rab kuluñ Bīçāreyi derdün ile āvāreyi
İrgür Hābībün sırrına zevķinde eyle bühremend

468

fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ ilün
Pādişāhā fazluñile ‘ āleme virdün vücūd
Cümle eşyā rüz u şeb tırmaz saña ider sücūd

Kimi ef’ āl ü şıfāta kimi zāta irdiler

Her kişi idüp tesellî eyledün ehl-i şühüd

‘Āşık u ma‘şūk beyninde görinen dürlü hâl
Ger nazar kılsaķ hāķīķat hep senüñdür yâ Vedūd

Qıl naşīb Bîçāreye vaşluñ sivāda kalmasun
Ola hāķķında anuñ zāhir nice āşār-ı bād

469

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

128a

Baña yoldaş olalı zātuñ senüñ
Her ne gelse acı vü tatlu senüñ
Ara yirde nesnesi yok kimsenüñ
Derd senüñ dermān senüñ derdli senüñ

Düşdüm ise ‘aşķına nolsam gerek
Dā’imā derdün ile yansam gerek
‘Āķibet bu hāl ile ölsem gerek
Derd senüñ dermān senüñ derdli senüñ

Gelmese gözüme uyķu ğam degül
Fazl-ı Hāķdan çün gönül hālî degül
Bu diyen sözler benüm sözüm degül
Derd senüñ dermān senüñ derdli senüñ

Luţf idüp kılsañ nazar Bîçāreye
Derd-i ‘aşķuñ merhem oldu yāreye
Çün bilindi gayrı girmez araya
Derd senüñ dermān senüñ derdli senüñ

470

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

128b

‘Aşķ elinden derdmendem yâ İlāh
Derd senüñ derdli senüñ dermān senüñ
Qullarına rahmet iden pādişāh
Derd senüñ derdli senüñ dermān senüñ

‘Āķil oldur ism-zātuñ fark ıder

Gice gündüz anuñ ile şevk ider
Raḥmetüñ yüz biñ günāhı ğarķ ider
Derd senüñ derdli senüñ dermān senüñ

Küllü eşyā yoĝiken var eyleyen
Kimin aĝyār kimini yār eyleyen
Güller içün bülbüli zār eyleyen
Derd senüñ derdli senüñ dermān senüñ

Kimini iķlīm-i sultān eyledüñ
Kiminüñ yirini gül-ḥāñ eyledüñ
Kimini ḥākile yeksān eyledüñ
Derd senüñ derdli senüñ dermān senüñ

Raḥmetüñ umar ğarīb āvāreyem
Yüregi vü sīnesi pür-yāreyem
Maḥrūm itme Edhem-i Bīçāreyem
Derd senüñ derdli senüñ dermān senüñ

471

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün
Ey gönül ḥavf u recā eyle ulu Allāhdan
Bī-edeb olan olur merdūd ol dergāhdan

Eyle ṭā' at u ' ibādāt riyāzātı mūdām
Tā kerāmetler vazīfe ola saña şāhdan¹⁷³

Eyleyüp taḥşīl-i cezbe ' ārif-i billāh ol
Gitdügin yol ola müstaḥsen cemī' rāhdan

Mazhar-ı nūr-ı Hudā bir pīr-i yol it اوينامه
Şem' -i ḳalbüñ yaķagör ol ' ārif-i āgāhdan

Cezbe-i nūrından iden bir lem' a Nazmī iķtibās
Hep geķer dünyā vü ' uķbā ' arz u māl u cāhdan

472

¹⁷³ Bu mısra sayfa kenarına kaydedilmiştir.

129a

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Cemāli mihri 'ālem-tāb-ı cāndur yā Resūlallāh
Vücūduñ bā' iş ü kevn-i mekāndur yā Resūlallāh

İki 'ālemde rāhat oldı olan pāyine menşüb
İşigin melce' -i emn ü amāndur yā Resūlallāh

Çapuñda bende-i hāliş olan ey şāh-ı 'ālī-şān
Şeh-i 'ālī-maḳāmāt-ı cināndur yā Resūlallāh

Kelām-ı cān fezā-yı iltifātuñ ey Mesīhā-dem
Bu cism-i mürdeye rûḥ-ı revāndur yā Resūlallāh

'Aceb mi Naẓmī-i üftādeye bu rütbe-i 'ulyā
Senüñ medḥüñ vird-i zebāndur yā Resūlallāh¹⁷⁴

473

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Gülşen-i tevḥīdi eylerseñ mekān
Verd-i 'irfāñı bulursun rāygān
Her seḥer bülbul gibi eyle figān
Zevḳ-i vaşlile olasın şādumān

Ol perişān dā'imā sünbül gibi
Cān yaḳasın çāki eyle gül gibi
Eyle figān feryād-ı bülbul gibi
Olasın sultān-ı cebl-i 'ārifān

Şu gibi yire yüzün sür Naẓmiyā
Taşlar ile sīneni dög dā'imā
İrişüp 'ummāna ğavvāş ol dilā
Der-i tevḥīdi bulāsın rāygān

474

mefā' ilün mefā' ilün fe'ülün

Faḳîrem derdmendem ḥāk-i pāyem
Sen ol bana İlāhî sen meded-res

¹⁷⁴ Bu mısırada vezin kusurludur.

129b

Delîlem bî-kesem bî-âşinâyam
Sen ol bana İlâhî sen meded-res

Şırât-ı müstaķime kıl hidâyet
Göre tâ kim cemâlûñ çeşm-i vaķdet
Mevâlîde ķala ‘ ayn-ı me‘ âbet
Sen ol bana İlâhî sen meded-res

Esirge lutfuñ ile bu gedâyı
İlâhî dîdeden ķaldur ‘ amâyı
Göre çeşmüm taleb nûr-ı hidâyet
Sen ol bana İlâhî sen meded-res

Bu Nazmî faķîri yâd eyle
Dil-i vîrânını âbâd eyle
Hâzinem vuşlatuñla şâd eyle
Sen ol bana İlâhî sen meded-res

475

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Görinür gözüme cemâl-i vişâl
Maţlabumdur benüm vişâl-i vişâl

Ṭıfl-ı dil ders-i‘ aşķı ezberler
‘ Aşķı cân levhine mişâl-i vişâl

Ķapılmışdur derûn u pîrûnum
Ķayrıyı ķor mı dile hayâl-i vişâl

Naķş olunmuş cem‘ -i eşyâya
Ser-ma‘ nâ-yı zü’l-celâl-i vişâl

Teşne-i hicri eyledi seyr-âb
Nazmî ser-çeşme-i zelâl-i vişâl

476

müstef‘ ilün müstef‘ ilün

Derviş olan fânî gerek

Velâdeti şânî gerek
İbni vaqt-i vâni gerek
Yıkık dile bânî gerek

Her cûra ider ihtimâl
Gelmeye aña infî'âl
Olinca tâ şâhib-kemâl
Yüzi yirde vâni gerek

130a

Hak yolına varın vire
Vaḥdet sarâyına gire
Nâsûtı lâhûta ire
Kudret anuñ kânı gerek

Mir'at-ı kalbe Nazmiyâ
Tevhîdile virüp cilâ
Gönli olup beyt-i Hudâ
Cümleye ihsânı gerek

477

7'li Hece Ölçüsü

Ey kerem ıssı Hudâ
Bize olup reh-nümâ
Şoñ nefesde zıkrini
Kılma dilümden cüdâ

Her kaçan idem sefer
Virmesün iblis keder
Şol dem olam muhtaşar
Senden umaram Hudâ

Şol seni sevenlere
Derdini bilenlere
‘Âşıkun olanlara
Ben de cânımdan fedâ

Eyle kerem bağını
Dâ'im arayam seni

Ölmeden eyle beni
Dostlarıñla âşinā

Zākiri̇ tūl-ı emel
Tırma irişdi ecel
Ne kılasın bi-‘amel
Dirler ise

478

8’li Hece Ölçüsü

‘İzzetüñ haqqı ey ma‘būd
Zikirden ayırma bizi
Evvel āhir budur maqşūd
Zikirden ayırma bizi

Bakma yüzüm karasına
Çare yürek yarasına
Şal ‘âşıklar arasına
Zikirden ayırma bizi

‘Ömrüm āhire varıcağ
‘Azrā’ile cān vericek
Ölüben kabre giricek
Zikirden ayırma bizi

Ehl-i hāle hāldaş eyle
Zākirlere kıldaş eyle
İmān Qur’ān yoldaş eyle
Zikirden ayırma bizi

Zākiri̇ hūy-ı hāyile
Sūz-ı ‘ömr ‘ömre s‘ay eyle
Semā’ile şafā ile
Zikirden ayırma bizi

479

8’li Hece Ölçüsü

Felek beni şol ğurbete

Şaldı elümden ne gelür
Döne döne çün cefâlar
Kıldı elümden ne gelür

Felek ayırdı yârümi
Artırdı külli zârımı
Dilim dilim cigerimi
Deldi elümden ne gelür

Felek ayırdı ilümden
Şaşırdı külli varumdan
Ġāyet kôrķaram ölümden
Geldi elümden ne gelür

Felek kan itdi gözümi
Sürdi topraġa yüzümi
Nāgehān kôrpe kuzumı
Aldı elümden ne gelür

Gögsüm dögerem t̡aşıle
Eridi bağrum yaşıle
Gözlerüm kanlı yaşı ile
Toldı elümden ne gelür

Zākiri̇ eyleme zārı
Şükreyle Hākķa yalvarı
Açıldı  ömrüm bahārı
Şoldı elümden ne gelür

480

müstef  il n müstef  il n müstef  il n müstef  il n

Y  Rabb maġşer yirine ne yüz ile varayum ben
Dostum Muġammed n yüzün ne yüz ile görey m ben

481

f   il t n f   il t n f   il t n f   il n

İştıy ķu n  teşine yandı dil oldu keb b
H k-i p y-ı   izzete yüz sürmege eyler şit b

Ravza-ı pākine müştāk olınca ‘arş-ı mecīd
Ben bu şevķile nice olmam ħarāb-ender-ħarāb

131a

Ol münevver ravzanuñ pervānesi şems ü kamer
Ol muṭahhar ḳabrinuñ dīvānesidür şeyḥ-i şāb

Ravza-ı pāküñi görmezden ölüsem el-firāk
Ol işāretler ḳanıkim her biri fazlu’l-ḥiṭāb

Ravza-ı pāküñi tercīḥ eylerem ben cennete
Bu kelāmumdur müdellel bu sözüm nāş-ı kitāb

Hem-civāruñ olmaḳ diler Nazmī-i dīnde¹⁷⁵
Sen şefā‘ at ḳıl du‘āsuñ eyleye Ḥaḳ müstecāb

482

mefā‘ ilün mefā‘ ilün fe‘ ulün

Ccmī‘ işlerüm cürm ü ḥaṭādur
Derūnī tevbeler estağfirullāh
Senüñ müzbinlere kāruñ ‘aṭādur
Derūnī tevbeler estağfirullāh

Yolumı örmededür nefis-i şeyṭān
Olurlar bā‘ iş-i ‘işyān-ı tuğyān
Umaram luṭfını ey Rabb ü raḥmāñ
Derūnī tevbeler estağfirullāh

Peşīmān oldum ‘afv eyle günāhum
İrişdi göklere feryād u āhum
Ḳuluña luṭfuñ olsun pādişāhum
Derūnī tevbeler estağfirullāh

Bu Nazmīye İlāhī eyle iḥsāñ
Dilinde zıkr ü fikrūñ eyle mihmāñ
Görünsün cism-i cāna rūy-ı cānāñ
Derūnī tevbeler estağfirullāh

¹⁷⁵ Bu mısırada vezin kusurludur.

483

5'li Hece Ölçüsü

131b

İsterem seni
Ey ferd-i bî-çün
Ağyāra niçün
Olayum mā 'il

Bu ' abd-i dānā
Yıllarla cānā
Kān yutdı Hākka
Olnca kāmīl

Nice māh u sāl
Āteşlerle bāl
Yandı öldi kāl
Hāl oldu hāşıl

Biñ derd ü miñnet
Çün hier ü fūrkat
Çekdüm ' āķibet
Oldum hāl-i dil

Bil ' aşķı-ı Mevlā
Āteş-i deryā
Kāndan döker yā
Cā ' iz mi kābil

' Aşķ meyinden iç
Baş u cāndan geç
Varlıguñ it hiç
Nazmī ol vāşıl

484

11'li Hece Ölçüsü

' Arz it zikrūñ dā ' im gönül şehrine
Sen irmek isterseñ ' ālem fahrına
Her dem ğavvāş olup ' ilim baħrine

Dalmağ isteyenler tevḥīde gelsün

Tevḥīdini farz itmiş cümle kılına
İnşaallāh kendi bile bulına
Berātın sağından yarın eline
Almağ isteyenler tevḥīde gelsün

Tevḥīdini beñzetmiş nūrdan çerāğa
Ziyāsı irişür yakın ırağa
Altun egerlenmiş nūrdan Burağa
Binmek isteyenler tevḥīde gelsün

Bād-ı şabā eser dost illerinden
Gökçek rāyhā gelür sünbüllerinden
Allāhuñ katında ḥaş kullarından
Olmağ isteyenler tevḥīde gelsün

Zākiri zıkr eyle Ḥaqquñ zātını
Tīğ-ı lādan silüp dil mir'atını
‘Aşk ile içüp la‘lün bādını
Kıanmağ isteyenler tevḥīde gelsün

485

16’lı Hece Ölçüsü

132a

Çapuña yalvarı geldüm luḥfuñı ey Ḥudā senden
Raḥmetüñ ḥunını umar bāy u yoḥşul gedā senden
Sen şefi‘ ile dilesen şuçumuz Muştafā senden
‘Ālem-i berādan Allāh ḥaṭā benden ‘aṭā senden

Ben baña itdügüm işi kimseler kılmadı baña
Nefsile şeytāna uyup bir ‘amel kılmadum saña
Luḥfuñ irmezse ḥālūme ehl-i maḥşer kıla ta‘na
‘Ālem-i berādan Allāh ḥaṭā benden ‘aṭā senden

Çalb ağartmağa yok çāre hep ağardı cümle kıra
Her kaçan şuçum añaram ‘aqlumı bārū kıluram
Bunca cürm ü ‘işyāñile ḥazretüñe nice varam
‘Ālem-i berādan Allāh ḥaṭā benden ‘aṭā senden

Yevm-i teblîğden kırkaram gizlû sırlarum açıla
Ol günde nâr-ı cehennem ‘âşîler üzre saçıla
Kangı yoldan bulunam mü’min ‘âşî seçile¹⁷⁶
‘Âlem-i berâdan Allâh haṭâ benden ‘atâ senden

‘İzzetüñ haḳḳı ey Mevlâ çün ola yevm-i tegâbûñ
Zākîrî ‘âşî kuluñdur ol günde eyleme mağbûn
Raḥmet deryâşına şal cümlemüz ey ferd-i bî-çün
‘Âlem-i berâdan Allâh haṭâ benden ‘atâ senden

486

132b

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

Efendim ma‘bûdum sensin seni ister gönül yâ Rab
Kamudan maḳşûdum sensin seni ister gönül yâ Rab

Ne dünyâya heves eyler ne mal ister ne câh ister
Ne hûr u ne cinân özler seni ister gönül yâ Rab

Giceler eylerem efgân şehirler oluram giryân
Dün ü gün vâlih ü hayrân seni ister gönül yâ Rab

Viren sensin mürâdâtı kemâlâtı maḳâlâtı
Bulınca vuşlat-ı zâtı seni ister gönül yâ Rab

Kiminüñ maṭlabı dünyâ kiminüñ cennetü’l-mevâ
Bu Nazmîye budur sivâ seni ister gönül yâ Rab

487

‘İzzî

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

Îlâhî nâr-ı hicrûñle ciger pür-yân olur sensiz
Fırâkuñla bu dil-hânem yanar külhan olur sensiz

Diler mi bâğ-ı bostânı güle ‘âşık olan bülbül
Sarây-ı cennet-i firdevs baña zindân olur sensiz

¹⁷⁶ Bu mısırada vezin kusurludur.

Libās u ziyneti neyler ricāsı vaşl olan ‘āşık
‘Abā vü tâcî dervîşler atar ‘uryân olur sensiz

133a

Cemālũ görmeye ‘āşık yolına cân viren şādık
Vişālũne irişmezse işi efgân olur sensiz

Firākuñla yanar cânum kerem it baña sultānum
Gözümde yaş u kan dā’im akar sey-âb olur sensiz

Eger olmaz ise vuşlat müyesser ‘İzzîye yâ Rab
Akup bu yaş ile kâ’im taşar tûfân olur sensiz

488

7’li Hece Ölçüsü

‘Aşk ile hayrân olan
Cûşa gelür hû diyü
Cezbe-i Hakkı bulan
Cûşa gelür hû diyü

Cürmile sivâdan geçen
Şerbet-i ‘aşkıdan içen
Cem’ ile farkı saçı
Cûşa gelür hû diyü

Cânile cânân bulan
Ma’den-i ‘irfân olan
Sırr-ı Hakkı kân olan
Cûşa gelür hû diyü

Her kim ide cân fedâ
Rû’yeti ola sezâ
Göre cemâl-i Hudâ
Cûşa gelür hû diyü

Kârı olan ‘āşık-ı pāk
Kendin ider çāk çāk
Olmaya sır anda pāk
Cûşa gelür hû diyü

‘Aşqdan olanlar sebak
Feyz olur añā Ḥaḳ
Sırta irüp m̄a-şadāk
Cūşa gelür hū diyü

133b

‘İzzīnūñ ‘āşık sañā
Sözi budur dā’imā
Kim ola merd-i Ḥudā
Cūşa gelür hū diyü

489

müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün

Hicrānile pür-ıztırāb yanındı ey nālān gönül
Tā ki olınca feth-i bāb yanındı ey nālān gönül

Yanmak ile ir sūfūta meyl eyleme sen keşrete
Gel gir ṭarīḳ-i vaḥdete yanındı ey nālān gönül

Esrār-ı Ḥaḳḳa maḥrem ol erbāb-ı derde hem dem ol
‘İlm-i ṭarīḳe a‘lem ol yanındı ey nālān gönül

Her rüz u şeb eyle fiḡān ola cemāl-i dost ‘ayān
Sırrını it hıfz-ı nihān yanındı ey nālān gönül

Yanmak durur kārūñ senūñ ḥālī budur ‘aşq ehlinūñ
Diñle sözini ‘İzzīnūñ yanındı ey nālān gönül

490

8’li Hece Ölçüsü

Sañā müştāk olan ‘āşık
Hicrūñe doymaz Allāhum
Vişālūñe irişince
Ağlar oñulmaz Allāhum

İster o cezb-i raḥmānı
Diler ol sırr-ı sübhānı
Virir ol yolına cānı

Zevkine doymaz Allāhum

134a

Senüñ ile sevişenler
Senüñ ile bilişenler
Neylesün ğayrıyı anlar
Hiç naẓar kılmaz Allāhum

Sivādan cümle geçenler
Cān gözlerini açanlar
Şarāb-ı ‘aşkuñ içenler
Kendüye gelmez Allāhum

Țutdı aldı kerem-kānı
İştıyākuñ dil ü cānı
Senüñ ‘aşkuñ gülistānı
Gülleri şolmaz Allāhum

‘İzzī kuluñ seni ister
Aña cemālini göster
Cemālün gören ‘aşıklar
Zindedür ölmez Allāhum

491

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün
İrenler bezm-i yāre meclis-i aġyāra bakmazlar
Görenler rüy-ı yāri ğayrı bir dildāre bakmazlar

Girüp bāzār-ı ‘aşka vālih ü ħayrān gezüp her dem
Vişāl-i yāri isterler daġı bir kāre bakmazlar

İder bülbül gibi āsā rūz u şeb feryād u āh zār
Çü müştāk-ı cemāldür anlar aġ қaraya bakmazlar

Olanlar nūş-ı cām-ı ‘aşkile mestāne vü sekrān
Çalarlar şīşe-i nāmūsı yire ‘āra bakmazlar

Țabīb eyler ‘ilācı şayruya ‘ādet budur ‘İzzī
‘Alīl ü ħaste-i ‘aşq ol dime bīmāra bakmazlar

492

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

134b

İttifâkıla kamu ehl-i tarîķ
Eşrefî vü Kâdirî dirler bize
Şıdk ile mü ’min bize gel ol refîķ
Eşrefî vü Kâdirî dirler bize

İttibâ‘ -ı şer‘ le biz fâ ‘îķlerüz
Hamduli’llâh râh-ı Hâķda şâdıķuz
Zât-ı Hâķķa cân u dilden ‘ aşıķuz
Eşrefî vü Kâdirî dirler bize

Şer‘ -i pâķ-i Muştafa bizde metîn
İftihârumuz budur bizüm hemîn
Eşrefî vü Kâdirî dirler bize¹⁷⁷

‘ İzziyâ bülbül gibi nâlendeyüz
Hâzret-i sultân-ı dîne bendeyüz
Hâķ cemâli şevķi ile zindeyiz
Eşrefî vü Kâdirî dirler bize

493

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Pâķ ide gör levh-i dilde mâsivâyı lâ ile
Tende cânun kıl mücellâ şayķal-ı illâ ile

Keşret-i tevḥîd ile sermest olup eyle ḥurûc
Kıl ‘ alâyıķdan tecerrüd hem dem ol ‘ ayâ ile

‘ Azm-i râh-ı ka‘ be-i dil eyleyen ehl-i şalâķ
Şayd ider ‘ anķâ-yı ‘ aşķı himmet-i vâlâ ile

Ravza-ı cennet durur ehl-i fenânuñ ḥalveti
Cennet içre cenneti bul kuvvet-i esmâ ile

Nân u ḥöşke kıl ķanâ‘ at pâdişâh-ı ‘ âlem ol

¹⁷⁷ Bu bendin üçüncü mısraı eksiktir. Sayfa kenarında “burada mısra‘ nokşân” ibaresi kaydedilmiştir.

Derd-i sır çekme cihānda minnet-i dārā ile¹⁷⁸

İktidā itme imām ‘aql u ‘aşka peyrev ol
Vâsıl olmaz Hâkka kimse rehber-i a‘mā ile

135a Kesb idüp dārā liyākāt olagör Manşūr-ı Hâk
Ger vücūduñ nāra iḥrāk ideler fetvā ile

Şoḥbet-i aḡyārı terk it gice gündüz Hâfızā
Hem enīs ü hem celīs ol ḥazret-i Mevlā ile

494

mefā‘īlün mefā‘īlün fe‘ülün
Zihī ‘izzet fezādur zıkr-i Mevlā
Zihī rūḥa ḡidādur zıkr-i Mevlā

Ḳomaz ‘aşıkları fūrkat ilinde
Vişāle reh-nümādur zıkr-i Mevlā

Giyürür başına tāk-ı şa‘adet
‘Aṭā bahş-ı gedādur zıkr-i Mevlā

Dü-‘ālemde ḥalāş ider kederden
Ḳamu rence şifādur zıkr-i Mevlā

Bu nefsüñ şükrine eyler hezimet
‘Aceb cünd-i ḳavādur zıkr-i Mevlā

İder ḳat‘-ı nazar iki cihāndan
Kime kim tūtiyādur zıkr-i Mevlā

Temāşā itmege esrār-ı ḡaynı
Göze kehl-i cilādur zıkr-i Mevlā

Ḳamu varın fenāya virdi Hâfız
Kime kim āşinādur zıkr-i Mevlā

¹⁷⁸ Bu mısra sayfa kenarına kaydedilmiştir.

495

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

Ḳarīn-i bezm-i erbāb-ı hevāyam yâ Resûlallâh
Ḥarīm-i kūy-ı ḳurbundan cüdāyam yâ Resûlallâh

Yiter oldum yiter ğarḳ-ı âb-ı gird-âbıyam hicrûn
Ezelden ḥazretüñle âşināyam yâ Resûlallâh

135b

Ḥumār-ı ḥasretüñle dil ḥarāb-ender-ḥarāb oldu
Meded muḥtāc-mühebbā-yı liḳāyam yâ Resûlallâh

Şerār-ı âteş-i hicrûñle baġrum kebāb itme
Ki ben pervāne-i şem'-i vefāyam yâ Resûlallâh

Vücûdum tîġ-i 'aşḳuñla ser-â-pâ çāk çāk olsun
Yolında Ḥâfızam kemter-gedāyam yâ Resûlallâh

496

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

Mey-i 'aşḳuñla sermest-i ḥarābam yâ Resûlallâh
Dem-â-dem nār-ı şevḳüñle kebābam yâ Resûlallâh

N'ola üftādeñi bir kere pāmāl-ı nigāh itseñ
Ser-i kūyuñda bir kemter-terāyam yâ Resûlallâh

Kerem ḳıl ḥâtır-ı maḥzūnumı luṭfuñ ile şādān
Ġamuñ ile tâ nîk-i ıztırabam yâ Resûlallâh

Derūnum feyz-yāb it çeşme-i şārāb-ı fazluñla
Büt-i hicrānile pür-sūz-ı ḳābam yâ Resûlallâh

Der-i devlet medāruñdan beni red itme sultānum
Ġarībem Ḥâfızam ḥasret-i ma'yem yâ Resûlallâh

497

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

Ḳapuñda zerreden kemter-gedāyam yâ Resûlallâh
Egerçi ḥāk-i pāyuñdan cüdāyam yâ Resûlallâh

136a

N'ola cān keremüñden dem-â-dem bühre-yâb olsa
Cenābuñdan talebkâr-ı 'aţâyam yâ Resûlallâh

Nice biñ 'âşiye lutfuñ ider rûz-ı kıyâmetde
Zülâl-i 'aşkına teşne-gedâyam yâ Resûlallâh

Rûhuñ şem'ine pervâne olan Hâfız-ı miskîn¹⁷⁹
Riyâz- şevkine bülbül-i nevâyam yâ Resûlallâh

498

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Derd-i 'aşka mazhar olmuş bir gönül ister gönül
Mâsivānuñ terkin urmuş bir gönül ister gönül

Hâk-i pâ-yı evliyâyı çeşmine itmiş cîlâ
'Azm-i râh-ı ka'be itmiş bir gönül ister gönül

Her seher bîdâr olup eyler Hudāya şad niyâz
Feyz-i Hâkka teşne olmuş bir gönül ister gönül

Zühdini 'aşka değişmiş nesyeyi nakd eylemiş
Cennet-i dîdârı görmüş bir gönül ister gönül

Hâfızâ düşdün diyâr-ı ğurbete âh el-firâk
'Ayn-ı cem'e vâşıl olmuş bir gönül ister gönül

499

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

136b

Cām-ı lâdan mest olup âyinemüz pâk eylerüz
Yüz sürüp dergâh-ı Hâkka hâk-i nem-nâk eylerüz

Ehl-i derdüz ehl-i 'ayşa yâr olup bâr olmazuz
Ġam şarâbın nûş idüp tab'-ı ferağ-nâk eylerüz

Sûz-ı dil bâ-çeşm-i giryân herkesin hâli degül
Âh idüp vaqt-i seherde hırkamuz çâk eylerüz

¹⁷⁹ Bu mısrada vezin kusurludur.

‘Afv u ğufrāna muvaffak olmağıçün rûz u şeb
İderüz Hakkā niyāzı rûyumuz hāk eylerüz

Bakmazuz seb‘ -i şedāduñ bu nigār u naķsına
Dīde-i ğayret-ğüşāda seyr-i eflāk eylerüz

Cāy-ı rahmet sanma ey dil bu harāb-ābādesin
Gelmişüz dār-ı fenāya terk-i emlāk eylerüz

Hāfızā gel derdün izhār eyleyüp fāş eyleme
Her kişinün cünbüşünden hālün idrāk eylerüz

500

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Şol gönül kim sırr-ı ‘aşkı kendüye pinhāñ ider
Zümre-i ‘uşşāk içinde Hakk anı sultān ider

Keşf idüp rāz-ı derūnuñ kimseye fāş eyleme
Zahm-ı tîğ-i dil-rubāyı sīnede mihmān ider

137a

Olalı zülfün esiri bu perişān gönümüz
Her neye bakşam bu çeşmüm hüsünüñ seyrān ider

Āfitāb-rûz-ı haşrūñ teşnesi bād-ı şabā
Bir gönül kim ‘aşk-ı Hakk bir dem anı sūzān ider

Dür ider Hakkdan seni hem şöhet-i ehl-i riyā
Ehl-i ‘aşka hem dem ol kim vāşıl-ı cānān ider

Gülsitān-i zikr-i Hakkda Hāfızā eyle figān
Birgün olur cāna cānāñ vuşlatı ihsān ider

501

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Şeb-i kadri görem dirseñ seher vaķti niyāz eyle
Murāduña irem dirseñ seher vaķti niyāz eyle

Yüzüñ yire sürüp ağla dem-â-dem cigerüñ dağla
Akarşular gibi çağla seher vaḳti niyâz eyle

Gice gündüz fiğân eyle gözüñden ḳan revân eyle
Güle rûyuñ ḥazâñ eyle seher vaḳti niyâz eyle

Feriştehler gezüp yirde gerek içre gerek perde
Olup bîdâr gel sen de seher vaḳti niyâz eyle

Olur Ḥaḳdan sañâ iḥsân ider derdine hem dermân
Gezersen ḁâ'imâ ḥandâñ seher vaḳti niyâz eyle

137b

Olagör zıkrile dem-sâz maḳâm-ı aşla ḳıl pervâz
Oluruñ Ḥâfızâ mümtâz seher vaḳti niyâz eyle

502

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Çünki gönderdüñ bizi yollara
Hem ḳarîñ it ey Ḥudâ kâmillere

Sırruñ ile sırrımı hem âşinâ
Eyle yâ Rab şalma bizi çöllere

Zulmet-i fūrḳatde ḥayrân olmuşam
Şem' -i vaşluñ ola ḥādî yollara

Bahr-ı ğamda ḳalmışam zâr u zebûn
El-meded ey gör bizi sâḥillere

Rûz-ı maḥşer ğülşen-i cennet olur
Mazhar-ı lâ-ḥavf olan 'âşıḳlara

Ger şarılsa 'âşıḳ-ı bî-çâreler
Sündüs-i istibraḳ olur sallara

Bülbülüñ kârı hemîşe nâledür
İremez bî-nâle 'âşıḳ güllere

Ḳıl tazarru‘ Ḥāfızā vaḳt-i seḥer
Ḥazret-i Ḥaḳ raḥmet ider dillere

503

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Ey dil eyle cān u dilden bir kez āh
Ola kim raḥm eyleye ey pādiṣāh

Yüzini yire sürüp eyle niyāz
Bedr ola rūy-ı siyāhuñ hem-çü rāh

Tıynuñda çok ḳonuldı āb u ḥāk
Ḥāk rāh ol ḥāk rāh ol ḥāk rāh

Ehl-i ‘aşḳa hem dem ol gel ṣubḥ u ṣām
Ehl-i ‘aşḳuñ kiṣi pāyın ḳıl külāh

Bāda virme ‘ömrüñi itme teleḳ
Geldi ḳabrüñ vaḳtidür mevt irdi āh

Gel oḳı evrāk-ı gülden bir varaḳ
Bülbülāsā nāle it her ṣubḥ u gāh

Rāh-ı ‘aşḳı ḳoma elden zāhidā
‘Aṣḳa ḳul ol ‘aşḳile yār olmaḳ tebāh

‘Aṣḳa bender ola kim eyle niyāz
Ḥāfızā bulmaḳ dilerseñ Ḥaḳḳa rāh

504

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Gel ṭavāf it kūy-ı yāri ey göñül ṣimdengirü
Ḥırḳa vü seccādeden gel fāriḡ ol ṣimdengirü
Āsitān-ı ehl-i ‘aşḳa ideḡor gel intisāb
Peṣṭ-pā ur bu cihāna ey göñül ṣimdengirü

Giceler sūz-ı güzār it eyle revān
Ḳıl tazarru‘ ṣubḥ olunca aḡlayup āḡ it hemāñ

138a

Nāle-i şeb-gîrûn kıadrûn bilüp heft-âsmân
Âhuñı eflâke irgür ey gönül şimdengirü

Cānuñı cānāna virgil virmeyüp nitseñ gerek
Terk idüp bu ‘ izz ü cāhı hāk olup itsen gerek
Âfitāb olsañ da bir gün hem gürüb itseñ gerek
Gel şehīd-i tîğ-i ‘ aşk ol ey gönül şimdengirü

Ser-zülûf-i cāna yāra her gönül maḥrem degül
Her yirde gevher olmaz her çeşm pür-nem degül¹⁸⁰
Şol ağız kim onda olmaz zıkr-i Hāk ol fem degül
Hāfızuñ Hākḍur murādı ey gönül şimdengirü

505

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Yūsuf-ı dīl çāh-ı ğamda kıaldı ḥayret vaḳtidür
El-amāñ ey şāh-ı ‘ ālem kıl şefā‘ at vaḳtidür
Hemçü Ya‘ kıub ağılamaḳdan dīdemüz oldı sefīd
Büy-ı vaşluñla mücellā kıl ‘ ināyet vaḳtidür

138b

Ger ki nefşüm kıaldı ḥaylet rāh-ı Hākdan itdi dūr
Terk idüp çāh-ı belāda kıaldı aḥzānum nūfūr
Kārvān-ı luṭfuñ olmazsa ḥālüm pür-fütūr
El-amāñ ey şāh-ı ‘ ālem kıl şefā‘ at vaḳtidür

Sīnemi ger çāk idersem her şikār fenden cüdā
Kıl şefā‘ at yā Muḥammed diyü ser vire nidā
Bilmezem ḥālüm nolısar rüz-ı maḥşer seyyidā
El-amāñ ey şāh-ı ‘ ālem kıl şefā‘ at vaḳtidür

Her nebī diye cezāda nefsi nefsi ey emīn
Nuṭḳ-ı pāküñdür senüñ şādık olan ümmet hemīn
Nefsini terciḥ idersen ümmetüñ görüp ğamın
El-amāñ ey şāh-ı ‘ ālem kıl şefā‘ at vaḳtidür

Ser-be-ser bu kā ‘ inātuñ raḥmi cem‘ olsa şehā
Âfitāb-ı raḥmine nisbet deger raḥmet şehā

¹⁸⁰ Bu mısırada vezin kusurludur.

Hâfızâ dil-ḥasteye rahmũñ ola bî-ṣehâ
El-amân ey şâh-ı ʿâlem kıl şefâʿ at vaḳtidür

506

fâʿ ilâtün fâʿ ilâtün fâʿ ilâtün fâʿ ilün

139a

Virdi yağmaya beni heves-i dil ğayret-i ʿaşḳ
Ne ʿaceb ḥâle düşürdi bizi bu ḥâlet-i ʿaşḳ

Şunalı ağzuma sükker-lebini şâhid-i zevḳ
Tatlı cânumdan uşandurdu meni lezzet-i ʿaşḳ

Kimi Hızra çağırır kimisi ḳuṭbı ḥalḳuñ
Yine çağırırım derdile yâ ḥazret-i ʿaşḳ¹⁸¹

Korkaram âh idicek zâhir olur şâʾiḳleri
ʿÂlemi velveleye virdi hemân heybet-i ʿaşḳ

Hâfızâ bir nefesümde geçerem nüh felegi
Başaram ʿaşḳa ḳadem olur ise himmet-i ʿaşḳ

507

mefâʿ ilün mefâʿ ilün mefâʿ ilün mefâʿ ilün

Gönül pervâne-i bezm-i vişâlũñ yâ Resûlallâh
Lisânum bülbül-i bâğ-ı cemâlũñ yâ Resûlallâh

Hemişe şâhn-ı mirʾat-ı nigâhumda hüveydâdur
Cemâl-i şâhid-i naḳşı ḥayâlũñ yâ Resûlallâh

Şafâ-baḥş cürmgâh-ı dil-i müştâḳuñ olmuşdur
Ziyâ-yı nûr u vechi bî-mişâlũñ yâ Resûlallâh

Zülâl-i vaşluña ben ḥaste ile siyeh-âb ide
Derûnum yaḳmasun bâb-ı celâlũñ yâ Resûlallâh

139b

Ḳapuña intisâb idüp şefâʿ at ilticâ oldı
Faḳîrũñ Hâfızâ şermende mâluñ yâ Resûlallâh

¹⁸¹ Bu mısrada vezin kusurludur.

508

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Sarāy-ı ' aşka gir şūfī temāşā-yı cemāl eyle

Keder gitsün kâmusundan temennâ-yı vişâl eyle

Perde-i şer' i güşād eyle tarīkat rāhına ' azm it¹⁸²

Hakīkat ehline kûl ol anuñla kıl ü kâl eyle

Reh-i ' aşk-ı İlāhiden haberdâr olmak isterseñ

Tarīk-i Hâkda kuşışle bu fānī kaddi dâl eyle

Gider teşvīşi sen senden ki ki eşer kalmaya tenden

İçüp cām-ı maḥabbetden vücūdun pây-māl eyle

Derūnuñ fikre me' lün it ser-ā-ser mazhar-ı nūr ol

İdüp cānān ile şoḥbet dem-ā-dem ' arz-ı ḥāl eyle

509

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Şeb-i tārik-i ğurbetden geçüp rûz-ı vişâl iste

Zalâmı seçe keşretten çıkup nūr-ı cemāl iste

Eḥad Aḥmed miyānını mümkindür

Dilā imkân u şûretde elif ü ḥā vü dâl iste

Ġaraż-ı şıfr o kübrādan hemān maṭlûb durur ancaḳ

Mübādī şu' lesinden geç netice-i me'āl iste

140a

Dilerseñ vaşl-ı yezdānı bulagör rāh-ı ' irfānı

Vücūdun eylegil fānī maḳāle bakma ḥāl iste

Ezel murğ-ı İlāhiden hüviyet āşiyānında

Aña pervāz idüp Ḥāfız derūnī per ü bāl iste

510

11'li Hece Ölçüsü

Rāh-ı Ḥudāyā girmek isteyen

¹⁸² Bu mısra da vezin kusurludur.

Mürşid kāmīle varmayınca olmaz
Vaṭan-ı aşlını bulmak isteyen
Mürşid kāmīle varmayınca olmaz

Bulup bir kāmīli elüñ eline
Viregör kāmīle münkir kâline
Mürşid reh-nümâdur Mevlâ yolına
Mürşid kāmīle varmayınca olmaz

Râh-ı evliyâya girmek isteyen
Murâd-ı maḳşûda irmek isteyen
Dostuñ cemâlünü görmek isteyen
Mürşid kāmīle varmayınca olmaz

Evvel faḫr-ı ‘âlem ḳodı bu yolu
Girenler oldılar anlar da velî
Söz budur netice ey cennet gülî
Mürşid kāmīle varmayınca olmaz

Ḥaḳḳuñ ḥabîbinüñ kelâmı ḥaḳdur
Ümmet-i ḥâşınuñ ḳalbinüñ pâkdur
‘ Acebdür kelâmum münkire oḳdur
Mürşid kāmīle varmayınca olmaz

Mürşidden ders alup idrâk idenler
Anlardur dâ’mâ ‘ahdi güdenler
Ḥazret-i kevneyne tâbi‘ olanlar
Mürşid kāmīle varmayınca olmaz

Bu nuṭḳı fehm iden açsın gözini
Ḥamd idüp turâba sürsün yüzini
Bulam diyü enbiyânuñ izini
Mürşid kāmīle varmayınca olmaz

140b

Mürşide key dâ’im ‘aşḳ-ı Ḥudâdur
Nefsüñ bilmeyenler ḳurı şadâdur
Zinhâr şaḳın dime bu ne edâdur
Mürşid kāmīle varmayınca olmaz

Şeyh-i kâmilleriñ azdur manendi
Benüm añladığum budur efendi
İçmek isteyenler sükkerle qandı
Mürşid kâmile varmayınca olmaz

Ol cânlar kim bu remizden aldılar
Nefsinde hem Rablerini bildiler
Mürşidsüz gidenler yolda qaldılar
Mürşid kâmile varmayınca olmaz

Hayâtî nuṭquñdan ma‘nî alınmaz
Cihân-ı fânîde qadrüñ bilinmez
Râh bir olmayınca Mevlâ bulunmaz
Mürşid kâmile varmayınca olmaz

511

müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün
İçdüm şarâb-ı ‘aşkı çün mestāneyem mestāneyem
Qalbüm ṭolı envâr-ı Haq pür-ḥāneyem pür-ḥāneyem

Gelsün şalâdur ‘aşîqa meydāñ bizümdür ey aḥî
At oynadan gelsün berî ben dostumuñ çevgānıyam

Ben bu mu‘ammâyı gözüm dil mektebinden okudum
Dersin alan gelsün beri qapu açık âvāreyem

Qand-ı nebât-ı sükkeri nûş eyleyen tâliblere
Sâgar elümde dem-be-dem şundum aña peymāneyem

Hallâq-ı ‘âlem tâ ezel itdi hidāyet ben qula
Pür itdi qalbüm nûrile sanmañ beni put-ḥāneyem

141a

Açdı bu gönlüm gözini fazl-ı Hudâ irdi meded
Ol cânlara cân olmağa bu dem aḥî cânāneyem

Yağdı vücūdum şehrini nûr-ı cemâl ile celâl
Yoğ eyledi varlığımı ben raḥmet-i raḥmāneyem

Şüretde gerçi bir gedā ma‘ nīde sulṭānam velī
Farq eyleyen bilür anı ben dostumuñ mihmānıyam

Gör gel Ḥayātī bendesin ol pādīşāh-ı lem-yezel
Ma‘ nīde sulṭān eylemiş zāhirde ber ü bārānam

512

müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün

Ey sālīk-i rāh-ı ḥedā gel gidelüm dostdan yaña
Emrini idelüm edā gel gidelüm dostdan yaña

Dostuñ varup ṭapusına yüz sürelüm ḳapusına
Girmezden öñden bezmine gel gidelüm dostdan yaña

Ne iş buyurdı ol bize aldandık bu lāmī söze
Çağırırım imdi size gel gidelüm dostdan yaña

‘Ahd-i elesti ṭutmadık mürşid yolını gütmedik
İş ḳaldı mı büz itmedik gel gidelüm dostdan yaña

Ḥaḳḳuñ ḥabībī Muşṭafā çekdi o yolda çün cefā
İder iseñ aña vefā gel gidelüm dostdan yaña

141b

Feryād idüp nālān ile çerḥ uralum çevlān ile
Yā hū diyüp devrān ile gel gidelüm dostdan yaña

Ḥaḳḳdur Ḥayātīnūñ sözi izler izüñdeki izi
Görem diyü ol māh yüzi gel gidelüm dostdan yaña

513

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Ey gönül aldanma dünyā mālına
Gel gidelüm ey gönül Ḥaḳdan yaña
Bir naẓar ḳıl baḳ erenler ḥāline
Gel gidelüm ey gönül Ḥaḳdan yaña

Göz yaşını döküben nālān ile

Gāh mest gāh ayık Һayrān ile
Döne döne hū diyü devrān ile
Gel gidelüm ey gönül Һaқdan yaña

Ğaflet ile aldadı nefsin seni
Žāyi‘ itdi ‘ömrini dün ü günü
Dūr kılduñ ma‘būdını sen seni
Gel gidelüm ey gönül Һaқdan yaña

Bir ‘ilāc eyle bu derdüñ dāğına
Düşmeyesin āhiri derd ağına
Girmek ister iseñ cennet bāğına
Gel gidelüm ey gönül Һaқdan yaña

Ey gönül gel geç ağ ile қaradan
Қula dā’im murād viren Yaradan
Terk idüben benligini aradan
Gel gidelüm ey gönül Һaқdan yaña

Тut sözümi ey gönül diñle hele
İtmeyesin āhiri sendekiyle
Bir muşāhib yār ile girgil yola
Gel gidelüm ey gönül Һaқdan yaña

Nice bir aldanasın bu fāñiye
Cehd idüben irmeyesin bāқиye
Қanı ğayret қanı nāmūs қaniye
Gel gidelüm ey gönül Һaқdan yaña

142a

Kendi emr itdi bize Rabb-ı celīl
Тut Һudā emrini olmağıl zelīl
İster iseñ ger buna āyet-i delīl
Gel gidelüm ey gönül Һaқdan yaña

Ol bize bizden yaқındur bī-gümān
Bu sözüm Һaқdur gönül itgil īmān
El amān luţf it İlāhum el-amāñ
Gel gidelüm ey gönül Һaқdan yaña

Bir mürebbi buluban girgil yola
İsm-i zātuñ rûz u şeb vird it dile
Dostıla qardaş ile güle güle
Gel gidelüm ey gönül Haqdan yaña

Ey Hayâtî gir erenler izine
Düş oluban özüñ kul it özine
Luţf eyleyüp uyma nādān sözine
Gel gidelüm ey gönül Haqdan yaña

“Qalellāh u Te‘ālā fefirrū illallāh innī lekum nezīrun mubīn”

514

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

‘Ārif-i billāh olan sultānı her cān añlamaz
Fehm idüp irmez ‘uqūli yoqdur ĩz‘ ān añlamaz

Keşf iderler sırr-ı ‘aşkı bu cihānda ekşerī
Zümre-i mülhem uşulde olan ihsān añlamaz

Rûz-ı sırra hāli vardır ‘ārifüñ Mevlâyıla
Kāmil añlar anı cānā yoqsa hayvān añlamaz

Enbiyā vü evliyādan zāhir olan kudreti
Her denī Haqdan gelen ihsān-ı bürhān añlamaz

142b

Ben kimem ki dem uram da‘vā-yı ‘aşқа zāhidā
Fazl-ı Haqdur neyleyem çün oldı fermān añlamaz

Ādeme virdi kerāmet gerçi luţfundan Hudā
Nefsi idrāk itmeyenler sırr-ı Qur‘ān añlamaz

‘Ārif-i Haq olanuñ Mevlâyıla esrārını
Lāciverdi qubbe içre diyü şeytān añlamaz

Hamd idüp şükr it Hudāya bu “ledüñi” ‘ilmidür
Olmayanlar kevn içre cāna cānān añlamaz

Ꞑuş dili mi ey Ḥayātī bu mu‘ ammā sözlerüñ
Kim ribâtı günehin bil kim Süleymân añlamaz

515

10’lu Hece Ölçüsü

Nutq-ı ‘İzzī Efendi

Zıkr ile ‘âşık gül-‘izâr oldı
Tâze-ter güli nev-bahâr oldı

Şevķile dâ’im nâleler eyler
Şerbet-i ‘aşqdan çün ḥumâr oldı

Her seḥer inler nağmeler eyler
Gülşen-i ‘aşqda ol hezâr oldı

Künc-i fūrkatde bir faķır idi
Vuşlata irdi şehr-i yâr oldı

Ꞑodı ağıyarı buldı dildârı
Gördi ol yâri bir qarâr oldı

Allâhuñ adın ‘âşık añdıķça
Zıkrile zâkir şerm-sâr oldı

Ḥaķķa uyanlar ‘aşkı duyanlar
‘İzziyâ anlar yâre yâr oldı

516

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

143a

‘Aşķile bûlbûl gibi dâ’im şadâ ister gönül
Lezzet almaz ğayrıdan zıkr-i Ḥudâ ister gönül

Tâb-ı ‘aşq u fūrkatile mübtelâ vü teşnedür
Şerbet-i vaşluñ ile âh u nevâ ister gönül

Tâ-be-key bu miḥnet-i keşretle nâliş eylesün
Sırr-ı vahdetden ḥaber eyle şafâ ister gönül

Hāk-i pāy-ı Muştafādan kim odur maḥbūb-ı ‘aşk
Dīde-i ğam-dīdesine tūtiyā ister gönül

Ser virir sırrın dimez maḥrem degül ḥalk bī-vefā
Kendüye hem-derd ü sır şāḥib-vefā ister gönül

Taḥliye bulur ḫamudan fānī olur cümleden
Terk-i aġyār itdi dostıla beḳā ister gönül

‘İzziyā dārū-yı rīş-i dil durur ‘aşk-ı Hudā
H̄ān-ı ‘aşkdan dā’im anuñcün nevā ister gönül

517

10’lu Hece Ölçüsü

Bulmaḳ isterseñ dā’imā devlet
Rūz u şeb yalvar güzel Allāha
Nice bir ğaflet eylegil ṭā’at
Rūz u şeb yalvar güzel Allāha

Varlıġuñ terk it fānī cihānuñ
Alına aldanma bu ḫarābātuñ
Mazḫar-ı luṭf olmaġa Mevlānuñ
Rūz u şeb yalvar güzel Allāha

143b

Ref eyle dilden cümle sivāyı
Zıkr-i Ḥaḳdan sen hiç olma ḥālī
Keşf ola dirseñ sırr-ı İlāhī
Rūz u şeb yalvar güzel Allāha

Varını ‘İzzī ṭurma şarf eyle
Naḥv-i sülūka sen de meyl eyle
Zāḥir ü bāṭın maḳşūdı añla
Rūz u şeb yalvar güzel Allāha

518

mefā’ılün mefā’ılün fe’ülün
Ḥaḳuñ esrārı āġāhı gönüldür

Maḥall-i feyzi vallāhi gönüldür

Tecelli-i Hudānuñ mazḥarıdur
Bil Allāhın nazargāhı gönüldür

Dilerseñ vuşlat-ı cānānı ger sen
Hemān ancak anuñ rāhı gönüldür

Egerçi mihr ü māh āfākda vardır
Bu enfüs ü şems ü māhı gönüldür

Cemālullāha ‘uşşāḫuñ hemīşe
Mekān-ı āh ile vāhı gönüldür

Re‘āya mürşid durur cümle a‘zā
Bularuñ mefḥar u şāhı gönüldür

Vücūd ıklımı içinde ḥaḳīḳat
O dostuñ künc-i taḥtgāhı gönüldür

Dürüstdür şübhe yokdur bunda ‘İzzī
Sarāy-ı “lī-ma‘allāh”ı gönüldür

519

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

Vücūduñ bā‘ış-i maḥẓ-ı hidāyet yā Resūlallāh
Zuhūruñ raḥmet-i ‘ayn-ı sa‘ādet yā Resūlallāh

Mufaşşal kıldı zātuñ enbiyā üzre senüñ Allāh
Kim olsa pey-revüñ buldı selāmet yā Resūlallāh

144a

Saṇa ümmet olan sâ’ir ümemden efḍal olmağla
Hudā göstermez anlara fezāḥat yā Resūlallāh

Kerem-bīn-i Hudādan ümmetüñ rûz-ı kıyāmetde
Şular kim buldı dīnünle şerāfet yā Resūlallāh

Egerçi cürmi çok ammā senüñ kendi ğarībündür

Bu ‘İzzî kuluña eyle şefâ‘at yâ Resûlallâh

520

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

Rabbenâ yâ Rabbenâ eyle meded
Koma bizi böyle zâr u derdmend
Yâ İlâhî lûtfuña yok hadd u ‘ad
Koma bizi böyle zâr u derdmend

Saña varan yolum âsân idesin
Umaruz sen bize ihsân idesin
Derdliyüz büz derde dermân idesin
Koma bizi böyle zâr u derdmend

Nefs ü şeytâna bizi itme zebûn
Kıl hidâyet olmayalum ser-nigûn
Bu durur senden ricâmuz dün ü gün
Koma bizi böyle zâr u derdmend

Fikrûñile kalbümüz mesrûr kıl
Zikrûñile şadrumuz ma‘mûr kıl
Kereminden ğarbumuz maqbûl kıl
Koma bizi böyle zâr u derdmend

Lâzım olan Aḥmedâ pes varavuz
Bâb-ı Hakkâ ağlayup yalvaravuz
Yâ İlâhî düşkün ü bî-çârevüz
Koma bizi böyle zâr u derdmend

521

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

144b

Nuṭṭiyât-ı Dervîş Aḥmed Efendi

‘Aşkile dâ‘im idersem âh u vâh
Ben Muḥammed Muştafâya ‘âşıkam
Râh-ı ‘aşk içre tenüm itsem tebâh
Ben Muḥammed Muştafâya ‘âşıkam

Sensin ol şâh-ı cihānuñ mefḥarî

Zât u esmâ vü şıfâtun mazharı
Evvelîn ü âhirinün serveri
Ben Muḥammed Muştafâya ‘âşıkam

Bülbülâsâ eyleyüp âh u figân
Eylesem ḥâk-i rehûnde terk-i cân
Derviş Aḥmed virdün olsun her zamân
Ben Muḥammed Muştafâya ‘âşıkam

522

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

Geçeyüm cân ile tenden beni ‘aşkuñla şeydâ kı1
Ḥaberdâr olayum senden beni ‘aşkuñla şeydâ kı1

Geçür varlık hicâbından ki zevk alam vişâlünden
İçür vahdet şarâbından beni ‘aşkuñla şeydâ kı1

Ḳodum meydân-ı ‘aşk içre ne kim var ğayrı ma‘şûḳda
Bu bâzâr-ı maḥabbetde beni ‘aşkuñla şeydâ kı1

Revâdur ‘âşikuñ cânı fedâ olmak reh-i Ḥaḳda
Gürûh-ı sâlikân içre beni ‘aşkuñla şeydâ kı1

Semâ‘-ı vecd ü ḥâlile bu Derviş Aḥmedi Çalab
Girince ḥalka-ı zikre beni ‘aşkuñla şeydâ kı1

523

mefâ‘îlün mefâ‘îlün fe‘ûlün

145a

Gider ğayrı gönülden eyle pür-nûr
Meded senden Îlâhî eyle iḥsân
Ḥalâyıḳdan olanı eylegil dūr
Meded senden Îlâhî eyle iḥsân

Ḥabîbüñ ḥürmetiçün yâ Îlâhî
Ḳoma bizi bu ḥüznile Îlâhî
Çü sensin pâdişâhlar pâdişâhı
Meded senden Îlâhî eyle iḥsân

Bu Derviş Aḥmede yâ Rab şafâ vir
Cemâlûñ nûrını ‘ ayn-ı zîyâ vir
Derdini derdine yâ Rab devâ vir
Meded senden Îlâhî eyle iḥsân

524

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Senden irmezse kerem ey zü’l-‘ aṭâ
Nice olur ḥâl-i ‘ uṣât bir ḥaṭâ
Ey mürüvvet kânı ma‘ den-i seḥâ
Kıl şefâ‘ at yâ Muḥammed Muṣṭafâ

Şol vakit kim kırıla mîzân u pül
Nefsî nefsi diyeler cümle resel
Yâ şefî‘ ü’l-müznibîn ḥādîyü’l-sebel
Kıl şefâ‘ at yâ Muḥammed Muṣṭafâ

İt meded bu anem ü efkedeñe
Rûz-ı maḥşer ‘ âciz-i şermendeñe
Ümmetüñden Derviş Aḥmed bendeñe
Kıl şefâ‘ at yâ Muḥammed Muṣṭafâ

525

11’li Hece Ölçüsü

Bir ‘ aceb ḥâlüm var benüm ey dostlar
Günden güne derdüm artar eksilmez
Göñül coşgun deryâlar gibi çağlar
Her dem anuñ mevci artar eksilmez

Her an yüregümüz kaynayıp taşar
Âteş-i ‘ aşkile bağrumuz pişer
Mest olup gâhice ‘ aqlumuz şaşar
Her dem dostuñ derdi artar eksilmez

Gâhî şâbir olur gâhî każâya râzı
Gâh nefsi qahr ider olur ‘ âşî
Gâh yüz tutar Ḥaḳḳa ider niyâzı
Ḥavfile recâ artar eksilmez

145b

Gāh ağlar bu ġarīb zārī zārī inler
Derdi olan bilür derdsizler tañlar
Gāh dost cemāliyle gönlini egler
Haqquñ fażlı çoqdur artar eksilmez

Gāh fūrkat gāh ġurbet gāh vuşlatda
Gāh zillet gāh izzet gāh devletde
Gāh vaḥdet gāh keşret gāh ḥayretde
Menzil-i maḳām her dem artar eksilmez

Gāh menzil ne mertebe ne maḳām
Haqqdan ġayrı hiç yokdur vesselām
Görinen esmā vü şıfātduñ bi'-t-temām
Haqquñ şu 'ünātı artar eksilmez

Şarfa düşen kullar bilürler anı
Aldayamaz anları cennet ḥūnı
Dā'im dostiledür anuñ devrānı
Günden güne zevḳı artar eksilmez

Aḥmed ġafletden uyardınsa cānı
Hem cānuñda bulduñ ise cānānı
Ġam yimesin sen alduñ meydānı
Haqquñ luṭfı saña artar eksilmez

526

Nuṭṭ-ı 'Azīzī Raḥmetullāhi 'Aleyh

mefā'ılün mefā'ılün mefā'ılün mefā'ılün

Ey cemāl-i Haqqā ṭālib teveccüh eyle Mevlāya

Ey vişāl-i Haqqā rāġıb teveccüh eyle Mevlāya

Niye geldüñ bu dünyāya naẓar kıl bir bu şaḥrāya

Ne luṭf oldu bu kübrāya teveccüh eyle Mevlāya

Şıfātullāha kıl mir'at zuḥūr ide dürlü lezzet

Tecelli idecek bizzāt teveccüh eyle Mevlāya

146a

Mir'atunı kıl mücellâ hem qalbini kıl muşaffâ
Maqâmunı it mu'allâ teveccüh eyle Mevlâya

Bu deryâda olan ğavvâş olur elbetde hâşu'l-hâş
'Azîzî sen de ayak baş teveccüh eyle Mevlâya

527

8'li Hece Ölçüsü

'Aşkuñ meyine qanduñ
Nolduñ a gönül nolduñ
Yaquñ beni yandurduñ
Nolduñ a gönül nolduñ

Bir yirde qarâr itmez
Hiç kimseden 'âr itmez
Hekimler tımâr itmez
Nolduñ a gönül nolduñ

Qalbini güşâd eyle
Hem Mevlâyı yâd eyle
Ġamgîn dili şâd eyle
Nolduñ a gönül nolduñ

Gel imdi 'Azîzî hem
Sırrı dime ol epsem
Esrâra olup maḥrem
Nolduñ a gönül nolduñ

528

8'li Hece Ölçüsü

Qanı Hakkı isteyenler
Gelsün bugün Hakk bendedür
Vech-i bâķî isteyenler
Gelsün bugün ol bendedür

Sırr-ı Hakkı qanı tâlib
Vaşl-ı Hakkı qanı râġıb
Bu da' vâyı iden taleb

Gelsün bugün Hâk bendedür

146b

Sırr-ı vahdet nur-ı hazret
Remz-i Aḥmed zāta vuşlat
Bu aḥvāle cümle himmet
İster iseñ ol bendedür

Tecelli-i cemāl-i pāk
Teselli-i vişāl-i pāk
Bu dost içün yaḳasın çāk
İden gelsün bu bendedür

Eger bāṭın eger zāhir
‘Azīzī cümleye māhir
İdenler nefsinı ṭāhir gelen
Gelsün Hâk bendedür

529

8’li Hece Ölçüsü

Mevlām seni seven ‘aşıḳ
Doyar mı yā uşanır mı
Yoluñda cān biren şādıḳ
Doyar mı yā uşanır mı

Dilüñde zıkrullāh olan
Ḳalbinde fikrullāh olan
Hem mūnisullāh olan
Doyar mı yā uşanır mı

Saña dilden çeken eşvāḳ
Yoluñda cān viren ‘uşşāḳ
Dīdārına olan müştāḳ
Doyar mı yā uşanır mı

İḥsān itseñ hidāyetden
Ḥabībīñden şefā‘atden
Ḳullaruñ ‘arz-ı ḥacātdan
Doyar mı yā uşanır mı

Luṭf idüp feth-i bâb itseñ
‘Azîziye hitâb itseñ
Tecelli keşf-i zât itseñ
Doyar mı yâ uşanır mı

530

8’li Hece Ölçüsü

147a Cürmüñ bilüp gelen kişi
Turmaz aķar gözi yaşı
Gice gündüz endîşesi
Mevlâm cemâlüñ cemâlüñ

Çün hidâyet ide cāna
Gözyaşları döner kıana
‘Aşk boyadı beni kıana
Mevlâm cemâlüñ cemâlüñ

Çün varlıgum elden gitdi
Haķ varlıgı cümle geldi
İhtiyārum kıande kıaldı
Mevlâm cemâlüñ cemâlüñ

Bu Derviş ‘Abdul‘azîzî
Kıl derdlerüñ taḫîbi
Şefâ‘atci kıl Ḥabîbi
Mevlâm cemâlüñ cemâlüñ

531

mefâ‘îlün mefâ‘îlün

Esîr-i ‘aşķ-ı rabbānî
Bu dem gördüñ mi sen anı
Fedâ kılmış dil ü cānı
O Mevlānuñ cemāline

Ezel cāmuñ içüp geldi
Anuñçün böyle mest oldu
Kāmu ‘uşşāk esîr oldu

O sulṭānuñ cemāline

‘Azīzīnūñ umar cānı
Ola vuşlat çü erzānı
Bula kim cāñ-ı cānānı
O sulṭānuñ cemāline

532

8’li Hece Ölçüsü

Yine dostdan haber geldi
Dost illerine gidelüm
Da‘vet-i Hāḫ durur aşlı
Dost illerine gidelüm

Bunda gelen gider kalmaz
Dünyâyı bir pula almaz
Cemāl-i Hāḫdan ayrılmaz
Dost illerine gidelüm

147b

Hāḫdan geldüm Hāḫdur aşlum
Hāḫḫa vuşlat durur kaçdum
S‘ay-ı belīg ile dostum
Dost illerine gidelüm

Bu mezra‘da olan tācir
Murğ-ı rūḫān dostu uçur
Şarāb-ı lā-yezāl içür
Dost illerine gidelüm

Ey ‘Azīzī Derviş s‘ay it
Merātib ‘āliye kaṭ‘ it
Ṭālibler Hāḫḫa vuşlat it
Dost illerine gidelüm

533

11’li Hece Ölçüsü

Gel nazar kıl bu dünyānuñ ḫāline
Niceleri yakdı fūrḫat nārına

Derde düşen bakmaz dünyā varına
Meded Allāh meded derdliye dermāñ

‘Āķil olan bakmaz bunuñ varına
Aldanur mı hiç ķıl u ķāline
Bir nazar ķıl evliyānuñ ĥāline
Meded Allāh meded derdliye dermāñ

Ĥasret cigerümi ġāyet taġladı
Yaş yirine gözlerüm kan aġladı
‘Abdul‘ azīz ķulluķda bel baġladı
Meded Allāh meded derdliye dermāñ

534

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilü

Rūĥ-ı pāk-i Muştafāya itmişem cānum fedā
Bu zebānum her zamān eyler aña medĥ ü senā
Rūz-ı maĥşerde bu ‘abd-ı kemterüñ itme cüdā
Yā Resūlallāh şefā‘ at yā Ĥabībullāh meded

148a

Rūz u şeb āh eyleyüp her dem baña itmekde yüz
Hem şalāt u hem selāmı armağan itmekteyüz
Sen şefī‘ u’l-müznibīnsin biz günāh itmekteyüz
Yā Resūlallāh şefā‘ at yā Ĥabībullāh meded

Mevcūdātuñ meĥarısın enbiyānuñ serveri
Saña ‘āşık olanuñ firdevs-i a‘ lādur yiri
Özüñe olsun şalāt mişl-i emvāc ayları
Yā Resūlallāh şefā‘ at yā Ĥabībullāh meded

Sen şefā‘ at itmez isen ĥālümüz müşkil katı
Enbiyālar içre senden ümmete müşfiķ ķanı
Bende-i İķbāliyā rahm it ey şefā‘ at menbā‘ ı
Yā Resūlallāh şefā‘ at yā Ĥabībullāh meded

535

müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün

Dā’im şalāt olsun saña yā rahmetaĥmeten li’l-‘ālemīñ

Ḥālüm benüm her dem baña yâ raḥmeten li'l-‘âlemîn

Kâfir diler çünki bizi çöpden şaķınmayuz gözi
Raḥm eyleyüp kayır bizi yâ raḥmeten li'l-‘âlemîn

Bizde libās-ı eṣrefüñ şancağ u hem pür-envārın
İslāma idüp¹⁸³ himmetüñ yâ raḥmeten li'l-‘âlemîn

Rāḥat ḥarām oldu baña tā irişince naşrına
Cānum saña olsun fedā yâ raḥmeten li'l-‘âlemîn

148b Ġāzilerümüz hū diyü cān başumuz kurbān diyü
Dīnūñ şeref bula diyü yâ raḥmeten li'l-‘âlemîn

Mesrūr ola hep ümmetüñ mağbūn ola hem düşmenüñ
İçür şarāb-ı keşretüñ yâ raḥmeten li'l-‘âlemîn

İķbālī aḥķar bendeñe luṭf it ġarīb efkendeñe
Almışam dāmāñuñ ele yâ raḥmeten li'l-‘âlemîn

536¹⁸⁴

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

Hevā-yı nefse cānum mübtelādur yâ Resūlallāh
İşüm hep cümle cürm ile ḥaṭādur yâ Resūlallāh

Senüñ sünnetlerin biñde birin itmedüm icrā
Baña her ne cezā olsa sezādur yâ Resūlallāh

‘ Aceb mi bülbul-i dil deşt-i ḥasretde fiğān itse
Cemālūñ gülsitānuñdan cüdādur yâ Resūlallāh

Sen ol sulṭān-ı ‘adl-i rütbe-i taḥt-ı risāletsin
Ḳudümüñ olsa ‘arş üzre revādur yâ Resūlallāh

Kerem kıl cürmümi eyle şefā‘ at rüz-ı maḥşerde
Kelāmuñ cümle maḳbūl-i Ḥudādur yâ Resūlallāh

¹⁸³ idüp: eyleyüp, nüsha.

¹⁸⁴ Bu manzume 151b’de mükerrer kaydedilmiştir.

Yüzün ferş eyleyenler döndürdi devlet bâbuñda
Beride ümmetüñden Muştafâdur yâ Resûlallâh

537

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

149a

Şerm-sâr itme Hudâyâ rûz-ı maşşerde beni
Hürmetine hâtemüñ yakdurma dûzahda beni
Mu' terîfem ben günâhuma muḳarrir¹⁸⁵ cürmüme
Enbiyâ vü mürselîn içre hâcil itme yâ Rab beni¹⁸⁶

Ümmet-i Aḥmedde benden 'aşî vü mücrim mi var
Müsteḥaḳ zecr ü 'itâba benden aḥsen ferd mi var
Sen 'inâyet itmez isen baña hiç râḥat mı var
Enbiyâ vü mürselîn içre hâcil itme yâ Rab beni

Şimdilik İḳbâliyâ daldum 'amîḳ-i ḥayrete
Luṭf eyle destümi al yâ Rab düşdüm ğurbete
Diler iseñ ḳo ceḥîme diler iseñ cennete
Enbiyâ vü mürselîn içre hâcil itme yâ Rab beni

538

müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün

Müstağraḳ oldum luṭfuña ḥamd olsun Allâhum saña
Şubḥ u mesâ en' âmina ḥamd olsun Allâhum saña

Rabbim baña olduñ naşîr güç işlerüm itdün yesîr
Lâyıḳ degülken ben faḳir ḥamd olsun Allâhum saña

Bu nuşret-i 'azmâyı gör ğamgîn iken şâdlığı gör
Mesrûr eyle 'avdeti gör ḥamd olsun Allâhum saña

149b

İḳbâliyâ luṭf eyledün gözyaşına raḥm eyledün
Müşrikleri ḳahr eyledün ḥamd olsun Allâhum saña

539

¹⁸⁵ muḳarrir: muḳarrirem, nüsha.

¹⁸⁶ Manzumenin mütekerrir mısralarında vezin kusurludur.

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Dil-i şeydâyı söyletsen Resûlullâha ' âşıkdur
Fırâk-ı hicrile dâ'im derûnı bağı yanıkdur
Hilâf olmaz bu du'âda Hudâ billâh vânikdur
Kuluñ İkbâle yazıkdur şefâ' at yâ Resûlallâh

Qudûm-i pâkine çeşm-i nişârum rûy-mâl olsun
Vücûdum cümleten cânum fedâdur pây-mâl olsun
Yoluñda ağlasun her dem bu cismüm bî-mecâl olsun
Kuluñ İkbâle yazıkdur şefâ' at yâ Resûlallâh

Günâhum bî-nihâyetdür sevâbum zerrece yokdur
Cibâle irse ger cürmüm Hudânuñ rahmeti çokdur
İşüm müşkil durur gâyet ümîdüm gayrıdan yokdur
Kuluñ İkbâle yazıkdur şefâ' at yâ Resûlallâh

Şefâ' at itmege lâıık olup tab' -ı selîmsin sen
Halâş it nâr-dûzağdan rahîm ü hem kerîmsin sen
Resûl ü mürsel ü hâdî beşîr ü hem halîmsin sen
Kuluñ İkbâle yazıkdur şefâ' at yâ Resûlallâh

540

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

150a

Mübtelâ oldu gönül sulţânım ' âlem zâtına
Ağla hüznile muhaldür çünki düşdün derdine
' Ömrile minnet benüm cânum olsa virmeye
Yâ şefâ' at ma' deni rahm eyle Allâh ' aşkına

Bindik kemend-i gaflete etrâfumuz cümle kuşûr
Ref' eyle bârî cürmümüz yirine ihsân it sürûr
Güş-ı mevtâya irince mevhaş-ı aşvât-ı şûr
Yâ şefâ' at ma' deni rahm eyle Allâh ' aşkına

İzdiyâd oldu benüm derdüm ile ma' iyetüm
Yâ derdlere dermân olan eyle kabûl taşliyetüm
Ben bî-kes ü bî-çäreñem gitdi huzûr u râhatum
Yâ şefâ' at ma' deni rahm eyle Allâh ' aşkına

Çeşm-i kudretle İlâhî sen nazar kıl hâlüme
Dil harîk oldu harîk bak bu benüm yaşına
Nefs-i nefsi günü kim yok fâ'ide arkadaşına
Yâ şefâ'at ma' deni rahm eyle Allâh 'aşkına

Dergehünde bu du'âm maqbûl olur mı bilmezem
Yaş yirine kan akar bu dîdelerden silmezem
Dost yolına oldu fedâ İkbâlî kimdür bilmezem
Yâ şefâ'at ma' deni rahm eyle Allâh 'aşkına

541

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

150b

Ey Hudâyâ gün-be-gün hâlüm diger-gün olmadı
Tîg-i fikr ile derûnum şerha şerha kesmede
Rûz u şeb bād-ı ecel 'ömr-i dırahta çıkmada
Zi'l-günâh İkbâlîyi afvuñla eyle bühre-yâb

'İzz ü şevküñle mükerrem hâkim-i devrân iken
Karışam hâkile bir gün 'âleme sultân iken
Bilmezem hâlüm n'ola 'uryân-ı sergerdân iken
Zi'l-haṭâ İkbâlîyi afvuñla eyle bühre-yâb

Emr-i Haḫ itmek devâsı her dem istiğfâr imiş
Ne elem üzre geçersin hâlıkun ğaffâr imiş
'Afv idüp bunca günâhuñ 'aynını settâr imiş
Zi'l-günâh İkbâlîyi afvuñla eyle bühre-yâb

Faḫr ile maḥfûz olurdum dehre sultân olmasam
Hiç gerekmezdi bu İkbâlî ḫalka 'unvân olmasam
Müşkil olurdu ikrāmât-ı bürhân olmasam
Zi'l-haṭâ İkbâlîyi afvuñla eyle bühre-yâb

542

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Aḫsenet ey şehri-i mevlûdu'l-nebî
Geldi sende çün keremler ma' deni
Aña cân eyle ta'aşşuk ideni

Mazhar itsün anı luṭfuna iḥsânına¹⁸⁷

151a

Erḥamu hem eşfaḳ oldı ümmete
Cân u dilden yapışalum sünnete
Düşmiş iken bu belâ-keş miḥnete
Mazhar itsün anı luṭfuna iḥsânına

Meclis-i aḥsenlerine irmedüm
Ḥâk-i pâyini gözüme çekmedüm
‘Âşık-ı efkendesiyem görmedüm
Mazhar itsün anı luṭfuna iḥsânına

Ger kabûl itse şalât-ı İslâmı
İzdiyâd itmezdi âh u zârımı
Yevm-i berzaḥda gûşâd it râhumı
Mazhar itsün anı luṭfuna iḥsânına

Uydı nefis-i şoma İkbâlün kuluñ
Düşmişem ‘işyâna cânâ vir eluñ
Çün mu‘azzab olmadın rehber oluñ
Mazhar itsün anı luṭfuna iḥsânına

543

müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün
Allâh Rabb-i lâ-yezâl yâ vâḥid ü yâ zü’l-celâl
Ey pâdişâh-ı bî-zevâl yessirlenâ ḥayre’l-umûr

Vaḳt-i seḥer feryâdumuz ‘arşa çıkar efgânumuz
Cürm ü ḥaṭâdur kârumuz yessirlenâ ḥayre’l-umûr

Senden irişmezse amâñ olur kamu işler yaman
Yâ şâḥib-kevn ü mekân yessirlenâ ḥayre’l-umûr

Ey Ḥâlîḳ-ı ferd-i selâm olsun Ḥabîbine selâm
Budur ḥulûş üzre kelâm yessirlenâ ḥayre’l-umûr

İkbâlî ‘âşîdür qarîb itme luṭfuñdan bî-naşîb

¹⁸⁷ Bu manzumenin mütekerrir kısımlarında vezin kusurludur.

“Yā bākīyü’l-hayye’l-mucīb yessirlenā hayre’l-umūr”

544

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

151b

Hevā-yı nefse cānum mübtelādur yā Resūlallāh

İşüm hep cümle cürm ü haṭādur yā Resūlallāh

Senüñ sünnetlerin biñde birin itmedüm icrā

Baňa her ne cezā olsa sezādur yā Resūlallāh

‘ Aceb mi bülbül-i dil deşt-i ḥasretde fiğān itse

Cemālün gülsitānuñdan cüdādur yā Resūlallāh

Sen ol sulṭān-ı ‘ adl-i rütbe-i taḥt-ı risāletsin

Ḳudümün olsa ‘ arş üzre revādur yā Resūlallāh

Kerem kıl cürmümi eyle şefā‘ at rûz-ı maḥşerde

Kelāmuñ cümle maḳbûl-i Ḥudādur yā Resūlallāh

Yüzün ferş eyleyenler döndürdi devlet bābuñda

Beride ümmetüñden Muşṭafādur yā Resūlallāh

545

152a

Sulṭān Aḥmed Ḥan

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

Rabbenā yā Rabbenā eyle meded

Ḳoma bizi böyle zār u derdmend

Yā İlāhî luṭfuña yok ḥādd u ‘ ad

Ḳoma bizi böyle zār u derdmend

Umaruz kim bize iḥsān idesin

Derdliyüz biz bize dermān idesin

Saňa varan yolu āsān idesin

Ḳoma bizi böyle zār u derdmend

Nefs-i şeyṭāna bizi kılma zebūn

Ḳıl hidāyet olmayalum ser-nigūn

Bu durur senden ricāmuz dün ü gün

Ḳoma bizi böyle zâr u derdmend

Zikrũñile şadrumuz pür-nûr kı
Fikrũñile ḳalbümüz ma‘ mûr kı
Luṭfuñile cürmümüz mağfûr kı
Ḳoma bizi böyle zâr u derdmend

Lâzım olup Aḥmedi pes varavuz
Bâb-ı Hakkâ ağlayup yalvaravuz
Yâ İlâhî düşkün ü bî-çârevüz
Ḳoma bizi böyle zâr u derdmend

546

mefâ‘îlün mefâ‘îlün fe‘ûlün

Baňa zâhirde itdũn bunca iḥsân
Müyesser eyledũn mülk-i Süleymân
Olup pür-nûr şevḳũñile dil ü cân
Beni kı ‘ âlem-i ma‘ nîde sulṭân

Baňa luṭfuñ ile kılsañ tecelli
Bu tâc u taḥt ile gelmez tesellî
Ḥudâyâ eyleyüp en‘âm-ı külli
Beni kı ‘ âlem-i ma‘ nîde sulṭân

Be-ḥaḳ ab-rûy-ı faḥr-ı ‘ âlem¹⁸⁸
Ḥabîb-i ekrem-i raḥmân-ı a‘zâm
Sırr-ı terk-i İbrâhim-i Edhem
Beni kı ‘ âlem-i ma‘ nîde sulṭân

Bu fânî dünyânuñ yokdur mâ‘îli
Ḥayâl-i zıll gibidür mülk-i mâlı
Vire rûz-ı cezâda ḳadr-i ‘ âlî
Beni kı ‘ âlem-i ma‘ nîde sulṭân

152b

Bir ednâ ‘abd-i ‘âşiyem İlâhâ
Ḳapuñda bir gedâyam pâdişâhâ
Be-ḥaḳ sûre-i yâsin ü Tâḥâ

¹⁸⁸ Bu mısrada vezin kusurludur.

Beni kıl ‘ âlem-i ma‘ nîde sulţân

Ricâl u mâla yokdur i‘ timâdum
Degüldür tâc u tahta istinâdum
Rızâ-yı pâküñ olmışdur murâdum
Beni kıl ‘ âlem-i ma‘ nîde sulţân

Çapuñda Aḥmedi maḳbûl it¹⁸⁹
Günâhuñ ‘ afv idüp ‘ özrin ḳabûl it
Yoluñda ‘ âḳibet emel-i vuşûl it
Beni kıl ‘ âlem-i ma‘ nîde sulţân

547

11’li Hece Ölçüsü

Tâlib-i Ḥaḳ olan gelsün meydâna
Ene’l-ḥaḳ sırrın keşf idem anlara
Nefsüñ ḳahr eyleyüp olsun merdâne
Gizli kenzi ‘ ayân ḳılam anlara

Ḥaḳdan idüm yine Ḥaḳla Ḥaḳ oldum
Ḥaḳ direm çünki Ḥaḳḳı bende buldum
Aşlum ḥod Ḥaḳ imiş Ḥaḳḳile bildüm
Ḥaḳḳı izhâr idem ‘ âşık ḳullara

Deryâ ḳaṭrede pinhân ‘ aceb sırdur
Anuñçün ki cümleñüñ aşlı birdür
‘ Âriflere keşret vaḥdet yeksândur
Yokluḳ ile varılır bu ḥâllere

Her kim duymak dilerse bu ḥâllerden
“Ledün” ‘ ilmüñ okusun kâmillerden
Fenâ dersin alsın hem maḳbûllerden
Cânuñ terk eyleyüp girsün yollara

Ġayrıya baḳmazam ben şimdengirü
Gözüme görünmez oldı çün ġayrı
Biriyle bir oldum olmazam ayrı

¹⁸⁹ Bu mısırada vezin kusurludur.

Vahdet illeri dirler bu illere

Cezbedür sâliküñ evvel pāyesi
Hem mürşid gerek anuñ muḳtedāşı
Aşlı yokluk bu yoluñ sermāyesi
Varlık ile varılmaz bu illere

153a

Cümle ‘ âlem mir’at-ı cemāl-i yāre
Haḳ göziyle baḳ kim günden āşikāre¹⁹⁰

Miskīn Aḥmed kendini bildüñse
Haḳḳı vicdānuñda ‘ ayān bulduñsa
Hem maḳām-ı evādāna irdüñse
Şaḳın izhār itme nā-ehillere

548

mefā‘ ilün mefā‘ ilün fe‘ ülün
Ġarīḳ-i baḥr-ı ‘ işyānam ḳıl meded
Kerem eyle ‘ ināyet eyle Mevlā
İtmesün nefis-i kam-rāh rāhumı sed
Kerem eyle ‘ ināyet eyle Mevlā

İrişdür nā-murādum dost iline
Delīl it faẓlını ṭoġrı yolına
‘ İnāyet senden olur cümle ḳulına¹⁹¹
Kerem eyle ‘ ināyet eyle Mevlā

Baña sensin gerek gerekmez cān
Nefsüñ oldu külli men ‘ ileyhā ḳan
Göñül ‘ aşḳuñla olmışdur perişān
Kerem eyle ‘ ināyet eyle Mevlā

Hulūsī oldu çün mest-i maḥabbet
Aña nefsüñ ider huşyāre himmet
Keremüñden umar bāḳī sa‘ ādet
Kerem eyle ‘ ināyet eyle Mevlā

¹⁹⁰ Bu bendde son iki mısra eksik kaydedilmiştir.

¹⁹¹ Bu mısrada vezin kusurludur.

549

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Tā ezel bezminde itdüm cān ile ikrār-ı dost
Benligüm gitdi aradan oldı nem var var dost
Şem'-i 'aşka düşdi bu cān u dilüm pervâneveş
Maḥv idüp yakdı derūnum cümle hep nār-ı dost

153b

Zıkr-i tevḥīd ile olsun cānumuz Ḥaḳḳa fedā
Fā zıkrullāh keşirān irdi çün sem'e nidā
Ol sebebden oldı dil beyt-i nazargāh-ı Hudā
Nūr-ı maḥz itdi derūnum revzenüñ envār-ı dost

Ey gönül inşāfa gelgil nice bir tül-i emel
Çalışup s'ay eyle kendün eyle kulluğa maḥal
Tā-ebed zevk isteriseñ gülşen-i tevḥīde gel
'Andelībi mest ider bûy-ı gül gülzār-dost

Çāre-sāz olur fedā dil derdine dermān içü
Naşş-ı luṭfuñ emr ider bî-çāreye fermān içün
Zāt-ı pākūñ ilmege her laḫzada 'irfān içün
'Āşıkuñ kalbinde dā'im fıkır ider efkār-ı dost

Zevk ü şevk-i 'aşkile oldı Ḥulūşī bî-ḳarār
Ḳande baḫsam görünür çeşmine anuñ sırr-ı yār
Gül görince şabrı ḳalmaz arturur zārı hezār
Çehresinden bellüdür şādıḳlaruñ esrār-ı dost

550

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Çehre-fersā-yı niyāz oldum dir iclālūñe
Yā Resūlallāh irişdür ka' be-i dīdāruña
İrmege cānum diler ol ḳıble-i iḳbālūñe
Yā Resūlallāh irişdür ka' be-i dīdāruña

154a

Ref eti bu dergeh-i bālāña yüz sürdi mehūñ
Āfitāb üftāde-i çārüb keştidür dergehūñ
Rāh-ı 'aşkuñda ḳabūl it olayum ḫāk-i rehūñ

Yâ Resûlallâh irişdür ka‘be-i dîdârûña

Nûr-ı zâtuñ mazharıdur tıynet-i hâk-i resel
Bir gülistan içre neşr olmış cemâlûñ iki gül
Hüsnünûñ hayrânıdur bülbül gibi her ‘aql-ı kel
Yâ Resûlallâh irişdür ka‘be-i dîdârûña

Enbiyânuñ şâhısın Âdem senüñle fahr ider
Âsitânuñ bendesi dünyâ vü ‘uqbâyı n’ider
Hulûşî ‘arz-ı hulûş ider Hulûşîyle gider
Yâ Resûlallâh irişdür ka‘be-i dîdârûña

551

mefâ‘îlün mefâ‘îlün fe‘ûlün

Murâdı ‘âşıkuñ ey Rabb-ı ğâffâr
Cemâlündür senüñ ğayrı degüldür
Şeb devr itdiği sır cümle efkâr
Cemâlündür senüñ ğayrı degüldür

Vişâlûñ ârzûsı düşdi câna
Maḥabbet oldı ‘aşkuñdan nişâne
Hidâyet-baḥş olan hep ‘âşıkāne
Cemâlündür senüñ ğayrı degüldür

154b

‘Aşkdur ehl-i maḥabbet pîşesi
Şevkile pürdür göñüller şîşesi
Gice gündüz ‘âşıkuñ endîşesi
Cemâlündür senüñ ğayrı degüldür

Seni zâkir-i Hudâyâ cümle mevcûd
Melâ’ik sâcid Âdem oldı mecsûd
Îlâhâ kıdiran fi’l-cümle maḥşûd
Cemâlündür senüñ ğayrı degüldür

Hulûşam ‘arz için dergâha geldüm
Cemâlûñ şem‘ine pervâne geldüm
Murâdum Hâzretündür ey efendim
Cemâlündür senüñ ğayrı degüldür

552

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Dem-be-dem fūrkat elinden kıluram ben āh vāh
Āh idince sūz-ı dilden çıkmada dūd-ı siyāh

Hātıra geldikce ol şeb ki gönül 'ayş idi
Ben o bezmün şem'ine pervāneyem pes her gāh

Qalmasun dil istiyākuñ zūlmetinden ğam ile
Baş idüp cāna feraḥ toğ ka'beden ey yüzi māh

Qadr-i vaşluñ irgürür kad refī' i' āşıkuñ
Var durur destümde muḥkem ḥüccet-i bī-iştibāh

Bu Ḥulūşī bendelikde çok kuşūr itdi velī
Līk bu şī'ri 'özüñü pezr ola ey pādīşāh

553

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

155a

Genc-i 'aşkdur nāme-i dil ḥalka izhār eylemem
Cān u dil dānā sözinden ğayrı eş'ār eylemem

Yanduram külli vücūdum duymaya ağıār-ı 'aşk
Şem'ine pervāneyem ol yārin inkār eylemem

Lā ile nefs eyledüm cümle sivā endīşesin
Dem-be-dem ālādan özge ğayrı efkār eylemem

Fūrkat-i feyz-i celālün maḥzarıdur bu gönül
Vuşlatuñdur maṭlabum ben ğayrı bāzār eylemem

Ey Ḥulūşī ehl-i dilde 'aşk seririndedür
Hep 'ayşdur kūy-ı zindāneyi inkār eylemem

554

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Bilmedüm yā Rab 'aşkuñ qadrini ḥayfā senün

Vāde-i hayretde bî-kes zâr u zâram kıl meded

İtme red geldüm siyeh-rû [ile] katına senüñ
Sen didüñ lâ tañneṭu erḥamet umam kıl meded

Eyle tevḫîküñ refîküñ rāh-ı ‘aşkına senüñ
Kûy-ı vaşluñdur ki ümmîdüm araram kıl meded

Āteş-i ḥüsrân ile püryāñ olupdur bu ciger
Nice bir nâr-ı fūrkatle yanaram kıl meded

155b

Pādişāhlar pādişāhı nuşret it bî-çāreye
Sırr-ı şeyṭān meger nefsümden bîzāram kıl meded

Lā’l-i ‘aşkuñla Ḥulūşî cām-ı ser-şār olmağa
Şeyḫ sāķî destine şāğar şunaram kıl meded

555

mefā’ ilün mefā’ ilün mefā’ ilün mefā’ ilün

Faḫîrem āsitānuñda şefā’ at yâ Resûlallāh
Ġarîbem ḥāk-i pāyuñda şefā’ at yâ Resûlallāh

Ḥarîrem kûy-ı ‘aşkuñda sezâ kıl kurb-ı vaşluña
Terahḫüm it ġarîbüñe şefā’ at yâ Resûlallāh

Maḥabbet dildedür her an rehüñde eyledüm kurbân
Fedâ olsun n’ola bu cān şefā’ at yâ Resûlallāh

Ḳapuñdan eyleme mehcûr nice bir fūrKate me’mûr
Göñül müştāk u it mesrûr şefā’ at yâ Resûlallāh

Ḥabîb-i Ḥazret-i ‘İzzet cenāb-ı melce’-i rahmet
Ḥulūşî müznibe şefkat şefā’ at yâ Resûlallāh

556

fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ ilün

Ey gürüh-ı enbiyâ vü evliyānuñ ekremi
Ḥazret-i Ḥaḳḳuñ ḥabîbi mürselînin aġlemi

156a

Zātuñı ħallāk-ı a‘ lem bā‘ iṣ-i kevn itmese
Ĥalk iriṣdi ‘ aceb evvel cedd-i pākūñ ādemi

Tūtiyā-yı çeşm-i derdi enbiyā vü evliyā
Ĥāk-i pāyuñdan eger ki bulsalar bir dirhemi

Cedd-i zātından eḥaddur Aḥmedi fark eyleyen
Çeşm-i zātuñdur seniñ fark itdi ism-i a‘ zāmı

Derdümün dermānı sensin cānumuñ cānānı sen
Raḥmümün ey derdlüler dermānı sensin merhemi

Her ne deñlü mücrüm ise kendi ‘ abduñdur Ĥulūṣ
Kıl şefā‘ at aña ey esrār-ı Ĥaḥkuñ maḥremi

557

6’lı Hece

Yā Rab meded dilerem
‘ Aşkuñ vir şevküñ vir
Faẓl[1]ndan umaram
‘ Aşkuñ vir şevküñ vir

Mest eyle sen beni
Bilmeyem ben beni
Tā bula cān seni
‘ Aşkuñ vir şevküñ vir

Yoluñda ‘ aşıklar
Derdile yanıklar
Cānlardan geçdiler
‘ Aşkuñ vir şevküñ vir

156b

Pāk eyle gönlini
Sivā cübininden
Ĥaylī ‘ atā kıl
‘ Aşkuñ vir şevküñ vir

Bu Hasan kuluña
Nazar it hâline
İrgürüp vaşlına
‘Aşkuñ vir şevküñ vir

558

8’li Hece Ölçüsü

Yâ Rab sen eyle beni
Cümle günâhlardan berî
Disün ihvânuñ her biri
Estağfirullâh el-Ğafûr

Kebâyirden hafâyirden
Gizli vü âşikârından
Rücû‘ itdük her birinden
Estağfirullâh el-Ğafûr

Dostuñ Habîbüñ Muştafa
Luţf ile emr itdi Hudâ
Şefî‘ ola ol pür-şafa
Estağfirullâh el-Ğafûr

Seyyid Hasan-ı Halvetî
Terk-i sivâ añlar bizi
Yiter saña Rabb-i ğanî
Estağfirullâh el-Ğafûr

559

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

Âsmân-ı ma‘ nevînüñ şems ü necm ü mâhıyam
Şûretâ gerçi gedâyam ‘aşk ilinüñ şâhıyam

157a

Ma‘ rifetden harķdâr olup idündüm ‘aşkı tâc
Şûfî-i sûret menem ben şûfî-i Allâhiyem

‘Arz-ı ‘uşşâķ ile memlû gerçi kim ‘arz u semâ
‘Âşık-ı ma‘ şûķ-ı ‘aşķam cümlesinüñ mâhıyâm

‘ Ālem-i şüretde gerçi rehberümdür Gülşenī
Līk me‘ anī ‘ āleminde ben anuñ hem-rāhıyam

Baħr-ı ‘ aşka ğark olup eydür Ħasan ‘ āşıqlara
Tālib-i Ħaḳḳam diyen gelsün yoluñ āgāhıyam

560¹⁹²

8’li Hece Ölçüsü

Gicelerde uyanıksın
Ħaḳḳuñ derdiyle yanıksın
‘ Āşıqları uyarırsın
‘ Āşık āh eyle şādık āh eyle

Vīrāneyi miskīn iden
Derd ehlini hem-dem iden
Zikr-i devrāne irgüren
‘ Āşık āh eyle şādık āh eyle

Bu derdine n’oldı sebeb
Feryād idersin rūz u şeb
‘ Āşıqlara adın tarab
‘ Āşık āh eyle şādık āh eyle

Şeyḫ Ħasanı nālān iden
Gözyaşını seylān iden
‘ Āşıkını ‘ uryān iden
‘ Āşık āh eyle şādık āh eyle

¹⁹² Bu manzumenin mütekerrir kısımlarında vezin kusurludur.

2.3. Mecmuanın Mestap’a Göre Dökümü

		Yer Nu.: Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu, Demirbaş No: O6 Mil Yz A 5466. 210x160-160x102mm. ölçülerinde, satır ve sütun sayıları muhtelif 159 varak. Siyah pandizot bez kaplı, mukavva cilt, rutubet ve mürekkep lekesinden yer yer tahrip olmuş sarı renkli, Suyolu- Harf filigranlı kâğıt. Genellikle siyah mürekkep olmakla birlikte başlık kısımlarında yer yer kırmızı mürekkep kullanılmıştır. Mecmuanın derleyicisi ve derleme tarihi belli değildir. Mecmuada 320 gazel, 106 mütekerrir murabba, 21 murabba, 82 koşma, 4 ilahi, 10 mısra, 2 mütekerrir müseddes, 11 kıt’a, 1 müselles, 1 müfred, 1 mütekerrir muhammes ve 1 mütekerrir muaşşer olmak üzere toplam 560 şiir mevcuttur.					
Yp. nu.	Mahlas	Matla’ beyti / bendi	Makta’ beyti / bendi	Nazım şekli / birimi	Nazım türü	Vezin	Açıklamalar
1b	Kenzî	Zıkr ider Mevlâyı dâ’im ğayrıyı yâr eylemez Şevke geldi gülşen-i tevḥîd-i ma’ nâ bülbüli Bu fenâ gülzârına nâle vü feryâd eylemez Şevke geldi gülşen-i tevḥîd-i ma’ nâ bülbüli	Zıkr-i yezdân ile bu dil mışrını pür-nûr ider Derdile maḥzûn olan ‘ âşıqları mesrûr ider Kenziyâ vîrân olan gönülleri ma’ mûr ider Şevke geldi gülşen-i tevḥîd-i ma’ nâ bülbüli	Mütekerrir Murabba	İlahi	---/---/---/---/---	
1b-2a	Kenzî	Dünyâ vü ‘ uqbâya nazar eylemez Dîdâra ‘ âşıkdur bu cân bülbüli Firdevs-i a’ lâda qarâr eylemez Ezkâra ‘ âşıkdur bu cân bülbüli	Firāk âteşine yanmışdur cânı Görem diyü ‘ arzu ider cânânı Keşf ola Kenziyâ sırr-ı me’ ânî Esrâra ‘ âşıkdur bu cân bülbüli	Koşma	İlahi	11’li Hece Ölçüsü	
2a	Kenzî	Vaşf-ı zâtuñ şerḥ ider Kâllar yâ Resûlallâh Nâm-ı pâküñ yâd ider Diller yâ Resûlallâh	Budur Kenzîñün pendî ‘ Aşkuñ nârına yandı Derdinden dâla döndi Beller yâ Resûlallâh	Koşma	Na’t	7’li Hece Ölçüsü	
2a-2b	Kenzî	Keşf it cemâlün Yâ Resûlallâh ‘ Arz it vişâlün Yâ Resûlallâh	Bu Kenzî nâlân Emrine fermân Sen şâha kurbân Yâ Resûlallâh	Koşma	Na’t	5’li Hece Ölçüsü	
2b	Kenzî	Dimedün mi dimedün mi Behey kardaş dimedün mi Bu cân kuşı kafesden Uçar bir gün dimedün mi	Kenziyâ okur destânı Gezerken bağ u bostânı Bu ‘ ömrün bahâristânı Şolar bir gün dimedün mi	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	

2b	Kenzî	Alduñ mı şafâ ile muşaffâ haberin sen Ol nûr-ı Hudâ vechi mücellâ haberin sen	Ey Kenzî egüp boynını pâyine yüzün sür Şor Seyyid ‘Alâ‘ addîne Mevlâ haberin sen	Gazel		---/---/---/---	
3a	Kenzî	Düşelden ‘aşkuña yokdur qarârüm yâ Resûlallâh Değişdüm derdüñe dâr u diyârum yâ Resûlallâh	Saňa meftûn olan ‘uşşâkla hem-râh olup Kenzî Fedâ olsun yolunda cümle varum yâ Resûlallâh	Gazel	Na’t	---/---/---/--- -	
3a	Kenzî	Ben saňa hayrân olmışam Yâ Resûl göster cemâlün Yoluñda ‘uryân olmışam Yâ Resûl göster cemâlün	Bu tarîk senün yoluñdur Ârzûmuz vech-i gülüñdür Üftâde Kenzî kuluñdur Yâ Resûl göster cemâlün	Koşma	Na’t	8’li Hece Ölçüsü	
3a	Kenzî	Dost cemâlün şem‘ inün pervânesidür bu gönül Nûr-ı zâtuñ dem-be-dem kâşânesidür bu gönül	Kenziyâ her dilde yâr[in]ün vişâl-i derdi var Dost Muhammed Muştafâ dîvânesidür bu gönül	Gazel	İlahi	---/---/---/---	
3a-3b	Kenzî	Mefâtiñü’l-hedâ oldı hilâlün yâ Resûlallâh Mesâbihü’-d-dücâ nûr-ı cemâlün yâ Resûlallâh	Habîbâ nâr-ı fûrkatle kuluñ Kenzî harâb oldı ‘İmâret eyledi ‘ayn-ı vişâlün yâ Resûlallâh	Gazel	Na’t	---/---/---/--- -	
3b	Kenzî	Göreliden yüzini dîvâne oldum yâ Resûlallâh Bulandan özini mestâne oldum yâ Resûlallâh	Saňa ‘arz eyledi ahvâlini cümle kuluñ Kenzî Yoluñda şoyunup ‘uryânuñ oldum yâ Resûlallâh	Gazel	Na’t	---/---/---/--- -	Velehü başlığı ile kaydedilmiştir.
3b	Kenzî	Göreliden yüzini ‘aql-ı şu‘ûrum târûmâr oldı Beni mest eyleyen zülf-i telüñdür yâ Resûlallâh	Bu Kenzî gerçi mücrimdir yüzün sürer işigine Kâbûl eyle kuşuruyla kuluñdur yâ Resûlallâh	Kıt’a	Na’t	---/---/---/--- -	
3b-4a	Kenzî	Çün sa‘âdet maşrıķından toğdı şems-i ma‘nevî Hamduli’llâh nûr-ı Hâk geldi bize itdük belî On sekiz biñ ‘âlemi müstağrak itdi pertevi Düşdi eflâk-i zemîñün arasında gulğuli İsm-i Aḥmed yâ Muhammed şâdiķu’l-va‘du’l- emîn Rûz-ı maḥşerde şefâ‘at eyle Hâkdan yâ mu‘în	Kim ider taşdıķ anı olur Hudânuñ hâş kulu Hem aña kulluķ idenler oldılar cümle velî Düşeli Kenzî o Leylâ derdine oldı deli Rûz u şeb ‘aşkuñdan âh idüp aķar çeşm seli İsm-i Aḥmed yâ Muhammed şâdiķu’l-va‘du’l- emîn Rûz-ı maḥşerde şefâ‘at eyle Hâkdan yâ mu‘în	Mütekerrir Müseddes	Na’t	---/---/---/---	
4a-4b	Kenzî	Sevdâ-yı hayâlünle dîvâneyem ey Mevlâ Luṭf eyle vişâlünle uşlanayum ey Mevlâ	Gönlüñde çü nûrınun maḥvîdür ezel Kenzî Derdünle harâb olmuş vîrâneyem ey Mevlâ	Gazel	İlahi	---/---/---/--- -	
4b	Kenzî	Varayum yârûma dil derdine dermân vire mi O şanem bendesinün luṭfıla ḥâlün şora mı	Nice ‘uşşâķına ‘arz eyledi ol şem‘-i cemâl Sâ‘ili Kenziye dost vechini göstere mi	Gazel		---/---/---/---	
4b-5a	‘Adlî	Aşlını şaldı gülşen-i câna Şecer-i lâ ilâhe illallâh	‘Adliyâ irişler irişdi bize Cevher-i lâ ilâhe illallâh	Kıt’a	Münaca t	---/---/---	

5a-5b	Fu'ādī	Ömer el- Fu'ādī ¹⁹³ Sâliklerün yoldaşı Âşıklarun hâldaşı Lâ ilâhe illallâh	Ey Fu'ādī fikr eyle Bu ni' mete şükr eyle Dâ'im Hâkķı zıkr eyle Lâ ilâhe illallâh	Koşma	İlahi	7'li Hece Ölçüsü	
5b-6a	Kenzi	Ehl-i tarikatun dili Zıkr ile nâlân görünür Bâğ-ı hâkîkat bülbüli Gözleri giryân görünür	Kenziyâ bakma âfâka Bende ol bâkî Rezzâka Sır sarâyında uşşâka Hürşid-i ekvân görünür	Koşma		8'li Hece Ölçüsü	
6a	Kenzi	Âşıkam dîzâre geldüm yâ Resûlallâh meded Şâdıkam sen yâre geldüm yâ Resûlallâh meded	Ėarķa-ı işyân tenezzül Kenziyi maħv eyledi Sen ulu Hünkâra geldüm yâ Resûlallâh meded	Gazel	Na't	-.--/-.--/-.--/-.--	
6a-6b	Sünbülî	Didüm dosta göster yüzün Sebeb nedür 'ayân olmaz Didi perdelidür gözün Hâk 'ayândur nihân olmaz	Didüm 'Alâ' addin gülyâ Başdan ayağa pür-ziyâ Didi sen olma bî-hayâ Hayâsızâ imân olmaz	Koşma		8'li Hece Ölçüsü	
6b	Sünbülî	Yandığımca 'aşk odına izhâr oldı kâf [u] nûn Tıfli ma' nîler ¹⁹⁴ toğurdı sırruma her bir fûnûn	Ey 'Alâ' ddîn fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilât Hayf aña kim dâm-ı cehl içinde qalmışdur zebûn	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
6b-7a	Sünbülî	Ben mest-i cânân olmuşam cân u cihândan geçmişem Hayrân u giryân olmuşam nâm u nişândan geçmişem	Ben Seyyid 'Alâ' addinem 'aşk ile 'âlî himmetem Dünya nedür ol dost için iki cihândan geçmişem	Gazel	İlahi	--/--/--/--/-- .-	
7a	'Adlî	Levh-i dilden okıyan 'ilm-i ilâhîden sebak Zerrece yâdında kalmaz maħv olur mâ-sebak ¹⁹⁵	Qıl u qâlî terk idüp dilden tırâş it ĥubbını 'Adliyâ yazar okursın baña 'aşqdan bir varâķ	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
7a-7b	'Adlî	Güneş gibi egerçi serseriyem Hele kayd-ı ta' alluķdan biriyem Ocağun bende vü bî-pâ-seriyem Nitekim bendendür cânım diriyem	Nice minet çeküp dil baħr u berde Akıtdı kanlu yaşı rûy-ı zerde Düşüp 'aşkuñ ile âteş-i derde Özün ĥâk eyledi 'Adlî o yerde	Mütেকerrir Müseddes		---/---/--- Eyzan başlığı ile kaydedilmiştir.	

¹⁹³ Bu mısra da vezin kusurludur.

¹⁹⁴ ma' nî:mânî, nüsha.

¹⁹⁵ Bu mısra da vezin kusurludur.

		Ṭarīḳ-i Ḥalvetīnūn ḫākeriyem Mezār-ı sünbülün ḫāk-i deriyem	Ṭarīḳ-i Ḥalvetīnūn ḫākeriyem Mezār-ı sünbülün ḫāk-i deriyem				
7b	‘Adlī	Yandı gönülden māsivā çün nār-ı zikrullāh ile Oldı münevver cānumuz envār-ı zikrullāh ile	Dirseñ kemāle iresin varup cināna giresin ‘Adlī gözin aç göresin didār-ı zikrullāh ile	Gazel	İlahi	---/----/----/- .-	
7b-8a	‘Adlī	İşimüz şubḥ u mesā cürm ü ḫaṭā Mülkini cān u dile virdi fenā Ġarḳ-ı ‘iṣyān olmışuz eġfirlena Rabbenā yā Rabbenā veġfirlenā	‘Adlīyi ġam-ḥor u nāçār eyleme Saña yār it nefśüme yār eyleme Cennet eyle seyrümi nār eyleme Rabbenā yā Rabbenā veġfirlenā	Mütekerrir Murabba	Münaca t	---/----/- -	
8a	‘Adlī	Açıldı şevḳ ile meydān ḳanı merdāneler gelsün Ḳızışdı āteş-i tevḥīd yanan pervāneler gelsün	Diyār-ı nefśine ‘Adlī ġazā-yı ḥāzır olmışdur ‘Adūkeşler dil-āverler yarar merdāneler gelsün	Gazel		---/----/----/- -	
8a	‘Adlī	Gülşen-i vaḥdetde dā’im rūz u şeb dil bülbüli İrgürür eflāke feryād u fiġān u ġulġuli Himmetüm bu cān u dilden açıla vaḥdet güli Sünbülüiyem Sünbülüiyem Sünbülüiyem Sünbülü ¹⁹⁶	Sünbülü Ya‘ḳūb u Merkez hemdaḫı Şimem Ḥasan ‘Adliyā boynuma taḳdılar benüm bir hoş resen Silsileñ kime irer diyü şorarsañ baña sen Sünbülüiyem Sünbülüiyem Sünbülüiyem Sünbülü	Mütekerrir Murabba		---/----/----/- -	Eyzan başlığı ile kaydedilmiştir.
8b	‘Adlī	‘Aşḳuñ odı baġrum yaḳar Tütünüm göklere çıkar Gözümden ḳanlı yaş aḳar Hidāyet eyle sulṭānum	Ḳullara fermān senüñdür Derdlere dermān senüñdür ‘Adliye iḥsān senüñdür Hidāyet eyle sulṭānum	Koşma	Münaca t	8’li Hece Ölçüsü	
8b	‘Adlī	Eyledi ḫālüm perişān dostlar sevdā-yı ‘aşḳ Mülk-i dilde rūḫa rāḫat ḳomadı ġavġā-yı ‘aşḳ	Ġaflete yār olmadan zāt ile bilmiş olmaduḳ ‘Adliyā düşelden berü istignā-yı ‘aşḳ ¹⁹⁷	Gazel		---/----/----/- -	
8b-9a	‘Adlī	Feyz-i maḥz-ı kibriyādur ‘aşḳ-ı pāk Rehber-i rāḫ-ı Ḥudādur ‘aşḳ-ı pāk	Degme bir ḳalbe tenezzül eylemez ‘Adliyā özge hümadur ‘aşḳ-ı pāk	Gazel		---/----/- -	
9a	‘Adlī	Elā yā eyyühe’s-sāḳī edir ke’sen ve nāvilḫā Ki ‘aşḳ-ı lem-yezeli iḥrāk idüpdür ḳalbümüz bil haluṭfuñdan Anuñçün maḫzar-ı gül oldı ‘Adlī bir avuç gül ha	Yed-i ḳudret ile taḫmīr eylemişdür kendi Anuñçün maḫzar-ı gül oldı ‘Adlī bir avuç gül ha	Gazel		---/----/----/- -	Velchū başlığı ile kaydedilmiştir.

¹⁹⁶ Manzumedeki mütekerrir mısralar nüshada “eyzan” şeklinde kaydedilmiştir.

¹⁹⁷ Bu mısradaki vezin kusurludur.

9a	‘Adlî	Bihamd’illâh cila-bağış oldu yine kalb-i insâna Mü’eyyed hazret-i Hâkdan erenler geldi meydâna	İşigine yüzün sür ‘Adliyâ gel hazret-i şeyhün Taleb kıl himmet-i ‘âlî şarıl ol dest ü dâmâna	Gazel		.---/.---/.---/..-- -	
9a-9b	‘Adlî	Tevbe âyin hazır eyle ârifâ al bir vuzû Dergeh-i Hâkka yüzün sür ‘arz-ı hâl it yalvaru	Zâhir ü bâtın bula şer‘-i tarikatle kemâl Kalma taşra ‘Adliyâ gel içerüden içerü	Gazel		..--/.---/.---/..-- -	
9b	‘Adlî	Ėafleti terk eyle ‘âbid dur uru Dergeh-i sübhâne dâ’im kıl tapu	‘Adliyâ eşer Resûli pek gözet Hâli yâ mesdûdadur ha çarsû	Gazel		..--/.---/.---/..-- -	
9b-10a	‘Adlî	Gel gönül sen mescid-i ‘irfânı eyle ârzû Koy bu hayvân şifatin insânı eyle ârzû	İregör baħr-ı muhîte kad-ihâta didi Hâk ‘İlmi her şey’i muhît sübhânı eyle ârzû	Gazel		..--/.---/.---/..-- -	
10a	‘Adlî	Benem şah-bâz-ı dest-i Hâk ki kondum cism-i insâna Benem ol a‘zam esmâ göründüm ‘ayn-ı a‘yâne	Hüviyet cümle Hâkkuñdur bilindi ‘Adlî-i ednâ Nazar kıl dime lâ şıdkile işnâdı bürhâna	Gazel		.---/.---/.---/..-- -	
10a	‘Adlî	Hamdulî’llâh cân u dil buldı sükûn Vehb oldu kalbüme cümle fûnûn	‘Adliyâ‘ âlem saña hayrettedür Gösteresin günde bir dürlü cünûn	Gazel		..--/.---/.---/..-- -	
10a	‘Adlî	İlâ şeydâ añup eyyâm-ı vaşlı olmada Ėam-Ėîn Döker Ėubb-ı vaţan derdile kan yaş dide-i Ėam- Ėîn	Yeter bu ‘Adliyâ ‘ibret dem-â-dem eyleyüp Ėayret Şikâr geyik me‘âniyi şükür şabr eyledi şahîn	Gazel		.---/.---/.---/..-- -	
10b	‘Adlî	Aşhâb-ı yemîn olup kırtıla şimâlıden Bu nuţk-ı İlâhiden âşârı olan gelsün	Yigirmi sekiz Ėarfe ey ‘Adlî olup ‘ârif T‘alîm-i meşâyiğle ezkârı olan gelsün	Kıt’a		--/.---/--/.---	
10b	‘Adlî	Nazar kıl nâçizüne luţf eyle sultânım ¹⁹⁸ Benüm şems-i cihânım AĞmedüm Ėurşid dırâğşânım	O meh-rû Ėunum bu kim ‘Adlî görünmezse Zemîni ĖarĖ ider yaşum çıkar eflâke eĖĖânım	Gazel		.---/.---/.---/..-- -	
10b- 11a	‘Adlî	Mevt Ėaberin işidecek Yansun benüm dervîşlerüm Pervânele gibi dâ’im Dönsün benüm dervîşlerüm	Ėaflet ile yatmasunlar Egri yola gitmesünler ‘Adlîyi unutmasunlar Ansın benüm dervîşlerüm	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	

¹⁹⁸ Bu mısırda vezin kusurludur.

11a	‘Adlî	Benüm sultānumuñ hāk-i deri iksîr-i ekberdür Aña kim yüz süre kimyâ-yı maḥẓ olmaḳ muḳarrerdür	Efendim bendeñ efgendeñ senüñ bî-ḥad durur ammâ Eşiginde bu ‘Adlî kemterinüñ daḫı çâkerdür	Gazel		.---/---/---/--- -	Velehü başlığı ile kaydedilmiştir.
11a- 11b	Sünbülî	Tâlib ola kim ḡufrân ide ḥallâḳ-ı ḳadîm Cân u dilden diyelüm estaḡfiru’llâh el-‘azîm Ma‘ rifet ḳıla umaruz ol luṭf-ı ‘amîm Cân u dilden diyelüm estaḡfiru’llâh el-‘azîm	Ey muḥibbâ Sünbülî ḳıl ḥâne-i ḳalbini pāk Başı meydân-ı ‘aşḳ içinde olḡıl sîne-çâḳ Seyf-i istiḡfâr ile ḳıl cend-i şeytânı ırâḳ Cân u dilden diyelüm estaḡfiru’llâh el-‘azîm	Mütekerrir Murabba		-.--/---/---/--- -	
11b	Sünbülî	Ezelden ‘aşḳ odına yanageldüm Anuñçün tâ-ebed mestâne geldüm	Çü bildüñ Sünbülî ma‘ rûf u ‘ârif İdüp da‘ vâ dime ‘irfâna geldüm	Gazel		.---/---/--- -	
12a	Sünbülî	‘Aşḳ ile iki cihâna şâh olan gelsün berü Râh-ı Ḥaḳḳa bende-i dergâh olan gelsün berü	Ey Sünbülî incedür ḳıldan şîrât-ı müstaḳîm Dest-gîr dâ’imâ Allâh olan gelsün berü	Gazel		-.--/---/---/--- -	
12a	Sünbülî	Gel ey sâlik diyem bir söz ki ḥaḳdur İşidür ḥaḳḳı ol kim ḥaḳ ḳulaḳdur	Şarâb-ı ‘aşḳı içmiş Sünbülî çün Beni mest eyleyen şol hevâyılıḳdur	Gazel		.---/---/--- -	
12a- 12b	Sünbülî	Yine dostdan haber geldi Gel hey gönül şimden girü Yiter içdüñ nefis âḡūsın Ḳan hey gönül şimden girü	Bunca zamân yidin içdüñ İnşâf ile ḥadden geçdüñ Sünbülî ¹⁹⁹ eydür yiter uçduñ Ḳon hey gönül şimden girü	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	
12b	Sünbülî	Benem uş Mañşûr dâra geldüm Cemâlün görmege dîdâra geldüm	Görüpdür Sünbülî dostuñ cemâlün Benem bülbül gibi gülzâra geldüm	Gazel		.---/---/--- -	
12b- 13a	Sünbülî	Yine bu göñlüm diler dâ’im tenezzül hû diyü Ki ber-i vaḥdetde iken ider eḡḡân ²⁰⁰ hû diyü	Bu yadı Sünbülî ḥudan görüpdür çün ‘aṭâ ²⁰¹ Anuñ içün tâ ebed anlar dönerler hû diyü	Gazel	İlahi	-.--/---/---/--- -	
13a	İsmâ‘il Rûmî	Şad şadâ-yı âh ile geçdi zamānum âh âh Gül yirine oldu ḥâristân mekânnum âh âh	Ben ki İsmâ‘il-i Rûmîyem bu miḥnet-ḥânedede Tiḡ-i derdile n’ola aḳarsa ḳanum âh âh	Gazel		-.--/---/---/--- -	
13a- 13b	Kenzi	Göñül dîvânedür dîdâr elinden Bu dil mestânedür ol yâr elinden	Unutma Kenziyâ bezm-i elesti Fedâ ḳıl cânını iḳrâr elinden	Gazel		.---/---/--- -	

¹⁹⁹ Sünbül: Sünbülî, nüsha.

²⁰⁰ eḡḡân: fiḡân, nüsha.

²⁰¹ Bu mısradâ vezin kusurludur.

13b	Kenzi	Dost elinden bize bir haber geldi ‘Azîzüm sulţānum elvedā’ olsun Fıraķuñ âteşi bağrumuz deldi Efendim sulţānum elvedā’ olsun	Çün cānān elinden saña gel oldı Haķıķat bağçesinüñ güli şoldı Bu Kenzî derdmendüñ yetim oldı ‘Azîzüm mürşidüm elvedā’ olsun	Koşma		11’li Hece Ölçüsü	
13b	Merkezi	Eyā ‘ālemlerüñ şāhı Tecellî kıl tecellî kıl Gönüller burcunun mâhı Tecellî kıl tecellî kıl	Bu Merkezi kuluñ cāndan Yine ister sehâ senden Açup hüsnüñ niķābından Tecellî kıl tecellî kıl	Koşma	Münaca t	8’li Hece Ölçüsü	
13b	Merkezi	Ķanı bizden evvel gelen veliler Bunı böyle buyurmuşdur ulılar Āb-ı kevşer ırmağından diriler İçer cān u dilden tevĥid idenler	Gel Merkez ey geçen geçdi ol cānlar Sür tevĥidi ele girmez bu demler Sekiz cennet kapusını feth eyler Açar cān u dilden tevĥid idenler	Koşma	İlahi	11’li Hece Ölçüsü	
14a- 14b	Şiddik	Ķudümün revnaķ-ı taĥt-ı risālet yā Resūlallāh Ṭulū’uñ ziver-i evc-i nübüvvet yā Resūlallāh	Meded maĥşerde luṭf it Şiddik-i ma’ şiyetkāra Şefā’at yā Resūlallāh şefā’at yā Resūlallāh	Gazel	Na’t	.---/.---/.---/..- -	
14b	‘Āşikî	Senüñ ‘aşķuñla cānum mübtelādur yā Resūlallāh Yoluñda cān ile başum fedādur yā Resūlallāh	Za’if ümmetlerüñden ‘Āşikî bir derdmendüñdür Kerem kıl merĥamet eyle ricādur yā Resūlallāh	Gazel	Na’t	.---/.---/.---/..- -	
14b	Şun’î	Lisānuñ ‘andelib-ı bağ-ı vaĥdet yā Resūlallāh Dehānuñ menba’-ı lü’lü-i ĥikmet yā Resūlallāh	Sezā-vār-ı ināyet eyle Şun’î bir faķirüñdür Şefā’at kıl ola şâyān-ı raĥmet yā Resūlallāh	Gazel	Na’t	.---/.---/.---/..- -	
14b	Naẓim	Girāndur çeşm-i dilde ĥāb-ı ģaṭlet yā Resūlallāh Meger bîdār ide şubĥ-ı hidāyet yā Resūlallāh	Günehkāram günehkāram günehkāram Naẓim- āsa Şefā’at kıl şefā’at kıl şefā’at yā Resūlallāh	Gazel	Na’t	.---/.---/.---/..- -	
15a	‘Abdulĥayy	Ey Ĥabîbullāh Muĥammed Muşţafā yā Resūlallāh Eyle feyzüñ ni’metine ihtidā yā Resūlallāh	Kıl şefā’at raĥm idüp ‘Abdulĥaya yā Resūlallāh Çünki sensin şāfi’-i rüz-ı cezā yā Resūlallāh	İlahi	İlahi	16’lı Hece Ölçüsü	
15a	‘Abdulĥayy	Rabbüñden olur ey dil niye maĥzünsin ²⁰² Derdine olur dermān ey dil niye maĥzünsin	‘Abdulĥay ider āhı bulmağa Ĥaķķa rāhı Sevmiş güzel Allāhı ey dil niye maĥzünsin	Gazel	İlahi	---/.---/---/..- ---	
15a	‘Abdulĥayy	Ey sa’ādet nūrı ey sulţān-ı ĥayrū’l-mürselin Umaram senden şefā’at yā Resūlallāh meded	Aĥmed ü Maĥmūd olupdur ism-i pākin ey ĥabîb Maẓhar-ı luṭf-ı Ĥudāsın derdlere sensin ṭabîb	Mütekerrir Murabba	Na’t	---/.---/---/..- ---	

²⁰² Bu mısradaki vezin kusurludur.

		Didi şānuñda senüñ levlak Rabbü'l-‘ālemin Umaram senden şefā‘at yā Resūlallāh meded	Qoma ‘Abdulḥay faḳīri ey kerem-kānı ğarīb Umaram senden şefā‘at yā Resūlallāh meded				
15b	‘Abdulḥay	Cilvegāh-ı sīnede devrān ider efkār-ı hū Tūr-ı dilde zāhir olur şu‘le-i envār-ı hū	Cehr ile tevḥīdine ‘Abdulḥayun dāhl eyleme Ḥaḳḳa dār olan tecellīden ider izhār-ı hū	Gazel	Münaca t	.-./-./-./-./-.	
15b	‘Abdulḥay	Dem-ā-dem senden luṭfıla iḥsān Ma‘būdum Allāh maḳṣūdum Allāh Eyleyen sensin derdlere dermān Ma‘būdum Allāh maḳṣūdum Allāh	Quluñ ‘Abdulḥay eyleyüp āhı Gice vü gündüz böyle dergāhı Qalbini ma‘mūr eyle ey Bārī Ma‘būdum Allāh maḳṣūdum Allāh	Koşma	Münaca t	10’lu Hece Ölçüsü	
15b	‘Abdulḥay	Ne ğam ey dil meşakḳatden kerīm Allāhumuz vardur Ümīdün kesme raḥmetden kerīm Allāhumuz vardur	Bu ‘Abdulḥay faḳīr her an qo ğayrı Rabbüne yalvar İder ‘aczile ḥüzn izhār kerīm Allāhumuz vardur	Gazel	Münaca t	.-./-./-./-./-.	
16a	‘Abdulḥay	Ey gönül şabr it belāya bulasın raḥmet temām ‘Ādeti Mevlā budur şabr ile bulur qul merām	Eyle ‘Abdulḥay kelāmuñ muḥtaşar maṭlūb budur Tā olasın ehl-i ‘irfān meclisinde sen imām	Gazel		.-./-./-./-./-.	
16a	‘Abdulḥay	Bizi çün eyledün iḥsāna maḫzar Yine luṭf-ı kerem senden İlāhī Vişālūndür ‘ibāda ‘ıyd u ekber Yine luṭf-ı kerem senden ilāhī	İdüp sālīklere yollaruñ āsān Vişālūnle idersin derde dermān Bu ‘Abdulḥay quluña ²⁰³ eyle iḥsān Yine luṭf-ı kerem senden ilāhī	Mütekerrir Murabba	Münaca t	.-./-./-./-./-.	
16a	‘Abdulḥay	Gönül eglenmez meded yā Rab bilmem neyleyem Gönlüme eglence vir anuñla gönülüm egleyem	Bir delīl-i mürşide muḥtācsın ‘Abdulḥay hemān Göstere dīdār-ı Ḥaḳḳı aña rāzum söyleyem	Gazel	İlahi	.-./-./-./-./-.	
16b	‘Abdulḥay	Yā Resūlallāh cemālūn pertev-i nūr-ı Hudā Ruḫlarıñ verd-i ter-i behcet-sarāy-ı kibriyā	‘Afv idüp ‘Abdulḥayun cürmini kııl aña ²⁰⁴ Saña lāyıqdur kerem bizden ḫaṭā senden ‘aṭā	Gazel	Na’t	.-./-./-./-./-.	
16b	‘Abdulḥay	Kim ki Ḥaḳḳa ‘āşık oldı küllī varından geçer Cān u başın terk ider sergār-ı bārından geçer	Gör bu ‘Abdulḥay-ı faḳīr ‘aşq-ı şevḳ-i Ḥaḳ ile ‘Ālemün bu rağbet ü faḫr-ı vaḳārından geçer	Gazel		.-./-./-./-./-.	
16b- 17a	‘Abdulḥay	Yüz sürdüm ‘ālī dergāha ‘İnāyet eyle sulṭānum	Bu ‘Abdulḥay quluñ her bār Qoma anı ola bīmār	Koşma	Münaca t	8’li Hece Ölçüsü	

²⁰³ eyle: sen eyle, nüsha.

²⁰⁴ Bu mısırda vezin kusurludur.

		Kesile meylümüz cāha ‘ İnāyet eyle sulṭānum	Kemāl-i ‘ acz ider izhār ‘ İnāyet eyle sulṭānum				
17a	Naḥīfī	Sensin evc-i risāletūn māhı Cān fedā saña yā Resūlallāh Sensin ümmetlerūn şehen-şāhı Cān fedā saña yā Resūlallāh	Bir nigāh eyle cān-ı bīmāra Eyle luṭfuñla derdūme çāre Kıl şefā‘ at Naḥīfī-i zāra Cān fedā saña yā Resūlallāh	Mütekerrir Murabba	Na’t	-.--/./.-/./.-	
17a- 17b	Naḥīfī	Bu gülşende hezār-ı bî-nevāyam yā Resūlallāh Velī āzurde-i ḥār-ı fenāyam yā Resūlallāh	Kerem kıl luṭf u ihsānuñ ile şād eyle ben zārı Naḥīfīyem kapuñda bir gedāyam yā Resūlallāh	Gazel	Na’t	./---/./---/./--- -	
17b	Naḥīfī	Ġam-ı ‘ aşkuñla olsam pāre pāre yā Resūlallāh Qabūl itmeme ġamından başka çāre yā Resūlallāh	Naḥīfī-i ġarībūn kıl temennā rüz-ı maḥşerde Cenāb-ı Ḥazret-i Perverdigāra yā Resūlallāh	Gazel	Na’t	./---/./---/./--- -	
17b	Naḥīfī	Cānumda şevk-i vuşlat-ı ‘ aşk-ı Muḥammedī Sīnemde zevk-i lezzet-i ‘ aşk-ı Muḥammedī	Dār-ı Ḥudādur eyle hemān şükrini mūdām Saña Naḥīfī ni‘ met-i ‘ aşk-ı Muḥammedī	Gazel	Na’t	--/./.-/./.-/./.-	
18a	Şerīfī	Cemālūn gülşen-i feyz-i ‘ atādur yā Resūlallāh Ḥabībūn pertev-i baḥş-ı Ḥudādur yā Resūlallāh	Sürer dergāhına rüyuñ Şerīfī bende-i kemter Riḳābında nebīler pişvādur yā Resūlallāh	Gazel	Na’t	./---/./---/./--- -	
18a	Şerīfī	Ḥaḳīkat ‘ āleminde cünbüş-i ‘ aşk-ı mecāz olmaz O bir sırdur nā-sezāya keşf-i rāz olmaz ²⁰⁵	Şerīfā bendeñi yā Rab ḥaḳīkat kām-yāb eyle Mecāzuñ terk-i lāzımdur mecāz ile mecāz olmaz	Gazel		./---/./---/./--- -	
18a- 18b	Şerīfī	Vākıf-ı esrār-ı ḥikmetdür gürūh-ı Kādirī Ḥāmil-i sırr-ı ḥaḳīkatdür gürūh-ı Kādirī	Cümle ecdādūn Şerīfā sırrına maḥrem durur Saña daḥı ‘ ayn-ı ‘ izzetdür gürūh-ı Kādirī	Gazel		./---/./---/./--- -	
18b	Şerīfī	Melce’-i feyz-i ‘ ināyetdür cenāb-ı Kādirī Mesned-i luṭf-ı ḥimāyetdür cenāb-ı Kādirī	Bende-i kemter-gedā-yı dergehıdır bu Şerīf İlticāgāh-ı selāmetdür cenāb-ı Kādirī	Gazel		./---/./---/./--- -	
18b	Şerīfī	Cihānuñ aşlı bünyādı Ebu’l-Ḳāsim Muḥammeddür Şefā‘ at zāt-ı mu‘ tādı Ebu’l-Ḳāsim Muḥammeddür	‘ Uşāta luṭfı bî-minnet ider mücrimlere şefkat Vücūdı ‘ āleme raḥmet Ebu’l-Ḳāsim Muḥammeddür	Gazel	Na’t	./---/./---/./--- -	
18b- 19a	Şerīfī	Dili baḥr-ı ḥaḳīkat Sulṭān ‘ Abdulkādirūn Eṭvārıdur şerī‘ at	Ḥubбі cānda ṭolıdur Cümlesinden ulıdur İbni Şerīf ḳulıdur	Koşma		7’li Hece Ölçüsü	

²⁰⁵ Bu mısra da vezin kusurludur.

		Sultân ‘ Abdulkâdirüñ	Sultân ‘ Abdulkâdirüñ				
19a	Fethî	Cenâb-ı hâzretüñden oldı ihsân Fe-ķultü şâkirân elĥamdüli’llâh ‘ Aţâñı kesmedüñ eylerken ‘ işyân Fe-ķultü şâkirân elĥamdüli’llâh	Meşâm-ı câna Fethî büy-ı cânân Gelüp ‘ âlem fenâya ²⁰⁶ vardı yeksân Ĥaķâyık ‘ âleminde irdi dil-şân Fe-ķultü şâkirân elĥamdüli’llâh	Mütekerrir Murabba	İlahi	.---/.---/.--	
19a- 19b	Fethî	Cemâlün pertev-i nûr-ı Ĥudâdur yâ Resûlallâh Kelâmuñ cümle rûĥ-ı kibriyâdur yâ Resûlallâh	Yolında ĥayli demlerdür sürinür sâ’ilin Fethî Esirge ķuluñ olsun bî-riyâdur yâ Resûlallâh	Gazel	Na’t	.---/.---/.---/.-- -	
19b	Fethî	Ey gönül ĥavf u ĥayâ it ĥazret-i Allâhdan Zârî vü giryeyle ĥoldur bu cihânı âhdan ‘ İzzet-i dârını iste ol ulı dergâhdan Yaķ hidâyet şem‘ ini gel nûr-ı zıkrullâhdan	Ĥazret-i Allâh ile anlar ki oldı âşinâ Mümkinâtuñ her birinden aldılar dersin fenâ Bu gürûhuñ işrine gitmek dilerseñ Fethiyâ Yaķ hidâyet şem‘ ini gel nûr-ı zıkrullâhdan	Mütekerrir Murabba	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
19b- 20a	Fethî	Çeşm ü cânı nâr-ı ĥasret yaķdı vü itdi ĥarâb Ey gül-i gülzâr-ı vahdet bülbül-i emmâ’l-kitâb	Dü-cihân ²⁰⁷ âstân-ı ķurbiyyetüñ iste Fethiyâ Ol Resûlün oldur ‘ âşık-lara pes ²⁰⁸ ĥüsn ü meâb	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
20a	Fethî	Bahâr-ı ‘ ömrinüñ çün köhnelendi Ĥudâ bārân-ı luţfuñ eyle rîzân Mevlâm ²⁰⁹ Şebâbuñ kuvveti geldi vü geĥdi Ĥudâ bārân-ı luţfuñ eyle rîzân Mevlâm	Ĥuluñ Fethî faķirün tevbesini Ĥabûl eyle ilâhî giryesini Müyesser kıl cemâlün görmesini Ĥudâ bārân-ı luţfuñ eyle rîzân Mevlâm	Mütekerrir Murabba	Münaca t	.---/.---/.--	
20a	Fethî	Vişâlün şerbetin şun câna yâ Rab Düşüp yine firâķa oldum ‘ aţşân	Tılsım-ı ma‘ nevi[dür] çünki Fethî Vücûduñ eyle feth it bism-i Raĥmân	Ĥıt’a	Münaca t	.---/.---/.--	
20a- 20b	Fethî	Şafâ vü şevķi vecd-i ĥâl-i envâr-ı ma‘ ârifden Niyâzmenddür talebkâruz kerem eyle Kerîmullâh Liķâ vü ‘ aşķ u cezbe ķurb-ı esrâr-ı ĥaķıķatden Niyâzmenddür talebkâruz kerem eyle Kerîmullâh	Ĥitâb-ı ‘ aşķ-ı sübhânî okunsun ders-i rûĥânî Bilinsün ‘ ilm-i Rabbânî tıyulsun sırr-ı berdânî Olup Fethî ķuluñ fânî vücûdı ola ĥaķķânî Niyâzmenddür talebkâruz kerem eyle Kerîmullâh	Mütekerrir Murabba	Münaca t	.---/.---/.---/.-- -	
20b	Fethî	Derd-i Ĥaķa tâlîb olduķ dermâna nedür ĥâcet	Himmet naķar-ı pîrün çün irdi saña Fethî Bir devlete irdün kim şâĥana nedür ĥâcet	Gazel		--/.---/--/.---	

²⁰⁶ fenâ: efnâ, nüsha.

²⁰⁷ cihân: cihânuñ, nüsha.

²⁰⁸ oldur ‘ âşık-lara pes: pes oldur ‘ âşık-lara, nüsha.

²⁰⁹ Mütekerrir kısımlarda “Mevlâm” kelimesi vezni bozmaktadır.

		Yine var ile var olduk hicrāna nedür hācet ²¹⁰					
20b	Fethī	Nefse uyup cürm idersem olmazam yâ Rab muķīm Rûz u şeb virdüm benüm estağfiru'llāh el-‘azīm Mağrifet bâbını feth it bize tevvâb-ı raķīm Rûz u şeb virdüm benüm estağfiru'llāh el-‘azīm	Aldanursın bu fenāda māl ile ya cāhile Bilmedüñ ol hāzret-i Hāķķı unuttun cāh ile Fethiyā hem-ser olursuñ bu fenādan şāh ile Rûz u şeb virdüm benüm estağfiru'llāh el-‘azīm	Mütekerrir Murabba	Münaca t	-.--/-.--/-.--/-.--	
21a	Fethī	Yiter yandum firāķuñ āteşine Tecellī it meded sübhānum Allāh Yiter kıanlar kıatıldı gözyaşuma Tecellī it meded sübhānum Allāh	Fenā buldı beķādan çün kināye İrişdi Fethī-i rāvec ‘alāya Faķiri vāşıl eyle bu ğināya Tecellī it meded sübhānum Allāh	Mütekerrir Murabba	Münaca t	---/---/---	
21a	?	Gönlümün zevķini ben hicr ile tālān itdüm Şimdilik ‘ālemümi ber ü beyābān itdüm	Muntazır-ı ‘afv ile diyüp ey Rabb-i kerīm İ‘timādum hele ben raķmet-i raķmān itdüm	Gazel		..--/..--/..--/..--	Şiirde mahlas beyti bulunmamaktadır.
21a	Fethī	Muntazır-ı ‘afv ile diyüp ey Rabb-i kerīm ²¹¹ İ‘timādum hele ben raķmet-i raķmān itdüm	Enbiyā vü evliyānuñ yolıdır şerķ itdigüm Gir bu yola sen de Fethī kim cemāl olur nevāl	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
21a- 21b	Fethī	Ey rabb-i raķmān Eylegil ihsān Kālmasun vīrān Bu dil-i nālān	Fethī miskīne Göñli ğam-ġine Kālbı derdine Sen eyle dermān	Koşma	Münaca t	5’li Hece Ölçüsü	
21b	Fethī	Ey ḥabīb-i Muşţafā vü müctebā ‘Arz-ı dīdār eyle ey nūr-ı Hūdā Şems-i zātuñ kalbüme virsün ziyā ‘Arz-ı dīdār eyle ey nūr-ı Hūdā	Ḥaylī demdür aġlaram leyl ü nehār Eşk-i çeşmümden açıldı nev-bahār Ḥadden aşdı ḥasretümden āh u zār ‘Arz-ı dīdār eyle ey nūr-ı Hūdā	Mütekerrir Murabba	Na’t	-.--/-.--/-.--	
22a	Fethī	Yâ Rab bilmem neyleyüm ḥayrānuñam ḥayrānuñam Derdüm nice şerķ ideyüm sūzānuñam sūzānuñam	Fethī kuluñı ey ilah fażluñla irgür pâdişāh Dil eyleyüp feryād u āh giryānuñam giryānuñam	Gazel	İlahi	---/---/---/--- .-	

²¹⁰ Beyitte vezin kusurludur.

²¹¹ Bu mısradaki vezin kusurludur.

22a	Fethî	Göñül âyinesi olsun mücellâ Senüñ bir zerre ‘aşkuñ ile Mevlâ Görünsün şüret-i ma‘nî muşaffâ Senüñ bir zerre ‘aşkuñ ile Mevlâ	Bu sirruñ dilde maḥzûn oldu levḥi Muḥâl oldu kemâli öz şerḥi ²¹² Hele dîvâne oldu şimdi Fethî Senüñ bir zerre ‘aşkuñ ile Mevlâ	Mütekerrir Murabba	Münaca t	---/---/---	
22a- 22b	Derviş Himmet	Uyan behey gâfil ḥâb-ı gâfletten ‘Ömrüñ geldi geçdi ḥaberin var mı Bir ḥaber alduñ mı sırr-ı vaḥdetden Murğ-ı cân uçdı ḥaberin var mı	Derviş Himmet senden evvel gelenler Kimisi kûl kimi sulṭân olanlar Dünyâ benüm mülküm diyüp gezenler Ecel câmuñ içdi ḥaberin var mı	Koşma	İlahi	11’li Hece Ölçüsü	
22b	Derviş Himmet	Pür-şevk olan ‘âşıqları Hû ismidür ḥayrân iden Derdlü olan şâdıqları Hû ismidür ḥayrân iden	Sürüp göñlinden şehveti Gitdi cihânuñ rağbeti Ḥayrete koyup Himmeti Hû ismidür ḥayrân iden	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	
22b- 23a	Derviş Himmet	Baṇa ‘aşk-ı Ḥudâ yâr olmadıkça göñlüm eglenmez Cihânuñ ḥalkı aḡyâr olmadıkça göñlüm eglenmez	Göñül âyinesin pâk eyledüm çün sa‘y-ı Himmetle Tecellî zât-ı didâr olmadıkça göñlüm eglenmez	Gazel		---/---/---/---	
23a- 23b	Derviş Himmet	Murğ-ı dil pervâz urup uçmak diler Aşiyân-ı lâ-mekândur seyrümüz Seyr-i fillâh kanad açmak diler Aşiyân-ı lâ-mekândur seyrümüz	‘Aşk-ı Ḥaḡ ile o kim serden geçer Ḥâ’il olmaz yir ü gök baḡr ile ber Himmet-i merd-i Ḥudâdan al ḥaber Aşiyân-ı lâ-mekândur seyrümüz	Mütekerrir Murabba		---/---/---	
23b	Derviş Himmet	Gel ey bâd-ı şabâ lûṭf it ḥaber vir baṇa yârümden Fırâkı cânuma yetdi uşandım cümle varumdan	Şabâ dir ki kûl-ı ‘aşka bulam dirseñ o dildârı Bîḥamdî’llâh idüp Himmet ḥaber aldum o yârümden	Gazel		---/---/---/---	
23b- 24a	Derviş Himmet	Bâd-ı şabâya şorsunlar Cânân illeri kandedür Bilenler ḥaber virsinler Cânân illeri kandedür	Derviş Himmet ider âhı ‘Aceb görem mi ol şâhı Severseñ güzel Allâhı Cânân illeri kandedür	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	‘Irâḡ başlığı ile kaydedilmiştir.

²¹² Bu mısra da vezin kusurludur.

24a	Derviş Himmet	Nâr-ı ‘aşka yanmayanlar nâr-ı rahmân bulmadı Varlığından geçmeyenler sırr-ı sübhân bulmadı	Ehl-i Hakkı münkir iken Himmet aña neylesün Şirki sürmeyen aradan kâmil insân bulmadı	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
24a	Derviş Himmet	Ne var derde düşdüm ise ²¹³ Gönül senden dermân ister Merkezümden şaşdum ise Gönül senden dermân ister	Muḥkem tutup şerî‘ atı Taḥşîl idüp tarîkatı Aça rāh-ı ḥaḳîkatı Gönül senden dermân ister	Koşma	Münaca t	8’li Hece Ölçüsü	
24b	Derviş Himmet	Yine bir sevdâya düşdüm ‘Aşkuñ elinden elinden ²¹⁴ Yine ‘ummân olup taşdum ‘Aşkuñ elinden elinden	Derviş Himmet bî-çâredür Cihân içre âvâredür Hem yüregi pür-yâredür ‘Aşkuñ elinden elinden	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	‘Aşîrân başlığı ile kaydedilmiştir.
24b	Derviş Himmet	Düşdüm yine bir derde Gönlüm niçün eğlenmez Karârım yok bir yerde Gönlüm niçün eğlenmez	Himmet bir ‘âşık kuldur Bu yol bir ‘aceb yoldur Hâlümü bilen oldur Gönlüm niçün eğlenmez	Koşma		7’li Hece Ölçüsü	
24b- 25a	Derviş Himmet	Bugün meydân-ı ‘aşk içreki yâra âşinâyuz biz Fedâdur cânumuz Hakk’a anuñçün rûşenâyuz biz	Cihâna itmmezüz rağbet budur âyinemüz Himmet Yiter ‘uşşâka bu devlet mürid-i Muştafâyuz biz	Gazel	İlahi	.---/---/---/--- -	Beste Nigâr başlığı ile kaydedilmiştir.
25a	Derviş Himmet	Nefsini bildiyse kişi ‘ârif-i bi’llâh olur Varlığını mahv iden vâsıl-ı ile’llâh olur	Cân gözini açagör Himmet-i pîrân ile ‘Âşîka devlet edîb-i âh-ı seḥergâh imiş	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
25a- 25b	Derviş Himmet	Genc-i ‘aşkı ister iseñ dil-i vîrânda ara Hızırveş âb-ı hayâtı zulmet-i zinde ara	Tâlib-i Mevlâ olup her kişiden Himmet dile Ġâfil olma maṭlaba var sırr-ı Qur’ânda ara	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
25b	Derviş Himmet	Gönül ‘aşkın ile büryâna döndi Şafâdan sineler ‘ummâna döndi	Erenlerden irişdi bize Himmet Gedâlar kalmayup şâhâne döndi	Gazel		.---/---/---/---	
25b	Derviş Himmet	Vaqt-i şehirde Açılur perde Düşdigüm yirde	Derviş Himmete Çâre vuşlata Derd-i fûrâte	Koşma		5’li Hece Ölçüsü	

²¹³ Bu şiir nüshada eksik kaydedilmiştir.

²¹⁴ Bend sonlarındaki “elinden elinden” nüshada elinden olarak kaydedilmiştir.

		Dermân sendendür	Dermân sendendür				
26a	Dervîş ‘Abdullah	Nicesi fâriğ olam ben nâle-i her gâhdan Böyle gördüm râh-ı ‘aşkı bir dil-i âgâhdan Neş’e-yâb oldı gönül çün nûr-ı zıkrullâhdan Zâhir ü bâtın murâdum isterem Allâhdan	Emrâd-ı ‘Avnî vü Filbelüye idüp imtişâl Bendeñ ‘Abdullâh ider yâ Rab saña ‘arz-ı hâl Kâmcuyâne bu yoldan gayrıya yokdur mecâl Zâhir ü bâtın murâdum isterem Allâhdan	Mütekerrir Murabba	Münaca t	-.--/-.--/-.--/-.--	
26a	Dervîş ‘Abdullah	Emr-i Hâk ile cihâna geldik Biz o ma‘nâyı beyâna geldik	Beyhûde şanma Dervîş ‘Abdullâh Bunda biz ‘ilm-i ‘irfâna geldik	İlahi	İlahi	10’lu Hece Ölçüsü	
26a- 26b	Dervîş ‘Abdullah	Münezzehdür senüñ zâtuñ kamudan Mu‘înum hâfızum nâşırum Allâh Hâlâş iden bizi sensin tamudan Mu‘înum hâfızum nâşırum Allâh	Bu ‘Abdullâh derdmendüñ cürmi çokdur Nihâyet rahmetüñden ye’si yokdur Günâhkârâne bâb-ı lutf açıkdur Mu‘înum hâfızum nâşırum Allâh	Koşma	Münaca t	11’li Hece Ölçüsü	
26b	Dervîş ‘Abdullah	İrmek isterseñ eger insiyyete Hânkâh-ı himmete gel himmete Vaḥdet it bakma nukûş-ı keşrete Hânkâh-ı himmete gel himmete	Dervîş ‘Abdullâh kamunuñ kemteri Diñle benden olma şaḥın serseri Ehl-i ‘aşkuñ budur evveldeñ beri Hânkâh-ı himmete gel himmete	Mütekerrir Murabba		-.--/-.--/-.--	
26b- 27a	Dervîş ‘Abdullah	Bir ‘âşık-ı nâlânuñam Yâ Muḥammed yâ Muştafâ Bir vâlih ü ḥayrânuñam Yâ Muḥammed yâ Muştafâ	Bu Dervîş ‘Abdullâh o şeb Gördi seni eyler tarab Ca’yu’l-ferec râḥu’l-kereb Yâ Muḥammed yâ Muştafâ	Koşma	Na’t	8’li Hece Ölçüsü	
27a	?	Hep işlerüm cürm ü ‘aṭâ Estağfiru’llâh el-‘azîm Yâ Rab ‘aṭâ eyle ‘aṭâ Estağfiru’llâh el-‘azîm	Ümmîd idüp lutf u kerem İtdüğüne eyler sitem İder dem-be-dem ²¹⁵ Estağfiru’llâh el-‘azîm	Koşma		8’li Hece Ölçüsü	Şiirde mahlas bendi bulunamamaktadır.
27a- 27b	Dervîş ‘Abdullah	Ravzaña çün yüz süren bulur amân El-amân ey faḥr-ı ‘âlem el-amân Her gelen dil-ḥaste bulur tâze cân El-amân ey faḥr-ı ‘âlem el-amân	Anda kim medfûn ola nâzik tenüñ Cennet-i a’lâya beñzer medfenüñ Dervîş ‘Abdullâh garîbüñdür senüñ El-amân ey faḥr-ı ‘âlem el-amân	Mütekerrir Murabba	Münaca t	-.--/-.--/-.--	

²¹⁵ Bu mısırda vezin kusurludur.

27b	Derviş ‘Abdullah	Nice bir ağlayam ağyâre karşı Baña lûtf it meded anlara karşı	N’ola ‘Abdullâh itse cünbüş ızhâr Görinür zerreler envâre karşı	Gazel		.---/---/---	
27b- 28a	Derviş ‘Abdullah	Cünbüş iden gerçi tendür rûh-ı insân gizlûdür Bu kavâ leşker gibi ammâ ki sulţân gizlûdür	Derdi olmışdur nefis añlar bunu ‘ârif olan Derviş ‘Abdullâh gönülde nâr-ı süzân gizlûdür	Gazel		---/---/---/---	
28a	Derviş ‘Abdullah	Şıdk ile ‘âşık olursân saña yâr eksik degül Pişe kıl mihr-i vefâyı ğam-güsâr eksik degül	Derviş ‘Abdullâh niyâz it nâ’il ol maţlûbuña Himmat-i merd-i Hudâ elbetde var eksik degül	Gazel		---/---/---/---	
28a- 28b	Derviş ‘Abdullah	Ruĥuñdur nüşha-ı pāk-i melâĥat yâ Resûlallâh Vücûduñ mecma‘-ı ĥüsn ü leţâfet yâ Resûlallâh	Sezâ-vâr-ı şefa‘ât eyle ‘Abdî-ı siyehkârûñ Şefa‘ât yâ Ĥabîbullâh şefa‘ât yâ Resûlallâh	Gazel	Na’t	.---/---/---/---	
28b	?	Ķatreyem şüretde ammâ ma’nide deryâ menem Cümle ‘âlem mendedür dünyâ vü mâ-fihâ menem ²¹⁶	Fâris-i meydân-ı aşķam gülşen-i şânî bugün Mürdeler iĥyâ ider ol cân ile cânân menem	Gazel		---/---/---/---	Şiirde mahlas benyiti bulunamamaktadır.
28b- 29a	La‘lî	Dersi biz ‘ilm-i ilâhiden alan fâyıklaruz Remz-i “mâ evĥâ”yı idrâk eyleyen ‘âşıklaruz	“Küntü kenz” esrârına vâķıf olaldan La‘lîyâ Vâşıl-ı zât-ı Ĥudâ olduķ diyen lâyıklaruz	Gazel	İlahi	---/---/---/---	
29a	La‘lî	Yâ Resûlallâh cemâline benî kılma cüdâ Çün buyurmuşdur saña lâ-taķnetû diyü Ĥudâ	Lâ‘li-i bî-çâre ķande vaşf ide medĥin senüñ Kendi lutfundan ķabûl it yâ Resûl-i kibriyâ	Gazel	Na’t	---/---/---/---	
29a	La‘lî	Zâhidüñ fikrinde cennet ‘âşıkun dîdâr-ı yâr Her ķişinüñ lâ-cerem başında bir sevdâşî var	Didüm ey gül var mıdır La‘lî gibi [bir] bûlbûlüñ Ķonceveş ķıldı tebessüm nâz ile didi hezâr	Gazel		---/---/---/---	
29b	Gülşenî	Bâĥ-ı maĥabbetde ezel açıldı çün ezhâr-ı aşķ Cân bûlbûl olmuşdur aña tûrmaz okur ĥüftâr-ı aşķ	‘Aşķ ehlinüñ yolunda sen ey Gülşenî ĥâķ ol bugün Sulţân olur yârın kim evvel ola ĥıdmetķâr-ı aşķ	Gazel		---/---/---/---	
29b	Gülşenî	Çün ķılmışam yâ Rabbenâ estâĥfiru’llâh el-‘azîm Olup kitabda rû-siyeh estâĥfiru’llâh el-‘azîm	Tevbe ķılup ey Gülşenî eyle şeffî in rûşenî Cân u dile ķut it bunı estâĥfiru’llâh el-‘azîm	Gazel	Münaca t	---/---/---/---	
29b	Gülşenî	Ķamı bir tâlîb-i ‘Ĥâķ şimdi fenâ şeklinde Şüret-i uğrusı çü ĥılman-ı fuķarâ şeklinde ²¹⁷	Gülşenî dehr-i fenâda ķatı nâdir bulınan Şimdi bir mürşid-i kâmil budalâ şeklinde	Gazel		---/---/---/---	

²¹⁶ Bu mısradâ vezin kusurludur.

²¹⁷ Bu mısradâ vezin kusurludur.

30a	Şerîfî	Cümlesi ‘âşıkıların Kulu ‘Abdulkâdirî Fâhr-ı cihâna çıkar Yolu ‘Abdulkâdirî	Didi Şerîfâ meded Hîmmedidür mu‘temed Bendeñe oldı sened Şâlî ‘Abdulkâdirî	Koşma		7’li Hece Ölçüsü	
30a	Şerîfî	Biz cenâb-ı kibriyânun zâkir-i esmâsiyuz Halka-ı tevîd-i zikrûn velvele-ârâsiyuz	Biz kanâ‘at kâfînuñ lâne-nişîniyüz Şerîf Hanâh-ı Kâdirînün ced-be-ced ‘anķâsiyuz	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
30a- 30b	Şerîfî	Kitâb-ı hüsn-i dilber nüsha-ı kübrâ-yı kudretdür Yazılmış dest-i kudret ile zîrâ dest-i hikmetdür	Şerîfâ bir gazel nuṭṭ eyledüñ tarz-ı dil-ârâda Bu nazmuñ bir nazîri var ise intâķ-ı hîmmeddür	Gazel		---/---/---/--- -	
30b- 31a	Gülşenî	Her nefes bir ‘ilm-i mazharânıla şân olmışam Ma‘rifetden aña göre ‘ayn-ı ‘irfân olmışam	Rüşeniden Gülşenînün nazmıdır dürr-i yetîm Çün nazîri yokdur anuñ dürr-i ketmân olmışam	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
31a	‘Abdulhâ y	Faşl-ı Hâķ kullara her an olsa Nefse hüküm eylemek âsân olsa	Olur ‘Abdulhâya her dem ihsân Zevķ-i vuşlat ile şadân olsa	Gazel	İlahi	..--/..--/..--	
31b	‘Abdulhâ y	Bu vücûdum şehrini yakdı firâķuñ âteşi Kıpladı cümle derûnum iştiyâķuñ âteşi	Derdmend ‘Abdulhâyun ümmîdi her dem vaşl-ı yâr Yakdı ķalbün pes ol mefhûm-ı sebâķın âteşi	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
31b	‘Abdulhâ y	Gider hüznî İlâhî eyle sürûr Keremlerle ‘inâyet eyle Mevlâ Keder viren ‘adûyî eyle maķhûr Keremlerle ‘inâyet eyle Mevlâ	ķuluñ ‘Abdulhây umar luṭf-ı vefâ Ola lâyîķ maķall-i zühd ü taķvâ Ma‘ârif maķzeni eyle İlâhâ Keremlerle ‘inâyet eyle Mevlâ	Mütেকerrir Murabba t	Münaca t	---/---/--- -	
32a	Dervîş ‘Oşmân	İdelden zîķr ile ülfet gönülde iftiḥârûm var ‘Alînün sırrıdır irdi elümde zülfiķârûm var	Derûn-ı Dervîş ‘Oşmân sen taleb ķıl vaşl-ı dildârı Anuñķün gice vü gündüz firâķ-ı âh u zârûm var	Gazel		---/---/---/--- -	
32a- 32b	Dervîş ‘Oşmân	Dil âlemi pâķ olmadı emmâreden eyvâh ķurbetde iken uğradı dil ğurbete nâĝâh	‘Oşmân yûri maķv eyle bu âşâr-ı vücûdı Ķân içre Hâķuñ vuşlatına tâ bulasın râh	Gazel		--/---/---/--- -	
32b	Dervîş ‘Oşmân	Gerekmez ‘âlemün naķşı gönül ķurb u vişâl ister Arada olmasın nâşî gönül ķurb u vişâl ister	Gel ‘Oşmân ķıl taleb anı kim oldur cümleñün câmi Bu varlıķdan idüp fânî gönül ķurb u vişâl ister	Gazel		---/---/---/--- -	
32b	Dervîş ‘Oşmân	Bülbül-i şûrideyem gülden naşibüm var benüm	Bunı Hâķdan Dervîş ‘Oşmân lezzet-i şıdķ ile ²¹⁹	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	

²¹⁹ Bu mısradâ vezin kusurludur.

		Şaınmañuz beyhüdeyem gülden ²¹⁸ naşibüm var benüm	Her dem ol kuvvedeyem gülden naşibüm var benüm				
32b- 33a	Dervîş ‘Osmân	Esîr-i nefis-i bedkâram şefâ‘at yâ Resûlallâh Ben ol ‘âşî günehkâram şefâ‘at yâ Resûlallâh	Çü sensin enbiyâ cânı şefâ‘at burcınun kânı Esirge Dervîş ‘Osmânı şefâ‘at yâ Resûlallâh	Gazel		.---/.---/.---/..- -	
33a	Vahyî	O kim ‘aşkuñla pür derd ü elemdür yâ Resûlallâh ‘Uşâta âsitânun mülteşemdür yâ Resûlallâh	Gubâr-ı dergehün Vahyî-i nâçize şefâ‘at kıl Giriftâr-ı hevâ garķ-ı töhemdür yâ Resûlallâh	Gazel	Na’t	.---/.---/.---/..- -	
33b	Vahyî	Ruñun gülzâr-ı firdavs-i ezeldür yâ Resûlallâh Kelâmun Kevşere ni‘ me’-l-bedeldür yâ Resûlallâh	Bu Vahyî bendeñi kıl neşve-yâb-ı cur‘a-ı luţfuñ Humâr-âlûd-ı ğamdur pür-keseldür yâ Resûlallâh	Gazel	Na’t	.---/.---/.---/..- -	
33b- 34a	Vahyî	Gönüller ârzûmend-i vişâlün yâ Resûlallâh N’ola ‘uşşâķa ‘arz itseñ cemâlün yâ Resûlallâh	Yüz urdı dergeh-i vâlâña Vahyî-i ‘atâ cüyün Yiter devlet olursa pâ-y-mâlün yâ Resûlallâh	Gazel	Na’t	.---/.---/.---/..- -	
34a	Vahyî	Şevķ ile devr itse ne var peymâne-i tevĥîd olan Maĥşerde de görmez humâr mestâne-i tevĥîd olan	Ĥaķ ‘aşķıdur bezm-ı şafâ şem‘i anun zıkr-i Ĥudâ Yansun yakılsun Vahyiyâ pervâne-i tevĥîd olan	Gazel	İlahi	--./--./--./-- .-	
34a- 34b	Vahyî	Yâ Rab beni mesrûr it esrâr-ı vişâlünle Cân mülkini ma‘mûr it âşâr-ı nevâlünle Târik-i firâķ içre terk itme celâlünle Çeşm-i dili pür-nûr it envâr-ı cemâlünle	Bî-çâre gönül gerçi me’nûs-ı maĥabbetdür Kârı şeb ü rûz ammâ niżâra ĥasretdür Vahyî-i siyeh-rüyün zulmet-keşi fûrķatdür Çeşm-i dili pür-nûr it envâr-ı cemâlünle	Mütekerrir Murabba	Münaca t	--./---/--./--- -	
34b	Vahyî	Ey olan bu âşinâ vü cezbe-i ‘aşķ-ı Ĥudâ Mâsivâ süziyla ĥalbi âteş-i tevĥîd ile Ĥalmaya ĥâkdan nice beste-i bād-ı hevâ Mâsivâ süziyla ĥalbi âteş-i tevĥîd ile	Vahyiyâ dergâĥ-ı Mevlâya dilerseñ intisâb Câm-ı ‘aşķ ile dili her laĥza kıl mest-i ĥarâb Zevķ-i bezm-i vuşlat olmazsa olmadan kebâb Mâsivâ süziyla ĥalbi âteş-i tevĥîd ile	Mütekerrir Murabba	Münaca t	--./---/--./--- -	
34b	Vahyî	Gönül olsun nevâlünle muţayyib Bizi luţfuñla mesrûr eyle yâ Rab İki ‘âlemde luţfuñdur muţallib Bizi luţfuñla mesrûr eyle yâ Rab	Dil-i Vahyî giriftâr-ı hevâdur Veli dâ’im talebkâr-ı rehâdur Ĥuluñ kârı temenni-i ‘atâdur Bizi luţfuñla mesrûr eyle yâ Rab	Mütekerrir Murabba	Münaca t	.---/.---/.---/..- -	
34b- 35a	Vahyî	Gönül yüz sürmek ister ĥâk-i pâye yâ Resûlallâh İre tâ rûtbesi fevķa’l-‘alâya yâ Resûlallâh	Ĥodı iĥlâş ile dergâĥına yüz Vahyî-i sâ’il ‘Atâlar eyle luţf evvel gedâya yâ Resûlallâh	Gazel	Na’t	.---/.---/.---/..- -	

²¹⁸ Manzumede “gül” kelimesi, hem “كول” hem de “كل” şeklinde imla edilmiştir.

35a	Vahyî	Cenâbuñdan talebkâr-ı nevâlem yâ Resûlallâh Du‘â-ı hâhinde-i bend-i celâlem yâ Resûlallâh	Nigâh-ı iltifâtıyla n’ola şâyân-ı şevk olsam Ġarîbem Vahyî-i şefkat-su’âlem yâ Resûlallâh	Gazel	Na’t	.---/.---/.---/..- -	
35b	Naşûhî	Gönül mestânedür şimdi ne in bilür ne an bilür Nazar hâle ider ammâ dehân bilür lisân bilür	Naşûhîye ider tahsîn zamâne şâ‘iri el-ḥaḥ Hemân maḥbûb görür ancak ne in bilür ne an bilür	Gazel		.---/.---/.---/..- -	
35b	Naşûhî	‘Âşıkun fi‘li âh ile zârdur Derd-i derûnı hicr ile nârdur Küll-i vücûdı kendüye bârdur ‘Âşık senden ġayrı ne vardur	İnlesün dâ‘im ²²⁰ ḳalb-i Naşûhî Şem‘-i cemâle pervâne gönli Şıdk ile sensin derd-i derûnı ‘Âşık senden ġayrı ne vardur	Mütekerrir Murabba		..-/-..-/-..-/-..- -	
35b- 36a	Naşûhî	Yanma gönül nûr-ı cemâl saña yâ hû görünür Baḳma ġayra ‘izz ü câhı saña yâ hû görünür	Mısrveş bu Naşûhî çekdi ise nefy ü belâ Fazl-ı Ḥaḳdan mısr-ı mişâl saña yâ hû görünür	Gazel		..-/-..-/-..-/-..- -	
36a	Naşûhî	Bugün bezm-i İlâhîde mey-i ebrû ile mâtuz Getür ey sâḳi câmin kim ki biz bunda gül-i zâtuz	Naşûhînün sözine baḳ gel imdi sâlik ol zâhid Meyin nûşında bulduk biz hemân ‘aynı kerâmâtuz	Gazel		.---/.---/.---/..- -	
36b	Naşûhî	Ziyâret eyledüm pîri didi saña gelür ıtlâḳ İdersen sırrumı izhâr eger enfûs eger âfâḳ	Naşûhî saña lutf oldu cenâb-ı ġavş-ı a‘zâmdan İşâretle beşâretle ki olduñ ḳible-i ‘uşşâḳ	Gazel		.---/.---/.---/..- -	
36b- 37a	Naşûhî	Gel özüñ şaf eyle şûfî merd olup meydâna gel Derd-i ‘aşḳı nûş idüp bî-hûş olup mestâne gel	Bezm-i vahdet ehline hem-râh olan añlar sözi Keşreti terk it Naşûhî vahdet-i rahmâna gel	Gazel		..-/-..-/-..-/-..- -	
37a	Naşûhî	Zâhid olma himmet-i merdi taleb ḳıl ey gönül Olasın esrâr-ı Ḥaḳḳa tâ ki nâ’il ey gönül	Bu ġurbete nâzir ola Naşûhî aña Ḥaḳ ²²¹ Her ġarîbe rahîmallâh ideni bil ey gönül	Gazel		..-/-..-/-..-/-..- -	
37a- 37b	Naşûhî	Dil ḥânesi mir’at-ı Ḥaḳ seyr-i cemâlullâhı gör Maḳşûd olan keşfi sebaḳ sırr-ı cemâlullâhı gör	Cümle bilür sensin ‘ayân ancak cemâlündür nihân Oldı Naşûhî ġarḳ-ı an baḫr-ı cemâlullâhı gör	Gazel	İlahi	..-/-..-/-..-/-..- .-	
37b	Naşûhî	Vücûduñ mübtelâ ‘âlem saña ‘âşık cemâlullâh Ümîdmendem kerem eyle şefâ‘at yâ Resûlallâh Fu‘âduñ muḫîṭ-i Ḳur‘ân hemân sensin kemâlullâh Derdmendem kerem eyle şefâ‘at yâ Resûlallâh	Naşûhî bendeni sen ḳıl şefâ‘at bâbına cânib Yüzün cârûb idüp geldi anı ḳılma melûl hâ‘ib Anı eyle kerem-kân-ı kemâl-i şevḳünü kâsib Niyâzmendem kerem eyle şefâ‘at yâ Resûlallâh	Mütekerrir Murabba	Na’t	.---/.---/.---/..- -	

²²⁰ Dâ‘im inlesün: inlesin dâ‘im, nüsha.

²²¹ Bu mısradaki vezin kusurludur.

37b-38a	Naşûhî	Derdümün dermânı sensin yâ Muhammed Muştafa Gönlümün sultânı sensin yâ Muhammed Muştafa	Eyledi bârikine kıdd-i Naşûhîyi dü-tâ El-meded ey çâre sensin yâ Muhammed Muştafa	Gazel	Na't	-.--/-.--/-.--/-.--	
38a	Naşûhî	Eyleyen 'uşşâkı şeydâ dâ'imâ Tal'atındur yâ Resûlallâh senün Derd ile âh itdüren şubh u mesâ Hasretündür yâ Resûlallâh senün	Ey şefî'ü'l-müznibîn nûr-ı ehad Bir ğarîbüdür Naşûhî kıl meded Bâb-ı luţfuñdan kerem kıl itme red Ümmetündür yâ Resûlallâh senün	Murabba	Na't	-.--/-.--/-.--	
38a-38b	Naşûhî	Çeşm-i kalbi kühl-i "mâzâğa'l-başar"dan it cilâ Tâ ki sırruñ vâsıl ola maḥvile ender beḳâ	Terki terk eyle Naşûhî bezm-i maḥva düş hemîn Kim bu varlık 'âlemünden geçdiler cümle velâ	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
38b	Naşûhî	Yüzün nûrî senün nûr-ı süverdür yâ Resûlallâh Dü-çeşmin kühl-i "mâzâğa'l-başar"dur yâ Resûlallâh	Kemâl-i şefkatünden hâline rahm it Naşûhî'nün O bî-kes bir ğarîb-i pür-kederdür yâ Resûlallâh	Gazel	Na't	---/---/---/--- -	
39a	Naşûhî	Benüm derdüm yamân oldı derûnum pür-figân oldı Figânım el-amân oldı tecellî eyle yâ Raḥmân	Naşûhî derdile yanık anı kıl va'dine şâdık Cemâlün ḥüsnüne vâmık tecellî eyle yâ Raḥmân	Kıt'a	Münaca t	---/---/---/--- -	
39a	Naşûhî	Göñül müştâk cemâline şefâ'at yâ Resûlallâh Bu cân ḥasret vişâline şefâ'at yâ Resûlallâh	Naşûhî derdmendüne cemâlün 'arz idüp aña İdüp lâyıḳ anı saña şefâ'at yâ Resûlallâh	Gazel	Na't	---/---/---/--- -	
39b	Naşûhî	Ol nedür kim eylese ikrârını müşrik olur Bu 'aceb kim itse inkâr şübhe yok mülhid olur	Zâhir ü maẓhar zuhûrdan fehmi iden añlar kelâm Yokluğu bulan Naşûhî 'ârif ü dâna olur	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
39b-40a	Naşûhî	Bugün luţf-ı İlâhiden beyân oldı nedür ḥikmet Şorulup dînümüz bizden 'ayân oldı nedür ḥikmet	Naşûhî çek elin her dem otur vaḥdet kenârında Çü bildürdi çü 'âlemde saña Bârî nedür devlet	Gazel		---/---/---/--- -	
40a	Naşûhî	Maẓharısın kibriyânun ey cemâl-i hû ehad Kıl şefâ'at ben seḳîme yâ Resûlallâh meded Oldı zâhir bu kemâlün tâ ezelden tâ ebed Kıl şefâ'at ben seḳîme yâ Resûlallâh meded	Bâğ-ı vaḥdet bülbülisin hem 'inâyet sünbülü Menba'-ı rûḥ-ı riyaḥîn sensin ey Ḥaḳḳun güli Kıl Naşûhî bendeñi vaşfuñda gûyâ bülbülü Kıl şefâ'at ben seḳîme yâ Resûlallâh meded	Mütekerrir Murabba	Na't	-.--/-.--/-.--/-.--	
40a	Naşûhî	Ḥaḳ 'ayândur sır nihândur 'âbidâ gâfil nedür Cümle eşyâ maẓhar-ı Ḥaḳ zâhidâ râhil nedür	Gel Naşûhî'nün elinden bir kadeḥ nûş eyle kim Maḥv ola hep cümle varlık ḳalmaya ḥa'il nedür	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
40b	Naşûhî	Merḥabâ ey pertev-i zât-ı Ḥudâ Merḥabâ ey nûr-ı çeşm-i enbiyâ	Naşûhîye idüp 'avn u 'inâyet Anı kıl lâyıḳ-ı luţf-ı şefâ'at	Mütekerrir Murabba	Na't	-.--/-.--/-.--	

		Eylesün ümmetlerün cânlar fedâ Merhabâ ey nûr-ı çeşm-i enbiyâ	Sensin ol ²²² rehber-i nûr-ı hidâyet Merhabâ ey nûr-ı çeşm-i enbiyâ				
40b-41a	Naşûhî	‘Arz-ı dîdar eyledi çün Yûsuf-ı hâne-şafâ Geldi çün Ya‘kûb-ı kalbe ol kâmis-i pür-şafâ	Şâhid ü meşhûd Naşûhî bu makâmda tıfl-ı mîm Şübhesüz dürr-i yetimsin yok saña nakl-i fenâ	Gazel		.-./-./-./-./-.	
41a	Naşûhî	Ey sâlik-i merd-i Hudâ itmek gerek cânı feda Pervâz ile Hâkdan yaña bād-ı şabâ ire saña	Gel bî-vücûd ol ey Naşûhî çünki olduñ sen vücûd Kaftân-ı kevneyn eyle kim irsün saña anda beğâ	Gazel		.-./-./-./-./-.	
41a-41b	Naşûhî	Hırka ile zerğ ile vuşlat bulunmaz bâ-şafâ Şıdk ile tevḥîd ile olur tarîkat müheyyâ	Ey Naşûhî bakma agyâr-ı habîbe kâni‘ ol Hâk ‘uyûrdur ‘aşîka eyler keremler zü‘l-‘aṭâ	Gazel		.-./-./-./-./-.	
41b	Naşûhî	Şadr-ı bezm-i nûr-ı ‘âlem ey Habîb-i Kibriyâ Bâğ-ı hüsnün ‘andelibi enbiyâ vü evliyâ	Şabr u tâkat kalmadı kıl ey Naşûhî nâleler Râfet itsün evvelâ ref‘-i hicâbın şâniyâ	Gazel		.-./-./-./-./-.	
41b-42a	Naşûhî	Bir günâh itdüm anı dünyâda kimse itmedi Yazılır defter içinde yâ Muḥammed Muştafâ Bu cesaret mişlini bir bende nefse itmedi Cümle ‘âlemler içinde yâ Muḥammed Muştafâ	Cümle mevcûdâta mu‘ciz olduñ ey şâh-ı kerem Kıl Naşûhî bendeñi sen bezm-i şevkünde ‘âlem Cürmi çokdur sen rahîmsin‘afvuña vaz‘ it kalem Rûz-ı mahşer halk içinde yâ Muḥammed Muştafâ	Murabba	Na’t	.-./-./-./-./-.	
42a	Naşûhî	Zât-ı pâkûn hürmetiçün yâ Karîb Kıl meded İslâm-ı dîne yâ Mucîb Kal‘a-yı Belḥe bize ola naşîb Kıl meded İslâm-ı dîne yâ Mucîb	Dermendün bu Naşûhî ider âh Ola mesrûr kasruñ ile pâdişâh Kıl terahḥüm gözyaşına yâ İlâh Kıl meded İslâm-ı dîne yâ Mucîb	Mütekerrir Murabba	Münaca t	.-./-./-./-.	
42a-42b	Maḥvî	Cemâlün şem‘ine Mevlâ gönül pervânelik ister Eriyüp kalmayum aşla gönül süzânelik ister	Cenâb-ı ‘aşkile uçup bu Maḥvî dünyâdan geçüp Şarâb-ı vahdeti içüp gönül mestânelik ister	Gazel		.-./-./-./-./-.	‘Arz-bâr başlığı ile kaydedilmiştir.
42b-43a	Maḥvî	Derûnum ḥânesi yandı senün nâr-ı firâkuñdan Vişâlün şerbetin içür meded it yâ Resûlallâh Duḥânum çıktı eflâke be-ğâyet iştîyâkıñdan Vişâlün şerbetin içür meded it yâ Resûlallâh	Bu Maḥvîn[ün] derûnunda senün ‘aşkuñ nihân oldı Başından gitdi hep ‘aklı o mecnûn-ı cihân oldı Efendim gel nazar eyle katı haylî zamân oldı Vişâlün şerbetin içür meded it yâ Resûlallâh	Mütekerrir Murabba	Na’t	.-./-./-./-./-.	
43a-43b	Maḥvî	Cemâl-i lûṭfuñı Mevlâ kâmuva eylesin izhâr Velîkin çeşm-i imkânda irişmez zâtına inzâr	Bu mümkün kaçresi Maḥvî ḥaḳîkat bahırına irse Tekeşşür mazm-ı hâl olur saña zâhir olur settâr	Gazel		.-./-./-./-./-.	

²²² Sensin ol: ki sensin, nüsha.

43b-44a	Maḥvī	Ağlayu ḡapuṇa geldik ey ḡabīb-i müctebī Luṭf idüp eyle şefā‘at yâ Resûlallâh meded Añlayu ṭapuṇa geldik ey şefī‘-i murtazī Luṭf idüp eyle şefā‘at yâ Resûlallâh meded	Nâr-ı ḡasret yaḡdı Maḥvī derdmendīn yâ ḡabīb Şerbet-i vaşluṇ devâdur şun faḡīre yâ ṭabīb Bir nazar ḡıl ḡoma anı yine fūrḡatde ḡarīb Luṭf idüp eyle şefā‘at yâ Resûlallâh meded	Mütekerrir Murabba	Na’t	---/---/---/---	
44a-44b	Maḥvī	Cümle işüm ‘ayn-ı ḡaṭā Aḡfirlenā yâ zū‘l-‘aṭā Tebbet ileyk ercu‘l-hevā Aḡfirlenā yâ zū‘l-‘aṭā	Kesem ümīdinden ḡümān Çoḡdur diyü cürmüm hemān Maḥvī di ḡil zāhir nihān Aḡfirlenā yâ zū‘l-‘aṭā	Koşma	Münaca t	8’li Hece Ölçüsü	
44b	Maḥvī	ḡazīn olma ḡönül zinhār kerīm Allāhumuz vardur Müdāmī eyle istiḡfār kerīm Allāhumuz vardur	Niyāz u ‘arz u ḡacātı ḡabūl ider münācātı Virir Maḥvī mürādātı kerīm Allāhumuz vardur	Gazel	İlahi	---/---/---/--- -	‘Arz-bār başlığı ile kaydedilmiştir.
44b-45a	Maḥvī	Bıraḡdum ‘aşḡuṇ ile nām u ‘ārum yâ Resûlallâh Unutdum şevḡūñile cümle kārūm yâ Resûlallâh	Bu Maḥvī bendeñe raḡm it firāḡuñ nārına düşmiş Ḳatı ḡaylī zamān oldu yanaram yâ Resûlallâh	Gazel	Na’t	---/---/---/--- -	‘Uşşāḡ başlığı ile kaydedilmiştir.
45a	Maḥvī	Ḥudāyā ḡapuṇa geldik umaruz ‘afv-ı ḡufrānuṇ Ḳamumuz ṭapuṇa geldik umaruz ‘afv-ı ḡufrānuṇ	Esīr-i nefis-i emmāre faḡīrūñ Maḥvī bī-ḡāre Efendim yaḡma gel nāre umaruz ‘afv-ı ḡufrānuṇ	Gazel	Münaca t	---/---/---/--- -	Nevrüz başlığı ile kaydedilmiştir.
45b	Maḥvī	Zerre-i ‘aşḡuṇ İläḡi her kimin ḡönlünde var Soldurup beñzin şarardur inledür leyl ü nehār	Külḡan-ı ḡönlün ḡülünde setr olunmuş nār-ı ‘aşḡ Merd iseñ keşf eyle Maḥvī saña oldu özge kār	Gazel		---/---/---/--- -	Segāḡ-māye başlığı ile kaydedilmiştir.
45b	Maḥvī	Diyār-ı dār-ı dünyāda Ḥudāyā bāḡī varum yoḡ Derūnum ḡayrı sevdāda bu dār içre ḡarārūm yoḡ	İläḡi yete ḡayretde firāḡ-ı nār-ı ḡasretde Ḳoma Maḥvīyi ḡurbetde efendim iḡtidārūm yoḡ	Gazel		---/---/---/--- -	
45b-47a	Maḥvī	İläḡi bende bī-ḡad oldu ‘işyān Ḥudāya maḡfīret it tevbe yâ Rab Hevāya uydı nefsum itdi ṭuḡyān Ḥudāya maḡfīret it tevbe yâ Rab	‘Ömrüm sermāyesi Maḥvī dökündi ²²³ Ziyān-ı āḡiret geldi görindi Hemān iḡsānuña ḡaldum efendi Ḥudāya maḡfīret it tevbe yâ Rab	Mütekerrir Murabba	Münaca t	---/---/--- -	
47a-47b	Maḥvī	Ey bülbül-i rūḡānī eḡḡāna mı başladuñ Murḡ-ı ḡül-i sübhānī nālāna mı başladın	Keşret ḡamı medḡuşı vaḡdet meyi serḡoşı Maḡvīde ḡönül nūşı ṭayrāne mi başladuñ	Gazel		---/---/--- -	
47b	Maḥvī	Murād-ı devlete irmek dilerseñ Cenāb-ı ḡazret-i Allāha yalvar Şafā vü ‘izzete irmek dilerseñ	Ma‘ārif ehli ol ḡoyma sivāyı Bulasın tā fenā içre beḡāyı Dilerseñ ‘āḡibet Maḥvī liḡāyı	Mütekerrir Murabba	Münaca t	---/---/--- -	

²²³ Bu mısırda vezin kusurludur.

		Cenāb-ı Һazret-i Allāha yalvar	Cenāb-ı Һazret-i Allāha yalvar				
47b-48a	Maḥvī	Ėafletde olan gönlüm gel Һaḳḳa niyāz eyle Һayretde Һalan gönlüm gel Һaḳḳa niyāz eyle	Sen ṭul-ı emelden geç bu sehv ü zülelden geç Var Maḥvi cedelden geç gel Һaḳḳa niyāz eyle	Gazel	Münaca t	---/---/---/---	Beyātī başlığı ile kaydedilmiştir.
48a-48b	Maḥvī	Fenādan çekmeyen destin beḳādan hissedār olmaz Özin ḥāk itmeyen ²²⁴ ‘ aşık cefādan guṣṣadār olmaz	Sivā fikri derūnuṇda bulunsa zerrece Maḥvī Ma‘ ārif ehli yanuṇda saña hiç i‘ tibār olmaz	Gazel		---/---/---/---	
48b	Maḥvī	Çünkü bildün cümle şey’de Һaḳ mü’eṣṣer gayrī yok Gördi sālīk mümkünatda fi‘ l-i Һaḳḳı gayrī yok	Maẓm-ı ḥal gör bu vücūd-ı mümkünatı Maḥvī Ėfitāb u aḳdiyet zāhir oldu gayrī yok	Gazel		---/---/---/---	
48b-49a	Maḥvī	Deryā-yı ‘ aşḳa dūr-dāne geldüm Şaḥrā-yı şevḳe pervāne geldüm	Derd-i fūrḳatde ma‘ cūn-ı vuṣlat Almağa Maḥvī Loḳmāna geldüm	Gazel		---/---/---	
49a	?	Küllī vücūdum cūrm-i günāhum Min külli zenb-i estaḡfirullāh Uymış hevāya bir rū-siyāhum Min külli zenb-i estaḡfirullāh	Ḳaldum cehālet cāhında ḥayrān Oldum beṭālet dārında sūzān Dilūṇden gel ḳoma her an ²²⁵ Min külli zenb-i estaḡfirullāh	Mütekerrire Murabba		---/---/---	Şiirde mahlas bendi bulunamamaktadır.
49a-49b	Maḥvī	Biḥamdi’llāh ‘ ayān oldu baña hū Diyerem hū veyā men hū veyā hū Hüviyetde beyān oldu baña hū Diyerem hū veyā men hū veyā hū	Bu Maḥvī nefis ilinde ḳaldı ḥayrān Vücūdı vārını zenb itdi vīrān Meded yā hū kerem ḳıl eyle gufrān Diyerem hū veyā men hū veyā hū	Mütekerrire Murabba	İlahi	---/---/---	
49b	Maḥvī	Rabbüm Allāhum ey pādīşāhum Sensin penāhum yok iṣtiyāhum Luṭf eyle şāhum bir rū-siyāhum Çoḳdur günāhum ‘ afv it ilāhum	Maḥvī-i rāḥat rüz-ı kıyāmet İde şefā‘ at şāhib-sa‘ ādet Bulsun kerāmet gitsün şenā‘ at Çoḳdur günāhum ‘ afv it ilāhum	Mütekerrire Murabba	Münaca t	10’lu Hece Ölçüsü	
50a	Maḥvī	İş bu gönlüm ḥalini bilmez cihānda var olan Hiç bilür mi zāt-ı ebi nār içinde nār olan Şem‘-i gülde nūy görmez ‘ aks-i gülde ḥār olan	Bunda bulan anda görür görmeyen görmez gider Maḥviyā bildün mi kimdür lāyık-ı dīdār olan Lāyık-ı dīdār-ı Һaḳ derdine bīdār olan	Müselles		---/---/---/---	Māḥūr başlığı ile kaydedilmiştir.

²²⁴ ḥāk itmeyen: ḥāk eylemeyen, nüsha.

²²⁵ Bu mısırda vezin kusurludur.

50a	Maḥvī	Budur derdüm cüdâ düşdük ilimden Ġarībem ‘ācizem luṭf eyle Mevlā Devā olmaz baña ġayruñ elinden Ġarībem ‘ācizem luṭf eyle Mevlā	Yıkılmış Maḥvi kuluñ eyle ma‘mūr Vişālūñ şu‘lesiyle eyle pūr-nūr Ulaşdur maṭlabına eyle mesrūr Ġarībem ‘ācizem luṭf eyle Mevlā	Mütekerrir Murabba	Münaca t	---/---/---	
50b	Maḥvī	Gel gönül cehl ü fenādan el çeküp ‘irfāna gel Zühd ü taḳvā kāruñ olsun dā’imā iḥsāna gel	Çünkü Maḥvī “lī-ma‘allāh” vaḳtine ṭālib iseñ Nār-ı Hāḳḳa varuñı yaḳ cān virüp cānāna gel	Gazel		---/---/---/---	
50b	Maḥvī	Yā Rab kerem eyle bu şehir-i şıyām içre Ḳullarına raḥm eyle bu şehir-i şıyām içre	‘Ābidler olur ma‘mūr ‘ārifler olur pūr-nūr Maḥvī olagör maġfūr bu şehir-i şıyām içre	Gazel		---/---/---/---	Beste-nigār başlığı ile kaydedilmiştir.
50b	?	Derūnum zātını ister meded it yā Resūlallāh Mübārek vechūñi göster meded it yā Resūlallāh	Muḥaṣṣal yine ḥasretde ²²⁶ bu derdmend-i ‘aṭṣān Zelāl-i vuṣlata ḳandur meded it yā Resūlallāh	Gazel	Na’t	---/---/---/---	Şiirde mahlas beyti bulunamamaktadır.
51a	Maḥvī	Ḥamdulī’llāh sāye şaldı ni‘met-i şehir-i şıyām Māh-ı raḥmetdür İlahī faẓl-ı iḥsān isterüz	Cennetūñ vir cümle mü’minlere Maḥvī bendeñe Māh-ı raḥmetdür ilahī dār-ı Rıḍvān isterüz	Kıt’a	Münaca t	---/---/---/---	
51b	Maḥvī	Elḥamdulī’llāh ol māh-ı raḥmet Sāyesin şaldı ol şehir-i ni‘met Şād oldu ḳullar buldılar devlet Sen eyle yā Rab anlara ‘izzet Ġufrān-ı luṭfuñ ister bu ümmet Maṭlūbı senden anlaruñ cennet Şavm u ḳıyāmı yā Rab ḳabūl it Āḥir nefesde imānla ḥatm it Māh-ı raḥmetdür cürmümi ‘afv it İr gör cināna ‘arż-ı cemāl it	Elḥamdulī’llāh oldu ‘ināyet Mü’min olanlar buldı kerāmet Şehir-i mübārek ider şefā‘at Ehl-i şıyāma yevm-i ḳıyāmet Kim irdi ḳadre buldı selāmet İster bu Maḥvī dā’im sa‘ādet Şavm u ḳıyāmı yā Rab ḳabūl it Āḥir nefesde imānla ḥatm it Māh-ı raḥmetdür cürmüm ‘afv it İr gör cināna ‘arż-ı cemāl it	Mütekerrir Muaşşer	Münaca t	---/---/---	
51b- 52a	Maḥvī	Ricā-yı luṭfıla geldik ḳapuña Şefā‘at it meded sulṭān-ı kevneyn Yüzümüz sürüyü geldik ḳapuña Şefā‘at it meded sulṭān-ı kevneyn	Bu Maḥvī derdmende eyle iḥsān Ḳarīn-ı luṭfuñ idüp eyle ḥandān Günāhuñ ‘afv ide ol rabb-i raḥmān Şefā‘at it meded sulṭān-ı kevneyn	Mütekerrir Murabba	Na’t	---/---/---	Dügāh başlığı ile kaydedilmiştir.

²²⁶ Bu mısradaki vezin kusurludur.

52a	Maḥvī	Hudāyā küşte-i cürmümde kaldum Nedāmetle müdām elḥamdulī'llāh Hevāyla bekār zenbine daldum Nedāmetle müdām elḥamdulī'llāh	Ser-ā-pā mū-be-mū hep pür-günāham Gice gündüz müdāmī āh u vāham Faḳīrem Maḥvīyem bir rüy-siyāham Nedāmetle müdām elḥamdulī'llāh	Mütekerrir Murabba	İlahi	.---/.---/.--	
52b	Maḥvī	Bulunsa zevḳ-i rūḥānī dem ü cismānı neylerler Görünse vech-i sübhānī bu nām u şānı neylerler	Şarāb-ı vaḥdeti Maḥvī ezel bezminde içdüñse Bu 'ālemde mey-i vaḥdet ile sekrānı neylerler	Gazel		.---/.---/.---/.-- -	
52b- 53a	Maḥvī	Gönlüm İlahī derdünī ārzū ider dermān için İster derūnum 'aşḳuñı aḡyārı hep nālān için	Nā'il olayum 'izzete vāşıl olayum devlete Maḥvīyi ir gör vuşlata dīdāruñı seyrān için	Gazel	Münaca t	---/--/--/--/-- .-	
53a	Maḥvī	Bulmaḳ dilerseñ dā'im sa'ādet cān u gönülden Allāha yalvar Ġafletde ḳalma eyle 'ibādet cān u gönülden Allāha yalvar	Yoḳluḳda yoḳla ma'nāyı Maḥvī maḳşūdı añla şarf eyle naḥvi Mürid-i rāh ol gel iste şaḥvı cān u gönülden Allāha yalvar	Gazel	Münaca t	---/--/--/--/-- /--,--	
53a- 53b	Maḥvī	Sivā efkārınuñ cündi gönül mülküñ ḥarāb itdi Elüm al düşmişem ḳaldur meded Mevlā-yı raḥmānum Emel ārzūsınuñ odı yaḳup baḡrum kebāb itdi Elüm al düşmişem ḳaldur meded Mevlā-yı raḥmānum	İlāhī cümleñüñ ḳaşdı reḥāña olalar nā'il 'İnāyet senden olmazsa ya kimdür maṭlaba vāşıl Kerem bābında ṭurandan biri de Maḥvī-i sā'il Elüm al düşmişem ḳaldur meded Mevlā-yı raḥmānum	Mütekerrir Murabba	Münaca t	.---/.---/.---/.-- -	Segāh başlığı ile kaydedilmiştir.
53b- 54a	Maḥvī	Bāḡ-ı dilde menzil almış 'aşḳ-ı Ḥaḳ Mekteb-i 'irfān ḳapusuñ eyle daḳ İster iseñ 'ilm-i vaḥdetden sebāḳ Nār-ı 'aşḳa māsivāyı cümle yaḳ Perde-i imkānı ḳaldur Ḥaḳḳa baḳ	Menzilüñdür Maḥvīyā şehr-i fenā Geç fenādan bul beḳā-ender-beḳā Maṭlabına ḥāşılı nūr-ı likā Nār-ı 'aşḳa māsivāyı cümle yaḳ Perde-i imkānı ḳaldur Ḥaḳḳa baḳ	Mütekerrir Muhammes	İlahi	---/--/--/--	
54a- 54b	Maḥvī	'Aşḳ cāmını Mevlādan nüş eyledüm evvel çok Bu 'ālem-i insāna mestāne olup geldüm	Ārzū-yı vaṭan almış 'aḳlını bu Maḥvīniñ Ḳodum seni meydāna dīvāne olup geldüm	Kit'a		---/.---/--/--	Segāh başlığı ile kaydedilmiştir.
54b- 55a	Maḥvī	Dermendem mücrimem dermāna geldüm yā Resūl Sā'ilem muḥtācınam iḥsāna geldüm yā Resūl	İtme Maḥvī bendeñi revā şefā'at menba'ı Sen gibi iḥsānı çok sulṭāna geldüm yā Resūl	Gazel	Na't	---/--/--/--/--	Nevrüz başlığı ile kaydedilmiştir.

55a-55b	Maḥvī	Derūnumda olan hālet ne hāletdür anı bilmem Ezel cāmından içilmiş ne şerbetdür anı bilmem	Garīk-i baḥr-ı ḥayretde faḳīrūn Maḥvīyem yā Rab Ba‘īd oldum cenābuñdan ne ḥasretdür anı bilmem	Gazel	İlahi	.---/.---/.---/..- -	‘Acem-Kürdī başlığı ile kaydedilmiştir.
55b	Maḥvī	Muḳadderdür ezel her şey ‘ger ṭa‘āt ger noḳşān Ḳullaruñ muḫahhardur it böyle anı ĩzāñ	Bildūñ ise sen Maḥvī her şeyi ol Allāhdan Bu ‘ilmūñ ‘ayān olsa bu hāle dinür ‘irfān	İlahi	İlahi	14’lü Hece Ölçüsü	
55b-56a	Maḥvī	İş bu gönölüm hālını bilmez cihānda var olan Hiç bilür mi zāt-ı ebi nār içinde nār olan	Bunda bulan anda görür görmeyen görmez gider Maḥviyā bildūñ mi kimdür lāyık-ı dīdār olan	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
56a-56b	Maḥvī	[Gel] gönöl terk-i sivā it nice bir ṭul-ı emel Gel berü nefis-i hevādan el çeküp fermāna gel Ḳul iseñ ḥıdmetde iḥlāşıla eyle gel ²²⁷ ‘amel Gel müdāmī iḥtiyācuñ ‘azm idüp sultāna gel	‘Āḳibet varını ma‘mūr isteriseñ şūfiyā Zıkr-i Mevlā nūrı ile ḳalbūñ eyle pūr-ziyā Cedd ü sa‘y it ka‘be-i vaşla iregör Maḥviyā Yüz sürüp dergāh-ı Ḥaḳḳa el açup iḥsāna gel	Murabba	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	Baba Ṭāhir başlığı ile kaydedilmiştir.
56b	Maḥvī	Derd-i cürme mübtelāyam yā Resūlallāh meded Ṭālib-i ‘afv ü devāyam yā Resūlallāh meded	Bir nazar it Maḥviye kim lāyık-ı dīdār ola ‘Āşık-ı nūr-ı lıḳāyam yā Resūlallāh meded	Gazel	Na’t	-.--/-.--/-.--/-.--	
56b-57a	Maḥvī	Gördi cemālūñ gözüm Çağırırım hū diyü Sezdi vişālūñ özüm Çağırırım hū diyü	Buldi gönöl çün yolum Dosta uzatdum elüm Söyledi Maḥvī dilüm Çağırırım hū diyü	Koşma	İlahi	7’li Hece Ölçüsü	
57a	Maḥvī	Derūnum yandı nār-ı ḥasretūñle Eyā nūr-ı Ḥudā göster cemālūñ Eridi cism ü cānum fūrḳatūñle Eyā nūr-ı Ḥudā göster cemālūñ	Bu Maḥvī bendeñe gel eyle iḥsān Fırāḳuñ āteşiyle oldı sūzān Vişālūñ şerbetin ḥūn eyle reyyān Eyā nūr-ı Ḥudā göster cemālūñ	Mütekerrir Murabba	Münaca t	.---/.---/.---/..- -	
57b	Maḥvī	Bihāmdı’llāh yine geldi şa‘adetle şıyām şehri Ḥudāyā māh-ı raḥmetdür umaruz ‘afv u ḡufrānuñ Ġanīmet şāyesūñ şaldı şehāvetle şıyām şehri Ḥudāyā māh-ı raḥmetdür umaruz ‘afv u ḡufrānuñ	Cenāb-ı Ḥazret-i Allāh ulu faẓl-ı ‘aṭā itdi Günāhı derdine ‘ābid bu şehriyle devā itdi Gönüller zulmetūñ Maḥvī giderdi pūr-ziyā itdi Ḥudāyā māh-ı raḥmetdür umaruz ‘afv u ḡufrānuñ	Mütekerrir Murabba	İlahi	.---/.---/.---/..- -	
58a	Şeyḫ Vefā	Ḳaṅgı dimāğ içinde ki ‘aşḳuñ hevāsı yok Yüz nūr görürse gözlerinūñ rüşenāsı yok	Fi’l-cümle Şeyḫ Vefā hırmende mücāvirem Dīvāne gönölümün daḫı hiç aşınāsı yok	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	

²²⁷ eyle gel: eyle, nüsha.

58a-58b	Şeyh Vefâ	‘Âşık oldum bende-i cânâneyem Bahre düşmüş tâlib-i dür-dâneyem Bâl u perden geçmişem pervâneyem Yâ neyem ey şem‘-i rûşen yâ neyem	Cümle ‘uşşâk Vefâ matlûbdur Ehl-i ‘aşk olmak şafâ-yı hûbdur Çünkü yanmak ‘âdet-i maḥbûbdur Yâ neyem ey şem‘-i rûşen yâ neyem	Mütekerrir Murabba		-.--/-.--/-.--	
58b	Derviş Himmet	Yâ İlâhî ara yirde kalmışam noḡşân ile Kim cüdâ düşdüm kapuñdan cürmile ‘işyân ile	Ḳulluğunda Himmetî midür añan ancak ḥaḳîr Cümle ‘âlem varısardur [der]gehe noḡşân ile	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
59a	Derviş Himmet	Mest oldıgum itmeñ ‘aceb ḥum-ḥâneye uğramışam ‘Âşıkları mest eyleyen kâşâneye uğramışam	‘Aşk ehlinüñ germiyeti arturdı dilde ḥâleti Ben daḥı bilmem Ḥimmetî âyâ neye uğramışam	Gazel		---/---/---/--- .-	
59a	Derviş Himmet	Gel ey zâhid bizi terk it olalum ‘aşkile dâ’im Ne gelür ğayra rağbetden sivâdan olalum sâ’im	Ne dirsem sözümi dinle seḫerde derdile inle Ne dir Ḥimmet saña aña olalum ‘aşkile dâ’im	Gazel		---/---/---/--- -	
59b	Derviş Himmet	Ezelden ‘aşk-ı yâr ile gönül dîvâne misin sen Gezersin âh u zâr ile gönül mestâne misin sen	Saña Himmet nazâr oldı erenlerden çü gel oldı Vücûduñ küllî maḥv oldı gönül vîrâne misin sen	Gazel		---/---/---/--- -	
59b	Derviş Himmet	Ḳondı çünkim bu dil-i vîrâneye sultân-ı ‘aşk İrdi Ḥaḳdan ‘âşık-ı dîvâneye dermân-ı ‘aşk	Himmeti’yi gör ne hâle ḳodı ‘aşkuñ ḥâleti Bilmez oldı çeşm ü cânuñ oldı çün ḫayrân-ı ‘aşk	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
60a	Ġafûrî	Cürmile taḳşîr idüp âh Diyelüm estağfirullâh Umaruz ‘afv ider Allâh Diyelüm estağfirullâh	Lâyık ol Ḥaḳdan nigâha Virme gönül mâl u câha Ey Ġafûrî her günâha Diyelüm estağfirullâh	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	
60a-60b	Ġafûrî	Mâsivâyı sür gönülde vird-i ezkâr ile ²²⁸ Derdüñe eyle devâ tevḥîd-i istiğfâr ile Cân u dil irsün şafâ vü şîḫate envâr ile Derdüñe eyle devâ tevḥîd-i istiğfâr ile	Kim virir tevḥîd ile hâl-i sülûka intizâm Ḳâle hâle bakmayup âḫir olur şâḫib-maḳâm Zikr-i Ḥaḳ derde devâdur ey Ġafûrî şubḫ u şâm Derdüñe eyle devâ tevḥîd-i istiğfâr ile	Mütekerrir Murabba	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
60b-61a	Ġafûrî	Cüş idüp gösterdi keşret mevcini deryâ-yı cüd Lücce-i vaḫdetde eyle ey gönül maḥv-ı vücüd İtmek isterseñ cemâl-i şâhid-i ğaybî şühûd Cân gözin eyle münevver nûr-ı zikrullâh ile	Ey Ġafûrî perdedür didâr-ı Ḥaḳka cân u ten Dest-i himmetle çalış ref‘ it ḫicâbı aradan Âfitâb-ı vaḫdeti seyr eyleyüp her zerreden Cân gözin eyle münevver nûr-ı zikrullâh ile	Mütekerrir Murabba	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	

²²⁸ Bu mısradaki vezin kusurludur.

61a	Ġafūrī	Taḥṭgāh itdi vücūdum şehrini sulṭān-ı ‘aşq Dil sarāyında quruldı bir ‘aceb dīvān-ı ‘aşq	Ey Ġafūrī irmek istersen eger cānānına Terk-i cān ile tecellī eylesün cānān-ı ‘aşq	Gazel		---/---/---/---	
61a- 61b	Ġafūrī	İdelüm cān ile Mevlāyı maṭlab O yolda varumuz olsun fedā hep Keder gitsün olalum şāfi-meşreb Günehkāruz bizi ‘afv eyle yā Rab	Ġafūrī bendeñi ırgür şühūda Giriftār eyleme zenb-i vücūda Kerem kıl lāyık eyle faẓle cūda Günehkāruz bizi ‘afv eyle yā Rab	Mütekerrir Murabba	Münaca t	---/---/---	
61b- 62a	Ġafūrī	Yüz sürüp dergāh-ı Ḥaḫḫa olalum her şeb muḫīm Cān u dilden diyelüm estağfirullāh el-‘Azīm Tā ki fetḥ-i bāb idelüm luṭfuñı ²²⁹ ol rabb-ı kerīm Cān u dilden diyelüm estağfiru’llāh el-‘azīm	Nefse uyup yar olursın bulduğun gümrahla İtdüğün ‘ahdi unutulduñ mı ezel Allāhla Ey Ġafūrī aqıdup gözyaşını āh vāhla Cān u dilden diyelüm estağfiru’llāh el-‘azīm	Mütekerrir Murabba	İlahi	---/---/---/---	
62a	Ġafūrī	Çün bahār irüp şecerler sebze-revnaḡ-ğır olur İt şun-ı Ḥudāyı her varaḡ tefsir olur	‘Aşık-ı şādık iseñ terk eyle ḥāb u rāḫatı Ey Ġafūrī tālib-i dīdār isen şeb-ğır olur	Gazel		---/---/---/---	
62b	Ġafūrī	Dilde ġālib oldı ḥubb-ı māsivā Rabbenā yā Rabbenā fağfirlenā Gelmedi inşāfa nefsi-pür-hevā Rabbenā yā Rabbenā fağfirlenā	Ey Ġafūrī ḥāb-ı ġafletden uyan Nūr-ı Ḥaḫḫı görmek iseterseñ ‘ayān Ol raḫīme böyle yalvar her zamān Rabbenā yā Rabbenā fağfirlenā	Mütekerrir Murabba	Münaca t	---/---/---	
62b	Ġafūrī	Yine ‘ālemleri pür-nūr eyledi ²³⁰ Māh-ı mevlid-i Resülü’s-şāḡaleyn Dili ġamda mesrūr eyledi ²³¹ Māh-ı mevlid-i Resülü’s-şāḡaleyn	‘Aşık perde olur cān-ı cihān Cümleden geçmek imiş ‘aşka nişān Ḳāl-i ḫāl ile Ġafūrī bu zamān Māh-ı mevlid-i Resülü’s-şāḡaleyn	Mütekerrir Murabba	Na’t	---/---/---/---	
63a	Ġafūrī	Dil zev[ra]ḡını cürm ü ḫaṭā bahrine şaldık Gird-āb-ı hevā vü heves ü ġaflete ṭaldık Çün ta’rīm-i ma’rifetüñden ḫaber aldık Yā Rabb senüñ luṭfuna iḫsānuña ḡaldık	Olmazsa cenābuñdan eger luṭfila iḫsān Maṭlūba zafer bulmaḡa ḡādir midür insān Sen eyle Ġafūrī ḡuluñ[un] derdine dermān Yā Rabb senüñ luṭfuna iḫsānuña ḡaldık	Mütekerrir Murabba	Münaca t	---/---/---/---	
63a- 63b	Ġafūrī	Da’vet olmazsa cenābuñdan eyā Rabbi Ḥudā ‘Azm idüp dergehüñe yüz[un] süremez fuḡarā	Ey gönül başlayalum gel bir ezkāra yine Ḥālümüz ‘arz idelüm ol gül-i bī-ḡāre yine	Mütekerrir Murabba	Münaca t	---/---/---/---	

²²⁹ luṭfuñı: luṭfuñdan, nüsha.

²³⁰ Bu mısradaki vezin kusurludur.

²³¹ Bu mısradaki vezin kusurludur.

		Çünkü hep senden olur feyz-i kerem lutf-ı 'atâ Derd-i hicrânı meded eyle vişâlünle devâ	Bu Ğafūrî bendeñe senden olur çäre yine Derd-i hicrânı meded eyle vişâlünle devâ				
63b	Ğafūrî	Ey âb-ı vaşla teşne leb geldi yine mäh-ı receb Tâ' ate sa' y it rüz u şeb geldi yine mäh-ı receb	Her kim ister bâkî şafâ Mevlâya olsun âşinâ Cehd it Ğafūrî dâ'imâ geldi yine mäh-ı receb	Gazel	İlahi	--/-/--/-/--/-	
63b- 64a	Ğafūrî	H'âb-ı ğafletden uyanmadı vü gitdi cism ü cân Görmedi mir'at-ı dil rüy-ı şafâyı bir zamân	Dest-girem ol Hudâya dâmenüm aldı nefis Sen mu'în ol bu Ğafūrî bendeñe ey müste'an	Gazel		--/-/--/-/--/-	
64a	Ğafūrî	Tevfîk ile sultânüm Bulsun nizâm ahvâlüm Her derdûme dermânüm Sensin yâ hekîmallâh	Ğafūrî kuluñ ednâ Luţfuñ umar ey Mevlâ Aña maşşad-ı akşâ Sensin yâ maşşudullâh	Koşma	İlahi	7'li Hece Ölçüsü	
64a- 64b	?	Ey şa'adet mülkinin sultânı Faḥru'l-mürselîn Pişvâ-yı enbiyâ maḥbûb-ı Rabbu'l-'âlemîn	Zâhir ü bâṭın umar senden nigâh-ı luţfını ²³²	Gazel	Münaca t	--/-/--/-/--/-	Şiirde mahlas beyti bulunamamaktadır.
64b	Ğafūrî	Câm-ı aşkı nûş idüp sermest ü hayrân ol yüri Zerre-i nâciz iken mihr-i dıraḥşân ol yüri Kaṭreñi maḥv eyleyüp deryâ-yı ihsân ol yüri Geç bu fâniden beḳâ mülküñde sultân ol yüri	Gayret eyle olma şaḳın maḡlûb-ı nefis-i daḡîl Ğaflet ile saña reh-zen ol[ma]sun tûl-ı emel Ey Ğafūrî fîkr idüp ahvâlini inşâfa gel Geç bu fâniden beḳâ mülküñde sultân ol yüri	Mütekerrir Murabba		--/-/--/-/--/-	
64b	Ğafūrî	Haḳka teslîm etmeyen cân u dilin Cân göziyle görmedi cânân yüzün Şıdkıla bir kâmilün var tut elin Bulmak istersen eger Mevlâ yolın	Ḳo hevâyı ey gönül inşâfa gel Tâ be-key bu ğaflet ü sehv ü zeel Ey Ğafūrî oldu esrâra maḡal İrgüren vuşlat eline menzilin	Murabba	İlahi	--/-/--/-/--/-	
65a	Ğafūrî	Niyâz idüp Hudâya her seḡergâh Diyelüm şıdkıla estaḡfirullâh Döküp gözyaşını hem eyleyüp âh Diyelüm şıdkıla estaḡfirullâh	Şu cân kim ġarḳ olur deryâ-yı nûra Ḥayât-ı nev bulup irer ḡuzûra Ğafūrî i' tirâf ider kuşûra Diyelüm şıdkıla estaḡfirullâh	Mütekerrir Murabba	İlahi	---/---/---	
65a	Ğafūrî	Ḳudümünle şafâ buldı 'âlem Şafâ geldün eyâ şehr-i mübârek Yine 'uşşâkı itdün şâd u ḡürrem	Bize sen cânib-i Haḳdan 'atâsın Marîz-i derd-i 'işyâna devâsın Ğafūrîye ezelden âşinâsın	Mütekerrir Murabba		---/---/---	

²³² Der-kenar olarak kaydedilen manzumenin son mısraı, mecmua düzenlenirken yaprağın kesilen kısmıyla yok edilmiş olduğundan okunamamıştır.

		Şafâ geldüñ eyâ şehr-i mübârek	Şafâ geldüñ eyâ şehr-i mübârek				
65b	Niyâzî	Ben şanurdum ‘âlem içre baña hiç yer qalmadı ²³³		Mısra		-.--/-.--/-.--/-.--	Râst başlığı ile kaydedilmiştir. Şiirin tamamı için yer ayrılmasına rağmen tek mısra olarak kaydedilmiştir.
65b	Niyâzî	Gül midür bülbül midür şu zâr u efgân eyleyen ²³⁴		Mısra		-.--/-.--/-.--/-.--	Râst başlığı ile kaydedilmiştir. Şiirin tamamı için yer ayrılmasına rağmen tek mısra olarak kaydedilmiştir. Tek mısra
65b	Niyâzî	Cânâ[ne] görünür baña cânâ neye bakşam Kâşâne görünür hem[e] virâneye bakşam	Her zerre Niyâzî heme hırşîde münevver ²³⁵	Gazel		--./--./--./--	Nikrîz başlığı ile kaydedilmiştir. Makta beyti eksiktir.
66a	Niyâzî	Elâ ey mürşid-i ‘âlem haber vir ‘ilm-i Mevlâdan ²³⁶		Mısra		---/---/---/---	Mâhûr başlığı ile kaydedilmiştir. Şiirin tamamı için yer ayrılmasına rağmen tek mısra olarak kaydedilmiştir.
66a	Niyâzî	Devrân odur kim devrini devr-i felek bilmez ola ²³⁷		Mısra		--./--./--./--	Evic başlığı ile kaydedilmiştir. Şiirin tamamı için yer ayrılmasına

²³³ Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

²³⁴ Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

²³⁵ Bu manzumede makta beyti eksik kaydedilmiştir.

²³⁶ Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

²³⁷ Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

							rağmen tek mısra olarak kaydedilmiştir.
66a	Niyāzī	Ey tarīkat erleri Ey haqīkat pīrleri Bir nişān virin baña Ol bī-nişān kıandedür	Niyāzīye cān olan Sırrında sulţān olan Dīn ü hem īmān olan Ol bī-mekān kıandedür	Koşma	İlahi	7'li Hece Ölçüsü	Evic başlığı ile kaydedilmiştir. Şiirin tamamı için yer ayrılmasına rağmen tek mısra olarak kaydedilmiştir.
66b	Niyāzī	Ey şānem n'olduñ cāna kıasduñ var ²³⁸		Mısra		10'lu Hece Ölçüsü	Evic başlığı ile kaydedilmiştir. Şiirin tamamı için yer ayrılmasına rağmen tek mısra olarak kaydedilmiştir.
66b	Niyāzī	‘İl (i)m baħr-ı vücūd eşdāfinuñ dūr-dānesiyem ben ²³⁹		Mısra		.---/.---/.---/--- -	Evic başlığı ile kaydedilmiştir. Şiirin tamamı için yer ayrılmasına rağmen tek mısra olarak kaydedilmiştir.
67a	Niyāzī	Dervīş olan ‘āşık gerek ²⁴⁰		Mısra		--./--.-	Şabā başlığı ile kaydedilmiştir. Şiirin tamamı için yer ayrılmasına rağmen tek mısra olarak kaydedilmiştir.
67a	Niyāzī	Pādişāhā ‘aşkuñı ħum-ħāne kııl ²⁴¹		Mısra		-.--/-.--/-.--	‘Acem-‘Aşirān başlığı ile kaydedilmiştir. Şiirin tamamı için yer ayrılmasına

²³⁸ Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

²³⁹ Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

²⁴⁰ Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

²⁴¹ Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

							rağmen tek mısra olarak kaydedilmiştir.
67a	Niyâzî	Esmâ 'ı ilâhiyyede bî-ḥad hünürüm var ²⁴²		Mısra		--./--./--./--	'Acem-'Aşirân başlığı ile kaydedilmiştir. Şiirin tamamı için yer ayrılmasına rağmen tek mısra olarak kaydedilmiştir.
67a	Niyâzî	Devr idüp geldüm cihâna yine bir devrân ola ²⁴³		Mısra		-.--/-.--/-.--/-.--	Segâh başlığı ile kaydedilmiştir. Şiirin tamamı için yer ayrılmasına rağmen tek mısra olarak kaydedilmiştir.
67b	Dervîş 'Osmân	Derd-i yâre şabr idersin ey gönül dermân senün Râh-ı taḥḳîke gidersin ey gönül sulṭân senün	Dervîş 'Osmân varını maḥv eyledi merdân-ı Ḥaḳ Sen de varın maḥv idersin ey gönül 'irfân senün	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
67b- 68a	Dervîş 'Osmân	'Aşık larun sermâyesi şıdkıla zıkrullâh imiş Nûr-ı Ḥudânın mâyesi şıdkıla zıkrullâh imiş	Gir yola Şeyḥ 'Osmân ile dosta iriş biñ cân ile Tâze olan dilden dile şıdkıla zıkrullâh imiş	Gazel	İlahi	--./--./--./-- .-	
68a	Dervîş 'Osmân	Derdlüyem dermâna geldüm yâ Resûlallâh meded Düşmişem fermâna geldüm yâ Resûlallâh meded	Dervîş 'Osmân cân u dilden çün yüce emel idi Sen mürüvvet-kâna geldüm yâ Resûlallâh meded	Gazel	Na't	-.--/-.--/-.--/-.--	
68a- 68b	Dervîş 'Osmân	Żiyâlar virdi nûrile dil ü câna seḥer zıkrı Şafâlar baḥş idüp vaşl itdi sübhâna seḥer zıkrı	Bîḥamdi'llâh 'anâşır bende bâğından ḥalâş idüp Müyesser kıldı vuşlat Dervîş 'Osmâna seḥer zıkrı	Gazel		---/---/---/--- -	
68b- 69a	Dervîş 'Osmân	Ref -i keşret birle oldı çünki Ḥaḳdan feth-i bâb Vaḥdetiyem vaḥdetiyem vaḥdetiyem vaḥdeti Küllî şeye hâliki oldı ḥitâb u müstetâb Vaḥdetiyem vaḥdetiyem vaḥdetiyem vaḥdeti	Luṭf-ı Ḥaḳdan çün 'aṭâlar eyledi rabb-i celîl Nefs elinden olmadın 'Osmân hele ḥûr-ı zelîl 'Aşḳ bir kez bu gönüm şehrine oldı delîl ²⁴⁴ Vaḥdetiyem vaḥdetiyem vaḥdetiyem vaḥdeti	Mütekerrir Murabba		-.--/-.--/-.--/-.--	
69a- 69b	Fenâyî	Cân u dil şehrün ezelden eyledi yağmâ-yı 'aşḳ Ol vecihden düşdi bu 'âlemlere gâvgâ-yı 'aşḳ	Çünkü mevcûd nuṭṭ imiş 'âlemde 'aşḳ ey maḳâm Bize bildürdi Fenâyî rehber-i Mevlâ-yı 'aşḳ	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	

²⁴² Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

²⁴³ Mecmuada manzumenin tamamı için yer ayrılmış olmasına rağmen sadece ilk mısraı kaydedilmiştir.

²⁴⁴ Bu mısradaki vezin kusurludur.

69b	Fenāyī	Meydān-ı me‘āside benüm çok hünerüm var İqlīm-i fenā semtine ‘ālī- seferüm var	‘Arz eyle sucuñ Ḥazret-i Raḥmāna Fenāyī Bīn bīn bu kadar zerrece gelmez haberüm var	Gazel	İlahi	---/---/---/---	
69b- 70a	Fenāyī	Güzer eyle fenādan bul beḳāyı Yüri bülbül ḳadīm-i āşināya Beḳā ehli olan gördi liḳāyı Yüri bülbül ḳadīm-i āşināya	Özüñde bulagör bir verd-i bī-ḥār Yiter itdūñ gül için āhile zār Vişāle ḳıl Fenāyīyi sezā-var Yüri bülbül ḳadīm-i āşināya	Mütekerrir Murabba		---/---/---	
70a	Fenāyī	Yā İlāhī āstānuñ ḥasteye dāru’l-şifā Şerbet-i vaşluñ içenler buldı her derde devā	Zerre görünmez Fenāyī iş bu ‘ālem ‘ārifē Bir demine vuşlatuñ iki cihān olmaz bahā	Gazel		---/---/---/---	
70a- 70b	Fenāyī	Sende toḡdı Muḥammed şāh-ı resel Merḥabā ey māh-ı mevlūd merḥabā Āmine Ḥatundur aña özge şadef ‘Abdullāhdan geldi ol dürr-i şeref Sende bezenmişdür cinān-ı ḥaref Merḥabā ey māh-ı mevlūd merḥabā	Medḥ iderken Yāsın ü Ṭā ey cān Bir dahı medḥ idemez ender cihān Bu Fenāyī Ḥalveti dir her zamān Merḥabā ey māh-ı mevlūd merḥabā	Koşma	Na’t	11’li Hece Ölçüsü	
70b	Fenāyī	Ey ‘aceb bilmem gönül sırruñda pinhānuñ nedür Cānı ḥod cānāna virdüñ arada cānuñ nedür	Mā vesa‘niden Fenāyī olduñ ise neş’e-dār Ḳıl me‘ānīsın beyān “innā ‘araznā”nuñ nedür	Gazel		---/---/---/---	
70b- 71a	Fenāyī	‘Ummāna giren derdile dūr-dāneyi buldı Şükrāna viren cānını cānāneyi buldı	Girdi ḥarem-i ḳa‘be-i vaşlına Fenāyī Cinānı ṭavāf eyledi menāfeyi buldı	Gazel		---/---/---/---	
71a	Fenāyī	Şāhid-i verd-i ezel çün ‘arz-ı dīdār eyledi Nālesüñ bülbül anuñ çün aña tekrār eyledi	Ezber it bu āyetiñ gel ey Fenāyī seb‘asın Naḳşı ḳo naḳkāşı gör naḳşın ne hemvār eyledi	Gazel		---/---/---/---	
71a- 71b	Fenāyī	Bilmedin hergiz gönül sırr-ı nihānuñdan ḥaber Bu vücūduñ ‘ālemine ḳılmađuñ bir kez naḳar	Muḳ‘ad-ı şıdḳ n’ola olursa Fenāyīye maḳām Eyledi ‘inde melikin muḳtedir cāhın maḳar	Gazel		---/---/---/---	
71b- 72a	Fenāyī	Gidicek cānān iline baş açık yalın ayak Nice olur ḥālüm yolda ḳalursak azıḳsız yayaḳ ²⁴⁵	Dir lisān-ı ḥālile nüş it Fenāyī her giyāh ‘Ayn-ı Ḥaḳdur cümle eşyā dīde-i miḥnetle baḳ	Gazel		---/---/---/---	
72a	Fenāyī	‘Aşıkları ḥandān iden Sināniler dirler bize Seḫerlerde eḳḡān iden	Bulduḳ fenā-ender-fenā Beḳā içindedür liḳā Fenāyī Ḥalveti ednā	Koşma		8’li Hece Ölçüsü	

²⁴⁵ Bu mısra da vezin kusurludur.

		Sinānîler dirler bize	Sinānîler dirler bize				
72a-72b	Fenāyî	Ḥudāyā mazhar it nūr-ı cemāle ‘İnāyet eyle sulṭānum meded kı1 Ḳoma nāķış bizi ir gör kemāle ‘İnāyet eyle sulṭānum meded kı1	Fenāyîye naşīb it fetḥ-i bâbı Ara yirden ḳamu ref‘ it ḥicābı İki ‘ālemde gösterme ḥesābı ‘İnāyet eyle sulṭānum meded kı1	Mütekerrir Murabba	Münaca tt	.---/---/..	
72b	?	Yoğ-iken ‘ālemleri var eylemek Hep senüñdür pâdişāhum hep senüñ Bir tecellî ile izhār eylemek Hep senüñdür pâdişāhum hep senüñ	Ger nesīm-i raḥmetüñ ide hubûb Açılır ebvâb-ı cennet-i ḳulûb Zāhir ü bâṭın eger ḡayb-ı ḡuyûb Hep senüñdür pâdişāhum hep senüñ	Mütekerrir Murabba	İlahi	.-./-./-.-	Şiirde mahlas bendi bulunamamaktadır.
72b-73a	Fenāyî	Firāk-ı yârile ḥālüm irişdi bir ‘āceb ḥāle Nice vaşf eyleyem saña anı kim gelmeye ḳāle	Çün irdi bülbülün zârı gülün ḡuş-ı ḳabûline Anuñçün murḡ-ı dil eyler Fenāyî rûz u şeb nāle	Gazel		.---/---/---/..	
73a	?	Vişālün zevķini eyle müyesser Kerem senden ‘ināyet eyle Mevlā Ola nûruñla cism ü cān münevver Kerem senden ‘ināyet eyle Mevlā	Refīķ olursa ger ‘avn-ı İlāhî Ki sālîk ṭayy ider bu demde râhı Ġarīb ü bîkesin sensin penāhı Kerem senden ‘ināyet eyle Mevlā	Mütekerrir Murabba	Münaca t	.---/---/..	Şiirde mahlas bendi bulunamamaktadır.
73a-73b	Fenāyî	Ḳamu aḥvālümüz hep saña ma‘lûm Ḳoma bu derd ile miḥnetde yâ Rab Esirge luṭf idüp ey ḡayy u ḳayyûm Ḳoma bu derd ile miḥnetde yâ Rab	Dil ü cān derdine eyle devâyı Vişālün zevķine irsün Fenāyî Delîl it bize nūr-ı Muşṭafâyı Ḳoma bu derd ile miḥnetde yâ Rab	Mütekerrir Murabba	Münaca t	.---/---/..	
73b	‘İzzî	Beķā iķlîmine ‘azmüm var el-ân Fenā gül-zârı ḳalsun şöyle vîrân Ḥudâdan böyle geldi emr ü fermân Fenā gül-zârı ḳalsun şöyle vîrân	Semā‘ı cān ile diñle bu remzi Fenâda buldılar maḳşûdı ḳozı Ḥayât-ı dil yiter çün saña ‘İzzî Fenā gül-zârı ḳalsun şöyle vîrân	Mütekerrir Murabba		.---/---/..	
73b-74a	‘İzzî	Şāh-ı iķlîm-i velāyetdür gürûh-ı Ḳādirî Rāh- ı ‘aşḳda zü’l-kerāmetdür gürûh-ı Ḳādirî	Astân-ı Ḳādiriye sür yüzün anlardan ol ‘İzziyâ şāḥib-selāmetdür gürûh-ı Ḳādirî	Gazel		.-./-./-./-.-	
74a	‘İzzî	Dest-i ‘aşķile dem-â-dem yakalar çāk eylerüz Ḥasret ü şevķile dâ’im çeşmi nem-nāk eylerüz	Mazhar-ı Ḥaķ olduğumuz ‘İzziyâ zāhir bizüm Pes ne ḥācetdür ene’l-ḥaḳdan dem imsāk eylerüz	Gazel		.-./-./-./-.-	
74a-74b	‘İzzî	Dilâ ‘aşīķ odur kim çıkmaya ma‘şûḳ rızāsından Çeke derd ü belāsın kaçmaya cev̄r ü cefāsından	Gelür cāna şāfâ bulur cilâ bu zāhir ü bâṭın İçirdün ‘İzziye yâr cāmını çün cān fedāsından	Gazel		.---/---/---/..	

74b	‘İzzî	İftihâr-ı şehîr-i Bursâ ya ‘nî kutbu’l-evliyâ Hâzret-i Sultân Emîr nesl-i Muḥammed Muştafâ Vâsıl-ı kâdr-i ‘alâ vü nâ’îl-i nûr-ı liḳâ Hâzret-i Sultân Emîr nesl-i Muḥammed Muştafâ	Derdine düşenlerin dâ’im oñulur yârası Gözini gördüm olup müştâḳ hem âvâresi Dermend ‘İzzî gibi vardır hezâr bî-çâresi Hâzret-i Sultân Emîr nesl-i Muḥammed Muştafâ	Mütekerrir Murabba	Na’t	-.--/-.--/-.--/-.--	
74b- 75a	‘İzzî	Âyine-i zât-ı Hudâ Ey câna cânân Muştafâ Senüñle bulundu şafâ Ey derde dermân Muştafâ	Ref’ it niḳabuñ ey şehâ Göster cemâliñ kıl devâ Luṭf eyle ‘İzzî kuluña Ey şems-i raḥşân Muştafâ	Murabba	Na’t	--./--.-	
75a	‘İzzî	Sil gözinüñ perdesini Görine saña sırrullâh Aç ḳalbinüñ âyinesin ‘Ayân ola cemâlullâh	Ġarîbüñdür siziñ ‘İzzî Umar dâ’im luṭfuñuzu Şon deminde dilümüzü Tevḥîd ile ḳâdirallâh	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	
75a- 75b	‘İzzî	Vîrâne gönül Vîrâne gönül Dil ḥânesin ²⁴⁶ Tîmâruñ ister	Bu za‘îf ‘İzzî Ednâdur sözi Ârzûlar sizi Cemâlün ister	Koşma		--./---/---	
75b	‘İzzî	Be-ḥaḳ sûre-i raḥmân Be-ḥaḳ âyet-i Ḳurân Şıgındum saña yâ sübhân Ḳurtar bizi nefis elinden	‘İzzî kuluñ bî-çâredür Hem cigeri pür- yâredür Rûy-ı siyâh âvâredür Ḳurtar bizi nefis elinden	Koşma	Münaca t	8’li Hece Ölçüsü	
75b	‘İzzî	Sen ol ḳâdir ü yezdân ²⁴⁷ Sen ḥaḳ itdiñ insile cân Luṭfuñ umar cümle cihân Amân cürmümi ‘afv eyle	Bu ‘İzzîniñ ednâ sözin Sen aḡ eyle ḳara yüzün Dergâhına tıtdum yüzüm Yâ Rab cürmümi ‘afv eyle	Koşma	Münaca t	8’li Hece Ölçüsü	
76a	‘İzzî	Saña direm behey ḡâfil Aç gözini bu ḡafletden Bil nefisini bul Rabbini	Ḥased giderir dînini Ġıybet alır ‘amelini ‘İzzî ḳaṭ’ eyle dilini	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	

²⁴⁶ Bu mısradaki vezin kusurludur.

²⁴⁷ Bu mısradaki vezin kusurludur.

		Halâş ol kim bu miñnetden	Böyle işİtdüm üstâddan				
76b	?	Hubb-ı dünyâdan gönIüm alalı ²⁴⁸ Aluban ‘aşkıñla ‘uryân olalı Bu gönIüm evine ‘aşkıñ dolalı Çağırırım Allâh yâ hû yâ men hû	Eger ‘âşık iseñ terk eyle ‘ârı ‘Âşıklar olurlar Muḥammed yâri Ol ‘âşıkā ḥarâm cehennem nârı Çağırırım Allâh yâ hû yâ men hû	Koşma	İlahi	11’li Hece Ölçüsü	Şiirde mahlas bendi bulunamamaktadır.
76b- 77a	‘İzzî	Cemâlün Ḥaḳḳa mir’at-ı şifâdur yâ Resûlallâh Kemâlin maḳşad-ı zât-ı Ḥudâdur yâ Resûlallâh	Kerem kıl ‘İzzî-i zârı ḳoma cürmle ceḥaletde İsek tâ kim ‘uşât içün ricâdur yâ Resûlallâh	Gazel	Na’t	.---/---/---/--- -	
77a	‘İzzî	Cemâlün sûre-i Şems-i Duḥâdur yâ Resûlallâh Celâlün pertev-endâz-ı a’lâdur yâ Resûlallâh	Meded dünyâ vü ‘uḳbâda bu ‘İzzî-i siyehkâra Ki ḥâli ser-te-ser cürm ü ḥaṭâdur yâ Resûlallâh	Gazel	Na’t	.---/---/---/--- -	
77a- 77b	‘İzzî	Ey sa’âdet menba’ı sultân-ı cümle enbiyâ El-amân yandı vücûdum fûrḳatünle el-amân Taḥt-ı levlâk pâdişâhı kân-ı elṭâf-ı Ḥudâ El-amân yandı vücûdum fûrḳatünle el-amân	Ḥayli demdür eşk-i çeşmüm iştiyâḳdan oldı ḳan Âteşe düşdi bu cismüm iftirrâḳdan bî-gümân Derd-i hierünle ḡarîbün ‘İzzî ider terk-i cân El-amân yandı vücûdum fûrḳatünle el-amân	Mütekerrir Murabba	Mü’nac at	-.--/---/---/--- -	
77b- 78a	‘İzzî	Ḥayâlün cânlara râḥat-fezâdur yâ Resûlallâh Maḳâlün dillere âb-ı beḳâdur yâ Resûlallâh	Kerem kıl ‘İzzî-i zârı ḳapuñdan sürme luṭf eyle Ḳapuñ çünki der-i raḥmet-sezâdur yâ Resûlallâh	Gazel	Na’t	.---/---/---/--- -	
78a- 78b	Üftâde	Ey tariḳat erenleri Dost ilinün serverleri Ṭâliblerin rehberleri Dostdan ḥaber virin baña	Miskin ḥaḳîr Üftâdeyi İçi tışı pür-yâreyi Unutmanuz bî-çâreyi Dostdan ḥaber virin baña	Mütekerrir Murabba	İlahi	--./--- -	
78b- 79a	Üftâde	Gel berü ey gönIümün şaḥnında cevIân eyleyen Zerrece bir ḳaṭreyi ‘aşkıle ‘ummân eyleyen	Bilmek isterseñ naẓar kıl sırruña Üftâde sen Tâ bilesin kim durur kendüyi pinḥân eyleyen	Gazel		-.--/---/---/--- -	
79a	Üftâde	Yâ İlâhî zikrünüle vir gönüllere cilâ Görine tevḥîd içinde ḥub cemâlin ey Ḥudâ	Dermend Üftâdenin ḳalbini pâk it ḡayrıdan Tâ cemâlin nûrına vâsıl olup bula şafâ	Gazel	İlahi	-.--/---/---/--- -	
79a- 79b	Üftâde	Dost ilinün ‘âşıkları Ḥaḳ yolunun sâdıḳları DerdliIerün ḥâzıḳları Dost iline yol ḳandedür	Miskîn faḳîr Üftâdeyi Zevḳinle eylegil diri Ölünce söyleye dili Dost iline yol ḳandedür	Mütekerrir Murabba	İlahi	--./--- -	

²⁴⁸ Bu mısırda veszin kusurludur.

79b-80a	Üftâde	Nolduñ ağlarsuñ gönül [kim] bî-bedel yâruñ mı var Zârî zârî inlemekden gayrı bir kâruñ mı var	Ne ‘aceb cür’et idersuñ sözlere Üftâdesiñ Râh-ı Hâkka vâsıl olmuş zerrece hâlün mi var	Gazel		---/---/---/---	
80a	Üftâde	Derdümüñ dermânı sensin yüce sulţânım meded Cânumuñ cânânı sensin yüce sulţânım meded	Dermend Üftâdeniñ budur murâdı dâ’imâ Hûb cemâlün görmek ister yüce sulţânım meded	Gazel	Münaca t	---/---/---/---	
80a-80b	Üftâde	Remz-i ‘uşşâkı duyaldan kalmadı şabr u qarâr Mâsivâdan el çeküp bu cânım eyledi firâr	Dileriseñ yârini ey derdmend Üftâdesüñ Kendüyi mahv eyleyüp yoklığını eyle şikâr	Gazel		---/---/---/---	
80b-81a	Üftâde	Göster cemâliñ nûrını şevk eylesün ‘âşıkıların Kes gayrıdan gönüllerün zevk eylesün ‘âşıkıların	Hergiz diler senden seni Üftâdeniñ umar cânı Luţf eyleyüben yâ Ğanî görsün seni ‘âşıkıların	Gazel	İlahi	---/---/---/---	
81a-81b	Üftâde	Nolduñ ağlarsın gönül aşluñı mı yâd eyledüñ Ayrılgıñ zıkr idüben derdle feryâd eyledüñ	Dimegil bu sözleri ey derdmend Üftâde sen Ehl-i hâli kend’özünden cümle bîzâr eylediñ	Gazel		---/---/---/---	
81b	Üftâde	Diler iseñ gönül yâri Ki dâ’im eylegil zârî Fenâya ırgürüp varı Digil hû ve yâ men hû ²⁴⁹	Ey Üftâde seni sende O yâre eylegil bende Dimegil bundadır anda Digil hû veyâ men hû	Mütekerrir Murabba	İlahi	---/---	
81b-82a	Üftâde	Görmez isem cemâlünü Güzel aduñ işideyüm Gönül umar cemâlünü Güzel aduñ işideyüm	Üftâdenün budur yolu Hâk yolında didi belî Zıkr eyleye dâ’im dili Güzel aduñ işideyüm	Mütekerrir Murabba	İlahi	---/---	
82a	Üftâde	Ey ‘âşıkân ey şâdıkân İsterseñüz dostdan haber Bağlı vücûduñ şehrine Gayrıya kılmağıl nazar	Ey Üftâde matlûb saña Hâşıl durur önden şoña Vâşıl durur cümle aña Budur hâkikatden haber	Murabba	İlahi	---/---	
82b	Necîb	Vaşl-ı yâre himmeti gel pîr-i ‘irfânda ara Vech-i pâke rûyını mir’at-ı îmânda ara	Tavk-ı aşkı gerden-i sıdka tağup meydâna gel Fevz-i maşşûdı Necîbâ sen bu dîvânda ara	Gazel		---/---/---/---	
82b-83a	Necîb	Ey Resûl-i Hâk Habîb-i zât-ı pāk-i kibriyâ Leyletü’l-isrâda idüp Cebra’île reh-nümâ	Ümmetünden bir za’îf derdmenddür [bu] Necîb Umaruz ola şefâ’at şerbetinden bir naşîb	Murabba	Na’t	---/---/---/---	

²⁴⁹ Bendlerin son mısralarında vezin kusurludur.

		Ümmet için eyledün deryüze-i ihsân ‘atâ Şad selâm olsun saña ey pâdişâh-ı dü-serâ	Mübtelâ-yı miñnet-i ‘işıyâna sen olduñ tabîb İki ‘alemdede kerem kıl aña ey luţf-ı Hüdâ				
83a	Necîb	Ey gönül sen maţlab-ı a‘lâyı taḥşîl itmedün Var ise zâd-ı reh-i ‘uḳbâyı tekmiḷ itmedün	Ey gönül bir dem leb-i iḳbâlile mişl-i Necîb Güşe-i seccâde-i ‘irfânda taḳbîl itmediñ	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
83a	Necîb	Şem‘ine pervâneym çün yanayum ben yâ Resûl Feyziñe ‘aţşâneym şun ḳanayum ben yâ Resûl	Nîm-nigâh-ı cûd ile olsun Necîb ma‘mûr-ı şâh Luţf u ihsân it ḳatı dîvâneym ben yâ Resûl	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
83b	?	Bir pâdişâha ḳul ol kim mülki zâ‘il olmaz ola Bir gülşene bülbül ol kim hiç şararup şolmaz ola	Bir ḳapuya mülâzum ol dün gün hedâ-yı kâ‘im ol Bir özge ‘ilme ‘âlim ol melek anı bilmez ola	Gazel		---/---/---/--- .-	
84a	Necîb	Cemâlün maţla‘-ı nûr-ı necâbet yâ Resûlallâh Ḥabîbün maşrıḳ-ı mihr-i siyâdet yâ Resûlallâh	Ümîd oldur Necîb -i teşne-dil hül-ı ḳıyâmetde Ola seyr-âb-ı nesîme şefâ‘at yâ Resûlallâh	Gazel	Na‘t	---/---/---/--- -	
84a- 84b	Necîb	Cur‘a-nûş-ı câm-ı taḥḳîḳ-i ezeldür bu gönül Mehbiṭe envâr-ı kürsi bi‘-‘âlemdür bu gönül	Ḳâl ile fehmi itmege sırrın Necibâ yok delîl Zevḳ vicdânı ile ḥâle ezeldür bu gönül	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
84b	Necîb	Ruḥuñdan zerredür mihr-i dirâşşân yâ Resûlallâh Ḳamu bezminde bir şem‘-i şebistân yâ Resûlallâh	Tabîb-i çâre-sârîyi şefâ‘atle idüp ihyâ Necîb-i ḥaste-ḥâle eyle dermân yâ Resûlallâh	Gazel	Na‘t	---/---/---/--- -	
84b- 85a	Necîb	Bahâ-yı reşḥ-i lâ‘lün cân degül mi Bu naḳde ol metâ‘ erzân degül mi	Şefâ‘at yâ Resûlallâh senüñdür Ḳuluñ Necîb aña şâyân degül mi	Gazel	Na‘t	---/---/---/---	
85a	Necîb	Zıkrîñ ile olmışam raḥbu‘l-lisân Yâ ğıyâşe‘l-müsteġişin el-amân ‘Aşḳuñ ile eylerem her dem fiġân Yâ ğıyâşe‘l- müsteġişin el-amân	İki ‘âlemdede ayâ Rabb-i mucîb Herkesün maḳşûdını eyle naşîb Zerre-i ‘aşḳuñ niyâz eyler Necîb Yâ ğıyâşe‘l- müsteġişin el-amân	Mütekerrir Murabba	Münaca t	-.--/-.--/-.--/-.--	
85a- 85b	Necîb	Derdümün pâyânı yokdur ḥâlüm olmışdur ḥarâb El-ġıyâş ey dest-gîr-i zümre-i üftâde-kân Merḥamet eyle şeffî‘â ola tâ kim feth-i bâb El-ġıyâş ey dest-gîr-i zümre-i üftâde-kân	Bülbülân-ı vaşf-ı pâkine ider cevri ü cefâ Tâ be-maḥşer olmasun âsûde-i ḥâr-ı ḳazâ Ḥasretile bu durur derd-i Necîbâ dâ‘imâ El-ġıyâş ey dest-gîr-i zümre-i üftâde-kân	Mütekerrir Murabba	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
85b- 86a	Necîb	Eyleyüp ḥabl-ı metîne i‘tişâm Râh-ı tecrîde sülûk it bir devâm Bekle ‘îsî ile göklerde ḥırâm	Küllî hümâ-yı cânı eyleme ²⁵⁰ zâğ Çâre dünyâdan bükeli it firâğ Sîneñi eyle Necîbâ dağ dağ	Mütekerrir Murabba	Münaca t	-.--/-.--/-.--/-.--	

²⁵⁰ eyleme: itme, nüsha.

		Hazret-i Allāh ide şāhib-makām	Hazret-i Allāh ide şāhib-makām				
86a	Necīb	Zāt-ı pāk-i Muştafāyā ‘aşıqam Cānlar fahr-ı cihāna ‘aşıqam Maqsem-i feyz-i revādur ol şerīf Menba‘-ı cūd-ı ‘atāya aşıqam	Eşiginde kıl olup turmak mūdām Andan özge yok durur a‘lā-makām Saltanat budur Necibā kıl temām Şimdi zāt-ı müctebāya aşıqam	Murabba	Na’t	-.--/-.--/-.--	
86a- 86b	Necīb	Gel dünyāya itme heves Olmaya zāyī‘ bir nefes Tā döğününce sende ses Haq hū diyü zikr eylegil	Qalb ü diüinle ey Necīb Zikr-i Hudāyā ol raqīb Derdüne isterseñ tabīb Haq hū diyü zikr eylegil	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	
86b	Necīb	Ayā maqbūb-ı Haq zāt-ı şerīfūñ sırr-ı ekberdür Senūñle şadr-ı a‘lā-yı risālet dağı eñhardur	Garīk-i baqr-ı ‘ışyanam Necibā gerçi kim ammā Efendim eşfağ ü hem mücrimine raqm-ı ekşerdür	Gazel		---/---/---/--- -	
86b- 87a	Necīb	Vücūduñda olupdur sırr-ı ekber yā Resūlallāh Şühūduñda bulunduñ nūr-ı evfer yā Resūlallāh	Necīb-i zāra olsun cānibūñden lūtf u imdāduñ Qatı muhtāc-ı ihsāndur bunı qar yā Resūlallāh	Gazel	Na’t	---/---/---/--- -	
87a	Necīb	Toğdı ol sultān-ı dīn aqñi Muḥammed Muştafā Geldi fahr-ı l-mürselīn aqñi Muḥammed Muştafā Maqдемиyle oldu eflāk u zemīn envāra qarq Mefḥar-ı ‘arş u berin aqñi Muḥammed Muştafā	Çün mu’aḥḥir mübtedādur her ki anı derk ide Gerçi āhirde gelüp oldu maqdem ma’nide Şad şalāt bizden Necibā rūḥ-ı pākine gide Raḥmeten li’l-‘ālemin aqñi Muḥammed Muştafā	Murabba	Na’t	-.--/-.--/-.--/-.--	
87a- 87b	Necīb	Ey derūni āteş-i ‘aşq-ı Resūl ile yanan İstimā‘-ı mevled-i pāk-i Resūle ḥāzır ol Qalbi dā’im ser-te-ser şevk-i Resūle tolan İstimā‘-ı mevled-i pāk-i Resūle ḥāzır ol	Rüy-ı cāna şac gül-āb-ı na’t-ı pāk-i Muştafā Mücmēr-i dilde ‘abīr-i şevke yak ol pūr-şafā Şerbet-i ‘aşq-ı Resūle kıl Necibā eşşalā İstimā‘-ı mevled-i pāk-i Resūle ḥāzır ol	Mütেকerrir Murabba	Na’t	-.--/-.--/-.--/-.--	
87b	Necīb	Cemālūñ ey Nebī mir’at-ı envār-ı sa‘ādetdür Nigāhuñ maḥz-ı feyz-i raḥmet-i esrār-ı rü’yetdür	Olupsuñ istinād-ı ‘ācizān-ı ümmetūñ ancak Cenābuñ bu Necīb-i zāra dīvār-ı şefā‘atdür	Gazel	İlahi	---/---/---/--- -	
88a	Necīb	Ey Resūl-i ḥazret-i Haq ey şeh-i ‘ālī-cenāb Nūr-ı pākūñ zerresinden zerre oldu āfitāb	Bu Necīb bī-çareñe ey fahr-ı gül eyle meded İştīyākuñ āteşinden derdmend oldu kebāb	Gazel	Na’t	-.--/-.--/-.--/-.--	
88a	Necīb	Şem‘-i zāt-ı kibriyā pervānesidür bu gönül Feyz-i esrār-ı Hudā kār-ḥānesidür bu gönül	Hücre-i qalbūñ Necīb hıfz eyle aqyār girmesün Zirā kim sultān- ‘aşq taht-ḥānesidür bu gönül	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
88a- 88b	Necīb	Buldı murğ-ı dil bu zikrullāh ile aşyānesin “Lī-ma‘ allāh” evcine qondı görüp cānānesin	Gülşen-i tevḥīd-i Haqda keşf-i esrār eyledüñ Bülbül-i şeydā mısın ayā Necibā yā nesin	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	

88b	Necîb	Şafâ-bağış-ı dilâdur mü'minine meclis-i mevled Ferah-dâdur kılup mü'minine meclis-i mevled	Semâ'-ı siyer-i mevlid Necîbâ emr-i maḥbûbdur Ziyâ virür vücûd-ı sâmi'ine meclis-i mevled	Gazel	Na't	---/---/---/--- -	
88b- 89a	Necîb	Berķ urup nûr-ı cemâlûn yâ Resûl Pür-ziyâ kıldı cihânı sağ u şol	Nâtüvân çâkerûn olsun Necîb Tut elin kaldur saña itsün vüşûl	Gazel	İlahi	---/---/---/--- -	
89a	Necîb	Âşinâ-yı bezm-i 'aşķ ol pür-fiğân itsün seni Hıdmet it pîrân-ı 'aşķa feyze kân itsün seni	Sâgar-ı şaḥbâ-yı 'aşķile Necîbâ neş'e-yâb Ol temâm fâriğ ü âzâd-ı cihân itsün seni	Gazel		---/---/---/--- -	
89b	Ḥilmî	Ezelden tâ ebed mestâneyüz biz Cemâl-i şem'ine pervâneyüz biz	Ḥaḳîkât nûrını görmek dilerseñ Nazar kıl Ḥilmîye âyineyüz biz	Gazel		---/---/---/--- -	
89b	Ḥilmî	Şâh-ı iḳlîm-i risâlet pâdişâh-ı enbiyâ Şems-i tâbân-ı hidâyet mâh-ı evc-i ıstîfâ	Yâ Resûlallâh şefâ'at kıl bu Ḥilmî 'âcize Cürmüne ḥad yok faḳîrûndür senûn ol bî-nevâ	Gazel	İlahi	---/---/---/--- -	Şehnâz başlığı ile kaydedilmiştir.
90a	Ḥilmî	Serde tâcum serde miḥmânumdur Allâh hû diyen Tekyegâh-ı cânda cânânumdur Allâh hû diyen	Pey-rev olduñ Ḥilmîyâ şol 'ârife kim didi ol Tende cânum cânda cânânumdur Allâh hû diyen	Gazel	İlahi	---/---/---/--- -	
90a- 90b	Ḥilmî	Eyledüñ âfâķı pür-nûr-ı Ḥudâ Merḥabâ ey mâh-ı rahmet merḥabâ Dillere bağış eyledüñ zevķ ü şafâ Merḥabâ ey mâh-ı rahmet merḥabâ	Ḥilmî bî-çâreye sa'y it rûz u şeb Tâ günâhuñ maḥv ola cümlesi hep Feyz-i luṭfuñla tecelli eyle Rab Merḥabâ ey mâh-ı rahmet merḥabâ	Mütekerrir Murabba	İlahi	---/---/---/--- -	Maḳâm-ı Evic başlığı ile kaydedilmiştir.
90b	Ḥilmî	Mâsivâyı şatmayınca naķd-i sır girmez ele Terk-i âğyâr itmeyince nûr-ı Ḥaḳ girmez ele	Mâsivâ naķsuñ idüp ḥaķ levḥ-i dilden Ḥilmîyâ Naķş-ı sırr-ı vaḥdeti taḥşîl ideğör zıķr ile	Gazel	İlahi	---/---/---/--- -	
91a	Ḥilmî	Sırr-ı zâtüñ pertevdür bu vücûd-ı kâ'inât 'Ârifân ol sır içinde gizlenür pinhân olur	Maḥv ider ğayr rûsûmuñ levḥ-i dilden Ḥilmîyâ Sırr-ı nûrî zât-ı maḫzar kemleyin insân olur	Kıt'a	İlahi	---/---/---/--- -	
91a	Ḥilmî	Bûlbülün efgânı güldür 'âşıķuñ efķârı hû Vuşlata irmek dilerseñ eylegil iķrâr-ı hû	Ḥilmîyâ çünkim ezelden nûş idüp bezm-i elest Ḥaḳ ḥicâbı ref idüp oldu 'ayân dîdâr-ı hû	Gazel	İlahi	---/---/---/--- -	
91b	Ḥilmî	Ḥaḳķuñ cemâlûn gözleyen hû dimesün yâ ne disün Zevķ-i vişâlûn özleyen hû dimesün yâ ne disün	Ol kim ola 'aşķ âşinâ işide hoş şavt-ı nidâ İnşâf idelüm Ḥilmîyâ hû dimesün yâ ne disün	Gazel	İlahi	---/---/---/--- -	
91b- 92a	Ḥilmî	اعلى جميع الودا سيدنا مصطفى شافع روز جزا سيدنا مصطفى	بنده حليم فقير خواهد از تو مرد امت مرهومه ا سيدنا مصطفى	Gazel		---/---/---/--- -	Şiir Farsçadır.

		Virdüm budur fî küll-i hîn elfü's-şalât elfü's-selâm					
94b-95a	Şahvî	Aşkuñile ey Hudâ Zikrûn ider bu dilüm Şevküñile dâ'imâ Zikrûn ider bu dilüm	‘Aşk ile ‘âr isteyem Şahvî-i dil-ğasteyem Derdile dem-besteyem Zikrûn ider bu dilüm	Koşma	İlahi	7'li Hece Ölçüsü	
95a	Şekûrî	Düşdi gönüm burcına tîr-i maḥabbet yâ Resûl Kıl teraḥḥüm bu ġarîbe it şefâ'at yâ Resûl	Munṭazırdur rûz u şeb luṭfuñ diler ‘Abdu's-şekûr İdesin ol mücrimi Ḥaḍdan şefâ'at yâ Resûl	Gazel	Na't	-.--/-.--/-.--/-.--	
95a	Şekûrî	Baḥr-ı ‘işıyâna ġarîkem mu'terîfem cürmüme Yâ Resûlallâh şefâ'at eyle bu ben mücrime Bir nazarla kıl devâ zaḥm-ı dil-i mecrûhuma Yâ Resûlallâh şefâ'at eyle bu ben mücrime	Ey Şekûrî âh u zâra ol müdâvim rûz u şeb İşiden âhile zârum eylesünler ço'aceb Umaram rûz-ı cezâda ırmeye saña ta'ab Yâ Resûlallâh şefâ'at eyle bu ben mücrime	Mütekerrir Murabba	Na't	-.--/-.--/-.--/-.--	
95b	Şekûrî	Eylerüz her laḥzada yüz biñ ḥaṭâ Rabbenâ yâ Rabbenâ fağfirlenâ Raḥmetüñdür derd-i ‘işıyâna devâ Rabbenâ yâ Rabbenâ fağfirlenâ	Ey Şekûrî faẓl-ı Mevlâyâ ṭayan Bâġ-ı cennet ola rûḥ-ı âşiyân Böyle söyle görmeyem dirseñ ziyân Rabbenâ yâ Rabbenâ fağfirlenâ	Mütekerrir Murabba	Münaca t	-.--/-.--/-.--	
95b	Şekûrî	Ḳudümüñ bâ'ış-i ‘ayn-ı hidâyet yâ Resûlallâh Vücûduñ ‘âlemine oldu raḥmet yâ Resûlallâh	Şekûrî ‘âciz ü nâcâr u bî-kes bir ġarîbüñdür Aña raḥm idüp eyle sen şefâ'at yâ Resûlallâh	Gazel	Na't	-.--/-.--/-.--/-.--	
96a	Şekûrî	Ey sâlik-i dil-dâde s'ay it içesin bâde Fehm it bu sözi zâhid ki olasın âzâde	Şekûrî dir ey Ğufrân cürmile pürem her an Luṭf it baña ey Sübhân vir maṭlabı me'vâda	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
96a	Şekûrî	Uyup nefse çün itdüm cürm ü ‘işıyân Nedâmetle direm estagfirullâh Meded kıl cürmüme eyle en'âm Nedâmetle direm estagfirullâh	Şekûrî derdmende eyle meded O bir mücrim ḳuluñdur eyleme red Çü raḥmuñ baḥr-ı bî-pâyândan ‘ad Nedâmetle direm estagfirullâh	Mütekerrir Murabba	İlahi	-.--/-.--/-.--	
96b	Şekûrî	Yâ İlâhî bu cihânda ben pürem noḳşân ile Eyledüm bî-ḥad ḥaṭâlar cürmile ‘işıyân ile	Kıl Şekûrî ḳuluna yâ Rab ‘aṭâlarla kerem Dâ'imâ zâtuñ senüñ mevşûf durur iḥsân ile	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
96b-97a	Şekûrî	Dirigâ geçdi ‘ömr-i nâzenînum cürm-i âfetle Tecâvüz eyledüm ḥaddi nice yüz biñ şenâ'atle Eger luṭf-ı İlâhî destümi tutmaz ise bî-reyb	Şekûrî meskenetle bâb-ı faẓluñ sâ'ili oldu Mesâkine İlâhâ luṭf-ı iḥsânüñ mezîd oldu Gözi giryân dili püryân ten ü cismi za'îf oldu	Murabba	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	

		Yirüm düzaḥ olur zâr u zebûn u âh u ḥasretle	Gice gündüz kıılır zârı diler luṭfuñ melâmetle				
97a	Şekûrî	Îlâhî ‘âciz ü bî-çâre ḳaldum Vücûdum keştini ‘ummâna şaldum Fırâḳ-ı vuşlatuñ nârına yandum Meded ḳıl derdüme dermânüm Allâh	Şekûrî oldu fırḳatıle nâgâm İder âh u fiğânüñ şubḥıle şâm Anı mazḥar-ı vaşl it Rabbü’l-enâm Meded ḳıl derdüme dermânüm Allâh	Mütekerrir Murabba	Münaca t	---/---/---	
97b	Şekûrî	Yâ Ḥannân u yâ Mennân Ente’l-kerîmü’l-ğaffâr Vir maḳşûdum ey Sübhân Ente’l-kerîmü’l-ğaffâr	Şekûriye it raḥmet Dür ola andan zillet Darında bulsun ‘izzet Ente’l-kerîmü’l-ğaffâr	Koşma	Münaca t	7’li Hece Ölçüsü	
97b- 98a	Şekûrî	Yâ Îlâhî dü-cihânda isterem maṭlûbımı Maḳşadum idüp temennâ kesmezem senden ümîd Eyle en‘âm ile iḥsân vir baña maḳşûdumı Maḳşadum idüp temennâ kesmezem senden ümîd	Ḳıl Şekûrî bendeñe luṭf u ‘inâyet ey Laṭîf Keşret-i cürmile ‘işyân anı ḳılmışdur za‘îf Cümleñüñ Ḥâlıkı vü Settârı sensin yâ Şerîf Maḳşadum idüp temennâ kesmezem senden ümîd	Mütekerrir Murabba	İlahi	---/---/---/---	
98a	Şekûrî	Kime ki Ḥaḳ luṭf ide Her işi âsân olur Şıdḳıla tâ‘ât iden Nâ‘il-i iḥsân olur	Şekûrî dir yâ Ḥabîb Derdlere sensin ṭabîb Ḳılma şükrinde ğarîb Ki ulu dîvân olur	Koşma	İlahi	7’li Hece Ölçüsü	
98b	Şekûrî	Ente’l-Kerîmu’l-Raḥîm Luṭfuñ ḳullara ‘aẓîm Cümle ef‘âlüm saḳîm Raḥmile eyle nâẓar	Derde ḳarîndür özüüm Şekûrî dir bu sözüüm Ḳan ile pürdür gözüm Raḥmile eyle nâẓar	Koşma	Münaca t	7’li Hece Ölçüsü	
98b- 99a	Şekûrî	Bize rehber vişâle Muḥammeddür Muḥammed Olan mürşid cemâle Muḥammeddür Muḥammed	Şekûrî bulduñ ‘izzet Aña itdüñ maḥabbet İder saña şefâ‘at Muḥammeddür Muḥammed	Koşma	İlahi	7’li Hece Ölçüsü	
99a	Şekûrî	‘Aşḳile mu‘tâd olan Derdile giryân olur Ḳalbini süzân idüp Âhile püryân olur	Derdile mestân olan ‘Aşḳile süzân olan Şekûrî sekrân olan Şoyunur ‘uryân olur	Koşma		7’li Hece Ölçüsü	

99a-99b	Şekûrî	Sensin hâlîkum râzîkum Şefkat it baña rahm eyle Bilürsin cümle aḥvâlüm Şefkat it baña rahm eyle	Şekûrî bendeñe luḥf it Cümle zünübını setr it Maḫşûdâtıñ müyesser it Şefkat it baña rahm eyle	Koşma	Münaca t	8'li Hece Ölçüsü	
99b	Şekûrî	Kerem eyle kerîmü'ş-şânüm Allâh Çü sensin erḥamu'r- Raḥmānum Allâh	Şekûrî 'âciz ü bîkes ḫuluñdur Anı redd eyleme sulṭānum Allâh	Gazel	Münaca t	---/---/---	
100a	Şekûrî	Cemî'î şey'i takrîr iden Allâh Diyegör şıdķıla el-ḫükmüli'llah Anuñ emriyle mevcûd cümle billâh Diyegör şıdķıla el-ḫükmüli'llah	Şekûrî olma 'işyân içre ḡavvâş Cenâb-ı Hâḫķa a' mâlde ḫıl ihlâş Olam dirseñ 'ubûdiyetle sen ḫâş Diyegör şıdķıla el-ḫükmüli'llah	Koşma	İlahi	11'li Hece Ölçüsü	
100a-100b	Şekûrî	Toḫundı bād-ı 'aşḫ cān u diline Anuñçün 'azm idersin dost iline İdüp terk cümle vārın Hâḫ yolına Anuñçün 'azm idersin dost iline	Şekûrî rāh-ı 'aşḫda oldı ḫayrān İder zārile āhı ḫalka seyrān Gönül murḡı ḫaḫķat oldı ṭayrān Anuñçün 'azm idersin dost iline	Mütekerrir Murabba		---/---/---	
100b	Muḫyî	'Arz it cemālün göreyüm ey māh-ı tābān Muşṭafā Ref' it niḫāb-ı rüyuñı şems-i dirāḫşān Muşṭafā	Medḫ eylemek seni muḫal meddāḫuñ ola zü'l- celāl Muḫyî ḫuluña ḫıl vişāl ey Hâḫķa miḫmāñ Muşṭafā	Gazel	İlahi	--/---/---/--- .-	
100b-101a	Muḫyî	Hâḫ cemālın isteyüp ḫayrān olan gelsün berü Cān u nefsi zebḫ idüp ḫurbān olan olan gelsün berü	Muḫyî meydān içre başın ṭop idüp cevlan iden Maḫv olup meydān-ı Hâḫda fān olan gelsün berü	Gazel		--/---/---/---	
101a	Muḫyî	Niyāz-ı 'arz-ı ḫacāta ulu dergāhumuz vardır Velî cāndan münācāta bizüm Allāhumuz vardır	Güneḫkāram diyü Muḫyî ümîdün kesme Allāhdan Muḫammed Muşṭafā gibi şefā'at kānumuz vardır	Gazel	İlahi	---/---/---/---	
101b	Muḫyî	"Küntü kenz"ün sırrısan sırr-ı nihānı sendedür "Lî ma'allāh"ün rumûzı vü 'ayānı sendedür	Sen seni bilmek dilerseñ 'âlem-i ma'nāya gel Cümle 'ilmün Muḫyiyā sırr-ı 'ayān-ı sendedür	Gazel	İlahi	--/---/---/---	
101b-102a	Şeyḫî	Ey dil nice bir zevḫ ile ḫandān olasın sen Ey göz demidür derdile giryān olasın sen	Ḥayvān gibi dünyāda yatup yirsın içersin Ey Şeyḫî ḫaçan olaki insān olasın sen	Gazel		--/---/---/---	
102a	Şeyḫî	Hâḫdan özge kimdür ey ḡaḫîl ene'l-ḫaḫ söyleyen Bāṭında āb u gülden kendin eyler āşikār	Āb u dilden münkirin şüretdür ancaḫ gördiği 'Ārif iseñ Şeyḫiyā sen eyle şüretten nazar	Kıt'a		--/---/---/---	

102a-102b	Şeyhî	Hiç tılsım-ı küntü kenze bulmadı kimse fütûh İçmeyince ‘aşk elinden her şehir cām-ı şubûh	Şeyhîyâ vuşlat dilersen gayrısın terk eylegil ²⁵¹ Rûh-ı Aḥmeddür tılsım-ı kenze miftâh-ı fütûh	Gazel		-.--/-.--/-.--/-.--	
102b	Fethî	Gülsitân-ı tevḥîde gir ezher-i tevḥîd ile Pür-ziyâ it ḳalbûnî gel enver-i tevḥîd ile	Fethîyâ müstağrak-ı ‘aşk-ı Ḥudâ olduḳda cān Farḳa gelmez cem‘ olur ol server-i tevḥîd ile	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
102b-103a	Fethî	Ḥamduñla dilûm gûyâ dünyâ vü eger ‘uḳbâ Şermende-i iḥsānum her demde eyâ Mevlâ	Eyle kereme maẓhar şıfır vü eger kübrâ Fethî ḳuluñı her dem ey şânı olan a‘ṭâ	Gazel	İlahi	--./---/--./---	
103a	Fethî	Sulṭānum ‘ālî-şānum iḥsān u ‘ināyet ḳıl Al elümi sulṭānum iḥsān u ‘ināyet ḳıl	Fethî ḳulunuñ cānı vaşla ire erzânı Cānda bula cānāmı iḥsān u ‘ināyet ḳıl	Gazel	Münaca t	--./---/--./---	
103b	Fethî	Deryâ gibi cûş itdün ‘ummān olacaḳ göñlüm Feryâdı çü sen itdün giryān olacaḳ göñlüm	Vaḥdet iline yitseñ gayreti tarḥ itseñ Fethîyi de mest itseñ mestān olacaḳ göñlüm	Gazel		--./---/--./---	
103b-104a	Fethî	Fazluñla açılsun dil luṭf eyle bize Mevlâ Bezmünde içilsün mül luṭf eyle bize Mevlâ	Fethî ḳuluñı Mevlâ ‘aşḳuñla idüp şeydâ Sen anda ola peydâ luṭf eyle bize Mevlâ	Gazel	Münaca t	--./---/--./---	
104a-104b	Seyyid Nizâmoğlu	Mürtezānuñ çākeriyüz muḳtedāmuz Muştafâ Tütüyâ-yı dîdemizdür ḥāk-i şāh-ı evliyâ	On iki burc-ı hidāyetdür Nizāmoglu ²⁵² bular Fırḳa-ı Nācî ola bunlara iden iḳtidâ	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
104b-105a	Seyyid Nizâmoğlu	Ben muḥibb-i ehl-i beytem sevdigümdür Muştafâ Bende-i âl-i Resûlem pâdişāhum Murtezâ	Ḥāk-i pâyine yüzün sürmek Muḥammed Meḥdînuñ Sen müyesser eyle Seyyid Seyfîyi bârî Ḥudâ	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
105a-105b	Seyyid Nizâmoğlu	İlāhî ḳoma benlik bende yâ Rab Vücüdüm bî-vücüd it sende yâ Rab	İrişdür Seyfîyi ²⁵³ ḳurb-ı vişāle Ḳuluñdur ḳalmasun yabanda yâ Rab	Gazel	İlahi	---/---/---	
105b	Seyyid Nizâmoğlu	Yâ İlāhî cümle sensin cümle sen Sen тұrurken dimezem ki baña ben	Görinen Ḥaḳdur gören Ḥaḳ gösteren Yâ Nizāmoglu iki görmek neden	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--	Beste-nigār başlığı ile kaydedilmiştir.
105b-106a	Seyyid Nizâmoğlu	Gözinden ehl-i inkāruñ nihān-ender-nihānsın sen	Vücüdün varlığın Seyyid Nizāmogluñın al getir İrişdür vaşlına anı ḥayāt-ı cāvidānsın sen	Gazel		---/---/---/---	

²⁵¹ terk eylegil: eylegil terk, nüsha.

²⁵² Nizāmoglu: Seyyid Nizāmoglu, nüsha.

²⁵³ Seyfîyi: Seyyid Seyfîyi, nüsha.

		Muvahhid kande kim baksa ‘ayân-ender-‘ayânsın sen					
106a	Seyyid Nizâmoğlu	Mülk-i merdân-ı Hudânuñ kârı zikrullâh olur Tâlib-i dîdâr-ı Hâkkuñ yârı zikrullâh olur	Gitmesün Seyyid Nizâmoğlu dilinden zikr-i Hâk Ehl-i tevhidüñ müdâm güftârı zikrullâh olur	Gazel	İlahi	---/---/---/---	
106b	‘İzzî	Nedür işbu zühuruñ içre pinhân olduğı cânâ Nedür bu isti‘âduñ içre seyrân olduğı cânâ	Devâsuz derde düş olmışsa çün bu Aḥmed ‘İzzî Nedür derdine derdün ile dermân olduğı cân	Gazel		---/---/---/---	
106b-107a	‘İzzî	Burc-ı dilde şems ü raḥşānum Muḥammed Muṣṭafâ Rûḥ-ı serde mâh-ı tâbānum Muḥammed Muṣṭafâ	Kıl şefâ‘at Derviş ‘İzzeddîn ḡarîbündür senün Ma‘den-i elṭâf u iḥsānum Muḥammed Muṣṭafâ	Gazel	İlahi	---/---/---/---	
107a	‘İzzî	Ey gönlüme dildârum yol vaşluña ne yüzden Mülk-i dile sulṭānum yol vaşluña ne yüzden	Vaşluña irersem ger eflâke irer bu ser Bu ‘İzzî hemîşe dir yol vaşluña ne yüzden	Gazel		---/---/---/---	
107a-107b	‘İzzî	Reh-i Ḥakda biḥamdillâh ki dosta âşinâyuz biz İrâdet ehli dervîşüz mürid-i Muṣṭafâyuz biz	Sülûk it ‘İzziyâ keşf eyleme esrârüñ aḡyâra Olur aḥvâlümüz bilmez ki ‘uşşâḡ-ı ‘Ḥudâyuz biz	Gazel	İlahi	---/---/---/---	
107b-108a	‘İzzî	Mecnûnam meyl eylemem ben ḡayra Leylâ İsterem Mâsivâyâ virmezem gönlümi Mevlâ isterem	Râh-ı ‘aşḡda merd olan merdân-ı Hâkḡın ‘İzziyâ Ḥâk-i pâyuñ dîde-i cānum tütîyâ isterem	Gazel		---/---/---/---	
108a	‘İzzî	Düşdi dil dost derdine bu derde dermân istemem İsterem kim arta her dem aña noḡşân istemem	‘Âmilüm fâḡr-ı cihāñuñ kulu eyle ‘İzziyâ Maṭlabumda rehzenümdür ad ile şan istemem	Gazel		---/---/---/---	
108a	‘İzzî	Ey derdüme hem-dem olan gel yanalum senünile Ey sırruma maḡrem olan gel yanalum senünile	Bu oldı ḡâl-i enbiyâ bu oldı kâr-ı evliyâ Şıdkile biz de ‘İzziyâ gel yanalum senünile	Gazel		---/---/---/---	
108b	‘İzzî	Benüm hicr âteşine yandıḡum sūzân olandan şor Bu derde nâlişüm keyfiyetüm nālân olandan şor	Bu ‘İzzî gibi şad-pâre olanların ne olduğı Maḡall-i künc-i vuşlat kâmil-i insân olandan şor	Gazel		---/---/---/---	
108b-109a	Şems-i Tebrîzî	Bu ‘aşḡa yoldaş olalı ḡomışam nāmūs u ‘ârı Devâsuz derde düş oldum kıluram âh ile zârı	Gel imdi Şemsî Tebrîzî fedâ kıl cānını Hâkḡa Cihānda baş u cān virmek budur ‘âşḡlaruñ kârı	Gazel	İlahi	---/---/---/---	
109a	Şems-i Tebrîzî	Şol demki gördüm ben anı dîvāneyem dîvāneyem Düşdüm cemâli şem‘ine pevāneyem pervāneyem	Gel ey Ḥudâyı Şemseddîn bildün Hâḡı oldı yaḡın Söyleme sır eyleme fâş sır-ḡāneyem sır-ḡāneyem	Gazel	İlahi	---/---/---/---	

109b	Şems-i Tebrizî	Gördüm bu vechün ‘aynuñı ‘ayne’l-yağın yâ hû direm Ger şüfî lâdan dem urur ben her dem illâ hû direm	Ben Şemseddinem toğmışam her dilberün vechindeyem Haqqı ‘ayân görenlerün ‘aynında illâ hû direm	Gazel	İlahi	---/---/---/--- .-	
109b-110a	Şems-i Tebrizî	Ey fahr-ı cihân hıvâce-i kevneyn-i müzekkâ Erbâb-ı kerâmâta çü maşad-ı aqşâ	Şems anı yakmadı bugün âteş-i ‘aşkı Yüz şuyı ele varmağa ol hâzret-i ferdâ	Gazel		---/---/---/---	
110a	Şems-i Tebrizî	Olupdur devletüm her dem kılsa tâli‘üm bârî Değişmem hicr-i vaşlına baña Haq ırgüre yâri	‘Aceb haddince Mevlânâ sözün Türkice nazm eyler Kelâmından olur ma‘lûm kişinün kendi miqdârı	Gazel		---/---/---/--- -	
110b	İştibî	Yâ İlâhî cānumuñ cānânı sen Hem bu vîrân gönümün sultānı sen	Derdine her derdlinün senden devâ İştibînün derdinün dermānı sen	Gazel	İlahi	---/---/---/---	Nühfet başlığı ile kaydedilmiştir.
110b	İştibî	Tecellâ-yı cemāl ister gönül eglenmez eglenmez Tesellâ-yı vişâl ister gönül eglenmez eglenmez	Budur İştibînin kârı kılar efgân ile zârı Görelen rûy-ı dildârı gönül eglenmez eglenmez	Gazel		---/---/---/--- -	
111a	İştibî	İlâhî derdlerün dermānı senden Kamu ‘âşîlerün gufrânı senden	Hudâyâ râzı ol bu İştibîden Bula hem ol dağı Rıdvânı senden	Gazel	İlahi	---/---/---/---	
111a	İştibî	Baňa idüp hidâyet kılduñ ihsân Müyesser eyleduñ lutfuñla imân Çü kılduñ gönümüz ‘aşkıñla giryân Beni kıl cennet-i zātuñda sultān	Kamunun var durur senden ricâsı Kiminün hürî vü gılmân hevâsı Bu İştibînün ancağ du‘âsı Beni kıl cennet-i zātuñda sultān	Mutekerrir Murabba	İlahi	---/---/---/---	
111b	İştibî	Gel berü ey tâlib-i Haq maţlab-ı a‘lâyı gör Cümle varlıktan geçüp ol zât-ı bî-hemtâyı gör	Kendidür kendüsini çünkim bilen ey İştibî Burc-ı ‘irfânda kalma sırr-ı avâdânı gör	Gazel		---/---/---/---	
111b	İştibî	Kalmışam hayretde ben dildârı bilmem kandedür Bûlbûl-i şûrîdeyem gülzârı bilmem kandedür	Âteş-i ‘aşkıle her dem ben yanarım İştibî Bu ‘acebdür kim yine ol nârı bilmem kandedür	Gazel		---/---/---/---	
112a	İştibî	Çıkaldan Tûrına ‘aşkıñ gönül hayrân-ı ‘aşk oldı Düşelden nârına ‘aşkıñ gönül puryân-ı ‘aşk oldı	Tecelli çün cemālünden arar dil mülkini her dem Anuñçün İştibî zühdün senün nālân-ı ‘aşk oldı	Gazel		---/---/---/--- -	
112a-112b	İştibî	‘Aceb şems-i haqîkat kim dü-kevn olmuş aña zerrât ‘Aceb yüzden anuñ yüzi ki âdemdür aña mir’at	Saňa hergiz haber olmaz şafâ-yı rû’yet-i Haqdan Murâduñ ise İştibî senün hür ile [hem] cennât	Gazel		---/---/---/--- -	
112b	Seyyid Muham	İtseñ nazar her zerreye hurşîd-i ekvân gizlüdür Derdine dâ’im ‘âşık ol kim anda cānân gizlüdür	Seyyid Muhammed Halvetî tevhide şarf it kuvveti İki cihānuñ ‘izzeti devrân içinde gizlüdür	Gazel	İlahi	---/---/---/--- .-	

	med Ḥalvetī						
113a	Seyyid Muḥam med Ḥalvetī	Didār-ı Ḥaḳ ṭālibleri devrān iderler hū ile ‘Iyd-ı viṣāl ‘āşıqları devrān iderler hū ile	Derviş Muḥammed Ḥalvetī Ḥaḳdan bilür [her] ‘izzeti Cümle Muḥammed ümmeti devrān iderler hū ile	Gazel	İlahi	--./--./--./-- .-	
113a	?	Vîrâneler ma‘ mûr olur mîmâr-ı zîkrullâh ile Maḥzûn gönül mesrûr olur esrâr-ı zîkrullâh ile	Zîkr eyle Ḥaḳkı her zamân hem ‘āşıḳâne hem nihân Feyz-i Ḥudâ olur ‘ayân izhâr-ı zîkrullâh ile	Gazel	İlahi	--./--./--./-- .-	Şiirde mahlas beyti bulunamamaktadır.
113b	Nazmî	Baḥr-ı fenâda hâlik olan Ḥalvetîlerüz Derd-i beḳāya mâlik olan Ḥalvetîlerüz	Ḳayd-ı sivâdan olmağîçün Nazmiyâ ḥalâş Biz târik-i memâlik olan Ḥalvetîlerüz	Gazel		--./--./--./--	
113b	Nazmî	Bir Leylîyi gördi gözüm İns ü melek pervânesi Bir cāna düşürdüm özüm Her cānuñ ol cānânesi	Oldı ‘inâyet Nazmiyâ İrişdi cezbe-i Ḥudâ Bir dosta oldum âşinâ Ḳamu ‘âlem bîḡânesi	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	
114a	Nazmî	Ma‘ rifetdür bu ‘ibâdetden bu ṭâ‘atden ḡaraż Âdem-i me‘lun zuhûr ider bu ḥilḳatden ḡaraż	Çünki mebdetdür me‘âdi mümkünâtun Nazmiyâ Yâ nedür bilsem şa‘âdetden şekâvetden ḡaraż	Gazel		--./--./--./--	
114a- 114b	Nazmî	Maḥbûb-ı Ḥudâ zât-ı şeref yâr-ı Muḥammed Maḳbûl-i İlâhî durur eṭvâr-ı Muḥammed	A‘ mâlini aḥvâlini düstûr-ı l-‘amel it Tâ keşf ola saña Nazmî esrâr-ı Muḥammed	Gazel	İlahi	--./--./--./--	
114b	Nazmî	Ḳo yaḳsun külli cismûm nâr-ı hicrân Gönül şabr eyle şabr eyle şubûr ol Olur elbetde birgün vaşl-ı cānân Gönül şabr eyle şabr eyle şubûr ol	Aña ‘âşîḳ dinür mi eyle inşâf Ki nâr-ı ‘aşḳa yanup olmaya saf Bu Nazmîveş idüp tebdîl-i evşâf Gönül şabr eyle şabr eyle şubûr ol	Mütekerrir Murabba		---./---./--	
114b- 115a	Nazmî	Gülşen-i tevḥîdi eylerseñ mekân Derd-i ‘irfânı bulursın râygân Her seḫer bûlbûl gibi eyle figân Zevḳ-i vaşl ile olasın şâdumân	Şu gibi yüzün yire sür Nazmiyâ Taşlar ile sîneni dög dâ’imâ İrişüp ‘ummâna ḡavvâş ol dilâ Der-i tevḥîdi bulasın bî-gümân	Murabba		--./--./--	
115a	Nazmî	Çün dosta vâşıl olduñ Aḡla gözüm aña gönül Maḳşûda nâ’il olduñ	Yalvar Ḥudâya Nazmiyâ Eyle recâ şubḥ u mesâ Şâyed ki fetḥ-i bâb ola	Mütekerrir Murabba		--./--	

		Ağla gözüm aıla gönül	Ağla gözüm aıla gönül				
115a-115b	Nazmî	Hağ nürıdur rehber bize Nürilerüz Şemsilerüz Necm-i hedâ dirler bize Nürilerüz Şemsilerüz	Ebü Hanîf mezhebümüz Halvetî zevk meşrebümüz Nazmî tarîk-i Hağda biz Nürilerüz Şemsilerüz	Gazel		---/----/----/-	
115b	Nazmî	Hudâya lâıyık işim yok şefâ' at yâ Resûlallâh Reh-i Hağda günâhum çok şefâ' at yâ Resûlallâh	Çuluñ Nazmîyi redd itme kapuñdan eyleme mehcûr Günâhuñ ide Hağ mağfûr şefâ' at yâ Resûlallâh	Gazel	Na't	---/----/----/-	
115b-116a	Nazmî	Cehl-i ğaflet bu beâlet nefsi nâdânuñdadur 'İlm-i hikmet zevk-i tâ' at şevk-i Hağ cânuñdadur	Pâdişâh-ı kişverî ma' nî olursañ Nazmiyâ Hep melekler ins ü cin hıdmetde divânuñdadur	Gazel		---/----/----/-	
116a	Nazmî	Fahr-ı âlem mahrem-i râz olduğı şebdür bu şeb Kâ'inât envâr-ı rahmetle leb-â-lebdür bu şeb	Vaktidür mi' râc-ı ümmide 'uruc eyle Nazım Vâsıl-ı maflub olur herkes mucerrebdür bu şeb	Gazel		---/----/----/-	
116a-116b	Nazmî	Mağzen-i sırr-ı Hudâdur Şeyh 'Abdulkâdirî Lem'a-ı şems-i vefâdur Şeyh 'Abdulkâdirî	Halğa-ı tevhid güyâ cezm-i mehde hâledür Nazimâ anda ziyâdur Şeyh 'Abdulkâdirî	Gazel		---/----/----/-	
116b	Nazmî	Derd-i aşkile cân u gönülden Gelün 'aşıklar devrân idelüm Zevk-i şevk ile cümle bir dilden Gelün şadıklar cevân idelüm	Çol kola virüp devr itsün 'uşşâk Hüy-ı hâ bile hep tolsun âfâk Nazmî kimi çün olmuşuz müştâk Gelün şadıklar cevân idelüm	Koşma	İlahi	10'lu Hece Ölçüsü	
116b-117a	Nazmî	Yine reh-i aşkuñda bûyân olayum dir dil Şevkile gice gündüz giryân olayum dir dil	'Aşk âteşine yakup cân u dilini Nazmî Şem'-i ruhuña karşı süzân olayum dir dil	Gazel		---/----/----/-	
117a	Nazmî	Kendi zâtuñ bilmeyen bilsün mi nerdân nidüğün Nuṭṭını fehm itmeyen añlar mı Çur'an nidüğün	Ben hele bildüm ki Nazmî kâmil insân olmadum Kendin âdem añlar ammâ bilmeyen cân nidüğün	Gazel		---/----/----/-	
117b	Sâlik	Geçeyüm cân ile serden beni 'aşkuñla şeydâ kıl Haberdâr olayum sırdan beni 'aşkuñla şeydâ kıl	Semâ'-ı vecd-i hâletle bu Sâlik bendeñi yâ Rab Girince halğa-ı zikre beni 'aşkuñla şeydâ kıl	Gazel	İlahi	---/----/----/-	
117b-118a	Sâlik	Yâ Resûlallâh vişâlün bendeñe ihsân kıl Göreyüm ol hûb cemâlün rü'yetin her an kıl	Yâ Resûlallâh bu Sâlik 'aşkuñdur bî-riyâ Beni de 'uşşâkuñ içre fâ'ıku'l-Çur'an kıl	Gazel	Na't	---/----/----/-	
118a	Sâlik	'Aşıkı ma' şûka vâsıl eyleyen hû zikridür Tâlibi maflûba vâsıl eyleyen hû zikridür	Duymak ister isen eger 'ilmile dînden haber Sâliki ol 'ilme vâsıl eyleyen hû zikridür	Gazel	İlahi	---/----/----/-	
118b	Hağkî	İlâhî gülşen-i cânım açıl sun nev-bahâr olsun Tecelli eyle sulṭânım şeb-i fûrkat nehâr olsun	Çul ile sırrı olup yâr aradan tarḥ ola ağıyâr Gerekmez ğayrı bir dîdâr Hağ ile Hağkî var olsun	Gazel	İlahi	---/----/----/-	

118b-119a	Ḥaḳḳī	Her nefesde bir tecelli-i Ḥudā ister gönül Kendüye bu ğurbet içre âşinā ister gönül	Ḥaḳḳiyā mahrem bulunmaz rāz-ı ‘aşka bu zamān Ḥaḳḳ-ı ‘ālemden anuñçün ihtifā ister gönül	Gazel	İlahi	---/---/---/---	
119a	Ḥaḳḳī	Yā Resūlallāh cemālūñ hoş gülistāndur baña Ruḥlarıñdan her biri verd-i ḥandāndur baña	Dir bu Ḥaḳḳī kıl tecelli çün nefis āhir ola Kim cemālūñ göricek cān virmek āsāndur baña	Gazel	İlahi	---/---/---/---	
119a-119b	Ḥaḳḳī	Tālib-i derd olmayan dermāna vāşıl olmadı Toprağa yüz sürmeyen ‘ummāna vāşıl olmadı	Kıbr ü kīn erbābıñuñ imānı yokdur Ḥaḳḳiyā Her kimūñ imānı yok iḥsāna vāşıl olmadı	Gazel	İlahi	---/---/---/---	
119b	Ḥaḳḳī	Uyan behey ġāfil uyan Dostuñ yüzi oldı ‘ayān Vişāl-i boyına boyan Ḥüsnine baḳ ‘aşkına yan	Ey Ḥaḳḳı bulmadık fānī Āhire bezl it bu cānı Bizden evvel gelen kanı Kendiler ‘uryān u püryān	Murabba	İlahi	--/--/---	
119b	Ḥaḳḳī	Yüzüñ āyāt-ı Ḥaḳdan ve‘d-ḡuḥādur yā Resūlallāh Özüñ sırr-ı cenāb-ı kibriyādur yā Resūlallāh	Ḳalupdur zulmet-i zenb-i vücūd içre bugün Ḥaḳḳı Şefā‘at şem‘ini yaksañ revādur yā Resūlallāh	Gazel	Na’t	---/---/---/---	
120a	Ḥaḳḳī	Yüzüñden okınur seb‘ü’l-meşānī yā Resūlallāh Sözüñden ḥallolur ‘aḳd-i me‘ānī yā Resūlallāh	İrişdür rüz-ı mahşer Ḥaḳḳıyı firdevs-i a‘lāya Ayaklarda ḳoma luṭf eyle anı yā Resūlallāh	Gazel	Na’t	---/---/---/---	
120a	Ḥaḳḳī	Bir bülbül-i ‘aşḳam ki güli ḥārī da bilmem Yāri bilürem kendümi aġyārī da bilmem	Her anda çü bir şānī zuhūr itdi yem-i ‘aşḳ Ḥaḳḳī bu merātib nedür eṭvārī da bilmem	Gazel		--/--/---/---	
120a	Ḥaḳḳī	Menba‘-ı ‘ilm-i Ḥudāsın yā Muḥammed Muştafā Dem-be-dem feyz-i şenāsın yā Muḥammed Muştafā Muştafā	Şerbet-i vaşluñla dermān eyle Ḥaḳḳī-ḥasteye Sen ḳabül eyle ricāsın yā Muḥammed Muştafā	Gazel	Na’t	---/---/---/---	
120b	Ḥaḳḳī	‘Āşık olan cigerüñ āteşe daġlar aġlar Aḳıdup gözi yaşın şu gibi çağlar aġlar	Ḥaḳḳı ḳul bülbül olup her seḫer aġlar aġlar Biñ bir ismile Ḥaḳḳı zıkr idüp aġlar aġlar	Gazel		---/---/---/---	
120b	Ḥaḳḳī	Menem bülbül gibi gülzāra ḳarşu Ki zārem ‘aşḳile ol yāre ḳarşu	Menem Ḥaḳḳı sürüp dergāhına yüz Oturdum ka‘be-i envāra ḳarşu	Gazel		---/---/---	
120b-121a	Ḥaḳḳī	Seḫerlerde eser bād-ı tecelli Uyan hey gözlerüm vaḳt-i seḫerde Açılır ġonce-i iḥsān güli Uyan hey gözlerüm vaḳt-i seḫerde	Yuyanlar çeşm-i nergisden bu ḥ-ābı Seḫer vaḳti görürler māh-ı tābı Gözin aç Ḥaḳḳıdan işit ḥitābı Uyan hey gözlerüm vaḳt-i seḫerde	Mütekerrire Murabba	İlahi	---/---/---	
121a	Ḥaḳḳī	Elüm çekdüm bu ‘ālemden ferāġat ehli dervişem El aldum kāmīl insāndan ‘irādet ehli dervişem	Görüp ol yāri nāz içre olup ḳā’im namāz içre Tutar Ḥaḳḳı niyāz içre ‘ibādet ehli dervişem	Gazel	İlahi	---/---/---/---	

121a-121b	Ḥaḳḳī	Batn-ı cīm içre bugün bir kaṭreyem Ḥalvetiyem Ḥalvetiyem Ḥalvetī Kaṭre içre maḥv olupdur nice yem Vaḥdetiyem Vaḥdetiyem Vaḥdetī	Ḥaḳḳ-ı mutlaḳdur baña Ḥaḳḳı diyen Ehl-i Ḥaḳdur lâ-cerem baña uyan Ey bu fūrkat içre dā'im hem-beyin Vuṣlatiyem Vuṣlatiyem Vuṣlatī	Murabba		-.--/-.--/-.--	
121b-122a	Ḥaḳḳī	Feyz-i Ḥaḳdur 'āşık-ı dil-ḥastenün sermāyesi Nefḥa-ı rūḥu'l-ḳudüsdür tıfl-ı cânun dāyesi	Var "lī ma'allāh"ı ta'zīm eyleyüp taḳbīl ḳıl Ḥaḳḳıyā Ḥaḳ ḳabzasıdır her velīnin abası	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
122a	Ḥaḳḳī	Melekler ḥâzır olmışdur niçün tevḥīde gelmezsin Ḳamu ervāḥ dolmışdur niçün tevḥīde gelmezsin	Bulanlar Ḥaḳḳıyā Ḥaḳḳı bulur tevḥīdle şöyle kim Anı bulmaz ne bulmışdur niçün tevḥīde gelmezsin	Gazel	İlahi	---/---/---/--- -	
122a-122b	Ḥaḳḳī	Cemālün şem'ine pervāne geldüm yâ Resûlallāh O şem'e dā'imā ben yanageldüm yâ Resûlallāh	Ne deñlü mücrim ise Ḥaḳḳı-ı zârı ḳabûl eyle Recâyı vâ'ik-i iḥsāna geldüm yâ Resûlallāh	Gazel	Na't	---/---/---/--- -	
122b	Ḥüssâm	'Arş u kürsi levḥ-i ḳalem 'Aşḳullāhdan devrân ider Ervāḥ-ı ḳudsiler her dem 'Aşḳullāhdan devrân ider	Ṭavāfında ḥaccâc müdâm Göklerde melâ'ik kirâm Şâm u seḥer eflāk Ḥüssâm 'Aşḳullāhdan devrân ider	Koşma	İlahi	8'li Hece Ölçüsü	
122b-123a	Ḥüssâm	İden sensin ḳılan sensin Ġayrı kim var Ġayrı kim var Viren sensin alan sensin Ġayrı kim var Ġayrı kim var	'Unşurumuz Ḥüssâm 'ayāñ Ḳalbümüzdür 'arş-ı rahmân Rûhumuzdur rûḥ-ı yezdân Ġayrı kim var Ġayrı kim var	Koşma	İlahi	8'li Hece Ölçüsü	
123a	Ḥüssâm	'Aşḳuñ beni Mecnûn itdi Dermân nedür dermân nedür Eşk-i çeşmüm Ceyḥûn itdi Dermân nedür dermân nedür	Ḥüssâm hiç kendüye gelmez Gözleri yaşını silmez Derdini kimseler bilmez Dermân nedür dermân nedür	Koşma	İlahi	8'li Hece Ölçüsü	
123a-123b	Ḥüssâm	Yarını kim bugün görür Yarın anda yârin görür Görmediyse bugün yârin Ḳaçan yarın yârin görür	'Aşḳullāhdan oldum sekrân Esrârından oldum ḥayrân Dil mir'atullāhdur iḥvân Ḥüssâm anda yârin görür	Koşma	İlahi	8'li Hece Ölçüsü	
123b	Ḥüssâm	Zerre şandugum yârenler Meger şem'-i rahmân imiş	Ḥaḳ elinden içen müdâm Bilmez olur kendin müdâm	Koşma	İlahi	8'li Hece Ölçüsü	

		Kaatre bildüğüm erenler Meger baħır-ı ‘ummān imiş	Ĥafī olan sırlar Ĥüssām Meger kendin ‘āyān imiş				
124a	Seyyid Şeref	Feyz-i aķdesden irişdi ķalbūme āsār-ı hū Levh-i dilden zāhir oldu ‘aynuma envār-ı hū	Hū diyüp yā hū hüviyet buldı Seyyid Şeref Eyle da‘ vet münkirini itmesün inkār-ı hū	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
124a- 124b	Seyyid Şeref	‘Aşķile gel Ĥaķķa ‘āşık olalum yā hū diyü Cān göziyle dost cemālūn görelüm yā hū diyü	Pişvāmuzdur bizüm sulţān-ı kevneyn müctebī Yolına Seyyid Şeref cān virelüm yā hū diyü	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
124b	Seyyid Şeref	Ger şorarsan intisāb-ı zātumuz kimdür diyü Būlbūl-i şūrīdeyüz eşref-i ‘Uşşāķiyüz Gülşen-i vahdetde feryād iderüz Allāh diyü Būlbūl-i şūrīdeyüz eşref-i ‘Uşşāķiyüz	Biz şarāb-ı vuşlatı ‘āşık elinden içmişüz Mest ü hayrān-ı cemālüz cümleden el çekmişüz Cān virüp Seyyid Şeref cānāna cāndan geçmişüz Būlbūl-i şūrīdeyüz eşref-i ‘Uşşāķiyüz	Mütekerrir Murabba		-.--/-.--/-.--/-.--	
124b- 125a	Seyyid Şeref	Tulū‘ itdi yine şems-i ĥaķīķat Şereflendik bu şeb elĥamdulī’llāh Muşaffā oldu meclis ķalkdı zulmet Şereflendik bu şeb elĥamdulī’llāh	İrüp arzū vişāl-i yāri her dem Aķıtdurdu gözümden āb ile dem Olup Seyyid Şeref yāriyle hem dem Şereflendik bu şeb elĥamdulī’llāh	Mütekerrir Murabba	İlahi	.---/.---/.---	
125a	Seyyid Şeref	Ey risālet taĥtının sulţān-ı şāh-ı enbiyā Eşref-i peygamberān müctebā vü murtażā Sensin olan mażhar-ı nūr-ı tecelli-i Ĥudā Merĥabā ey faħır-ı ‘ālem nūr-ı ‘ayn-ı aşfiyā	Leyle-i mi‘rācda adın yā Muĥammed didi ĥaķ Nice biñ esrāra mażhar eyleyüp virdi sebaķ ‘Āşıķuñ Seyyid Şeref ķurbān saña ey nur-ı Ĥaķ Merĥabā ey faħır-ı ‘ālem nūr-ı ‘ayn-ı aşfiyā	Mütekerrir Murabba	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
125a- 125b	Seyyid Şeref	Be-gāyet itdigüm çokdur şefā‘at yā Resūlallāh Nihāyet cürmüme yokdur şefā‘at yā Resūlallāh	Şerefeddīn-i bī-ĥāre derūnı şerĥa vü yāre Güneĥķarum yüzi ķara şefā‘at yā Resūlallāh	Gazel	Na’t	.---/.---/.---/-.-- -	
125b	Seyyid Şeref	İşigine yüzüm sürdüm Dostum nażar ķıldı baña Cemālını gördi gözüm Dostum nażar ķıldı baña	Seyyid Şeref eyle sürür Sırr-ı Resūl itdi zuhūr Ĥalbüm imān ile pür-nūr Dostum nażar ķıldı baña	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	
126a	Seyyid Şeref	Ey ‘āşık-ı şādık ķişi Sübĥāna yalvar seĥerde Aķıt gözlerinden yaşı Sübĥāna yalvar seĥerde	Vaşıl-ı Ĥaķ oldu selef İtme hevā ‘ömri telef Turma sen de Seyyid Şeref Sübĥāna yalvar seĥerde	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	

126a-126b	Seyyid Şeref	Seni da‘vet itdüm eyle icâbet Benüm Muḥammedüm güzel Aḥmedüm Gel seyr it ‘arşımı şems-i ḥidâyet Benüm Muḥammedüm güzel Aḥmedüm	Seyyid Şeref Ḥaḳdur faḥr-ı cihâna Ḥabîbüm ümmetün al gir cinâna Ben senem sen benem yokdur bahâne Benüm Muḥammedüm güzel Aḥmedüm	Koşma	Na’t	11’li Hece Ölçüsü	
126b-127a	Bîçâre	Maḥrem-i zât-ı Ḥudâsın yâ Muḥammed Muştafâ Muḳtedâ-yı enbiyâsın yâ Muḥammed Muştafâ	Hem şadıkam bir ‘aşık-ı Bîçâreyem geldüm saña Göster vechün ziyâsın yâ Muḥammed Muştafâ	Gazel	Na’t	-.--/-.--/-.--/-.--	
127a	Bîçâre	Yâ İlâhî düşdigüm yirde kıma kıldur beni Nice demdür ağlaram bir demde de güldür beni	Baḥr-ı cennetde gezer Bîçâreyem yâ Rabbenâ Rûzgârüm kılmuvâfık vuşlata şaldur beni	Gazel	Münaca t	-.--/-.--/-.--/-.--	
127a	Bîçâre	Öter bir bülbülem gülzâra karşı Yanar bir pervâneym dildâra karşı	Getür Bîçâreyi vuşlat iline Anı ağlatma sen ağyâra karşı	Gazel		.---/.---/.--	
127b	Bîçâre	Zâtuñ şıfâtuñ nâmıdır çün Vâhid ü Ferd ü Eḥad Yâ kimden umsun derdlüler dermânı Allâh u’ş-Şamed	Yâ Rab kuluñ Bîçâreyi derdün ile âvâreyi İrgür Ḥabîbün sırrına zevkünde eyle bühremend	Gazel	Münaca t	--./--./--./-- .-	
127b	Bîçâre	Pâdişâhâ faẓluñile ‘âleme virdün vücûd Cümle eşyâ rûz u şeb tûrmaz saña ider sücûd	Kıl naşib Bîçâreye vaşluñ sivâda kalmasun Ola ḥaḳkıñda anuñ zâhir nice âşâr-ı bâd	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
128a	Bîçâre	Baḥa yoldaş olalı zâtuñ senün Her ne gelse acı vü tatlu senün Ara yirde nesnesi yok kimsenün Derd senün dermân senün derdli senün	Luṭf idüp kılsañ nazar Bîçâreye Derd-i ‘aşkuñ merhem oldı yâreye Çün bilindi gayrı girmez araya Derd senün dermân senün derdli senün	Mütekerrir Murabba	İlahi	-.--/-.--/-.--	
128b	Bîçâre	‘Aşk elinden derdmendem yâ İlâh Derd senün derdli senün dermân senün Kullarına rahmet iden pâdişâh Derd senün derdli senün dermân senün	Raḥmetün umar garîb âvâreyem Yüregi vü sînesi pür-yâreyem Maḥrûm itme Edhem-i Bîçâreyem Derd senün derdli senün dermân senün	Mütekerrir Murabba	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
128b	Naẓmî	Ey gönül ḥavf u recâ eyle ulu Allâhdan Bî-edeb olan olur merdûd ol dergâhdan	Cezbe-i nûrından iden bir lem‘a Naẓmî iktibâs Hep geçer dünyâ vü ‘uḳbâ ‘arz u mâl u câhdan	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
129a	Naẓmî	Cemâli mihri ‘âlem-tâb-ı cândur yâ Resûlallâh Vücûduñ bâ‘iş ü kevn-i mekândur yâ Resûlallâh	‘Aceb mi Naẓmî-i üftâdeye bu rütbe-i ‘ulyâ	Gazel	Na’t	.---/.---/.---/-.-- -	

			Senüñ medhüñ vird-i zebândur yâ Resûlallâh ²⁵⁴				
129a	Naẓmî	Gülşen-i tevḥîdi eylerseñ mekân Verd-i ‘irfâñı bulursun râygân Her seḥer bûlbûl gibi eyle figân Zevḳ-i vaşlile olasın şādumân	Şu gibi yire yüzün sür Naẓmiyâ Taşlar ile şineni dög dâ’imâ İrişüp ‘ummâna ğavvâş ol dilâ Der-i tevḥîdi bulâsın râygân	Murabba	İlahi	-.--/-.--/-.--	
129a- 129b	Naẓmî	Faḳîrem derdmendem ḥâk-i pâyem Sen ol bana İllâhî sen meded-res Delîlem bî-kesem bî-âşinâyam Sen ol bana İllâhî sen meded-res	Bu Naẓmî faḳîri yâd eyle Dil-i vîrânını âbâd eyle Ḥazînem vuşlatuñla şâd eyle Sen ol bana İllâhî sen meded-res	Mütekerrir Murabba	İlahi	.---/.---/.---	
129b	Naẓmî	Görinür gözüme cemâl-i vişâl Maṭlabumdur benüm vişâl-i vişâl	Teşne-i hicri eyledi seyr-âb Naẓmî ser-çeşme-i zelâl-i vişâl	Gazel		-.--/-.--/-.--	
129b- 130a	Naẓmî	Derviş olan fânî gerek Velâdeti şânî gerek İbni vaḳt-i vâñî gerek Yıkık dile bânî gerek	Mir’at-ı ḳalbe Naẓmiyâ Tevḥîdile virüp cilâ Gönli olup beyt-i Ḥudâ Cümleye iḥsânı gerek	Murabba	ilahi	--./--.-	
130a	Zâkirî	Ey kerem ıssı Ḥudâ Bize olup reh-nümâ Şoñ nefesde zıkrını Ḳılma dilümden cüdâ	Zâkirî ṭul-ı emel Ṭurma irişdi ecel Ne ḳılasın bî-‘amel Dirler 	Koşma	İlahi	7’li Hece Ölçüsü	
130a	Zâkirî	‘İzzetüñ ḥaḳḳı ey ma‘būd Zikirden ayırma bizi Evvel âḥir budur maḳşûd Zikirden ayırma bizi	Zâkirî hü-yı hâyile Süz-ı ‘ömr ‘ömre s‘ay eyle Semâ‘ ile şafâ ile Zikirden ayırma bizi	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	
130b	Zâkirî	Felek beni şol ğurbete Şaldı elümden ne gelür Döne döne çün cefâlar	Zâkirî eyleme zârı Şükreyle Ḥaḳḳa yalvarı Açıldı ‘ömrüm bahârı	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	

²⁵⁴ Bu mısırda vezin kusurludur.

		Kıldı elümden ne gelür	Soldı elümden ne gelür				
130b	?	Yâ Rabb maḥşer yirine ne yüz ile varayum ben Dostum Muḥammedüñ yüzün ne yüz ile göreyüm ben		Müfred	İlahi	--./--./--./-- .-	Şiir tek beyit olarak kaydedilmiştir. Mahlas beyti nulunmamaktadır.
130b- 131a	Nazmî	İştîyâkuñ âteşine yandı dil oldı kebâb Ḥâk-i pâ-yı ‘ izzete yüz sürmege eyler şitâb	Hem-civâruñ olmaḥ diler Nazmî-i dînde ²⁵⁵ Sen şefâ‘ at kıl du‘ âsuñ eyleye Ḥâḡ müstecâb	Gazel	İlahi	-.-/-.-/-.-/-. .-	
131a	Nazmî	Ccmî‘ işlerüm cürm ü ḥaṭâdur Derûnî tevbeler estagfirullâh Senüñ müzbinlere kâruñ ‘ aṭâdur Derûnî tevbeler estagfirullâh	Bu Nazmîye İlähî eyle iḥsân Dilinde zıkr ü fikrûñ eyle miḥmân Görünsün cism-i câna rûy-ı cânân Derûnî tevbeler estagfirullâh	Mütekerrir Murabba	İlahi	---/---/--- .-	
131b	Nazmî	İsterem seni Ey ferd-i bî-çün Ağyâra niçün Olayum mâ‘il	‘ Aşk meyinden iç Baş u cândan geç Varlıguñ it hiç Nazmî ol vâşıl	Koşma	ilahi	5’li Hece Ölçüsü	
131b	Zâkirî	‘ Arz it zıkrûñ dâ‘im gönül şehrine Sen irmek isterseñ ‘ âlem faḥrına Her dem ğavvâş olup ‘ ilim baḥrine Dalmaḡ isteyenler tevḥîde gelsün	Zâkirî zıkr eyle Ḥâḡkuñ zâtını Tîğ-ı lâdan silüp dil mir‘atını ‘ Aşk ile içüp la‘ lûñ bâdını Ḳanmaḡ isteyenler tevḥîde gelsün	Koşma	İlahi	11’li Hece Ölçüsü	
132a	Zâkirî	Ḳapuña yalvarı geldüm luṭfuñ ey Ḥudâ senden Raḥmetüñ ḥunını umar bâ-yı yoḡsul gedâ senden Sen şefî‘ ile dilesen şuçumuz Muşṭafâ senden ‘ Âlem-i berâdan Allâh ḥaṭâ benden ‘ aṭâ senden	‘ İzzetüñ ḥâḡḡı ey Mevlâ çün ola yevm-i tegâbüñ Zâkirî ‘ âşî ḡuluñdur ol günde eyleme maḡbün Raḥmet deryâşına şal cümlemüz ey ferd-i bî-çün ‘ Âlem-i berâdan Allâh ḥaṭâ benden ‘ aṭâ senden	Koşma	Münaca t	16’lı Hece Ölçüsü	
132b	Nazmî	Efendim ma‘bûdum sensin seni ister gönül yâ Rab Ḳamudan maḡşûdum sensin seni ister gönül yâ Rab	Kiminüñ maṭlabı dünyâ kiminüñ cennetü’l-mevâ Bu Nazmîye budur sivâ seni ister gönül yâ Rab	Gazel	İlahi	---/---/---/--- -	

²⁵⁵ Bu mısradaki vezin kusurludur.

132b-133a	‘İzzî	İlâhî nâr-ı hicrûnle ciger pür-yân olur sensiz Fırâkuñla bu dil-ñanem yanar külhan olur sensiz	Eger olmaz ise vuşlat müyesser ‘İzzîye yâ Rab Aşup bu yaşıle kâ’im taşar tûfan olur sensiz	Gazel	İlahi	.---/.---/.---/..- -	
133a-133b	‘İzzî	‘Aşk ile hayrân olan Cûşa gelür hû diyü Cezbe-i Hakkı bulan Cûşa gelür hû diyü	‘İzzînün ‘âşık saña Sözi budur dâ’imâ Kim ola merd-i Hudâ Cûşa gelür hû diyü	Koşma	İlahi	7’li Hece Ölçüsü	
133b	‘İzzî	Hicrânile pür-ıztırâb yanındı ey nâlân gönül Tâ ki olunca fetḥ-i bâb yanındı ey nâlân gönül	Yanmak durur kârûn senün ḥâlî budur ‘aşk ehlinün Diñle sözini ‘İzzînün yanındı ey nâlân gönül	Gazel		---/---/---/--- -	
133b-134a	‘İzzî	Saňa müştâk olan ‘âşık Hicrûne doymaz Allâhum Vişâlüne irişince Ağlar oñulmaz Allâhum	‘İzzî kuluñ seni ister Aña cemâlini göster Cemâlün gören ‘âşıklar Zindedür ölmez Allâhum	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	
134a	‘İzzî	İrenler bezm-i yâre meclis-i ağıyâra bakmazlar Görenler rûy-ı yâri gayrı bir dildâre bakmazlar	Ṭabîb eyler ‘ilâcî şayruya ‘âdet budur ‘İzzî ‘Alîl ü ḥaste-i ‘aşk ol dime bîmâra bakmazlar	Gazel		.---/.---/.---/..- -	
134b	‘İzzî	İttifâkıla kamu ehl-i tarîk Eşrefî vü Qâdirî dirler bize Şıdık ile mü’min bize gel ol refîk Eşrefî vü Qâdirî dirler bize	‘İzziyâ bülbül gibi nâlendeyüz Ḥazret-i sultân-ı dîne bendeyüz Ḥak cemâli şevkı ile zindeyiz Eşrefî vü Qâdirî dirler bize	Mütekerrir Murabba		---/---/---/..- -	
134b-135a	Ḥâfız	Pâk ide gör levḥ-i dilde mâsivâyı lâ ile Tende cânun kıl mücellâ şaykal-ı illâ ile	Şoḥbet-i ağıyârı terk it gice gündüz Ḥâfızâ Hem enîs ü hem celîs ol ḥazret-i Mevlâ ile	Gazel	İlahi	---/---/---/..- -	
135a	Ḥâfız	Zihî ‘izzet fezâdur zıkr-i Mevlâ Zihî rûḥa ğıdâdur zıkr-i Mevlâ	Ḳamu varın fenâyâ virdi Ḥâfız Kime kim âşinâdur zıkr-i Mevlâ	Gazel	İlahi	.---/.---/.---/..- -	
135a-135b	Ḥâfız	Ḳarîn-i bezm-i erbâb-ı hevâyam yâ Resûlallâh Ḥarîm-i kûy-ı kırbundan cüdâyam yâ Resûlallâh	Vücûdum tîğ-i ‘aşkuñla ser-â-pâ çâk çâk olsun Yolında Ḥâfızam kemter-gedâyam yâ Resûlallâh	Gazel	Na’t	.---/.---/.---/..- -	
135b-136a	Ḥâfız	Mey-i ‘aşkuñla sermest-i ḥarâbam yâ Resûlallâh Dem-â-dem nâr-ı şevküñle kebâbam yâ Resûlallâh	Der-i devlet medârûndan beni red itme sultânım Ḡarîbem Ḥâfızam ḥasret-i ma’yem yâ Resûlallâh	Gazel	Na’t	.---/.---/.---/..- -	

136a	Hâfız	Kapuñda zerreden kemter-gedâyam yâ Resûlallâh Egerçi hâk-i pâyuñdan cüdâyam yâ Resûlallâh	Rûhuñ şem' ine pervâne olan Hâfız-ı miskîn ²⁵⁶ Riyâz- şevkine bülbül-i nevâyam yâ Resûlallâh	Gazel	Na't	.---/---/---/---	
136a	Hâfız	Derd-i 'aşka mazhar olmuş bir gönül ister gönül Mâsivânun terkin urmuş bir gönül ister gönül	Hâfızâ düşdün diyâr-ı ğurbete âh el-firâk 'Ayn-ı cem'e vâsıl olmuş bir gönül ister gönül	Gazel		---/---/---/---	
136b	Hâfız	Câm-ı lâdan mest olup âyinemüz pâk eylerüz Yüz sürüp dergâh-ı Hâkka hâk-i nem-nâk eylerüz	Hâfızâ gel derdün izhâr eyleyüp fâş eyleme Her kişinün cünbüşünden hâlün idrâk eylerüz	Gazel	İlahi	---/---/---/---	
136b- 137a	Hâfız	Şol gönül kim sırr-ı 'aşkı kendüye pinhân ider Zümre-i 'uşşâk içinde Hâk anı sultân ider	Gülsitân-i zıkr-i Hâkda Hâfızâ eyle figân Birgün olur cânâ cânânı vuşlatı ihsân ider	Gazel		---/---/---/---	
137a- 137b	Hâfız	Şeb-i kadri görem dirseñ şehir vaḳtı niyâz eyle Murâduña irem dirseñ şehir vaḳtı niyâz eyle	Olagör zıkrile dem-sâz maḳâm-ı aşla kıl pervâz Oluruñ Hâfızâ mümtâz şehir vaḳtı niyâz eyle	Gazel	İlahi	.---/---/---/---	
137b	Hâfız	Çünkü gönderdün bizi yollara Hem ḳarın it ey Hudâ kâmillere	Kıl tazarru' Hâfızâ vaḳt-i şehir Hâzret-i Hâk rahmet ider dillere	Gazel	İlahi	---/---/---/---	
137b	Hâfız	Ey dil eyle cân u dilden bir kez âh Ola kim rahm eyleye ey pâdişâh	'Aşka bender ola kim eyle niyâz Hâfızâ bulmaḳ dilerseñ Hâkka râh	Gazel	İlahi	---/---/---/---	
138a	Hâfız	Gel tavâf it kûy-ı yâri ey gönül şimdengirü Hırka vü seccâdeden gel fâriğ ol şimdengirü Âsitân-ı ehl-i 'aşka idegör gel intisâb Peşt-pâ ur bu cihâna ey gönül şimdengirü	Ser-zülûf-i cânâ yâra her gönül maḳrem degül Her yirde gevher olmaz her çeşm pür-nem degül ²⁵⁷ Şol ağız kim onda olmaz zıkr-i Hâk ol fem degül Hâfızun Hâkdur murâdı ey gönül şimdengirü	Murabba	İlahi	---/---/---/---	
138a- 138b	Hâfız	Yûsuf-ı dil çâh-ı ğamda ḳaldı hayret vaḳtidür El-amân ey şâh-ı 'âlem kıl şefâ' at vaḳtidür Hemçü Ya' ḳub ağlamaḳdan didemüz oldı sefîd Büy-ı vaşluñla mücellâ kıl 'inâyet vaḳtidür	Ser-be-ser bu kâ'inâtuñ rahmi cem' olsa şehâ Âfitâb-ı rahmine nisbet deger rahmet şehâ Hâfızâ dil-ḳasteye rahmün ola bî-şehâ El-amân ey şâh-ı 'âlem kıl şefâ' at vaḳtidür	Murabba		---/---/---/---	
139a	Hâfız	Virdi yağmaya beni heves-i dil gayret-i 'aşk Ne 'aceb hâle düşürdi bizi bu hâlet-i 'aşk	Hâfızâ bir nefesümde geçerem nüh felegi Başaram 'aşka ḳadem olur ise himmet-i 'aşk	Gazel		---/---/---/---	

²⁵⁶ Bu mısırda vezin kusurludur.

²⁵⁷ Bu mısırda vezin kusurludur.

139a-139b	Ḥâfız	Gönül pervâne-i bezm-i vişâlün yâ Resûlallâh Lisânüm bülbül-i bâğ-ı cemâlün yâ Resûlallâh	Kapuña intisâb idüp şefâ‘at ilticâ oldu Faķırûn Ḥâfıza şermende mâluñ yâ Resûlallâh	Gazel	Na‘t	---/---/---/--- -	
139b	?	Sarây-ı ‘aşķa gir şüfî temâşâ-yı cemâl eyle Keder gitsün kâmusundan temennâ-yı vişâl eyle	Derûnün fıkre me‘lûn it ser-â-ser mazhar-ı nûr ol İdüp cânân ile şöhet dem-â-dem ‘arz-ı hâl eyle	Gazel		---/---/---/--- -	Şiirde mahlas beyti bulunamamaktadır.
139b-140a	Ḥâfız	Şeb-i târik-i ğurbetden geçüp rûz-ı vişâl iste Zalâmı seçe keşretten çıkup nûr-ı cemâl iste	Ezel murğ-ı İlâhiden hüviyet âşiyânında Aña pervâz idüp Ḥâfız derûnî per ü bâl iste	Gazel	İlahi	---/---/---/--- -	
140a-140b	Ḥayâtî	Râh-ı Ḥudâyâ girmek isteyen Mürşid kâmile varmayınca olmaz Vaţan-ı aşlını bulmak isteyen Mürşid kâmile varmayınca olmaz	Ḥayâtî nuţķuñdan ma‘nî alınmaz Cihân-ı fânide kadrün bilinmez Râh bir olmayınca Mevlâ bulunmaz Mürşid kâmile varmayınca olmaz	Koşma	İlahi	11’li Hece Ölçüsü	
140b-141a	Ḥayâtî	İçdüm şarâb-ı ‘aşķı çün mestâneym mestâneym Kâlbüm tölî envâr-ı Ḥaķ pür-ḥaneyem pür-ḥaneyem	Gör gel Ḥayâtî bendesin ol pâdişâh-ı lem-yazel Ma‘nide sulţân eylemiş zâhirde ber ü bârânam	Gazel	İlahi	--/--/--/-- .-	
141a-141b	Ḥayâtî	Ey sâlik-i râh-ı hedâ gel gidelüm dostdan yaña Emrini idelüm edâ gel gidelüm dostdan yaña	Ḥaķdur Ḥayâtî’nün sözi izler izüñdeki izi Görem diyü ol mâh yüzi gel gidelüm dostdan yaña	Gazel	İlahi	--/--/--/-- .-	
141b-142a	Ḥayâtî	Ey gönül aldanma dünyâ mâlına Gel gidelüm ey gönül Ḥaķdan yaña Bir nazâr kıl baķ erenler hâline Gel gidelüm ey gönül Ḥaķdan yaña	Ey Ḥayâtî gir erenler izine Düş oluban özün kûl it özine Luţf eyleyüp uyma nâdân sözine Gel gidelüm ey gönül Ḥaķdan yaña	Mütekerrir Murabba	İlahi	---/--/-- -	
142a-142b	Ḥayâtî	‘Ârif-i billâh olan sulţânı her cân anılamaz Fehm idüp irmez ‘uķûlî yoķdur İzz‘ân anılamaz	Ḳuş dili mi ey Ḥayâtî bu mu‘ammâ sözlerün Kim ribâţı güneħin bil kim Süleymân anılamaz	Gazel	İlahi	---/--/-- -	
142b	‘İzzî	Zıkr ile ‘aşķı gül-‘izâr oldu Tâze-ter gülî nev-bahâr oldu	Ḥaķķa uyanlar ‘aşķı duyanlar ‘İzziyâ anlar yâre yâr oldu	İlahi	İlahi	10’lu Hece Ölçüsü	
142b	‘İzzî	‘Aşķile bülbül gibi dâ‘im şadâ ister gönül Lezzet almaz ğayrıdan zıkr-ı Ḥudâ ister gönül	‘İzziyâ dârü-yı riş-i dil durur ‘aşķ-ı Ḥudâ Ḥ‘ân-ı ‘aşķdan dâ‘im anuñçün nevâ ister gönül	Gazel	İlahi	---/--/-- -	
143a-143b	‘İzzî	Bulmak istersen dâ‘imâ devlet Rûz u şeb yalvar güzel Allâha Nice bir ğaflet eylegil tâ‘at	Varını ‘İzzî tırma şarf eyle Naḥv-i sülûka sen de meyl eyle Zâhir ü bâţın maķşûdı anla	Koşma	İlahi	10’lu Hece Ölçüsü	

		Rûz u şeb yalvar güzel Allâha	Rûz u şeb yalvar güzel Allâha				
143b	‘İzzî	Haķuñ esrârî âgâhî gönüldür Maķall-i feyzi vallâhî gönüldür	Dürüstdür şübhe yokdur bunda ‘İzzî Sarây-ı “lî-ma‘ allâh”ı gönüldür	Gazel	İlahi	.---/.---/..--	
143b- 144a	‘İzzî	Vücûduñ bâ‘is-i maķz-ı hidâyet yâ Resûlallâh Zuhûruñ raķmet-i ‘ayn-ı sa‘âdet yâ Resûlallâh	Egerçi cürmi çok ammâ senüñ kendi ğarîbüñdür Bu ‘İzzî kuluña eyle şefâ‘at yâ Resûlallâh	Gazel	Na‘t	.---/.---/.---/..-- -	
144a	Derviş Aķmed	Rabbenâ yâ Rabbenâ eyle meded Koma bizi böyle zâr u derdmend Yâ İlâhî luķfuña yok ĥadd u ‘ad Koma bizi böyle zâr u derdmend	Lâzım olan Aķmedâ pes varavuz Bâb-ı Haķķa aĝlayup yalvaravuz Yâ İlâhî düşkün ü bî-çârevüz Koma bizi böyle zâr u derdmend	Mütekerrir Murabba	Münaca t	-.--/-.--/-.--	
144b	Derviş Aķmed	‘Aşķile dâ‘im idersem âh u vâh Ben Muķammed Muştaķâyâ ‘âşķam Râh-ı ‘aşķ içre tenüm itsem tebâh Ben Muķammed Muştaķâyâ ‘âşķam	Bülbülâsâ eyleyüp âh u fiĝân Eylesem ĥâk-i rehûñde terk-i cân Derviş Aķmed virdüñ olsun her zamân Ben Muķammed Muştaķâyâ ‘âşķam	Mütekerrir Murabba	İlahi	-.--/-.--/-.--	
144b	Derviş Aķmed	Geçeyüm cân ile tenden beni ‘aşķuñla şeydâ kııl Ĥaberdâr olayum senden beni ‘aşķuñla şeydâ kııl	Semâ‘-ı vecd ü ĥâlile bu Derviş Aķmedi Çalab Girince ĥalka-ı zikre beni ‘aşķuñla şeydâ kııl	Gazel		.---/.---/.---/..-- -	
145a	Derviş Aķmed	Gider ĝayrı gönülden eyle pür-nûr Meded senden İlâhî eyle iķsân Ĥalâyıķdan olanı eylegil dūr Meded senden İlâhî eyle iķsân	Bu Derviş Aķmede yâ Rab şafâ vir Cemâlün nûrını ‘ayn-ı zîyâ vir Derdini derdine yâ Rab devâ vir Meded senden İlâhî eyle iķsân	Mütekerrir Murabba	Münaca t	.---/.---/..--	
145a	Derviş Aķmed	Senden irmezse kerem ey zü‘l-‘atâ Nice olur ĥâl-i ‘uşât bir ĥatâ Ey mürüvvet kânı ma‘den-i seĥâ Kıl şefâ‘at yâ Muķammed Muştaķâ	İt meded bu anem ü efkedeñe Rûz-ı maķşer ‘âciz-i şermendeñe Ümmetüñden Derviş Aķmed bendeñe Kıl şefâ‘at yâ Muķammed Muştaķâ	Mütekerrir Murabba	Na‘t	-.--/-.--/-.--	
145a- 145b	Derviş Aķmed	Bir ‘aceb ĥâlüm var benüm ey dostlar Günden güne derdüm artar eksilmez Gönül coşĝun deryâlar gibi çağlar Her dem anuñ mevci artar eksilmez	Aķmed ĝafletten uyardınsa cânı Hem cânuñda bulduñ ise cânânı Ĝam yimesin sen alduñ meydânı Haķķuñ luķfı saña artar eksilmez	Koşma	İlahi	11’li Hece Ölçüsü	

145b-146a	‘Azizî	Ey cemâl-i Hakkâ tâlib teveccüh eyle Mevlâya Ey vişâl-i Hakkâ râgıb teveccüh eyle Mevlâya	Bu deryâda olan gâvvâş olur elbetde hâşu’l-hâş ‘Azizî sen de ayak baş teveccüh eyle Mevlâya	Gazel	İlahi	.---/.---/.---/..--	
146a	‘Azizî	‘Aşkuñ meyine çanduñ Nolduñ a gönül nolduñ Yağduñ beni yandurduñ Nolduñ a gönül nolduñ	Gel imdi ‘Azizî hem Sırrı dime ol epsem Esrâra olup mahrem Nolduñ a gönül nolduñ	Koşma		8’li Hece Ölçüsü	
146a-146b	‘Azizî	Çanı Hakkı isteyenler Gelsün bugün Hakk bendedür Vech-i bâkî isteyenler Gelsün bugün ol bendedür	Eger bâtın eger zâhir ‘Azizî cümleye mâhir İdenler nefsinî tâhir gelen Gelsün Hakk bendedür	Koşma		8’li Hece Ölçüsü	
146b	‘Azizî	Mevlâm seni seven ‘aşık Doyar mı yâ uşanır mı Yoluñda cân biren şâdık Doyar mı yâ uşanır mı	Luğ idüp feth-i bâb itseñ ‘Azizîye hitâb itseñ Tecelli keşf-i zât itseñ Doyar mı yâ uşanır mı	Koşma		8’li Hece Ölçüsü	
146b-147a	‘Azizî	Cürmün bilüp gelen kişî Tırmaz aķar gözi yaşı Gice gündüz endişesi Mevlâm cemâlün cemâlün	Bu Derviş ‘Abdul‘azizî Kıl derdlerün tabîbî Şefâ‘atci kıl Hâbîbî Mevlâm cemâlün cemâlün	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	
147a	‘Azizî	Esîr-i ‘aşk-ı rabbânî Bu dem gördün mi sen anı Fedâ kılmış dil ü cânı O Mevlânun cemâline	‘Azizînün umar cânı Ola vuşlat çü erzânî Bula kim cân-ı cânânı O sulţânun cemâline	Murabba	İlahi	.---/.---/.---	
147a-147b	‘Azizî	Yine dostdan haber geldi Dost illerine gidelüm Da‘vet-i Hakk durur aşlı Dost illerine gidelüm	Ey ‘Azizî Derviş s‘ay it Merâtib ‘âliye kaţ‘ it Tâlibler Hakkâ vuşlat it Dost illerine gidelüm	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	
147b	‘Azizî	Gel nazar kıl bu dünyânun hâline Niceleri yakdı fûrkat nârına Derde düşen bakmaz dünyâ varına	Hasret cigerümi gâyet tağladı Yaş yirine gözlerüm kan ağladı ‘Abdul‘aziz kullukda bel bağladı	Koşma	Münaca t	11’li Hece Ölçüsü	

		Meded Allāh meded derdliye dermān	Meded Allāh meded derdliye dermān				
147b-148a	İkbālī	Rûh-ı pāk-i Muştafāya itmişem cânım fedā Bu zebānum her zamān eyler aña medh ü şenā Rûz-ı maḥşerde bu ‘abd-ı kemterün itme cüdā Yā Resûlallāh şefā‘ at yā Ḥabībullah meded	Sen şefā‘ at itmez isen hālümüz müşkil katı Enbiyālar içre senden ümmete müşfiḳ ḳānı Bende-i İkbāliyā raḥm it ey şefā‘ at menbā‘ ı Yā Resûlallāh şefā‘ at yā Ḥabībullah meded	Mütekerrir Murabba	İlahi	---/---/---/---	
148a-148b	İkbālī	Dā‘im şalāt olsun saña yā rahmetaḥmeten li‘l- ‘ālemīn Hālüm benüm her dem baña yā raḥmeten li‘l- ‘ālemīn	İkbālī aḥḳar bendeñe luṭf it ḡarīb efkendenē Almışam dāmānuñ ele yā raḥmeten li‘l-‘ālemīn	Gazel	İlahi	---/---/---/--- .-	
148b	İkbālī	Hevā-yı nefse cânım mübtelādur yā Resûlallāh İşüm hep cümle cürm ile ḥaṭādur yā Resûlallāh	Yüzün ferş eyleyenler döndürdi devlet bâbuñda Berīde ümmetüñden Muştafādur yā Resûlallāh	Gazel	Na‘t	---/---/---/--- -	
149a	İkbālī	Şerm-sār itme Ḥudāyā rûz-ı maḥşerde beni Hürmetine ḥātemün yaḳdurma dūzaḥda beni Mu‘terifem ben günāhuma muḳarrir ²⁵⁸ cürmüme Enbiyā vü mürselīn içre ḥācil itme yā Rab beni ²⁵⁹	Şimdilik İkbāliyā daldum ‘amīḳ-i ḥayrete Luṭf eyle destümi al yā Rab düşdüm ḡurbete Diler iseñ ḳo ceḥīme diler iseñ cennete Enbiyā vü mürselīn içre ḥācil itme yā Rab beni	Mütekerrir Murabba	Münaca t	---/---/---/---	
149a-149b	İkbālī	Müstaḡraḳ oldum luṭfuña ḥamd olsun Allāhum saña Şubḥ u mesā en‘āmına ḥamd olsun Allāhum saña	İkbāliyā luṭf eyledün gözyaşına raḥm eyledün Müşrikleri ḳahr eyledün ḥamd olsun Allāhum saña	Gazel	İlahi	---/---/---/--- .-	
149b	İkbālī	Dil-i şeydāyı söyletsen Resûlullāha ‘aşıḳdur Firāḳ-ı hicrile dā‘im derūni baḡrı yanıḳdur Ḥilāf olmaz bu du‘āda Ḥudā billāh vānıḳdur Ḳuluñ İkbāle yazıḳdur şefā‘ at yā Resûlallāh	Şefā‘ at itmege lāyık olup tab‘-ı selīmsin sen Ḥalāş it nār-dūzaḥdan raḥīm ü hem kerīmsin sen Resûl ü mürsel ü ḥādī beşir ü hem ḥalīmsin sen Ḳuluñ İkbāle yazıḳdur şefā‘ at yā Resûlallāh	Mütekerrir Murabba	Na‘t	---/---/---/--- -	
150a	İkbālī	Mübtelā oldı gönül sulṭānum ‘ālem zātına Aḡla ḥüzniye muḥaldür çünki düşdün derdine ‘Ömrile minnet benüm cânım olsa virmeye Yā şefā‘ at ma‘deni raḥm eyle Allāh ‘aşḳına	Dergehünde bu du‘ām maḳbûl olur mı bilmezem Yaş yirine ḳan aḳar bu dīdelerden silmezem Dost yolına oldı fedā İkbālī kimdür bilmezem Yā şefā‘ at ma‘deni raḥm eyle Allāh ‘aşḳına	Mütekerrir Murabba	Münaca t	---/---/---/---	

²⁵⁸ muḳarrir: muḳarrirem, nüsha.

²⁵⁹ Manzumenin mütekerrir mısralarında vezin kusurludur.

150b	İkbālī	Ey Hūdāyā gün-be-gün hālüm diger-gün olmadā Tîğ-i fikr ile derūnum şerha şerha kesmede Rûz u şeb bād-ı ecel ‘ömr-i dirāhta çıkmada Zi’l-günāh İkbālīyi afvūnla eyle bühre-yāb	Faqr ile maḥfûz olurduḡ dehre sulṭān olmasam Hiç gerekmezdi bu İkbālī ḡalka ‘unvān olmasam Müşkil olurdu ikrāmāt-ı bürhān olmasam Zi’l-ḡaṭa İkbālīyi afvūnla eyle bühre-yāb	Murabba	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
150b- 151a	İkbālī	Aḡsenet ey şehir-i mevlūdu’l-nebī Geldi sende çün keremler ma‘deni Aña cān eyle ta‘aşşuḡ ideni Maḡzar itsün anı luṭfuna iḡsānına ²⁶⁰	Uydı nefis-i şoma İkbālūn kuluñ Düşmişem ‘işyāna cānā vir elūñ Çün mu‘azzeb olmadın rehber oluñ Maḡzar itsün anı luṭfuna iḡsānına	Mütekerrir Murabba	İlahi	-.--/-.--/-.--	
151a	İkbālī	Allāh Rabb-i lā-yezāl yā vāḡid ü yā zü’l-celāl Ey pādişāḡ-ı bī-zevāl yessirlenā ḡayre’l-umūr	İkbālī ‘aşıdür ḡarīb itme luṭfuñdan bī-naşīb Yā bāḡīyü’l-ḡayye’l-mucīb yessirlenā ḡayre’l-umūr	Kıt’a	İlahi	---/---/---/--- .-	
151b	İkbālī	Hevā-yı nefse cānum mübtelādur yā Resūlallāḡ İşüm hep cümle cürm ü ḡaṭādur yā Resūlallāḡ	Yüzüñ ferş eyleyenler döndürdi devlet bābuñda Berīde ümmetüñden Muşṭafādur yā Resūlallāḡ	Gazel	Na’t	---/---/---/--- -	
152a	Aḡmedī	Rabbenā yā Rabbenā eyle meded Ḳoma bizi böyle zār u derdmend Yā İlāḡi luṭfuña yoḡ ḡādd u ‘ad Ḳoma bizi böyle zār u derdmend	Lāzım olup Aḡmedī pes varavuz Bāb-ı ḡaḡḡa aḡlayup yalvaravuz Yā İlāḡi düşkün ü bī-çārevüz Ḳoma bizi böyle zār u derdmend	Mütekerrir Murabba	Münaca t	-.--/-.--/-.--	
152a- 152b	Aḡmedī	Baḡa zāhirde itdūñ bunca iḡsāñ Müyesser eyledūñ mülk-i Süleymāñ Olup pür-nūr şevḡūñile dil ü cāñ Beni ḡıl ‘ālem-i ma’nīde sulṭāñ	Ḳapuñda Aḡmedī maḡbūl it ²⁶¹ Günāhuñ ‘afv idüp ‘özin ḡabūl it Yoluñda ‘āḡibet emel-i vuşul it Beni ḡıl ‘ālem-i ma’nīde sulṭāñ	Mütekerrir Murabba	İlahi	---/---/---	
152b- 153a	Aḡmedī	Tālīb-i ḡaḡ olan gelsün meydāna Ene’l-ḡaḡ sırrın keşf idem anlara Nefsūñ ḡahr eyleyüp olsun merdāne Gizli kenzi ‘ayāñ ḡılam anlara	Miskīñ Aḡmed kendini bildūñse ḡaḡḡı vicdānuñda ‘ayāñ bulduñsa Hem maḡām-ı evādāna irdūñse Şaḡmın izḡar itme nā-ehillere	Koşma	İlahi	11’li Hece Ölçüsü	

²⁶⁰ Bu manzumenin mütekerrir kısımlarında vezin kusurludur.

²⁶¹ Bu mısradā vezin kusurludur.

153a	Ḥulûsî	Ġarîḳ-i baḥr-ı ‘iṣyānam kıl meded Kerem eyle ‘ināyet eyle Mevlā İtmesün nefs-i kam-rāh rāhumı sed Kerem eyle ‘ināyet eyle Mevlā	Ḥulûsî oldı çün mest-i maḥabbet Aña nefsün ider huşyāre himmet Keremünden umar bâḳî sa‘ âdet Kerem eyle ‘ināyet eyle Mevlā	Mütekerrir Murabba	Münaca t	---/---/---	
153a- 153b	Ḥulûsî	Tâ ezel bezminde itdüm cân ile iḳrār-ı dost Benligüm gıtdı aradan oldı nem var var dost Şem‘-i ‘aşḳa düşdi bu cân u dilüm pervāneveş Maḥv idüp yaḳdı derūnum cümle hep nār-ı dost	Zevḳ ü şevk-i ‘aşḳile oldı Ḥulûşî bî-ḳarār Ḳande baḥsam görinür çeşmine anuñ sırr-ı yār Gül görince şabrı ḳalmaz arturur zārı hezār Çehresinden bellüdür şādıḳlaruñ esrār-ı dost	Murabba	İlahi	---/---/---	
153b- 154a	Ḥulûsî	Çehre-fersā-yı niyāz oldum dir iclālüne Yâ Resûlallāh irişdür ka‘be-i dîdāruña İrmege cânum diler ol ḳible-i iḳbālüne Yâ Resûlallāh irişdür ka‘be-i dîdāruña	Enbiyānuñ şāhısın Âdem senünle fahr ider Âsitānuñ bendesi dünyā vü ‘uḳbāyı n’ider Ḥulûşî ‘arz-ı ḥulûş ider Ḥulûşîyle gider Yâ Resûlallāh irişdür ka‘be-i dîdāruña	Mütekerrir Murabba	İlahi	---/---/---	
154a- 154b	Ḥulûsî	Murādı ‘aşıḳuñ ey Rabb-ı ġāffār Cemālündür senün ġayrı degüldür Şeb devr itdigi sır cümle efḳār Cemālündür senün ġayrı degüldür	Ḥulûşam ‘arz içün dergāha geldüm Cemālün şem‘ine pervāne geldüm Murādum Ḥazretündür ey efendim Cemālündür senün ġayrı degüldür	Mütekerrir Murabba	İlahi	---/---/---	
154b	Ḥulûsî	Dem-be-dem fūrḳat elinden ḳıluram ben āh vāh Āh idince sūz-ı dilden çıḳmada dūd-ı siyāh	Bu Ḥulûşî bendelikde çok ḳuşūr itdi velî Lîḳ bu şî‘ri ‘özüñü pezr ola ey pâdişāh	Gazel		---/---/---	
155a	Ḥulûsî	Genc-i ‘aşḳdur nāme-i dil ḥalka izḥār eylemem Cân u dil dānā sözinden ġayrı eş‘ār eylemem	Ey Ḥulûşî ehl-i dilde ‘aşḳ seririndedür Hep ‘ayşdur kūy-ı zindāneyi inkār eylemem	Gazel		---/---/---	
155a- 155b	Ḥulûsî	Bilmedüm yâ Rab ‘aşḳuñ ḳadrini ḥayfā senün Vāde-i ḥayretde bî-kes zār u zāram kıl meded	Lâ‘l-i ‘aşḳuñla Ḥulûşî cām-ı ser-şār olmağa Şeyḥ sâḳî destine şāğar şunaram kıl meded	Ḳıṭ‘a	İlahi	---/---/---	
155b	Ḥulûsî	Faḳîrem âsitānuñda şefā‘at yâ Resûlallāh Ġarîbem ḥāk-i pāyuñda şefā‘at yâ Resûlallāh	Ḥabîb-i Ḥazret-i ‘İzzet cenāb-ı melce‘-i raḥmet Ḥulûşî müznibe şefḳat şefā‘at yâ Resûlallāh	Gazel		---/---/---	
155b- 156a	Ḥulûsî	Ey gürūh-ı enbiyā vü evliyānuñ ekremi Ḥazret-i Ḥaḳḳuñ ḥabîbi mürselînin aḡlemi	Her ne deñlü mücrüm ise kendi ‘abduñdur Ḥulûş Ḳıl şefā‘at aña ey esrār-ı Ḥaḳḳuñ maḥremi	Gazel		---/---/---	
156a- 156b	Seyyid Ḥasan Ḥalvetî	Yâ Rab meded dilerem ‘Aşḳuñ vir şevḳuñ vir Faḫl[ı]ndan umaram	Bu Ḥasan ḳuluña Nazar it ḥāline İrgürüp vaşlına	Koşma	Münaca t	6’lı Hece Ölçüsü	

		‘Aşkuñ vir şevküñ vir	‘Aşkuñ vir şevküñ vir				
156b	Seyyid Hasan Halvetî	Yâ Rab sen eyle beni Cümle günâhlardan berî Disün ihvânuñ her biri Estağfirullâh el-Ġafûr	Seyyid Hasan-ı Halvetî Terk-i sivâ añlar bizi Yiter saña Rabb-i ğanî Estağfirullâh el-Ġafûr	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	
156b- 157a	Seyyid Hasan Halvetî	Âsmân-ı ma‘nevîñ şems ü nücm ü mâhiyam Şüretâ gerçi gedâyam ‘aşk ilinüñ şâhiyam	Baħr-ı ‘aşka ğarķ olup eydür Hasan ‘âşıklara Tâlib-i Ħakķam diyen gelsün yoluñ âġâhiyam	Gazel	İlahi	-.--/-.--/-.--/-.--	
157a	Seyyid Hasan Halvetî	Gicelerde uyanıksın Ħakķuñ derdiyle yanıksın ‘Āşıkları uyarırsın ‘Āşık âh eyle şâdık âh eyle ²⁶²	Şeyħ Hasanı nâlân iden Gözyaşını seylân iden ‘Āşıkını ‘uryân iden ‘Āşık âh eyle şâdık âh eyle	Koşma	İlahi	8’li Hece Ölçüsü	

²⁶² Bu manzumenin mütekerrir kısımlarında vezin kusurludur.

SONUÇ

Klasik edebiyatımızın birincil kaynaklarından olan şiir mecmuaları edebiyatımızın önemli ürünlerinden biridir. Bünyesinde keşfedilmemiş birçok şair, divanlarda yer almayan şiirler barındırması ve derlendiği dönemin edebî zevk ve şiir anlayışına ışık tutması mecmuaları klasik edebiyat araştırmacıları için vazgeçilmez kaynaklar hâline getirmiştir. Nazire mecmuaları ile 15. yüzyılda edebiyatımıza giren mecmualar 20. yüzyıla kadar varlığını sürdürmüştür.

Mecmuaların gerek önemi gerekse tasnifi araştırmacıların üzerinde önemle durdukları konulardan olmuştur. Prof. Dr. Agah Sırrı LEVEND, Prof. Dr. Günay KUT, Prof. Dr. Atabey KILIÇ ve birçok araştırmacı mecmuaların tasnifi üzerinde titizlikle durmuştur.

Çalışmamıza konu olan şiir mecmuasının ne zaman ve kim tarafından derlendiğine dair elimizde herhangi bir bilgi bulunmamaktadır. Mecmuada yer alan şiirlerin 13 ila 18. yüzyıl aralığında yaşayan şairlerin eserlerinden derlenmiş olması ve mecmuada verilen vefat tarihi kayıtlarından günümüze en yakınının hicrî 1206(milâdî 1791/1792) olması mecmuanın bu tarihten derlendiğini ortaya koymaktadır.

Mecmuada yer alan 53 şairden 1'i 13. yüzyılda, 8'i 16. yüzyılda, 23'ü 17. yüzyılda ve 7'si 18. yüzyılda yaşamıştır. Yaşadığı yüzyıl tespit edilemeyen 14 şair bulunmaktadır. Mecmuada yaşadığı yüzyıl tespit edilen şairler hakkındaki bilgiler şairler üzerine yapılan tez, makale ve kitap çalışmaları ile teis.yesevi.edu.tr internet adresinden alınan bilgiler ışığında tespit edilmiştir.

Mecmuada 53 şaire ait 547 şiir ve şairi tespit edilemeyen 13 şiir olmak üzere toplamda 560 şiirin kaydedildiği tespit edilmiştir. Mecmuada en çok şiiri bulunan şair 42 şiir ile Mahvî'dir. Mahvî'yi 34 şiirle İzzî, 26 şiirle Nasûhî takip etmektedir.

Mecmuaya kaydedilmiş olan şiirlerin büyük çoğunlu, dinî tasavvufî konuludur. Şiirlerin geneli ilahi, münacat ve na't nazım türlerinde yazılmıştır. Mecmuada 12 farklı nazım biçimiyle yazılmış 560 şiir bulunmaktadır. Şiirlerde gazel, murabba, mütekerrir murabba, mütekerrir muhammes, mütekerrir müseddes, mütekerrir muaşşer, müselles, kıt'a, müfred, mısra ve halk edebiyatı nazım biçimlerinden koşma ile ilahinin de tercih edildiği görülmüştür. Mecmuaya kaydedilmiş olan şiirlerde en çok kullanılan nazım şekli 320 şiirle gazeldir. Gazelin ardından 106 mütekerrir murabba ve 82 koşma mecmuada ağırlıklı kullanılan nazım biçimleridir.

Şiirlerde genellikle aruz vezni tercih edilmiştir. Aruzun en çok tercih edilen kalıbı 176 şiirde kullanılan “fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilün” kalıbının olduğu tespit edilmiştir. Hece vezniyle yazılan şiirlerde de 8’li hece ölçüsü 42 şiirde kullanılmıştır.

Mecmuanın genelinde musikişinas şairlere ait şiirler bulunmaktadır. Zahriye kısmında verilen Türk musikisine ait 54 makam adından 21’i bazı şiirlere başlık olarak verilmiştir. Bu makamlar *Irâk*, *Evic*, *Şehnâz*, *Arz-bâr*, *Aşirân*, *Acem-aşirân*, *Beste-nigâr*, *Uşşâk*, *Nevrûz*, *Segâh*, *Segâh-mâye*, *Beyâtî*, *Mâhûr*, *Dügâh*, *Acem-kürdî*, *Baba Tâhir*, *Râst*, *Sabâ*, *Nikrîz*, *Bûselik* ve *Nühfet*’tir. Hem musikişinas şairlerin bulunması hem de bestelenmiş şiirler barındırması mecmuanın önemini daha fazla arttırmaktadır.

KAYNAKÇA

- Aksu, O. (2022). *Milli Kütüphane 06 Mil Yz A 949 Numaralı Şiir Mecmuası (İnceleme-Metin-Mecmuaların Sistemik Tasnifi Projesi (Mestap)'ne Göre Tasnifi)* (Yüksek Lisans Tezi, Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Albayrak, N. (2009). Türk Halk Şiirinde Biçim ve Tür Sorunu. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, (2), 133-186.
- Alıcı, G. (2016). Klasik Türk Şiiri Kaynaklarından Mecmua ve Sa'dedîn El-Mar'aşî'nin Şiir Mecmuası. *KSÜ Sosyal Bilimler Dergisi*, 13 (2), 371-418.
- Aydemir, Y. (2001). Şiir Mecmuaları ve Metin Teşkilinde Mecmuaların Rolü. *Bilig*, (19), 147-155.
- Aydemir, Y. (2007). Metin Neşrinde Mecmuaların Rolü ve Karşılaşılan Problemler. *Electronic Turkish Studies*, 2 (3), 122-137.
- Aydın, M. (2007). *Bîçâre Dîvânı İnceleme-Metin*. (Yüksek Lisans Tezi, Bursa Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Aypay, A. İ. (1992). *Nahîfî Süleyman Efendi: Hayatı, Eserleri, Edebi Kişiliği ve Divanının Tenkitli Metni* (Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Baysar, H. (1991). *Ömerü'l Fu'adi Hayatı, Edebi Şahsiyeti, Eserleri*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Coşkun, N. (2019). *18. Yüzyıla Ait Divan Tertibinde Bir Nazire Mecmuası (İnceleme-Metin)* (Yüksek Lisans Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Çakır, M. S. (2018). *Yahyâ Nazîm divanı (İnceleme-tenkitli metin)*. (Doktora Tezi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Devellioğlu, F. (2008). *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat*, Ankara: Aydın Kitabevi Yayınları.
- Dikel, A. M. (2020). *Hız. Üftâdenin Divânında Tevhid Kavramı* (Yüksek Lisans Tezi, Üsküdar Üniversitesi Tasavvuf Araştırmaları Enstitüsü).
- Doğan, A. & Babaarslan G. (2020). DTCF Kütüphanesi Mustafa Con A 647 Numarada Kayıtlı Şiir Mecmuası ve Mestap'a Göre Tasnifi. *Sosyal Bilimler Dergisi/The Journal of Social Science*, (49), 750-785.

- Doğan, A. (2020). Bağdatlı Zihnî ve Mecmualardaki Bazı Şiirleri. *The Journal of Academic Social Science Studies*, (82), 199-222.
- Doğan, A.& Gül İlhan, H. (2021) İBB Atatürk Kitaplığı Bel Yz K 0007 Numaralı Şiir Mecmuasının Nazireler Kısım. *Aydın Türklük Bilgisi Dergisi*, (12), 59-110.
- Gültekin, M. (2009). *Divan-ı Şekûrî*. (Yüksek Lisans Tezi Fatih Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Gümüş, Y. D. D. N. (2005). Türk Tarih ve Edebiyatına Dair Değerlendirilmemiş Kaynaklardan Bir Mecmua Örneği: Tuhfe-i İsmâiliye. *Türklük Bilimi Araştırmaları*, (18), 129-162.
- Gürbüz, İ. A. (2012). Şiir Mecmuların Biyografik Değerine Dair Araştırmalara Ek. *Türklük Bilimi Araştırmaları*, (32), 147-157.
- İçli, A. (2018). Kasımî Mecmuasının İçerik Analizi. *Karadeniz Uluslararası Bilimsel Dergi*, (40), 468-499.
- İçli, A. (2022). Şeyhülislam Karaçelebizade Azizî Mecmuası ve Mecmuada Ona Ait Olduğu Düşünülen Şiirler. *Külliyyat Osmanlı Araştırmaları Dergisi*, (18) , 63-93.
- İlhan, D. (2020). *Üftâde Divanı (İnceleme-Metin)* (Yüksek Lisans Tezi, Bursa Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Kara, A. (2007). *İzzî Divanı (Tenkitli Metin-İnceleme)*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Karaca Özbekoğlu, A. (2001). *Adlî Hasan Efendi'nin "Tergîbât" Adlı Mesnevîsi (İnceleme-Metin)* (Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Karadağ, S. (2015). Millî Kütüphane'de Kayıtlı 06 Mil Yz. A 2860 Numaralı Şiir Mecmuası/The Poetry Journal Numbered 06 Mıl Yz. A 2860 In The National Library. *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 1 (38), 177-212.
- Kavruk, H., İçli, A. (2020). Nigînî Mecmuasındaki Fıkralar. *Journal of Turkish Language and Literature*, 6 (2), 202-212.
- Kaya, B. (2005). Nazire Mecmuaları ve Hisâlî'nin Metâlîü'n-Nezâir'i. *U. Ü. Fen Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (8), 47-56.
- Kayaalp, İ. (2019). *Bahti Divanı*. Ankara: T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğü

- Kılıç, A. (2012), “*Mecmûa Tasnifine Dair*”, *Eski Türk Edebiyatı Çalışmaları VII, Mecmûa: Osmanlı Edebiyatının Kırkambarı*, İstanbul: Turkuaz Yayınları.
- Köksal, M. F. (2012). *Eski Türk Edebiyatında Tenkit ve Teori*, İstanbul: Kesit Yayınları.
- Köksal, M. F. (2012). Şiir Mecmûalarının Önemi Ve Mecmûaların Sistematik Tasnifi Projesi (MESTAP). *Eski Türk edebiyatı çalışmaları VII, mecmûa: Osmanlı edebiyatının kırkambarı*, 409-431.
- Kurnaz, C., Aydemir, Y. (2013). Mecmualara Sorulması Gereken Sorular. *Electronic Turkish Studies*, 8 (1), 51-64.
- Kut, G. (1986). *Mecmualar. Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi içinde* (C. VI, s.170). İstanbul: Dergâh Yayınları.
- Küçükçalık, B. (2016). *Hasan Kenzi Divanı:Metin İnceleme ve Bestelenmiş Şiirlerinde Vezin-Usul İlişkisi* (Yüksek Lisans Tezi,Boğaziçi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Levend, A. S. (1984). *Türk Edebiyatı Tarihi*, Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.
- Limon, S. (2020). Mecmûa-i İlâhiyât’ın MESTAP’a Göre Muhteva Tablosu. *Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, (44), 213-250.
- Menteş, S. (2019). *İBB Atatürk Kitaplığı OE_YZ_0561 Numarada Kayıtlı Şiir Mecmuasının Transkripsiyonlu Metni ve Mecmuaların Sistematik Tasnifi Projesine (MESTAP) Göre Tasnifi* (Yüksek Lisans Tezi, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Mutlu, H. (2008). *Bezcizâde Mehmed Muhyiddin Efendi ve Dîvânı*. (Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Nureddini, M. (2020). Tematik Şiir Mecmûalarına Bir Ek: Mecmûa-i Sultan Ahmed. *Journal of Social Sciences And Education*, 3 (2), 465-478.
- Özdemir, C. (1996). *Seyyid Nizamoğlu Divanı*. (Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Öztürk, U. (2013). Tezkire Niteliğinde Bir Şiir Mecmuası. *Electronic Turkish Studies*, 8 (1), 411-428.
- Pala, İ. (2017). *Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü*, İstanbul: Kapı Yayınları.

- Süngü, Z. (2020). Şiir Mecmuaları Hakkında Yapılan Yeni Çalışmalar Bibliyografyası Ve Mestap. *Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi*, 25 (25), 917-1056.
- Şengün, N. (2007). La'li Mehmed Fenâî Efendi ve Dîvânçe'si. *Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, (25), 241-270.
- Taş, H. (2017). *Vahyi Divanı*. Ankara: T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Kütüphaneler ve Yayımlar Müdürlüğü.
- Tılfarlıoğlu, M. (2011). *Süleymaniye kütüphanesi Ali Nihat Tarlan Bölümü 59 Numarada Kayıtlı Mecmû'a-i Eş'ar İsimli Şiir Mecmuası (71a-140b) (Çeviriyazılı Tenkitli Metin)* (Yükseklisans Tezi, Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Türk Edebiyatı İsimler Sözlüğü <http://www.turkedebiyatiisimlersozlugu.com/>, [Erişim Tarihi: 01.03.2021].
- Uçar, A. (2017). *Atatürk Kitaplığı Bel_Yz_K.1589 Numarada Kayıtlı Şiir Mecmuasının Mestap'a Göre Tasnifi* (Yüksek Lisans Tezi, Aksaray Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Uzun, M. İ. (2003). *Mecmua. Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi* içinde (C. 28, s. 265-268). Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı.
- Ünver, İ. (2008). Çeviriyazıda Yazım Birliği Üzerine Öneriler. *Turkish Studies*, 3 (6), 1-46.
- Yapıcı, M. (2020). *Süleymaniye Kütüphanesi 1457 Numarada Kayıtlı Mensur Mecmua (İnceleme-metin)* (Yüksek Lisans Tezi, Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Yetkin, Y. (2016). *Bolulu Şeyh Himmet ve Dîvânçesi. (Çeviriyazı-şerh-sözlük)* (Yüksek Lisans Tezi, Bozok Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Yılmaz, M. (1997). *Mehmed Nasuhi Efendi: Hayatı, Eserleri ve Divançesinin Tenkitli Neşri* (Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Yılmaz, O. (2008). Metin Te'sisinde Şiir Mecmualarının Katkısına Bir Örnek: Süleymaniye Kütüphanesi Hacı Mahmud Efendi Koleksiyonu 5214 Numaralı Mecmua ve Muhtevası. *Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi*, (1), 255-280.

ÖZ GEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Adı, Soyadı: Yavuz KORKMAZ

Doğum Yeri ve Yılı:

Yabancı Dili: İngilizce

E-posta:

Taranmış
Fotoğraf (isteğe bağlı)
(3.5cm x 3cm)

Eğitim Durumu

Lisans

Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü

Yüksek Lisans

Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı

Mesleki Deneyim

Afyonkarahisar/ Çobanlar Çok Programlı Anadolu Lisesi 2013-2018

Aksaray/ Güzelyurt Çok Programlı Anadolu Lisesi 2018- (Hâlen)